

سپس می خوی تاوی

بەدروشمى «كۆمەك بۇ نەخۇشخانەى ھىوا»

مافى لەبەرگرتەودى ئەم بەرھەمە پارىزراوہ بۇ نووسەر
بەكارھىنانى ھەر بەشىكى ئەم بەرھەمە و كۆپىكردن يان بەكارھىنانى
لەسەر تۆرى ئىنتەرنىت رىگەپىنەدراوہ بىن رەزامەندى نووسەر

سىياسى خۇيىناوى

رۇمان
جەبار عوسمان

ناوی کتیب: سیسه می خویناوی

بابهت: رۆمان

نووسینی: جه بار عوسمان

تایپ: نووسهر

هه له چن و زمانه وانی: نه ورۆز حاجی سهید گۆل

دیزاین: ههریم عوسمان

قه باره: ۳۱ * ۱۹

نرخ: ۶۰۰۰ دینار

چاپ: چاپخانه ی تاران

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

سالی چاپ: ۲۰۱۷ - سلیمان

ژماره ی لاپه ره: ۳۹۰ لاپه ره

له به رۆوه به ریتی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردنی (۱۴۱۷) ی سالی ۲۰۱۷ ی پیدراوه

سپۆنسه ری بلاوکردنه وه:
ده زگای روشنبیری جه مال عیرفان

شكۆمه ندى ... تەنھا شوناسى ئەو مروفانە يە
كە لە پېناويدا دەجەنگن

نووسەر

پۆڭزى يەكەم

- ۱ -

تەنیا دوو پۆڭز بوو، ھەوالى كوشتنى شەونم لە پۆڭزنامە و میدیاكانى سوید دا بلاو ببوو، ئەو ھەوالە ھىندە بە خىرايى تەشەنەى سەندبوو، زۆرىنەى خەلكى ئەو شارەى كە تاوانى كوشتنەكەى شەونمى تيا ئەنجام درابوو، بە خۆیەو سەرقال كرددبوو. ھەلبەت بۆچوونى ئەو شارە، بەدەر بوو لەوھى كە سوید ولاتىكى نمونەى ديموكراسى و پىكەوھەژيانى ھەموو رەگەز و چىن و توڭزەكانە، بەدەگمەن ژنان كە ئازادىيەكى بەرفراونيان تيا فەراھەم كرددو، رۆبەرووى توندوتىژىي جەستەيى و كوشتن دەبنەو، بەلكو ئەوھى ھەموو بىر و ھۆشى ئەو خەلكەى داگىر كرددبوو، ئەو شىوازى كوشتنە درندانەو نامۆیە بوو، كە بەسەر ژنىكى پەناھەندەى تەمەن بىستوسى سالدە ھىنا بوويان. زۆر جياواز لەو ژنە خۆرھەلاتيانەى كە بە دەستى بنەمالەكانيان دەكوژران. جەستەيان بە شىوازيك شىواندبوو، كە ئەستەم بوو ھىچ

مروڤيكي بههست بيتوانيبا، تهنيا بۇ چركه يه كيش سه رنجى بديه. ئەو شيوازه كوشتنه ي كه به رامبه ر جهسته ي شهونم كردبوويان تهنيا له سه ده كاني سه رده مي تاريكي مروڤايه تيدا په يره و ده كرا، به جوړيك كه مروڤ له و ساتانه دا مه رگي له لا جوانترو به چيژتر بوو له و سزا پر به نازار و قيژه ونه ي كه به جهسته يان ده به خشي. ئەو خه لكانه ي به تاسه وه بوون بۇ هه والي كوشتني شهونم، زوربه يان له بوچووني خو يانه وه چه ندين بيروكي سينا ريو ي جياوازيان له سه ر هو كاري كوشتنه كه ي هه بوو.

ههنديكيان پتيان وابوو، كوشتني ژنيكي په ناههنده ي خو ره لاتي، كه تهنيا چه نده مانگي كه هاتوته ئەو شاره وه، پينده چيت ده ستيكي له گهل مافياكاني روسيدا تيكهل كرديت و كاريكي نه شياوي ئەنجام داييت، وهك دركاندنې نه پنيه كان يان شتيك له و بابته تانه ي كه ههستي بيته زه بيانه ي ئەواني بزواند بييت، هه ر بو يه به و شيوازه توله ي خو يان لي كرديتته وه. ئەگه رنا ژنيكي نامو به م ولاته و شياو نيه به و شيوازه ره فتاري له ته كدا بكريت.

ههنديكي تريان پتيان وابوو شهونم له زيدي خويدا تاوانيكي هاوشيوه ي خوي ئەنجام داييت، هه ربويه نه ياراني به هه مانشيوه توله يان لي كرديتته وه. ههنديكي تريان واي بۇ دهچوون ئەو تاوانه به دهستي كه سانكي نه خوشي له شكړ ئەنجام دراوه، كاتيک كه ههسته توندو تيژييه كاني ناخيان ده گاته تروپكي سادييه ت هينده بيئاگايانه ره فتار ده كه ن هه موو ههست و سوژيكي مروڤانه ي خو يان له بير ده كه ن.

هه موو ئه و دهنگویانه ی وهک فانتاسیایه کی کۆشتنه که ی شه ونم دهوتران، ئه وهنده ی تر ویستی خه لکی ئه و شاره ی له سه ر دۆزینه وه ی ئه نجامده رانی تاوانه که زیده تر کردبوو، تا گه یشتبووه ئه و راده یه ی زۆریک له و ژنانه ی خۆیان به داکوکیکاریکی سه رسه ختی ژنان ده بینی، چه ندین رپیوانی به کومه لیان له سه ر شه قامه کانی شاری سه تھۆکۆلم ریگ خستبوو، ئه و دروشمانه یان ده وته وه که پیشتر له ویبسیات و لاپه ره فه رمیه کانیانه وه بلاویان کردبووه وه ده یان وت: جه سته ی ژنان بۆیه پیروژه، چونکه هه سته ی دایکیتی تیا به. ژن شایه نی ریژه نه ک سوکایه تیکردن به جه سته یه وه. هه ست و سۆزی ژن زۆر له وه گه وره تره که درنده یی پیاوان داگیری بکه ن.

داویان له لیژنه ی لیکۆلینه وه ی تاوانه کانی ئه و شاره ده کرد که پیویسته هه موو هه ول و کۆششی خۆی به گه ر بخا له دۆزینه وه ی ئه نجامده رانی ئه و تاوانه قیزه ونه ی که گه وره ترین سووکایه تی به جه سته ی ژن کردوه.

ئه وه هه واله ی له رۆژنامه کانا نووسرابوو ته نیا باسی کۆشتنی ژنیکی خۆره لاتی کردبوو که به شیوه یه کی قیزه ون و نامرۆفانه له ژووری نووستنه که ی مالی خۆیدا و له سه ر سیسه مه که ی، جه سته ی شیوینراوه. له گه ل ئه و وینه یه ی شه ونم بلاو کرابوو وه که له یه که مین چاوپیکه وتنم له هۆبه ی به شی په ناهه نده بیانیه کان له ریگه ی کامیرای ته له فۆنه که ی خۆمه وه گرتبووم. ئه و رۆژه، بۆ خۆیشم نه مه زانی چۆن ئه وه م به بیردا هات، کاتیک شه ونم له سه ر

ئەو كورسىيەى كە لە بەردەم مېزە گەورەكەم دانىشتىبوو، كەتايىبەت بوو بۇ ئەو كەسانەى بە مەبەستى چاوپىكەوتتەكان لەسەرى دائەنىشتن، بەو دىمەنەى كە تازە ھاتىبوو شارى ستھۆكۆلمەو، دەموچاوە پان و سىپەكەى ھىشتا لە نىو پرچە رەش و ئالۆزكاوھكانىدا وەك مانگىكى چوارە كە لە شەوى ئەنگوستەلەچاودا بىت ئەدرەوشايەو.

لە چاوە قاوھىيە گەورەكانىدا كە بە وىنەى چاوى ئاسكىك دەچوون، ھىشتا ترسى ئەو دەم تيا دەبىنى تازە وەك نىچىرىكى شەكەت لە دەستى راوچىيەك ھەلھاتىت. بە گومانىكەو لە ھەموو دەوروبەرى خۆى دەروانى. پىدەچوو بىەوئەت لە ئارامى ئەو شوئىنەى كە پۆلىسەكانى بنكە ھىنابوويان بۇ ھۆبەكەم، زىدەتر دۇنيا بىتەو. ئەو ھى زياتر سەرنجى منى بۇ لای خۆى راكىشابوو ئەو ھىلە بچووكەى سەر گەردنى بوو. كەبەئاسەوارى نەشتەرگەرى دەچوو، كاتىك لىم دەروانى، بەوئىنەى ملوانكەيەك كە لە دارىكى ناسك و بارىكى گۆل چنرابىت. جىگەى تەقەلەكانى دىمەنىكى ناوازەى بە گەردنە سىپەكەى بەخشىبوو. رەفتارەكانى زۆر جياواز بوو لەوانەى كاتىك دەگەيشتنە ھۆبەكەم. ئىتر ئومىدىكى پر لە ژيانم لە ھەموو جەستەو كردارەكانىاندا دەبىنى.

شەونم بەردەوام خۆى بە جوولەى پەنجە كورت و گۆشتنەكانىەو سەرقال كردبوو. تاو نا تاوىك بە ترسىكەو ھى دەروانىم. لە نىگاكانىدا ھەستم بە خەمىكى قوول دەكرد، خەمىك كە ھىندە گران بوو، لە رەفتارەكانىدا خۆيان دەنواند. ئەو رەفتارانەى شەونم ھەستىكى وەھى لا دروست كردم،

چۆن له ناو ئاویکی روونی قولدا ماسی ببینم، ئاوا ههستم به راستگویی ناخی دهکرد. جیاواز له هه موو ئه و په نابه رانه ی به چیرۆک و سیناریۆیه کی هه لبه ستراره وه دهیان ویست ئه و خه ونانه ی که هه یان بوو بو ژیان، له ریگه یه وه به رجه سته ی بکه ن.

کاتیک له ریگه ی ئه و وه رگیزه ی که هه موو توماره کانی شه ونمی بو وه رده گیزامه سه ر زمانی سویدی، لیم پرسی له کوپوه هاتوویت؟ به دهنگیکی خه مگینه وه وتی:

—من له ولاتیکی پرله مه رگه وه هاتووم. من له دهست مه رگیکی ناره وا هه له اتووم. مه رگیک که وه ک سینه ریگ به رده وام له هه موو شوین و کووچه یه کی رووناکی ژیاندا به دوامه وه یه .

ئه و وه لامه ی شه ونم، هه موو هه ست و ناخی هه ژاندم. کاتیک که قسه ی دهکرد، له ناو هه موو وشه یه کیدا ههستم به ئازاریکی مه زن دهکرد که بۆنی مه رگی لی دههات. هه ر ئه وهش وای لیکردم که به شیوازیکی جیاواز له په ناهه نده کانی تر، گوئیستی چیرۆکه کانی ژیانی بم.

ههستم دهکرد چاره کانه له بینینی ئه و نیگیانه ی که به نیگای راهیبه یه کی فریشته ئاسا دهچوون که له به رده م په یکه ری مه ریبه می پاکیزه دا نزا بکا، تیر نه ئه بوون. نه ستیانه بریارم دا له ریگه ی کامیرای ته له فونه که مه وه ئه و نیگا پر له ئازاره ی له وینه یه کدا بپاریزم، وه کو هه موو ئه و تومارانه ی که له ناو چه کمه جه ی میزی هۆبه که ی خۆمدا هه لم گرتبوون، تا ئه و ساته ی دیمه نی جه سته ی شیوینراوی شه ونم بینی،

هیچ یه کیک له و تۆماره وه رگێرراوانه نه خویندبووه وه. چاوه پێی کۆتا تۆمارم ده کرد که هه موویان وه ک چیرۆکی ته و او که ری یه کتری، لای خۆم بپاریزم، تا له ریگه یه وه مافی په ناهه ندهیی بۆ ده سته بهر بکه م. به لام ئه فسوس کوشتنی شه ونم به جوړیک بوو هه موو هه سته بزواندم و خه میکی گه وه، به وینه ی برینیکی قول له ناخدا دروستکرد.

هه ر ئه و روژه ی له ماله بچکوله که ی گه رامه وه، که غه رقی خوینی جه سته ی خوی بوو بوو، به په له خۆم گه یانده وه هۆبه که م و هه موو تۆماره کانم له ناو زه رفیکی کاغه زی گه وه نا و به ره و ماله وه گه رامه وه. له و کاته دا بارانی سه ره تای ئه و زستانه هینده به لیژمه ده باری، چۆراوگه ی ئاو به هه موو جه سته مدا ده هاته خواره وه. هه رچه نده هه موو په راوی تۆماره مانم به سنگمه وه نابوو بۆئه وه ی له ته ربوون بیانپاریزم، به لام به هۆی ئه و بارانه وه به شیکی زۆری په راوه کان به هینده یه ک ته ربووبوون که زۆربه یان پیکه وه نوو سابوون. ترسی ئه وه م هه بوو له کاتی جیا کردنه وه یاندا، وه ک پارچه نانیکی خوساو لیک هه لبوه رین. کاتیک گه ی شتمه ماله وه، په راوه کانم له سه ر میزه خر و گه وه که ی ناوه راستی ژووری میوانه که مدا به هیمنی بلاو کرده وه، بۆ ئه وه ی که میک وشک ببه نه وه. له و کاته دا هه ستم به بۆنیک ناخۆش ده کرد که له ده رچه ی پیشه وه ی کراسه که مدا ده هات، ته و او به و بۆنه ده چوو که هه موو ماله که ی شه ونمی ته نیوو. وای بۆ چووم که ئه و بۆنه له ریگه ی هه ناسه وه تیکه ل به هه موو جه سته م بووه. به په له

كراس و پانتۆلەكەم كه به هۆى ئاوى بارانهكهوه به ههموو
جەستەمەوه چەسپ بووبوون، به ئاستەم لەبەرى خۆم دام
مالى و خۆم به گەرماوهكهدا كرد و ههموو ئاوى دووشەكهه
بهسەر خۆمدا كردهوه. بهپەنجهكانم، كه وتمە شىلانى سەر
و پرچم، تا ئه و بۆنه قیزهونه، لەناو ههموو كونىكى پيستی
جەستەم، بهينمه دەرەوه.

ئەوهنده هيزم به پەنجهكانم دابوو كه جەستەى خۆم
وهك هەويرىكى توند ئەشىلا. هەر بهو هيزهوه بەردهوام
بووم تا مەكه شل و گەرەكانى خۆم له نيو دەستەكاندا
بينيهوه. له گەل هەلگۆفینيان هەستم به مووچوركىكى
ترسناك كرد، كه ههموو جەستە باريك و بەرزەكه مى وهك
زەنگى كليسهكان لەراندهوه. لهو كاتەدا وينهى جەستەى
شيوينراوى شەونم له خۆمدا بينى، كه چۆن مەكه بچكۆله
و تورتەكانى وهك شەمامەيهكى نهگەيبو به چەقو شەقار
شەقار كرابوو. لەناو خوينى وشكەهلهاتوى خۆيدا، رەنگى
سوورى رەشداگيرساويان گرتبوو.

له ناخدا بەرگرى ئەوهم دەكرد ئەو ديمەنه ترسناكهى
كه ئەمپۆ بينيبووم، هەرگيز وينای نهكه مەوه، به لام بەردهوام
بيرم به لای ئەو روو داوهوه بوو كه ئەمپۆ هەوالى كوشتنى
شەونميان پى راگەياندم كه له هۆبهى بهشى پەناهندەكان
سەرقالى ئامادهكردنى چەند دۆسييهيهك بووم بۆ دادگا به
مەبهستى پيدان يان رەتكردنهوهى مافى پەنابهريتيان.
كاتيك زەنگى تەلهفۆنهكهه ليدا، تيبينى ژمارهيهكى
نهناسراوم كرد. واى بۆ دەچووم «چارلى»ى هاوسەرى

كۆنم بېت كە لە دواى ئەوھى لە لايەن منەوھ بېريارى كۆتايى
جياپوونەوھمان دا، چەند جارېك پەيوەندى پيۆھ كەردبووم
بە مەبەستى ئەوھى تەنيا جارېك يان بۆ دواچار چانسى
ئەوھى پى بدمەوھ و جارېكى تر ژيانىكى نوئى و بېكېشە
پىك بەيئىنەوھ.

ئەو لە دواى جياپوونەوھمان، بۆ چەند جارېك داواى
ئەوھى لى كەردبووم لە شوپىنكى ئارام پىكەوھ دانىشىن،
تەنانت ھەر لە رېگەى پەيوەنديەكانىيەوھ دووبارە و
سېبارە داواى لىيورەنى لى كەردبووم و دانى بە ھەموو ئەو
رەفتارە قىزەونانەى خۇيدا نابوو كە بەرامبەرم ئەنجامى
دابوو، بەلام من سەبارەت بەو، لە ناخى دالدا ئەوم لە
خۇمدا بە تەواوى سېبووھوھ. ھەرئەوھش واى لى دەكردم
كاتىك پەيوەندى پيۆھ دەكردم، ھەستم بە بىزارى و لەش
گرانىى خۆم دەكرد. دواچار پەيوەنديەكانى ھىندە بىزاريان
كەردبووم، بە ھەلچوونىكى نەستىانەوھ پىم وت:

- ئىتر بەسە من ھىچ ھەستىكم بۆ تۆ نەماوھ، تۆ كاتەكانى
خۆت لە تەك مندا بە فېرۆ ئەدەيت.

لە دواى ئەو پەيقانەوھ كە بە ھىندەى بەرد رەق بوون
و ئازارەكەيم لە سىمايدا دەبىنى. چىژىكى تۆلە ھەموو
ناخى ئاسوودە كەرد بەرامبەر ئەو ناپاكيانەى كە بە نھىنى
بەرامبەرم كەردبووى. كاتىك لە ژوورى نووستنەكەمدا
ئەوم لە ئامىزى ژنىكدا بىنيەوھ، سەرەتا ھەموو ناخ و ھەك
پووشوپەلاش، بە خىراى، ئاگرى گرت. دواتر بىرم لە خۆم
دەكردەوھ و پرسیارى ئەوھم لە خۆم دەكرد دەشىت و ھەك

ژنیکی به ئەزموون، که مته رخەم نەبوو بیتم له به خشینى ئەو
 چێژە سیکسانەى که ئەوى پێدەگاتە لوتکەى ئۆرگازم.
 منیک که بەردەوام سیکسم به وینەى ئەو ژەمە
 خۆراکانە دەچواند که له زۆربەى ئیوارەکاندا سەرمیزی
 نانخواردنەکەم به چەندین شیوازی جیاواز و هەمەچەشن
 ئەپازاندەوه، بەردەوام چاودێرى، ئەوفلمە سیکسیانەم دەکرد
 که شیوازو رەفتارى نوینانم تیا دەبینى، تەنها بۆ ئەوهى
 بەردەوام چێژیکی نوێى پى ببه خشم و هەست به بیزارى
 نەکەین له گەل یه کتریدا. ئیتر هۆکارىک له ناخدا نەمایه وه
 بۆ ئەوهى شایەنى لیبوردن بیت، تا دەرفه تىکی تری پى
 ببه خشمه وه، هەر بۆیه بۆ دوا جار وهک پیاویکی بیههست،
 به نەفرەتم کرد. وا ههستم کرد چیتەر په یوه ندیم پیوه ناکاته وه،
 به لام کاتیک دلنیا بوو له وهى وهلامى نادهمه وه، چه ندجارىک
 له رینگه ی چه ند ژماره یه کی نەناسراوه وه ههولى ئەوهى
 دابوو په یوه ندیم پیوه بکاته وه.

یه که مجار که ژماره نەناسراوه که ی ئەوم بینى وای بۆ
 دەچوم یه کیک له په نابه رەکان بیت و کیشه یه کی تاییه تی
 هه بیت، یان بیه ویت هه والى وهلامى دۆسیه که ی له دادگا
 بزانیته که به چ ئاستیک گه یشتوو ه. کاتیک ته له فۆنه که م
 هه لگرت و ئەو دهنگه م ژنوت که زۆرجار نا ئارامى به ژیانم
 به خشیبوو، به په له دام خسته وه و خسته لیستی ره شه وه.
 ماوه یه که له ژماره که م روانى. دوودل بووم له وهى
 وهلام بدمه وه یان به ته وای فه رامۆشى بکه م. بۆ خۆیشم
 نەمدەزانى. ترسى ئەوه م هه بوو چارلى بیت و به په یقه

بیزارکەرەکانی مەزاجی ئەو پۆژەم بشیوینیت. دواجار
بپاری ئەوهم دا یەکهەمجار وەلام نەدەمەو، خۆ ئەگەر
ئەو بیت، ئیتر دُنیا دەبیت لەو هی بۆ جاریکی تریش بیت
وەلامی نەدەمەو. بەو هەش پەییوەندییەکی دووبارە ناکاتەو.
چاوەرپیم کرد تا کوتایی بە زەنگەکە هات، بەلام لە دواى ئەو
زەنگە چەند چرکە یەکی پێ نەچوو هەمان ژمارە، دووبارە
پەییوەندی کردەو.

کاتیک وەلام دایەو بە دەنگە گر و هیمنەکەیدا، پیدەچوو
پیاویکی پلەدار بیت. وتی:

- من لیکۆلەرەو لیۆن م لە بەشی تاوانەکان. ئیستا
لە شوینی تاوانیکەو پەییوەندیت پیو دەکەم. کارتێ
ئەدرەسەکی بەپیزتان لە مالى کوژراویکی بیانیدا
دۆزراو تەو لە شەقامی نیروگوتان ئەپارتمانى d خانووی
ژمارە ۹. پیدەچیت بەپیزتان ئاشنای بن.

کاتیک ئەدرەسەکی پی و تم، ئیتر لەو دُنیا بووم
ئەو کارەساتەکی شەونم پیشینی نەئەکرد پرویداو.
بە بیستنی ئەو هەوالە هەستم بە شلەژانی خۆم کرد. بە
گومانیکەو و تم:

- مەبەستتان شەونمە!

بەهەمان تۆنەو و تی:

- پیناسی کوژراو کە نەناسراو، دیارە دەبیت بەپیزتان
ئەو زانیاریانە بەدن، منیش بۆ ئەو مەبەستە پەییوەندیم پیو
کردوون.

لەو ساتەدا دەمویست زیاتر لە ئەدرەسەکی شەونم

دَلنیا بېمه وه. متمانهم به و هه واله ناکاوه نه بوو که هه موو
ناخمی هه ژانډبوو. پاش که میک رامن دَلنیا بوومه وه له و
ئه پارتمانهای که به جیگه یه کی شیوم زانیوو بو ئه وهی
شه ونم تیایدا هه ست به ئارامی بکا. به ئه فسه ره که م وت:
- به لئی ئه وه په ناهه نده یه کی خوره لاتییه و بریگرته مه.
ئه فسه ره که کاتیک دَلنیا بووه وه له وهی دهیناسم، وتی:
- تکا ده که م به ریزتان هه ر ئیستا وهرنه شوینی
رووداوه که، بوئه وهی له باره ی کوژراوه که وه چه ند
زانیارییه کمان پی بدن.

به په له ته له فونه که م داخسته وه و تاوم دایه جان تاکه م و
سواری ته کس یه که بووم، کاتیک گه یشته ئه وئ، له به رده م
دهرگای ئه پارتمان که دا، تیینی چه ند ئو تومبیلیکی پؤلیسم کرد
که له به رده م دهرگای سه ره کیی ئه پارتمان که وه ستابوون.
له ته کس یه که دابه زیم و به ره و ناو ئه پارتمان که رویشتم و
خوم گه یانده دهرگای ئه سانسوره که و په نجه م نا به نهومی
چواره مدا، له و ماوه یه که ئه سانسوره که به ره و سه ره وه
هه لده کشا بیرم له شه ونم ده کرده وه، ئاخو چون له و ماوه
که مه ی هاتوته ئیره، که سانیک هه روا به ئاسانی و خیرایی،
له م شوینه دووره دهسته ی زیدی خوئی، دوزیویانه ته وه و
توله ی خویان لی کردوته وه!

کاتیک گلویی نهومی چواره م داگیرسا، هه ستم به
ته ربوونی چاوه کانی خوم کرد، بو ئه وهی ئه وه ههسته ی خوم
بشارمه وه رووم کرده ئه و ئاوینه یه که به دیواری به شی
پشته وهی ناو ئه سانسوره که وه بوو، دهسته سړیکی کاغزم

له جانناكەم دەرھینا، ئەو ھەندەى سەرقالى وشكردنەو ھى
ئەو فرمىسكانە بووم كە بۆ خۆيشم نەمدەزانى لە چ
ھەستىكەو ھە بۆ كەسىكى نامۆ و نەناسراو دەتكى. بىئاگا بووم
لەو ھى بە كردنەو ھى دەرگای ئەسانسۆرەكە بۆنىكى قورس
وناخۆش، بە بۆنى جەستەى ئەو پىاوانە دەچوو كە لە كاتى
ماندوو بونياندا لە بن ھەنگلىانەو ھە دىت، بە لوتمدا ھات.

ئەو بۆنە قورس و ناخۆشەى و ھەك شەنەبايەك بە لوتمدا
دەھات، زىدەتر كاری لە مېشكەم دەكرد. بە ناچارى چەند پارچە
دەسپىكى كاغەزى ترم دەرھىناو گرتەم بە لوتمەو ھە و بەرەو
دەرگای مالاكەى شەونم چووم كە دەكەوتە لای چەپى
ئەسانسۆرەكەو ھە. بە ھۆى ئەو تۆپەلە دەسپەى كە دەم و
لوتى خۆم پىن گرتبوو، بە ئاستەم ھەناسەم ئەدا. لەگەل
ئەو ھەشدا تا دەھات تىژتر و كاریگەرتر بۆنەكەم ھەست
پىدەكرد.

دەرگای مالاكەى شەونم، والا بوو. لە بەردەمىدا
پۆلىسىك كە دەمامكىكى پەرۆى بە دەم و لوتىەو ھە بوو،
بە ھۆى سەرقالى بە داكەندى دەستكېشەكانى، كە بۆ پشكنىن
و بەدواگەرانى بەلگەى شوپىنى تاوانەكان لە دەستیان دەكرد
خەرىك بوو، و ھەك ئەو ھى بىھووت زىاتر لە دەستەكانىدا
تونترىان بكات، بە ھۆى پىلاو ھە بن تەختەكانمەو ھە كە بەردەوام
بۆ كاركردنى پۆژانە لە پىم دەكردن، ھەستى بە ھاتنم نەكرد.
لەو نھۆمەدا جگە لەو پۆلىسە، ھىچ كەسىكى ترم بەدى
نەكرد، تا ئەو ھەندە لىى نرىك بوومەو ھە تەنیا دوو مەترىكەم
مابوو بگەمە بەردەمى.

له درگاگه وه که به ته واوی و الابوو، ئەو پارەوهم دەبینی که راسته و خۆ دەچوو وه سەر هۆلی میوانه که، له ژووره وه تییینی چەند پۆلیسیکی دەمامکدرام کرد که به هه مانشیوه ی پۆلیسه که ی بەر دەرگاگه، دەستکێشیان له دەستدا بوو. زۆر به هیمنی به ناو هۆله که دا دههاتن و دهچوون، وهک ئەوهی به دوا ی شتیکی ونبوودا بگهڕین، به وردی چاویان به هه موو جیگه و شوینیکی ئەو ماله دا دهگیرا، تهنانهت که ههنگاوه هیواشه کانیان ئەنا، له بهر پپی خوشیان دەروانی، نه وهک رهچاوی شتیکی نامۆ بکهن که په یوهندی به و تاوانه وه هه بیئت.

کاتیک من سهرنجی ناوه وهم ئەدا پیدهچوو پۆلیسه که ئەو ساته ههستی به هاتنم کرد بیئت، به و دنگه کهپی به بلمه بلم دهچوو که له ژیر دهمامکه که وه دههاته دهر وه، پپی وتم: - به ریز چ کاریکتان به ئیره هه یه؟ ئە پارتمان که به هوی ئەم تاوانه وه به ته واوی چۆلکراوه.

به هوی ئەو بۆنه قورس و ناخۆشه وه که تا دههات بیزاری ده کردم، ههستم کرد خه ریکه دلم پیکدا دیت و ئەرشیمه وه و له خۆم دهچم، به ئاسته م له ژیر ئەو توپه له دهر وهی که به دەم لوتمه وه گرتبووم، پیم وت:

- من مۆلی م. پاریزه ری شه ونم. مه بهستم ئەو ژنه کوژراوه یه که له ژووره وه یه.

پۆلیسه که به بیستنی ئەو قسه یه، که میک که وته خوی و به نیگایه کی تیژه وه لیمی روانی و وتی:
- که میک چاوه ری بکه، ئیستا دیمه وه.

ئەو ھى وت و خۆى کرد بە ژوورى نووستنەكەى
شەوندا كە دەكەوتە لای راستى راپرەوہەكەوہ. لەو كاتەدا
پۆلىسىك لە دەرگای تەوالیتەكەوہ ھاتە دەرەوہ كە دەكەوتە
بەرامبەر ژوورى نووستنەكە. پیدەچوو بەھۆى ئەو بۆنەوہ
تووشى دل تىك ھەلھاتن بوویت. دەستەسپرىكى پەرۆى
بە دەمیەوہ گرتبوو وەك ئەو ھى ھیلنج بەدا، بەرەو ھۆلى
میوانەكە بەرئ كەوت. لەو ئەپارتمانەدا جگە لەو پۆلىسانە
ھیچ كەسىكى ترم لەو نھۆمەدا بەدى نەكرد. پیدەچوو وتەى
پۆلىسەكە تەواو دروست بیت.

ھەموو ئەوانەى لەناو ئەپارتمانەكەدا نیشتەجى بوون،
بەھۆى ئەو ئەو بۆنە ناخۆشەوہ چۆلیان كرددبوو، تەنیا گویم
لە دەنگى ئەو پۆلىسانە بوو كە لە ناوہوہ سەرقالى پشكنین
و بەدواگەرانی بەلگەكان بوون. لە شوینى تاوانەكە. لەو
ماوہ كەمەى پۆلىسى بەردەم دەرگاكە رۆیشتبوو، ھەستم
بە ناأارامى و بى ئۆقرەبى دەكرد. بۆ خۆیشم نەمدەزانى
بۆچى بەو ھیندەبە تامەزرۆى بینینى شەونم دەكەم، بەلام
بەھۆى تیژی ئەو بۆنە ناخۆشەوہ، ھەستم بە خاوبوونەوہى
دل دەكرد. ھەستم دەكرد ھەتا دیت ھیدی ھیدی دل لەسەر
خۆى دەچیت، پیدەچوو لە ژیر ئەو پارچە دەسپرى لەسەر
لوتم نابوو ئەو بۆنەقیزەونە، دزەى بۆ كونى لوتم كرددیت و
ئاویتەى ھەناسەم بوویت.

كاتىك ئەفسەرەكە لە ژوورى نووستنەكەوہ ھاتەدەرەوہ،
بەتەواوى بەرگرى خۆم لەدەست دابوو، قاچەكانم توانای
ئەو جەستە لاواز و بارىكەى نەمابوو. ئەو ھندە ھۆشم لەسەر

مابوو، که ئەفسەرەکه هەستی بەووە کرد که خەریکە بە زەویدا دەکەوم. لەو ماوە کەمەیی که لە نیوان من و ئەو دا که تەنیا سە مەتریک دەبوو، بەپەله چۆن پلنگیک ئامبازی نیچیرەکەیی دەبیت، بە باسکە بەهیز و پڕ لە ماسولکەکانی که تیشیرتەکەیی لەبەریا جەراندبوو، پڕی پیا کردم و بەرەو دەرگای ئەسانسۆرەکەیی کیش کردم.

کاتیک بەخۆم هاتمەو، خۆم لە نەۆمی خوارەویدا بینییەو. بەووی که هیشتا ئەفسەرەکه بە دەستە بەهیزەکانی هەردوو قۆلمی بەتوندی گوشیبوو، بۆئەووی نەکەوم. پێدەچوو تەنیا ئەو ماوە کەمە بیئاگا بووبم تا منی گەیاندبوو نەۆمی سیهەم، بە چاوە شین و بزێوەکانی لێمی دەروانی، پاش کەمیک پێی وتم:

- تۆ باشیت؟! ها؟! پیم بلێ، ئەگەرنا پەییوەندی بە فریاکەوتنەو دەکەم.

ئەوئەندەیی وزەم بەبەردا هاتبوو، نەمزانی بۆچی ئەو رەفتارە نەشیاوەم نواند، نەستیانە بە گۆریکەو هەنگاویکم بۆ دواووی خۆم ناو لە نیو دەستە بەهیزەکانیدا خۆم قوتار کرد. کاتیک ئەفسەرەکه ئەو هەلۆیستەیی منی بەدی کرد، وەک ئەووی کاریکی نەشیاووی ئەنجامدا، بە شەرمیکەو که لە دەموچاوە باریک و سورەلگەرەو کەیی دەمبینی، وتی:

- ببورە مۆلی خان، تەنیا مەبەستم بوو که ئازارت پێنەگات، ئەگەر ناااا...

مۆلەتی ئەوئەم پێنەدا قسەکانی تەواو بکا، هەستم کرد لە بەرامبەریدا رەفتاریکی تەواو هەرزەکارانەم نواندبوو، پیم

وت:

- نا بەرېز.. من داواي لېبور دنت لى دەكەم. بەھۆي تەندروس تېمە ۋە بېئاگابووم لە رەفتارە كانم. ئەفسەرەكە بەبېستنى ئەو قسەيە گورپىكى بە خۆي دايە ۋە بە ئەتە كىتېكە ۋە كە تېكەل بە سەرنجىكى نامۆ بوو، لىمى دەروانى. وتى:

- پىدەچىت تاوانەكە پىش چەند رۆژىك پرووى دابىت، ھەر ئەو ھەشە بەھۆي ئىشكردنى بەردەوامى ئامىرى گەرمكەرە ۋەكە ۋە جەستەي كوزرا ۋەكە بۆگەنى كردو ۋە. بە ۋە چاۋە شىن ۋە بزىوانەي كە تاوانا تويك لەسەر مەكە گە ۋە رەكانم لەنگەريان دەگرت، پىدەچوو كە سىكى زىنگ ۋە بە ئەزمون بىت لە كارەكەيدا. لە ۋە كاتەدا بىرم لە ۋە دەكردە ۋە دەبىت لە ۋە ماۋە كەمەي كە لە ھۆش خۆم چووبووم دەبىت چەند بە وىستى خۆي لە ھەموو جەستەمى رۋانىبىت ۋە چىژى لە ۋە دىمەنە بېئاگابىيەي من بىنىبىت كە ۋەك عاشقىكى مەست لەئىو دەستە بەھىزەكانى ھەستم بە ئارامى كردىت! بە دەستى راستى زەرفىكى نايلۇنى رەنگ ئاوى لە گىرفانى دەرھىنا. ئەو ئامىرى تۆماركەرەي تيا بوو كە لە دواي يەكەمىن چاۋپىكە ۋەتن دابووم بە شەونم بۆ ئەۋەي چىرۆكەكانى ژيانى خۆيم بۆ تۆمار بكات، ھەفتانە ئەو مېمۆرىيەي كە تۆمارى دەنگى خۆي تيا بوو، لەناو زەرفىكى كاغەزى دەنا ۋە لە ۋە رۆژانەي پشوووم لە كارەكەم ۋە ر دەگرت، لە يەككە لە پاركەكانى نىزىكى ئەپارتمانەكەي شەونم، يەكترمان دەبىنى ۋە رادەستى دەكردم.

به دهنگیک که بیئومیڊیم تیا بهدی ئه کرد وتی:

- بههوی ئه و ماوه زورهی که بهسه ر شوینی تاوانه که دا
رابردوه، ئهسته مه بتوانین بهلگهی پیویست لهسه ر
ئه نجامدهرانی تاوانه که بدوزینه وه. ئه وهی گرنگ بیت به
لامانه وه ته نیا ئه م میمورییه که له ناوئامیژیکی توماری
بچوکدا بووه و له تهنیشت سه رییه وه دوزیومانه ته وه.
پیده چیته بکوژه که توماریکی به مه بهست به جی هیشتیبت.
که ئه وهی گوت زانیم لیون به هله له روداوه که تیگه یشتوه، هه ر
بویه به و په ری متمانه به خوبوونه وه پیم وت :

- به ریژ لیون.. من دلنیا م ئه و میمورییه ته نیا توماری
دهنگی شه ونمی تیا یه، ئه وه په یوه ندی به و دوسییه وه هه یه
که له ریگه یه وه ده یویست مافی په نابهری پی وهرگریت. من
زوریکی له و میموریانه م لایه که بوی تومار کردوم، پیویسته
ئه و میمورییه م رادهست بکه یته، له به ره وهی په یوه ندی به
کاری بریگرته که م و ده زگای په نابهرانه وه هه یه.

لیون پیده چوو میمورییه که ی به به لگه یه کی به هیژ زانیبت
بۆ دوزینه وهی بکه رانی تاوانه که، بویه به ههستیکی رهقه وه
هاوشیوهی جهسته ی پی و تم:

- ده مه ویت بۆ خۆم گوئیستی بم.. ئه گه ر شتیکی گرنگی
تیا بیت، ئه و پیویسته وه ک به لگه یه ک یان سه ره داویک بۆ
دوزینه وهی تاوانباره کان، به کاری بهینم.

به ره فته ره کانی له پیاویکی که لله ره ق ده چوو، بیرم له
ریگه یه ک ده کرده وه که قایلی بکه م میمورییه که م بداتی. ئه و
به رده وام چاوه کانی له سه ر لیوه ئه ستوره کانم بوو. که به

سووراویکی رهنگی په مہی کال له گه ل رهنگی هاوشیوهی
کراسه کم گونجاندبووم. نه مده زانی دهیوهیت له ریگی
جوولهی لیوه کانمه وه پیشینی وه لامه کانم دهکات.. یان چیژ
له و قسانه ده بیئت که لیئانه وه دینه دهره وه. وتم

- به ریژ لیون.. شه ونم ته نیا سی مانگیک ده بیئت
هاوتوه ئیره.. له بهرئه وه زمانی سویدی نازانیت.. هه موو
ئو میموریانهی که له لامه، به زمانی خوئی توماری
کردوون، منیش ناتوانم هیچ شتیکیان لی حالی بېم، هه ر
بو ئو مه به ستهش هه موویانم داووته ئو وهرگیړه ی که له
هوبه که ی خوئما روژانه کاری وهرگیړانم بو دهکات.

لیون به شیوهیه ک لیی د پروانیم وهک ئو وهی نه نیییه کی
گرنگم لی شار دبیته وه. به شیوهیه کی گالته نامیزه وه وتی:

- ئه هاها.. پیده چیئت زور شت له باره ی کوژراوه که وه
بزانیت!

که میک وهستا وهک ئو وهی بیر له شتیک بکاته وه، پاشان
به ئه ته کیه تیکه وه وتی:

- زور باشه که واته ده کریت پیکه وه وهک تیمیک کار له
دوسییه که دا بکه ین. تو پیت چونه هه موو ئو تومارانه ی که
لای به ریژتانه راده ستمی بکه یت! بو خوت ده زانیت کاری
پاریزه ره کان ته نیاپیدانی زانیارییه به دوسییه ی لیکولینه وه کان،
پاشان ئیمه له په یوه ندی به رده وامدا ده بین بو ئو وهی له
نیزیکه وه ناگاداری قوناغه کانی لیکولینه وه کان بیت.

به چاوه پر شه هوهت و رفتار ه رهق و ناموکانی، هه ستم
ده کرد له سه ره تای گه مہیه کد ام. بو خویشم نه مده زانی بوئی

عەشقى لى دىت يان شەر! لەو ساتەدا بە دواى شتىكدا
دەگەرەم كە كوتايى بەو گەمە بى مانايە بىنم كە ئەو دەستى
پىكردبوو، بە شىۋەيەك رەفتارم دەكرد كە ھەست بە بەھىزىم
بكات. لەگەل دانەوھى ھەناسەيەكى قوولدا، پىم وت:

- ئەوھى تۆ دەيلىت راستە.. بەلام لە پرووى ياسايىھە
مافى ئەوھم ھەيە كە نھىنى كەسىتى بىرگرتەكەم بپارىزم..
ئەگەر شتىكى نامۆ لەنيو تۆمارەكاندا ھەبىت، ئەوا بە
دلىيايىھە ئاگادارتان دەكەمەھە.

ليۇن بە زەدەخەنەيەكى گالئەئامىزەھە كەمىك لى پوانىم.
پاشان دەستە پرم ماسولكەكانى بە شىۋەيەك لە كەمەرە
بارىكەكەي نا، پىدەچوو بە نامىشى ئەو جەستە قەبە و پرم
لە ماسولكەيەي ھەستى پىاوتى خۆيم نىشان بىدا. سەرىكى
بە راست و چەپى خۆي بىدا و پاشان چاۋەكانى لە سەرم
گىرساندەھە و بە بىزارىيەكەھە وتى:

- باشە با بە وىستى بەرپىزتان بىت، بەرپىز مۆلى، تىكا
دەكەم پىۋىستە لە كەمترىن ماۋەدا ھەر زانىارىيەكى گىرنگ
ھەبىت، لە تۆمارەكاندا ئاگادارم بىكەرەھە.

دەستىكى بۆ گىرفانى راستى پانتۆلەكەي برد و كارتىكى
دەرھىنا و بەھىمنى دەستى بۆ درپىز كردم تالى وەر بىگرم.
وتى:

- ئەوھە ژمارەي مۆبىل و تەلەفونى نووسىنگەكەمى تىايە،
ھەر كاتىك مەبەستت بوو، ئەتوانىت پەيوەندىم پىۋە بىكەيت،
تەننەت ئەگەر درەنگانى شەۋىش بىت ئامادەم گوىت بۆ
راگرم.

منیش کارته کهم له دهستی وەرگرت و سه‌ریکی
ره‌زانه‌ندیم بۆ له‌قاند. پاشان پیم وت:

- ئەه‌ی ئەوتۆماره‌ی که لای به‌ریزتانه!

به‌خه‌نده‌یه‌که‌وه وتی: با سه‌ره‌تا دادوه‌ری لی ئاگادار
بکه‌مه‌وه.. دواتر به‌ریاریکی له‌باره‌وه ئەده‌ین..

به‌هۆی ئەو بۆنه‌بیزارکه‌ره‌وه، ته‌واو بیئاگا بووم له‌وه‌ی
پرسیاری ئەوه‌ی لی بکه‌م که ئایا شه‌ونم چۆن کوژراوه!
له‌و کاته‌دا یه‌کیک له‌پۆلیسه‌کان هاته‌نیزیکمانه‌وه سلاوێکی
سه‌ربازی بۆ کرد و وتی:

- گه‌وره‌م له‌ده‌ره‌وه‌بارانیکی به‌خوێ ده‌باریت.
ئهمبۆلانسه‌که‌ش ده‌میکه‌ئاماده‌یه. فه‌رمان ده‌که‌ن جه‌سته‌که
بگوازینه‌وه!؟

له‌و کاته‌دا وه‌لامی لیۆنم قۆسته‌وه و وتم: پێشه‌وه‌ی
ته‌رمه‌که‌ی بگوازنه‌وه، ده‌مه‌وێت جه‌سته‌ی شه‌ونم ببینم.
لیۆن رووی کرده‌پۆلیسه‌که و پێی وت که جارێ
لی بگه‌ڕێ تا بارانه‌که‌میک خوێ ده‌کاته‌وه. پۆلیسه‌که
دیسانه‌وه به‌سلاوێکی سه‌ربازییه‌وه ئیمه‌ی به‌جێ هێشت و
لیۆن رووی به‌لامدا وەرگێڕایه‌وه وتی:

- هه‌رچه‌نده‌هه‌موو په‌نجه‌ره و ده‌رگای بالکۆنه‌کانمان
کردۆته‌وه و ماله‌که‌شمان بۆنپه‌رژین کردووه، به‌لام ئەسته‌مه
ئەو بۆنه‌هه‌ر وا به‌ئاسانی به‌هویتته‌وه. باشتره‌که‌میک
چاوه‌ڕێ بکه‌یت.

کاتیکی به‌خۆم هاتمه‌وه.. به‌ئاسته‌م گویم له‌زه‌نگی
ته‌له‌فۆنه‌که‌م بوو که له‌گه‌ڵ خوێه‌ی ئاوی دووشه‌که‌دا

ئاوازىكى نەشازيان بە گويمدا ئىدا تا ئىو كاتەى لە
گەرماوۋەكە ھاتمە دەرەوۋە و خاۋلىيەكەم لە خۆمەوۋە ئالاند،
كۆتايى بە زەنگەكەى ليۇن ھاتبۇو، كە چەند جارېك ھەولى
دابوۋ پەيوەندىم پىئوۋ بكات. پىئەچوۋ بۇ كارېكى گىرنگ بىت،
ئەگەرنا ئەوۋەندەى چەند سەعاتىك دەبوۋ ئىوم لە مالەكەى
شەونم بەجى ھىشتىبوۋ. لەو كاتەدا تەلەفۇنەكە كە لە نىو
لەپى دەستىدا بوۋ دووبارە زەنگى لىدايەوۋ.

- بەلى!

- سلاۋ بەرېز مۆلى بمبۇرە بەم شەوۋە بىزارت دەكەم!
- زۆر ئاسايىيە.. كارېكى گىرنگان ھەبوۋ وا چەند جارېك
پەيوەندىت پىئوۋ كىدوم؟!

بە دىئايىيەوۋ دەمويست پىسيارى ئىوۋەت لى بىكەم
تۆمارەكانت خويندوۋەتەوۋ؟
- تا ئىستا.. نەخىر.

- كاتىك پەراۋى دۆسيەكەم گەياندە دادوۋەرى گىشتى،
داۋاى ئىوۋەى لى كىردم كە پىئويستە بە زووترىن كات
لىكۆلىنەوۋ لەسەر تاۋانەكەى شەونم ئامادە بىكەم.
- ئاخىر تۆمارەكان ھىندە زۆرە بىروا ناكەم بىوانم بە
شەويك بىان خوينمەوۋ.

- باشە دەرگىت كەمىك پەلەى تىدا بىكەيت؟

- ھەول ئىدەم.

- ئۆكەى.. بەلام دەتوانم بەيانى بەرېزتان بىينم؟!

- بۇ چ مەبەستىك؟

- تەنيا دەمەوۋىت لە بارەى شەونمەوۋە قسەبىكەين؟

- بۇ خۇت دەزانىت.. من كاريكى زورم ههيه.

- دهكرىت له دواى كارهكهت بىت. من بۇ خۇم هه موو كاتىكم بۇ به پىزتان ههيه.

- با بزنام چۆن ده بىت! خۇم په يوه ندىت پئوه ده كه مه وه.

- ئۆ كهى.. من چاوه رپى وه لامى به پىزتانم. شه وشاد.

له دواى ته له فونه كه، ئارامىيه ك به ناو هه موو جه سته و رۆحمدا تپه رى. بۇ خۇيشم نه مده زانى ئاسه وارى ئه و فشاره دى ده سته به هيزه كانى بوو كه هه موو په نجه ئه ستووره كانى له نيو گۆشتى جه سته مدا نقوم كرديوو، يان توونىتى رۆحم بوو بۇ نيگا بزپوه كانى! بىرم له وه ده كرده وه، ئاخو سبهى چ رۆژيكى نوى چاوه رپمان بكات! به و خه ياله وه به ره و چىشتخانه كه م رۆيشتم تا قاويه ك بۇ ئه و شه وه دريژه دم بكه م.

جياواز له هه موو شه وه كانى تر، ئه و ئىواره يه سه يرى هپچ به رنامه يه كى ته له فزيونيم نه كرد. گلۆپى هه موو ژووره كانم كوژانده وه، ته نيا گلۆپى سه ر كومهدى ته نىشت سىسه مى نووستنه كه م نه بىت داگىرسابوو، كه رووناكى به ده وروبه رى خۇم ده به خشى. هه موو په راوه كانم وه كو ريزبه ندى خويان، كه وه رگيره كه پىرستى كرديوون، ريك خسته وه. به و هيوايه وه ده ستم به خوئنده وه دى كرد كه تپيدا شه ونم بۇ خوى ته نيا شتىك بدركىنى كه بىتته سه ره داويكى دۆزينه وه دى بكوژه كانى. له سه ره تاي لاپه رهى يه كه مى

تۆماره كاندا نوسرابوو.

«سلاو خاتو مۆلى، سهرهتا دهمه ویت سوپاسى ئەو
هاوکارىیه مروفانه یهت بکه م که پیشکەشت کردم، ده زانم
منىكى ئاواره و نامۆ به ژيان و فرههنگى ئیوه، ئەسته م
بوو چاوه پروانى ناسىنى مروفدۆستىكى وهک به پریزتان بکه م،
به لام دهمه ویت ئەو راستیهى که له دل و دهر وونى مندا
ههیه، راشکاوانه بیدرکینم.. ئەو پوژهى که بۆ یه که مین
جار به دیدارى به پریزتان ئاشنا بووم، له ناخدا ههستم
به ئومیدىكى تر کرد بۆ ژيان. ئەو ژيانهى که به درى ژایى
هه موو ته مه نم ههچ تروسکاییه کی ئومیدم تیا نه بینى، به لام
کاتیک له نیگا شیرین و پر له سۆزه که ی تۆم دهر ووانى، له
سىماتدا رۆشنا ییه کم ده بینى، که له گه ل سه رنجه کانتدا ئاویته
بوو بوون.

من ههستم به سه ره تايه کی ژيان کرده وه.. وىستىكى ترم
بۆ ژيان له ناخدا چرۆى کرده وه.. له و کاته دا به خۆم وت:
ئاخر چۆن ده بیته مروف کاتیک به دهسته کانى ههست و
رۆحى خۆى ناشتبیته، جار یكى دى ژيان به به رى خۆیدا
بکاته وه؟! ئەوه بۆ من خه ونیک بوو.. که به درى ژایى ته مه نىكى
پر له نه هه مه تی ئازار و ناخوشییه کانى ژيانم، هه رگیز بیرم
لئ نه ئه کرده وه، به لام تو ته نیا به و هه لویستانه ی که بۆ من
پر له ئومیدى ژيان بوون، به و هه ستانه ی مندالیمت ئاشنا
کرده وه، ئیستا وهک تارما ییه کی لیل به ناخدا تیده په ریت، که
له و ساتانه ی مندالیمدا نه مده زانى له گه وره بوندا عه شق
هه یه، ئازار و خه م هه یه، ته نها ژيانم به وینه ی هه ستى مندالی

خۆم، بەسادهیی و بە جوانی دەبینی. لە گەل ئەو هاشدا تو
بە پرسیارە مەبەست-دارە کانت هەموو ناخی منت هەژاند.
دُنیا بە زۆر باش دەزانم کە بە ریزتان دەخوازن لە رینگە
و ئەلامە کانمەو هەستیکێ تری ژیان بەو جەستە سارد و
سپرەیی من بدەنەو. کە لە شەخەتەیک زیاتر هیچی تر نییە،
بەلام من چۆن بتوانم تەنیا بە چەند وشەیک ئەو هەستە
ناخی خۆم تۆ وینا بکەم!

دەزانم تۆ وەک ژنیک دەتوانیت جیاوازتر لە هەموو
پیاویک درک بە هەستی ژنیتیم بکەیت. لە گەل ئازار و
خەونەکاندا ئاوێتە ببیت، بەلام ئەو هی رۆح دەکرۆ ژیت
ئەو هیە.. تۆیەکی ژنی خۆرئاوایی، چۆن دەتوانیت متمانه بەو
چیرۆکانەم بکەیت کە دەتەوێت لە رینگەو هەمافیکی پەنا بەریم
بۆ دەستەبەر بکەیت! هەربۆیە پێدەچیت چیرۆکەکانی
ژیانی من بۆ تۆ، جیگەیی گومانیکێ دروست بن یان وەکو
خەونیک لەبیری خۆتاندا وینای بکەن. ئاخەر هەر ئەو هەشە
وام لێ دەکات بە شیوازیک بدویم بۆ ئەو هی هەستەکانم لە
دَل و رۆحی بە ریزتاندا بەرجەستە بکەم. لە گەل ئەو هاشدا
دەخوازنم بە گێرانهو هی هەموو ئەو چیرۆکانەیی کە هەموو
ژیانی منیان کردە دۆزەخ لەخۆمدا خالییان بکەمەو و
ئومیدیک بە گەرانهو هی، شکۆی ژنیتی خۆم بدەمەو کە
بەناچاری لە دەستم دابوو، هەرچەندە ئەو بۆخۆی بیرگەلیکی
بێمانیایە کە هەستەکانمی پێ چەواشە دەکەم، بەلام لە گەل
ئەو هاشدا، هەستەکانم بە گێرانهو هی هەست بە ئارامی ناخ
دەکەم، دەمەوێت لە نیویدا چیژ لەو چرکە ساتانەیی ژیا

مندالی خۆم ببینمه وه که به خیرایی له دهستم چون.

دلنیام له وهی کاتیک مروّف روّحی ئازار دهچیژیت، زور دهلیت، چونکه بهردهوام وا ههست دهکات ئه وه ئازارهی که له دلی ئه ودايه، به رامبهری ناتوانیت وهک خوی بهرجهستهی بکا. ئیستاش من نازانم له چ تارماییهکی دهروونی خۆمه وه دهست پێبکه م! ژیانم وهک تهو نیکی جالجالۆکهی لیها توه، له هر لایهکیه وه دهستی بۆ بهیت، هه مووی دهله ریته وه.

تو پرسیری ئه وهت لی کردم بۆچی له زیدی خۆم هه لهاتووم و چون به تهنی هاتوومه ته ئیره! یان دهته ویت ئه وه بزانیته مه رگ بۆچی وهک سیبه رگ له جهسته م نابیته وه! با نه لیم من به و داوین پیسییهی که به رامبه ر به هاوژینه که مم کرد، چه قویهکی تیژم له سه رگه رنی خۆم نا. یان به فروشتنی ئه وه جهسته یه م که وهک گولیکی سپی پاک و بیگه رد بوو مه رگی خۆم بۆ هه موو خانه واده که م ره وا بینی.

ئه وه بۆ خوی چیرۆکیکی ئیجگار درێژه به وینهی داریکی به ته مه ن ره گی به ناو هه موو ناخدا شو ر بو ته وه. بۆ خۆیشم نازانم له کوپه دهست پێبکه م، هه موو ئه و رووداوانه ی که ژیا نی منیا ن کرده دۆزه خ چون بو تی بگێر مه وه و پولیتیا ن بکه م، تا بتوانم ئه و ئازاره ی ناخم له ئه ندیشه ی تودا وهک خوی وینا بکه م.

ئیس تا ده مه ویت له روژه وه دهست پێبکه م که ژیا ن به ویستی خوی ئه و ریگایه ی بو ی هه لبا ردم و منی گه یانده ئیره. ده مه ویت ناوی چیرۆکی ئه مشه وم بنیم (سه ره تا ی

هه رهسی خه ونه کانم). ئەو پۆژەیی «سەرکەوت» هاته خوازینیم و له ریگهیی دراوسینیه کمانه وه منی ناسی، کاتیک سەرکەوت له تەک دایک و خوشکە کهی هاتبوونه مالمان بۆ ئەوهی له نیزیکه وه پیم ئاشنا بن، من له گۆشه یه کی ژووری میوانه که ماندا، خۆم له ئامیز گرتبوو، ناخی خۆم دهخواردوه، ئەندیشه م به لای ئەو خه ونانه وه بوو که شهوانه له چاوه روانی هاتنیاندا تا سپیده له ئامیزم دهگرتن. کاتیک به خۆم هاتمه وه دهنگی دایکی سەرکەوتم ژنه وت، پێی وتم:

- کچم ئەگەر خوا بیكات ده بیته ژنی ئەم کورە جوانم. من که به دلێکی گرانه وه نیگا کانم بۆ سەر «سەرکەوت» گواسته وه، سەرکەوت وهک ئەوهی مامه لهی کالایه ک بکات، چاوه بچکۆله و بزیه کانی به هه موو جهسته مدا ئەگیرا، به نیگایه ک که خه نده یه کی پر شه هوه تی له خو گرتبوو، لیمی ده روانی. بۆ خۆیشم نه مده زانی چون خۆم له ژیر ئەو نیگایانه ی که وهک ئاگریک جهسته می گهرم ده کرده وه، قوتار بکه م.

خۆم وهک بوو که له یه ک ده بینی له به رده میدا، له و دۆخه دا له نیوان و هه لباردن و ره تکرده وه یدا. هیزی ئەوه م نه بوو گوئیستی ئەو په یفانه یان بم که له سه ر ماره ییم ئەدوان، وهک ئەوهی مامه له له سه ر جهسته م بکه ن، ئاوا ناخم ئازاری ئەچه شت. به نیگایه کی خه مناکه وه جیم هیشتن و خۆم به ژووره که مدا کرد. ئەندیشه م ئاویته ی خه ونه کانم بوونه وه. «نارین» وهک تارماییه ک هاته پیش چاوه کانم

و منی گه‌راندوهه بۆ ئەو ژيانەى كه هه‌ميشه ئارامى پين ده‌بخشيمه‌وه. ئەو هه‌ستهى كه به‌رده‌وام به ئومىدى گه‌رانه‌وهى، خه‌ونى پيوه ده‌بينم. دُنيا به خاتو مۆلى.. مروّف ته‌نيا له‌و ساتانه‌دا هه‌ست به بوونى ژيان ده‌كات كه له منداليدا خه‌ون به داها‌تووى ژيانى خۆيه‌وه ده‌بينت.

له‌يادمه‌.. ته‌مه‌نم نيزىكى هه‌شت سالىك ده‌بوو، ئەو رۆژهى مالى پهرى بۆ گه‌ره‌كه‌كه‌مان گواستيانه‌وه. باوكى ئەو خانووهى كرپيوو كه له كوڵانه‌كه‌ماندا به‌رامبه‌ر مالى ئيمه‌ بوو. كاتىك كه‌لوپه‌لى ماله‌كه‌يان به باره‌لگرىكى گه‌وره هينا، من له‌سه‌ر پليكانه‌كه‌ى به‌رده‌م ده‌رگاكه‌ى مالى خومان دانىشتبووم، كه باره‌لگره‌كه‌ له به‌رده‌م ماله‌كه‌ياندا وه‌ستا، باوكى پهرى كه پياويكى ره‌شتاله‌ى بارىك بوو، له به‌شى پيشه‌وه‌ى باره‌لگره‌كه‌ دانىشتبوو، به‌هۆى كورتى بالاكه‌يه‌وه به ئاسته‌م له پليكانه‌ى باره‌لگره‌كه‌ ده‌هاته‌خواره‌وه.

به‌په‌له‌ به‌ره‌و ده‌رگاي ماله‌كه‌ رويشت و كليلى ده‌رگاكه‌ى له شه‌رواله‌ ره‌نگ سپه‌كه‌ى ده‌ره‌ينا، كه هيشتا تۆز و خۆلى كرئىكارى پيوه بوو. به‌وه هه‌ستم كرد خاوه‌ن ماله‌كه‌يه. له دوای باره‌لگره‌كه‌وه دوو كرئىكارى شه‌روال له‌پين، خۆيان له هه‌ردوو لاي به‌شى دواوه‌ى باره‌لگره‌كه‌وه هه‌لواسبوو. كه باوكى پهرى ده‌رگاكه‌ى كرده‌وه، يه‌كىيان به‌قه‌له‌مبازىك خۆى فرىدايه‌ سه‌ر زه‌ويه‌كه‌. ته‌پوتۆزىكى زۆر له‌ژير كاله‌ دپاوه‌كانى پيى، به‌ده‌وره‌ى خۆيدا بلاو كرده‌وه.

ئەوى تريان تاوى دايه‌ ده‌رگا گه‌وره‌كه‌ى به‌شى دواوه‌ى باره‌لگره‌كه‌ و به‌په‌له‌ ده‌ستيان به‌ داگرتنى كه‌لوپه‌له‌كان كرد.

له و کاته دا من چاوم به هه موو شوینیکی باره لگره که دا ئه گپرا، به خووم وت ئاخر چوون ده بیئت مائیک بیته گه ره که که مانه وه و ژن و مندالیان له ته کدا نه بیئت، هه رکاتیک مائیکی تازه بهاتایه ته کولانه که مانه وه به دواى ئه وه دا ده گه رام که مندالیکی هاوته مه نی خوومیان هه بیئت، کولانه که ی ئیمه هینده کورت بوو به هه ردوو به ریه وه ته نیا هه شت مائیکی تیا بوو، له و کولانه دا ته نیا که لاوه یه ک هه بوو که هینشتا نه کرابوو به خانوو، به ته نیشته مالى ئیمه وه بوو. ده که وته لای راستی ماله که مان. پوژانه کورانی دراوسیکانمان گه مه یان تیدا ده کرد. لای چه پیشمانه وه مالى ئه و نارین ه بوو که عه شق به مه رگی ئاشنا کرد هه موو ده مه و عه سریکی ده رهنگ، ده هاته بهر ده رگا که ی مالى ئیمه و له گه ل زوړیکی ژنانی کولانه که دا، له به رده م ده رگا که ی مالمان، هه موو ئیواره یه ک، کوریکی گه رمیان ده به ست.

جا ژن ئه و ژنه بوو ئه و پوژه سه ری باسیکی نویی بکر دایه ته وه، هه ریه که وه له لایه که وه به بوچوون و سه رنجه کانی خویمان، ئه و بابه ته یان هینده ئالوز و فروان ده کرد، هه زاران لق و پوپ و بابه تی نوییان لی ده کرده وه. ئه و کاته نارین ته مه نی نیزیکی بیست وحه وت سالیکی ده بوو. کچیکی تابلیی جوان و خووش-قسه بوو.

ئه و پوژه ی نارین که وت بووه عه شقیکی نویوه، دایکم هه ستی پی کردبوو. ئیواره یه کی ناوه راستی به هار بوو. کولانه که مان بوونی چوولی لی ده هات. ته نیا نارین و دایکم له به رده م ده رگا که ی مالى ئیمه دا دانیشتبوون. نارین باسی

دوو برا شه پنه گنيزه که ی بو دایکم ده گنيزايه وه که بهردهوام له ماله وه شهر و دهمه بولهيان بوو له سهر فرؤشتنی خانووه که ی باوکیان.

خانووه که ی ئيمه و ئه وان به ههردووکیان ته نیا دووسه د مه تريک ده بوو. ههردووکیان له سهر يهک نه خشه دروستکرا بوون. کاتی خوی له نیوان ئه و ژووره ی دواوه ی ماله که مان که من و شه و بوی خوشکم تيا ئه نوستین و ئه و ژووره ی نارینی لی دهنووست به هوی که می زهویه که یه وه ته نیا دیواریکی باریک له نیوانماندا دروستکرا بوو. شه وان، له ریگه ی ئه و دیواره و په نجه ره ی ژووره کانمانه وه گویمان له هه موو ئه و شهر و دهمه بولانه ده بوو که ئاراس و ئارامی برای نارین ده یانکرد. ئيمه ش به ههستیکی مندالانه وه ده چوینه نیزیکی ئه و په نجه ره یه ی ژووره که ی نارین که ده پروانییه ئه و حه وشه بچوکه ی که ته نیا دیواریکی نزم مالی ئيمه و ئه وانی لیک جیا ده کرده وه.

ئه و پیاوه ی به کولانه که ماندا تپه ری و وهک شه ی تانیک دلی نارین ی بوخوی کیش کرد بوو، من له ههستی مندالی خومه وه، گومانیک سه رنجه کانمی له سه ره هه نگاهه کورته کانی کو کرده وه، که نیگا پرله حه زه کانی له سهر نارین بوو. له و ماوه یه ی که پیاوه که له ئاستی دایکم و نارین تپه ری، بهردهوام له لیوه پرله خنده که ی نارین ی ده پروانی. دایکم ههستی به و په فتاره پر له گومانه ی نارین کرد که به تاسه وه له و پیاوه نامویه ی ده پروانی. به لام هیچ شتیکی ئه و تووی به نارین نه وت. بهردهوام بوو له سهر قسه کانی تا ئه و کاته ی

پیاوکه له سهری کۆلانه که بزر بوو. نارین چاوه گه شه کانی له سهری بوو، من له و ساته ی مندالی خۆمدا ههستم به و دیمه نه جوانه ی نارین ده کرد، که عه شقی لیده چۆرا. دایکم که ژنیکی هه تا بلێی مه نگ و که مدوو بوو، هه رگیز قسه و باسه کانی ئه و ژنانه ی کۆلانه که مانی بو کهس نه ئه گێرپایه وه. هه ر به و هۆیه وه هه موو ژنه کان باس و خواسه تایبه ته کانی خۆیان ته نیا لای دایکم ئه درکاند. ته نانه ت ئه و شه وانه ی له گه ل هاوسه ره کانی خۆیاندا چۆن جووت ده بوون، به هه ستیکی خوشحالییه وه وردو درشتی کاره که یان بو دایکم ئه گێرپایه وه. له و کاته دا ههستم کرد دایکم به و دیمه نه ی نارین نا ئارام بوو. هه ر بۆیه به نارین ی وت:

- کچی ئه وه من له به یانییه وه قسه بو تو ئه که م، که چی تۆش خه یالت لای ئه و پیاو هیه.

له و کاته دا که شه و بو ی خۆشکم دهسته کانی پر له توو کرد بوو، وتی:

- شه ونم.. ها.. ئه وانه ببه جوان بیان شو ره وه، دو ات ر بیخۆ.

ئیت ر من ئاگاداری ئه وه نه بووم که له نیوان دایکم و نارین دا چی رویدا بوو.

بمبوره خاتوو مۆلی، ده مه ویت بگه ریمه وه لای ماله تازه که ی که هات بو وه کۆلانه که مانه وه، له و کاته دا من له و کریکارانه م ده روانی که خه ریکی داگرتنی که ل و په له کان بوون. ته کسییه کی شری کۆن له دوای باره له گره که وه ویسته ی کرد و ژنیکی ئه سمه ری بالا مامنا وه ند، له گه ل

مندالیکى هاوتهمهنى خۆم، دابه زین. من که له سهر پلیکانه کانی بهردهم ده رگای خۆمان دانیشتیبووم، لیم ده پروانین. ژنه که ئەو بوخچه یه یه که له ته کسیه که دا دا یگرت، له بن ههنگلی ناو خۆی به ماله که دا کرد. کچه که شی که بهردهوام له منی ده پروانی، تا ئەو کاته ی خۆی به ماله که یاندا کرد، چهند جاریک وهستا و نیگا کانی له سهر من دهننا. له و ساته دا، هه مان ههستی خۆشی خۆم له نیگا کانی ئەودا ده بینی.

تو ده زانیت خاتوو مۆلی، ته مه نی مندالی چهند کورته، هینده جوان و به چیتزه، تا له دهستان نه چیت تامه زرۆی ناکه یه وه، من ئیستاش به و خه یاله وه ده ژیم.. بهردهوام به ده م ده رزی ئاژنکردنی ئازاره کانمه وه، په نا بو ئەو کاتانه ده به م که زۆر به زوویی به سه رمدا تپه پری. هه میشه له نیو ئازاره کاندا مندال ده بوومه وه، به و هیوایه ته نیا بو ساتیکیش بیت، ئارامی به و دهروونه شه که ته ی خۆم بده مه وه».

بیرم له قسه کانی شه ونم ده کرده وه. پرس یاری ئەوه م له خۆم ده کرد ده بیت شه ونم مه بهستی چی بیت ئا به و شیوه قووله به ناو مندالیی خۆیدا رۆ ده چیتته خواره وه! ده یه ویت له ناو مندالی دا چ شتیک هه بیت که بو ئەو مه بهست بیت و پیمی بلیت! وه ک خۆی ده لیت.. سیبه ری مه رگ ره گیگی قولی هه یه که به ناخدا شو رپۆته وه. ئەوه بو من بووه جیگه ی گومانیک که وای لیکردم دریتزه به خویندنه وه ی تو ماره کانی بده م.

جگه ره یه کم پی کرد و به ده م مژلیدانیه وه، هه ستم ته واو ئاویته ی پرو دا وه کانی کرد بوو. به دووی سه ری

ئەو رەگانەوہ بووم کہ لە قولایی ناخی ئەودا بوون، تا لە ھەلکشانیدا بە ھەموو ئەوانە بگم کہ شەونم ی بەو چارەنوسە گەیاندبوو. جگەرەکەم تەواو کرد و دەستم بە خویندەنەوہ کردەوہ.

«کاتیک زانیم دراوسێ تازەکەمان، مندالیکی ھاوتەمەنی منیان ھەیە بە ھەستیکی پڕ لە خۆشبەختییەوہ خۆم بە مالاوھەدا کرد. ھێندە بەخیرایی رامکرد ھەتا ناو ھۆلە درێژرەکە ی خۆمان نەوہستامەوہ. لەو ساتەدا دایکم لە ناوہراستی ھۆلەکەدا سفردیەکی بچوکی رابخستبوو، ھەموو کەرەسە ی ئامادەکردنی یاپراخی لەسەر بلاو کردبووہوہ و خەریکی پێچانەوہ ی بوو. شەو بووی خوشکیشم بەرامبەری دانیشتبوو، ئەو گەلامیوانە ی بۆ دایکم بلاو دەکردەوہ کہ برنجی لە ناواخی دەنا. کہ منیان بینی وا بە ھەناسە پڕکیوہ خۆم ھاویشتە نیوانیان، دایکم لە شوینی خۆی راپچەنی و بە تاسەوہ لیمی پوانی. وتی:

- چی بووہ کچم! بۆچی شلەژاویت؟

لەو کاتەدا شەو بووی خوشکیشم بە نیگا پڕ لە ترسەکانی چاوہروانی ئەوہ بوو شتیک بلیم. منیش بەدەم ئەو ھەناسە قورسە ی کہ بە ئاستەم لە گەرۆوم دەھاتە دەرەوہ، وتم:

- دایکە ئەزانی مالیکی تازە ھاتوونەتە ناو مالا چۆلەکە ی بەرامبەرمان؟! کچیکی وەک خۆمیان ھەیە. ئیتر لەتەک ئەو یاری دەکەم.

شەو بووی خۆشکم بە تەوسیکەوہ لیمی دەرپوانی و وتی:

- جا چییە؟ پڕۆ بۆ خۆت ھەر لەتەک ئەو یاری بکە.. ئیتر

میشکی دایکم نه بهیت و نه لئی شه و بۆ یاریم له ته کدا ناکات.. شوکور له دهست تو قوتارم بوو.. خوا گه ورهیه بۆ ئیشه کانی دایکیشم.

دایکم بهردهوام شه و بۆی خوشکمی به کاری چیشته لینانه وه سه رقالم کردبوو هر ئه وهش بوو بوو به هۆی ئه وهی من بهردهوام له ماله وه ههست به ته نیایی بکه م. ئه و بهردهوام به شه و بۆی دهوت:

- کچم وا خه ریکه گه وره ده بیته و پینده گه یته.. سبه ی شوو بکه یته چۆن ده توانیته وهک که بیانویه کی باش خواردن بۆ هاوژینه که ته ئاماده بکه یته؟! ها؟! ئاخیر سبه ی ماله خه زورانته پیت نالین پرووی ئه و دایکه ته رهش بی که به جوانی په روه رده ی نه کردیته.. تو ئه ته ویت به هۆی ته وه زه لیته وه خه لکی نزا ی خراپم لی بکاته!؟

به رده وام دایکم و شه و بۆی خوشکم له سه ر چیشته لینان ده مه بۆ له یان بوو. زۆر جار شه و بۆی خوشکم هه رچه نده ئاره زووی زۆری له خویندن نه بوو، بۆ ئه وهی خوی له ئیشه گرانه کانی دایکم بدزیته وه، ئه ی وت:

- دایکه سبه ینی تا قیکردنه وه م هه یه.. ده بیته سه عی بکه م.. به و خوایه ده رنه چم به باوکم ئه لیم هه مووی خه تای دایکم بوو.. که به رده وام ئیشه ی پینیه کردم..

دایکیشم ده یزانی ته نیا بۆ خۆدزینه وه له ئیشه کان بیانووی ده هینایه وه.. ده ی وت:

- بیانووی چی بۆ من ده هینیته وه کچی؟! ئه وه نده ی روژانه خه ریکی خۆ جوانکردن و شاننه کردنی تیتکه کانتی

ئەو ھەندە خەرىكى سەھىيەكانت بوويتايە، ئىستا بەرزترين نمرەت دەھىنا. ئەو ھەتا بە دوو سال پۆلىكت بۆ نابرىت. بەخوئا ئاوا بېروات باوكت ماوھىيەكى تر نابات بە شووت ئەدا. جا ئەو كاتەش بەو زمانە دريژدەتەو ھەلامى ھاوژىنەكەشت بەدەرەو ھ. تا لەسەر دەمە دريژدەكەت ھەموو رۆژيک بەتھيئەنەو ھەسەرم.

بە ھۆى ئەو ھى شەو بۆ تەمەنى بەرەو ھەلکشان دەچو، باوكم بەردەوام بېرى لای بوو، زۆر لەو ئىوارانەى كە لە نوژى ھەينى دەگەرايەو ھ، بەردەوام ئەو وتارانەى بۆ دەگپراينەو ھەموويان ليک دەچوون، من ئەو كاتە زۆر لە قسەكانى باوكم تينەئەگەيشتم. ئەو ھەندە نەبيت بە دايكى ئەوت:

- سەبرى.. دەستم دامىتت.. تكات لى دەكەم ئاگات لە كچەكان بيتت.. بەردەوام چاوت لەسەريان بيتت.. نەكا رۆژيک شەيتان بچيئە بن كلىشەيانەو ھە توشى كارەساتيكي ئابروو بەرانەمان بەكن. خۆ بە ناشكورى ناليم بەقوربانى خودابم كورپيكي نەدامى كە دلم پيى خۆش بيت و لە نيزيکەو ھەك شوانيک ئاگای لييان بيتت.

كاتيک باوكم ناوى شەيتانى دەھىنا، ترس ھەموو گيانمى ئەتەنى. بۆ خويشم نەمدەزانى شەيتان چيىو شىو ھى چۆنە و چ كارەيە؟! بەلام باوكم بە جۆريک باسى خراپيەكانى شەيتانى دەکرد، ويئەى شەيتانم لە ئەنديشەمدا ھەك دەردنەھىكى ناشرين وينا کردبوو. بە ناوھيتانى، ھەموو جەستەمى لە ترسيكى نامۆدا نوqm دەکرد.

له‌دوای ئه‌وه‌ی مائی پهری هه‌موو که‌ل و په‌لی ماله‌که‌یان داگرت، ئه‌و رۆژه تا نیزیکی بانگی ئیواره، له به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌ی خۆمان، له چاوه‌روانی ئه‌ودا بووم بیته ده‌ره‌وه، کاتیک باوکم له مزگه‌وت گه‌رایه‌وه و منی به‌و شیوه‌یه بینی که هه‌ردوو ده‌سته‌کانم له ژیر چه‌ناگه‌م ناوه و چاوه‌کانم له سه‌رماله‌که‌ی به‌رامبه‌رمانه، به خنده‌یه‌کی پر له سۆزه‌وه پێی وتم:

- شه‌ونم گیان.. به‌م ئیواره‌یه چی ده‌که‌یت لیره؟
که باوکم بینی، به خۆش‌حالییه‌که‌وه باوه‌شم به قاچه درێژه‌کانیدا کردو وتم:

- باوکه.. ئه‌و ماله‌ی به‌رامبه‌رمان نییه.. ئه‌ها.. ئه‌وه..
په‌نجه‌م بۆ ماله‌تازه‌که راکیتشا. باوکم به گومانیکه‌وه چاوه‌ماندوووه کانی له‌سه‌ر ره‌فتاره‌کانم بوو، وتی:

- ئی.. چی بووه کچم؟

وتم:

- ئه‌وه مائیکی تازه هاتوته ناوی، کچیکی بچوکی وه‌ک منیان هه‌یه.. ئه‌یکه‌م به هاو‌پێیی خۆم..

باوکم به ده‌سته زبره‌کانی که کاری کرێکاری هه‌مووی شه‌قار شه‌قار کردبوو، هه‌ردوو رومه‌ته‌کانی گرتم و ماچیکی کردم. له‌و کاته‌دا هه‌ستم به زبری به‌ری ده‌سته‌کانی ده‌کرد، که ئه‌و رۆژه کاری زۆری پێ کردبوون، وتی:

- منیش زۆرم پێ خۆشه که هاو‌پێیه‌کی نویت بۆ په‌یدا بووه.. ئیتر داوا له شه‌وبۆی خۆشکت مه‌که بۆ یاریکردن له‌ته‌کتا بیته ده‌ره‌وه.. بۆ خۆت ده‌زانیت ئه‌و گه‌وره بووه..

ئىتر نابىت له دەرەوہ يارى بکات..».

په يفه کانی شهونم، ديمه نى شيوای روخسارى خوۍ به بير هينامه وه، که روومه ته پان و گه شه که ی به وينه ی به ى دهسته ماندووہ که ی باوکى، به و چه قويه ی که له ژورہ که يدا جيمابوو، شه قار شه قار کرابوو. ئه و خوينه ی که هه موو سيمای سوور کردبوو، له سهر که لينى گوشتى روومه ته کانی قه تيس مابوو. به هوى گهرمى ژورہ که وه، قه تماغه يه که ی رهش له سهر دهموچاوه ره شداگيرساوه که ی دروست کردبوو، چوپراوگه ی ئه و خوينه ی که له شوينى برينه کانی رومه ت و چه ناگه و لئوه کانيه وه تاسه رينه که ی ژيرسهرى سه رچاوه ی گرتبوو، ديمه نيکى پرله ترسى به سيمای به خشيبوو. بروام به چاوه کانی خوم نه ئه کرد ئه و سيمما ترسناکه سيمای ئه و شهونمه بيت که چاوه کانم له بينينى تير نه ئه بوو. هه ستم کرد خه ميک ئاويته ی ترسيکى نامو به ناخما گوزهر ده کات. له گه ل ده ستپيکرده وه ی خویندنه وه ی توماره که چه ند دلؤپيک فرميسک په راوه کانمى ته پرکرد.

«به يانى هينده زوو له خه و هه لسابووم هيشتا دايکم نانى به يانى ئاماده نه کردبوو، باوکم وهک هه موو به يانينيه کانی تر که ئيمه له قولايى خه ودا بووين، به خاکه ناز و پاچه که يه وه بو مه يانى کريکاره کان به رى که وتبوو. ئه و ماوه يه به هوى شه رى ناوخووه ئيش و کار ته واو که م ببوو وه. شار بوئى چولئى ليده هات، هه موو ئه وانه ی نه يارى ئه و پارته بوون که ده سه لاتى خوۍ به سهر شاره که دا بلاو کردبووه، له ترسى

گرتن و سزادانیان، به رهو سنوره کان هه لهاتیبون. باوكم زۆر لهو پۆژانهی بۆ کارکردن دهچوو ده رهوه، نیوه پروان به دهستی به تال دهگه رایه وه. هه ر به و هۆیه شه وه باری ئابووریمان ته واو پرووی له خرابی کردبوو.

دایکم سه رقالی ده مکردنی چای به یانی بوو، به و خه یاله ی شه و چوومه ده ره وه، ماوه یه ک چاوه ریم کرد و چاویکم به ناو کۆلانه ته نگه به ره که ی خۆماندا گیرا بۆ ئه وه ی کچی دراوسیکه مان ببینم. له و کاته دا نارینم بینی له سووچی کۆلانه که ی خۆمانه وه له ته ک پیاویک ده په یقی. سه ره تا وام زانی ئاراس ی برا گه وره ی خۆیه تی، که زۆر کات به هۆی شه ر و ناخۆشیه کانیا نه وه نارین لیک ی جیا ده کردنه وه و یه کیکانی به تۆپزی بۆ ده ره وه ده نا، ماوه یه ک به و شیوه یه لیم پروانین. پاشان به ره فتاری قسه کردنه که یان که نارین ئه وه نده ی دووری هه نگاویک له پیاوه که وه وه ستابوو هه ستم کرد که سیک ی نامۆیه.

نارین به ده م قسه کردنه وه چه ندجاریک چاویکی به ناو کۆلانه که دا گیرا، به هۆیه وه سه رنجی ئه و پیاوه ی به ئاراسته ی چاوه کانی خۆی کیش کرد. له و کاته دا پرووی پیاوه که م بینی و ناسیمه وه. هه مان ئه و پیاوه بوو که ماوه یه ک به ر له ئیستا به کۆلانه که ماندا تپه پری و چاوه پر له حه زه کانی له ناوچه وانی نارین نابوو.

کاتیک نارین له پیاوه که دوور که وته وه و به ره و مالی خۆیان گه رایه وه، به په له خۆم به ماله وه دا کرد و خۆم گه یانده لای دایکم. که خه ریکی چا تیکردن بوو. چوومه لایه وه و به

دهنگيكي له زړوکه وه ئه وهی بينیووم به دایکم وت، دایکم به بیستی ئه و قسه یه رهنگی دهموچاوه گه شهکانی به ته و اووی گوراء.. به دهنگيکی پر له گومانه وه پیی وتم:

- تو به راست بینیت!؟

وتم: به خوا دایکه به راستمه.

له و کاته دا دایکم زیده تر تامه زرړوی ئه وه بوو که بزانتیت ئه و پیاوه کی بووه به هه لچوونیکه وه وتی:

- کچی درو مه که.. تو پیاوه که ت دهناسی!؟ کی بوو!؟

وتم: نه وه لا دایکه.. وا بزائم پیاویک بوو که ماوه یه که پیش ئیستا به کولانه که ماندا تیپه ری.. ته نیا ئه و جاره بینومه. کاتیک دایکم دلنیا بوو له وهی ئه و پیاوه یه که دلای نارین ی بو خوی دزیوه، خوی ئاسایی کرده وه و به دهنگيکی هه ره شه نامیزه وه پیی وتم:

- ئه وه پیت ئه لیم.. ئه وه لای که س باس نه که ییت.. باشه!؟

له وانه یه ئه و پیاوه خزمی خویان بیت..

له و کاته دا هه ستم کرد دایکم دهیه ویت شتیک له من بشاریته وه.. به هوئی نیگا پر له هه ره شه که یه وه، ئه و باسه م له بیرى خوم برده وه.

ماوهی چند پوژتیک به سهر هاتنی دراوسی تازه که ماندا رابردبوو. هر پهری م نه بینى بیته دهره وه. تا له یه کیک له و ئیوارانه ی که زوریک له ژنهکانی کولان له به رده م دهرگا ژهنگرتوکه ی ماله کونه که مان کو بوو بوونه وه، دایکم له ناو گهرمه ی قسهکانی دایکی نارین روچووبوو، که دایکی نارین باسی کوره که لاله رهقهکانی بو دایکم ده کرد که

چۆن دەیانەوێت خانووێتەکی باوکە مردووێتەکیان بفرۆشن!
بەردەوام لەسەر ئەو بابەتە شەڕیان بوو. من بەردەوام
ئەو قسانەم لە ڕیگەی دیوارەکی نێوانمانەوه بیستبوو، که
گویمان پێوهناوو. ئارام که برا بچوکی نارین بوو بەردەوام
شەڕی ئەوهی دەکرد که خانووێتەکی بفرۆشن و بەو بەشە
میراتییهی که بەری دەکهوێت پێی بچیت بۆ هەندەران.
بەردەوام بە دایک و براکەیی دەوت:

- من لەم ولاتەدا چۆن بتوانم ژیاڵی خۆش بۆ خۆم
دروست بکەم! که پۆژانە بەدەم بێ کاری و شەڕ و
مالوێرانیهوه دەنالێنن!؟

ئاراس که برا گەورەیان بوو زۆر جار هیندە بە توندی
وێلامی ئارامی ئەدایهوه تا کار ئەگەیشته ئەوهی دەستیان
لە ئێخەیی یهکتەری گیر دەکرد. لەو کاتەدا بەهۆی هاوار
و قریشکەیی نارین و دایکەوه، زۆریک لە دراوسێکان بە
پەله دەگەیشتنە سەریان و لێکیان جیا دەکردنەوه. لە یادمه
جاریکیان لەسەر ئەوهی ئاراس وتوووی، من ڕیگە بە
فرۆشتنی ئەم خانووێتە نادەم، تۆ لەبەر ئارەزووی هەندەرانت
دەتهوێت هەموومان فری بەدیتە سەر شەقامەکان.. ها تۆ
ویژدان ئاسودەدەبیت هەی نەزان، خوشک و دایکت بکەیتە
دەرەوه؟! هەر ئەوهندەیی وت دەنگی هاوار و نالەیی دایکی لە
کۆلانەکهدا دەنگی ئەدایهوه. ئەوهندەمان زانی دایکی نارین
بەپەله خۆی بە مالی ئێمەدا کرد و هانای بۆ باوکم هینا
که لێکیان جیا بکاتەوه. باوکم بەپەله شەڕوالە تۆزای و
دراوهکەیی لەپێ کرد و بەرهو مالی نارین رایکرد. من و

شەبوۋى خوشك و دايكىشم بە دوايدا چوۋىنە دەرەوہ. کاتىك باوکم گەيشتە سەريان.. دەموچاۋى يەكتريان بە مشتەكۆلە ھىتابوۋە خوارەوہ.

ئاراس بەھۆى ئەوہى چوارشانە و بازوۋ ئەستور بوو ئارامى لەژىر خۆى نابوو و بە مستەكۆلە ھەموو دەموچاۋى ئارامى لە خویندا سوور کردبوو. باوکم تاۋى بە ئاراس دا کردبوو ھەولى ئەوہى ئەدا ئارامى برى لە ژىرىدا قوتار بکا كە ھىندەى نەمابوو بە تەواۋى لە ھۆشى خۆى بچىت.. بەلام بە ھۆى قوسى جەستەى ئاراسەوہ ئەستەم بوو بيتوانيايە ليكيان جيا بکاتەوہ. تا ئەوہندەى نەبرد ھەندىك لە پياۋنى دراوسىكانمان ھاتن بە ھانايانەوہ بە ئاستەم ئاراميان لە ژىر باسكە ئەستورەكانى ئاراس دەرھىنا. لەگەل ئەوہى ھەموو پياۋنى كۆلانەكە ئاراسيان لە نىۋ باوہشى خۆياندا بەگىر ھىتابوو، ھىشتا ئاراس بە دەنگىكى گرى نووساۋەوہ ھاۋارى ئەکردو ئەى وت:

- توخوا لىم گەرىن.. با بە يەك جار بيكوژم و نەجاتمان

بىت.

پياۋەكان ھەموۋيان، بە دەۋرى ئاراسەوہ بوون. باوکم

بە دەنگىك وەك ئەوہى لىى بپارىتەوہ وتى:

- كورپى خۆم.. بۆچى شەر دەكەن؟ خۆتان کردوۋە بە

فلىمى كۆلانەكە.. ئىتر بەسە.. ئىۋە برى يەكن.. چ كىشەيەكتان

ھەيە بە ھىمنى لە نىۋان خۆتانا چارەسەرى بكن.. پىۋىست

بەوہ ناكات ھەموو شەۋىك دەست بەدەنە ئىخەى يەكترى و

ئابروۋى خۆتان ببەن.. ھىچ نەبىت بەزەبىتان بەو دايك و

خوشكە تاندا بېتەوہ.. لەبرى ئەوہى شەر بكن لە تىك نان بۆ
دايك و خۆشكە داماوەكەتان پەيدا بكن.

ئاراس و ئارام ھەردوو كيان بىكار بوون. ئاراس ماوہىەك
لەتەك باوكمدا بۆ كرئىكارى بەيانيان دەچووە دەرەوہ، بەلام
بەھوى جەستە قورس و تەمبەلەكەيەوہ كارەكانى خوى
بەسەر باوكمدا بەجى دەھيشت. باوكيشم زانى بەلاى بۆ
خوى دروست كر دووہ، رۆژىك بە ھىمنى پىي وتبوو:

- ئاراس گيان.. بەخوا تۆ بە كەلكى ئەم كارە نايەيت..
ھەولبەدە كارىكى سوكەلەى و ھا بەدۆزەرەوہ كە لەتەك ئەو
جەستە گرانەى خۇندا بگونجىت.

ئيتەر لەدواى ئەوہوہ ئاراس لەتەك باوكم نەچووەوہ
بۆ كرئىكارى. ماوہىەك بووہ شاگرد لە چيشتخانەيەكى ناو
بازار. ئەوہندەى نەبرد وازى لەو كارەش ھيئا.

لەو كاتەدا دايكى نارين قسەى دەكرد، دايمك باسەكەى
ھيئاىە سەر باسى دراوسى تازەكەمان و وتى:

- ئەرى سەبرى ئەو مالە ئەوہ بۆ دوو ھەفتەيەك دەبىت
ھاتوونەتە ئيرە، ئەوہ بۆچى نەچىن سەردانىكيان بكنەين؟

سەبرى خان بە دەنگە پر لە ئازارەكەيەوہ وتى:

- ئەى بۆ نا؟ توخوا ھەستە با برۆين. بەخوا دەبىت ھەتا
ئەو رۆژەى لوتم لە بەردى ئەلھەد ئەدا، ئەبىت لە ساىەى
ئەم ھەتيوانەمەوہ، ھىچ رۆژىك نانىك بە خۆشى نەخۆم.

كاتىك بەرەو مالى پەرى بەرپىكەوتن خيرا چوومە
تەنىشتى داىكەمەوہ و پىم وت:

- داىكە منيش پىم؟ دايمك بە خەندەيەكى پر لە سۆزەوہ

وتى:

-ئا بەقوربان، توش وەرە. با كچه كەيان بناسيت.
مالەكەى پەرى تا بلىي پۆشتە بوو. ئىمە ھەموومان لە
ھۆلەكەدا دانىشتبووين، كاتىك پەرى زانى ئىمە ھاتووين، بە
شەرمىكەوہ لە پشت دەرگای بەشى دواوہى ھۆلەكەيانەوہ
لىمى دەرۋانى، كە داىكم پەرى بەو شىۋەيە بىنى، وتى:
- ئەوہ بۇ خۆت ئەشارىتەوہ؟! كچه كەكەم لەو رۆژەوہ
دەيەويت لەتەكت گەمە بكات...

داىكى پەرى قسەكانى لە داىكم قوستەوہ و رۋوى تىكردم
و پىي وتم:
- ھەستە كچه جوانەكەم برۆ بۇ لاي.. ئەو تۈزىك
شەرمەنە..

پەرى لە پشت دەرگاگەوہ بە دەستە وردىلەكانى بانگى
دەكردم، منىش چوومە لايەوہ، لەو كاتەدا پەرى دەستى
راستى گرتم و بەرەو ژوورى نووستنەكەيانى كىش
كردم. بىرم لەوہ دەكردەوہ دەبىت بۇ كويم ببات! كاتىك
چووينە ژوورەوہ، پەرى دەرگای كەنتۋرى جەلەكانى
كردەوہ و بووكىكى بچوكى دەرھىنا و بە خەندەيەكى پر لە
خۆشحالىيەوہ وتى:

- ئەوہ بووكەلەكەمە، جوانە؟!
منىش بە تاسەوہ لىم دەرۋانى، ئىرەيىم پى دەبرد، كە ئەو
بووكىكى وھا جوانى ھەبوو، ئىتر ئەو رۆژە تا ئەو كاتەى
داىكم گازى كردم برۆينەوہ لەتەك پەرى پىكەوہ يارى مالە
باجىنەمان دەكرد.

ئۆف خاتوو مۆلى.. ئىستاش كه باسى مندالىى خۆم بۆ تو
 ئەگىرمەو، فرمىسك بە چاوهكانمدا دىتە خوارەو، بۆ ئەو
 تەمەنە پر لە سادەيى و ئازادىيە دەگرىم كه زۆر بە خىرايى
 لە دەستم چوو. تو ئەزانىت گەورەبوون ھەموو ئەو ژيانە پر
 لە خۆشبيھى لى كردمە دۆزەخ. كچ بوونم زىندانىكى تارىك
 بو، لە گەورەبونمدا ھەستم بە بوونى كرد. ئاى لەو كاتانەدا
 چەند بە سادەيى و گىلى خۆمەو ھەمو بە گەورەبوونى
 خۆمەو دەبىنى! رۆژانە لەتەك پەرى دا دەچووینە بەردەم
 دەرگاكەى مالى خۆمان بە نۆرە پشتمان بە ديوارەكەو
 دەنوسان و بە پارچە بەردىك خەتىكمان لەسەر ئاستى
 سەرى خۆمان دەكىشا دەمانوىست بزانىن رۆژانە چەندە لە
 بالامان زىادى كردوھ؟

ئىستاش لە نامۆيىدا خەون بەو رۆژانەو دەبىنم كه
 ھەردووكمان بە درىژايى كۆلانە كورتهكەى خۆمان بەوپەرى
 ئازادىيەو پامان دەكرد. كەس نەبوو لۆمەى پەفتارەكانمان
 بكا. شەوانە خەومان بە بەيانىيەو دەبىنى چۆن لە پانتايى
 ئەو كۆلانە كورت و تەنگەبەرەدا ئەو رۆژەمان بە يارىكردن
 لەتەك بالەندە و دار و بەرد و خۆلەكەدا بەرئ بكەين!

كاتىك پەرى بوو ھاوړىم.. ئىتر ئىمە تەنيا دوو مروقى
 جيا بووين، جياواز لە ھەموو ئەوانەى لە كۆلانەكەدا دەژيان،
 ئىمە ژيانىكى ھەمامان بۆ خۆمان دروست كردبوو لە
 خۆمان زياتر بىرمان لە ھىچ كەسىكى تر نەئەكردوھ. تەنيا
 دوو مندال بووين. خالى لە ھەموو ئەو شتانەى مروف بە
 دەستىەو دەنالىنى و ئازارى پىدەچىژى، ھەك دوو فرىشتە

له به ردهم ئەو كزه بايهى به ميوانى خۆى به كۆلانه كه ماندا ده كرد. دهسته كانمان وهك دووباللى بالنده يهك بلاو ده كرد وه به ره و پووى ئەو كزه بايه به ههستىكى فرينه وه تا ئەوسه رى كۆلانه كه رامان ده كرد چاوه كانمان دهنوقاند و له ناخماندا خۆمان به و بالنده ده چواند كه خه و نمان به فرينه وه ده بينى. له ههستى مندالى خۆمانه وه، له گه ل هه موو شتىكى ئەو كۆلانه دا ئەدواين و گه مه مان له ته كدا ده كردن هه موو شتىكى له و كۆلانه دا بۆ ئيمه جوانترين ماناى هه بوو بۆ ژيان.

دیمه نى شه و ئەفسوونىكى جوانى هه يه. مرۆف به ههسته كانى ئاشنا ده كاته وه و به و كه لینه تاريكانه ي ناخت دهناسينيت كه خه مى پۆژگار فه رامۆشى كردوون. من له گه ل ئەو ههسته دا ئازار ده چيژم، كاتيك به خۆمدا رۆ ده چم زامه كانى ناخم نوئى ده بنه وه و نا ئارامى جهسته م ئەته نيت. ئەمشه و پيشنه وه ي دهست به م تۆماره بكه م له بالكۆنى ماله كه ي خۆمه وه له ديمه نى جوانى و پر له رۆشنايى ئەم شاره م ده روانى. ههسته كانم ئاوئيه ي ديمه نى ئەو ريبوارانه كردبوو كه به ئارامى به سه ر ئەو شه قامه سه ره كيه ي نيزيكى ئەپارتمان ه كه مه وه ريبان ده كرد. ئاره زووى ئەوه م ده كرد ناخم پيبان ئاشنا بكه م و هۆگرى ئەو رهفتاره پر له سۆزه يان بيم كه له قولايى ههستيانه وه سه رچاوه ي گرتبوو. كه به ناخى خۆمدا رۆ چوومه وه، هه ستمده كرد هه موو رووناكى ئەم شاره، تاريكى دللى من پۆشن ناكاته وه.

كاتىك كچىكى بالابەرزى شوخ و شەنگم بىنى لە دوورەو،
تەواو بە وىنەى نارىن ى دراوسىمان دەچوو، كە لەتەك
هاوړى كورەكەيدا دەستيان لە كەمەرى يەكدى ئالاندبوو.
بە هەستىكى پړ لە عەشقەو ئەو شەقامەى لەگەل رۆشنایى
گلۆپەكانيدا، جوانتر كړدبوو. كاتىك بە بەردەم دەرگای
ئەپارتمانەكەماندا تىپەپړىن، كچەكە ئەوئەندە بە نارىن دەچوو
هیندەى نەمابوو لە مالهەكى خۆم بە راكردن بچمە دەرەو
تا لە نىزىكەو دلىا بىمەو لەوئەى چۆن قەدەر نارىن ى
هیناوه بۆ ئىترە!

كە بە خۆمدا هاتمەو، مەرگى نارىن هەموو دل و رۆحمى
هەژاند. لىم گەپى.. با باسى ژيانى نارىن ت بۆ بكەم.. با
چىرۆكى ئەم شەوئەم ناساندنى ئەو شەیتانە بىت كە هەموو
ناخى ئىمەى لە خۆيدا پركربوو. لەوانەى تۆ پرسیارى ئەو
بكەيت بۆچى باسى ژيانى نارىن م بۆ دەكات! بەلام ئەو
بەردەوام لەناو رۆح و دلى مندا دەژىا. نارىن خەونىكى
كورت بوو، تەنیا بەناو ژيانى مندالىمدا تىپەپړى و ئىتر لە
دواى ئەو بۆ هەتاهەتایە نەمىنىيەو.

مەرگى نارىن خەمىكى وەها گەورەى لە مندا بەجى
هېشتووئەستاش بە ئازارى ئەتلىمەو. هەر ئەو خەمە بوو
كە هەستى منى لەمەر هەلبژاردەكانم بۆ ژيان گۆرى و بەو
ژيانەى ئاشنا كړدم كە هەتا هەنووكەش لى پەژىوانم. ئەو
بە خوشكىكى گەورەم دەچوو. ئەو رۆژانەى نارىن نەهاتبايە
دەرەو، كۆلانەكە بۆنى چۆلى لى دەهات. كاتىك كە ئەو
رۆيشت، هەموو ئاوەدانى پړ لە ژيانى ئەو كۆلانەى، لەگەل

خۆیدا برد. له‌دوای ئەو، دایکم ئەو کۆلانه‌ی که هه‌موو سنووریکی ئازادی بوو له ژیانیدا، به‌ته‌واوی فه‌رامۆشی کردبوو، نه‌فه‌رتی لێ ده‌کرد.

له‌و پۆژه‌وه‌ی نارین له‌عه‌شقه‌وه‌ گلابوو، ته‌واو به‌که‌سیکی تر ده‌چوو. به‌رده‌وام له‌گه‌ل ناخی خۆی ئەدوا. ره‌فتاره‌کانی هینده‌ گۆررابوو که هه‌موو ئەو ژنانه‌ی که له‌به‌ر ده‌رگاکه‌ی ئیمه‌ گرمۆله‌یان ده‌به‌ست، هه‌ستیان به‌و دیمه‌نه‌ خه‌یالنامیزانه‌ی نارین کردبوو. کاتیک ژنه‌کان باسیکی خۆیان ده‌گێڕایه‌وه‌، نارین ته‌نیا به‌جه‌سته‌ بوونی بوو. هه‌میشه‌ له‌ئهن‌دیشه‌یه‌کی بیکۆتادا ده‌ژیا. زۆر جار یه‌کیک له‌ ژنه‌کان بانگی نارینیان ده‌کرد، وه‌ک ئەوه‌ی له‌خه‌ویکی قوول به‌ئاگای به‌یننه‌وه‌، له‌جیگه‌ی خۆیدا پاده‌چه‌نی. من هه‌تا عاشق نه‌بووم نه‌مه‌زانی ئەو دیمه‌نه‌ی جوانی به‌روخسارو نیگاکانی نارین به‌خشویه‌ له‌کوێوه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌و. ئیستا ده‌زانم، عه‌شق ته‌نها خه‌یال و هه‌ستیکی جوانه‌ بۆدریژه‌دان به‌ژیان له‌ئهن‌دیشه‌دا.

هه‌موو ژنه‌کان بیئاگا بوون له‌و عه‌شقه‌ ناکامه‌ی نارین، ته‌نیا دایکم نه‌بیت که ئەو دیمه‌نه‌ تیرمانانه‌ی نارینی ده‌خوینده‌وه‌. به‌رده‌وام له‌گه‌ل ناخی خۆیدا ده‌دوا. هه‌ر ئەوه‌ وای لیکردبوو که زۆر به‌که‌می تیکه‌ل به‌و ژنانه‌ بیت که ئازاره‌کانی خۆیان وه‌ک دادگایه‌ک له‌به‌رده‌م ده‌رگاکه‌ی مالی ئیمه‌دا ده‌رشت.

پۆژیک فاته‌مه‌خانی دایکی په‌ری، که زۆر به‌که‌می ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌، باسی ئەو ژیانه‌ تاله‌ی خۆی بۆ ژنه‌کان ده‌گێڕایه‌وه‌

که چۆن له تۆلەى خویندا به میردیان داوه. ئەو بەردهوام باجى ئەو تاوانانە ئەداتەوه که براکەى ئەنجامى دابوو. تەنیا لەسەر دەمەبۆلەیهک براى میردەکەى دەکوژیت، دواجار لە رینگەى پیاوانى هەردوو لاوه بۆ ئەوهى ئاگرى تۆلەى نیاوانیان خامۆش بێتەوه، فاتمە خانیان وهک سەپینەوهى ئەو خوین و تۆلەیه، داوه.

فاتمەخان ژنیکی تابلێی ئەسمەر و وردیلە بوو، بەردهوام لە رووخساریدا خەمییکی قوولت تیا دەبینی. تا ئەو ساتەى لە نێو حەوشە گەورەکەى مالى خوێان خوێ سوتاند، بۆ تەنیا جارێکیش خەندەیهکم لە رووخساری ئەو ژنەدا نەبینی. زۆر جار لەناو ئەو باسانەى که به تەواوى هیچ ئومیدییکی ژیانى خوێ تیا بەدى نەدەکرد، لەو ساتەدا نارین یش که وهک پەیکەرێک لە جینگەى خویدا نەدەبزوا. زوربەى ژنەکان گوێکانیان بۆ ئەو باس و خواسەى فاتمەخان راگرتبوو. دایکم بەردهوام چاویکی لەسەر ئەو دیمەنە پر ئەندێشەیهى نارین بوو.

پۆژیک دواى قسەکانى فاتمەخان، نارین هات بۆ مالمەن. ئەو پۆژە باران بە لیزمە دەبارى، کەشەکە ئەوەندە سارد بوو هەموو خەلگى کۆلانەکە، لە ژوورە گەرمەکانى خوێان خزابوون. دایکم هیشتا بەر خوانەکەى نانى نیوهرۆى کۆ نەکردبووهوه. نارین بهو سەرپۆشە سپییەى، که تەنیا بۆ ئەوهى تەر نەبیت بەسەرى خویدا دابوو، هاتە ژوورەوه. دایکم که نارینى بینی، داواى لیکرد بێتە نیزیکی ئاگرەکەوه دانیشیت. به بینی نارین هەستیکی بەچێژ ناخمی دەتەنیهوه.

بەردەوام چاۋەكانم لەسەر ئەو رەفتارە نەرمو نىنانانەى نارين بوو كە ھەستى مرۆقى دەبزواند. زۆر لەو رۆژە خۇشانەى كە نارين دەچوو دەرهوہ بۆ شتومەك كړيڼ، منى لەتەك خۇيدا دەبرد. بەدايكمى دەوت:

- ئامان خان.. دەمەويټ شەونم لەگەل خۆم بېەم بۆ بازارپ.. بۆ خۆت دەزانيت كچيكي وەك من كە ھيچ كار و پيشەيەكم نيبە، گەر بە تەنيا برواتە دەرهوہ، دەبيټ خەلكى چى پى بلين! بۆ خۆت دەزانيت زمانى ئەو خەلكە ناگيريت! وەك ماريك ھەموو جەستەت دەگەزيت و ناخت ئازار ئەدات. كاتيک دەزانيت ھەزارو يەك قسەت بە شوين دەخن..

دايكم داواكەى نارين ى بەلاوہ ئاسايى بوو، ھەربۆيە ھيچ كاتيک رېگري لى نەئەكردم لەگەلیدا برۆم. چوونەدەرەوہى من و نارين پيڤەوہ، زياتر لە دواى ئەوہوہ دەستى پيكرد كە خەونەكانى، نارين يان بۆ ئەو ژوانە كيش دەكرد كە ئوميدى دەستپيكي ژيانىكى نوڤى بە ژيانى دەبەخشى.

لەبېرم ديت خاتو مۆلى، ھەرگيز ئەو رۆژەم لەياد ناچيټەوہ كە يەكەم جارم بوو لەگەل نارين چووينە دەرهوہ، ئەو رۆژە نارين خۆى وەھا رازاندبووہوہ كە تەواو بە ويټەى بووكيكي نازدار دەچوو. پانتولتيكى رەش و كراسيكي رەنگ ھەنارى لەبەر كړدبوو. پرچە رەنگ خورمايىەكانى وەھا خاو كړدبووہوہ، وەك چارشينوڤيک بەسەر سنگ و مەمكە پرەكانيدا بلاو بووبوونەوہ.

لە گۆشەى كۆلانەكەى خۆمانەوہ تپپەرين، نارين دەستپيكي منى گرتبوو، بەردەوام چاۋە پر لە رەنگەكانى بە

هه موو لایه کدا ئەگێرا، من له دلی خۆمدا وای بۆ ده چووم به دووی ته کسیه کدا بگه ریت، که میک به و شیوهیه ریمان کرد تا ئەوهندهی چه ندسه د مه تریک له مالی خۆمان دوور که وتینه وه. نارین تاوانا تو یک له و کۆلانه چۆلانه کدا که وه ک دلی خامۆش بوون، ئاورپیکی بۆ دواى خۆی ئەدایه وه و سه یریکی کاتژمیره بچکوله که ی دهستی خۆی ده کرد.

به ناو کۆلانیکی درێژ و فراواندا تیه پ ده بووین که هه موو خانووه کانی له سه ر مۆدیلیکی نوێ دروست کرابوون. له و کاته دا له گۆشه ی کۆلانه که وه، تییینی ئەو پیاوهم کرد که بۆ چه ند جاریک به کۆلانه که ماندا تیه پیه یوو. ئیتر ئەو کاته زانیم نارین به دووی سه ره تای ژوانیکه وه یه. کاتیک نارین پیاوکه ی بینی، به لیوه پ له سووراوه کانی، که له بهر تیشکی خۆری ئەو رۆژهدا وه ک ئەلماس ده بریسکایه وه، به خه نده یه کی پر له خۆشبه ختییه وه، دلی ئەو پیاوهدی هه ژاند. پاشان هه نگاوه کانی هینده خیرا کرد کاتیک نزیکي پیاوکه که بووینه، نارین وه ک نه ناسیک به لایدا تیه پیه ی و له گه ل خۆیدا منیشی کیش ده کرد.

ماوه یه ک به و شیوه یه ریمان کرد تا گه یشتینه کۆلانیکه وه که په له قاژیی دلی نارینی ئارامتر کردبووه وه. له گه ل هیمنبونه وه ی هه نگاوه کانی نارین، هه ستم کرد پیاوکه به ته ربیی له نزیکي نارینه وه ی ده کات. ئەوهنده ی نه برد ئەو پیاوهدی که هه مان به رگی ئەو رۆژهدا له به ردا بوو، که یه که مجار له کۆلانه که ی خۆمان بینیم، هاته نزیکي نارین هوه. به دهنگیکی نه رم و پر له سۆزه وه وتی:

- نارین گیان.. زۆر چاوه‌پیم کردی.. دیار نه‌بویت..
 بۆ چه‌ند جارێک به‌نیو هه‌موو کۆلانه‌کانی نزیکي ئیوه‌دا
 سوپامه‌وه. وتم پێده‌چیت پێگه‌یه‌کی ترت هه‌لبژاردبیت.
 نارین به‌و خۆشبه‌ختیه‌ی که له سیمای ئارامه‌که‌یدا
 ده‌میینی، به‌خه‌نده‌یه‌که‌وه وتی:
 - به‌زۆر دایکم رازی کردووه تا مۆله‌تی پێ دام بێمه
 ده‌ره‌وه.

ئهو رۆژه به‌رده‌وام له‌گه‌ڵ نارین و ئهو پیاوه‌ی که
 سمیلتی له‌ ره‌شیدا ده‌بریسکایه‌وه، به‌ناو هه‌موو کۆلانه‌کانی
 ئهو گه‌ره‌که‌دا سوپایه‌وه. نارین و پیاوه‌که، به‌هۆی نغرو
 بوونیان له‌ ناو یه‌کتريدا، بیئاگابوون له‌وه‌ی کۆلانی وه‌ها
 هه‌بوو بۆ چه‌ند جارێک پێیدا تێپه‌ر ده‌بووینه‌وه. منیش بێ
 ئه‌وه‌ی له‌و قسه‌و باسانه‌ی ئه‌وان که به‌ زمانی عه‌شق ئه‌دوان
 تییگه‌م، ده‌ستیکم به‌ ده‌ست نارینه‌وه بوو، چیژم له‌ دیمه‌نی
 جوانی ئهو خانووانه‌ ده‌بیینی که به‌ چه‌ندین شیوه‌ و ره‌نگ و
 مۆدیلتی تازه‌ دروست کرابوون.

له‌گه‌ڵ دیمه‌نی عه‌شق ئامیژی ئه‌واندا، هه‌موو شتیکی
 خۆی به‌ جوانی ئه‌واندا، گۆلی به‌ر ده‌رگای ماله‌کان، پشکۆیان
 ده‌کرد و بۆن و به‌رامه‌ی هه‌ستیکی نامۆی پێده‌به‌خشین.
 گه‌لای دره‌خته‌کان له‌گه‌ڵ شنه‌بای ئهو رۆژه ساماله‌دا،
 سه‌مایه‌کی ئه‌فسووناویان به‌ ناخی ئه‌وان ده‌به‌خشی. له‌گه‌ڵ
 ئهو که‌شه‌ پر له‌ عه‌شقه‌دا، هه‌نگاوه‌کانیان به‌ ئارامی به‌ره‌و
 ئومیدیکی ژیان ده‌نا، که شه‌وانه‌ له‌ خه‌ونه‌کانی ناریندا
 به‌رجه‌سته‌ ده‌بوو.

دایکم به شه و بووی خوشکمی وت:

- کچه که م برۆ چایه ک دهم بکه بو خاتووو نارین.
منیش به کاوه خو هاتمه نزیکی دایکمه وه و به رامبه ر
به نارین له نزیکی ئاگره که وه دانیشتم. چاوه کانم له سه ر
روخساری نارین بوو، که به نیگا شیرینه کانی له دایکمی
ده پروانی، دایکم پرووی کرده نارین و وتی:

- به خیر بییت.

- به قوربانن بم باجی ئامان، سکت نه سوتی.

- ئه لیم نارین.. ماوه یه که ده تبینم له هوش خۆت نیت..
له وه ئه چیت دلت لای که سینک بییت!

- چی له تو نهینی بییت باجی ئامان، ئه گهر به ویستی خوا
بییت، له وه ئه چیت که سینک به م نزیکانه بیته داوام.
- ئوی خوا به دلی خۆت له گه لا بکا کچم.. ئه و که سه
کییه؟!

- ناسیاو نییه.. پیاویکه ههر به ریکه وت یه کترمان ناسی.
- نارین.. من ئه زانم بیر له چی ده که یته وه.. ده ستم دامینت
بییت.. کاریکی خراپ نه که یته ئابرووی خۆت و براکانیشته
به ریت.. ئه گهر ئه و پیاوه راست ده کا، مه هیله دریزه به و کاره
بدات.. ههر چۆنیکه یه کلایی بکه ره وه کچه که م..
ئه و قسانه ی دایکم گرژی و نا ئارامی به نیگا کانی نارین
به خشی، هه ره به و نیگایه وه به دایکمی وت :

- نا ئامان خان.. دلنیا به ناهیلیم ئه وه نده دور که ویتته وه.
دایکم زانی به په یقه کانی دلی نارینی ته نگ
کردوه، به دهنگیکی هیمن و پرله میهره بانیه وه پتی وت :

- کچی خۆم.. من خراپ نالیم.. ئەگەر بەو شیوهیە بەردەوام بیت.. هاكا رۆژیک شەیتان بچیتە بن کلێشەتانهوه.. بۆ خۆت دەزانیت چی دەقەومیت! پاشان خەلکی بەو بزانن باش نالین..

من باسی ئەو پیاوهم لای دایکم نەدرکانبوو. هەموو ئەو کاتانەى لەتەک نارین دەچوینە دەرەوه، خۆى دەخنیە نێوانمانەوه، بەلام دایکم پێدە چوو بە هەستەکانى نارین ناشنا بیت. هەربۆیە بە وشەى شەیتان هەموو هەستی نارینى شیواند. ئەو وشەیهى کە بەردەوام لەناو دل و ناخماندا بوونى هەبوو، شەیتان هەموو دەرگاكانى دلمانى داخستبوو. بەردەوام بە دواى دەرگایەکدا دەگەرین شەیتان پەى پى نەبردبیت، بەلام دواتر شەیتان هەرخۆى ئەو دەرگایەى بۆ دەکردینهوه کە هەرگیز بیرمان لى نەئەکردەوه. رۆژیک لە دایکم پرسى کە شەیتان کێیە؟! کەمیک لە خۆى پامان.. پاشان وتى:

- کچم شەیتان ئەوهیە وامان لێدەکات ئەو سیۆهەرامە بخۆین کە ئارەزوومان پێیەتى، بەلام دواچار بەهۆى ئەو سیۆهەوه هەرگیز بەهەشت نابینن. دەبیت ئاگات لە خۆت بیت. شەیتان هەمیشە ئەو کارانەت پى دەکات کە خۆت ئارەزووت لێیەتى.. بۆ نمونە.. وەک چوونەدەرەوهى شەوان بە تەنیا.. یان درێژکردنەوهى نینۆکەکانت.. یان روانینی خۆت لە ئاوینەدا بەشەوان.. ئەوانە هەمووى کارى شەیتانن.

کە دایکم بەو شیوهیە باسى شەیتانى بۆ دەکردم، بیرم لەوه دەکردەوه بۆچى شەیتان بەو شیوهیە دەیهویت تووشى

هه موو ئه و هه لانه مان بکات؟! وتم:

- دایکه.. شهیتان شیوهی چۆنه؟!

دایکم به پیکه نینه وه وتی:

- شهیتان شیوهی نییه.. به لام کاتیک دهچیته بهردهم

ئاوینه.. ئه و زۆر جار خۆی له سه ر شیوهی تو نیشان ئه دا..

جا بۆ ئه وهی شهیتان بهردهوام ئیمه فریو بدا.. خۆی له

هه موو خوشییه کی ژیا نی ئیمه دا ئه نوینیت.

ئه و کاتهی دایکم باسی ئاوینهی بۆ دهکردم، بیرم له وه

دهکرده وه، کاتیک شه و بۆی خوشکم بهردهوام له بهردهم

ئاوینه بچکۆله کهی ماله وه خۆی ئه رازانده وه و گورانی

ئه وت، من و اهه ستم ئه کرد له گه ل شهیتان ئه دوئ، دایکم

هاواری دهکرد و پیتی دهوت:

- کچی به سه.. ئه وه نده مه چۆره بهردهم ئه م ئاوینه

نه فره تییه.. ئه گینا رۆژیک سه رت دهخوات.

ئه و وه لامه ی دایکم وای لی کرد بووم، بهردهوام له ترسی

ئه وه دا بم شه و یک شهیتان بیته خه ونه کانمه وه، یان له ماله وه

به ته نیا خۆیم لی بکاته که سیک یان درن دیه ک و ئامبازم بیته.

بهردهوام ترسی بوونی شهیتان له ناو بیر و می شکمدا خۆی

مه لاس دابوو.

دهزانیت خاتوو مۆلی، که ی هه ستم به بوونی ئه و شهیتانه

کرد؟! که دایکم باسی دهکرد. به بیرم دیته وه ئه و کاته ته مه نم

نزیک ی چوارده سالانیک ده بوو، شه و یکی زستانی زۆر سارد

بوو، به فر هه موو کۆلان و هه وشه که مانی سپی کرد بوو.

کزه بایه کی سارد هه موو چۆراوگه ی ئه و به فره تو اوانه ی

دەرەوہی کردبووہ شەختە. شەوہی خوشکم ئەوہندە
مانگیک دەبوو. شووی بە موہمەدی ئاموزای خۆمان
کردبوو. من بە تەنیا لە ژوورەکەہی خۆمدا دەنووستم. دایکم
پەتویەکی ئەستوری بۆ هینام و وتی:

- کچم ئەمشەو زۆر ساردە.. ھا ئەوہ بگرە.. باش لە
خۆتی بئالینە بۆ ئەوہی سەرما تەبیت.

منیش پەتوکەم لەگەڵ ئەوہی تەدا کرد بە یەک و لە
خۆمەوہ ئالاند. ئەو شەوہ خەونیکێ سەیرم بینی. جیاواز لە
ہەموو ئەو خەونانەہی کە بۆ دایکم ئەگێرایەوہ. لە خەونمدا
خۆم لە نیو چالیکێ تاریک و نەرمدا بینی، ھەستم دەکرد
دەورو بەرم بە کۆمەلێک پەتۆ و دۆشەکی سپی نەم و شل
ھەلچنراوہ، کەسم لێوہ دیار نەمابوو، بۆ خۆیشم نەمدەزان
لە کویم و چی دەکەم؟ تەنیا ھەستم بە دووچاوی رەشی
گەرە کرد کە بەسەر سەرمەوہ بوون، چاوەکان ھیندە جوان
بوون لە رەشیدا دەبریسکانەوہ. ھەموو ھەستەکانمی بۆ لای
ئەو نیگایانەہی خۆی کیش کردبوو، کە چیژیکێ ئەفسوناوی
بەدلە دەبەخشی.

لەو کاتەدا دەمویست لەو دۆخە دنیام کە تیی کەوتووم،
لە دلی خۆمدا پرسیری ئەوہم لەخۆم کرد کە من بۆ چی
ھاتومەتە ئەم شوینەوہ؟! بەردەوام لەو چاوە رەشانەم
دەروانی کە وەک ئەستێرە بەسەرمەوہ دەدرەوشانەوہ.
ھەولێ ئەوہم دا بە دەستەکانم ھەست بە بوونی خاوەنەکەہی
بکەم، بەلام توانای ھیچ جوولە یەکم نەمابوو، ئەو بەردەوام
بە سەرمەوہ بوو، منیش نیگاکانم لەسەر قولایی ئەو چاوانە

بوو تا ئه و کاته ی دهوروبه ری چاوه کان که میک پو شن بوونه وه دواتر ئه و شیوه یه ی که رووبه پوو به سه رمه وه بوو، ناسیمه وه. ته و او له و کوربه ی دراوسیمان ده چوو که مالیان له پشتی کۆلانه که مانه وه بوو. پوژانه که له ئیش ده گه پرایه وه به چاوه زیته کانی له هه موو جه سته می ده پوانی. هه ستم به خۆم کرد به سه ر سه رمه وه ده جوو لیت، چووکی له ناو لینگم گیر بوو، چیژیککی وه های پین ده به خشیم که دیمه نی ئه و کوربه ی به بینینی دلم گران ده بوو، له خه وه که مدا ئه وه نده جوان و سه رنجراکیش ده مبینی، ئاره زووی ئه وه م نه ئه کرد له خۆمی دوور بخره وه.

که به هۆشی خۆم هاتمه وه، هه موو جه سته م له ئاره قی خۆمدا نو قوم بوو بوو. به یانی به شه رمیکه وه خه ونه که م بو دایکم گیرایه وه، وتی:

- کچم ده بوایه له و کاته دا بیسملات کردبایه، ئه وه شه ی تانه خوی له شیوه ی ئه و که سه دا نواندوو، ئاگات له خۆت بیت، شه ی تان وات لی ده کات به دووی ئه و خه ونه دا بچیت و تووشی کاره ساتیککی وه ک ئه وه ی نارین ت بکات. من له و کاته وه زیاتر هه ستم به ترسی شه ی تان کرد. به خۆم ده وت تو بلیی هه مان ئه و شه ی تانه نه بیت که نارین ی داماو ی ته فره دابوو؟! له وانه یه ئه ویش به هه مان شیوه ی من، شه ی تان له خه ونیککی هاوشیوه ی ئه وه ی مندا، خوی له وینه ی ئه و پیاوه دا نیشان دابیت و نارین ی ساویله و نه زانیش به دووی که وت بیت، تا به و ئاقاره ی بردوو. له گه ل هه موو ئه و ترسه شدا، شه وانه له چاوه پوانی ئه وه دا بووم بو

جاریکی دی، به و خهونه ئاشنا بېمهوه و به تاسهوه شهیتان
له ئامیزی خۆم بگرمهوه.

نارین به هیندهیهک عاشق بووبوو شهوانه تا درهنگانیک
به بیداری پوژی دهکردهوه، بهدهم گوینگرتنی له و گورانییهی
کهمال موحهمد شهوهکانی بهرئ دهکرد که دهیوت:

کوا ئیوارهی، دوو چاوی پر، کپی شینت
سهرم کهیلی، ته م و مژه، شهویش داهات
جهسته م تهزی، تو له کوپی، تا ههوری ئەمشه و
له سامالی چاوهکانتا، وچانی با
نیوهی شهوه، هه ور ئەسووتی، ئاسمان نوقمی بروسکهیه
باران ئەمرئ، تا گول بژی، چراکه م بی تروسکهیه
ئەمشه و چهند مال ویران ئەبن، ئەمشه و چهند کهس رهق بیتهوه!
نازانم زیرانی گومان، دهرگا به توش ئەگریتهوه!

من که له ژوورهکهی خۆمهوه ئەو گورانییه م دهژنهوت،
تا درهنگانیکی شهو له تهکیدا ئەوهندهی ئەگوتتهوه، له ماوهی
چهند شهویکدا هه موو ئەو گورانییه م ئەزیه ر کردبوو، منیش
بیئتهوهی له مانای وشهکانی تهواو حالی بېم، له تهکیا شهوانه
به ههستیکی مندالانهی خۆمهوه دووباره م دهکردهوه.

ئەو ماوهیهی نارین له ناو قوولایی عهشقی خۆیدا دهژیا،
که شهکه ئەوهنده سارد بوو، ئەسته م بوو مروفت توانیای
خۆی له دهرهوه بگرتایه، زور له و ئیوارانهی که دایکم
سهرقالی ئاماده کردنی خواردن بوو، دههاته مآلمان. به ده م
هاوکاری کردنیهوه باسی ئەو خهونانهی خۆی دهگیرایهوه

که وابه‌سته‌ی عه‌شقه‌که‌ی بوون. خه‌ونه‌کانی به هه‌نده‌یه‌ک
پر له ئومید بووبوون هه‌موو هه‌ست و دلّی دایکمی بۆ
خوی کیش کردبوو. دایکم به‌تاسه‌وه گویّی بۆ پۆژانه‌ی
داهاتووی نارین ده‌گرت که چۆن له ژیا‌نی هاوسه‌رگیریدا
خوانیکی هه‌مه‌ره‌گ بۆ هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌رازی‌نیته‌وه و
مانگانه ئیمه‌ش بانگه‌یشتی ماله‌ پۆشته‌که‌ی خوی ده‌کات و
له‌وپه‌ری خۆشبه‌ختیه‌وه «ئیس‌تا» وه‌ک یادگار‌یه‌کی شیرین
ده‌گیریته‌وه. زۆر‌جار به‌ دایکمی ده‌وت:

- باجی ئامان.. که یه‌که‌مین مندالم کچ بوو.. ناوی ده‌نیم
شه‌ونم.

دایکیشم به‌ پیکه‌نینیکی گالته‌ جارانه‌وه پیی ده‌وت:

- کچی تو باسی چی ده‌که‌یت؟! کی ده‌لّیت ئه‌و پیاوه به‌و
ناوه‌ رازی ده‌بیته‌؟!!

نارین به‌ خه‌نده‌یه‌که‌وه که به‌رده‌وام له‌سه‌ر لیوه‌کانی
بوو، ئاوا وه‌لامی دایکمی ئه‌دایه‌وه و ده‌یگوت:

- تو ئاگاداری چیت ئامان خان؟! ته‌نانه‌ت باسی ئه‌وه‌شم
کردوو.. ئه‌ویش شه‌ونم ی ئه‌وه‌نده‌ خۆش ئه‌ویته‌ که به‌و
ناوه‌ زۆر خۆش‌حاله‌.

نارین به‌ هه‌سته‌تیک‌ی پاکه‌وه داهاتووی خوی به‌و عه‌شقه‌وه
هه‌لچینیبوو. ئه‌و کاتانه‌ی که له‌ دیواره‌که‌ی نیوانمانه‌وه هه‌ستم
به‌ جووله‌ و هه‌ناسه‌کانی نارین ده‌کرد، ئه‌و دیمه‌نه‌ی نارین
وه‌ک راستییه‌ک له‌ بیرمدا به‌رجه‌سته‌ ده‌بوو. زۆر‌جار له
ره‌فتاره‌کانی ئه‌و پیاوه‌ی که به‌رده‌وام له‌گه‌ل نارین ده‌دوا،
هه‌ستم به‌ هه‌مان عه‌شق ده‌کرد، که له‌ پوخساری نارین دا

بەرجهسته دەبوو. من لەو کاتەدا کە تەنیا مندالیکی تەمەن
هەشت بۆ نۆ سالان دەبووم، لە مانای عەشق تێ نەدەگەیشتم.
ئەو ەندە نەبیت کاتیک نارین و ئەو پیاو ەم دەبینی، کە بەیەک
دەگەیشتن، لە نیگا کانیاندا، هەستم بە ئارامی دەکرد. نارین
بەجۆریک رەفتارەکانی دەگۆررا، دەتگوت ئەو نارینە نییە
کە من دەمناسی. بە شیو ەیهەک دەپەیفین، کە من وام دەزانی
گۆرانی بە گوئی یەکتیریدا دەچرین. منیش بەو هەستەو ە
چیزم لەو دیمەنە نامۆیە دەبینی کە تا کوتایی ژوانەکیان
دریژە ی دەکیشا.

کاتیک لیک جیا دەبوونەو ە منیش و ەک هەردوکیان تا ئەو
کاتە ی لیک ون دەبوون، بۆ چەند جاریک ئاورم بۆ ئەدانەو ە،
بەلام ئەفسوس چارەنووسی نارین بەو ئاکامە نەگەیشت کە
بە ویستی خۆی لە خەونەکانیدا، نەخشان دەبووی. ئەو رۆژە ی
هەموو خەونەکانی نارین هەرسە ی هینا، ئاسمان هەستی
ناخی ئەوی لە خۆیدا وینا کردبوو. بەوینە ی چاوەکانی
چەخماخە ی تورپە یی ناخی ئەوم لەنیو ئەو هەورانەدا
دەبینییەو ە کە بە تاریکی رەنگیان، خەمیکی بیشوماری لەگەل
لینزە ی ئەو بارانەدا دائەکرد. کاتیک نارین بە گریانەو ە خۆی
بەمالی ئیمەدا کرد، من سەرقالی خۆنامادەکردن بووم بۆ
قوتابخانە. دایکم بە شانەیهەک قژە دریژو ئالۆسکاو ەکی
خاو دەکردەو ە و دەیبۆلاند بەسەرمدا:

- ئاخەر رۆلە تو ئەم پرچە دریژەت بۆ چییە؟! ئەو ەتا بۆ
خۆیشت ناتوانیت بە جوانی خاوینی بکەیتەو ە. هەر دەبیت
سەرئیشەکی بۆ من بیت کەوا هەموو رۆژیک بەم

شانەییەوہ لەبری ئەوہی کارئیکی تر بکەم، دەبیت خەریکی
تۆ بم؟!

باوەرم پێیکە خاتوو مۆلی، لەو کاتەوہ تا ئیستاشی
لەسەر بیت تەنیا بۆ جارئیکیش قژی خۆم کورت نەکردۆتەوہ.
ہەمیشە چیژم لەو ھەستە کچانەییە خۆم دەبینی کە بەو
پرچە درێژانەوہ جوانی خۆم پیوہ نمایش دەکرد و چیژم لەو
دیمەنەیی دەبینی لەگەڵ بادا مەلەیی دەکردو شەپۆلی ئەدا.
شەونم ئەو رۆژەیی کە ھاتە لام، پرچەکانی ھیندە درێژ
بوون، کە تا کەمەری ھاتیوون. کاتئیک لەسەر کورسییەکەیی
بەردەم دانیشتبوو، سەری پرچەکانی لە باوەشیدا وەکو
مارئیکی گەورە لوولیان خواردبوو. لەو کاتەدا من ئیرەیم بەو
قژە رەش و خاوەی دەھات. کە لە زۆر لایەوہ ئالۆزکابوو.
کاتئیک بە جەستەیی ساردی لەسەر سیسەمەکەیی خۆی
کەوتبوو، ئەوہی سەرنجی منی بەتەواوی راکیشابوو، برینی
ئەو پرچە جوان و خاوەی بوو کە پێدەچوو بەو چەقۆییەیی
کە لەسەر زەوہی ژوورەکەیدا جێماوو بریبیتیان. پرچی
لە ھەموو لایەکەوہ وەک ئەوہی دەسکەنە کرابیت پەرزۆل
پەرزۆل کرابوو. پێدەچوو پێشئەوہی لەسەر سیسەمەکەیی
خۆی بیکوژن، پێشتر بە تۆبزی لەسەر ئەو کورسییەیی کە
لە بەردەم میزی ئارایشگاکە بوو، بکوژەکانی ئەو کارەیان
ئەنجامداییت.

پرچە رەش و خاوەکانی بە تۆپەل بە ھەموو لایەکی
کورسییەکەدا بلآو بووبووہوہ. بیرم لەوہ دەکردوہ، ئاخۆ
لەوساتەدا کە پرچیان بەو شیوہییە دەسکەنە کردوہ ھەستی

به چ ئازاريكى دەررونى خۆى كړدبیت؟! تو بللى وهك ئه و
هستهى مندالى خۆى هاوارى نه كړدبیت و نهى نالاندبیت
كاتيك دايكى پرچه كانى بو ريك دهخسته وه؟! وای بو
دهچووم له و كاته دا وتبیتى:

- چى دهكهن بيهكن.. تكاتان لیده كه م تهنيا دستكارى
پرچه كانم مهكهن.. چوڼ دهمكوژن بمكوژن.. كيشم نيبه..
بهلام با ئه و پرچهى كه له مندالیمه وه نه مهيشتووه دايكم
بيان بریت، ئیوه دستى بو مه بهن.

له و كاته دا ئه وه به ئه نديشه مدا دههات بكوژه كانى بو
ئه وهى پيش كوشتنه كهى ئازاريكى دەررونى بدن، تا ناخى
پر له توله يان ئارام بيه وه، هه ربويه ئه و كارهيان به و شيويه
ئه نجام داوه. به و پهفتاره، پڼ دهچیت بكوژه كانى كه سانيكى
هاوزمان و هاوزيدى خۆى بن. من نازانم تاچه ند ليون، هه مان
خويندنه وهى منى هه يه بو ئه و ديمه نى كوشتنهى شه ونم!
له وانه يه ئه و به هوى كاره كه يه وه چه ندين بوچوونى جياواز
له ئه نديشهى خويدا كه لاله كړدبیت، دستم به خويندنه وهى
توماره كان كرده وه، بو ئه وهى بگه مه چاره نووسى ئه و
نارينهى كه هه موو هه ست و بيري شه ونمى داگير كړدبوو.
كاتيك نارين هاته ژوره وه، ئه وهنده گريابوو، چاوه
قاوه بيه كانى رهنگيان گوررابوو. فرميسك له چاوه كانيه وه
وهك ناوى كانبیهك تا گه رده دريژه كهى رچكهى به ستبوو.
كه دايكم نارينى به و شيويه بينى، به شله ژاويه كه وه پيى
وتم:

- برو بو خوت خه ريكى پرچه كانت به.

لەو كاتەدا لە جیگەكەى خۆى راست بوو وە و بەرەو پووى نارین چوو كە لە نیوان دەرگای ژوورى میوانەكەماندا وەك دارچناریك لە جیگەى خۆیدا پووابوو. باوەشى بە نارین دا كرد و بە تۆپزى بەرەو بەشى سەرەوى ھۆلەكەى ھینا و لە جیگەكەى خۆى داینیشاندا. نارین بەردەوام دەموچاوە باریك و گەنم رەنگەكەى خۆى بە نینۆكە درێژەكانى ئەرینیەو و لە خۆى ئەداو ئەینالاند. ئازارى ناخى ئاویتەى دەنگى گریانى بووبوو. لەگەل خورەى ئەو بارانەى بە لیزمە دەبارى، ھەستىكى وەھای لە ناخدا دروست كردبوو، ھەستم بە گرانى ھەناسەى خۆم دەكرد. گریانىكى نامۆ گەروومى توند كردبوو.

دایك بە چاوە میھرەبانەكانى، لەو دیمەنە پڕ لە ئازارەى نارینى دەروانى. بە دلێكى پڕ لە گریانەو پێى وت:

- نارین كچەكەم.. قسەم بۆ بكە.. چى پووى داوہ؟!

نارین بە دەستە باریكەكانى رانە پان و گۆشتنەكانى خۆى ئەكوتایەو و بە نیگایەكى خەمئامیزەو لە دایكى دەروانى. وەك ئەوہى گورپك بەخۆى بدا بۆئەوہى شتىك بلیت.. بە دلێكى پڕ لە ئازارەو بۆ دایك دەپەیفى:

- چۆن نەگريم و خۆم نەكوژم باجى ئامان!! چۆن ئیجەى

خۆم دانەدرم بەدەست ئەم برا خویریانەمەوہ!!

دایك دەستىكى بە سەر و قژى ناریندا ھینا و ھەولێ ئەدا كەميك ئارامى بكاتەوہ، بەلام نارین تا دەھات زیاتر ئاگرى ناخى لە چاوەكانیەو دەھاتنە دەرەوہ. دایك پرسى:

- چى بووہ؟! براكانت دیسانەوہ شەریانە؟!

نارین که میک له چاوهکانی دایکم پاما. پاشان وتی:
- خوزگه به خوزگهیی ئەو خودایه، به چه قویه کترین
پارچه پارچه بکرده، به لام دلێ منیان ئاوا لهت نه کردایه.
دایکم لهو کاته دا له منی دهروانی که چاوهکانم بۆ نارین
ته پ بووبون. به ئارامی پیی وتم:

- شهونم گیان، برۆ بۆ قوتابخانه، با دوا نه که ویت.
منیش بیته وهی گوئی بدهمه قسهکانی، له دووره وه لهو
دیمه نه پر له ئازاره ی نارین م دهروانی. دایکم زانی گوئی به
داواکهی نادهم، به نا ئارامی رووی له نارین کرده وه و وتی:
- ئادهی بلێ بزانه چی بووه؟!

نارین به دهم لوشکه لوشکی گریانه وه، که به ئاسته م
دهنگیم دهژنه وت، وتی:

- ئاراس ئەو خویرییهی که ناتوانیت ته نیا دوو دینار بۆ
خوی پهیدا بکات، ئەیه ویت له گه ل کوری خۆشکه که ی دایکم
ژن به ژنم پینکات.

دایکم که ئەوهی ژنه وت که وته کوتانی سنگی خوی. به
دلێکی پر وه ده په یقی:

- وهی رۆ.. نارین.. وهی رۆ.. چۆن شتی واده بیت؟! وهی
رۆ رۆ...

ماوهیهک وهستا، وهک ئەوهی بیر له شتیک بکاته وه،
لهو کاته دا نارین به خوړ دهگریا، که دایکم دهستی به قسان
کرده وه:

- ئەی باشه دایکت چی ده لیت؟! ها؟! ئەی ئەو ناتوانیت
رینگری لهو کاره بکا؟!

نارین به تونیک که هه لچوونیک بیئومیدی پیوه دیاربوو،
وهلامی دایکمی دایه وه:

- دیاره پیشتر بۆ خویان ئه و بابه ته یان له گه ل ئاراس
براندوته وه. ئه و پیم ده لیت کچم پیاو هه رپیاوه.. وا باشتره
شوو به که سیکی خۆت بکه یت وه ک له وه ی بیگانه یه ک تیکه ل
به ژیان و حالی ئیمه بیت.

دایکم به رده وام بۆ ئه و حاله ی نارین سنگی خۆی
ده کوتا، ده یزانی نارین له ناو عه شقیکی بیکو تادا نغرو بووه،
ده ربازبوون لی ئه سته مه. وتی:

- ئه ی ئه و پیاوه ی که به ته ما بوو بیته داخوازیت، چی
ده لیت؟ بۆچی پیی نالییت تا به زووی بیته پیشه وه؟!
نارین به هه مان تۆنی پیشوو وهلامی دایکمی دایه وه:

- چه ند رۆژیک پیش ئیستا، ئه وه م به دایکم وتبوو که
که سیک ده یه ویت بیته خوازینیم، به لام دایکم به بیانوی
ئه وه ی باری ته ندوستی ته واو نییه، وتی با به خۆم بیمه وه
دواتر قسه ی له سه ر ده که ین. ئیتر ئه وه ئه و قسه یه بوو که
ئه مرۆ پیی وتم، تکات لی ده که م باجی ئامان، شتیک بکه، با
ئه و کاره رپونه دات. ئه گه ر شتیکی وا رپوو بدات دلنیا به
خۆم ئه سوتینم.

دایکم بۆ ئه وه ی نارین له و دۆخه پر له ئازاره هیمن
بکاته وه، وتی:

- کچم خوا گه وره یه.. ئارام بگره.. ئه وه ی به من بکری
بۆت ده که م. دواپی ده چم له گه ل دایکت قسه ده که م تا بزنام
له و کاره په شیوانی ناکه مه وه!

به و قسه‌یهی دایکم، نارین که میک هیمنی به روویدا
هاته‌وه و پیی وت:

- به‌قوربانن بم باجی ئامان، هرچییه‌کت له‌ده‌ست دیت
بیکه. ئە‌گه‌رنا رۆژی گواستنه‌وه‌شم بیټ، به‌جلی بوکینیشه‌وه
بیټ، خۆم ئە‌سوتینم.

دایکم به‌رده‌وام ده‌یویست نارین هیمن بکاته‌وه، پیی وت:
- نا کچه‌که‌م، بیر له‌ شتی خراپ مه‌که‌ره‌وه، ئینشاللا
شتی وا رونا‌دات.

تو پیم بلێ خاتوو مۆلی، ده‌بوو نارین له‌و دۆخه‌ دژواره‌دا
چی کردبا؟! ها؟! تو وه‌ک دادوهر و پاریزه‌ریک یان ته‌نیا وه‌ک
ژنیکی کامل و تیگه‌یشتوو پیم بلێ، ئاخۆ نارین چی بکرادیه
بوئه‌وه‌ی ئە‌و عه‌شقه‌ جوان و بیگه‌رده‌ی له‌ که‌ناری مه‌رگدا
قوتار بکرادیه؟! له‌وانه‌یه‌ تو وه‌ک پاریزه‌ریک پیم بلینی وا
باشتر بوو له‌ ریگه‌ی یاساوه‌ ئە‌و کاره‌ی چاره‌سه‌ر بکرادیه.
وا نییه‌ خاتوو مۆلی.. من ده‌زانم هه‌لویست و بوچوونی تو
له‌وه‌ زیاتر هیچی تر نابیت، به‌لام ده‌مه‌ویت له‌وه‌ دلنیات
بکه‌مه‌وه‌ که‌ ژن له‌لای ئیمه، وه‌ک ئیوه‌ی خۆرئاوایی، ته‌نانه‌ت
له‌ ئە‌ندیشه‌ی خۆیدا له‌ ترسی ئە‌وه‌ی شه‌یتان له‌ ناخیدا
به‌ئاگا نه‌یه‌ته‌وه، ناتوانیت بیر له‌ هه‌سته‌کانی خۆشی بکاته‌وه.
جا چۆن ده‌توانیت به‌رامبه‌ر هه‌موو که‌س و کاره‌کانی خۆی
به‌ته‌نی بوه‌ستینه‌وه‌ و سه‌رپیچی ئە‌و نه‌ریته‌ بکات که‌ وه‌ک
دره‌ختیک ره‌گی به‌ ناخیاندا شو‌ربۆته‌وه؟! من ده‌مه‌ویت
وه‌لامی ئە‌م پرسیاره‌ت به‌ چاره‌نووسی نارین بده‌مه‌وه..
گویم بۆ رادی‌ره‌ خاتوو مۆلی.. بزانه‌ ئە‌و به‌سته‌زمانه‌ی که‌

دلی خوئی به پاکی رادهستی عه شقیکی گه وره کردبوو،
چاره نووس به چ ئاکامیکی تالی ناساند!

که من له قوتابخانه گه رامه وه، نارین له مالی ئیمه
مابوو، کاتیک باوکم له بازار هاته وه، نارین به شهرمیکه وه
گه رایه وه بۆ مالی خوئیان. باوکم ههستی به دهموچاوه پر
له گریانه که ی نارین کردبوو، به لام نهیده زانی ئه و گریانه له
کوئیه سه رچاوه ی گرتوو! هه ربۆیه پیشئه وه ی له هۆله که
دابنیشیت و جله ته پو تۆزاوییه کانی که هه موو رۆژیک
له بهری ده کرد، بگوریت، به دایکی وت:

- ئامان.. ئه و کچه بۆچی ده گریا؟

دایکم به پرویه که وه که خه می نارینی تیا ده بینرا، به
باوکی وت:

- پیاوه که تکات لیده که م شتیک بکه.. هه ول بده ئه و کچه
له ده ست براکانی قوتار بکه..

باوکم سه ری له بابته که ی دایکم ده ر نه ئه کرد، هه ربۆیه
وتی:

- چی بۆ بکه م ژنه که؟ خو ئه وان به رده وام له سه ر
فرۆشتنی خانویه ک هه موو کۆلانه که یان هه راسان کردوه.
ده با بیفرۆشن و کوتایی پی بیت.

دایکم به ده نگیکی نزم که بۆنی پارانه وه ی لی ده هات
وتی:

- باسه که ئه وه نییه.

- ئه ی چییه؟!

دایکی و ئاراسی برای، ده یانه ویته به زۆر ژن به ژنی

پيڻڪهن.

- ئي جا من چي بڪه م؟!

- ئه ليم به شڪم بتوانيت قسه يهڪ له گهل ئاراسي براي بڪه يت، ئه و كه ميڪ شهرم له تو دهڪات.

- كچي ئامان.. توڙيڪ بير بڪه ره وه.. ئه وان ئه گهر شهرميان بگردايه هه موو رڙيڪ خويان نه ئه ڪرده فليمي ئه م ڪولانه.

- ئاخر پياوه كه ئه مه يان جياوازه، با ئه و ڪچه داماو ه نه بيته قورباني ئه و ڪاره.

- تڪات لي دهڪه م ئامان.. مه مخره ڪاريڪه وه كه دواتر په شيمان بيمه وه.. پاشان چون ده توانم خوم تيڪه لي ڪيشه ي خيزاني ئه وان بڪه م!

- ئه زانم.. به لام نارين.. كه سيڪي تري خوش ئه ويٽ.

- چون؟!.. كه سيڪي تري خوش ئه ويٽ!

- به لي

- ڪچي ئامان تو چون به رگري له ڪچيڪ دهڪه يت به دزي كه سوڪاريه وه ڪاري بي شه رمانه بڪات؟ به خوا ئه وه ڪچي من بيت به چه قويه كي كول سه ري ده برم. واز بينه.. بو خويان چي دهڪن با بيڪهن.. ئه وه ڪيشه ي من نيبه.. برو چايه كم بو دم بڪه.. من خه ريڪه له ماندوي تيديا هه موو په له ڪانم ليڪ هه لده وهرين.

دايڪم، ته واو بيهيوا بوو له وه ي بتوانيت شتيڪ بو نارين بڪات. ئه و شه وه هه ستم ڪرد دايڪم به دم ئازاري «نارين» وه ده ناليني. تا به ره به يان، خه وه نه چوه چاوه ڪاني. به رده وام

له بهر خوځیه وه له خوا دهپارایه وه و نژای بو نارین دهکرد، بهلام ئه فسوس نزاکانی دایکم که له ههستی پاکي خوځیه وه دهیکرد، نه یانتوانی نارین له و دوځه قوتار بکهن، من له و کاته دا نه مدهزانی خه می نارین چیه! ئه وهنده نه بیته ههستم به وه دهکرد که نارین شتیکی مه زن له دهست ده دات. دواتر که گه وره بووم، خوځم که وتمه هه مان ئه و دوځه وه. ئه وکات ههستم به و روژانه ی نارین کرد که چهنده به بازار بوون!! ئای خاتوو مۆلی.. عه شق چهنده زالمه!! هیهچ به زه ییه کی به روځی مروځدا نایه ته وه.. به ویستی خوځی گه مه ی پی دهکات و به هه موو نشیوئیکی ترسناکی مه رگ، ناشنای دهکا.

چهنده روژیک به سه ر ئه و دوځه دا تیپه ری. نارین له مالی خوځیان نه هاته دهره وه. دایکم خه می ئه وه ی بوو نارین شتیکی له خوځی بکات. روژیک پی وتم:

- ئاده ی شه ونم گیان برۆ سه ریکی نارین بده. برۆ پی بلی دایکم ده لیت بوچی دیار نییه؟

کاتیک چوومه ژووره وه بو لای نارین، ئاراس ی برای له هۆله که ی خوځیان دانیشتبوو، به دهم سه یرکردنی ته له فزیونه وه جگه ره ی ده کیشا. سه بری خانی دایکی له چیشتهخانه که سه رقالی ئاماده کردنی نانی نیوه رو بوو. که دیمه نه ناشرینه که ی ئاراس ی برای نارین م بینی، ترسیک له ناخدا چرووی کرد. به ناچاری چوومه چیشتهخانه که و وتم:

- داده نارین له کوئیه؟

سه بری خان وه کئه وه ی به هانتم بیزار بیته له بهر خوځیه وه وتی:

- بړو له ژورره که ی خوږه تی.

دېوو له و هوله وه بړ لای ژورره که ی نارین تپه پریام،
وهک پښتووتر باس م کردبوو، ماله که ی ئیمه و ئه وان، به هوی
بچوکی و باریکی زهویه که یه وه، ژورره کانمان به دوا ی یه کدا
دروست کرابوون. کاتیک به به رده می ئاراس دا تپه پریم، به
چاوه گوماناوییه کانی، تا ئه و کاته ی گه یشتمه به رده م دهرگای
ژورره که ی نارین، لیمی دهروانی. که چوومه ژورره وه،
نارین له سهر قهره ویله که ی خو ی، دانیشتبوو. ئه ژنوکانی له
ئامیزی خو ی گرتبوو. ئه وهنده گریابوو چاوه کانی وهک دوو
هیلکه دهرپوقیبوون. پیم وت:

- داده نارین.. دایکم وتی هه والیکى بزانه.. ئه لى بوجى
دیار نییه؟

به دهنګیک که به ئاسته م له گه رووی دهاته دهره وه،
پى وتم:

- وهره لامه وه.

منیش که چوومه لایه وه، نارین دهسته گوشتن و
نهرمه کانی له ملم کرد. به ئه سپایی به گو یی راستمدا
چرپاندی:

- به دایکت بلئ من باشم.. شتیکت پى ده لیم.. شه ونم
گیان.. ئه لیم.. ئه و پیاوهد نه بینیه به کولانه که ماندا تی
بپه ریت!؟

- نه خیر.

دهستیکی بړ ژیر دوشه که که ی دریر کرد و کاغه زیکی
قه دکراوی دایه دهستم و وتی:

- ئەگەر بىنيت، ئەوھى بدەرى و بلى نارين دەلېت بە
 زووترين كات وەلامم بداتەوہ.. باشە شەونم گيان.. ئاگادار
 بە.. با ھىچ كەس ئەو نامەيە نەبىنيت.. باشە عاقل؟!
 نارين م ھىندە خۆش دەيست، ھەر كاريكى پى سپاردبام،
 ئەنجامم ئەدا. بەتايىبەت لەو دۆخەدا كە ھەستم بە نائارامىي
 ناخى دەکرد و بەردەوام دەگريا. پاشان وتى:
 - ئەگەر وەلاممەكەت ھىنايەوہ.. (دەستىكى بۆديوارە
 نزمەكە راكىشا كە لە نيوان ھەردوو پەنجەرى ژوورەكەى
 ئىمە و نارين دا بوو) لەو ديوەوہ بانگم بكە. خۆم دىم.. ئىستا
 بېرۆ با دوا نەكەويت.. قوربانتم بىم.. چاوەكانت لە كۆلان بىت..
 باشە!؟

ھەستم دەکرد مەترسىيەك لەسەر نارين ھەيە، ھەربۆيە
 بە ھىمنى وەلامم دايەوہ و وتم:
 - خەمت نەبىت دادە نارين.

نامەكەم لە نيو دەستە بچكۆلەكانم لول كرد و بەرەو
 مالەوہ گەرامەوہ. دايكم لە مالەوہ چاوەرپى ھەوالى نارين
 بوو. كەپىم وت دايكە دادە نارين دەلېت من باشم، دايكم بە
 گومانىكەوہ لىمى دەروانى و پىي وتم:
 - ئەى ھىچى ترى نەوت؟

نامەكەم لە نيو دەستەدا وەھا توند گرتبوو، ترسى ئەوہم
 ھەبوو دايكم گومانىك بكات، بەدايكم وت:
 - نا. ھىچى ترى نەوت.

بەپەلە بەرەو ژوورەكەى خۆم رۆيشتم و نامەكەم خنىيە
 نيو يەككە لە كتيبەكانى قوتابخانە و گەرامەوہ بۆ بەردەم

دەرگاکی خۆمان. ئەو رۆژە تا دەمە و ئیوارەیهکی درەنگ،
چاوە تیزەکانم لەسەر هەموو لایەکی کۆلانەکی خۆمان
بوو، بەلام ئەو پیاوهم نەبینی. بریا خاتوو مۆلی.. ئەو پیاوهم
هەرگیز نەبینیایەوه.. ئیستا بیر لەوه دەکەمەوه که ئەگەر
ئەوه رۆوی نەدابا.. پێدەچوو نارین ئیستا لە ژياندا بمانا.
خۆزگە نارین توانیبای ئەو عەشقی لە نیو دلی خۆیدا
بکوشتایە! تەنیا بۆ ئەوهی درێژە بەو ژيانە پر نەهامەتییهی
وێک من بدایە.

من دەزانم کاتیک مەرۆف دەکەوێتە نیوان دوریانیکی
چارەنووسسازەوه، تووشی تیرامانیکی پر لە گومان دەبیت.
هەر کامیکیان هەلبژیریت، داهاووێهکی نەزانراو چاوەرپی
دەکات، یان ئەوهتا دەتباتە کەناری مەرگ، یان دەتگەیهنیتە
ئەوپەری خۆشبهختی.

من دلنیام نارین چاوەرپی ئەو چارەنووسەیی نەئەکرد
که تووشی هات، بەلام ئەگەر ئیستاش لە ژياندا بمایە، دلنیام
وێک منیکی بیئومید لە ژيان تەنیا لە جەستەیهکی سارد و
سپر هیچی تر نەئەبوو.

بۆ بەیانی جانتاکەم کۆکردەوه و بەرەو قوتابخانە
بەرپی کەوتم. پەری لە بەردەم دەرگاکی خۆیان، چاوەرپی
دەکردم. هەردوو کمان گەیشتی نەسەری کۆلانەکه، ئەو پیاوهم
بینی که مەرگی نارین لە نیوچهوانی نووسرابوو. لەو کاتەدا
ترسی ئەوهم هەبوو پەری هەست بەو نامەیه بکات که
دەموست رادەستی ئەو پیاوهدی بکەم. پیاوهدە که منی بینی
بە خەندەیهکی تالەوه لیمی دەروانی. کاتیک من و پەری

چەند ھەنگاویک لە پیاوھە تێپەر بووین، پیاوھە بە دەنگیکی
خەمناکەوھ بانگی کردم و وتی:

- کچەکە.. ئادەدی وەرە.. پرسیاریکم ھەیە..

لەو کاتەدا ھەردوو کمان ئاورمان بۆ دایەوھ. پەری
ویستی پیش من بۆ لای پیاوھە کە بچیت، بەلام پیاوھە کە بۆ
ئەوھدی پەری نزیکتەر نەکەویتەوھ، بە دەستیکی ئیشارەتیکی
بۆ من کرد و وتی:

- ئەو کچە ئەلێم.. پرسیارم لەو ھەیە..

منیش بە خۆشحالیە کەوھ لێی نزیک بوومەوھ. لەو
کاتەدا وا ھەستم دەرکرد کاریکی باش بۆ نارین دەکەم. تەنیا
مەبەستم بوو پەيامە کە ی نارین بە شوینی خۆی بگەینم.
کاتیک نزیکی بوومەوھ بە ھیمنی پێی وتم:

- شەونم گیان نارین لە کوئیە؟

منیش بەئەسپایی جانتاکەم کردەوھ. لەو کاتەدا پیاوھە
چاوھکانی لەسەر رەفتارەکانم بوو. نامەکەم لەناو کتیبە کە
دەرھینا و دامە دەستی، دەزمانی نارین چی لەو نامە یەدا
نووسیوو. ئەو رۆژە ی نامە کەم لەناو کتیبە کەدا شار دەوھ، بۆ
شەوھە کە ی، دوو جار بە وردی خویندبوومەوھ. نووسرابوو:
«خۆشەو یستە کەم نەھرۆ گیان، پربە دل بیرت دەکەم،
ئێستا من لە دۆخیکی زۆر خراپی مالمەوھ دام، بواری ئەوھم
نییە وە ک جارن بە ویستی خۆم بیمە دەرەوھ. کاتیک ئەم
نامە یەت پێدەگات، چاوھرێم بکە تا لە مەجالیکدا دیمە دەرەوھ
و بە چاوانت شاد دەبم. لەوھ ئەچیت ئەوھ دوا دیدارمان بیت.
خوات لەگەل».

که نامه‌که‌م دایه دهستی پیاوه‌که، له و کاته‌دا ویستم
برۆم، پیی وتم:

- شه‌ونم بۆسته.. با بیخوینمه‌وه..

په‌ری له دووره‌وه به گومانه‌وه لیتمانی ده‌روانی. پیاوه‌که
به په‌له نامه‌که‌ی خوینده‌وه. له نیگا تاله‌که‌یدا هه‌ستم به
تیکیچوونی باری ده‌روونی کرد. سه‌ری که‌می‌ک بۆ دانه‌واندم
و وتی:

- شه‌ونم گیان.. به نارین بلی من به‌رده‌وام چاوه‌ریم..
ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر شه‌ویش بیت. باشه‌؟! بیرت نه‌چیت.. ئه‌وه‌ی
پی بلی.. به سه‌رله‌قاندنیک وه‌لامم دایه‌وه و به‌ره‌و قوتابخانه
به‌رپی که‌وتم.

که له قوتابخانه‌گه‌رامه‌وه، به‌په‌له کتیبه‌کانم له ژووره‌که‌ی
خۆم دانا و خۆم گه‌یانده‌هه‌وشه‌ بچکۆله‌که‌ی دواوه و
چوومه‌ سه‌ر ئه‌و ته‌نه‌که‌ نه‌وته‌ی که‌ دایکم رۆژانه‌ به‌کاری
ده‌هینا بۆ تیکردنی نه‌وتی زۆپاکان. که‌میک به‌ دیواره‌که‌ی
نیوانماندا هه‌لزانام و له‌په‌نجه‌ره‌که‌ی مالی نارین م ده‌روانی.
نارین له‌سه‌ر ئه‌و سیسه‌مه‌ی که‌ جه‌مسه‌ریکی له‌ نزیکی
په‌نجه‌ره‌که‌وه بوو راکشایوو. چه‌ند جاریک به‌ ده‌نگیکی نزم
بانگی نارین م کرد. وه‌لامی نه‌بوو. له‌سه‌ر دیواره‌ بلۆکه‌که‌ی
نیوانمان، به‌ردیکی بچوکم هه‌لگرت و کیشام به‌ شووشه‌ی
په‌نجه‌ره‌که‌دا. له‌و کاته‌دا نارین له‌ جیگه‌ی خۆی راپه‌ری.
که‌ منی بینی به‌په‌له‌ خۆی گه‌یانده‌هه‌وشه‌که‌ی خۆیان و به
نیگایه‌که‌وه که‌ خه‌م شیواندبووی، وتی:

- ها شه‌ونم گیان.. نامه‌که‌ت گه‌یاند؟

- به لى داده نارين.. ئەو چاوه پى تو دهکات.. تو کهى دهچيته دهره وه؟
 نارين به ترسيکه وه ئاورىكى بۆ دواوهى خوى دايه وه،
 که دلنياوو له وهى کهس له پشتيه وه نيه، وتى:
 - شه ونم گيان، من نازانم.. هه رکاتىک مه جالىکم دوزيه وه،
 توش له گه ل خوم ده به م.

دوو پوژ به سهر گه يشتنى نامه که تپه پيبوو. نارين وه لامى نه بوو. متمانم پى بکه خاتوو مولى، ئەو دوو پوژه ئەو پياوه داماو، له بهر دهم ئەو باران و سه رما و سوله يه، وهک پاسه وان به هه موو ئەو کولانانەى دهره وهى مالى نارين دا، به دهم جگه ره کيشانه وه، ئەسورايه وه. ته نانه ت شه ويک له و شه وانە ره شه بايه کى توند هه لى کردبوو، ئاسته م بوو هه چ بوونه وه رىک خوى له دهره وه بگرتايه. من له په نجه رهى ژوورى ميوانه که مانه وه ئاگرى جگه ره که يم ده بينى که له چاوه پروانى نارين دا ده گه شايه وه. ئىستاش بير له و شه وه ده که مه وه، به خوم ده ليم «ده بيت هه چ مروفتىک هه بيت به وينەى ئەو پياوه قوربانى بۆ عه شقه کهى بدات؟» هه ستم به ماندوو بونى چاوه کانم ده کرد. به ئاسته م تو ماره کانى شه ونم م ده خوینده وه. بريارمدا ده ست له خویندنه وه هه لگرم. پيوست بوو به يانى زوو له هۆبه کهى خومه وه کومه لىک به لگه نامه ي په نا هه نده کان بۆ دادگا بنيرم. تو ماره کانم به کراوه يى له سهر کومه دييه بچکوله کهى ته نيشتم دانا و گلۆپه که م کوژانده وه.

پۆڭزى ئوۋەم

نيو كاتژمىر بەسەر تەۋاۋ بوۋنى كارەكەمدا تىپەرىيۈۈ. ھېشتا ھەر لە ھۆبەكەي خۆم مابوۋمەۋە. كەشەكە تا دەھات پوۋى لە ساردبوۋن دەكرد. بەۋ كزە با ساردەي كە ھەلى كىردبوۋ، پىدەچوۋ بارىنى بەفرىكى زۆرى بە دەمەۋە بىت. زۆرى فەرمانبەرى ھۆبەكان، پۆشتبۈۋنەۋە. ھەندىكى تريان لەخۇئامادەكردن و پىچانەۋەي خۇياندا بوۋن بۇ پۆيشتنەۋە. بىرم لەۋە دەكردەۋە بۆچى پەيوەندىم بە ليۋن ھەۋە نەكرد! پىدەچىت ئەۋ ئىستا لە چاۋەپروانى مندا بەردەۋام لە كاتژمىرەكەي دەستى پروانىت و بە تاسەۋە بىت بۇ قسەكردنى زياتر لەمەر تاۋانەكەي شەۋنم.

ھەستم دەكرد شتىك لە نىۋ دلمدا چىرۋى كىردبوۋ، ئەگەرنا بۆچى بەيانى پىشئەۋەي بىمە سەر كارەكەم بىرم لە پۇشاكىكى سەرنجراكىش دەكردەۋە لەبەرى بكەم! جياۋاز لە ھەموۋ ئەۋ پۆژانەي كە بە پانتۆل و كراسىكى سادە و جوتىك پىلاۋى فلاتەۋە دەھاتمە دەرەۋە! دواتر بەخۇمدا

به قسه‌کانی هه‌ستم کرد ئه‌و له پیش منه‌وه ده‌یه‌ویت
ئه‌و ریگه‌یه بگریت که یه‌کلایه‌نانه بیرم لی ده‌کرده‌وه. جا
بوئه‌وه‌ی له‌و گه‌مه‌یه‌دا تو‌ماره‌که‌ی شه‌ونم به‌ده‌ست بهینم،
ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بووم. بیرم له لیون ده‌کرده‌وه بوچی
قاوه‌خانه‌یه‌کی هه‌لبژاردووه له کاتی‌کدا ئیمه‌ ته‌نیا ده‌رباره‌ی
تاوانیک قسه‌ ده‌که‌ین!

- ئه‌لو.. مۆلی.. تو گویت لیمه‌؟

- به‌لی، به‌لام من شوینیکی تر به‌شیاوتر ده‌زانم.

- به‌ دلنیا‌یه‌وه به‌ ویستی به‌ریزتان ده‌بیت.. ئه‌و شوینه

کوئییه‌؟

- باخچه‌که‌ی به‌رده‌م ئه‌پارتمان‌ه‌که‌ی مالی شه‌ونم.

- باشه.. له‌وی یه‌کتر ده‌بینین.

کاتیک له‌ ته‌کسیه‌که‌ دابه‌زیم.. لیون له‌سه‌ر یه‌کیک له
کورسیه‌کانی باخچه‌ی ئه‌پارتمان‌ه‌که‌ دانیشتیوو. خوی له
چاکه‌تیکی خوری رهنگ خۆله‌میشی ئالاندبوو. له‌به‌رده‌م ئه‌و
کزه‌ سارده‌ی که‌ په‌نجه‌کانی ده‌ستی بنیاده‌می هه‌لده‌وه‌راند،
ده‌مووچاوه‌ سوور و شله‌که‌ی، ئه‌وه‌نده‌ی تر سوورتر
کردبووه. به‌و دیمه‌نه‌ی ترسیکی له‌ ناخدا بزواند. بو
خۆیشم نه‌مه‌زانی ئه‌و ترسه‌ له‌ کوپوه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوو!
پیده‌چوو لیکۆله‌ره‌وه‌کان به‌هۆی سروشتی کاره‌کانیا‌نه‌وه‌ و
به‌ پرسیا‌ره‌ نامۆ و هه‌سته‌وه‌ره‌کانیا‌ن، ئه‌و ترسه‌ له‌ ناخی
که‌سه‌ ئاساییه‌کاندا بچینن..

دلنیا‌م.. ئه‌و هه‌سته‌ له‌ سروشتی کاره‌کانیا‌نه‌وه‌ سه‌رچاوه‌

ده‌گریت. ئه‌وان کاتیک له‌ تاوانیک ده‌کوئنه‌وه، مه‌به‌ستیانه‌

به رهفتاره نامۆ و تۆقینه رهکانیان، هه موو ناخی کهسانی دی بدۆزن، تا دهگه نه ئامانجهکانی خۆیان. چوو مه لایه وه و سلّوم لئ کرد. ئه ویش به خۆشحالیه وه وه لامی دامه وه و فهرمووی لئ کردم. له نزیکیه وه له سه ره همان کورسی دانیشتم که جیگه ی سئ که س ده بوو. دوری نیوانمان ته نیا نیو مه تریک ده بوو. به شه رمیکه وه لیمی ده روانی. پاشان که وته قسه و وتی

- پیده چیت ئه مشه و به هۆی خویندنه وه ی تومارهکانی شه ونم ه وه زۆر ماندوو بووبیت.

به خه ندهیه که وه لیم روانی و سه ریکی دلناییم بۆ له قاند. ئه و به رده وام له قوولایی چاوهکانمی ده روانی. له کاتیکدا که من خۆم به یاریکردن به په نجهکانمه وه سه رقال کردبوو، بیرم له خۆم ده کرده وه بۆچی به و هیندیه هه ست به دلله راوکئ ده که م! خۆ هیشتا دۆخه که زۆر به ئاسایی تیده په ریت! هیه چ شتیکی نامۆ بوونی نیه که شیایوی ئه و ههسته بیت! هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا و هیزیکم به به ره خۆمدا هینایه وه و به پرسیاریک ویستم چاوه گه ورهکانی که له قوولایی چاوهکانمی ده روانی له سه ره خۆمیان به دور بگرم، له و دۆخه دا، هه ستم ده کرد شتیکی گرنگ هه یه لئی ده شارمه وه. وا پیده چوو ئه ویش به و مه به سته لیم بروانیت. پیم وت:

- به ریز لیۆن.. تۆ وتت دهمه ویت له ته کدا دانیشم و ده رباره ی شه ونم قسه بکه ین. ئیستا ده توانیت پرسیاره کانت بکه یت.

که ئەوهم پى گوت، خۆى ئاسايى کردەوه و چاوهکانى
له چاوانم دوور خستەوه و به دەنگىكى هيمنهوه كهوتە
قسەکردن:

- مۆلى.. بۆ ئەوه به پيويستم زانى لەتەكدا قسە بكەم،
كه دوينى له دواى ئەو رووداوهوه بەردەوام بىرم لەوه
دەكردهوه ئەو ژنه پەناھەندەيه دەبيت بۆچى ئا بهو شيويه
كوژرابييت! يان بۆچى كوشتووينا! بۆ چەندىن جار لەو
ويتانەم روانى كه پۇليسهكان لە شوينى رووداوهكه گرتبوويان.
من واى بۆ دەچم هەموو وينەكان شتيكم پى دەلین، كه له
ماوهى چەندىن سالى كارکردندا وهك ليكۆلەرەوهى تاوان،
شتيكي لهو جوړەم هەرگيز به بىردا نەهاتوه. تۆ بپروانه..
بىر له كوشتن بكەرەوه.. بۆ خۆت وهك پاريزەريك دلنيام
ئەزمونيكەت دەربارەى كوشتن هەيه. مرۆف كاتيک بىر له
تاوانيكي كوشتن دەكاتەوه، هەلبەتە هۆكاريك هەيه كه واى
لئ دەكات هەموو هەستيكي ئاسايى خۆى لەدەست بدات، بەلام
چ جوړە تاوان و كوشتنيك!

خۆ هەموو كهسيك وهك يەك بىر له كوشتن ناكەنەوه..
به تايبەت كوشتنى كهسيكي وهك شەونم.. تا له جەستەكەى
بپروانيت زياتر له هەستى پر له تۆلەى بكوژەكى ئاشنا دەبيت..
مرۆف كاتيک دەگاتە ئەوهى كهسيك به پلان بكوژييت، هەست
دەكات بوونى ئەو كهسه له ژياندا دەبيتە هۆى بيزارکردن
و تيكدانى هەموو ژيانى، ئەگەر نا بپرواناکەم هيچ كهسيك
ئەوهى له دەست ييت. كه كهسيك تاوانيكي كوشتن ئەنجام
ئەدا، هەموو هەستيكي مرۆفانەى خۆى لەدەست ئەدا. وهك

دړنده په کی برسی بیر له هیچ مه ترسییه کی ژیان ناکاته وه، جگه له پرۆسه ی کوشتنه که نه بیټ. به بر وای من کوشتن چاره سهر نییه بۆ کیشه کان، جگه له به تالکردنه وه ی قینیک که له ناخی بکوژیکدا رۆژبه رۆژ گه وره تر ده بیټ و بهری رۆشنایی ژیانی ده گریټ.

ئه گهر بیر له بکوژه که ی، یان وا باشته بلین ئه گهر بیر له بکوژه کانی شه ونم بکهینه وه، ئه و قینه، له هه موو شوینیکی جهسته ی شه ونمدا هه ست به بوونی ده کری. تو بزانه هه ر دوینی له دوا ی تو وه من به دوا ی هوکار و به لگه ی تاوانه که دا ده گه ریم، شوینیک نه ماوه له ئه زموونی خو مه وه په یم پی نه بر دبیټ، ئه فسوس دیاره تاوانه که چه ند رۆژیک بهر له ئیستا پرووی داوه و به هو ی گهر می و به سه رچوونی ئه و ماوه زوره، نه مانتوانی جینه نه جه ی بکوژه کان، له سه ر ئه و چه قویه ی که جهسته ی شه ونمی پی شینوینراوه، بدوزینه وه. هیچ به لگه یه کی ئه و تومان له ده ستدا نییه که جیگه ی دلخوشی بیټ بۆ دوزینه وه ی ئه نجام ده رانی ئه و تاوانه.

دلنیا به مو لی.. هه ر دوینی تو ماری هه مو و ئه و کامیرایانه ی له نزیک ی ئه م ئه پارتمانیه، کو کردو وه ته وه و به وردی تا درهنگانیکی شه و، سه یرم ده کردن تا که سیکی گومان او ی به دی بکه م، به لام له وانه شدا هیچم نه دوزییه وه به هو ی ناریکی ئاراسته ی کامیرا کانه وه. به داخه وه ئه وه ده لیم، که ئه پارتمانه که به هو ی تایبه تمه ندی نیشینگه کانیه وه، هیچ کامیرایه کی چاو دیری تیا نییه. هه ست ده که م له دوزینه وه ی بکوژه کانی شه ونم، بیئومید ده بم. ئه وه ی هه یه ته نیا ئه و

تۆمارەيە كە لە ژوورەكەيدا دۆزىومانەتەوہ. دوينى لە بنكەي
تاوانەكان گويم لى گرت، هيچى لى حالى نەبووم، تەنيا
كۆمەلىك قسە نەبيت كە ھەستم دەكرد لە ناخى دلىكەوہ دىتە
دەرەوہ وەك ئەوہى بەرپزتان دەربارەى شەونم قسەتان
بۆ كردم.

پيدەچيت ئەو دەنگى تۆمارە، دەنگى شەونم خوى بيت،
ھەربۆيە تكات لى دەكەم ھاوكارم بە. ھەرچيەك لەناو ئەو
تۆمارانەدا ھەيە، پيىمى بلئ، ھەست دەكەم كوشنتى شەونم
جياواز لە ھەموو ئەو كوشنتانەى كە ليكۆلینەوہم تيا كردوہ،
زياتر ئازارم ئەدا. بۆ خویشم نازانم بۆچى بەو ھەستە پر
لە سۆزەوہ لى دەروانم! منىك ئەوہندە تاوان و خوینم
بينيوہ ھيچ ھەستىكى سۆزداريم بۆ قوربانىيەكان نەماوہ.
بۆ خۆت دەزانى شيوازى كارەكەم ئەو ھەستەى لا دروست
كردووم. كە بە لوژىكيانەوہ مامەلە لەگەل تاوانەكاندا بكەم.
بەلام ديمەنى شەونم وەك ژنىك ئەوہندە ئازارى دەروونى
داوم، وام لى دەكات ھەست بەوہ بكەم كەسىكى نزيك و
خۆشەويستم لەدەست دابيت. ھەرچەندە ئەوہ لە شيوازى
كارکردنى ئيمەدا شياو نىيە، بەلام من دەمەويت لەگەل تودا
ئەوہندە راستگو بم تا ھەست بە نائاراميم بكەيت.

بەردەوام چاودىرى رەفتارەكانى ليون م دەكرد. بيرم
لەوہ دەكردەوہ ئەو پياوہى كە بە روالەت و رەفتارەكانى
بە پارچە ئاسنىكى سارد دەچوو، خەرىكە وەك ژنىكى
مىھربان و تەواو دەستەوسان لەبەردەم تاوانىكدا دەگرى.
تائىستا ھيچ پياويكم بەو شيوہيە نەبينيوہ بەرامبەر بە ژنىك

ئەو ھەستەى ھەببەت! ئەو رەفتارانەى لىۋن خەرىك بوو وای لى دەکردم لە جىگەى خۆمەوہ پەر بە دلم لە ئامىزى بگرم. ھەستم دەکرد بەھىمنى لەو چەند خولەكەى يەكترناسىنمان، خۆى دەخزىننەتە قولایى ناخمەوہ. بە تاسەوہ لە چاوە پەر لە گومانەکانىم دەروانى. دەموىست لە نىگاكانىدا راستى ئەو ھەستە لە دەروونى خۆمدا پشتراست بگمەوہ. لەو كاتەدا ھەستم كەرد خەرىكە جەستەى شەونم دەببەتە پردىك بۆ پەرىنەوہى ھەستەكانمان. بە دلئىكى پەر لە ئازارەوہ پىم وت: - بەرپىز لىۋن ئەمشەو ھەندىك لە تۆمارەكانى شەونم خویندەوہ. تا ئىستا ھىچ شتىكى وەھام نەژنەوتووە كە سەرەداوىك ببەت بۆ دۆزىنەوہى بكوژەكانى، ئەوئەندە نەببەت لە قسەكانىدا تىبىنى شتىكى تەواو گوماناوىم كەرد. شەونم تا ئەو كاتەى ھاتووہتە ئىرە، پەرچەكانى درىژ بوون. تەنانەت تا كاتى كوشتنەكەشى. بۆ خۆت دەزانىت وا پىدەچىت بكوژەكانى پەرچەكانىان بە ھەمان ئەو چەقۆيە برببەت كە ھەموو تاوانەكەيان بە ببەنگى پى ئەنجام داوہ. شەونم لە تۆمارەكانىدا باسى ئەوہم بۆ دەكات كە ھەر لە مندالىيەوہ ھەزى بە درىژكردنەوہى پەرچەكانى بووہ. منىش سەرم لەو كارەى شەونم سوپ دەمىننى كە بۆچى ھىندە ئارەزووى ئەوہى كەردووہ! ئەوئەندەى بزەنم ژنان ھەمىشە ھەز بە گورپىن و رازاندنەوہى شىوہى خۆيان دەكەن، ھەر لە گورپىنى پۆشاكەكانىان و رەنگ و شىوہى ماكياژ و تەنانەت بۆيەكەردن و ستاىلى قژىشيان، بۆ ئەوہى بەردەوام بە جىاوازى دەربكەون. چ جاي ئەوہى كەسىكى وەك شەونم

که بۆ خۆی پئی وتبووم که کاری له شفرۆشی کردوو. من دلنیام له شفرۆشهکان زیدهتر له ژنانی ئاسایی شیوازی رازاندنهوهی خویان دهگۆرن. تهنیا بۆ ئهوهی سهرنجی کرپارهکانیان بۆ خویان زیدهتر کیش بکهن. تائیسئا ئهوه بۆ من جیگه ی گومانه.

کاتیک من ئهوهم دهبراره ی شهونم به لیۆن وت، وهک ئهوهی بیرله شتیک بکاتهوه، له ناخی خۆیدا رامابوو. پاشان رووی تئ کردم و وتی:

- ئهوهی تو باسی دهکهیت زیاتر لهوه دلنیام دهکاتهوه که پیدهچیت بکوژهکانی که سانیکی تهواو نزیکی خۆی بن. هه ربۆیه تاوانه که یان بهو شیوازه به بیدهنگی و پر له گومان ئه نجام داوه، تاوه کو گومانی تاوانه که له خویان به دوور بگرن. تو سهیر که برینی قژی له شوینی تاوانه که، ئه و گومانه یه کلا دهکاتهوه. منیش بۆ چه ند جاریک بیرم له هه موو جیگورکیی شهونم کردوو تهوه له کاتی تاوانه که دا. به لام ئه وهی جیگه ی پرسپاره له لای من، ئه وه یه کاتیک پرچه کانی شه ونمیان بریوه، یان کاتیک به و چه قویه ی که له شوینی تاوانه که جیماوه، سه رقالی بریندارکردن و له تکرندی جهسته ی بوون، چۆن شهونم دهنگی لیوه نه هاتوو و هاواری نه کردوو؟!

جا بۆ ئه وه پرسپاریکی زۆرم له دراوسیکانی کرد، هه موویان له وه دلنیایان کردمه وه که هیچ دهنگیکی نامۆیان نه بیستوو، ته نانه ت هیچ که سیککی نامۆیان نه بینوو ه سهردانی شهونم ی کردبیت. هه ندیک له وانه ی شهونم یان

دهناسی، دهیانگوت شهونم زور به که می دهچووه دهرهوه. هه موو ئه و کاتانهش ههر به ته نیا بووه. تهنانهت لیکولینه وهم له په یوه ندیه ته له فونیه کانیشی کردووه. له په یوه ندیه کورته کانی تو و ئه و زیاتر، هیچ شتیکی ئه و تووم تیا نه بینووه. ههر بویه ئه م دوسییه ی تاوانه، وام لی دهکات، زیاتر پیویستیم به تو بیت، تا له ریگه ی تو ماره کانییه وه هاوکاریم بکهیت. بو ئه و مه به ستهش، ئه و تو ماره ی که له شوینی تاوانه که دوزیومانه ته وه بوم هیناویته وه، تا له ریگه ی خوته وه وهری بگیریت و له هه موو ئه و شتانه ی جیگه ی گومانن ئاگادارم بکهیته وه.

لیون میموریه که ی له گیرفانی دهرهینا و به نیگایه ک که ترسی له دهستانیم تیا دهبینی، دایه دهستم. ههرگیز بیرم له وه نه ئه کرده وه که لیون ههر وا به ئاسانی ئه و تو ماره م رادهست بکاته وه. ئه وه وای لیکردم تو ماره کانی شهونم زیاتر به وردی بخوینمه وه. له گه ل ئه وه شدا ههستم به رۆژیکی نۆی کرد له ژیانمدا. ههستم کرد به که سینک ئاشنا بووم که دهیه ویت به هیمنی دهرگای دلم بکاته وه.

ئه و رۆژه له دوا ی جیا بوونه وهم له لیون بیرم له وه ده کرده وه بو به یانی تو ماره که بگه یه نمه به شی وهرگیزان، بو ئه وه ی له گه ل تو ماره کانی تردا بیان خوینمه وه، راسته و خوقه رپامه وه بو ماله وه، شتیکی ساده م بو ئیواره ئاماده کرد و به هه مان شیوه ی دویشه و، چوومه وه سه ر سیسه مه که م و دهستم به خویندنه وه ی تو ماره کان کرده وه و به تاسه وه بووم بزائم چاره نووسی نارین به چی دهگا!

دەمەوئیت ئەمشەو چیرۆکی کوشتنی نارین ت بۆ
 بگێرمەو، ئەو کوشتنەى که به بیدەنگی رووی داو من له
 ناخی خۆمدا ناشتم. بیرم دیت له ناوهراستی زستاندا بوین،
 کەش و هەوا هیندە سارد بوو، هەمووخەلکی کۆلانەکەمان
 له ژوورەو خزابوون. تەنیا بۆ قوتابخانە نەبیت نەئەچومە
 دەرەو. دایکم له مالهو خۆی به دوورینهوئەو پارچە
 پۆشاکانەو خەریک کردبوو که بۆ زستان له بەرمان دەکرد.
 چەند پارچەیهکی ئامادە کردبوو که له زۆرلاو درابوون.
 تەقەلەکانیان شی بووونەو. به دەرزییهکەو خەریکی
 دوورینهوئەیان بوو. من بەردەوام بیرم لای نارین بوو.
 بیرم لهو دەکردهوئەو پیاو داماو بەردەوام بەناوئەو
 کۆلانانەدا دەسورپیتەو و چاوهرپیی بینینی نارین دەکات.

نارین ی تاین، بههۆی دایک و براکانیهو که خستبوویانە
 ئەو دۆخە دژوارەو، نەیدەتوانی هەر وا بهئاسانی بیتە
 دەرەو. تەنانەت هاتوچۆی بۆ مائی ئیمەش کهم کردبوو.

نازانم چۆن لهو تەمەنەدا بیرم لهو دەکردهو دوو مرووف
 پیتۆستە یەکتەری ببینین و دەرەدلی خویان بکەن! ئیستاش
 من سەرزنهشتی ئەو هەلوئیستەى خۆم دەکەم. زۆرجار به
 خۆم دەلیم ئەو من بووم که بوومە هۆی روودانی ئەو
 کارە نارەوایهی که نارین ی به مەرگ ئاشناکرد. نازانم چۆن
 ئەوهم به بیردا هات ریگەیهک بدۆزمەو بۆ نارین و نەهرۆ
 که بۆ دواجار به یەکتەری شادیان بکەم! من ئەوهم کرد.

خاتوو مۆلی.. من بوومە هۆی ئەو کارەساتەى که له
 گەرەبیمدا ئیخەى خۆمی گرتەو. تائیستاش بهخۆم دەلیم

هه موو ئه و کاره ساتانه ی منی خسته ناو لیتاوی داوینپسی و له شفرۆشییه وه، ئاه و نزای نارین ی پاکیزه بوو. ئه وه من بووم که بوومه هۆی له دهستدانی پاکیزه یی نارین. ئه و رۆژه وه که ئه وه ی کێچ له هه موو که ولی دابیتم، ورکی ئه وه م له دایکم گرت ده بیته له گه ل داده نارین بچم بۆ بازار و بوو که له یه کم بۆ بکریته. هه مان ئه و بوو که له یه ی که په ری دراوسیمان هه ببوو. دایکم چه ند جارێک به هه لچوونه وه پێی وتم:

- ئاخ کچی.. به م سه رما و سو له یه کی ئه چیته ده ره وه؟! دلنیام داوا له نارینیش بکه یته له ته کدا نایه ت.

باوکم که به رده وام به هۆی بیکارییه وه له نزیکي ئاگره که وه خۆی گرمۆله کردبوو، دهسته قلیشاوه کانی به زۆپاکه وه نابوو گه رمی ده کردنه وه، به نیگایه کی به زه بیانه وه لیمی ده روانی و پاشان به دایکمی وت:

- ئه و بوو که له یه به چه نده؟

- پیاوه که به خوا نازانم.

باوکم دهسته قلیشاوه که ی به گیرفانیدا کرد و پینچ

دیناری ده رهیتا و وتی:

- برۆ بۆ لای نارین.. بزانه ئه گه ر له گه لته دیت تا درهنگی

نه کردوو به رۆن.

که باوکم ئه وه ی وت، خیرا نارین م ئاگادار کرده وه. نارین ئه وه نده ی نه برد عه باکه ی به سه ر خۆیدا داو به ره و بازار به ری که وتین. کاتیک له کۆلانه که ی خۆمان دوور که وتینه وه، نه هرو به دوامانه وه بوو. بۆ خۆیشم نه مده زانی ئه و پیاوه

چۆن له هيكرا پيدا بوو. ئاخىر ئەگەر مەرگ هاته پيش هه موو ريگاكان كورت و ئاسان دهكاتوه بو ئامانجه كهى. نازانم چۆن متمانه بهو بوچوونه بكم كه ههر له مندا ليمه وه بيرم لى دهكرده وه. به هيمنى هاته تهنىشتى نارين هوه و كهوتنه قسه كردن. منيش له و كاته دا كه به هوى سه رما كه وه، هه موو سه رى په نجه كانم ته زيبوون و ژانيان ده كرد، هوشى ئەوه م نه بوو ئەوان باسى چى ده كن. ئەوه نده نه بيت خوم به فرديا دپه سىكى ئەو عه شقه يان ده زانى. كه به ره و كه نارى مەرگ شوڤر ده بو وه.

نه هرو له ريگادا ته كسيه كى راگرت و له پيشه وه سوار بوو. من و نارين له دوا وه سوار بووين. ئەو كاته هه ستم كرد چا وه كانى نارين فرميسكيان لى ده چورپيت. نه هروش زور نا ئارام و دلته نگ ده هاته پيش چا وه كانم. من به رده وام له ناو ته كسيه كه دا ده ستى نارين م گرتبوو. به رده وام له چا وه خه م باره كانيم ده روانى. بيئاگا بووم له وه كه ته كسيه كه له به رده م دوكانى كى وورده واله فروشدا وه ستا. نه هرو دابه زى و ئەوه ندهى نه برد كه هاته وه بوو كه له يه كى بچوكى قژدرى ژى به ده سه ته وه بوو. كاتيك هاته ناو ته كسيه كه وه ئاورى كى بوم دايه وه و به خه نده يه كه وه، كه خه مي كى گرانم تيا ده بينى، پى و تم:

- ها شه ونم گيان ئەوه بوو كه كه يه.. به دلته؟

منيش به و په رى خو شحالييه وه ليم وه رگرت و سوپاسم كرد. له و كاته دا نارين به روويه كى پر له ئازاره وه كه هيج تروسكاييه كى ژيانى تيا نه ده بينرا، وتى:

- ئەو بووکەلەيە ۋەك خۆت قۇدرىژو دەموچاۋ پان و
جوانە.

منىش بەو نىگا ساردەي نارىن، ھەستم بە دلئەنگى
دەكرد. تەكسىيەكە بەردەوام بوو لە رۆيشتن تا لە بەردەم
خانويەكى گلى كۇندا ۋەستا و ھەموومان دابەزىن. نەھرۆ
بە تەقولبابەكەي كە تەنيا بە دەرگاي ئەو خانوۋە كۇنانەۋە
مابوو، مالەكەي ئاگادار كەردەۋە. پاش كەمىك ژنىكى قەلەۋى
ئەسمەر كە شىۋەي ھەر بە نەھرۆ دەچوو، دەرگاكەي
لئى كەردىنەۋە. كاتىك نەھرۆ يىنى بە گەرمىيەكەۋە
بەخىرھاتنى كەردىن، ژنەكە بەردەوام لە بەژن و بالا و
سىماي نارىنى دەروانى. خانوۋەكە لەو خانووانە بوو كە لە
گل دروستكراۋو. كە چوۋىنە ژوورەۋە پاستەۋخۆ خۇمان
لە ھەيوانىكدا بىنيەۋە كە لە ھەردوو بەريەۋە، دەرگاي كۇنى
لەسەر بوو، كە لە تەختە دروستكراۋو.

نەھرۆ خۆي بە يەككە لە ژوورەكاندا كەرد و ژنەكەش بە
دەستىك فەرموۋى لە نارىن كەرد. منىش لە دواي نارىنەۋە
كە بە دەستىك چەمكىكى ئەو عەبايەم گرتىۋو كە نارىن
ھەموو جەستەي خۆي پى داپۇشيبوو خۇمان بە ژوورەكەدا
كەرد. دەرگاي ژوورەكە ھىندە نزم بوو، نارىن لەكاتى
چونە ژوورەۋەدا كەمىك بالا بەرزەكەي بۇ نەۋى كەرد. لە
ناۋەراستى ژوورەكەدا زۇپايەكى كۇن دانراۋو. كە لەو
كاتەدا تەنيا مالە كەمدەرامەتەكان بەكارىان دەھىنا. ژنەكە
كەمىك لە نەھرۆ ي روانى. پاشان وتى:

- كاكە چەند رۆژە من چاۋەپىتانم.. بەھۆي ئىۋەۋە،

تەنەت بۇ ساتىكىش مالاكەم چۆل نەكردووه.. وتم نەوہكا
بىن و لە مال نەبم.

نەھرو بە دەنگىكى گرى خەمگىنەوہ وتى:

- چى بکەين.. ئىتر ئەمرو بومان رىك كەوت.

من بەردەوام خوم بە بووکەلەكەوہ خەرىك كردبوو.
ژنەكە داواى لە نەھرو و نارين كرد بچنە ئەو ژوورەى كە
دەرگاكەى لەسەر ھەمان ژوور بوو. لەو كاتەدا نارين پىمى
وت:

- شەونم گيان.. تو بۇ خوت لەپال ئاگرەكەدا، خوت گەرم

كەرەوہ.. من تۆزىك ئىشم ھەيە..

لەو كاتەدا ژنە قەلەوہكە پرووى لە نارين و نەھرو كرد

و وتى:

- منىش دەچم چايەكتان بۇ ئامادە دەكەم.

نەھرو بە بىزارىيەكەوہ وەلامى داىوہ نازارى ناخيم تيا

دەبىنى وتى:

- نا پىويست ناكات، نارين كاتىكى زورى نىيە. تو لىمان

گەرى با كەمىك قسە بکەين.

نەھرو دەرگاى ژوورەكەى لەسەر خويان كلوم داو

ژنەكە چووہ دەرەوہ. منىش بەتەنى مامەوہ و لە بووكەلەكەم

دەروانى و گەمەم لەگەل دەكرد. ماوہىەكى زور تىپەرى،

نارين و نەھرو لەو ژوورە نەھاتنە دەرەوہ. لە تەنيايىدا و

لەو مالا نامۆيەدا، ھەستم بە نائارامى دەكرد. چەند جارىك

ويستم كە بچم لە دەرگاى ژوورەكەيان بەدەم و بە نارين بلىم

دەمەويت برۆينەوہ.. لەو ماوہىەدا ژنەكە نەھاتە ژوورەوہ..

به‌رده‌وام گویم له ته‌قه‌ی قاپ و قاچاخ ده‌بوو، پیده‌چوو له دهره‌وه خوی به و دۆلابه کۆنه‌وه سه‌رقال کردییت که له پاره‌وی دهرگا سه‌ره‌کییه‌که‌ی لیوه‌ی هاتبووین دانرابوو. کات بۆ گه‌رانه‌وه‌مان خه‌ریک بوو دره‌نگی ده‌کرد. له‌هیکرا ده‌نگی گریانی نارین م ژنه‌وت که تیکه‌ل به بلمه‌ بلمیک بوو. ترسی ئه‌وه‌م هه‌بوو نارین شتیکی به‌سه‌ر هاتییت. چه‌ند جاریک له جیگه‌ی خۆمه‌وه گازی نارین م کرد. پیده‌چوو گوئیستی ده‌نگم نه‌بووییت. من نه‌مه‌زانی له ژووره‌وه چی رووئهدات. هه‌لسام و له دهرگای ژووره‌که نزیک بوومه‌وه‌و گویم نا به‌دهرگا‌که‌وه ئه‌وه‌نده له نارین گه‌یشتم به ده‌نگیک که له گریاندا تاسابوو، وشه‌کانی دهر نه‌ده‌هات، ئه‌ی گوت:

- ئیستا من چی بکه‌م؟ چۆن برۆمه‌وه؟

له‌و کاته‌دا ده‌نگی نه‌هرو م ژنه‌وت به هه‌لچوونیکه‌وه به

نارین ی وت:

- تازه هه‌موو شتیک کۆتایی پیهات. مه‌ترسه گیانه‌که‌م.. تو هه‌موو شتیک له‌ماله‌وه باس بکه.. دلنیام کاره‌که به دلی خۆمان ده‌بییت. من خاوه‌نی قسه‌ی خۆم. به‌لینم پی داویت. ئه‌گه‌ر خوینی خۆشم دانابییت، وازت لی ناهینم. له پیناوی به‌یه‌گه‌یشتمان، هه‌موو شتیک ده‌که‌م. له‌و کاته‌دا له پشت دهرگا‌که‌وه وتم:

- داده نارین.. دره‌نگه.. نه‌روینه‌وه؟

ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد، نارین به په‌له دهرگای ژووره‌که‌ی کرده‌وه و عه‌باکه‌ی له خۆیه‌وه ئالاند و به چاوه پر له فرمیسه‌که‌کانیه‌وه که‌میک لیمی روانی و وتی:

- برۆ با برۆینه وه.

تا گه یشتینه ماله وه نارین به کول ده گریا. منیش نه مده زانی
هۆکاری ئه وه گریانه ی نارین چی بوو! دوا ی برۆژیک که له
قوتابخانه هاتمه وه، نارین م بینی له مالی ئیمه بوو، متمانه م
پئ بکه خاتوو مۆلی، ئه وه نارینه روو به خهنده و قسه
خۆشه، تروسکاییه کی ژیان له سیمایدا نه مابوو. که چوومه
ژورره که ی خۆم، وا پیده چوو چه ند خوله کیک له پیش
هاتنه وه ی من هاتبیت، هینشتا دایکم به گه رمیه که وه دوو باره
به خیره اتنی نارین ی ده کرده وه.

ئه وه برۆژه باو کم له ماله وه نه بوو. شه و بو ی خوشکیشم
ته نیا پیش نیو کاتژمیر ده بوو بو قوتابخانه چوو بوو. که له
ژورره وه من خۆم ده گۆری، گویم له دهنگی نارین بوو به
گریانه وه هه نسکی ئه دا و ئه ی وت:

- چیم لی ده که ی باجی ئامان؟ من ئیتر ته واو بووم. ئیتر
من هه موو شتیکم له ده ست دا.

دایکم وه ک هه موو جاریک ده ستی کرد به دلدا نه وه ی.
به لام ئه وه ی من گوئیستی ئه بووم، ئه وه نه بوو که دایکم
به وه قسانه چیتر بتوانیت خه می نارین بره وینیته وه. نارین
به رده وام ده گریا و له خۆی ئه دا. دایکم وتی:

- کچه که م.. چی رووی داوه؟ قسه بکه.
نارین قسه کانی له گه ل هه نسکی گریانیدا تیکه ل بوو بوون.
وتی:

- باجی ئامان.. دوینی که چووینه ئه و ماله...
له بهر گریان، نه یده توانی قسه کانی ته واو بکات. دایکم

دووباره به هه لچوونیکه وه وتی:

- ده کچی پیم بلی، خه ریکه دلم ئه ته قی. له و ماله چی بوو؟ چیتان کردووه؟!

نارین به پرمه ی گریانیکه وه وتی:

- باجی ئامان گیان، من کچینیم له ده ست دا.

کاتیک دایکم ئه وه ی ژنه وت، هه تا توانی به هه ردوو دهستی، که وته پنینه وه ی رومه ته سووره کانی و وتی:

- هه ی رۆ.. نارین.. هه ی رۆ.. تو چیت کردووه مالت ویران بیت؟! نارین.. چون شتی وا ده که یت بو خاتری خوا؟! (به رده وام له خوی ئه دا و خوی ئه پنییه وه) کچی پیم بلی.. ئه وه چون رووی دا؟ نارین ی بیچاره.. وه ی رۆوۆ وه ی رۆوۆ.. پیم بلی کچی.. تو چون ریگه ت داوه ئه وه روو بدا؟ پیم بلی...

نارین، به ده م هه نسکی گریانه وه که به ئاسته م لپی تی ئه گه یشتم، وتی:

- که چوینه ژووره که وه، هیچمان به ته مای ئه وه نه بووین. من به گریانه وه دهرده دلی خۆم ده کرد. نه هرۆ کاتیک منی به و شیوه یه بینی، پر به دلی له ئامیزی خوی گرتم و ئه یلاواندمه وه. ئه وه نده به توندی یه کتریمان له ئامیز گرتبوو دلمان به ته واوی لیک نزیك بوو. هه ستم ده کرد دلی له ناو دلما لئ ئه دا. به رده وام له گه ل هه نسکی گریاندا بو و به رامه ی جه سته یم هه لئه مژی. ئای باجی ئامان ئه وه چ بو نیک بوو؟ ئه وه نده به خۆم زانی به و بو و به رامه ی جه سته ی ته واو مه ست بوو بووم. هه ستم به ئارامی و

ئاسودەبىي دەکرد. تا دەھات توندتر يەكتريمان ھەئەگئوڧى.
ھېچمان ئارەزووى ئەوھمان نەبوو لىك دوور بکەوینەوھ.
لە بىئاڭايدا ئەوھندە يەكتريمان بەدەم ئازارى ناخمانەوھ
رادەژەنى، کاتىك زانىم ھەردووگمان لەسەر دۆشەكەكەى
لەسەرى دانىشتبوین بەلادا ھاتبووین. نەھرۆ کەمىك سەرى
لە گەردنم دوور خستەوھو بە چاوە پىر لە شەھوھتەکانى لە
قولايى چاوەکانمى دەروانى و وتى:

- نارين گيان...

- گيانى نارين...

- دلنيا بە من رىگە نادەم لە دەستم بچىت.

کاتىك ئەوھى پى و تەم ھەستم کرد چاوەکانى پىر لە
فرمىسک بوون. ئەوھ يەكەمىن جارم بوو پىاو بىنم بەو
شيوھى بەكول بگرى. كە لە نىو باوھشيدا بووم، ھەستم
دەکرد ھەموو گيانى دەلەرزى، بەردەوام لە قولايى چاوى
يەكتريمان دەروانى، لىوھكانمان ھىندە لىك نزيك بوون، كە
ھەناسەى يەكتريمان دەخواردەوھ. تا دەھات زياتر مەستتر
دەبووین، پىم وت:

- دلنيا بە.. يان بو تۆ.. يان بو گل دەبم.

کاتىك ئەوھم وت، نەھرۆ ھەتا ھىزى تيا بوو توند بە
خۆيەوھى نووساندم. تەواو شىتگىر بووبوو. كەوتە ماچکردن
و لىسانەوھى گەردنم. موچوركىكى بەچىژ بەھەموو گياندا
تپىھەرى. بە تەواوى تواناى بەرگرم نەمابوو. ئەو بەردەوام
لا مل و گەردنى دەلىسامەوھ و ماچى دەکردم. منىش لە
نىو باوھشە گەرمەكەيدا لەگەل ئەو بۆنە خۆشەدا ئەوھندە

سهرمهست بووم تا به تهواوی هۆشی خۆم لهدهست دابوو. منیش وهک ئهوهکه وتمه ماچکردن و لیسانهوهی جهستهی. ههردوو کمان وهک سهگی برسی چون ئیسقانیکی ئهلیسینهوه ئاوا له گیانی یهکتیری بهر بووبووین. لهسهه ئهوه دۆشهکه تلمان به یهکتیری ئهوا. جاریک ئهوهکه وته سهههوه، جاریک من. له پریکا ئهوهکه له سههرم بوو، دهستیکی بهنیو رانهکاندا هیتا. ههتا نیو لهشم نهوهستایهوه.

تمانه م پینکه باجی ئامان، خۆشهویستی نههرۆ وهک شمشیریکی تیژ، به هیمنی، ههموو لهشی لهت کردم. ئیتر من لهسهه دۆشهکهکه پهلهکانم به ئههلا و ئهولای خۆمدا بلاو کردبووهوه. وهک که لاکیکی بیگیان له ژیریدا کهوتبووم. تهواو بیئاگا بووم. نههرۆ بهردهوام رومهتهکانمی دهلیسیایهوه، پاشان کهوته مژینی لیوهکانم. بهو کاره من زیدهتر بهرهو بیهۆشی و چیژیکی ئهفسوناوی رۆ دهچووم. ئهوهندهم زانی لهگهڵ داکهندنه دهرپیکه مدا شتیکی رهق خوی بهناو لهشمدا کرد. لهگهڵ ئازاردا ههستم به مووچرکیکی پر له خۆشی کرد. لهو کاتهدا ویستم پیی بلیم نههرۆ تو چی دهکهیت؟ بهلام هیزی ئهوهم نهبوو رهتی بکهمهوه. ئهوهکه به سههرمهوه بوو بیئاگایانه تا دههات زیدهتر به گورهوه تهکانی لی ئهدام، منیش لهنیو ئازار و چیژی خۆمدا رۆچووبووم. لهو کاتهدا ههستمکرد پهلهکانم وهک ماریک له ههموو گیانی نههرۆ ئالاهوه و ههردوو کمان له وهپهری چیژی خۆشهویستیماندا بووین. بیئاگا لهوهی له نیوانماندا چی رووی داوه! کاتیکی به خۆمان هاتینهوه، خوین ههموو ناو

لهشمانی ته او سورکردبوو. وهی باجی ئامان وهی چیم به
خۆم کرد! من ته او بووم.. ئامان گیان.. چیم لئ ئه کهیت؟
به قوربانت بم.

که دایکم به دهستیکی سنگی خۆی به زهبره وه ئه کوتی،
وتی:

- کچی نارین.. من زووتر پیم وتی که ئاگات له خۆت
بیت شهیتان نه چیته بن کلیشه ته وه.. ئای کچی.. من چیم پین
ئه کری؟ تازه خوینی خۆت له براکانت هه لال کرد. وهی پۆ..
وهی پۆ.. یاخوا کهس چاره نووسی به دهستی شهیتان نه بی.
له داوی به زمه کهی نارین، دایکم به ته داوی هۆشی
له دهست داوو. ئه و ماوه یه به هۆی نارین هوه، ته او نائارام
بوو. بهردهوام ده می له سه رمان بوو. به ده م ئه و ترسه ی که
له چاوه کانیدا رهنگی ئه دایه وه، ئه یگوت:

- کچه کانم.. به قوربانتان بم.. ئاگاتان له خۆتان بیت..
نه کهن له هه تیو و مه تیو نزیک بینه وه.. شهیتان ئامانی نییه.
دایکم نه یده ویرا به سه رهاته کهی نارین بۆ باو کم
بگیریته وه، ده یزانی ئه گهر باو کم ئه وه بزانی ت، ئیتر ریگه به
نارین نادات هاتوچۆی مالممان بکا. ئه و ماوه یه بۆ ئه وهی
ترسی دایکم بره ویته وه، زۆر به که می ده چوو مه دهره وه. له
دەرگا کهی خۆمان زیاتر دوور نه ئه که وتمه وه. به و هۆیه وه
په ری ی دراوسیمان، به ناچاری ده هاته به رده م دهرگای
ئیمه. زۆر جار به هۆی سارد و سه رماوه، دایکم داوی
لئ ئه کردم که له ژووره وه یاری بکه ین. به لام شه و بۆ ی
خۆشکم به هۆی ئه وهی له من گه وره تر بوو، حالی زۆر

خراب بوو. ئەو تەنانهت بۆی نەبوو بۆ کاریکیش به تەنیا له
دەرگاکی دەرەووش نزیك بکەوتایه تەو. به ناچارى خۆى
به رازاندنەوہى سەر و قژیەوہ خەریک دەکرد.

شەبو، ئەو ەندە له بەردەم ئاوینەکەدا دەمایەو، تا
رۆژیک دایکم به سەریدا تەقییەوہ و ئاوینەکەى له بەردەمى
هەلگرت و ئەو ەندە به توندى کیشای به زەویدا ئاوینەکە بوو
به سەدان پارچەوہ. ئەو ەندە پارچەکانى بلاو بوو بوو وەو تا
چەند رۆژیکیش له گەل خاوین کردنەوہى ژوورەکەدا، هەر
پارچە ئاوینەمان ئەدۆزییەوہ. زۆرجار له کاتى دانیشتندا، یان
هاتوچۆدا، پارچە ئاوینەى ورد کە به بنى پیماندا ئەچوو،
رای ئەچلەکاندین. لەو کاتەدا کە دایکم ئاوینەکەى شکاند، به
هەموو هیزیەوہ بەسەر شەبو بۆى خۆشکەدا ئەشیراند:

- کچی بەسە هەى له ئۆمەت نەچوو.. تا کەى واز له
سەیرکردنى ئاوینە ناهینیت؟ دەتەویت توش مالم ویران
بکەیت و حەیا و شەرەفمان بەریت؟ من چەندجار پینم وتى
ئەو ەندە له ئاوینە مەروانە. ئاوینە شەیتانە و سەرت لى
ئەشیوینى.

له دواى قسەکانى دایکم، شەبو بۆ بەتەواوى له سەیرکردنى
ئاوینە دوور کەوتەو، تەنانهت زۆرجار بۆئەوہى دایکم
تووشى هەلچوون بکات به سەر و قژیكى ئالۆزکاوہو
ئەچوو بۆ قوتابخانە. دایکم دەیزانى شەبو بۆ له داخى ئەو بەو
شیوہیە رەفتار دەکا. دەستەکانى بۆ ئاسمان بلند دەکرد و
سکالای دەکرد و ئەیگوت:

-ئەى خوايە گیان.. لەبرى ئەم کچانە.. بۆچى کورپىکت

پى نەدام تا بە ئارامى شەۋىك بخەوتمايە و ئەو خەمەم
نەبووايە.

ئاي خاتوو مۆلى، دەبىت نارىن لەو ساتەدا لە چ دۇخىكدا
ژىابىت كە بە نارەوا كچىنى خۆى بەخىشە نەهرۆ! ئاخىر من
ئەو دەلم دەگوشىت. ئەو كارەى كە نارىن كردى، بەبروای
دايكم، ئەوپەرى بېرەوشتى بوو. لەكاتىكدا كە منىشى ناچار
كرد ھاوسەرگىرى بكەم، ھەر يەكەمىن شەو ھەستم كرد
وھك سۆزانیيەك بەناچارى جەستەى خۆم بە پياۋىكى نامۇ
دەبەخشم. بە بروای من، سەرەتاي كارى لەشفرۆشىم لەو
شەوھو دەستى پىكرد. ئەو شەوھە من تەنیا جەستەيەكى
سارد و سېر بووم. خالى لە ھەموو شتىك. تەنیا من بوومە
سەرچاۋەى چىژ و پياۋەتى ھاوسەرەكەم.

ھەست دەكەم لە نىوان من و نارىندا ھەموو شتىك
بەتەۋاۋى ئاۋەژوو بوو، نارىن كچىنى خۆى بە كەسىك
بەخشى كە خۆشى دەۋىست، بەلام چارەنۋوسى نارىن
كە رەگى بە ناخى ھەموو ژياندا شۆر كردبوۋە، بوو
ھۆكارى ھەلبژاردنى ئەو رىگەيەى كە ھىچ رۆشنايەكى
ژيانم تيا نەدۆزىيەو. من بە تۆ دەلىم خاتوو مۆلى.. تۆ
رىگەى كاممان بە رەوا دەبىنى؟ ھا؟! پىدەچىت بۆچوونىكى
جىواز لە نىوانماندا ھەبىت، يان ئەوھتا پىشتىگىرى يەكىكىمان
بەكەيت و پاساۋىكى لوژىكىانەى خوت وھك ژنىك بۆ ھەر
يەكىكىمان بەئىتتەو.

بەلام من بەو كارە ھەرگىز نامەۋىت سەرزەنشتى خۆم و
نارىن بكەم، دلنىام لە نىوانماندا شتىك ھەيە كە لەگەل ژياندا

ناچیزه. شتیک که شهیتان خوی به خاوهنی دهزانیته و به ویستی خوی گهमे به هه موو ههست و سۆزمان دهکات. ئەو شهیتانهی که هه ر له مندالییهوه له ناخماندا گهوره دهبیت و له هه موو بیرکردنه وه یکماندا بوونی هه یه. هه تا به نه فره تمان بگردایه زیده تر لیمان شیتگیترتر ده بوو و ناخمانی دهه ژاند. نزیکه ههفته یه ک تیپه ری، نارین م نه بینیه وه. دایکم هه موو ئیوارانیک له سه ر به رماله که ی دوا ی ته واو بوونی نویتژ، دهسته کانی بۆ ئاسمان به رز ده کرده وه و نزای بۆ نارین ده کرد. ده یوت:

- خوایه بۆ خۆت دهزانیته.. ئەو بهنده ی خۆته.. تکات لیده کهم له گوناچه کانی خۆش به و ئەو کیشه یه ی به خیر بۆ بهینه وه.. ئەو بهنده ی تویه و تۆش خالقی هه موو شتیک.. لای تۆ ئاسانه.. خوایه..

کاتیک دایکم له نزاکردن ده بووه وه چاوه کانی ته ر بوو بوون. له و ساته دا بیرم له وه ده کرده وه ده بیت نارین چاره نووسی به چی بگات؟

شه ویکی درهنگ، کاتژمیری دیواری ژووره کهم له دوانزه ی شه و لای دابوو. ئەو شه وه هینه شووم بوو، پیده چوو ههستی به مه رگی نارین کردبیت. لووره ی ره شه بایه کی سارد، دهنگیکی ترسناکی له نیو ژووره که مدا خولقاندبوو، هاژهی ئەو دارانه م ده ژنه وت که ره شه باکه له گه ل ئەو تورهبییه ی ناخی خویدا سه مای مه رگی پیده کردن. به ته قه و گرمه ی ئەو شتومه کانه ی که له چه وشه بچکوله که ی خۆمانه وه ده هات، هه ستیکی نا ئارامی به ده روونم به خشیبوو.

من که سهرقالی نووسینه‌وهی کاری قوتابخانه بووم،
کاره‌با کوژایه‌وه. به‌ناچاری چوومه سهر جیگه‌که‌م. شه‌وبق
ی خوشکم ده‌میک بوو نووستبوو. کاتیک سهرم خسته سهر
سهرینه‌که، گویم له جیره‌ی کردنه‌وهی ده‌رگای ژووره‌که‌ی
نارین بوو، که له‌و دیواره ته‌نکه‌ی نیوانمانه‌وه ده‌مژنه‌وت.
ئه‌وه‌نده تامه‌زرۆی بینینی نارین بووم، به‌و شه‌وه ئه‌و
چاکه‌ته‌ی رۆژانه بقوتابخانه به‌کارم ده‌هینا، له‌بهرم کرد و
له‌و تاریکی ژوورده‌ا وهک نابینایه‌ک ده‌ستم به دیواره‌کانه‌وه
ده‌گرت تا خۆم گه‌یاند ه‌رگای ه‌وشه بچکوله‌که‌ی که
په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م لیوه‌ی ده‌یروانییه سهری. له‌گه‌ل
ه‌نگاوه کوژانه‌کانمدا، خۆم گه‌یانده نزیکی ئه‌و دیواره
نزمه‌ی که ه‌وشه‌که‌ی مالی ئیمه و مالی نارین ی لیک جیا
ده‌کرده‌وه. له‌و کاته‌دا ده‌نگی ئاراس م ناسییه‌وه که به‌سهر
نارین دا وهک شیر نه‌راندی:

- هه‌لسه.. خۆت مه‌ که به‌ نووستوو. بزائم چۆن ده‌توانیت
ه‌یامان به‌ریت هه‌ی قه‌حه‌به؟! تو وا ده‌زانیت بی‌خواه‌نیت وا
ده‌ستت داوه‌ته به‌ره‌لایی؟!

له‌و کاته‌دا ئارام به‌ هه‌لچوونیکه‌وه وتی:
- ئه‌وه‌ی دایکم باسی ده‌کات راسته‌ نارین؟؟ ها؟؟ قسه
بکه..

من له‌و کاته‌دا قاچه‌کانم له‌سهر ئه‌و ته‌نه‌که نه‌وته دانابوو
که دایکم رۆژانه بق پرکردنه‌وه‌ی زۆپاکه به‌کاری ده‌هینا.
بق ئه‌وه‌ی جوانتر له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه ژووره‌که‌ی نارین ببینم،
خۆم به‌ دیواره‌که‌دا هه‌ل‌زینیوو. ده‌نگی نارین م ژنه‌وت به

دهنگیک که جورئەتیکی بی وینه م تیا دهبینی، هاواری کرد
و وتی:

- به‌لی.. ریگه نادهم بمفرۆشن.. من به‌ویستی خۆم کچینی
خۆم داوه به نه‌هرو.. یا میرد به و ده‌که‌م یان ئەوه‌تا بمکوژن،
باشتره به دهستی خۆم فری بدهمه دۆزه‌خیکه‌وه که
ئێوه بۆتان دروست کردووم.

که نارین ئەوهی وت، ئەوه‌ندهی تر ئاراس شیتگیتر بوو.
به و دهنگه گرهبه‌وه که ترسی ده‌خسته هه‌ناوی بنیاده‌مه‌وه،
وه‌ک شیر به‌سه‌ر نارین دا نه‌راندی:

- زۆر باشه.. ئیستا به ده‌سته‌کانی خۆم ره‌وانه‌ی ئەو
دۆزه‌خه‌ت ده‌که‌م که ناته‌وێت بیبینی.

له‌و کاته‌دا قریشه‌که‌ی نارین، تیکه‌ل به هه‌ژه‌ی ئەو
ره‌شه‌بایه‌ بوو که به‌ ویستی خۆی گه‌مه‌ی به‌ پرچه‌ درێژه‌کانم
ده‌کرد، هاواری ده‌کرد:

- وازم لی به‌ینن..

من که چاوه‌کان له‌سه‌ر نیمچه تاریکی ژووره‌که‌یان
بوو، که چراکه‌ی ده‌ستی ئارامی برای، ژووره‌که‌ی رۆشن
کردبووه‌وه، هه‌ستم کرد ده‌نگی نارین ده‌خنکا. له‌سه‌ر ئەو
دیواره‌وه که لیم ده‌روانین، گویم له‌ قرخه‌قرخی نارین بوو.
له‌و که‌شه ترسئامیزه‌دا، ئەژنۆکانم وه‌ک داریکی لاوازی
به‌رده‌م ره‌شه‌باکه، ئەله‌رزی. ئای خاتوو مۆلی، ئەو شه‌وه به
چاوه‌کانی خۆم بینیم براکانی، نارین یان خنکاند. باوه‌رم پین
بکه تا ئیستاش، من ته‌نیا شاهیدی ئەو رووداوه بیده‌نگه‌م.

که له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه نزیکتر بوومه‌وه، بینیم که ئاراس

دهسته زله‌کانی له‌گه‌ردنی نارین نابوو. نارین ی تاین، به دهسته باریکه‌کانی، توند دهستی ئاراسی گرتبوو تا خۆی له مه‌رگ قوتار بکات. نارین سه‌ری له‌سه‌ر که‌ناری سیسه‌مه‌که، بۆ خواره‌وه، شوڤ بووبوووه. قژه درێژو خاوه‌که‌ی، وه‌ک تاڤگه‌یه‌ک له‌گه‌ل جووله‌ی سه‌ریدا ده‌رژایه سه‌ر فه‌رشه دپاوه‌که‌ی ژیر سیسه‌مه‌که‌ی نارین. له‌و کاته‌دا به‌رگری ده‌کرد. به‌ قاچه درێژه‌کانی، له‌ دواوه پالی به‌ ئاراس هوه ده‌نابۆئه‌وه‌ی له‌خۆی دوربخاته‌وه. ئارام له‌ جیگه‌که‌ی خۆیدا که له‌ دوا‌ی ئاراسه‌وه بوو دۆش داما مابوو. ئه‌و چرایه‌ی که به‌ ئاسته‌م پوناکی مه‌رگی به‌و ژووره به‌خشیوو، به ده‌ستیه‌وه ده‌له‌رزی. دیاربوو به‌و دیمه‌نه جه‌رگپه‌ه واقی و پمابوو. جووله‌ی نه‌ده‌کرد. ئاراس هاواری له‌ ئارام کرد:

- ئه‌وه تو چی ده‌که‌یت؟ قاچه‌کانی بگه‌ با نه‌جوولیت.

کاتیک ئارام به‌ خۆی هاته‌وه چراکه‌ی له‌سه‌ر تاقی ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه دانا که من لیوه‌یه‌وه ده‌مپروانی. تاوی دایه قاچه‌کانی نارین. ئاراس که‌له زله‌که‌ی به‌سه‌ر نارین دا شوڤ کردبووه‌وه و تا ده‌هات زیاتر ده‌سته‌کانی له‌ گه‌رووی نارین توندتر ده‌کرد. له‌و کاته‌دا می‌شکم به‌ته‌واوی وه‌ستابوو. نه‌مه‌ه‌زانی بۆ ژووره‌وه هه‌لبییم یان به‌رده‌وام له‌و تاوانه بیده‌نگه بروانم که ته‌نیا من شاهیدی بووم؟! که هه‌ستم به ساردیی کولمه‌کان و پوومه‌تی خۆم کرد، ئه‌و کات زانیم بیئاگایانه له‌ بی ده‌سته‌وسانی خۆمدا، بۆ نارین ده‌گریم.

نارین به‌ده‌ستیانه‌وه، وه‌ک بالنده‌یه‌کی شه‌که‌ت به‌ده‌م باوه، ته‌واو تاسابوو. چاوه‌گه‌شه‌کانی که نیگای له‌ بنمیچی

ژووره که گرتبوو، له خوینی په نڅواردوی گه رویدا، سور بوو بوون. ئه ونددهی نه برد جووله له جهسته ی برا. سه ری به که ناری سیسه مه که وه بو خواره وه شوړ بوو بوو وه، ئه و ده ستانه ی که له مه چه کی ئاس ی توند کردبوو، بو خواره وه ترازا و دهستی راستی که له نزیکی که ناری سیسه مه که وه بوو، به قورسی بو خواره وه شوړ بوو وه.

ئو دیمه نه، خهوی له چاوانم زړاند. له ناو پیخه فه که مدا هه موو جه سته م وهک شه قشه قه ده له رزی. می شکم ته واو وه ستا بوو. چند جاریک بیرم له وه ده کرده وه شه و بو ی خوشکم به ئاگا بهینمه وه و له پرودا وه که ئاگاداری بکه مه وه، به لام نه مزانی بوچی منیش وهک پروداوی کوشتنه که ی نارین، بیده نگ بووم؟! به رده وام ئه و دیمه نه ی نارین، ده هاته پیش چاوه کانم که چاوه کانی هیشتا بو بینینی که سیک دهیان روانی، وهک ئه وه ی بیه ویت پر به گه رووی هاوار بکا. لیوه کانی ئاوا لیک ترازا بوون. بو به یانی، به دهنگی دایکم راجه نیم، که پیی وتم:

- کچم درهنگه بو قوتا بخانه که ت.

نازانم که ی خه وم لی که وتبوو. که به ئاگا هاتمه وه، تووشی له رزوتا بوو بووم. ئیستاش نازانم له ترسدا بوو یان به هوی ساردی ئه و شه وه وه بوو که تا دوا هه ناسه ی نارین، به سه ر ئه و دیواره سارده وه قه تیس مایووم. تا چند روژیک له ناو جیگه که ی خو مدا که وتم و نه چوومه وه بو قوتا بخانه. به رده وام به دم له رزه وه شه وان له به ر خو مه وه ده مبرزکاند و ناوی نارین م دهینا. ته واو بیئاگا بووم که له دوا ی ئه و

شەووە چى رووى داو! كاتىك ناوى نارين م دەهينا، زمانم
گران دەبوو. هەستم دەکرد لە گۆكە و تووم.
بۆ سپىدە كۆلانەكەمان لە ژن و پياوئىكى زۆر جمەى
دەهات، ژنەكان بە كۆل بۆ مەرگى نارين دەگریان. دایكم
وەك ئەوەى كچىكى خۆى لە دەست دابىت، لە مالهە شىنىكى
بە كۆلى بۆ ساز دابوو. من كە بە ئاستەم خۆم بەسەر
پىكانى خۆمەو دەگرت، چوومە هۆلەكەو. كاتىك دیمەنى
دایكم بىنى، چاوەكانى سوور هەلگەرابوون و لەخۆى ئەدا،
وتم:

- دایكە.. بۆچى دەگریت؟

بە دەنگىك كە قوئى گریان لە گەروویدا تاساندبووى،
وتى:

- دەلین كاتىك نارين لەخەودا بوو زوپاكەى گرى
گرتوو، بىئاگابوون لەوەى نارين لە ژوورەكەى خۆیدا
هەموو گيانى سوتاو و بوو بەقەقنەس.
دایكم لەوە زياتر، هىچى تری نەوت، بەلام لە چاوەكانیدا
هەستم بەو دەکرد مەزەندەى ئەوەى كردبىت نارين
خۆى سووتاندبىت. چەند جارىك هەولى ئەوهم دا دیمەنى
كوشتنەكەى نارين بۆ دایكم بگيرمەو، بەلام نەمدەزانى
بۆچى منى تەنيا شاهیدی ئەو تاوانە بیدەنگە، لە ئاست ئەو
نارەوايىەى كە بە نارين يان كرد، زمانم چووبوو بەست و
وەك مەرگى نارين بە بیدەنگى لە ناخى خۆمدا ناشتم.

تو بریار بده خاتوو مۆلی که من باسی ژیانی نارین م بو کردیت! دهمه ویت وهک که سیتی بیتلایه ن له سه ر ئه و تاوانه، بوچوونتان بزانه! ئایا نارین شایانی ئه و مه رگه بوو؟! یان تو وهک ژنیک، ئایا تا چند ره وایی ئه ده یته براکانی که رۆحی نارین یان به مه رگ سپارد؟ له وانه یه تو وهک یاساناسیک له دیویکی تاوانه وه لئی بروانیت! به لام من پیت ده لیم که ئیمه کۆله ی دهستی شه ی تانیکین که هه موو شوناس و ئازادیمانی به به رۆکیدا هه لواسیوه. هه موو تاوانیک ئه خه ینه ئه ستوی ئه و شه ی تانه ی که به دریزایی میژوو به ویستی خۆمان له ناو دل رۆحی خۆماندا گه وره مان کردوو. ئه گه رنا.. هه رگیز تاوان یه کلا یه نه نییه. خاتوو مۆلی.. تو وهک یاساناسیک بیر بکه ره وه ئایا له پشت هه موو هه له و تاوانیکه وه، هۆکاریکی شاره وه نییه که ده بیته هۆکاری ئه نجامدانی؟

من نازانه ئیوه چۆن بیر له تاوان ده که نه وه! به بروای من، نارین تاوانی نه کرد. ئه و له و په ری خۆشه ویستی و عه شقه وه کچینی خۆی سپارده نه هرو، یان تو بیر له هۆکاری کوشتنی نارین بکه ره وه.. بوچی براکانی نارین یان کوشته؟ ئایا ئه وه به لای تووه تاوانه! یان ئه و بیر کردنه وه یه یه که وا ده کات بوئه وه ی به ناچاری سووک و رسوای قسه ی ناو خه لکی نه بن و شکۆی خۆیان بیاریزن ئه و کاره یان کرد! من دلنیم ئه گه ر شه ره فی پیاو له ناو لینگی ژندا نه بوایه، کاره کان به و شیوه یه نه ده بوو و ئه و تاوانه رووی نه ئه دا.

من دەبیت لەو دۆخەدا چیم بکردایه؟ وهك نارین په دووی
ئهو عه شقه ناکامه بکه و تمایه و چاره نووسی خۆم به وینهی
چاره نووسی نارین بسپاردایه! یان درێژه م به ژیانیک بدایه
که هه موو رۆژیک به ئاواتی مه رگه وه بم. من لهو نیوه ندهدا
تیرامابووم. ئاخر ئیمه ته نیا بو ئه وهی بژین، نان ده خوین
و هه ناسه ئه دهین، تو پیت وایه مرۆف ده توانیت ته نیا به و
شیوهیه بژی؟ یان ژیان به بی عه شق چون ده توانیت درێژه
به بوونی راسته قینهی خوی بدات؟ بوچی عه شق شتیکی
نامۆ و ناچیزه له گه ل مرۆفدا؟ یان خه ونیکی شه یته نه خوی
ده خزی نیته ناو قولایی ناخمانه وه؟ یان عه شق غه ریزه یه کی
سروشتی مرۆفایه تیه و له ناو بو نیادی ئیمه دا بوونی هه یه و
گه شه ده کات. ئاخر هه ر عه شق نییه که هه موو خه ونه کانمان
بو ژیان جوانتر و به چیتر ده کات! ئاخر هه ر عه شق نییه
درێژه ی به ژیا نی هه موو مرۆفایه تی داوه بو ئه وهی بوون و
جووری خوی بپاریزیت؟ ئیتر بوچی ده بیت هه موو هه سستیکی
پر له عه شق و خو شه ویستی، شه ی تانیک له هه ناویدا خوی
مه لاس دابی؟!

له نیوان ئه و دورپانه دا، تیرامابووم. هه ستم ده کرد به
هه ر لایه کیدا برۆم، له به رده ممداسه دان ریگی تاریک و
نادیاری لئ ده بووه وه. توانای هیچ هه لبژاردنیکم نه بوو،
چه ندینجار بیرم له کوشتنی خۆم ده کرده وه. پیم وابوو ئه وه
جوانترین چاره نووسی منه که به ویستی خۆم دیاریی بکه م.
ئاخر چون ئه و ریگایه هه لبژی رم که هه ستم ده کرد تاوانیک
به رامبه ر خه ونه کانی خۆم ده که م و له گه ل ویستی خۆمدا

دهجه نغم؟!

به بروای تو.. ئه وه تاوان نییه به رامبه به که سیک که
منی کرد بیته شاژنی خه ونه کانی و دواتر به فرمیسه کانی
بوونم له ناخیدا بشواته وه؟! ئاخر من چۆن بتوانم له بهر
دهم ئه وه هسته دا خۆم راگرم و دریزه به ژیانیکی مه رگئاسا
بدهم؟!

ئه وه نده له میردنه کردن مکور بووم، که له نیو ژنانی
کۆلانه که دا دهنگوی دابووه وه. دایکم ئه وه باسه ی له نیو
ژنه کاندای درکانبوو، ئیتر هه ر ژنه و له لای خۆیه وه
پرسیاری ده کرد و روونکردنه وه ی له سه ر خوازینییه که ی
من ئه دا. دایکم ده یگوت:

- ئه لئی خوا عه قلی پی نه داویت.. ئاخر بۆچی شوو
ناکه یته؟! که سیک ی باش و به ده رامه ت هاتۆته خوازینیته..
خانوو و ئۆتۆمبیلی خۆی هه یه.. مووچه یه کی باشی هه یه..
له خۆی زیاده یه.. ئیتر پینم بلئ.. تو له وه زیاتر چیت ده ویت؟!
دایکم نه یده زانی که سورکیو م خۆش ده ویت، هه رگیز
جورئه تی ئه وه م نه بوو ئه وه باسه ی له لا بدرکینم، چونکه
سورکیو له وه کاته دا هیه چ کار و ده رامه تیکی وه های نه بوو تا
بتوانیت بیته پیشه وه و خوازینییم بکات. منیش له چاوه روانی
ئه وه دا بووم ده ستی به کاریکه وه بگرتایه، بۆئه وه ی
ره زامه ندی دایکم و باو کمی پی به ده ست بهینم. به دایکم وت:
- دایکه گیان.. تو پیت وایه شوو کردن کاریکی هه روا
ئاسانه؟! ئاخر چۆن بتوانم ژیان له گه ل که سیکدا به سه ر به رم
که به ته واوی ئاشنای یه کتری نه بین؟ یان خۆشه ویستییه ک

نه بیته هۆکاری بریاندانمان!؟

دایکم که گویی له و قسانه بوو، به پیکه نینیکه وه وتی:
- کچم.. خوشه ویستی له دواى هاوسه رگرییه وه دروست
ده بیته. ئه وه تا کاتیک که باوکت هاته داوام، یه کم جارم بوو
بیبینم. که باوکم به رحه مهت بیته، باسی کرد، وتی کچم
ئه م کورپه پاره ی نییه، به لام کورپکی باش و ئیشکهره، من
له قسه که ی باوکم دهر نه چووم. ئه وه تا بۆ خۆت ده زانیت
سه ره تای ژیانمان چه ند گیرۆده بوین به ده ست نه بوونیه وه.
شکور بۆ خوا ئیستا ئه م خانووهمان کرپوه و ناومالیکى
باشمان هیه. جیاواز له و ساتانه ی که تو مندال بوویت که
له رومان نه ده هات پیشوازی له میوانیک بکه ین. من به و
شیوه یه ته مه نیکم به هه ژاری و داماوی له گه ل باوکتدا به ری
کرد، به لام نامه ویت تو به و شیوه یه بژیت.. ده زانم گه نجیت
و دلته زور شت ده خوازیت.. من هه ز ده که م له ژیانته
به خته وه ر بیت سفره ت خالی نه بیته..

دایکم ئه وه ند نه بوونی چه شت بوو، نه یده ویست ئیمه ش
وه ک خۆی به و شیوه یه ژیان بکه ین. له بیرم دیت ئه و
کاتانه ی که مندال بووم زور له و ئیوارانه ی که باوکم بیکار
ده گه راپیه وه، پاره ی ئه وه له گیر فانیدا نه بوو کیلویه ک
شه کری پی بکرین بۆ به رچایی به یانیان. زور جار چاکه مان
به تالی ده خوارده وه. یان ئه گه ر ریک بکه وتایه له گه ل ئه و
چایه تاله، خورمامان پیوه ده خوارد.

دایکم به و هه موو نه هه مه تیبیه وه، دریزه ی به و ژیا نه دا بوو،
به لام پیم بلێ خاتوو مۆلی، ئاخه من چی له ژیانیکى خوش

بکەم کە دلمی تیا ئاسوودە نەبیت! من چۆن بتوانم رۆح و جەستەى خۆم بە کەسێک بسپێزم کە هەستىکى خۆشەووستى راستەقىنەم بۆى نەبیت! هەندى جار گوێبىستى ئەو ژنانەى دراوسىمان دەبووم کە لەگەڵ هاوسەرەکانیان ناکۆک بوون، کە باسى سەرچىگەى شەوانەى خۆيان دەگىرايەو، لە کاتى سىکسکردندا دەستيان لەسەر نىوچەوانى خۆيان دەناو و وا هەستيان دەکرد کە لەگەڵ کەسىکى نامۆدا بەناچارى دەخەون. ئاخىر من کاتىک سەرکەوت م بىنى، ئەو هەستەم لادروست بوو. ئىتر چۆن بتوانم خۆم لە بەردەم ئەو دۆخە دژوارەدا بگونجىنم! کە بە درىژايى ژيانم ئازارى رۆحم بد!

هەرچەند بىرم لەو رۆژە دەکردەو کە سورکىو م تيا ناسى، زياتر رۆحم ئازارى دەکىشا. خاتو مولى، پىم خۆشە گوێبىستى چىرۆکى ئەو عەشقىم بىت کە نەمدەزانى چۆن دل و رۆحمى داگىر کرد! دەزانم بەرىژتان لەوانەى ئەو و دەک چىرۆکىکى بى بايەخ بۆ دۆسىەکەم لىکى بدەنەو، بەلام من دەمەوئىت ئەو وەت بۆ بگىرمەو کە چۆن سورکىو فىرى ئەو وەى کردم هەست بە بوونى خۆم بکەم! هەست بکەم لە ژياندا شتىک هەىە کە درىژە بە خەونەکانت ئەدات. دەتخاتە ناو جىهانىکى ئەفسووناوى نامۆو کە لە نىویدا وەک بالندەىەک بە ئاسمانى ئازادى ئەندىشەى خۆندا گوزەر بکەيت.

من کە بە بىرىکى کورتهو لە شتەکانم دەروانى. ئەو فىرى کردم چۆن لە ژيان بگەم! چاوەکانى کردمەو. دنيام بە شىوہىەکى تر دەبىنى، جىاواز لە هەموو هاورىکانم. کە

تەنیا لە بەندیخانەى دلى خۆيانەوہ بۆ ژيانيان دەروانى.
ئەو ھەر لە سەرەتای ناسینمەوہ، بە ژيان ئاشناى کردم.
دەمەوێت ئەوہت بۆ بگێرمەوہ کہ چۆن کہوتمە ئەندیشەى
خۆشەوێستى سورکێو وە.

کاتیک شەونم باسى خۆشەوێستى دەکرد، لیۆن بە
ئەندیشەمدا تێپەرى. بە خۆم وت:

- تۆ بلى ئیستا من لە بیر و ھەستى ئەودا بم، بۆ ئەوہى
پلانیکى تر بدۆزیتەوہ بۆ دوبارە یەکتەر بینینەوہمان؟!

پر بە دلم ئارەزووى ئەوہم دەکرد. لەوانە یە تەنیا لەناو
تۆمارەکانى شەونمدا شتیک ھەبیت شایەنى ئەوہ بیت
پەيوەندى پیوہ بکەم و گوئیستى دەنگى بم! نەمدەزانى
چۆن بەو خیرایى، ھەموو ھەستى داگیر کردم! لەگەل
ئەوہشدا ھەولئى ئەوہم ئەدا لە بەردەم ئەو حەزە پرەى
ناخدا، بەئارام بم. چاوەرپى ئەوہم دەکرد بوونم لە دلیدا
گەورەتر بیت. تا دەگاتە ئەوہى کہ ئەو جەستە پۆلئاسایەى
لەئێو خۆشەوێستیمدا بتووتەوہ و نەرمتر لەوہى ھە یە لە
بەردەمدا خۆى بنوینى. پاشان بە ھەستیکى پر لە ئارامییەوہ
پیەم بلى: «خۆشم ئەو یى». ئەو ھەستەم بۆ لیۆن، وای لى
کردم درێژە بە خویندەنەوہى تۆمارەکانى شەونم بدەم، بۆ
ئەوہى بەو ھەستەى شەونم ئاشنا بم کہ چۆن کہوتە ئەو
خۆشەوێستى مەزنەى سورکێو وە.

تەنیا ماوہى دوو ھەفتە دەبوو کہ پەيوەندىم بە
پەیمانگاوە کردبوو. من لە بەشى راگەیاندى وەرگیرابووم.
ئەو بەشەم لە فۆرمى داواکارییەکەدا بە وێستى خۆم دیاریم

کردبوو. ئەو پوژە لەگەڵ چەند ھاورپیەکی کچی خۆمدا، چوینە کافتریاکەوہ کہ شەربەت، یان چایەک بخوینەوہ. ئایا دەزانیت کیم بینییەوہ خاتوو مۆلی؟! پەری ھاورپی مندالیم.. کہ تەنیا دوو سالیک دراوسیمان بوو. ئەو لەو کاتەدا لەسەر میزیک بەتەنیا دانیشتبوو و شەربەتیکی پرتەقال کہ نیوہی تەواو کردبوو لەسەر میزەکە ی بوو. تاواناویک قومیکی کہمی لئ ئەداو چاوە رەشەکانی بەناو ھۆلی کافتریاکەدا ئەگیرا. لەو کاتەدا ئەو منی نەبینی. مۆلەتم لە ھاورپیکانم وەرگرت و چوومە بەردەمی، بە خەندەییەکەوہ پیم وت:

- کچە رەشەکە..

کہ ئاورپی بە لامدا دایەوہ و منی بینی، یەکرپاست لە جینگە ی خۆی ھەلسا و ھاتە لامەوہ و توند لە ئامیزی خۆی گرتم. ئای ئەو پوژە چەند ھەستم بە بەختەوہری کرد کہ پەری م بینییەوہ. لەو کاتەدا ھەستم دەکرد گەراومەتەوہ بۆ ئەو ساتە ی کہ مندال بووین و پیکەوہ پوژەکانمان بە یاریکردنەوہ بەرئ دەکرد. زۆرجار لە یارییەکاندا من فیلم لئ دەکرد و ئەویش بە بۆلە بۆلەوہ زویر دەبوو. کہ ئیواران بەعزمان دەکرد، بۆ بەیانی وەک ئەوہی ھیچ رووی نەدابیت پیکەوہ دەستمان بە یاری دەکردەوہ. ئەو ھەر لە مندالییەوہ، رەنگی پیستی وەک ھی دایکی، ئەسمەر بوو. کہ دایکی لە گەرماو دەیشوشت، کاتیک دەھاتە دەرەوہ، ھیچ لە سەرو سیمای نەدەگۆرا. ھەر لەبەر ئەوہ پیم دەوت «کچە رەشەکە».

کہ بینیمەوہ، بالای ھیندە ی من دەبوو، بەلام ئەو کہمیک

لهمن به خۆترو قه له وتر بوو. كه ميگ ليك دوور كه وتينه وه. پهري هيشتا دهسته كاني له نيو كه مەر ه باريكه كه مدا ما بوو كه پي و تم:

- ئەزانيت ئيستا زور جوان بوويت؟! گوپه خره كانت وهك خوي ماونه ته وه. ئەري پيم بلي.. ئيستا ش دا يكت پيت ئەليت ئەو قزه دريژته بوچي نابريت؟!

به و قسه يه ههردو كمان دامانه قاقاي پي كه نين. له و كاته دا، نه ستiane رووم به لاي راستي خومدا وه رگيرا و سوركيو م بيني. له سه ر ميژيكي نزيكمانه وه دانيشتوو و خه ريكي خويندنه وه ي كتبيك بوو. به چاوه پر له سوزه كاني، تاواناويك لي مي دهرواني. من زور گرنگيم به و سه ر نه جي ئەو نه دا. رووم كرده وه پهري و ئاسه واري پي كه نينه كه هيشتا به ليوه كانمه وه ما بوونه وه، و تم:

- ئيستا خوم قزي خوم ده شوم و داي ئەهينم. له بهر ئەوه گرنگي به دريژ كرده وه ي نادات.

پهري به خه نده يه كي خوشه ويستيه وه وتي:

- دانيشه با شه ربه تيكت بو بهينم.

كه پهري رويشت. به تيله ي چاوه كانم له سوركيو م دهرواني. ههستم ده كرد دلي له لام بيت. جار ناجاريك سهري له سه ر كتبه كه ي بلند ده كرده وه و به بيانووي شتيكه وه چاوه كاني له سه ر چاوم دهنه. پاشان به خويندنه وه ي كتبه كه وه خوي سه رقال ده كرده وه. ئەو ره فتاري سوركيوم ئاسايي وه رگرت. به لاي چه پي خومدا روانيم و خوم به ديمه ني ئەو خويندكارانه وه سه رقال كرد كه

لہناو ھوئی کافتریاکہ دہاتن و دہچوون. بیئاگابووم کہ
پہری شہر بہ تہ کہی ھیناوه و لہ بہردہ ممدا دایناوه. لہ سہر
کورسیہ کہی بہرامبہرم دانیشتبوو. ئہ و ہندہ تامہ زرؤی
بینینی یہ کتری بووین، بہردہ وام لہ یہ کترمان دہروانی. پہری
بہ پرسیاریک ئہ و دیمہ نہمانی شلہ ژاند. وتی:
- ئیرہ چۆنہ بہ لاتہ وہ؟! لہ وانہ یہ لہ کولانہ کہی خوومان
زیاتر کچی تیا بیت.

منیش بہ خہندہ یہ کہوہ وتم:
- بیرت دیت پہری.. لہ کولان دایکمان نہ یدہ ہیشت
تیکہ لاوی کوران بین و گہمہ لہ تہ کیاندا بکہین؟
بہ خہندہ یہ کی ساردوہ وہ لامی داموہ:
- ئہ زانم.. لیرہش کوری زوری لئیہ.. ئیستاش حہزم بہ
تیکہ لاویان نییہ.
بہ دہستیکی قژہ لولہ کہی کہ میک بؤ سہر دہوہ ھہ لدا یہ وہ
کہ بہری چاوہ وردو رہشہکانی گرتیوو، وتی:
- نازانم.. بہ دہست خووم نییہ شہونم.. ہیچ ھہستیکم بؤ
یان ناجوولیت.

کاتیک ئہ وہی وت، گومانیک دلی گرتم بہ تاسہ وہ، پیم
وت:

- ئی خو منیش حہز بہ تیکہ لاوبوونیان ناکہم، بہ لام خو
دہ بیت ھہر میردیان پی بکہین. ئہ وسا چی دہ لئییت؟
پہری بہ دلئیکی پرہوہ وتی:
- تو خووت دہزانییت.. من ھہر لہ مندالیہ وہ بہ ناوی
شہیتانہ وہ ھہستہکانیان بریم. خہونہکانیان لی سہندمہ وہ..

کردیانمه بووکه له یهک.. ئیستا من له بووکه لیه کی بینه ست زیاتر، هیچی تر نیم شه ونم.

که ئه وه م ژنه وت، هه موو ناخم هه ژا. ئه و ساته ترسناکه م به بیر هاته وه که جهسته ی پهری یان له هه موو چیژیک بو ژیان دامالی. متمانهم پی بکه خاتوو مۆلی، ئیستاش ئه و ئازاری دیمه نه ی پهری له ناخی خوڤدا وینا ده که م که به مندالی تووشی هات! هه ول ئه دهم وینای ئه و دیمه نه وه ک خو ی به ناخت ناشنا بکه م...

نیوه رۆیه کی مانگی ته ممووز بوو، گرپی ئه و گه رمایه ی که هه لی کردبوو، هه موو روومانی داخ ده کرد. من و پهری له و کۆلانه ی به ده گمه ن که سیکی نامۆی پیا تیپه ر ده بوو، به بوکه له کانه وه گه مه ی ماله باجینه مان ده کرد. له گه ل هانتی ژنیکی بالابه رزی ئه سمه ر، که به ره و روومان هات و جهسته ی پهری بو هه تاهه تایه کرده شه خته یه ک، گه مه کی لی شیواندین. پرسپاری مالی پهری لی کردین و وتی:

- کچه کان.. مالی فاته مه خان لیڤه یه؟

من له نیگاکانی پهری ئه وه م خوینده وه سپمای ئه و ژنه ی به لاوه نامۆ نه بیت. کاتیک پهری به خه نده یه کی خو شبه ختیبه وه وتی: «به لی».

ژنه که که میک له ده موچاوه باریک و ره شه که ی پهری روانی و وتی:

- تو کچی فاته مه خانیت؟

پهری به خو شخالیه که وه دلنای کرده وه و وتی:

- به لی.. من کچی ئه وم.. تو هاتوویت بو لای دایکم؟

ژنه که به زهرده خنه یه کی تاله وه له گه ل په ری به ره و
 ماله وه چوون. منیش له و کاته دا به دوا ی په ری یه وه بووم. له
 چاوه پروانی ئه وه دا بووم بگه پښته وه. کاتیک چونه ژووره وه،
 ژنه دريژده که، که کراسيکی ئاودامانی ره شی پو شیبوو،
 دهرگا که ی به ئه سپایی له دوا ی خو یه وه پيوه دا و به ره و
 دالانه که رویشتن. من له و کاته دا له نیوان ئه و بو شاییه ی
 که به رده وام له کاتی کلومدانی دهرگا که یاندا هه بوو، لیم
 دهروانین. فاتمه خان له دالانه که دا دوشه کیکی بو ژنه که
 راخست و له سه ری دانیشتن. په ری له و کاته دا به ته مابوو
 بیته وه دهره وه بو لای من که دایکی بانگی کرد:
 - مه رو کچم.. ئه و ژنه بو لای تو هاتوه.

له دهموچاوی په ری دا هه ستم به وه کرد که تووشی
 گومان هاتبوو. به و هه سته ساده یییه ی خو یه وه گه رایه وه
 بو لای ئه و ژنه ی که دانیشتنه که ی دیمه نیکی ترسناکی
 ده به خشی. من که له که لینی دهرگا که یانه وه چاودیریم
 ده کردن، بینم ژنه که به دهنگیکی نزم به گوئی دایکی په ری
 دا چرپانندی. فاتمه خان به ئه سپایی چوه چیشته خانه که وه
 و له گه ل گه رانه وه ی شقارته یه ک و پارچه مقه بایه کی به
 ده سته وه بوو. له به رده می ژنه که دا به شقارته که ئاگری له
 پارچه مقه باکه ی ده سته ی به ردا.

په ری له ته نیشت دایکییه وه دانیشتبوو. له دیمه نی ئه و
 پارچه مقه بایه ی دهروانی که به ده ست دایکیه وه ئاگره شین
 و سووره که ی بو ئاسمان بلند ده بو وه وه. ژنه که جارنا چاریک
 رینمایي دایکی په ری ئه کرد که چو ن مقه باکه هه لگه پښینه وه

تا ئەو بەشەى كە ئاگر نەىگرتۆتەو، جوانتر بسووتىت. كاتىك ئاگرى مقەباكه بەرەو خامۆشى دەچوو، فاتمەخان پەرى بۆ لای خۆى گازکرد و سەرى لە ناو كۆشى خۆى نا. پەرى لەو كاتەدا بە گومانەو لە دىمەنى داىكى دەروانى، كە سەرى بە سەرىدا شۆر كەردبوو. ڤە. ڤەكە وتى:

- فاتم، دەستەكانت لە پشتىو بەخەرە ڤىر بالىەو و بە توندى بىگرە بۆ ئەوەى نەجوولت.

لەو كاتەدا دىاربوو پەرى هەستى بە ترسىك كەرد. هەربۆىە بە گرپانەو وتى:

- داىكە.. چىم لى ئەكەن؟!

داىكى كە هەردوو دەستى لە ڤىر بالى نابوو، سەرى بەسەر دەموچاوى پەرى دا زياتر شۆر كەردەو وتى:

- مەترسە كچه جوانەكەم.. ئىستا گوچكەى ئەو شەيتانە دەبرىن كە بۆم باسكردىت.

ڤەكە تۆرەكەىەكى بچوكى لە گىرفانەكەى بن هەنگلى خۆى دەرھىنا. لە ناویدا بەدواى شتىكدا دەگەرا. ئاگرەكەى كە لە نىزىكانەو بوو، تەواو خامۆش بووبوو. پەرى بەردەوام دەگرپا و دەقىرىشكاند. ڤەكە لە ناو پارچە كاغەزىكدا، گويزانىكى بەكارنەھاتووى دەرھىنا و لە تەنىشتى خۆىو دەداىنا. پاشان دەستى داىە ماكسىەكەى پەرى و هەتا سەر سىنگ و دەموو چاوى هەلى مالى. پەرى لەو كاتەدا مى بۆ هەموو لایەك دەسووراند بۆ ئەوەى ماكسىەكەى كە دەموو چاوى داپۆشپوو لابتات تا بزانتى چى روئەدات! ڤەكە بەردەوام بوو لە كارى خۆى، پاشان بە دەست و پەنجە

دریژ و ره شه کانی، دهر پین کورته که ی پهری تا قوله پیکانی دامالی و به هردوو دسته کانی لینگ پهری ی بلاو کرده وه و خستیه ژیر ئه ژنو دریژه کانی خو به وه.

من له مابه ینی دهر گاکه وه ترس هه موو گیانمی ته نیوو. بیرم له وه ده کرده وه که پهری وهک نارین ده خنکینن. یان شتیکی له و بابه ته ی لی بکه ن. سه رم له به ینی دهر گاکه یان توند کردبوو و به دسته کانم هه ردوو لای ده موچاوم گرتبوو، بۆ ئه وه ی جوانتر لییان بروانم. خاتوو مؤلی.. ئه وه م به چاوه کانی خۆم بینی. ئه و دیمه نه ترسناکه م بینی که ژنه که به په نجه دریژو ره شه کانی، گو یزانه که ی که میک قۆقز کردبوو وه و به دسته که ی تریشی قیتکه ی پهری توند گرت و که میک بۆ لای خۆی رای کینشا و پاشان به و گو یزانه ی که به دستیه وه تا نیوه چه مابوو وه، له سه ره وه له قیتکه ی توند کرد و تا خواره وه هینای و هه موو قیتکه ی لیکرده وه. پهری به رده وام ده یق ریشکاند و هاواری ده کرد:

- وازم لی بینن توخوا.. چیم لی ئه که ن؟؟

دایکیشی بۆ ئه وه ی هیمنی بکاته وه، زوو زوو پیی ده وت:

- ئه وه ته واو کچه که م.. هیچ نییه.. ته نیا گو یچکه کانی

ده برین.. مه ترسه به قوربان..

ژنه که له دوای ته واو بونی کاره که ی، به خیرایی دهستی بۆ ئه و خۆله میشه برد که له دوای دامرکاندنه وه ی ئاگره که وه به جی مابوو. که میکی خسته نیو په نجه کانیه وه و به سه ر شوینی برینی قیتکه که یدا بلاوی کرده وه. که خوینی لی ده چۆرا.

هیشتا ترسی ئەو کاره، له سیما ئەسمه ره که ی پهری،
ئاسه واری مابوو.

به نوزه گریانیکه وه له جینگه ی خوی بلند بو وه وه و
دهسته کانی بو چه مکی ماکسیه که ی خوی برد. ده بیست
له ناو له شی خوی پروانیت، تا بزانیته چیان به سه ره هیناوه!
ژنه که به ترسیکه وه دهستیکی بو پهری دریز کرد و وتی:
- نه که ی کچی.. دهست له خوت نه دهیت.. دوا ی خوینی
زوری لی دیت.

له و کاته دا دایکی به نه رم و نیانییه که وه، پهری ی ماچ
کردو وتی:

- کچم مه گری.. توژیکی تر ئازاری نامینیت و چاک
ده بیته وه. ئیتر تو له ترسی شهیتان پرگارت بوو.
پهری له دوا ی ئەو قسانه، به ره وه هیمنبوونه وه چوو،
به لام به رده وام له بهر خویه وه ده گریا و دهنو زایه وه.
بو به یانی که پهری م بینی له ماله وه هاته دهره وه، پشتی
ته واو کوور بو بوو. قاچه کانی بلاو کرد بو وه وه. نهیده توانی
به ته واوی ری بکات. پیم وت:

- ئەوه بوچی وایان لی کردیت؟!
- دایکم ئەلیت ئیتر شهیتان ناتوانیت بیته خه و نه کانه وه.
که پهری م به و حاله وه بینی، مچورکیکی ترس به هه موو
گیاندا دههات و دهچوو. دهستیکم بو ناو لینگه دریز کرد
و پرسیم:

- ئیستاش ئازاری دیت؟

به بیزاریه که وه وتی:

- ئىستا باشتىرم، بەلام كە دەچمە تەوالىت و مىز دەكەم.
زىاتر ئازارى دىت و دەكزىتەوہ.
قومىكم لە پەرداخە شەربەتەكە داو باسەكەم بەو
پرسىيارە گۆرى:

- تۆ لە چ بەشىك وەرگىراووت؟
بە نىگايەكى ساردەوہ وتى:

- لە بەشى رووپىوى.. بەشىكى خراپ نىيە.. گرنگ ئەوہيە
خوئىندن تەواو بكەين، ئەى وانىيە؟! ئەى تۆ لە چ بەشىكى؟
بە خەندەيەكەوہ كەمىك لە دەموچاوە ئەسمەرەكەم و
روانى و وتم:

- بەشى راگەياندن.

بە تەوسىكەوہ وەلامى دامەوہ وتى:

- ئى باشە.. كەواتە دەبىتە روژنامەنووس.

بە جوولاندنى سەرىك، وەلامى بەلى م بو دايەوہ. پاشان
وہك ئەوہى پىتويست بىت بە لامەوہ زىاتر ھەستى خۆمى بو
روون بكەمەوہ، وتم:

- بېروا ناكەم ئەو كارە بكەم. چونكە باوكم رىگەى
ئەوہم پى نادات، بەلام وەك خۆت وتت، گرنگ ئەوہيە
بېروانامەيەكمان ھەبىت، ئىتر خراپ نىيە.

بىينەوہى پەرى، ھەستىكى خۆشحالى لا دروست كردم.
رواژانە لە كاتى پشووہكاندا دەچووینە كافترىاكەوہ و پىكەوہ
دائەنىشتىن. زورجار باسى ژيانى مندالى خومان بو يەكترى
ئەگىزايەوہ. بەھوى زورى كوران و كچان لە پەيمانگاگەدا،
زورجار لەسەر مېزىك قەرەبالخىيەكى زور دروستدەبوو،

كۆرەكان دەھاتنە لامان و دائەنىشتن. من و پەرى تا ئەو كاتەش ھىچ ئارەزوۋىيەكى تىكەلاۋبوونمان نەبوو. بەردەوام لە ناخدا ترسىك ھەبوو. ترسى نىزىكبوونەو ھەو كورانەى نىگا پىر لە شەھوئەكانىيان لە جەستەى ئەو كچانە دەنا، كە پۇشاكەكانىيان ھەستى دەبزواندن. زۇرچار لەگەل پەرى خۇمان بە مۇبايلەكانمانەو ھەرقال دەكرد. ئەو لە بوارى موبایل و ئىنتەرنىتدا زۇر زىنگ بوو. رۇژىك پىنى وتم:

- ناوى فەيسبووكەكەت چىيە؟

لەو ساتەدا بە شەرمىكى خۇبەكەمزانىنەو وتم:

- من فەيسبووكم نىيە.

بە سەرسورمانىكەو ھە لىمى رۋانى و پاشان وتى:

- چۈن؟! ئەى بۇچى دات نەناوہ؟!

بۇ ئەو ھى ئەو شەرمە لە نىگائى ئەودا بسىرمەو ھە، بىيانووى ئەو ھەم ھىنايەو ھە كە لە مالەو ھە ئىنتەرنىتمان نىيە. لەو كاتەدا داواى مۇبايلەكەى لى كىردم و وتى:

- ھەر ئىستا لەرىگەى تەلەفۇنەكەتەو ھە خەتى ئىنتەرنىت بۇ دەكەمەو ھە و پاشان فەيسبووكىكت بۇ دائەنىم. لەرىگەىو ھە دەتوانىن بەردەوام لە مالىشەو ھە پەيوەندى بە يەكتىيەو ھە بكەين.

ماو ھەك پەرى بە تەلەفۇنەكەى منەو ھە خەرىك بوو، من چەندجارىك چاۋەكانم بە دەوروبەرى خۇمدا گىپرا. لەپىر بىنىم سوركىئو لە مېزەكەى بەرامبەرمانەو ھە دانىشتو ھە و خۇى بە خۇيىندەو ھە كىتپەو ھە سەرقال كىردو ھە. من بە وردىيەو ھە لەو دىمەنەىم دەروانى، كە لەنىو قەرەبالخى و دەنگەدەنگى

کافترياکه دا، بيئاگايانه دهخوينيته وه. بهردهوام چاوه کانم
له سهري بوو. نازانم چۆن بهو نيگا ئه فسووناوييهي سهرنجي
هسته کانمي بۆ لاي خوئی کيش کردبوو. له و کاته دا من
بيئاگا بووبووم. پهری وتی:

- ئه وه خه يالت بۆ کوئی رۆيشتوو ه؟

که ميک له جيگه ی خوُم راجه نيم و وتم:

- ها.. ته واو بوو؟!

- نا.. هيشتا ماوه. به لّام پيم بلی، ناوی فهيسبوکه که ت

بنيم چی؟

بيرم له خوُم ده کرده وه، ئه بيت چ ناويکی شياو دابنيم،
که گوزارشت له بوونی خوُم بکات! ماوه يه که بيرم کرده وه،
پهری له جيگه ی خويه وه وتی:

- بنووسم کچه جوانه که.. ها؟! يان گوليکی جوان؟! شتيک

له و بابته تانه بلی.. به لّام با ناوی خوَت نه بيت.

کاتيک پهری ناوی گولي هينا، ئه و قسانه ی باو کم به بير
هاته وه که له ماله وه کاريکی پي دهسپاردم، به ((گوله که م))
بانگی ده کردم و پي ده وتم:

- گوله که م.. ئاده ی ته پله کيکی جگه ره م بۆ بهينه.

له گه ل وشه ی «گول» دا، که ئاويته ی ههستي باو کم بوو،
ويستم شتيکی پيوه بلکينم که مانايه کی جوانتر بدا و ههستي
خومی تيا ببينم. له و کاته دا پهری وتی:

- ده خيرا که.. کچی تو زيکی تر وانه م هه يه.. شتيک

بلی.. خو له ناو پيناسه که تدا نانوسری.. ئه گه ر به دلّت نه بوو
ده توانيت دواتر بيگورين.

بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه «گولۍ سپی» جواتترین ناو بیت که گوزارشت له پاکیزه‌بیم بکات. ئای خاتوو مؤلی، منیک که ئه‌و ناوهم له‌خۆم نابوو، ئه‌و ناوه‌ی که سه‌رده‌مانیک شوناسی که‌سیتیم بوو، له‌ده‌ستم دا. زۆر به ئاسانی و بییاکانه به ده‌سته‌کانی خۆم، له جیگه‌یدا به ناچاری ناشرینترین و بیژه‌وشتین ناوم به‌سه‌ر خۆمدا بری. ناوی سۆزانی و له‌شفرۆش.. تو ده‌زانیت له نیوان ناوی ((گولۍ سپی)) و تا ((له‌شفرۆش)) چ مه‌ودایه‌کی دوور هه‌یه! مه‌ودایه‌که که هه‌رگیز ناتوانیت بیرى لى بکه‌یته‌وه. ئیستاش به‌و خه‌ونه‌وه ده‌ژیم و هاتومه‌ته ئیژه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و مه‌ودا دووره‌وه بگه‌ریمه‌وه بۆ ئه‌و ساته‌ی که به‌ دلی خۆم ئه‌و ناوه به‌ به‌ری خۆمدا ره‌وا ببینمه‌وه. ئه‌و هه‌سته له ناخی خۆمدا به‌رجه‌سته بکه‌م. دواچار، به‌ په‌ری م وت:

- بنووسه ((گولۍ سپی)).

په‌ری به‌ چاوه‌ بچکۆله‌کانی لئمی ده‌روانی و وتی:

- به‌راستی ناویکی جوانه.. به‌لام ئاگات له‌ خۆت بیت ها.. به‌خوا له‌وانه‌یه به‌هۆی ئه‌و ناوه‌وه داواکارییه‌کی زۆرت بۆ بیت.

به‌ په‌یفه‌کانی په‌ری، خه‌نده‌یه‌ک لئوه‌کانی نه‌خشاندم و سه‌رێکم بلند کرد، تیبینی ئه‌وه‌م کرد له‌و کاته‌ی ئیمه به‌ ناوی فه‌یسبووکه‌که‌وه سه‌رقال بووین، دیاربوو که سورکیو له‌ژێر چاوه‌ بزێوه‌کانیه‌وه، به‌تاسه‌وه، لئمی ده‌روانی. که زانی هه‌ستم پی کردوو، چاوه‌کانی بۆ سه‌ر کتێبه‌که‌ی گواسته‌وه و خۆی ئاسایی کرده‌وه.

ئاي خاتوو مۆلى.. ئەو پۇرۋانە چەند جوان و پېر چىژى ژيان بوون، ئىستاس تامەزرۆى ئەو پۇرۋانە دەكەم كە بە زووىي لە تەمەنم تىپەپىن. نازانم ژيان بۇ ئەوئەندە بە ھەستەكانمان دژوارە؟ تا لىمان تىنەپەپىت بىرى لى ناكەينەو. ئىستاش بە ئومىدەوهم بۇ ئەو پۇرۋانەى وەك گەلای پايز لە تەمەنمدا ھەلوەرى و چرۆى نەكردەو. من لە ناخمەو ەپچكەى ژيانم كویر بۇتەو. وەك رېبوارىكى ماندوو، ھەنگاو بۇ ئەو رېگايە ئەنىم كە تەنیا درىژە بەو ژيانەم ئەدا. سروشتى بوونم بوى ھەلبژاردووم. ئاخىر ژيانكرن لە ھەستىكى پېر لە ئومىدەو، ھەنگاوەكانم نەبزوينى؟ ئەى چۆن دەتوانىت دلم بۇ ساتىك لە دەريای خۆشبەختى ژياندا لەنگەر بگرىت و ئارامى بەو رۇحە ماندووەم بدات؟ دەمەوئىت ھەستەكانم بگەپنىمەو بۇ ئەو ساتانەى مانای ژيانم تيا دەبينى.

چەند ھەفتەىەك تىپەپى، من و پەرى، لە كاتەكانى پشوو، لە كافترىاكە، پۇرۋانە يەكترىمان دەبينى. پىكەو بەتەنیا لە گۆشەىەكدا دائەنىشتىن. زۆر بە كەمى خوئىندكارەكان دەھاتنە لامانەو. ئەو ماوہىەى فەيسبووكەكەم كردبوو، چەندىن دواكارى ھاوپىيەتىم بۇ ھاتبوو. ھەستم پىن نەكردبوو، تا پۇرژىك پەرى لە فەيسبووكەكەمى روانى و وتى:

- ئەو چىيە كچى؟

- چى بوو ؟

- تۇ بېروانە.. بزانه چەند كەس داواى ھاوپىيەتى لى

كردويت! بۇچى سەيرت نەكردو،

- بىنە با سەيرى بكەم.

- نا.. بۆسته. با من له پيشا سهيريان بکه، بزانه که سيان
ناناسم.

کاتیک پەری له ناوهکانی روانی، وتی:

- ئەوه چیه! ئەو هه موو کورە قۆزه داواي هاورپیه تیت
لینئه کهن؟! ئەلئی چی؟ په سه نديان ده کهیت؟
له و کاته دا ته له فۆنه کهم له دهستی وەرگرت و له ناوهکانم
روانی، هیچیانم نه ده ناسی. هه نديکیان له رینگه ی نامه وه
نووسیویان

((ده توانم بيمه هاورپیت؟؟))

((له وانه یه خۆت و هک ئەو گۆله سپیه ی لاپه ره کهت جوان

بیت.))

نامه کانم نیشانی پەری دا و وتم:

- تۆ سه یر که.. بزانه چیان نووسیوه! بیئهو دی منیان
بینییت و بمناسن، ئەم قسه قۆرانه یان نووسیوه.
پەری به خه نده یه که وه وتی:

- کچی ئەوانه هه موویان شیتی کچان بوون.. ئەوه نده به
درۆ و به زمانی لوس به به ژن وبالای کچاندا هه لئه دهن تا
کاتی خۆیان له گه لیاندا به سه ر ئە بهن. دواتر که بیزار بوون
له هه موو لایه ک باست ده کهن و سووکایه تیت پی ده کهن.
کاتیک که بیر له هاوسه رگیری ده که نه وه، به دووی کچیکدا
ده گه رپین که هه رگیز هاورپیه تی کورپکی نه کردییت.

له قسه کانێ پەری دا هه ستم به ئیره ییه کی ته واو کرد.
ئەو به رده وام هه سستی ده کرد که من به هۆی جوانیه که مه وه
بوو بوومه جیگه ی سه رنجی زۆر یک له و خویندکاره کورانه ی

که له به شه که ی خۆماندا بوون. کاتیک ده چووینه بهردهم
فرۆشگای کافتریاکه، هه ندیکیان به بیانوی شتیکه وه نزیکم
دهکه وتنه وه و سللویکی پر له خۆشه ویستیان لی دهکردم.
منیش به ساردیه که وه وه للامم ئەدانه وه.

په ری کچیکی ئەسمه ر و ده موچاو باریک و که میک قه له و
بوو، به هینده ی من، سه رنجراکیش نه بوو. کاتیک له گه لت
دهدوا، وته و رهفتاره کانی هینده شیرین بوو، هه تا له ته کتدا
دابنیشتبايه، هه ستت به بیزاری نه ئەکرد. به و هۆیه وه زۆریک
له کچه کانی به شه که ی من، ده هاتنه لامانه وه. زیاتر په ریان
ئهدوان و گوئیستی قسه خۆشه کانی ده بوون. من تا ئەو
کاته ش هیچ روویه کم به و کورانه نه ئەدا که بیته هۆی
ئوه ی زیاتر لیم نزیکتر بنه وه. سنووریکم بۆ په یوه ندییه کانم
دیاری کردبوو.

دوای ماوه یه ک وای لیهات، هه ندیک له کوره کان، به
هۆی نزیکیان له و کچانه ی که هاوریمان بوون، وه ک برا یان
ئاموزاو پورزا، له ریگه ی کچه هاوریکانمانه وه خویان پی
دهناساندین. به و هۆیه وه زۆر به هیمنی ئەو ترسه له ناخماندا
که میک رهوییه وه که له سه رتاوه دلی گرتبووین. رۆژانه
وه ک هه موو کچه کانی تر، له سه ر میزیک کۆ ده بووینه وه و
به کۆمه ل قسه مان ده کرد.

تو بروانه خاتوو مۆلی.. بزانه عه شق چۆن به هیمنی
و له بیئاگاییمدا هه موو ناخی ته نیمه وه! منی کرده کۆیله ی
خۆی. منیک که له بهردهم ئەو هه سته دا خۆپاریز بووم و
هه سته کانی خۆم سه رکۆنه ده کرد، به لام ئەو له بیئاگاییمدا

چرۆی کرد و گهوره بوو. بپروام وایه خودا مروؤقی به
عه شقه وه دروست کردووه، ئه گه رنا چ هیژیک ههیه له
مروؤقا بتوانیت له بهردهمیدا بوهستیت و بهرهنگاری بیته وه؟!
دهمه ویت سهرنجت بۆ لای ئه وهسته م کیش بکه م که چۆن
له ناکاو یکدا عه شق له نهستیمدا هه موو ناخمی ته نییه وه و
گیرۆدهی خۆی کردم.

سورکیو تا ئه و کاتهش لیم نزیك نه که و ته وه، زۆرجار
وهک هه موو رهفتاریکی پۆژانهی، به کتیه که یه وه به ته نیا
له سووچیکدا دائه نیشته و خۆی به خویندنه وه وه سه رقالم
ده کرد. من به شیوه یه ک لیم دهروانی که ئه وه ههستم پی
نه کات. ههستم ده کرد که سیکی ته واو نامویه، جیاواز له
هه موو ئه و کورانهی کاته کانی پشوویان له کافتریاکه به
قسه ی خوش و گالته جار یه وه به سه ر ده برد. ئه و زۆر به
که می ده مبینی تیکه ل به کورپه کانی هاوړی بیت! تا ئه و
کاتهش من هیچ هه ستیکم بۆی نه بوو، وهک هه موو ئه و
کورانهی که ده هاتنه کافتریاکه، لیم دهروانی. به لام ئه وهی
جیگه ی سهرنجه کانم بوو، ئه و رهفتاره جیاوازه ی بوو که
بوو بووه هۆی پرسیارگه لیک گومانای له ناخدا. به و
هۆیه وه پۆژیک به په ری م وت:

- ئه و کورپه زۆر نامویه لام.. هه ست ده که م زۆرجار به
مه به ستیکه وه لیم دهروانیت.

په ری ئاوړیکی بۆ سورکیو دایه وه که خه ریکی خویندنه وه
بوو. که میک له سه ر لای لای روانی و وتی:

- به خوا ئه و کورپه.. تو سه یر که.. به رده وام له کاتی

پشووه کانیښدا خوږی به وانه کانییه وه خه ریک دهکات.
 له ویدا هه ستم کرد که پهری زور به وردی له کتیبه که ی
 نیو دهستی نه پروانیوو. پیم وت:
 - کچی.. ئه وه کتیبی جیاواز ده خوینیته وه.. تو بروانه..
 پهری، جاریکی تر ئاورپکی دایه وه و سه رنجی له
 کتیبه که ی نیو دهستی دا. به ته وسیکه وه وتی:
 - له وانه یه شاعیر یان شتیک بیت له و بابته تانه. بو هیچ
 بووه؟!

که ئه وه ی وت، که میک هه ستم به شله ژانی خوّم کرد. وا
 هه ستم کرد پهری گومانیکی له پرسیاره که م کرد بیت. وتم:
 - نا.. هیچ نه بووه.. به لام له وه ته ی هاتووینه ته ئیره،
 هه ستمه که م که زور جار له ژیر چاوه کانیه وه لیم دهروانیت.
 پهری به گالته جارییه که وه وتی:
 - خه مت نه بیت.. بو خوّت نازانیت کوران چونن.. ئه وان
 له هه موو کچیک دهروانن.. دلنیا به له وانه یه یه کیک بیت
 له وانه ی له فه یسبو که که تدا داوای هاوړییه تی لیکر دبیت.
 منیش به پیکه نینیکه وه وتم:

- جا با واش بیت، خو من هیچ کاریکم پی نییه.
 سی مانگ به سه ر یه که مین سالی خویندمن له په یمانگا
 تیپه ر بوو بوو. من به دلنیکي خالی له هه موو هه ستیکی
 خوشه ویستی، روزه کانم به پری ده کرد. بیئاگا له هه موو
 ئه و کورانه ی به تاسه وه بوون بو ناسینم. میک که ترسی
 عه شق دل خنکاند بووم، به خو پاریزییه که وه ره فتارم له گه ل
 هه موو ئه و کورانه ده کرد که له ریگی که کچه کانی هاوړیمه وه

خویان دهخزنده نیو باسه کانمانه وه. به شیوه یه که رهفتارم دهکرد، که هه موو ئه وانه ی له ده ورو به رمدا بوون، هه ستیان به و که نارگریه ی ناخم کردبوو. له بینینی هه موو کورپیکدا، نارین وهک ته میک دههاته پیش چاوه کانم و خوی به و شیوه یه نیشان ئه دام که دوا هه ناسه ی به دهستی ئاراسی برایه وه سپارد. به و ههسته وه نه فره تم له و خه ونانه دهکرد که له ههستی کچینی خۆمدا به رجهسته ده بوون.

له ناو دلّی خۆمدا، سه دان خه ونم سه رکونه کردبوو. تا ئه و ئاسته ی له شه ویکدا بیرم له خۆم کرده وه. به ناو خودی خۆمدا پوچوومه خواره وه، تا نیزیکی به ره به یان له گه ل ناخی خۆمدا ده په یقیم و له قولایی ههسته کانم ده پروانی. دوا جار جگه له چه ند کون و قوژبنیکی تاریک و چۆل، ههچ رۆشناییه کی ئومید به خشم نه دی، که ته نیا تروسکاییه کی تیا به دی بکه م بۆ ژیان! خۆم له گه ل هه موو ئه و کچانه دا به راورد دهکرد که به ده م خوار دنه وه ی چا و شه ربه ته وه له گه ل کوره کانی هاوړپیاندا ده خه نین و له چاوه گه ش و پر له هیواکانیاندا به ئومیده وه ده یان پروانی. من له و کاته دا ههستم به که لیتنیکه گه وه ی تاریک دهکرد که له ناخما به پروونی له سیمای رهفتاره کانما ههستی پی دهکرا. به خۆم دهگوت: ناخر چۆن ده بیت مروّف له ناو دلّی خۆیدا، هه زه کانی زیندانی بکا! ئه ی چۆن ناترسم له وه ی رۆژیک له ناو خۆمدا ریگه یه ک بۆ ده ربا زبوون بدۆزنه وه؟ ئه و ماوه یه به و ههسته وه ژیانم دهکرد. بیئاگا له وه ی عه شق وهک ئاویکی مهنگ به هیمنی لیم دهتکیت و وهک عاره قه یه ک له جهسته م دیته ده ره وه.

له نيوه‌ی وهرزی زستاندا بووین، سه‌رما به هیمنی
 کۆچی ده‌کرد، دهره‌خته‌کان له چاوهروانی هه‌ناسه‌یه‌کی
 گهرمدا، به‌دهم با وه، ده‌شه‌کانه‌وه. ئەو رۆژه زۆریک له
 خویندکاره کچه‌کان، له‌ناو هۆلی کافتریاکه‌دا، به پۆشاکي
 ئەستوور و ئالو و‌الاه، به پیلاره پاژنه به‌رزه‌کانیانه‌وه،
 خۆیان نمایش ده‌کرد. من و پهری له سه‌ر میزیکي گهره‌ی
 ناوه‌راستی هۆله‌که دانیشتبووین. به ده‌وری میزه‌که‌ی
 ئیمه‌دا، سی کورسی به چۆلی مابوووه‌وه. دوانی تریشیان
 دوو کچی هاو‌پیی پهری له‌سه‌ری دانیشتبوون. ئیمه‌که له
 نیزیکی یه‌کتیرییه‌وه بووین، له دیمه‌نی ئەو کچ و کورانه‌مان
 ده‌روانی که له ژیر لیوه‌کانیانه‌وه هه‌ستمان به درکاندنئو
 وشانه ده‌کرد که بۆ ئیمه وه‌ک پشکۆیه‌کی جۆشخواردوو
 سه‌ری زمانمانی ده‌سوتاند.

سورکیو له‌گه‌ل هاو‌پیه‌کی تریدا که پهری ده‌ناسی، هاتنه
 لامانه‌وه. بیئه‌وه‌ی مۆله‌تی دانیشتمانی لی وهر‌بگرن له‌سه‌ر
 ئەو دوو کورسیه دانیشتن که له لای منه‌وه بوون. سورکیو
 له‌و کاته‌شدا کتییکی به‌ده‌سته‌وه بوو که به کاخه‌زیکی سپی
 به‌رگه‌که‌ی داپۆشیبوو. هاو‌پیکه‌ی سورکیو، به خه‌نده‌یه‌که‌وه
 سلاویکي له پهری کرد و وتی:

- ئەوه‌ش سورکیو ی هاو‌پیمه.

پهری به خه‌نده‌یه‌کی تاله‌وه سه‌ریکی بۆ سورکیو له‌قاند و
 پاشان منی به هه‌ردووکیان ناساند. له‌و دۆخه‌دا دلم ئەوه‌نده
 به‌خیرایی لی ئەدا، ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو له سنگمه‌وه بیته
 دهره‌وه. زۆر هه‌ولمدا خۆم ئارام بکه‌مه‌وه. که‌میک بیده‌نگ

بووم، پاشان به ههستیکی بیزارییه وه وتم:

- خوشحالم.

سورکیو زۆر ئاسایی رهفتاری دهکرد، کهمیک بهو
چاوانه‌ی که له بهردهم رووناکی هۆله کهدا دهبریسکانه وه،
له منی روانی و دواچار رووی کرده هاوریکه‌ی و کتیبه‌که‌ی
کرده وه و له ژیر لیوه باریکه‌کانیه وه که وته قسه کردن. من
له و ساته‌دا بیرم له وه دهکرده وه بیانوو یه‌که بدۆزمه وه بۆ
رویشتن. پهری ههستی به شله‌ژانه کهم کردبوو. دهستیکی
خسته سهر دهستم و به گویمدا چپاندی:

- ئه وه چپته کچی؟! بۆ ئه وه‌نده شله‌ژاویت.. خۆ
پهلامارمان نادهن! هه‌رچییه که بیت کهمیک ئاسایی رهفتار
بکه.

له و کاته‌دا که ده‌موچاوم به‌هۆی فشاری ده‌روونمه وه
سوور هه‌لگه‌را بوو، به‌شه‌رمیکه وه وتم:

- به‌ده‌ست خۆم نییه.. نازانم هه‌ست به ترسیک ده‌که‌م.

پهری هه‌شتا ده‌می له نیزیکی گویمه وه بوو، وتی:

- خۆ ئیره‌ش کۆلان و ماله‌وه نییه.. ئیره په‌یمانگایه.. خۆ
ناکریت ده‌مت کلیل بده‌یت. ئاسایی بدوی.. مه‌رج نییه هه‌موو
هاورپیه‌تییه که خوشه‌ویستییه‌کی له‌پشته وه بیت.

به و قسانه، کهمیک ده‌روونه ئالۆزه‌که‌می، هه‌من کرده وه.
بۆ ئه وه‌ی ئه و ترسه له روخسارمدا بشارمه وه، به‌رده‌وام
یاریم به ده‌سته‌کانی خۆم ده‌کرد. به‌دوا‌ی بابه‌تیکدا ده‌گه‌رام
تا دۆخیکی وه‌ها بۆ خۆم بخولقینم که هه‌ست به‌بوونی
سورکیو نه‌که‌م له نزیکه وه. به‌لام دۆخه‌که به خواستی من

نه هاته وه کاتیک زانیم هاوړیکه ی پهری وتی:

- پهری کاریکی بچو کم پیته.. ده کری تا هو له که ی خو مان
بروین؟!

ئیستاش وای بو ده چم که هاتنی سورکیو بو لامان،
پلانیکی داریژراو بوو بیت و رهنګه پهری لئی ناګادار بوو بیت.
دواتر چند جاریک داوام لی کرد که تا چند ناګاداری ئه و
پلانیه ئه و روزه رووی دا، به لام پهری زیاتر نکوولی له وه
کرد که ناګادار بیت. چند جاریک سویندی خوارد که بیناګا
بووه له وه و هاوړیکه ی بو کاریکی وانه کان بانگی کردووه.
کاتیک ئه وان رویشتن، ته نیا من و سورکیو ماینه وه. ئه و
دو کچه ی له به رامبه رمان به ته له فونه کانیانه وه خو یان
سه رقال کردبوو، ئه یکی به دهر وونه شله ژاوه که م دایه وه.
من له و کاته دا موبایله که م دهرینا و خو م پیوه خه ریک
کردبوو. سورکیو به دهنګیکی نهر م گویکانمی زرنگانه وه:

- نه مزانی به ریزتان له چ به شیکن!

ئو قسه یه به س بوو بو ئه وه ی هه موو ناخم بهه ژینیت.
وهک ماسیه ک چون له ئاو یکدا دهری ده هینیت، ئاوا هه ناسه م
ئدا، هه ستم به لیدانی دلی خو م ده کرد، که له سنگمه وه
دهنګی ئه دایه وه. به شهرمیکه وه که زمانم ته ته له ی ئه کرد
وتم:

- له.. له به شی راګه یانندن.

ماوه یه ک بیده نگ بووین، پاشان ئه و که به قولی له
چاوه کانمی دهر وانی، وهک ئه وه ی به دوا ی شتیګدا بګه ری،
جاریکی تر به په یفه کانی سه رنجه کانمی بو لای خو ی

راکیشا، وتی:

- که واته ده خوینیته وه!

- من تا ئیستا هیچ کتیبیکم نه خویندوو ته وه.

به گومانیکه وه له چاوه کانمی دهروانی، که ترسیکی نادیری تیا ده بینرا. که میک لیم راما. پاشان دهستی پیکرده وه:

- چۆن شی واده بیت؟! کاری رۆژنامه نووسی پیویستی

به زانیاری هه مه جوړه.

له کاره کهیدا به دواى هۆکاریکا دهگه رام که خۆم له و
بابه ته دوور بخرمه وه. ههستم دهکرد سه ره تاي گفتوگۆیه کی
بیگوتاییه. چهند بیرى خۆم دههینا و دهبرد، شتیکی ئه و تووم
نه دۆزییه وه که وه لامیکی گونجاو بیت بۆ ئه وهی سنووریک
بۆ ئه وه دهستیکه دابنیم. نازانم چۆن ئه وه قسه یه له دهم
خلیسکا و وتم:

- ئاخر من ئه وه کتیبانه ناسم که پیویسته بیانخوینمه وه.

ئه وه نده بهس بوو بۆ ئه وهی سورکیو په لکیشم بکاته ناو
باسه کانیه وه. ئه وه نده به هیمنی و زمانیکی شیرین ده په یقی،
وا ههستم دهکرد، ماوه یه کی زۆره به یه کدی ئاشنا بووین.
دهسته باریک و دریزهکانی خسته سه ر میزه که وه کتیبه کهی
گرت به دهستی وه به خنده یه کی دلبروینه وه وتی:

- من ده توانم هه موو ئه وه کتیبانه ت بۆ بهینم که پیویسته

بۆ کاره کهت. زۆر به داخه وه.. ئه وه بواره ی تو، خه ونیکی
گه وره ی من بوو، به لام دواتر ناوم له به شی روو پیوی
هاته وه.

من له و ساته دا دلم ده لرزی. هه رگیز به و شیوه یه کوریک

نەیدواندبووم. چەند جارێک بیرم لەووە کردەووە لەنیووی قسەکانیدا هەلسم و بەجێی بهێلم. ئاخەر ئەووە بێرەوشتی نییە خاتوو مۆلی، کە لە دۆخێکی وەهادا رەفتاریکی بەو شیوەیە نەشیاو بەرامبەر کەسیکی ئاسایی بنوینم. هەرچەندە لە ناخەووە هەموو هەستەکانم دەبزووا، کەوتبوومە نیوان دوو بەرداشەووە. بەهەر لایەکدا چوو بام، دەیهارپیم.

ئارامم گرت و دانم بە دلی خۆمدا ئەنا. لەگەڵ پەیفەکانیدا من لە ناووەو رۆحی خۆم دەکرۆشت. ئەو بەردەوام بەو ریتە هێمنەیی خۆی، دەپەیفی. منیش بە دەمامکی ساردەووە، لە چاوەکانیم دەروانی. هەستم دەکرد لەنیو چاوەکانیدا تیشکیک سەرچاوەی هەیه، کە دل و رۆحم رۆشن دەکاتەووە. پاشان وتی:

- لەبەر ئەووەی یەکەمین جارتە دەخوینیتەووە، من کتیپیکی تاییەت بۆ دینم، دلنیا بە ئەو کتیپەم زۆر خوش دەوێت. هەر بۆیە ئەو کتیپەت پیشکەش دەکەم. بۆ خۆم دەزانم کاتیک مرووف بۆ یەکەمین جار دەست بە خویندەووە دەکات و کتیپیک دەخوینیتەووە، ئەو کتیپە، وەک یەکەمین مندال لای خوشەویستە و هەرگیز لەبیری ناکات. هیوادارم ئەووە پەسەند بکەیت.

ئای لەو رۆژانە مۆلی خان چەند جوان بوون؟! ئیستاش بەیادی ئەو رۆژەووە هەناسە ئەدەم کە کتیپەکی لەنیو زەرفیکی کاغەز نابوو، بە خەتێکی وردی جوان لەسەری نووسیوو: «بۆ هاوڕێی بەرێزم شەونم، لەناخی دلەمەووە خوشەویستترین و جوانترین کتیپێ خۆم پیشکەشە.. بەو

هيوايه‌ی دواى خویندنه‌وه‌ی، چيژيکى جوان به دل و رۆحت
ببه‌خشيت.. هاوپيت سورکيو.

له‌گه‌ل ئيمزايه‌کى خۆى که ته‌نیا ناوى خۆى بوو به پیتی
ئینگلیزی و به‌سه‌ر به‌که‌وه نووسرابوو.

جه‌ره‌سى ته‌له فۆنه‌که‌م لى ئه‌دا، له‌و کاته‌دا تۆماره‌کانم
به‌کراوه‌ی له‌سه‌ر ميژه‌که‌ی ته‌نیشتم دانا و رۆانيم «ليۆن» ه
په‌يوه‌نديم پيوه‌ ده‌کات. له‌و ساته‌دا هاوشيوه‌ی شه‌ونم
خۆشبه‌ختيه‌ک هه‌موو گيانى ته‌نيمه‌وه. به‌خيراى وه‌لام
دايه‌وه:

- فه‌رموو به‌ريژ ليۆن.

- ئەم کاته‌ت باش مۆلى.. بمبوره به‌م ناوه‌خته کاتت

لينده‌گرم.

- کيشه‌ نييه به‌ريژ ليۆن، دياره هه‌والىکت پنيه.

- به‌دلنيايه‌وه.. ئەمرۆ سه‌ردانىکى ده‌وروبه‌رى
ئه‌پارتمانه‌که‌ی شه‌ونم م کرد. به‌وردی چاوم به‌ هه‌موو
شوینىکى ئه‌و ناوه‌دا گيړا، له‌و کاته‌دا تيبينى کاميراى
مارکيتيکم کرد که ته‌نیا په‌نجا مه‌تریک له‌ ئه‌پارتمانه‌که‌وه
دووره، ئه‌و مارکيته ده‌که‌ويته سه‌ر راسته شه‌قامه‌که‌ی
به‌رامه‌به‌ر ئه‌پارتمانه‌که، به‌په‌له هاردی کاميراکه‌م ده‌رهيناو
راسته‌وخۆ برده‌وه بو نووسينگه‌که‌ی خۆم. له‌ويدا زۆر
به‌ ورديه‌وه به‌ناو هه‌موو ديمه‌نه تۆمارکراوه‌کانى ناو
هارده‌که‌م ده‌روانى. تيبينى که‌سيکم کرد به پي ميژووی
تۆماره‌که، ته‌نیا شازده رۆژيک پيش کوشتنى شه‌ونم
چاوديڤرى ئه‌پارتمانه‌که‌ی شه‌ونم ی کردووه. پاشان له

چەند وینەیه کدا بە پروونی دیاره کاتیک شەونم دەگەریتەو
بۆ ماله‌وه، هەمان کەس، لە دوورەو بەدوایەو بوو.
وینە ی گومان لیکراوە کەم پرینت کردوو. ئیستا لە ڕینگە
وینە کە یەو بەدوای ناسنامە کەیدا دەگەریم. دلتیا بە بەیانی
لە هەموو شتیکی نوێ، ئاگادارت دەکەمەو.

- بەراستی خۆشحالت کردم، بەیانی بە دلتیایەو
پەيوەندیت پێو دەکەم.

- زۆر باشە.. من چاوەروانم.. شەویکی شاد.

- شەوشاد

لە کاتژمێرە بچوکه کە ی سەر مێزە کەم روانی. یانزەو چل
وحەوت خولەکی شەو بوو. کاتیک لیون پەيوەندی پێو
کردم، بیرم لەو دەکردهو ئەو پیاو بوچی بەو شیو
جدییە بەدوای تاوانبارەکانی شەونم دا دەگەریت! تۆبلی
تەنیا ئەو شیوازە کوشتنە نامرۆفانە بیت! یان دەیهویت
لە ڕینگە یەو زیاتر کە سیتی خۆیم پێ بناسینیت! کە لە هەر
دیویکەو لیم دەروانی، بەخۆم دەوت: هەرچۆنیک بیت
ئەو بەدوای کێشە یە کەو یە کە پەيوەندی بە ئیمە ی ژنەو
هەیه. ئەو بوچوونە هەستیکی وای لا دروست کردم کە
بە خۆشەو یستیە کەو لە لیون بروانم. هاوشیو ی ئەو
خۆشەو یستیە ی کە سورکیو لە سەرەتای یە کتر ناسینیاندا
بە دیارییە کە ی جوان و بەنرخ، خۆی بە شەونم ناساند.

هەلبەت دیاری، هەرچیە ک بیت، رەنگدانەو ی کە سایە تی
مروڤه. جا ئەگەر کتیییک بیت، ئەو بو خۆی پیناسیکە. نازانم
چۆن سورکیو توانی لە ڕینگە ی ئەو کتییەو ئەو هەستە ئالۆز

و خۆپاریزییهی شهونم کال بکاتهوه و بهرهو عهشقیکی نادیار کیتی بکا؟! پیدهچیت من ئیستا لهو دۆخهی شهونمدا گوزهر بکه، ههستدهکه م دلم تینیوی عهشقیکی ئهفسوناوییه. جا نازانم عهشقهکهی شهونم به چی دهگات؟ ئهوهنده تامهزرۆی ئهجامهکهی بووم، به گورپکهوه دهستم به خویندنهوهی تۆمارهکانی کردهوه.

دهمهوئیت سوپاست بکه م خاتوو مؤلی، بۆئهوهی ئهمرۆ دوای ئهوهی تۆمارهکانم رادهست کردیت، لهسه ر ویستی خۆت داوات لی کردم پیکهوه که میک به ناو شاری ستوکۆلدا بگهڕین. دلنیا به لهو ماوه که مهی که هاتوومه ته ئیره، بههۆی نائاشنایم به شوین و زمانتان، نه متوانیوه وهک ئهمرۆ بهو دیمه نه قهشهنگهی ناو شاره که تان ئاشنا بم. هه موو چوونه دهره وه کانم، ته نیا له دهو ر بهری ئه پارتمان که م و چه ند بازار و باخچه یه کی نزیک ی ئه و ناوچه یه، تیپه ر نه بووه. ته نیا جاریک نه بیته، زۆرم له خۆم کرد به و راسته شه قامه دا شوپ ببه وه که کۆتاییه که ی ده گه یشته وه ناو بازار یکی قه ره با ل خ. خه لکه که ی وهک شاره میرووله له به رده م ویستگه ی میترۆکه دا، مؤلیان خوار دبوو. له هه موو به ریکی ئه و شه قامه دا، خه لکیکی زۆر ده هاتن و ده چوون. هه موو به کاره تاییه ته کانی خویانه وه سه رقال بوون. ته نیا منیک نه بیته وهک چاودیریک چیژم له و دیمه نه جه نجاله ده بینی.

ئهو دوکان و بازارانه ی که پیکه وه سه ردانمان کردن،

ههستیکی پر له شادمانی پښ به خشمیم. له و کاته ی که چووینه
 ټه و دوکانه ی که به پښتان ټه و پانتول و بلوزت و هک
 دیارییه ک بۆ کریم، ټه و ساتانه ی هینایه وه یادم، که ههستم
 دهکرد له گهل شه و بوی خوشکم، کاتیک پیکه وه بازارمان
 دهکرد، که به ناو هه موو ټه و دووکانانه ی که پوښاکیان
 دانابوو، دهگه راین. چاومان به ناو هه موو ټه و مؤدیلانده
 دهگپرا که تائه و راده یه جیگه ی رهمه ندی باوکم بوون. ناخر
 من له و ته مه نه دا، ټه وهنده ئاره زووی ټه و به رگانه م دهکرد
 که جهسته میان به شیوه یه ک دهنواند، ته نانه ت سهرنجی
 کچه کانیشی ده بزواند.

چیژم له و ساتانه و درده گرت کاتیک یه کیک له هاوړیکانم
 به پوښاکیکي نوپوه ده بیینیم و له چاوه کانیدا ههستم به
 جوانی خوم دهکرد. له هه مان کاتدا ئیره ییم به و کچانه ده برد
 که پوژانه بۆ سهر کاری فه رمانگه کانیا ن هه موو به یانیه ک
 وهک ټه وهی بۆ ټاههنگی بووک و زاوا بانگه یشته کرابن،
 خو یان دهرازانده وه و ههر پوژه، به به رگیکی جیاوازه وه
 درده که وتن و ماکیاژیکي هه مه جوریان دهکرد که له گهل
 پوښاکه که ی به ریاندا ریکیان خستبوو. زوریان پاژنه ی
 پیلاوه کانیا ن هینده ی دوانزه سانتیمه تریک بلند بوو که
 پییه وه رپیان دهکرد. دهتگوت به سهر سه هؤل و شهخته دا
 ری دهکن. له چاوه کانیا نده ههستیکی پر له خوشه ویستیم
 ده بیینی بۆ ژیان. هیوایه ک که ئومیدی دواړوژیا نی تیا ده بیئرا
 جووله ی جهسته یان به روونی له بری ټه و ههسته شاره وه یه ی
 ناخیان، ده دوا.

بمبوره خاتوو مؤلی، دهمه ویت بگه پیمه وه سهر باسی خومان، ئەو پوژدهی کتیبه کهم له سورکیو وهرگرت، به په له گه پامه وه ماله وه. خیرا ئەو زوپا نوییم داگیرساند که باو کم به هۆی دهرچوونم بۆ یه یمانگا بۆی کرپیووم. جله کانم داکنه و ماکسییه کهم له بهر کرد. دایکم به هیمنی هاته ژووره کهمه وه. پیده چوو له و رهفتاره نوییم ههستی به شتیگ کردییت. به خهندهیه کهمه که هه موو سیمای داگیر کردبوو، ماوهیه که لیمی روانی. کاتیگ کتیبه کهم له ناو زهرفه که دهرهینا، به و هۆیهی دایکم خوینده واری نه بوو، نه یده زانی به چیه وه خهریکم. ئەوهنده نه بیته له و رهفتاره مدا وایم حالی بوو خهریکی کارهکانی په یمانگام. وتی:

- دیاره کاری زورت له سه ره کچم.. بهردهوام به.. خوُم شیوه که ئاماده ده کهم.

ئوهندهی وت و دهرگای ژووره کهی له سه ره پێوه دام. منیش چوومه نزیکی زوپا که وه، که هیشتا گهرم نه بوویوو. که میگ گری زوپا کهم کهم کرده وه که گره کهی زیاد هه لکشابوو. کتیبه کهم له زهرفه که دهرهینا. بهرگه کهیم هه لدایه وه، که به چه رمیکی رهنگ قاوهیی داپوشرابوو. له ههر دوو دیوی بهرگه کهیم روانی، هیچ شتیگ له سه ره چه رمه که نه نووسرابوو. به بهرگه کهیدا له و کتیبانه ده چوو که سه دان سال پیش ئیستا نووسرابییت. که بهرگه ئه ستوره کهیم هه لدایه وه، لاپه رهکانی که پیکه وه نووسابوو، پیده چوو ماوهیه کی زور له ژیر کتیبیکی زوردا مایته وه. به ئه سپایی لاپه ره یه که مم هه لدایه وه. به خه تیگی گه وه نووسرابوو

((دايک)).. له خوار ئه و وشه يه وه ناوی نووسه ره که ی به خه تیکی مامناوه ند نووسرا بوو ((مه کسیم گورکئی)).
 ناو نیشانی کتیبه که، به شیوه یه ک سه رنجی راکیشام. ئه و رۆژه تا ئیواره یه کی ده رنگ، نزیکه ی سه د و سی لاپه ره م لئ خوینده وه. جه ند جاریک له کاتی خوینده وه، دایکم بانگی ده کردم، به لام ئه و رۆمانه ی که چیرۆکی دایکیکی شورپشگییری ده گیرایه وه، به هینده یه ک رۆچوو بوومه ناو رووداوه کانیه وه، ته نانه ت هه ستم به برسیتی نه ئه کرد. چه ند جاریک وه لامی دایکم به وه ئه دایه وه: «ئیسنا دیم».. «ئیه وه نانی خۆتان بخۆن»... من ته واو له ناو قولایی خوینده وه دا بووم، که باوکم ده رگای ژووره که می ترازاند و وتی:
 - و ره کچه که م.. با پیکه وه نانه که مان بخوین.. دواتر خه ریکی وانه کانت به..

به ناچاری ده ستم له خوینده وه هه لگرت و چوومه هۆله که وه. ئه و کتیبه که قه باره یه کی گه وره ی هه بوو، له ماوه ی سی رۆژدا خویندمه وه، به لام پیم بلی خاتوو مۆلی، له دوا ی ئه وه وه ده بییت چی رووی دابییت! من که به رده وام هه ستم به نه بوونی خۆم ده کرد و له ناو خۆمدا به دوا ی خۆمدا ده گه رام. دوا ی ئه وه، ژیان و بیرکردنه وه م به جوریک گورپرا، کاتیک بیرم له رابردووی خۆم ده کرده وه، هه ستم ده کرد له به ندیخانه یه کی گه وره هه له اتووم و به ره و پانتاییه کی ئازادی ژیان ری ده که م.

ئیتیر له وه به دواوه، من ئالوده ی ژیان بووم، به جوریک بیرم له ژیان ده کرده وه وه ک ئه وه ی له سه ر شاخیکی

بەرزهوه بۆ پانتایی پیندهشتهکانی بەر پئی خۆم بروانم. بەشیوهیهک تامەزرۆی خویندنهوه بووم، ئەگەر شەویک شتیکم نەخویندایەتەوه، ئەستەم بوو خەو لە چاوهکانم بکەوتبایە. وام هەست دەکرد شتیکم ون کردووه و بەدویدا دەگەرپیم. لەو رێگەیهوه پەیوهندی من و سورکیو پوژ لە دوای پوژ بەهیزتر دەبوو. پەیوهندیەکی رووکەشی سادە و ساکار لە روالەتدا، بەلام هەردووکمان بیئاگا لەوێ عەشق بە هیمنی، وەک چۆراوگە ی باران، دەرژیتە ناخمانهوه و دل و پۆحمان کەیل دەکات.

ئەو کتیبانە ی سورکیو بۆی دەهینام، جیاواز بوون. بەلام هەموویان لە نیوان چەند بابەتیکی دیاریکراودا بوون. وەک پۆمان و بابەتەکانی دەروونناسی و هەندیک جار لە نیوهندیاندا بابەتیکی فەلسەفی تیکەڵدەکردن. من لە خویندنهوه ی بابەتە فەلسەفییەکاندا کەمیک بیرکۆل بووم، بەلام ئەو پوژانە لە کاتی پشووهکاندا پرسپاری ئەو بابەتانە ی لئ دەکردم کە خویندبوومنهوه. من بەئاستەم لییان تینئەگەیشتم. دیاربوو خۆی پیش من هەموو ئەو کتیبانە ی خویندبووهوه، هەربۆیە پوژانە ئەو باسانە ی بۆ روونتر دەکردمەوه و بە زمانیکی تەواو سادە، بۆ ی راقە دەکردمەوه.

من زیاتر ئارەزووی خویندنهوه ی پۆمانم دەکرد، کاتیک پرسپاری ئەوهم لئ دەکرد کە بۆچی ئەو کتیبە هەمە جۆرانەم بۆ دەهینیت؟ لە وەلامدا بە خەندەیهکی شیرینەوه پئی دەوتم: - ئاخر بۆ کەسیک کە لە سەرەتادا بیت، خویندنهوه ی بەردەوام لەسەر بابەتیکی دیاریکراو، لەوانەیه تووشی

بىزارى بىكات. سىروشتى مروڧ ئاوايه.. ئەگەر لەسەر شىوازىكى ژيانکردن بەردەوام بىت، تووشى بىزارى و كەمبونەوہى چىژ دەكات.. ھەرچەندە ئەگەر لە ژيانىكى شاھانە و خۆشبەتيدا بژى.. ئاخىر ژيانکردن بە ھەموو خۆشى و ئەستەمەكانىەوہ مانابەخش و بەچىژە. ھەربۆيە لەنيوانياندا ئەو كتيبانەت بۆ دەھينم.. با نەكەويته ئەو دۆخەوہ.. پاشان خويندنەوہى بابەتە سايكولوژىيەكان، مروڧ زياتر بە خودى خۆى دەناسىنيت.. چونكە پەيوەستە بە ژيانى رۆژانەيەوہ. ھەموو كەسيك ئەگەر بە بەردەوامىش نەخوينتەوہ، پىويستە ئاشنايىەكى تەواوى لەمەر ئەم بابەتانەدا ھەبىت.

كاتىك لە ھۆلى كافترىاكە پىكەوہ لەمەر بابەتىك دەدواين، لە چاوەكانيدا ھىوايەكى دوورم دەبىنى بۆ ژيان، كە شەكەتى و بىزارى تيا دەبىنرا. من بە تاسەوہ لىم دەروانى و ھەموو ھەستم ئاويتهى ئەو كردبوو. ئەويش كاتىك دەپەيڧى، وا ھەستم دەكرد وشەكانى لەنيو قولايى ناخىەوہ دىنە دەروہ. ئەوہندە كاريگەر بوون، لە نيو خۇمدا ھەستم بە «گەرمى»يان دەكرد. ئەو بەجۆرىك كارى تى كردبووم، ھەستم دەكرد لەگەل مروڧىكى تەواو جياواز لە ھەموو ئەو كورنەى كە دەھاتتە نيو ھۆلەكەوہ و كاتەكانيان بەو قسانە بەسەر دەبرد تەنيا بۆئەوہى خەندەيەك بخەنە سەر لىوى ئەو كچانەى كە ھاو پۆلەكانيان بوون. ئەو وەك ئەوان نەبوو، بەردەوام بە جديبەكەوہ دەپەيڧى، وەك ئەوہى قسە لەمەر بابەتىكى چارەنووسسازدا بىكات، بەو شىوہە بىرى لە ژيان دەكردەوہ.

ئەو پەيوەندىيەى من و سوركىئو، بووبووه جيگەى
سەرنجى زۆرىك له خویندكارهكان. بەتايبەت پەرى ى
هاورپم. له چاوه رەش و بچكۆلهكانيدا هەستم بە ئيرەيى
دەکرد. تا رۆژيک نەستيانە بۆ خۆى ئەو هەستەى بۆ
درکەندم و پيى وتم:

- ئەوه چييه كچى.. خۆ تۆ ئەتگوت تىكەلى كوران نابم.
دەبينم خەرىكى بە دزيهوه خۆشهويستى دەكەيت.
كاتىك پەرى ئەوهى وت، وەك ئەوهى له ئاسمانەوه فریم
بدەنە خوارەوه، تەواو شپىرزە بووم، بە هەلچوونىكەوه وتم:
- تۆ بە هەلەداچووت پەرى.. له باسى كتيب و خویندەنەوه
زياتر، هېچ شتيكى تر، بوونى نيهه.

پەرى بەو خەندەيهى كە هيشتا لەسەر ليوهكانى
مابووهوه، كەمىك لىمى روانى و پاشان بە مەكرىكەوه وتى:
- ئەزانم خانم.. ئاخىر رىگەكە لەويوه دەست پيدەكات. جا
با واش بيت، خۆ پيم ناخۆش نيهه.

تا ئەو كاتەى پەرى ئەو قسەيهى پى وتم، لەنيو دلى مندا
هېچ هەستىكى خۆشهويستى بوونى نەبوو. متمانەم پى بکە
خاتوو مولى، بۆ خۆيشم نەمدەزانى چۆن ئەو هەستە له
ناخمدا وەك نەمامىك چرۆى كردبوو! كاتىك پيم زانى رەگى
هيندە گەوره بووبوو، كە بەناو هەموو رۆح و جەستەمدا
رۆچوووبوو. ئيتىر ئەستم بوو بۆ من توانييام هەر وا بە
ئاسانى لەناو خۆمدا هەلى كيشم.

چەند رۆژيک بوو، شار بە تەواوى خرۆشابوو، خەلكىكى

زۆر بە تايبەت گەنجەکان ھاتبوونە سەر شەقام و کۆلانەکانی ناو شار و خۆپیشاندا نیان ئەنجام دەدا، لە دژی گەندەلی و نایەکسانی دەسەلات. من و دایکم لە مالاو ھەتەنیا لە ریگەیی تەلەفزیۆنە کەوێ چاودێری ھەموو ئەو رووداوانەمان دەکرد کە راستەوخۆ نیشانی ئەدا. خەلکی لە گەل پۆلیس و ھیزە ئەمنیەکاندا کەوتبوونە شەپەرەو. خۆپیشاندا نە کە بە شیوھیک پەرەیی سەندبوو کار گەیشتبوو ئەو ھەوێ ھیزە ئەمنیەکان و بارەگا حیزببەکان، بۆ پاراستنی خۆیان، تەقەیان لە خۆپیشاندا نەران دەکرد.

لە سەرەتای خۆپیشاندا نەکاندا، چەند گەنجیک بە گوللەیی نادیارێ چە کدارەکان کوژرابوون و بریندار بووبوون. تەنیا لەو ماوێ کە مەدا ئەو خۆنیشاندا نە، بە شیکێ زۆری شار و شارۆچکەکانی گرتبوو ھەو. ئیمە بەردەوام لە دیمەنی ئەو خۆپیشاندا نەمان دەروانی کە لە سەر شەقامە سەرەکیەکانی ناو ھەرێستای شاردا تايەیی لاستیک و داریان دەسووتاند. ھەک دەربڕینی نارەزایی خۆیان بەرامبەر بە دەسەلات. پاشان لە ریگەیی ھیزە ئەمنیەکانەو، بە تەقە بلاوھیان پێ دەکراو خۆپیشاندا نەکان بە ناو کۆلان و بازار و شەقامەکاندا، لە ترسی دەستگیرکردن و خۆپاراستنیان لە گوللانەیی کە نەیاندا نەزانی چۆن لە ناکاو یکدا بە جەستەیان ھەو دەچزی و ھەناسەیی لە بەر دەبڕین، رایان دەکرد.

دوو پوژ بوو سورکیو م نەبیینبوو، وای بۆ دەچوو بە ھۆی ئەو ھەستە نارەزاییەیی کە زۆرجار لە گەفتوگۆ کەماندا بەرامبەر بە دەسەلات دەری دەبڕی، خۆپیشاندا نە کەیی

به هه لیک زانیبیت، تاوه کو که فوکولی ناخی، له ریگه یه وه
 بره وینیته وه. ئیمه په یوه ندیه که مان تا ئه و ساته، ته نیا
 هاوړنیه تیه کی ساده و ساکار زیاتر هیچی تر نه بوو. ته نیا
 کتیب و خویندنه وه، ئاویتته ی یه کدی کردبووین. له و دووړو ژه
 دا پرسپاری سورکیوم له و کچانه کردبوو که هاوړی
 به شه که ی بوون. به ته وسیکه وه ئاوا وه لامیان دامه وه:

- ده بوو ئیمه له تۆمان پرسپیا.. خو ئیوه هه همیشه
 پیکه وهن.. بۆچی خو ت ته له فونیکي بۆ ناکه یت!؟

له ته له فونه که مدا ته نیا ژماره ی ئه و هاوړی کچانه و خزم
 و که س و کاره کانمی تیا بوو. هه رگیز زاتی ئه وه نه ئه کرد
 ژماره ی کورپکی نه ناسراو له لای خو م بیاریزم. پاشان له نیوان
 من و سورکیو دا، هیچ کامیکمان بیرمان له وه نه کردبوو وه
 که داوای ژماره ی یه کتری بکه ین. به تایبته سورکیو، کاتیک
 ئه دوا، هه ستم به شه رمیک ده کرد له وو خساریدا، به لام
 له و ته کانیدا هه ستم به هیزکی ئه فسووناوی ده کرد. من
 که له خه یالی ئه وه دا بووم، له پر ناوی ((سورکیو)) م له یه کیک
 له و که ناله راسته و خو یانه وه ژنه وت که رۆژانه هه والی
 خو نیشاندهره کانی ده گواسته وه. که رۆژیک بهر له ئیستا به
 هو ی گولله ی هیزه ئه منیه کانه وه بریندار بووه و ئه مشه و
 گیانی سپاردوه. له و کاته دا مووچورکیک به هه موو گیاندا
 هات. له بهر خو مه وه هاوارم کرد و دامه پر مه ی گریان.. وتم
 : شتی و انابیت..

کاتیک ئاوړیکم بۆ دایکم دایه وه، به چاوه پر له
 گوماناییه کانی، له و هه لویسته نه خوازاوه ی منی ده روانی.

ئيتىر ھەستىم كىرد لە بىئاگايىمدا كاريكى نەشيام نواندووہ.
وتى:

- ئەوہ چىيە كچم؟! بۆچى ئاوا ھاوار دەكەى؟!
من ھەموو جەستەم دەلەرزى. ھۆشم لەسەر خۆم
نەمابوو. بە دەستەكانم لە رومەتەكانى خۆم ئەدا. وەك
ئەوہى ئەو ھەوالە خەونىك بىت، دەم ويست بە لەخۆدان
خۆم بەئاگا بىنمەوہ. دايكم لەو فرمىسكانەى دەروانى كە
بىئاگايانە چاوەكانى تەر كىردبووم. وتى:

- ئەو كۆرە دەناسى، وا بۆى دەگرىت؟! ھا؟!
ماوہىەك بىدەنگىم ھەلبىزارد. دەمويست لەو دۆخەدا
ھۆش بەبەر خۆم بەينمەوہ. دايكم بە ھەلچوونىكەوہ چاوە
پەر لە پرسىيارەكانى لەسەرم بوو. كە وتى:
- لەگەل تۆ مە كچى.. قسە بكە..

ھەستىم كىرد كاريكى گەوجانەم لە بەردەم دايكمدا ئەنجام
داوہ. كەمىك وەستام و بە دلىكى پەر لە گريانەوہ وتم:

- دايكە.. ئەو سوركىو ناوہى كە باسى كىرد.. پىدەچىت
خويندكارىك بىت لە بەشەكەمان.. ھەموومان دەيناسىن..
تەنانت پەرىي دراوسىشمان دەيناسىت.. ئەو كەسىكى ھىمن
و لەسەرخۆ و بىكىشەيە.. ھەربۆيە دلگران بووم.

بۆ ئەوہى ئەو گومانە لەچاوەكانى دايكمدا بىرەوينمەوہ،
كەمىك لەپىش چاوى دايكم، دانم بە دلى خۆم دا گرت و
خۆم وا نىشان دا كە ھىمن بوومەتەوہ. خۆم بە سەيركىردنى
تەلەفزيۆنەكەوہ سەرقال كىردەوہ. دايكم فەرامۆش كىرد.
تا ئەو كاتەى دايكم بەرەو چىشتخانەكە بەرى كەوت بۆ

ئامادەکردنى شىۋى ئىۋارە. ھەستەم دەکرد لەسەر ئاگرىكى بەتتەن، ھەموو جەستەم دەسووتتەت. لە ناخەو دەگرىام. تا ئەو كاتەى داىكم لە چاۋەكانم بزر بوو، بىرم لە شتىك دەكردەو تا ئەو ھەستەى ناخى پى بشارمەو. ھەموو بىرم لە سوركىۋدا قەتتەس مابوو.

دوچار بەرەو ھەورەبانەكە پويشتەم و بە ھىمنى ئەلقەرىزى دەرگاناسنەكەم ترازاند و چوومە سەربان. زستان بەرە و ئاۋابوون دەچوو. ھەستەم بە كزەبايەكى سارد كرد كە لەژىر ماكسىيەكەمەو ھەموو جەستەمى دەتەزاند. لەپرىكدا دامە پرمەى گرىان و لەبەر خۆمەو ۋەك بۆ كەسىك لە نزىكى خۆمەو بەدویم، دەموت: «تۆ بلى ئەو ۋە سوركىۋ بىت؟! پرواناكەم.. ئەگەر ئەو نەبىت.. ئەى بۆچى دوو رۆژە نەھاتوۋتەو بۆ پەيمانگا؟!».

بىرم لەو دەكردەو بەھۆى ئەو ۋەى سوركىۋ زۆر بەكەمى تىكەل بە خويندكارەكان دەبوو، پىدەچىت بەھۆى ئەو پەيوەندىيە ساردەيەو ھىچ كەسىك ئاگادارى ھەۋالى نەبىت. ئەگەرنا خۆ خويندكارەكان زۆرەيان ۋەك خۆيان باسىان دەكرد لە خۆپىشاندانەكان بەشدار بوون. من لەبەر خۆمەو بەدەم ھەنسكى گرىانەو ۋە چەندىن بىرگەل بە مېشكەدا ھاتن و چوون. ھەموو بىر و بۆچوونەكانم لەسەر ئەو بوون ئاخۆ ئەو سوركىۋ ناۋەى بىژرەكە باسى لىو ۋە خۆيەتى يان نا!.

ئەو ئىۋارەيە ئەۋەندە دلم گوشرابوو، ئارەزوۋى شىۋىكردنم نەكرد. بە بىانوۋى كارى رۆژانەمەو، خۆم لە

ژووره کهم نا و په تویه کم دا به سهر خومدا. تهنانهت سهریشم
داپووشی، بۆ ئه وهی دایک و باوکم گومانیکم له سهر نه کهن.
به تاییبهت دایکم ئه و ئیوارهیه بهردهوام تیبینی رهفتارهکانی
دهکردم. منیش به شیوهیک خوم دهواند که ئه وهی پرووی دا
تهنیا دهربرینی ههستیکی مرقانهیه و هیچی تر.

ئه و شهوه به ئاسته م خه و له چاوهکانم کهوت. کاتیک
له خه و رابووم، ههستم به ته پری چاوهکانم کرد. پیده چوو
به دم خه ویشه وه هه ر گریابیتم. ئای خاتوو مۆلی، ئه و
رۆژه چیم به سهر هات! هه رگیز متمانه م به وه نه بوو رۆژیک
سوکیو به و شیوهیه خوی بخزینیته ناو دل و رۆحه وه. منیک
که بهردهوام به پاریزه وه رهفتارم له ته کیا دهکرد و هه موو
دهرچه یه کی رۆحم لئ کلۆم دابوو، به لام ئه و خۆنه ویستانه
وه کو ئاو، په ی به هه موو ئه و که لیتانه ی ناخم بردبوو و
خوی رۆکردبووه ناومه وه و هه موو دل و رۆحمی له خوی
پرکردبوو. کاتیک به خوم زانی، ههستم کرد به بی ویستی
خوم، ئالوده ی نیگاکانی بوومه، ئای له عه شق چ ته لیسیمیکه
وا به ئاسانی کۆیله ی خویت دهکات؟!

به دلکی پرله گریان و خه میکی مه زنه وه، خوم به
په یمانگادا کرد، به وینه ی ئه و هه وره ی پرووی خوری ئه و
به یانییه ی شارده بووه وه، دلم گوشرابوو. ههستم دهکرد
ئه و دیمه نه، هاوشیوه ی خه مه کانم، گوزارشت له ناخی من
دهکه ن. به ئومیدیکه وه له ده رگا سه ره کییه که ی په یمانگا که وه
چاوه سوور هه لگه راوه کانم به هه موو کون و قوژبنیکی
ئه و ناوه دا ئه گێرا. تهنانهت له هه موو ئه و خویندکارانه شم

دەروانی که به گومانیکه‌وه له قژه ئالوزکاوه‌که‌می دەروانی. ئە‌مو‌یست له چاوه‌کانیاندا هه‌والئیکی سورکیو بخوینمه‌وه. به‌ نائارامییه‌که‌وه که به‌ روونی به‌ ره‌فتاره هه‌لچوونه‌کانمه‌وه دیاربوو، راسته‌وخۆ خۆم به‌ هۆلی کافتریاکه‌دا کرد. به‌و به‌یانیه‌ زووه‌ی که‌ ته‌نیا ئە‌و خویندکاره‌ ده‌وله‌مه‌ندانه‌ی لی بوو، به‌ هۆی زیاتر خه‌ریکبوونیان به‌ پازاندنه‌وه‌ی خۆیانه‌وه، نه‌یان ده‌په‌رژایه‌ سه‌ر ژهمی سپی‌ده‌.

له‌وئ‌ی به‌ده‌م قسه‌و پیکه‌نینه‌وه، قاولتیان ده‌کرده‌وه. چاوئیکم به‌ نیویاندا گئیرا، پاشان بیرم له‌وه‌ کرده‌وه سه‌ریکی به‌شه‌که‌ی بده‌م و له‌ هاو‌ریکانی خۆی هه‌والئیک بزانه‌م. له‌و کاته‌دا نزیک‌ی ده‌رگای سه‌ره‌کیی به‌شی رووپیوی بوومه‌وه. دوو‌هاو‌رپی پهری له‌ ده‌رگا‌که‌ ده‌هاتنه‌ ده‌ره‌وه. منیش بو‌ ئە‌وه‌ی ئە‌و هه‌سته‌ شیواوه‌م له‌ روخسارمدا بشارمه‌وه، که‌مئیک خۆم ئارام کرده‌وه و به‌ ده‌ستئیکم خۆم به‌ شانه‌کردنی قژه‌ درئژ و ئالوسکاوه‌کانمه‌وه خه‌ریک کرد. ئە‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو به‌ ته‌واوی له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ تیپه‌ر بین. به‌ ئارامییه‌که‌وه‌ ئاو‌رئیکم بو‌ دانه‌وه‌ و به‌ خه‌نده‌یه‌کی ده‌ستکرده‌وه پرسیم:

-... سورکیوتان نه‌بینیوه..

هه‌ردووکیان، که‌مئیک لی‌میان روانی و یه‌کیکیان ئە‌وه‌نده‌ی

وت:

- ئئیمه‌ش دوو پوژه‌ نه‌مان بینیوه.

هه‌ستئیکی پر له‌ ترس، هه‌موو جه‌سته‌می ته‌نیه‌وه. بیرم له‌ خۆم ده‌کرده‌وه بو‌چی به‌و شیوه‌یه‌ خۆم له‌ده‌ست داوه‌ و بیئاگایانه‌ ره‌فتار ده‌که‌م! بو‌ خویشم نه‌مه‌زان‌ی ئە‌و ئاگره‌ی

له نيو دلمدا جۆشى ئەدا، له چ شوينئىكى ناخمه وهيه كه بۆ سوركيو سه رچاوهى گرتووه! ههتا بيرم لهو بكردايه ته وه، ئەوهندهى تر، دلم بۆى قولپى ئەدا. له ده رگا كه وه سه ريكم به ناو هۆله كه دا كرد، كه په رى م بينى خۆى به ته له فۆنه كه به وه سه رقال كردبوو ترووسكاييه ك به نيو تاريكى دلمدا هات. ههنگاوئىكم مابوو بگه مه نزيكى، په رى سه رى بلند كرد. كه بينيمى له شوينئى خۆى راست بووه وه و به دهنگيك كه خه ميكي پيوه ديار بوو، وتى:

- منيش پرسيارى زۆرم له هاوړيكانى كردووه، كه س هه والى نازانئت. ته نيا ئەلئين دوو رۆژ به فه رمى مؤلتهى وه رگرتووه. په رى له چاوه كاندا هه ستى به نائوميدييه ك كردبوو، به دهنگيكى خه مناكه وه وتى:

- هه ريه كه م رۆژ زانيم تو عاشقى بوويت..

له دواى قسه كه هى په رى، زمانم نه بزوا. ته نيا به جه سته يه كى نائارامه وه به رهو ده ره وهى هۆله كه ريم كرد. ئەوهنده گويم له دهنگى په رى بوو كه ده يگوت: هيوادارم هيج شتيكى خراپ رووى نه دا بيت.

من ئيتر من به خه ميكه وه كه ته واو دلى گران كردبووم، به رهو هۆلى كافترياكه به رى كه وتم. به نيگايه كى خه مناكه وه لهو خويندكارانه م ده روانى كه هۆله كه يان جه نجال كردبوو. به بى ويستى خۆم، ئاوړيكم بۆ ئەو گوشه يه دايه وه كه به رده وام سوركيو لئى دانه نيشت. بينيم سوركيو پشتى له هۆله كه كردووه، له په نجه ره كه وه لهو بارانه ده روانئت، كه به تاو ديته خواره وه.

ئای لهو پوژهی منی به عه شق ناساند!! متمانه م پین بکه خاتوو مۆلی، ئهو پوژه من خۆم نه بووم که به پاریزییه وه رهفتارم ده کرد و له هه موو تیهه لچوونیکم به ههسته کانم خۆم به ئاگا دههینایه وه. به لکو که سیکی دی بووم. له ناخدا به ویستی خۆی گه مه ی پین ده کردم و هه موو بیرکردنه وه کانمی له میشکدا کلۆم دابوو. منیکی پاریزنامین، بووبوو مه کویله ی بریارهکانی و خۆی له مندا ده نواند. وای لی کردم به ئومیدیکه وه لیی نزیك ببه مه وه، که چاره نووسم له بوونی ئهو دا بیئت.

من به و شیوه یه رهفتارم ده کرد و به روویه کی خهنده ئامیزه وه هاتمه نزیکیه وه و به دهنگیکی پر له خۆشه ویستییه وه بانگم کرد. که ئاوری بو دامه وه، به خهنده یه ک که تامه زرۆیی خۆم تیا ده بینی، هه موو ناخمی هه ژاند. وای لی کردم ئه وهنده ی تر خۆم رادهستی ئه وه هیزه ی ناخم بکه م که میشکی به ند کرد بووم. له سه ر کورسیه که ی به رامبه ری دانیشتم. ئه وه به رده وام به وه خهنده یه وه له قولایی چاوه کانمی ده روانی. منیش ئه وهنده تامه زرۆی ئه وه نیگایه ی بووم که ئاره زووم ده کرد، هه ردوو کمان ته نیا تابلویه ک بووینایه و به و شیوه یه ماباینایه ته وه. به لام ئه وه به په یقیکی شیرین منی بزواند و وتی:

- خۆیتندکارهکان وتیان به تاسه وه هه وائت پرسیووم.. خۆ

هیچ نه بووه؟!

ئه وهنده ی پین وتم.. من ناخم پژا. بو خۆیشم نه مده زانی بوچی به و شیوه یه رهفتار ده که م! وه ک ئه وه ی له میژه وه

عەشقی ناخمی تەنبیبت، پیم وت:

- بۆ چی وا دەکەیت ها.. ئەی تو نازانیت من لە دوینیووە

ناخم بۆت دەسووتیت؟!

ئەو بە گومانەووە لیمی دەروانی.. وەک ئەووەی متمانە بەو
قسانە نەکات کە لە دەمم دینە دەرەووە. بەدلیکی پەرەووە کە
هەستم دەکرد لێی دەپاریمەووە وتم:

- من نامەوێت لە دەستت بدەم سورکیوو.. دەمەوێت بۆ
هەمیشە لە ژیاندا بیت.. هەست دەکەم ئەستمە بەی تو
بتوانم ژیان بکەم..

ئەوئەندەم زانی ئەو خەندەیی بەردەوام لەسەر لێووەکانی
بوو، دەمیک بوو ون بووبوو. هەناسەییەکی قوولی پر لە
ئازاری هەلکیشا و بە دەنگیی خەمگینەووە پێی وتم:
- تو ئاگات لەخۆتە چی دەلێیت؟! هیچ بوو؟! پیم بلی.

ئەوئەندە خۆم لەدەست دابوو، بیئاگابووم لەووەی
زۆریک لە خۆیندکارەکانی نزیکمان لەو دیمەنەیی چاووە
تەرەکانمیان دەروانی. کەمیک بە خۆمدا هاتمەووە و پشتم
بە کورسیەکەووە دایەووە. بە دەستەکانم چاووەکانم سڤی،
ماووەیەک هەردووکمان بە هۆی سەرنجی خۆیندکارەکانی
نزیکمانەووە، بیدەنگ بووین. پاشان سورکیوو داوای لیکردم
بچینە دەرەووە. تا گەیشتینە دەرگاکی دەرەووە، بارانەکە
کەمیک خۆشی کردبوووەووە. سورکیوو وتی:

- قسەم بۆ بکە.. بزانی چی بوو!

لەو کاتەدا دەمویست خۆم لەو دۆخە بەئاگا بەینمەووە،
بەلام ئەو ئاگرەیی ناخم، کە بۆم دانەئەمرکایەووە، وای

لیکردم ئەویش بە خۆمەوه بسووتینم. بە دەم قسەوه بەرهو ناوهراستی گۆرهپانهکه دهرویشتین، هه موو ئەو هه والهم بو گهرايهوه که دوینی له تهله فزیونه که وه بیستبووم. که لیم روانی، خه میکی قوولم له چاوه کانیدا بینی. من له و کاته دا ههستم به نیگه رانی ئەو ده کرد. وای بو ده چووم ئەو به و ههستم دلخۆش ده بیت. کاتیک ئیمه به ناو ناخی یه کتریدا رۆچوو بووین، باران به هیمنی ههردوو کمانی ده شورده وه. سورکیو به دهنگیگ که نازاری لیده چۆرا پنی وتم:

- تکات لیده کهم شه ونم.. ئەوه مه که. من له م دوخدا بهرگه ی ئاگری عه شق ناگرم.. تکات لیده کهم با ههسته کانت دلت نه سووتینی.. ده زانم منت خۆش ده ویت.. به لام منیک که توانای ئەوه م نییه له سه ر پیکانی خۆم بوهستم.. چۆن بتوانم دهستی تۆش بگرم. ئاخه عه شق که سیکی ده ویت له پینا ویدا باکی به ژیان نه بیت. من ئیستا به نازاری دایکه وه ده نالینم، ئاخه چۆن بهرگه ی خه میکی تر ده گرم؟! که به هینده ی ئەو مه زن بیت؟! تکات لیده کهم شه ونم.. دلنیا به هینده ی تو خۆشم ده ویت. له یه که مین رۆژ که بینیمیت له چاوه کانتا ههستم به جوانی و ساده یی ناخت کردوه. ده مو یست ئەو ههسته ی ناخت وهک خوی بمینیته وه و خاوه نی هیزیک بیت که بتوانیت له بهرده م زه بره کانی رۆژگارا دا خوراگر بیت. هه ربۆیه به کتیم ئاشنا کردیت. دلنیا به ئەوه جوانترین و به نرخترین هاو ریت ده بیت. دلنیا به له من زیده تر ده بیت بو ت.. کتیب نازارت نادات.. ههسته کانت بریندار ناکات.. به جیت ناهیلیت.. ئەو تاکه هاو رپیه که ده توانیت بهرده وام

له گه ل خه ونه کانت بمینیتته وه.

ئیریم به شه ونم ده برد، ئه گه رچی ئه و ئیستا له ژياندا نییه، به لام دۆزینه وهی هاوریه کی وه ها، ئه سته مه بتوانیت خونه ویستانه له ته کتا رهفتار بکا. ئه و، شه ونمی به گه وه هری کتیب ناساند، که زوریک له مروقه کان له نزیکه وه ههست به بوونی ناکهن. له و ساته دا بیرم له خوم ده کرده وه که به وینه ی شه ونم، هه ستم به عه شقیک ده کرد که به هیمنی خوی خزاندبووه ناومه وه. ده مویست هه سته کانم له گه لیدا گه شه بکه ن و چیژ له و رفتارانه وه رگرم که خونه ویستانه وه که هه رزه کاریک خوی له په رچه کرداره کانمدا ده نواند.

له چاوه پروانی ئه وه دا بووم به تنها له وشه یه که وه ناخم بهه ژیت و خوم رادهستی خه ونه کانم بکه م، به لام له گه ل هه موو ئه و دۆخه دا، گومانیک دلێ گران کردبووم. به خوم دهوت:

- تو بلێ لیۆن به وینه ی سورکیو بتوانیت به گه وه هری خو شه ویستی ناخیم ئاشنا بکات؟! ئاخو ئه و ئه وه نده ئاویتته ی کارهکانی بووه، ئه سته مه بتوانیت دوو ههستی جیاواز له خویدا کو بکاته وه. تو بلێ ئه و بتوانیت ئه و پروه ی خوم پی ئاشنا بکات که من لێ چاوه پروان بووم!

به و ئه ندیشه یه وه ئه وه نده ی تر ئاویتته ی تومارهکانی شه ونم بووم، تامه زرۆی ئه وه بووم به ئاکامی ئه و عه شقه مه نگه بکه م که چۆن له ناخی شه ونمدا ته نیا به بیستنی ناوی سورکیو، خوی شله قاند و شه ونمی گیرۆده ی ژیانیک کرد که هه رگیژ چاوه پڕی نه بوو.

خوږه‌ی بارانه‌که، به‌ ئاوازیکی نامووه، سه‌رنجمی بو لای په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م، ږاکینشا. به‌هینمی په‌رده‌که‌م لادا و له‌ دهره‌وهم روانی. بینیم دل‌پوه‌ی باران تیکه‌ل به‌ کلووه به‌فری ته‌ږ، له‌ ئاسمانه‌وه، به‌دهم سه‌مایه‌کی ناوازه‌وه، به‌ره‌و زه‌وی ده‌هاتنه‌ خواره‌وه. ئه‌و دیمه‌نهم، ئاویته‌ی ئه‌و ږوژهی شه‌ونم کرد، که‌ پیکه‌وه له‌ به‌رده‌م بارانه‌که‌دا ده‌په‌یقین. له‌ ته‌نیایی خو‌مدا، ئازارم ئه‌چه‌شت. ئه‌ندیشه‌م که‌یلی بیرگه‌لیکی عه‌شق‌بازی بوو. دل‌م بو که‌سیک لئی ئه‌دا که‌ هینشتا پیی ئاشنا نیی. به‌و هه‌سته‌وه به‌ره‌و لای تو‌ماره‌کان گه‌ږامه‌وه و ده‌ستم به‌ ته‌واوکردنی ئه‌و به‌شه‌ تو‌ماره‌ کرد که‌ شه‌ونم دیاری کردبوو.

ئای خاتوو مو‌لی، مرو‌ف گه‌ر به‌ هه‌موو هیزه‌کانی ناخیه‌وه به‌رگری له‌ خو‌ی بکات، له‌به‌رده‌م چاره‌نووسدا، وه‌ک کو‌یله‌یک چوک دانه‌دا. مرو‌ف هه‌رگیز ناتوانیت ده‌ستبه‌رداری خه‌ونه‌کانی بیت. به‌لام هه‌ر ئه‌و خه‌ونانه‌یه که له‌ ناخدا ده‌بنه‌ ږیچکه‌ی جیاواز و له‌گه‌ل به‌رکه‌وته‌کانی ژياندا، ئه‌وه‌نده لق و پو‌پی لی ده‌بنه‌وه، تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی کاتیک به‌خو‌ت ده‌زانیت، له‌ نیوه‌ی ږیگایه‌ک خو‌ت ده‌بینیته‌وه که‌ گه‌ږانه‌وه‌ی ئه‌سته‌م ده‌بیت. من له‌و نیوه ږیبه‌دا هه‌نگاوه‌کانم بو دواوه قه‌تیس مابوو. به‌ناچاری، ملی ئه‌و ږیگه‌یه‌م گرت که‌ چاره‌نووسی خو‌م تیا ده‌بینییه‌وه. دريژم به‌و هه‌نگاوانه‌ دا که‌ کو‌یرانه به‌سه‌ر چه‌ندین کو‌سپ و به‌رده‌لاندنا ده‌منا. لینه‌گه‌ږام سو‌رکیو له‌گه‌ل ئازاره‌کانی دایکیدا به‌ئارامی بژی. وه‌ک شه‌یتانیک دزه‌م کرده‌ ناو خه‌ونه‌کانیه‌وه.

ئەو ھەندە خۆپەرستانە رەفتارم دەکرد، تەننەت لىنە دەگەرەم
بەين بوونم، بىر لە ژيان بکاتەو. ئەو بە دەست نەخۆشى
دايکەو ە ئازارى دەچەشت. کە مەدەرەمەتى وای لە سورکيو
کردبوو، پوژانە لە دواى دەوامى پەيمانگا، لە نانە و اخانە يە ک
کارى دەکرد. من ھىندە چووبوومە ناو ژيانەو، تەننەت
پەيم بە ھەموو نەينەکانى دەبرد. پوژيک سورکيو باسى
ئەو ژيانە تالەى خۆى بۆ دەگيرامەو کە ھەر لە منداليیەو
پىي ئاشنا بووبوو. دەگيرايەو و دەگوت:

کاتیک باوکم لە شەرى ناوخۆدا کوژرا، ئيتر ئەو دنيايەى
کە بە بچوکى بىرم لى دەکرەو، بۆ من بوو زەريايەكى
فراوان و مەلەکردن تىيدا ئەستەم بوو. من بەو مندالى
و کەم ئەزموونىەى خۆمەو، کويرانە مەلەم تيدا دەکرد.
بۆئەو ە تەنيا دريژە بەو ژيانە پر ئەستەم بەم، کە بۆ
خۆم ھەلبژاردبوو. ئيتر من لەو بەدواو منداليک نەبووم
کە لە ژير نازى باوکمدا چيژ لە ژيان ببينم. لە بەردەم
ئەو ژيانەدا خۆم بە بەرپرسيار دەزانی. بە گەورەيیەو لە
خۆم دەروانى. وینای خۆم وەک پالەوانیک دەچواند کە
چۆن رووبەرووى ئەژدەھايەک دەبیتەو. ئاوا بەرانبەر ئەم
ژيانە سەختە دەجەنگام.

تەنيا بۆ ئەو ە ھيوايەكى ژيانى پر لە ئاسودەيى بە دلى
دايکم ببەخشمەو، پوژانە وەک مروقيکى مەزن، بەناو ئەو
بازارە جەنجالەدا دەگەرەم. بۆ ئەو ە بريک پارە پەيدا بکەم،
تا ئيواران ژەميک خواردن بۆ خوانى ئيوارە، لەگەل دەستی
خۆمدا بۆ دايکم بەينمەو. لەگەل ئەو ەشدا ھەولى ئەو ەم

ئەدا، كە خویندن تەواو بکەم و پاشەپۇژىكى پۈۈن بە دەست
بەينم، كە باۈكم خەۈنى پۈۈە دەينى.

كاتىك گۈيىستى ئەۈ خەمەى سوركىۈ بووم، ئەۈندەى
تر، دلم ھۆگرى بوو. ھەستم دەكرد ئەۈ گەنجىكە جىاوازتر
لە ھەموو ئەۈ گەنجانەى تر، بىرى دەكردەۈە. ئەۈوانەى
كە شەۈوانە خەۈنجان بە بەيانىيەكەۈە دەينى كە چۈن
كاتەكانىان بە گەمەۈ گەشت و گەرانەۈە بەسەر بەرن. ئەۈ
بەردەوام ۈك كەسىكى نارازى لە ژيانى دەروانى. تەنانەت
ھەلۈيىستى بەرامبەر ھەموو ئەۈ عەشاماتەى كە بەھۈى
ئەۈ خۈپشاندانەى كە ھەموو ئەۈ شارەى خرۇشاندبوو
و چەند مانگىك درىژەى كىشابوو، جىاواز بوو. پىى ۈبوو
پىۈيىستە شورش بەناو تارىكى ناخى ھەموو تاكىكدا شور
بىتەۈە تا دەگاتە ئەۈەى ھەموو كەسىك لەناو خۇيدا خۈى
ئەۈزىتەۈە و ھەست بە بوۈنى راستەقىنەى خۈى دەكات.
ئەگەر نا ئەستەمە مرۇف بتوانىت لە پۈۈكەشدا ھەموو ئەۈ
بەربەستانە تىك بشكىنىك كە ناخى داگىر كردوۈە.

ئەۈ قسانەى سوركىۈ، ۈى لىكردم، شەۈوانە بىر لە
بوۈنى خۈم بکەمەۈە. وشەكانىم لەگەل ناخ و ھەستى خۇمدا
دەچۈاند. ھەستم دەكرد ئەۈ تەنبا مرۇقىكە كە ناسىبىتم
و بتوانىت درك بە راستەكانى ناخم بكا. كاتىك سوركىۈ
بەۈ شىۈەىە ئەۈۈا، من زىاتر لەۈ ھەستە گۈشەگىرىيەى
تىدەگەيشتم كە سەرەتا بوۈبوۈە گرىيەك لە ناخدا. ئەۈ كاتە
لە ھەستى گۈشەگىرىى تىگەيشتم كە مرۇف كاتىك بەرامبەر
بە ژيان دەۈەستىتەۈە، پىۈيىستى بە ژيانىكى نۈيە كە لە

ناخیدا به ویستی خۆی، دروستی بکا، بۆئەوێ چێژی ژيانی
تیا بدۆزیتەو.

ئەو ماوەیە لەگەڵ درێژەى خۆپیشاندەرەکاندا، پۆژانە
لە کاتی پشووەکاندا، پیکەو لەو گۆشەى دائەنیشتین،
کە سورکیو کردبوو یە هیلانەى خەونەکانى. بەردەوام
لەگەڵ گۆرانکاریى دۆخەکەدا، گفتوگۆمان لەسەر داواکانى
خۆپیشاندەرەکان دەکرد. من ئەوەندە بە تاسەو چووبوو
ناو بابەتەکانەو، زۆر جار لەسەر قسەکانى سورکیو
تییینیم دەدا. کاتیک سورکیو گۆییبستی دەبوو، بە نیگایەکی
گومانەو لیمی دەروانى. من لەو ساتەدا هەستم دەکرد
تییینیەکان هەستیکى نارازیان لە دایدا دروستکردییت. بەلام
ئەو بەخەندەىەکەو پێى دەوتم:

- هەست بە خۆشحالی دەکەم کە خەریکە لەناو
باسەکاندا خۆت ئەدۆزیتەو و دەبیته خاوەنى خۆت. من
دەمەوێت ژنان خاوەنى ویست و خەونەکانى خۆیان بن،
ئەگەرنا دەبیته هەتا ماون درێژە بەو ژیانە کۆیلاى تییەیان
بدەن کە پێوێ دەنالن.

ئەو قسانەى سورکیو، وای لى کردبووم بە هەستیکى
جیاوازەو لەو کەسانە برۆانم کە پۆژانە لە ناوەراستی
شاردا خپ دەبوونەو و هەستى نارازى خۆیان دەرنەبرى.
پۆژیک لەگەڵ دایکم چووینە بازار بۆ کرینی هەندیک
پیداویستی مالهەو، کاتیک لە گۆرەپانى ناوەراستی شارەکە
نزیک بووینەو، تییى چەند لاویکم کرد لەسەر بلندگۆى
ناوەراستی عەشاماتەکەو وەستابوون و بە دەنگیکى پڕ لە

هه‌لچوونه‌وه داوای چاکسازی دهسه‌لاتیان ده‌کرد. له‌گه‌ل ته‌واوبوونی قسه‌کانیاندا هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌وی بوون به‌گوریکه‌وه چه‌پله‌یان لی ئه‌دا و هاواریان ده‌کرد.

من له‌و کاته‌دا که له‌ دووره‌وه له‌گه‌ل دایکم لیم ده‌پوانین، هه‌ستم به‌و بو چوونه‌ جیا‌وازه‌ی سورکیو ده‌کرد که ده‌یوت ئه‌وه ته‌نیا هه‌لچوونیکێ کاتی ناخینه، تا بیرێ گورانکاری به‌ناو هه‌موو ناخ و ژیا‌نی مرؤفا شوړ نه‌بیته‌وه، هه‌رگیز مرؤف ناتوانیت درێژه به‌و نار‌ه‌زایه‌تیانه‌ بدات. ئه‌وه‌نده نه‌بیته‌ ته‌نیا چه‌ند که‌سیک ده‌بنه‌ قوربانی ئه‌و دوخه. له‌ دلی خؤمدا بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که برؤمه‌ سه‌ر ئه‌و بلندگۆیه‌ی که کۆمه‌لیک نۆره‌یان گرتبوو بو خویندنه‌وه‌ی وتاره‌کانیان. ده‌مویست به‌ ده‌نگیکێ بلند هاوار بکه‌م و بلیم:

- ئیوه ته‌نیا بیر له‌ شتگه‌لیکی ساده ده‌که‌نه‌وه.. ته‌نیا درێژه به‌و ژیا‌نه‌تان ئه‌ده‌ن که له‌ دووباره‌بوونه‌وه‌یدا بو گه‌نی کردووه.. برؤن به‌ناو ناخی خؤتانا بگه‌رین و بیرێ خؤتان ئازاد که‌ن.. برؤن چه‌ندین کچی وه‌ک نارین له‌ ده‌ست ئه‌و که‌لتووره‌ قوتار که‌ن که به‌رده‌وام هه‌ره‌شه‌ی مه‌رگ له‌ خه‌ونه‌کانیان ده‌کات.

له‌و کاته‌دا دایکم به‌ زه‌بر په‌لیمکی بو ی لای خوی کیش کردم و وتی:

- برؤ کچم.. ئه‌وه شوینی ئیمه‌ نییه. با تووشی کیشه‌یه‌کیش نه‌بین.. ئیستا باوکت بیته‌وه و بزانیته‌ هیچمان بو ئیواره ئاماده نییه، گۆبه‌ندی‌کمان بو ئه‌نیته‌وه. ئه‌و خۆپیشاندا‌نه‌ی که زۆریک له‌ خه‌لکی نارازی به‌

ئومىدىيەۋە بوون، ۋەك سەرايىك لەناو خەونى ھەمواندا بە
ھىمنى رەۋىيەۋە. ژيان گەرايەۋە سەر ھىلى ئەۋ بازنىيەى كە
لە مېژەۋە قەتيس بوۋە. لەۋ دۆخەدا بە دوۋى ئەۋ خەۋانەۋە
بووم كە ژيانىكى خۆشبەختى تيا دەبىنرا. لەتەك سوركىۋدا
پىكەۋە بە ناويدا گوزەرمان دەكرد و ھەستەكانمان بەۋ
رۆژانە دەسپارد كە جۋانتىن وىناى ژيانى تيا دەبىنرا و
كەيل بوۋ لە خۆشەۋىستى بۆ ژيان. بەۋ ئومىدەۋە ژيانم رى
دەكرد. بىئاگا بووم لەۋەى كە ژيان بۆ خۆيمان لووش ئەدا و
ھەموو خەۋنەكانمان لەۋ رىگەى عەشقەدا دەكاتە سەراب. تو
برۋانە خاتۋو مۆلى، بزانه ژيان چۆن گەمەى بە ھەستەكانمان
كرد و تورى داينە نىۋ جەنگەلى خۆيەۋە، لەگەل يادەۋەرى
ئەۋ ئازارەدا، ھەست بە بارگرژى ناخم دەكەم، ھىزى ئەۋەم
نىيە ئەمشەۋ زىدەتر بۆت بپەيقم. دەروونم شەكەتە و دلم
گرانە. ئىستا دەمەۋىت ئەۋ ھەستەم لە نىۋ خەۋىكى بىئاگا لە
ژياندا كالتىر بگەمەۋە.

پوڙى سڀڻم

- ۷ -

به زهنگى ته له فونه كهى ليون، به ئاگا هاتمه وه. له كاترميره
بچوكه كهى سهر ميزه كه م روانى، سعات هه شتى به يانى
بوو. ته له فونه كه م هه لگرت. ليون به دهنگيك كه خوشبه ختى
پيوه ديار بوو، وتى:

- به يانيت باش مولى.. ده زانم پيوسته بچيت بو
نووسينگه كه ت.. به لام ئه وهى به لاي هه ردو كامنه وه گرنگه،
ئه وهيه كه ئيستا سهر دانم بكه يت.. بو ئه وهى له هه واليكي
گرنگ ئاگادارت بكه مه وه.

كاتيك ئه وه م ژنه وت، زانيم سهره داويكي له مه ر
كوشتنه كهى شه ونم دوزيوه ته وه. وتم:

- ئه توانيت به ته له فون پيم بللى.. بو خوت ده زانيت له
نووسينگه كه م كارم زوره..

ليون به دهنگيك كه هه لچوونيكى پر له سوزى پيوه ديار
بوو، وتى:

- ئاخر مولى.. ئه م كاره، زور له كارى نووسينگه كه ت

كرنگرته. پيويسته خوت ليره ئامادهبيت.

تهلهفونهكه م داخستهوهو پهيوهنديم به بهريوهبهري
بهشهكه موه كرد و مولهتي ئهو پوزهم لي وهرگرت، پاشان
كه وتمه خوئاماده كردن. لهو كاته دا بيرم تهواو ئالوزكابوو،
وهك ئه وهى خووم بو ژوانيك ئاماده بكه م، بو خويشم
نهمدهزاني به چ پوشاكيكه وه روبه پرووى ليون بيمه وه. لهو
ساته دا، ههستم ده كرد هه رزه كارىكم و تازه كه وتوومه ته
عه شقيقى سه رده تاوه. چاوم به ناو هه موو پوشاكه كاني ناو
كه نتوره كه دا ئه گيرا، به دواى پارچه كدا ده گه رام كه زيده تر
جه ستم پيوهى سه رنج راکيشتر بنوينى. بيرم له ليون
ده كرده وه، دهمزاني جگه له خه مى دوزينه وهى بكوژه كاني
شه ونم، به دووى بيانويه كدا ده گه را كه زيده تر خويم پى
ئاشنا بكا. له چاوه كانيدا ئهو هه ستم ده بينى، كه وشه يه ك له
ناخيدا پهنگى خواردووه و به دواى كاتيكى گونجاودا ده گه را
كه بيدركينى.

له ناو هه موو پارچه پوشاكه كاندا ته نيا ئهو عه زيبه دلى
گرتم كه مانگيك پيش هه والى كوشتنى شه ونم، له كوگايه كى
ماركه دا، بو يه كه مينجار نمايشيان كردبوو. هه ستم ده كرد
خويندنه وهى تو ماره كاني دوينى شه وى شه ونم، كاريگه رى
له ناخم كرديت. كاتيك خووم ده گورى، بيرم لهو ساتانه
ده كرده وه كه شه ونم به هووى كه وتنه ناو عه شقى سوركيو
هوه، خووى له ده ست دابوو. بيتاگايانه ده دوا و ره فتارى
ده كرد. مينيش به هه مان شيوهى ئهو، هه ستم ده كرد لهو
دوخه دا خووم ده بينمه وه.

كەمىك بەخۇمدا ھاتمەوۈ و چوومە بەردەم ئاۋىنەى دەرگای كەنتۆرى جەكان و لە بەژنى خۇم رۋانى و بە چەند شىۋازىكى جيا جيا، لە بەردەم ئاۋىنەكەدا، خۇم دەنۋاند. ۋەك ئەۋەى نىمايشى جەكانم لە بەردەم تەماشاكەرانىكدا بكەم تا سەرنجى كرېنيان بۆ لای خۇم كېش بكەم. ئاۋا بىرم لە سەرنجەكانى ليۋن دەكردەۋە. ئاخۇ تا چ رادەيەك ئەۋ رەفتارانەم، ھەستە شاراۋەكانى ئەۋ دەبزويىت و دەيانھىنيتە گۆ! بەۋ ئەندىشەيەۋە بەرەۋ بىكەكە بەرپى كەۋتم.

كە لە دەرگاكە ھاتمە ژوورەۋە و ليۋن منى بەۋ شىۋەيە بىنى، ھەستىكى نامۆم لە چاۋەكانىدا بەدىكرد. ئەۋ بەردەۋام چاۋەكانى لە سەرم بوۋ. پاشان بە وردىيەكەۋە بە ھەموۋ جەستەمدا ھاتە خوارەۋە. تا نىگاكانى لەسەر پىلاۋە پاژنە بەرزەكانم گىرسايەۋە. من بەۋ دىمەنەى ليۋن، ھەستم بە شادمانى دەكرد. ليۋن بۆئەۋەى ئەۋ ھەستەى بشارىتەۋە، لە جىگەكەى خۆى ھەلسا و بە خەندەيەكى خۇشحالىيەۋە، دەستىكى بۆ لای كورسيەكەى بەردەم مېزەكەى درىژكرد و وتى:

- فەرموۋ مۆلى لىرە دانىشە.

دىمەنى سەر مېزەكەى بەردەمى، بەژوورى مندالىكى بزىۋ دەچۋو كە يارى تيا كرابىت. كاغەزىكى زۆر لە ھەموۋ لايەكى سەر مېزەكەى بلاۋ ببوۋەۋە. من لەۋ كاتەدا لەۋ دىمەنە شىپرزەيەم دەروانى. ليۋن چاۋەكانى لەسەرم بوۋ. كاتىك ھەستى بە نىگا پىر لە پىرسىارەكەم كرد، بە شەرمىكەۋە دەستى كرد بە كۆكردەۋەى كاغەزەكان و بەۋ

نیگا خوشبختییی که بهردهوام له سیمایدا دەمبینی، وتی:
- بمبورە.. میزەکم بەهۆی کاری دوینی شەووە، هەر
بەو شیواوییه ماوەتەوہ.. بۆ خۆت دەزانی کارەکانی ئیمە
ئەوئەندە تاییبەتە، تەنانەت رینگە بە هیچ کەسێک نەدەین بەبی
ئاگاداریمان بێتە ژوورەکانمانەوہ.

منیش وا خۆم نیشان دا که دۆخەکە ئاسایی دەبینم.
بەردهوام چاودیری رەفتارە نامۆکانیم دەکرد. هەستم بە
گۆرانکارییهکی تەواو دەکرد له رەفتارەکانیدا. بیرم لەوہ
دەکردوہ ئەو پیاوہی که له سەرەتادا ناسیم، رەفتار و
گوفتارەکانی، هیندەوی ماسولکەکانی جەستەیی، رەق بوون.
ئێستا هیندە بە نەرم و نیانییەوہ دەبزوی و دەپەیفی، دەلێی
هەر ئەویش نەبووہ. بەو دیمەنەیی تەزوویەکی خۆشحالی
هەموو جەستەمی تەنییەوہ. له بەردەمیدا هەستم بە
سەرکەوتنی خۆم دەکرد. له قولایی چاوەکانیدا، بە دوای
وہلامی ئەو پرسیارەیی ناخی خۆمدا دەگەرām: تۆ بلێی وەک
هەموو تاوانکارەکان رەفتارەکانمی خۆیندبیتەوہ و درکی بەو
هەستەیی ناخم کردبیت!

ئەو ماوہیە هەردوو کمان بیدەنگییەکی پڕ له پرسیارمان
هەلبژاردبوو. ئەو دەستە پڕ ماسولکەکانی لەسەر میزەکەیی
بەردەمی لەسەر یەک نابوو. چاوەکانی لەسەر قەلەمدانەکەیی
بەردەمی بوو. من بە بیرھێنانەوہی وتەکەیی خۆی، نیگاکانیم
هینایەوہ سەر خۆم و وتم:

- بەرێژ لیۆن.. دیارە بۆ ئەوہ هاتووم تا گوئیستی
هەوالە گرنگەتەن بم.

ليۇن ۋە كئەۋەي لە خەۋنىك بە ئاگا بىتەۋە، ئاورپىكى بۇ دامەۋە ۋە بە نىگايەكى پىر لە پىرسىارەۋە لىمى رۋانى، پاشان وتى:

- بە دلىنيايىيەۋە.. دۋىنى شەۋ لە دۋاى تە لە فونە كەم بە شوين ئەۋ گرتانە دا رۋىشتم كە لە كامىرەى ماركىتە كەۋە دەستم كە وتبوۋ.. دۋاچار ئەۋ گومانلىكراۋەم دۋزىيەۋە.. ھەۋالە كە ئەۋەۋىيە، ئەۋ كەسە شەۋنم دەناسىت ۋەك خۋى دەلىت، ئامۇزاي ھاۋسەرە كەى شەۋنم ە.. كە ئىستا لە بە نىخانە يە..

لە چاۋەكانىدا ھەستم بە خۋشەختى سەر كەۋتن دەكرد. وتم:

- تۆ چۆن لەۋ گومانلىكراۋە دەروانىت؟! ھىچ بە لگە يەك ھەيە تا تۆمە تە كەى بە سەردا بسە پىنىت!؟

بەۋ قسە يەم دەموچاۋى ئەۋەندەى تر سوورتر ھە لگە را ۋ كەمىك لە جىگە كەى خۋىيەۋە خۋى رىك كىردەۋە. ۋە كئەۋەى قسە بۇ كە سىك لە خۋى مەزنتىر بىكات، وتى:

- بە دلىنيايىيەۋە.. تۆ بە وردىيەۋە لە رۋداۋە كان بىرۋانە.. تۆمارى كامىراكان، بۇ خۋيان ئەۋە دەسە لمىنن كە گومانلىكراۋە كە بۇ چەندىن رۋژ چاۋدىرى ئەپارتمانە كەى شەۋنمى كىردۋە. پاشان بە پىي تۆمارە كە رۋژىك تا نىزىكى ئەپارتمانە كە، بە دۋۋى كە وتوۋە. بە رۋۋونى ديارە كە بە نەپنى چاۋدىرى شەۋنم دەكات، تا دەگاتە دەرگاي ئەپارتمانە كە.

لەۋ كاتە دا من بە پىرسىارىك قسە كانى ليۇن م بىرى ۋ پىرسىم:

- ئەى گومانلىكراۋەكە لەسەر ئەو تۆمارانەى بەدەستت
كەوتتون چى دەلىت؟

بە دىئىيايىيەكى زۆرەۋە سەرىكى بۆ لەقاندەم و وتى:
- خۆى ئەۋە پرسىيارە گرنگەكەيە كە ئەمشەۋ ئاراستەم
كرد. لە ۋەلامدا وتى (لەبەرئەۋەى شەۋنم دەناسم بە دوۋى
كەوتبوم بۆ ئەۋەى بىدوئىنم و بزىانم چۆن ھاتۆتە ئىرە!
بەھۆى ئەۋەى ھاۋزىنى ئامۇزاكەم بوۋە و وتم نەۋەك
پىۋىستى بە شتىك ھەبىت. بەلام شەۋنم كاتىك منى بىنى،
ۋابزىانم ھەستى بە ترستىك كردبوۋ، ھەربۆيە نەمويست لەۋە
زىاتر چاۋدېرى بكەم). ئەۋ لەۋە زىاتر ھىچ شتىكى ترى
نەدركاند. بەلام دىئىيا بە ناتوانىت ھەر ۋا بە ئاسانى لەژىر
دەستم خۆى قوتار بكات.

لەۋ كاتەدا بىرم لەۋە دەكردەۋە ئەگەر شەۋنم ھەستى بە
شتىك كرديت، ئەى بۆچى منى لەۋ دۇخە ترسناكە ئاگادار
نەكردۆتەۋە؟! من لەۋ كاتەدا بەناۋ خۇمدا دەچومەۋە. لىۋن
كە وتى «لە خويندەۋەى تۆمارەكاندا بە چى گەىشتىت؟»
منى ھىنايەۋە لای خۆى و كەمىك لىم رۋانى بىرم لەۋ
ساتەى شەۋنم دەكردەۋە كە بە دوۋى سوركىۋدا دەگەر،
بەلام ئەۋەى من بە دوۋىدا دەگەر، ئىستا لە بەردەمدايە و
بە ھەستىكى عەشقبازىيەۋە دەپەيقت.

من چىژم لەۋ گەمەيە دەبىنى كە ئەۋ لە سەرەتاۋە دەستى
پىكردبوۋ. لەناخەۋە تامەزۋورى ئەۋەم دەكرد لە نىۋان
دەستە ئاسنىنەكانىدا جەستەمى ۋەك ھەۋىرىك ھەلگۇفيا.
ھەموۋ ئەۋ شەۋانەى لە دۋاى خويندەۋەى تۆمارەكانى

شەونم كە ماندوو دەبووم، خۆنەويستەنە ئەندىشەم بەرەو
 يەكەمىن دىدارمان دەچوو. چەندىن جار ئەو ھەستەم لە
 خۆمدا دووبارە و سىنبارە دەكردەو، كاتىك بەئاگا ھاتمەو
 خۆم لە نىو ئەو دەستە پەر لە بازووەكانىدا بينىو. ئەو رۆژە
 ھەستىكى پەر چىژى و ھەي پى بەخشيووم، كە لىم دەروانى،
 ھەستم بۆى دەبزوا. بەلام نەمدەويست ھەر وا بە ئاسانى
 خۆم را دەستى ھەزەكانى بكەم. دەمويست ئەوئەندە درىژە
 بەو گەمە پەر چىژە بەم، تا ئەو كاتەى ناخى وەك بوركانىك
 دەھەژنىم و ھەستە ئاسنىنەكەى دەكەمە ھەويىكى نەرم و
 بە ويستى خۆم گەمەى سىكىسى پى دەكەم. ئەو بەردەوام
 چاوەكانى بە ھەموو جەستەمدا دەگىرا، منىش بە دەنگىكى
 شەرمەنو ھە وتەم:

- تا ئىستا ھىچ شتىكى ئەوتۆم نەدۆزىوئەتەو كە شايەنى
 باس بىت. خوازىارم لەلایەن تۆمەتبارەكەو ھە شتىكت دەست
 بكەوئەت.

كاتىك ئەو ھەم بە لىوون وت، بەردەوام چاوەكانى لەسەر
 مەكەكانم بوو. بۆئەو ھەي زىاتر تامەزرۆى بكەم، لە
 خافلبوونى چاوى ئەودا، بە دەستەكانم، ئىخەى كراسەكەم
 كەمىكى تر ھەلتەكاند و بە نىگايەكى پەر لە چاوەروايىو ھە
 لىم روانى. پىم وت:

- ئەگەر شتىكى گرنگ نەماو، دەروم.
 نىگاكانى بۆ سەر مېزە شىواو ھەكەى گواستەو ھە و كەمىك
 بىدەنگى ھەلبىژارد، وەكئەو ھەي بىر لە شتىك بكاتەو ھە تاو ھەكو
 زىاتر درىژە بە دانىشتنەكەمان بەدات. پاش كەمىك بە

گومانیکه وه وتی:

- ئەهێ ناتەوێت چاوتان بە گومانلیکراوهکه بکهوێت؟
لەناخی دلمهوه به وینهی ئەو، چیژم لەو دۆخه دهبینی،
به لام بۆ بردنهوهی ئەو گه مهیه، وای لیکردم پێی بلیم:
- کێشه نییه.

به خهندهیه که وه وتی:

- لهوانهیه پرسیاریکی گرنکت هه بیته بۆی. ئەهێ وا نییه؟!
به خهندهیه که وه له قولایی چاوهکانیم روانی و وتم:
- بیگومان.. ئەهێ بۆ نا؟!!

لیۆن دهستیکی به زهنگه کههێ سهه مێزه که دا نا و
ئه وهندههێ نه برد پۆلیسیک به سلاویکی سهه بارزییه وه له نیو
دهرگا که دا خۆی قوت کرده وه. لیۆن به دهنگیکی نیرانه وه
داوای لیکرد که گومانلیکراوه که بۆ ژووره کههێ ئاماده بکهن.
کاتیک پۆلیسه که چووه دهره وه، دهرگا کههێ له دواي خۆیه وه
به کراوه یی به جی هیشته بوو، تا ئەو کاته ی گومانلیکراوه کههێ یان
هینایه ژووره وه. من خۆم به جانتا کههێ دهستمه وه خه ریک
کرد بوو. پۆلیسه که گومانلیکراوه کههێ هینایه ژووره وه و
لیۆن داوای لێ کرد له سهه ئەو کورسییه ی به رامبه ری من
دابنیشیت که ده که وه ته لای راستی لیۆن وه.

گومانلیکراوه که کورپیکی سپییستی چاوکال بوو. قژه
دریژه کههێ له دواوه به لاستیک گری دابوو. کاتیک منی
بینی، به تاسه وه سهه رنجی ئەدام، به گومانیکه وه لیمی روانی،
وه که ئەوه ی بمناسیت. لیۆن دهستیکی بۆ دریژ کردم رووی
کرده گومانلیکراوه که و وتی:

- خاتوو مۆلى، پاريزهري شهونم بووه. ئه وه موو شتيك
له باره ي شهونمه وه ده زانيت. دهيه ويت چهند پرسيار يكت لى
بكات. دلنيام به راستى وه لامي ئه دهيته وه.
گومانليكراوه كه سه ريكي ره زامه ندى بو له قاند. كاتيک
ليمي دهروانى له چاوه كانيدا هه ستم به ترسيكى شاراوه
ده كرد كه تاوانيكي تيا هه شار دراييت، پرسيم.

- ناوت چييه؟

- به هرۆز.

- شهونم پيى وتم كه له ترسى كوشتن هه له اتوووه. تو
هيچ له وه بارهيه وه ده زانيت؟!

به شله ژاوييه كه وه كه ترس به رده وام له چاوه كانى
ده چۆرا، وتى:

- ته نيا ئه وه نده ده زانم كه شهونم هوكارى ئه و تاوانه يه
كه هاوژينه كه ي به هوپه وه به ند كراوه. هه ر ئه وه شه واى له
شهونم كردوو له ترسى توله ي ئه و تاوانه، هه لييت.

- كه واته توش وهك كه سيكى نزيكى هاوژينه كه ي،
چاوديريت كردوو بوئه وه ي ئه و توله يه ي بو بكه يته وه..
ئه وه راست نييه؟!

- نا دلنيا به.. ده ستم له و تاوانه دا نييه.

- كه واته بو چى ئه و ماويه چاوديريت كردوو؟!

- رۆژيک شهونم م لي ره بينى، ته نيا ويستم سه باره ت به و
كيشه يه بيدويتم، به لام كاتيک ئه و منى بينى، زانيم هه ستي به
ترسيك كردوووه. ئيتر منيش فه راموشم كرد.

- ئه ي دواى ئه وه شهونم ت نه بينييه وه؟!

- نه خيړ.. له و کاته وه نه چوومه وه به لای ماله کهدا.
 - له دواى ئه و پوژده وه شهونم له ماله کهى خویدا
 کوژراوه. نه هاتنه وه ت بو لای مالى شهونم، به لگه ی ئه وه
 دهسه لميڼی که تو ئه و تاوانه ت ئه نجام دابیت.
 - نا به خوا من ئاگام له و تاوانه نييه.. پیده چیت که سانیکى
 نزيكى هاوژينه کهى کردبیتيان.. متمانه م پي بکن من ئه و
 کاره م نه کردوه.

ليون به رده وام له ئيمه ی دهروانى دواتر نيگا پر له
 پرسياره کانى بو سهرم گواسته وه. وه کئه وه ی چاوه روانى
 شتيک بکات. به هرؤز له سه رکورسيه که هه موو جه سته ی
 ده له رزی. به ترسيکه وه له هه ر دوو کمانى دهروانى، له
 چاوه روانى ئه وه دا بوو وه لامیکى متمانه ناميزى ليمنه وه
 به ده ست هيناييت. له و کاته دا ئه و پرسياره م کرد که له
 قسه کانيدا خوى زه ق کردبووه وه :

- شهونم بوچی بووه ته هوکارى ئه و تاوانه؟!
 - ته نيا ئه وه نده ده زانم خزمه کانم به ته له فون له باره ی
 سه رکه وت ی ئاموزامه وه وتويانه.. ئيتر له دريژه ی ئه و
 روداوه هيچ ئاگادار ني.

ماوه يه ک هه موو به بيدهنگى ژوره که مان خاموش
 کردبوو. ليون به دهننگى گره وه پي و تم:

- هيچ پرسيارکت ماوه؟!
 - نا ئه گه ر شتيکم هه بيت، ئاگادارت ده که مه وه.
 - زور باشه.

پروى کرده به هرؤز و به دهننگى پر له ترساندنه وه

پىنى وت:

- دادوهر بېريارى دريژكردنه وهى دستبەسەر كوردنتى داوه، تا ئه و كاتهى دهگه ينه راستيه كان و به لگه كان له دژت كۆ دهكه ينه وه. مانه وهت به بيدهنگى، دهبيته هۆكارى توندكردنه وهى سزاكهت. باشتهرە بۆ خۆت بير بكه يته وه و دان به تاوانه كه تدا بنيتت.

چاوه كانى به هرۆز له تهريدا دهبريسكانه وه، به دهنگيك كه پارانه وه م تيا دهبينى، وتى:

- دلنئياتان دهكه مه وه من دهستم له و تاوانه دا نيه. تكاتان ليدهكه م.. متمانەم پينكه ن.. به خوا بيتاوانم.

له و كاته دا ليۆن په نجهى به زهنگه كه دا ناو پۆليسە كه هاته ژووره وه و فهرمى پى كرد به هرۆز بۆ جيگه كهى خۆى ببه نه وه. كاتيك پۆليسە كه به هرۆزى له گه ل خۆيدا برده دهره وه، دهرگا كهى له دواى خۆيه وه كلۆم دا. ئيمه به تهنى ماينه وه. ليۆن به گومانليكه وه پرسى:

- توچۆن له و گومانليكراوه دهروانى؟

- ئه وهى تائيستا ههيه، ئه وهيه كه گومانه كان تهنيا به ره و رووى ئه و ن. ئه گهر له پشت ئه وه وه، كه سانتيكى تر هه بن، ئه وه كاريكى جياوازه.

- به بېرواى من ئه گهر به هرۆز بۆ خۆى ئه و تاوانهى نه كوردبيت، دلنئيام له وهى لىي ئاگاداره. يان كه سانتيكى لىي ئاگادار كردۆته وه. به بېرواى تو ئه وه دروست نيه؟

له و كاته دا ئه وه م به بيردا هات كه شه ونم له دواين تو ماريدا، دهبيت شتيكى له باره ي چاوديرييه كانى به هرۆز

هوه دركاندبیت. بهلام نه مویست هەر وا به ئاسانی ئه و
گومانه بدرکینم. له ناخی خۆمدا به په نهانی هیشتمه وه و
مۆله تی رۆشتم له لیۆن وه رگرت و به میشکیکی پر له
پرسیاره وه هاتمه دهره وه.

په یقه کانی به هرۆن، وای لیکردم به چه زیکی زۆره وه
دریژه به خویندنه وهی تۆماره کانی شه ونم بدهم. هه رچه نده
ههسته کانی شه ونم ته و او ئاویتیهی ناخم بووبوون. به رده و ام
له گه لیدا ههستی خۆم تیا ده بیینی. به لام هۆکاری شه ونم بو
ئه نجامدانی تاوانیک، ئه وه ندهی تر تامه زرووی خویندنه وهی
بووم. دوا تۆماره کهی شه ونم بووه نهینیهی کی شاراوه که
پیده چوو تیدا نهینیهی لیکه له سه ر بکوژه کانی تیا درکاندبیت.
ئه وه هوره ره شهی ئاسمانی گرتبوو، پیده چوو به فریکی
ساردی له هه ناویدا هه لگرتبیت. ئه وه دیمه نهی وه ک خه مه کانی
شه ونم دلی ته نگ کردبووم، به رده و ام له ئه ندیشهی شه ونم
دا بووم. ئه وه هه سته م وای لی کردبووم ئه وه رۆژه ئاره زووی
گه رانه وه م بو فرمانگه که م نه مابوو. میشکم ته و او ئالۆن
و گران بووبوو. به رده و ام وا هه ستم ده کرد شتیکم له یاد
کردوه. به دهم ئه ندیشهی ژیا نی شه ونم ه وه، به ره و ماله وه
گه رامه وه و جله کانی خه وم پۆشی و چوومه وه سه ر جیگه ی
نووسته نه که م. که بو خویندنه وهی تۆماره کان هۆگری بووم.
پیش ئه وهی ده ست به خویندنه وهی تۆماره کان بکه مه وه،
بیرگه لیک به میشکما گوزه ری کرد. به رده و ام ئه وه وتانه ی
به هرۆن م شی ده کردوه که له باره ی شه ونمه وه درکاندنی.
له نیویدا به دووی شتیکی په نهانه وه بووم.

بیرم له وه کرده وه په یوه ندى به وەرگیره که وه بکه م تا له
دوا توماره که یدا شتیکم له باره ی به هرۆز هوه دهست بکه ویت.
کاتیک په یوه ندیم به وەرگیره که وه کرد و داوای ئه وه م لى
کرد که ئایا له هیچ شتیکی گومانوای له توماره که دا به دى
کردووه؟! له وه لامدا وتى که تا ئیستا هیچ شتیکی وه های
به رچاو نه که وتووه. هیشتا له سهره تای توماره که دایه. به لام
له سهره تای توماره که دا باسی که سیک دهکات که لیره
دهژى. پیده چیت به مه به ستى کوشتنى چاودیرى بکات.
له وانیه ئه وه بو خوى جیگه ی گومانیک بیت که ئه و که سه
دهستى له کوشتنى شه ونم دا هه بیت.

ئو هه واله ی وەرگیره که، ته واو دلنایى کردمه وه له وه ی
به هرۆز به راسته وخو بیت یان ناراسته وخو، بکوژى شه ونم
ه. دوام له وەرگیره که کرد که هه ول بدات به زووترین
کات وەرگیرانى توماره که م بو ته واو بکات. تاوه کو وه ک
به لگه یه کی روون له دژى به هرۆز به کارى به نیم. تا ئه و
کاته ی ناچار ده بیت دان به نهینى کوشتنى شه ونمدا ده نیت.
کوشتنى شه ونم جاریکى تر هه موو ناخمى هه ژانده وه.
ئو دیمه نه شیوینراوه ی جهسته ی، وه ک مۆته که یه ک
به رده وام له پیش چاومدا ده هات و ده چوو. ترس هه موو
جهسته مى ته نیوو. له گه ل ئه وه شدا دل م به مه رگی ناوه خته ی
ئو شوخه نازداره، ته نگ ده بوو. منیک که چه ند روژیکه
هوگری ژیان و ئازاره کانی بووم، هه سته کانم بوى ده بزوا.
چه ند جاریک له کاتى خویندنه وه ی توماره کاند، بیئاگایانه
چاوه کانم بوى ته ر ده بوون. ئه و به شیوازیک ژیانى خوى بو

دهگيرامه وه وهك ئەوهى تهواو له نزيكمه وه بيت و له ژووره
نيمچه تاريكه كه مدا پيکه وه دانيشتبيتين و منيش راسته وخو
گوئيستی نازاره کانی بم.

به رهو بهسته ره که رويشتم و په رداخیکم له شه راب
پر کرد. به ئەنديشه يه کی ئالۆزه وه تاوانا توویک قومیکم لی
ئەدا و ژيانی خوّم به وه دهچواند. له نیو هه موو ئەو ديمه نه
ئازار به خشه دا، لیۆن، وهك ليكۆله ره وه يه ك خوئی خزانه
نیو ئەنديشه كانمه وه و خوئی دهنواند. نهك له بهرئه وهی
ليكۆلینه وهی دۆسيه كه ی شه ونم ی له ئەستۆدا بوو،
به لكو ئەو به هيمنی، به رهفتاره دلگیره کانی، رۆچوو بووه
ناخمه وه. ته نانه ت وای لی کردبووم رۆژانه ش له کاتی
کاره کانی نووسینگه كه مدا، وهك ليكۆله ره وه يه ك، دههاته ناو
دۆسيه ی په نابره کانه وه. له و کاتانه دا وا ههستم ده کرد له
ته نيشتمه وه يه و وهك دۆسيه كه ی شه ونم، هاوړامه و برپار
له سه ر کيشه کان ئەدات.

هه والی وه رگيره که وهك بروسکه يه ك هه موو بیری
له لیۆندا کۆکرده وه و وهك پلانیك هاته ئەنديشه مه وه.
بیرم له وه ده کرده وه به هه مان شیوه ی گه مه کانی لیۆن، به
ته له فۆنیك بيکه مه هۆکاریکی گونجاو بوئه وهی جاریکی تر
یه کتری ببینینه وه. پیشنه وهی بیر له ته له فۆنه که بکه مه وه،
پیشینی وه لاهه که ی لیۆن م ده کرد. پیده چوو ئەمړۆ
کاته که ی گونجاو بیت بوئه وهی له دانیشتنیکی رۆمانسیدا
ناچاری که م ههستی خویم بۆ بدرکینیت. تا ئەو کاته ی
له ناو ئەنديشه ی خوّمدا رۆچوو بووم، چه ند په رداخیک له

شهرابه که خوار دبووه.

بو خویشم نه مده زانی به رزی ریژهی نه لکهولی شهرابه که
بوو یان ئاویزانی رۆحم بوو به نیگاکانی لیون، که به بی
دوودی به رهو ژووری نووستنه کهم چوممه وه و په یوه ندیم
به لیون وه کرد. که یه کهمین وشه ی وه لامدانه وهی به
«به لی مۆلی ی نازیز» دهست پیگرد. موچورکیکی به چیژ،
هموو جهسته می له رزاند. ههستم کرد وشه کان له زارمدا
به تونیکي پر له ئه وین دینه دهره وه. ئه و له ته له فونه که وه
ههستی به ناخم کردبوو. کاتیک وتم:

- لیون.. وهرگیره که، هه والیکي گرنگی له باره ی
تۆماره که ی شه ونم وه پی وتم.. ئۆقره ی له بهر بریوم..
می شکم ته واو ئالۆز بووه..

لیون به دهنیک که ههستیکی پر له عه شقی لی ده چۆرا،
وتی:

- نازیزم.. دلنیام خویندنه وهی تۆماره کان کاریگه ری له
ناخت کردبیت. باشته که میک پشوو بدهیت.

بیته وهی بیر له و قسانه بکه مه وه که له ناخی دل مه وه
دههاتنه دهره وه، دواتر ههستم به خۆم کرد که من به وینه ی
شه ونم، ناخم له عه شق ده چۆری. ریگه م به لیون نه دا
وته کانی ته واو بکا.. وتم:

- به دلنیاییه وه.. منیک به ته نیا له مالیکدا.. بیگومان
بیزاری ناخم ده کروژیت.. دمه ویت که میک بجمه دهره وه و
هه وایه ک هه لمژم.

ئه و له مه بهسته کهم ته واو گه یشتبوو. دلنیا بوو له وهی

داواکهی بۆ جاری دووهم رەت ناکەمەو. هەر بۆیە راستەخۆ داوای ئەوەی لێ کردم بۆ نانی ئیوارە، مێوانی ئەو بم. پاشان داوای ئەوەی لێ کردم تا ئەو کاتە من خۆم ئامادە دەکەم ئەو بە ئۆتۆمبیلەکهی بگاتە لام. منیش که داواکهیم پەسەندکرد، ئەو کاتە هەستم بە خۆم کرد که بیناگایانە سەرکەوتنی ئەو گەمەیهی بە هیوای درێژەپیدانی بووم، بە سانایی بەوم سپارد.

هیشتا چەند کاژیریکی مابوو که لیۆن بە ئۆتۆمبیلەکهیو بە دوامدا بیت. هەلبژاردنی پۆشاکینکی گونجاو بۆ ئەو شەو پێر چیژە، مێشکی ئالۆز کردبووم. دوبارە وەک کاتی بەیانی، دەرگای کهنتۆری پۆشاکەکانم کردەو و یەک بە یەکی جلەکانم بە بەری خۆم تاقی کردەو. لەو کاتەدا، هەموویانم بەلاو گونجاو بوو. وەک هەموو ئەو کاتانە لە دوکانەکاندا پەراوهم دەکردن و لەدوای راویژیکی زۆر لەگەڵ دلی خۆمدا، بیریاری کرینم ئەدا.

ئەو رۆژە تا درەنگانیک لەناو هەموو ئەو پۆشاکانەدا مێشکم خولی ئەدا. هەموو پارچەکانم بەناو ژووری نووستنەکه مەدا بلاو کردبوو. هەندیک لە عەزیه کانم بەهۆی درێژیانەو، لەسەر سیسەمەکه م راخستبوو. بەردەوام لیم دەروانی و وینای ئەوهم دەکرد که لەبەری که سینکدایە و لە چاوی خۆمەو بەیرم لە جوانیی سەرنجراکیشانیان دەکردەو. دواجار بیریاری ئەوهم دا ئەو عەزیه لەبەر کهم که لە قوماشی سەتەن دروست کرابوو. رەنگە سەوزە کالەکهی لەگەڵ رەنگی پێستە ئالەکه مەدا تەواو گونجاوو.

لیواری ئیخو و شانە پروتەکانی، بە نەخشیکی جوان لەخۆی،
پازینرابوووە. کاتیک چوومە بەردەم ئاوینەکە، لەبەرمدا
وێک ئاو، بە هەموو جەستەمدا چۆرابوووە. لە دواوە
لەسەر کەفەلە بەرزەکەمەو بە خوارەو لەگەڵ جوولەیی
جەستەم، شەپۆلیکی هەست بزۆینی ئەبەخشی.

ئەو شەو ئەرزووی ئەو دەکرد، زێدەتر لە پۆزانی
تر، هەستبزوینتر دەربکەوم. دواتر ماکیاجیکی کەمیک
تۆخترم لەوێ سپیدە کرد. تا ئەو کاتەیی لیۆن بە تەلەفۆن
ئاگاداری کردمەو کە لە خوارەوێ ئەپارتمانەکەم چاوەرێم
دەکات، من لە بەردەم ئاوینەکەدا لە خۆم دەپوانی و بە
دوای شتیکی نەشازەو بووم کە لە خۆمدا بیدۆزمەو.

کە سواری ئۆتۆمبیلەکە بووم، بینیم لیۆن قاتیکی پەنگ
شینی تۆخی لەبەر کردبوو. بە شیوەیەکی خۆی پازاندبوو،
دەنگوت بەرەو ئاھەنگی یەکتەمارەکردن بەرێ دەکەوین. لە
سیمای لیۆن دا هەستیکی خۆشبەختیم دەبینی. هاوشتیوەی
هەستە شاراوەکەیی ناخ.

کاتیک گەیشتینە رێستۆرانەکە، لیۆن پێشوەخت میزی
ژمارە حەوت ی بە تەلەفۆن دیاری کردبوو. تا ئەو کاتەیی
گارسۆنەکە هاتە نزیکمانەو، من لە ژمارەیی میزەکەم
دەپوانی. لیۆن بە دەنگیکی پر بە سۆزەو پێی وتم:

- ئارەزووی چ خوارنەوێک دەکەیت؟

لەو کاتەدا سەرئەنجام ئاویزانی نیگا پر لە
شەووەتەبازییەکی بوو. لە ناخدا پرساری ئەو دەو لە
خۆم دەکرد، دەبیت ئەویش هاوشتیوەی من ئارەزووی ئەو

شهرابه بکات که گورپیکي گهرمی به ناخم به خشی و هیشتا
کاریگه ری له سهر رهفتاره کانم ماوه! بوئه وهی زیاتر له وه
دلنیابم، وتم:

- من به ئاره زوو و ویستی تو دهخومه وه.
کاتیک ئه وه م وت، ههستم به و ئاگره ی دهروونی کرد که
له روخساریدا خوی دهنواند. به دهنگیکی ئه وینبازییه وه وتی:
- نا ئه زیزم.. من دهمه ویت به ویستی خوت بیت.
ئو ههسته شهرمیکی له مندا خولقاند. هر بویه به
نازیکه وه وتم:

- ئاره زووی شهراب دهکه م.. ئه ی تو؟!
به نیگایه ک که لیوانلیو بوو له په یقی عه شق، لیمی
دهروانی و وتی:

- به دلنیابییه وه.. خواسته کهت ههزی منیشه.
پووی کرده گارسونه که و داوای بتلیک شهراب و قاپیک
میوه ی تیکه لی کرد. من به رده وام چاودیری رهفتاره پر له
جو شه کانیم ده کرد که وینای نیرینه یه کی به دهسه لاتی له
ناخدا خولقاند بوو. ته و او سه راسیمه ی خوی کرد بووم. له و
ساته دا، ئاره زووی ئه وه م ده کرد که له بهر دهمیدا، هینده
ناسک و نه رم و نیان دهر بکه وم، که ههستی خو به گه وره زانی
له ناخیدا تیک بشکینم.

بیده نگیمان، ماوه یه ک ئارامی به و میزه ی به رده ممان،
به خشیبوو که شه وانه، گوئیستی چه ندین چیروکی
عه شقبازی ده بوو. بوئه وهی ئالوزی ناخم بشارمه وه،
به رده وام له ژماره ی سهر میزه که م دهر وانی. به خه تیکی

گه وره له سهر پارچه ته خته يه کي ستون يی رهنگ قاوه يی،
نووسرايوو.

ئهو بهردهوام چاوه کانی له سهر نيگاکانم گيرکرديوو،
هه ربويه سهره تاي باسه که مان له و ژماره يه وه دهستی پيکره
و پرسياړی ئه وه ی لئ کردم:

- ئه گهر ژماره ی میزه که ت به لاهه گونجاو نييه، داوا
ده که م بومان بگورن.

له و کاتدا، من سهرم بلند کرده وه و ئهو به خنده يه که وه
که ماوه يه کي زور له سهر لئوه ئه ستوره کانی مایه وه،
چاوه پروانی وه لامیک بوو. که میک لئوه پر له سووراوه کانی
خوم کروشت و به خنده يه که وه وتم:

- له ژماره ی به ختی خوم ده پروانم.
به وه لامه که م، لئوه کانی لئک تراناند. به ههستیکی
خوشبه ختیيه وه وتی:

- خوشحالم به وه ی توانییتم پیشینی به ختم کردییت.
هیوادارم ئه م دانیشتنه سهره تايه کي خوشبه ختی بیت له
هاورپیيه تیمان.

ئهو چاوه پروانی ئه وه بوو، که من دریژه به و باسه
بدهم، که له چاوه پروانیدا ناآرامی، چند هیلیکی له سیمایدا
نه خشانده بوو. به لام من باسه که م به ره و ژيانی شه ونم گوری.
پرسیم:

- تو تا چند گومان ت له به هرۆز هه يه که بکوژی شه ونم
بیت؟

نیگاکانی بو دهستی گارسونه که گواسته وه که سهرقالی

پېرکردنی په رداخه كان بوو. كه ميگ چاوه رپي كرد تا
گارسونه كه كاره كه ي ته واو كرد و سه ريكي پر له ريزي بو
دانه واندين و به روويه كي گه شه وه وتي:

- هيواي شه ويكي پر له به خه ته وه ريتان بو ده خوازم.
ئه وه ي وت و لي مان دوور كه وته وه. ليون وه كنه وه ي بير
له شتيك بكاته وه كه ميگ راما، پاشان وتي:

- به پني ئه وه ي شه ونم له توماره كه يدا ناوي هيتاوه و
هه ستي به وه كردوو كه چاوديري ده كات، من گومانه كانم
له سه ري زياتر چرتر بوونه ته وه.

به دلنيايي وه، له م شاره دا، كه شه ونم تيايدا نامو بووه،
له و زياتر، ده بيت گومان له كي بكرئ!

بوئه وه ي باسه كه به يننه ته وه سه ر پچكه كه ي خوي، وتي:
- له وه گه ري بو ليكولينه وه كان.. به دلنيايي وه بو خوم
شيوازي تاييه تيم هه يه كه وا له تاوانباره كان بكم ناچار بن،
بو خويان، دان به تاوانه كه ياندا به ينن.

له وكاته دا هه ستم به وه ده كرد تاوانباريگ بم و ئه و به و
شيوازه تاييه ته ي خوي كه تا ئه و كاته ش من پي نائاشنا
بووم، ناچاري كرد بيتم كه بو خوم بريار له سه ر دروستبووني
ئهم دوخه بده م و نه ينني ناخي خومي بو بدركينم. كاتيگ به و
شيويه بيرم له خوم ده كرده وه، هه ستم به لاوازي خوم
ده كرد له به رده مي دا. نه مده زاني به چ شيوازيك كونترول ي
ئو گه مه يه، به لاي خومدا، رابكيشمه وه. دياربوو كه ئو
به شيوازه تاييه تيه كاني، ناخي بنكول كردبوو. بيده چوو
هيچ شتيك نه ما بيته وه تا ئه و هه سته ي خومي لي بشارمه وه

که زیدده تر در یژره به و گه مه یه بدهم، که جله وه که ی له
دهستی ئه ودا بوو. هه ربۆیه له دوای باسه که ی شه و نم، ئه و
پرسیاره ی کرد که ناچار بووم راشکاوانه وه لّامی بدهمه وه
وتی:

- دیاره هاوړیت نییه.. بۆیه ته نیایی وای لئ کردوویت
ههست به ترس و گومان بکهیت.

به شه رمیکه وه، که دلّمی نوقمی ترسیکی بیئه ندازه
کردبوو، وتم:

- نا.. هاوړیم نییه.. ماوه یه که جیا بوومه ته وه.
لیون به په له وه لّامه که ی بۆ خۆی قوسته وه و به
ئه ته کیه تیکه وه وتی:

- منیش وهک توم.. خو شحال دهم هاوړییه تیم په سه ند
بکهیت.

به شیوازیکی هینده ته لیسمای رهفتاری ده کرد، ماوه ی
ئه وه ی بۆ نه هیشتمه وه که به ناو خو مدا بچمه وه و بیر له وه
بکه مه وه. وتم:

- منیش خو شحال م.
ئیتیر ئه و دهستیکی بۆ په رداخه که ی به رده می برد، که
گارسونه که نیوه زیاتری کردبوو، به رزی کرده وه و که میک
چاوهری بوو، تا منیش وهک ئه و، په رداخه که م بلند کرد. وتی:
- به هیوای خو شبه ختی.

منیش به دودلییه که وه، هه مان وته ی ئه وم دووباره
کرده وه و هه ردوو کمان زرنگه مان له په رداخه کان هیتا و
سه ر و قومیکی پرمان لئ دا.

ئەو شەو ھەردوكمان، لەگەڵ خواردنەو ھەرداخیكدا، زیاتر رۆ دەچووینە ناو كەشیکى پر لە رۆمانسییەتەو. تا درەنگانیکى شەو، درێژەى كیشا. ھەردوكمان ئاویزانی رۆحى یەكترى بووبوین. تەواو ناخمان لە پەیفى خۆشەویستى كەیل بووبوو. ھەردوكمان بە جۆریك مەستى دۆخەكە بووبوین كە ئەگەر بە ویستى ئەو با، ئارەزووى دەکرد كە تا سپیڤە، خۆر لە پەنجەرەى رېستۆرانتەكەو دەركى بە بوونمان دەکرد، بمینینەو. بەلام ئارەزووم بۆ خویندەو ھى تۆمارەكانى شەونم، واى لى كردم داواى ئەو ھى لى بكەم بمگەيەنیتە مالاو.

كاتیک ھاتمەو، ھەستم كرد ئەو لە ناخما، ھاوشیو ھى رېستۆرانتەكە، دانیشتوو و ئەمدوینى. مووچورکىكى پر لە شەھوت، بەناو ھەموو جەستەمدا ھات. بیرم لەو كردهو، ئاخۆ لە بەریەك-كەوتنماندا چ ھەستىكى پر لە چیژ بەو جەستە سارد و سېرم بېخشیئت، كە ماوہیەكى دوورە ئامیزىكى پر لە عەشقى بە خۆیەو نەبىنیو! پاشان كەمىك بە خۆمدا ھاتمەو و ھەستم بە پەژیوانى دەکرد، لەو دۆخەى كە تیايدا ھەستم بە دۆراندى خۆم دەکرد. بېریارى ئەو ھى دا لە بەرامبەرىدا خۆراگرو بەئارام بم. ھەر وا بەئاسانى رېگەى پینادەم كە بە شینوازەكانى خۆى، رۆ بچیتە ناخمەو. ھیشتا زۆرى ماوہ بۆ كوتایى ئەو گەمەییەى كە ئەو بەتەمایە ئەنجامەكەى بەدەست بەینى. بۆ ئەو ھى ئەندیشەى ئەو لە خۆم دوور بخەمەو، بەرەو ژوورى نووستنەكەم رۆیشتم و دەستم كرد بە خویندەو ھى تۆمارەكانى شەونم.

هه موو دەرگاگان، به روومدا کلۆم درابوون. لهو
دۆخه دا به دووی تروسکاییه کی ژیا نه وه بووم. هینده دلم
تاریک بوو، ههستم دهکرد له ناو گۆر نراوم. له چاره پروانی
فریاد په سیکدا بووم که دهستم بگریت و بمهینیته وه دهره وه.
بیرم هینده ئالۆز و په شوکاو بوو، بۆ خۆیشم نه مده زانی
چۆن دهره زهیه ک بدۆزمه وه بۆ پرزگار بوونی ئه و عه شقه ی
له گه ل پۆحمدا ئاویته بووه. ئه و شه وه ی که پیویست بوو
بۆ به یانی دوا بریاری یه کلاکه ره وه م بدهم به خانه واده که م،
تا درهنگانیک له ناو پیخه فه که مدا، وه ک مندالیکی نه خوش،
بیئاگایانه دهمبرزکاند. نغرۆی ناخی خۆم بوو بووم. پاشان
وه ک ئه وه ی که سینک له ناخمه وه گازم بکا، چوومه بهردهم
ئاویتنه که. که میک له دیمه نی شیواوی خۆم روانی. له و کاته دا
خۆم وه ک که سیککی نامۆ ده هاته پیش چاو. ههستم به و
که سیتییه ی ناخم ده کرد له گه ل ئه و سیما ترسناکه ی ناو
ئاویتنه که، وه ک دوو مروۆفی ته واو جیاواز له یه کتر، ئه دوا.

له ناخه وه که وینه ی خۆم له ئاوینه که دا ده بینی، نه فره تم
له و جوانییه ی خۆم ده کرد. به خۆم ئه وت:

- تو چۆن ده توانیت به ویستی خۆت ههسته کانت به
دهستی خۆت بنیژیت؟! ئاخر مروۆف چۆن دهستی دهچیته
هه ناوی خویه وه؟! دلێ خۆی ئازار ئه دات!؟

کاتیک له خۆم دهروانی، وینه که ی خۆم له ئاوینه که دا،
وه ک شهیتانیک، به دهممه وه پیده که نی. فرمیسک له ناخمه وه

رېچكەى به سټبوو. ئه وهى زياتر ناخى ئازار ددهام، ئه وه بوو كه بيرم له وه دهكرده وه به چ بويريه كه وه به ره و رووى سوركيو ببمه وه و راشكاوانه پيى بلنم، من ناپاكي م به رامبه ر ئه و عه شقه كرد كه هه ر خوم سه ره تا و ده سټيشخه رى بووم؟! چون بتوانم له به ر ده مي دا، چاوه كانم هه لبه ينم و به تاسه وه له دوا نيگاي مائاوايى ئه و بروانم؟! نازانم بوچى من ئه وه نده خو په رستانه بيرم ده كرده وه؟! سه رزه نشتى خوم ده كرد له وهى سوركيو پيى ده وتم، (من به رگه ي ئاگرى ئه و عه شقه ناگرم). من زياتر به دووى بيانويه كه وه بووم، كه هه موو ريگاكانى هه له اتنى، لى بگرم. كه ناچارى بكه م به وهى له خويدا هه لم بگري ت و وه ك چاوه كانى بمپاري زيت. ئاخ ر چون بتوانم له به رامبه ر ئه و وشانه دا دريژه به ژيانى ك بده م كه ناخم تييدا به رده وام ئازار بچي زيت؟!

ئه و شه وه تا به يانى من به و ئه نديشه يه وه ئه تلامه وه. بيرگه ليك مي شكيان ماندوو كر دبووم. زورجار بيرم له وه ده كرده وه وه ك هه موو ئه و ژنانه ي كه له نائومي دبوونياندا بو ژيانى كي به خته وه رى، به دنكه شقارته يه ك، له ماله كه ي خو ياندا، ئاگر يان له جه سته ي خو يان، به ره ئه دا و ده بوونه نمايشيكي دلته زين بو هه موو ئه وانه ي به گومانه وه لبيان ده روانين.

ئه و شه وه بو يه كه مين جار، بيرم له خو كوشتن كرده وه. به نائومي دييه وه له ئاوينه كه وه، له سيماي خوم ورد ده بوومه وه. خوم به ئاگر يكه وه، ده بي ني كه له گه ل هاوار و ئازارى ناخما، جو شى ئه دا و تا ده هات به تي نتر ده بوو. له و

کاتەدا که قرچەى سووتانى پيستی جەستەى خۆم دەژنەوت،
مروڤگەلىک لە دەورمدا بازنەيان بەستبوو، بە پيکەننەو لەو
سەمايەى منيان دەروانى، که لەگەل ريتمی بليسى ئاگرکەى
جەستەمدا، ئاويزان بووبوو.

لە ناوياندا سورکيو بە خەندەيهکەو ئەو وتەيهى دوبارە
کردووە کە پيى وتبووم:

- ژن که بە راستى عاشق بوو، سل لە ئاگرى دۆزەخيش
ناکاتەو.

وينەى نارين، بەردەوام دەهاتە پيش چاوەمانم و
ئەيدواندم. بيرم هيندە شيوابوو، وام دەزانى زيندوو
بووئەو. يان روچى پاکی، ئاويتهى ناخم بوو. پيى دەوتم:
- شەونم.. تکات ليدەکەم.. بە ناخى خۆتدا بچۆرەو.. بير
لەو بەرەووە کە ئيستا تۆ کەوتوويته تە ئەو دۆخەى منەو.
ئەو دۆخەى کە تيندا بيرم قەتيس مابوو. ريگايەک مەگرە کە
نەزانيت چارەنووست بۆ کوئ دەبات. دريژە بە ژيانت بدە.
تەنيا بۆئەوئەى ئوميدک بە خەونەکانت ببەخشيتەو.

کاتیک بەخۆم هاتمەو، کزنگى خۆر، دزەى کردبوو ناو
ژوورە تاريکەکەمەو. گويم لە دەنگى باوکم بوو لە کاتى
چوونە دەرەوئەيدا، بە دايکمی وت:

- ئەو کچە بە گومانەو خەريکە دەمکوژيت.. نازانم
بەتەماى چييه؟! چاوەکانت لەسەرى بيت. تووشى
کيشەيهکمان نەکات!

ئەو قسانەى باوکم، ترسيكى گەرەى لە ناخدا دروست
کرد. کاتیک چوومە هۆلەکەو، دايکم منى بەو شيوەيه

بینی، که چاوه‌کانم له بیخه‌ویدا سوور هه‌لگه‌پا بوون، به
گومانیکه‌وه لئی روانیم و وتی:

- ئه‌وه چیته کچم؟ به خوا پینده‌چیت باوکت هه‌ستی به
شتیک کردبیت، ئه‌گه‌ر نا له خۆیه‌وه گومانت لی ناکات. نازانم
چیت به‌سه‌ر هاتووه! ناشن که‌سیک وه‌ک شه‌یتان هاتیبته
ناخته‌وه و بیه‌ویت فریوت بدا، ها! پیم بلی!

له نیگا‌کانی دایک‌دا، ئه‌و گومان‌ه‌م بینی که چه‌ند رۆژیک
پینیه‌وه ئه‌تلامه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر ماله‌وه نه‌خه‌مه دۆخیکی
ئالۆزه‌وه و خۆم له‌و دله‌ راوکێیه‌ قوتار بکه‌م، له‌ دایک‌ نزیک
بوومه‌وه و له‌ قوولایی چاوه‌ قاوه‌بیه‌کانیم ده‌روانی، که به
ترس و گومان ده‌وره‌ درابوون. به‌ دلێکی پر له‌ ئازاره‌وه
وتم:

- نا دایکه‌.. بیخه‌م به‌.. ئه‌مشه‌و من بیرم له‌ چاره‌نووسی
خۆم ده‌کرده‌وه.

له‌ نیگا‌کانی دایک‌دا، ئه‌و لاوازییه‌ی خۆم ده‌بینی که ئه‌و
هه‌ستی پینده‌کرد، به‌ ده‌نگیکی خه‌مباره‌وه وتم:

- له‌سه‌ر ویستی ئیوه، بریاری هاوسه‌رگیریم دا.

کاتیک دایک‌ ئه‌وه‌ی ژنه‌وت، چاوه‌کانی وه‌ک گولێکی تینوو
بۆ ئاو، گه‌شانه‌وه. له‌ خۆشیدا توند له‌ ئامیزی خۆی گرت‌م.
له‌و دۆخ‌دا فرمیسک له‌ چاوه‌کانم ده‌چۆرا. ئه‌وه‌نده ئازارم
چه‌شت، هه‌ستم کرد به‌ ویستی خۆم خه‌نجه‌ریک به‌ ناخی
خۆم‌دا ده‌که‌م. وای بۆ ده‌چووم ئه‌و بریاره‌ی که به‌ناچاری
دابووم، پیشبینی ئومیدیک‌م تیا ده‌کرد که له‌ داها‌تو‌دا هه‌ر
به‌ سورکیو شاد ببه‌وه. به‌لام نه‌مزانی به‌ ویستی خۆم و

بەناچارى، دۆزەخىكىم لە ناخى خۆمدا دروستكردووە كە تا ئىستاش ھەست بە تىنى ئەو ئاگرە سووتىنەرەى دەكەم. لە خۆمدا بىرم لەو دەكردەوہ كە چۆن بتوانم سوركىو لەو دۆخە دژوارەى خۆم ئاگادار بكەمەوہ! بە ويستى خۆم نەبوو. ئەژنۆكانم ھىزى ئەوھيان نەبوو تەنانت ھەنگاويك بەرەو پرووى بنىم. ئيتىر ئەو بووە مېردەزمەى خەونەكانم. شەوانە بە دەموچاويكى خەمناكەوہ، پرووبەرووم دەبووہوہ و بەر نەفرەتى دەدام. منيش وەك تاوانبارىك كە ھەست بە تاوانىكى گەورەى خۆم بكەم، لە بەردەمىدا، بە مەنگى دەوہستام. چاوەكانم ھىزى ئەوھيان نەبوو تەنانت بۆ ساتىكىش لەو چاوانەى بېروانم، كە لە يەك كاتدا ئاو و ئاگرى لى دەچۆرا.

نازانم بۆچى ئەوھندە لە بەردەم ئەو، ھەستم بە بىدەسەلاتى خۆم دەكرد!

تا ئەو كاتەى كۆتايى بە ھەموو شتىك ھات، خۆم لى شاردەوہ. كاتىك لە رىگەى تەلەفونەكەوہ پەيوەندى پىوہ دەكردم، وا ھەستم دەكرد تەلەفونەكە ئاگرىكە و ناخم دەسووتىنيت. بەبى ويستى خۆم، بېريارى ئەوہم دا كە بەتەواوى فەرامۆشى بكەم. بۆئەوہش كە خۆم لە خورپەى جەرەسى تەلەفونەكانى ئەو دوور بخەمەوہ، ژمارەى تەلەفونەكەى خۆم گۆرى. ئەوھندە ساويلكە بووم وام دەزانى بەو كارە، دەتوانم سوركىو بۆ تاھەتايە لە ناخدا دەسپمەوہ.

تۆ بزانه خاتوو مۆلى، بۆچى من ناپاكيك لەو عەشقە كرد كە شەوانە وەك مندالىك لە ھەناوى خۆمدا ئەملاواندەوہ

و گه ورهه م کرد! ئاخو مروڤ چوڻ ده توانيت به ئازادي
بڙي، ئه گه تواناي ئه وهى نه بيت ئه وهىزه له ناخى خويدا
بشکينيت که له مندالييه وه په روه ردهى کويلايه تى ئه وه بيت!
من له وه دوخدا له بيدهسته وسانى خوڻدا، ناچار بووم ئه وه
ريگايه هه لبرييم که ژيانم به ويستى خوڻى، ربي تيدا ده کرد.
خوم دايه ده ست ئه وه چاره نووسه ي که سزاي سووتانى
له جهسته مدا دووره پيرز کردبوو. دلنيا به ئه وه برياره له
ويستى مندا نه بوو، به لام به ناچارى خوم کرده خاوهنى و
هه موو ژيانى خوم پي به خشى.

چهند روژيک به سهر داواكارى هاوسه رگيريه که مدا
تيه رپيوو. په رى به ته له فون په يوه نديي پيوه کردم:
- ئه وه بوچى وه لامى سورکيو نادهيته وه، ئه وه کورپه له
چاوه روانيدا خه ريکه شيت ئه بيت.

که ئه وهى وت، مووچورکيى ترس هه موو گيانمى تهنى.
زمانم بو نه ده هاته گو. نه مده زانى چوڻ په رى له وه دوخه
ناهه مواره ي خوم ئاگادار بکه مه وه. بيده نگيم.. واى له په رى
کرد ناچار بيت، چهند جار يک، له ته له فونه که وه به دهنگى
بلند گازم بکات:

- شه ونم.. ئه وه چيته.. بوچى وه لامم نادهيته وه..
له وه کاته دا هه موو خوينا جهسته م، له نيوچه وانمدا موڻ
بوو بوو. به دلتيى پر له گريانه وه وتم:
- من بريارى هاوسه رگيريم داوه.
له ته له فونه که وه، هه ستم به وه دهنگى په رى کرد که به
گومانتيکيه وه وتى:

- چی؟! هاوسه رگیریت کردووہ؟! له گهل کئی؟! قسم بؤ
بکه شهونم؟! ئایا ئه وه راسته که گویم لی بوو؟!
- به لئی به سهرکه وت.

په ری وهک ئه وهی له ئاسمانیکه وه فری بدنه خواره وه..
له ته له فونه که دا، ههستم به و شله ژاوییهی ده کرد، که وتی:
- کچی شهونم.. تو چۆن کاری واده کهیت؟! ئه ی چی له
سورکیو ده کهیت؟!!

به دهنگیک که هه موو بیزاری و هه لچوونی ناخمی له خؤ
گرتیوو، وه لامم دایه وه:

- به لئی.. چیتز نامه ویت ته مه نم له چاوه پروانی سورکیو
دا به فیرو بدهم.

په ری تاکه هاوړیم بوو که هه موو ههسته شاراوه کان و
نهینیه کانی ژیانی منی ده زانی. ئه و له و باوه ردا نه بوو که
برپاریکی له و شیوهیه، له بیری مندا، سه رچاوه ی گرتیبت.
هه ر بۆیه دوا وتهی ئه وه بوو:

- چاوه ریم بکه.. ئیستا دیم بؤ ماله وه.

ته له فونه که ی داخسته وه و ئه وه ندهی چهند خوله کیک، به
ته کسیه ک خوی گه یانده لام. کاتیک په ری م بینی، له ده رگای
ده ره وه خوی به مالمندا کرد، نائارامیه ک ده موچاوه
سارده که ی ئه وه ندهی تر، تالتر کردبوو. له سیمایدا
تووړه ییه کی بیئه ندازه م ده بینی. که لیم نزیک بووه وه، به
سارديه که وه، له پیش چاوی دایکم، له ئامیزی گرتم و ئه ملاو
ئه ولای ماچ کردم. په ری ههستی به وه کرد که دایکم بیئاگایه
له په یوهندی نیوان من و سورکیو. هه ربۆیه که دایکم هه والی

باوکی پرسى: به وهلامىكى كورت، خوڤى له پرسىارهكەى دايكم قوتار كرد و داواى مؤلەتى لى كرد كه بهتەنى دابنىشين. دايكم كه خوشبەخت بوو به رەزامةندىم، بىباكانه ئىمەى فهرامۆش كرد و بهرەو چىشتخانهكه رىي كرد.

پەرى وهكئەوهى ئاگر له ژىر پىكانىدا بىت، خوڤى له هۆلهكهدا نهگرت. مهچهكى گرم و له پىشمهوه خوڤى به ژوورهكه مدا كرد و دهركاكهى كلۆم دا. چوو ه سەر سىسه مه كه م و به دهستىك ئامازهى بو كردم كه له تەنىشتىه وه دابنىشم. من كه وهك پهيكه رىكى بىرۆح له تەنىشت دهركاكه وه وهستا بووم، به هوى ئه و نىگايهى كه ئاگرىكى نارازىم تيا ده بىنى، تواناى ئه وه م نه بوو گورپىك به پىكانم بدهم و لىي نىك بىمه وه. به دهنگىك بو لای خوڤى گازى كردم كه ههركىز به و تونه وه گووىستى پەرى نه بوو بووم. گورپىكم به قاچه كانم داو به دلىكى گرانه وه له تەنىشتىه وه دانىستم. تواناى ئه وه م نه بوو له چاوه كانى برونم. له و دوخه دا، نه مده زانى له كوئوه دهست پىبكه م! خوڤم له بهر ئه و ههسته ئالۆزهى ناخمدان هه ده گرت. ئه و به رده وام چاوه كانى له سەر رهفتاره كانم بوو، له چاوه پروانى ئه وه دا بوو كه شتىك بلىم. له هىكرا دامه پرمهى گريان و فرمىسك له چاوه كانم چۆرا. كاتىك ده موچاوم له نىو دهسته كانمدا بوو، ئه و به دهسته بارىكه كانى، مه چه كى گرم و به تونىك كه لاواندنه وهى به وشه كانى ئه دا، وتى:

- هىمن به ره وه .. شه ونم مه گرى .. تو قسه م بو بكه .. بزنام چۆن ئه و برىاره ت داوه!؟

له و كاته دا ئاره زوى ئه وه م ده كرد هه رچى له ناخمدايه

بۆی بدرکینم. به لّام ئه و خه مه ی که بووبوو به ره به ستیک له
گه روومدا، رینگه ی ئه وه ی پی نه ئه دام که ته نیا وشه یه کیش له
زارم بیته دهره وه. بۆ چه ند جاریک به گریانه وه هه نسکم ئه دا.
په ری بۆ ئه وه ی ئارامم بکاته وه، ده ستی له مه چه کم ترازاند
و بۆ سه رم گواسته یه وه، وه کئه وه ی مندالیک بلاوینیته وه،
به سه رمدا هینایه خواره وه، تا له سه ر پشتم ئارامی گرت.
پاشان به هه ستیکی پر له سۆزی خوشکانه وه، له ته نیشه وه،
توند له ئامیزی خۆی گرتم و له نزیکه وه به ده نگیکه ی هیمن،
به گویمدا چرپاندی و وتی:

- مه گری شه ونم گیان.. ئارام به ره وه.. تو قسم بۆ بکه.
هه ستم به وه کرد که په ری ئاویته ی ئازاره کانی ناخم
بووه. که سه رم هه لبری، چه ند فرمیسیکم به رووخساریه وه
بینی که له سه ر کولمه به رزه کانی قه تیس مابوو. ئه و دیمه نه
که میک ئارامی به دلّه پر له ئازاره که م به خشیه وه. له و
دۆخه دا، بیرم له وه ده کرده وه که ئاخۆ له وه خۆشتر هه بیته
کاتیک تو به ئازاریکی ناخته وه ئه تلینیته وه، که سیک هه بیته
که هه ست به بوونت بکات و هاوخه مت بیته و ئازاره کانت
له گه ل به ش بکات؟! من له و ساته دا که له قولایی چاره کانی
په ریم دهروانی، ئه و هه سته له ناخمدا به رجه سته بووبوو.
هه ربۆیه زمانم هاته گو، به دلّیکی برینداره وه که خوینی لی
ده چۆرا، وتم:

- په ری تو ده توانیت له گه ل پیاوینکا بخه ویت که نامۆ
بیته به ژیانته؟!

په ری رهنگی روخساری که میک گوپرا و پاش که میک

بیدهنگی وتی:

- دەی کهواته بۆچی ئەو کاره دهکهیت؟! -

- خۆت باش دهزانیت که ئیمه له چ دۆخیکدا دهژین. ئاخر تا کهی چاوهروان بم؟ تا ئیستا چهندین کهس که هاتوونه ته داوام، له بهر سورکیو رهتم کردوونه ته وه. ئیترخیزانه کهم له وه زیاتر چاوهرپیم ناکهن. به تایبتهت باوکم مافی خۆیه تی له بهردهمدا بوهستیته وه و گومانی شتیکم لی بکات. ئەو دهیهویت پیشنه وهی مه رگ ئیخه ی بگریته، ئیمه به مال و خیزانی خۆمان، ئاشنا بکات و ده لیت: له دوا ی من، خوا خۆی ده زانیت چیتان به سه ر دیت و ژیا نتان به بی باوک چون ده بیت! دایکم هه مان بۆچوونی باوکی هه یه. ئەویش مافی خۆیه تی له خه می مندا بیت. ئەو پپی وایه مانه وهی کچ شتیکی باش نییه. کاتیک به خۆی ده زانیت، ته مه نی جوانی به سه ر ده چیت و وه ک سیوکی بۆگه نی لیدیت. ئیتر کهس به لایدا نایه ت.

په ری که میک له جینگه که ی خۆی، به بیدهنگی، مایه وه. وه کئه وهی بیر له شتی بکاته وه. پاشان وتی:

- بۆچی به سورکیو نالیت بیته داوات؟! هیه چه نه بیت تا ئەو کاته ی خۆی کو ده کاته وه، نیشانه ت بکات و خۆتان له م دۆخه ناهه مواره قوتار بکه ن.

ئەو پرسیاره ی په ری وای لی کردم، هه موو نه نییه کی سورکیو بدرکینم. به هه ستیکی پر له نائومی دییه وه پیم وت: - له گه ل هه موو ئەوانه ی هاتوونه ته داوام و ره تم کردوونه ته وه، سورکیوم ئاگادار کردۆته وه و پیم وتوه.

- ئەى ئەو وەلامى چى بوو؟!

- پىم دەلىت، دەبىت خۇراگر بىت، تا ئەو كاتەى دەستم
له كارىك گىر دەبىت. ئاخىر چۆن بتوانم به گىرفانى به تالەوه
بىمه داخوازىت.

پەرى به نىگايەكى پىر له نائومىدەوه، لىمى روانى. دەسته
بارىكەكانى به سەرىدا هىتا و نىگاي چاوه رەشەكانى له
بنمىچى ژوورهكه گىر كرد و هەناسەهەكى پىر به ئازاى
هەلكىشا، پاشان نىگاكانى بۆ سەرم گواستەوهو به دەنگىكى
خەمناكهوه وتى:

- نەفرەت لهو ژيانەى مرۆف به ناچارى دەكاتە كۆيلەى
نەرىتەكانى. تۆ ئازادىت چۆن بىرارى لەسەر چارەنوسى
خۆت ئەدەيت، بەلام دلنىام بەو بىرارىت ژيانت له ژيانى
داىكم خۆشتر نايىت. ياخوا كەس گىرۆدەى دەردى عەشق
نەبى يا بەختەوهرت دەكات، يا هەتا ماوىت دەبىت به
ئازارىهوه بژىت.

كاتىك پەرى ئەوهى وت، ناخم تەواو خرۆشا. ئەو ژيانە
پىر به ئازارەى داىكم بىر دەهاتەوه كه له تۆلەى خۆيندا
دابوويان به باوكى. كاتىك برايهكى داىكى پەرى، لەتەك
براى باوكى، بەهۆى دەمهقائىوه دەكوژىت. جا بۆ ئەوهى
ئەو خوينەى كهوتۆته نىوانىانەوه بىسپرنەوه، كەس وكارى
فاتمەخان، بىرارى ئەوه ئەدەن كه فاتمەخان بەدەنە باوكى
پەرى. بەوهش كۆتابى به تۆلەى خوينى براى هاوسەرەكهى
دەكەنەوه. بەلام فاتمەخان لهو نىوهندەدا دەبىتە قوربانى
هەلچوونىكى شىتانهى براكەى و به ناچارى درىژە بهو

ژیانه تالهی ئه‌دا که له سه‌ره‌تای هاتنیانه‌وه بۆ کۆلانه‌که‌مان،
هه‌موو ژنه‌کانی به‌ر ده‌رگا، هه‌ستیان پیکردبوو.

باوکی په‌ری، پیاویکی هه‌تا بلیتی دلپیس و دل‌ره‌ق
بوو. وه‌ک په‌ری باسی بۆ کردبووم، باوکی به‌ ره‌فتاره
نامرۆفانه‌کانی، ده‌یویست تۆله‌ی براکه‌ی له‌ دایکی بکاته‌وه.
به‌رده‌وام له‌ رووخساریدا، هه‌ستیکی پر له‌ قین و شه‌ره‌نگیزی
به‌رامبه‌ر به‌ دایکی ده‌نواند. ئه‌وه‌ی په‌ری به‌ بیرى بیت،
ته‌نانه‌ت بۆ رۆژیکیش خه‌نده‌یه‌کی له‌سه‌ر لیوه‌کانی باوکی
نه‌بینبوو، که‌ وه‌ک مرۆفیک خۆشه‌ویسته‌یه‌ک به‌ رۆوی دایکی
به‌خشیت. زۆر جار له‌گه‌ل هه‌لچوونه‌ درندانه‌که‌یدا ده‌که‌وته
لیدانیشی. ئه‌وه‌نده‌ شه‌ق و زلله‌ی لى ئه‌دا، هه‌موو جه‌سته
ئه‌سمه‌ره‌که‌ی شین ومۆر ئه‌کرده‌وه. په‌ری بۆ ئه‌وه‌ی دایکی
له‌ژیر ئه‌و هه‌لچوونه‌ نامرۆفانه‌یه‌ی باوکی قوتار بکات،
زۆر جار باوه‌شی به‌ قاچه‌ باریکه‌کانی باوکیدا ده‌کرد و لێ
ده‌پارایه‌وه.

بیرم دیت خاتوو مۆلی، رۆژیکى هاوین بوو هه‌موو
ژنه‌کانی کۆلانه‌که‌مان له‌به‌ر ده‌رگا که‌ی مالی ئیمه‌ گرمۆله‌یان
دابوو. ئه‌تگوت ئاهه‌نگ ئه‌گیرن. هه‌موویان گوئیان بۆ سه‌بریی
دایکی نارین هه‌لخستبوو، که‌ به‌ قسه‌ خۆشه‌کانی هه‌موویانی
خستبووه‌ پیکه‌نین. له‌و کاته‌دا باوکی په‌ری، که‌ له‌ بازار
ده‌هاته‌وه، فاته‌مخانی بینی، به‌ چاوه‌ درندانه‌کانی لێی رۆانی.
ئیتیر ئه‌وه‌ به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی دایکی په‌ری، بیئه‌وه‌ی هه‌یچ
بلیت، به‌ راکردن له‌ پێش هاوژینه‌که‌یه‌وه‌ خۆی به‌ ماله‌وه‌دا
بکات. ئه‌و شه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هاتبووه‌ کۆلان، ئه‌وه‌نده‌ی

لئ دابوو هه تا ئه و کاته ی له کۆلانه که ماندا خۆی سوتاند، بۆ
ته نیا بۆ جارێکیش، نه هاته وه دهره وه. دایکم که ههستی کرد
له سه ره ئه و کاره ی، هاوسه ره که ی پر شه قی کردوه. رۆژیک
له ناو ژنه کاندای، به هه لچوونیکه وه که هه رگیز به و شیوه یه
نه مبینیوو، وتی:

- ئاخو خوا قبوڵی ناکات ئیمه ی ژنان، له م به رده رگایه
زیاتر، هه یچ شوینیکی ترمان نییه که زووخوا ی ناخمانی تیا
هه ل بریژین.. ئه و پیاوه ده یه ویت له وه شمان بکات.
په ری زانی له بی ئومیدیدا ناخم ئاگری گرتوه به
دهنگیکی خه منا که وه وتی:

- ناته ویت سورکیو له وه ئاگادار بکه یته وه؟!
هه ناسه یه کی پر له ئازارم هه لکیشا و به دهنگیک که په ری
به بیستنتی ههستی به ئازاری ناخم ده کرد، وتم:
- توانای ئه وه م نییه رووبه رووی ببه وه. تکات لئ ده که م،
بۆ خۆت سورکیو له م دۆخه دژواره، ئاگادار بکه ره وه، پێی
بلی له هه موو ئه و شتانه بمبه خشی که له نیوانماندا رووی
داوه.

ئیتیرپه ری مائاوا یی لئ کردم و به نیگایه کی خه مگین
وتاله وه چوو ده ره وه.

من به ناچاری ئه و رینگه یه م هه لبژارد. به رده وام
به و ئومیده وه بیرم له قسه کانی دایکم ده کرده وه تا به و
هاوسه رگیرییه قایل ببه. پێی ئه وتم:
- کچم.. مه رج نییه هه موو که سیک که شوو ده کات،
پێویست بیت، که ئه و پیاوه بناسیت. دلیا به خۆشه ویستی

و ناسین، له دواى هاوسه رگيريبه وه دروست دهبيت. زور له پياوان، بؤئه وهى ژنيک به دهست بهين، درو دهکهن، تا ئه وکاتهى ئاره زووه کانين دئه مرکيته وه. دواتر پشت له ژن و مالى خويان دهکهن و به دووى ژنيکي تر دهکهن. پياو، که ژني گوپرايه ل و به ره وشتى هه بيت و دلى را بگريت، هه رگيز بير له ژنيکي تر ناکاته وه.

که دايکم ئه وهى پي دهوتم، بيرم له خوّم ده کرده وه که چون بتوانم له گه ل که سيکدا بنووم که ته واو به هه موو هه سته کانم نامو بيت. ئاخو خاتوو مؤلى، ژن چون ده تو انيت جه ستهى خوى به پياويک ببه خشيت که هيچ هه ستيکي بوى نه بيت! هه ر ئه وه ش واى لي کردبووم، ئه وه سته م لا دروست بيت، که ژنه له شفرؤشه کان چون جه ستهى خويان ده به خشيبه ئه و پياوانهى که له به رامبه ر به تالکرده وهى حه زه ئازه ليه کانين، بريک پاره يان پي ده به خشين.

ئاي ساويلکه بووم خاتوو مؤلى! وام ده زاني ده توانم به ئاساني عه شقى پياويک که به ويستی خوّم هه لم بژاردووه، له بيى خوّمى ببه مه وه. نه مزاني عه شقى ئه وه، بووه ته به شيک له روحم و له ناخدا ده ژى! به رده وام سورکيو له ئه نديشه مدا بوو، وا هه ستم ده کرد که ئه و تارماييه که و له هه موو قوژبنیکی ماله که مدا بوونى هه يه و به رده وام چاو ديريم ده کات. ته نانه ت له و شه وانهى ميژده که م وه ک درنده يه کي برسى له جه سته م به ر ده بوو، وا هه ستم ده کرد سورکيو له قوژبنیکی ژووره که مدايه وه به چاويکي پر له گريانه وه ليّم ده روانيت. وام هه ست ده کرد که به زه يي

بهو ههسته پر له ئازارهدا دیتهوه، که له ناخدا پهنگی
خواردبووه و توانای دهربرینیانم نهبوو.

من بهناچاری ئه و دۆزهخه م بو خۆم ههلبژارد که
چاوهروانی نهبووم. ئه و کاته له نهینیی عهشق گهیشتم
که عهشق جوانترین چیژ به ژيانی مرۆفایه تی ده به خشیته.
ئه گه رنا سیکس به بی عهشق، هیچ مانایه کی نییه جگه له
خالیکردنه وهی ههستیکی ئازهلاینه.

زۆر جار بیرم له و ژنه له شفرۆشانه دهکردهوه که چون
دهتوانم له پیناوی ته نیا بریک پاره دا، ئه و جهسته جوانانه ی
خویان، رادهستی مرۆفگه لیک بکه ن که ته نیا به رواله ت له
مرۆف دهچوون! چون دهتوانم به رگه ی ئه و ئازاره بگرن که
به ناو قولایی رۆحیاندا رۆ دهچوو.

چهند مانگیگ دهبوو که هاتبوومه مالی خۆمه وه.
وهکنه وهی هۆشم له دهست دابیت، به جهسته یه کی سارد و
سره وه، ژیانم دهکرد. بیئاگابووم له وهی له ناو چاره نووسی
خۆمدا، خۆم بزر کردووه. رۆژیک به مه بهست چومه
به رده م ئه و ئاوینه یه ی که تاقه هاوړیم بوو له و ماله چۆله دا.
له به رده میدا، له گه ل ئه و که سیتییه ی ناخی خۆم ئه دوام و
به دوا ی خودی راسته قینه ی خۆمدا عه ودال بووم. بیرم له
خۆم دهکرده وه و به خۆم دهگوت: شه ونم.. تا که ی به رگه ی
شاردنه وهی ئه و ههسته ی ناخت ئه گریت!؟

دهمویست باوه ر به خۆم بهینم که ئه و رینگه یه ی به
ناچاری هه لم بژاردووه، پیویسته خۆمی له گه ل بگونجینم و
به ههسته کانمی ئاشنا بکه م. پرسیارم له خۆم دهکرد: ئایا

من تاوانیکم ئەنجام داوه؟! ئەگەر وایه پیویسته بەدووی
هۆکارهکهیدا بگهڕێم، تا بتوانم رۆحم لهگهڵیدا ئاسوده بکەم.
ئاخر خاتوو مۆلی مروّف هەرچهنده بۆچوونهکانی دروست
بن، چۆن دهتوانیت به تهنیا روبه‌رووی بیرگه‌لیکی نامرۆقانه
بیته‌وه، که بیته دادوهریک له ناخیدا؟ راسته ناپاکیم له‌گه‌ڵ
خۆشه‌ویسته‌که‌م کرد، به‌لام به‌وه ناخی خۆم سووتاند که
ئێستاش به‌ ئازاریه‌وه ده‌نالینم.

ئاخر به‌ تو ده‌لینم، ئەگەر وه‌ک نارین به‌ جورئه‌تیکه‌وه
رووبه‌رووی ئەم ژيانه، بووبامایه‌وه، ئاخۆ چاره‌نووسم به
چی ده‌گه‌یشت! نازانم بۆچی مروّف له‌ پیناوی درێژه‌دان به
ژیانی، ئەوه‌نده خۆپه‌رستانه‌ بیر ده‌کاته‌وه!

کاتیک له‌ ئاوینه‌که‌وه، له‌ دیمه‌نی شیواوی خۆم ده‌روانی،
هه‌ستیکێ په‌ژێوانی نیگا تاله‌که‌می گرته‌وه. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی
هینده تالم له‌سه‌ر لیوه‌ کانی خۆم بینی، سلّم له‌ سیمای خۆم
کرده‌وه. بڕیارم دا چیتر رینگه‌ به‌وه نه‌ده‌م که ئەو جوانیه‌م
به‌ ئاگری ئەو عه‌شقه‌ ناکامه‌ی ناخم بسووتینم. هه‌ستم کرد
بۆئه‌وه‌ی خۆم له‌و دۆخه‌ دژواره‌ قوتار بکەم، ده‌بوو وه‌ک
ئه‌کته‌ریک ئەو رۆله‌م گێزایا، تا هاوشیوه‌ی ئەو ژيانه‌ بیت،
که به‌ راستی تیندا ده‌ژیم. ئەمه‌ش تا ئەو کاته‌ی به‌هیمنی،
ئەو ئاگره‌ له‌ ناخدا خامۆش ده‌بیت و ئاسه‌واری نامینیت.

ئیتر له‌و پۆژه‌وه، وه‌ک ژنیکی ماله‌وه، به‌یانیان له‌ پیش
هاوژینه‌که‌مه‌وه، به‌زوویی له‌خه‌و راده‌بووم. نانی به‌یانیم
بۆ ئاماده‌ ده‌کرد و به‌ روویه‌کی خۆشه‌وه به‌ره‌و کاره‌که‌یم
به‌رێ ده‌کرد. کاری سه‌رکه‌وت، پاسه‌وانی بوو. پاسه‌وانی

به پرسيكي خزمي خويان بوو. به و هويه وه زوريك له خزم و كهس و كاره كاني خويان، له فرمانگه كاني دهوله تدا دامه زرانديبوو. سهر كهوت به هوي به پرسيه كه ي خزميانه وه، دهستي دهرويشت. زورجار خزمه كانيان نه گهر كاريكيان ههبا، له ريگه ي سهر كهوت وه، كاره كانيان به ئاساني بو مهيسه ر ده بوو.

له و كولانه ي كه مالي ئيمه ي لي بوو، مالي باوكي سهر كهوتيشي لي بوو، كه چهند ماليك لي مانه وه دوور بوو. دراوسيكيانيان ده يانزاني سهر كهوت پاسه واني په پرسيكي خزمي خويانه و دهستي دهروات. هه موويان ريزيكي زوريان لي دهنه. نهك له بهر كه سيئي نه و، به لكو ته نيا له بهر نه وه ي نه وهك پورژيك كاريكيان تي كه وتبا، تاوهكو پروي نه وه يان هه بيت داواي لي بكن. بويه زورجار دراوسيكان، شه وانه، دههاتنه ميوانيمان. زوريان ته نيا له بهر داواكاري دامه زراندي منداله كانيان له فرمانگه كاندا دههاتن و به ريزيكه وه داوايان له سهر كهوت ده كرد شتيكيان بو بكات.

ژنيكي دراوسيكان، چهند جاريك سهر داني مالي ئيمه ي ده كرد و هه والي هاوژينه كه مي ده پرسي. نه و كاتانه ي نه و دههات، واري ده كهوت سهر كهوت له ماله وه نه بوو. زوريك له شه وه كان به هوي مانه وه ي به پرسيه كه ي خزميانه وه له شوينه تايبه تيه كانيدا، داواي لي ده كرد سهر كهوتيش له ته كيا بمينيته وه. كه ژنه كه دههات، پرسياي نه وه م لي ده كرد چ كاريكي به سهر كهوت هه يه تا پيي بليم. له وه لامدا پيي ده وتم هيچ شتيكي ودها نيه. ته نيا دهمه ويته خوي بييم.

که له سیمای ئه و ژنه ورد ده‌بوومه‌وه، له نیگاکانیدا
مه‌به‌ستیکی شاراوهم ده‌بینی. رَه‌فتاری ئه و ژنه ئه‌وه‌نده
نامۆ بوو، به‌ته‌واوی بیزاری کردبووم. بۆیه جاریک که هاته
به‌ردهم ده‌رگاکه و هه‌والی سه‌رکه‌وتی لی پرسیمه‌وه، به
هه‌لچوونیکه‌وه وه‌لامم دایه‌وه و پیم وت:

- تۆ چ کاریکت به سه‌رکه‌وت هه‌یه؟ بۆچی پیم نالیت؟
ئه‌ی من هاوژینی ئه و نیم؟

که ئه‌وه‌م پین وت، نیگایه‌کی قیزه‌ونی تی گرتم و به
نیگه‌رانییه‌که‌وه به‌ره‌و مال‌ه‌وه گه‌رایه‌وه. شه‌ویک که
سه‌رکه‌وت له مال‌ه‌وه بوو، باسی ئه و ژنه‌م بۆ گێرایه‌وه. که
بۆ چه‌ند جاریک هه‌والی پرسیبوو. به‌روویه‌کی ئاساییه‌وه
وتی:

- لیگه‌رئ با بیته. بزانه‌م چ کاریکی هه‌یه.

له‌و کاته‌دا به هه‌لچوونیکه‌وه، پیم وت:

- له دامه‌زراندن زیاتر هه‌یج کاریکی نییه. تۆ به‌رده‌وام
هاوکاری هه‌موو خزم و دراوسێکانی خۆت ده‌که‌یت و له
رێگه‌ی به‌رپرسه‌که‌ی خۆتانه‌وه دایان ده‌مه‌زینیت. ئه‌ی
بۆچی من له یه‌کیک له فه‌رمانگه‌کاندا دانامه‌زینیت؟!

له وه‌لامدا پینی وتم:

- تۆ چ کاریکت به دامه‌زراندن هه‌یه؟ ها؟! هه‌رچییه‌کت
ده‌ویت له‌به‌ر ده‌متدایه. ئه‌وانه‌ی داوای دامه‌زراندن ده‌که‌ن
پێویستیان به کاریک هه‌یه بۆ بژێوی خۆیان.
کاتیک به‌و شیوه‌یه وه‌لامی دامه‌وه، هه‌موو ناخم ناگری
گرت. مانه‌وه‌م له نیوان ئه و چوار دیواره‌ی مال‌ه‌وه‌دا، که‌ته‌واو

به‌زیندانیکی ده‌چوو، ئەو‌ه‌ندە‌ی تر ناخمی وێران کردبوو. رۆژ‌به‌رۆژ، زیاتر هه‌ستم به‌ دیلیتی خۆم ده‌کرد. به‌رده‌وام بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه، ژیانیک بۆ خۆم دروست بکه‌م که به‌ ئازادی خۆم، بگه‌رێم و تیکه‌ل به‌ که‌سانیک بيم، ئە‌گه‌ر بۆ ته‌نیا بۆ جاریکیش بیت، ناخی خۆمی بۆ ئاوه‌لا بکه‌م. به‌لام له‌و ماله‌دا له‌ دایک و خۆشکه‌که‌ی سه‌رکه‌وت زیاتر، که‌سیکی تر نه‌بوو که‌ لیمه‌وه نزیک بیت و سه‌ردانمان بکات. هه‌ندی‌جار که‌ سه‌رکه‌وت له‌ ماله‌وه نه‌ده‌بوو، دایکم و شه‌وبۆی خۆشکم، به‌ دوو مندا‌له‌وه ده‌هاتنه‌ لام و بۆ نیوه‌رۆ ده‌مانه‌وه. ئە‌و ساتانه‌ی ئە‌وان لام ده‌مانه‌وه، که‌میک ئازاره‌کانم خامۆش ده‌بوو. دایکم به‌رده‌وام داوای ئە‌وه‌ی لێ ده‌کردم هه‌لس و که‌وتم له‌ ته‌ک می‌رده‌که‌مدا، باش بیت و به‌رده‌وام گوێرایه‌لی بکه‌م. جاریکیان دایکم ئە‌وه‌نده درێژه‌ی به‌وه دا که‌ ده‌بیت من وه‌ک ژنیکی مه‌نگ و که‌مدوو له‌گه‌ل هاوژینه‌که‌مدا ره‌فتار بکه‌م، ئیتر خۆم پێ پانه‌گیراو وه‌ک گرکانیکی په‌نگخواردوو، به‌ رووی دایک‌مدا ته‌قیمه‌وه. پێم وت:

- دایکه‌ گیان.. ئاخ‌ر تا که‌ی له‌ نیو ئە‌م چوار دیواره‌دا درێژه‌ به‌م ژیا‌نه‌ کۆیلایه‌تییه‌ بده‌م؟! من هه‌ست به‌ مرو‌ق‌بوونی خۆم ناکه‌م.. وا هه‌ست ده‌که‌م جگه‌ له‌ جه‌سته‌یه‌کی سارد و سه‌ر، هه‌یچ شتیکی تر نیم. هه‌ست ده‌که‌م من ته‌نیا هۆکاریکم بۆ دامرکاندنه‌وه‌ی چه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی هاوژینه‌که‌م. له‌وه زیاتر من هه‌یچ شتیکی تر نیم. ته‌نانه‌ت بۆم نییه‌ به‌بی ویست و ره‌زامه‌ندی ئە‌و، له‌ ده‌رگای ماله‌که‌م بێمه‌ ده‌ره‌وه.. ئاخ‌ر ئە‌وه‌ چۆن ژیا‌نیکه‌؟! ئە‌وه‌ ئە‌و ژیا‌نه‌ بوو که‌ تۆ بو‌ت

هه‌لبژاردم و پیت ده‌وتم کچ له دواى هاوسهر گيريبه‌وه ده‌چپته نيو ژيانىكى خوش و كامه‌رانييه‌وه.. ئه‌وه ئه‌و ژيانه‌يه كه خۆت بۆت وينا ده‌کردم..

له‌نيو قسه‌كانمدا، دلّم هينده كه‌يل بوو، هه‌رچى له ناخمدا بوو، باسم كرد. ته‌نانه‌ت باسى ئه‌و ژنه‌ى دراوسيمانم بۆ كرد كه به‌رده‌وام به‌ دووى سه‌رکه‌وته‌وه بوو.

پوژيک چاوديرى ئه‌وه‌ى کردبوو كه سه‌رکه‌وت له ماله‌وه‌يه. هيشتا سفره‌ى خوانه‌که‌م کو نه‌کردبووه‌وه، کچه هه‌رزه‌کاره‌که‌ى كه ماکیاژيکى تير و ته‌سه‌لى کردبوو، له‌گه‌ل خويدا هينابووى. ده‌تگوت خوى بۆ ئاهه‌نگى شووکردن ئاماده‌ کردووه. کاتيک هاتنه ژووره‌وه، ژنه‌که به‌ زمانه لووسه‌که‌ى، كه زور به‌ ئاسانى کارى له پياو ده‌کرد، هاته به‌رده‌م سه‌رکه‌وت و ده‌ستى به‌پارانه‌وه کرد و تکای ئه‌وه‌ى لى کرد كه ئه‌و کچه‌ى له شوينىکى شياو، بۆ دابه‌زرينيت. به‌ده‌م هه‌ستىکى پارانه‌وه‌وه ده‌يگوت:

- به‌قوربانتم بم.. من هاتومه‌ته سه‌ر به‌ره‌که‌ت و نامه‌ويت نائوميديم بکه‌يت.. تائه‌م کچه‌م گه‌ياندووته ئه‌وه‌ى خویندنى زانکو ته‌واو بکات، گيانم ده‌رچوووه. له تو زياتر هيج كه‌سيکى تر شک نابهم كه‌په‌ناى بۆ ببه‌م و متمانه‌ى پى بکه‌م.. تکات لیده‌که‌م.. ئه‌و به‌رماله‌ بخه‌ره مزگه‌وتیکه‌وه و کچه‌که‌م بۆ دابه‌زرينه.

من كه سه‌رقالى تیکردنى چا بووم، له‌وکاته‌دا سه‌رنجى کچه چاوباشقاله‌که‌يم ئه‌دا، كه تاوانا‌تويک، به‌ نيگايه‌کى دل‌به‌رانه‌وه، له سه‌رکه‌وتى ده‌روانى و شه‌رمى له بوونى

من نه ده کرد. که له نژیکیا نه وه دانیشتبووم، گومانیک هه موو ناخمی داگیر کردبوو. هاتنی ئه و ژنه بوو بووه جینگه ترسیکی گه وره له دهرووندا. به رووخساریدا وهک که سئیکى باش نه ده هاته پیش چاوه کانم. سه رکه وت یش، هه رچه نده پیاویکی ریوه له و که م جورم بوو، به لام له چاوه کانیدا هه ستت به وزهیه کی پر له نیرینه یی ده کرد.

ئه و شه وه ژنه که توانی که دلئى سه رکه وت بۆ خوی کیش بکات. به لئینی ئه وه ی پى دابوو، که له شوینک، کاری دامه زراندى بۆ بکات. ماوه ی ته نیا مانگیک به سه ر هاتنی ئه و ژنه دا تپه ریپوو، سه رکه وت که به هوی به رپر سه که ی خزمیا نه وه تیکه لئى له گه ل زوریک له به رپر سه کانی تر هه بوو، له و ریگه یه وه کچه که ی ئه و ژنه ی دامه زراند. من به وهش قایل بووم و ئه و کاره یم وهک هاوکاریه کی مرؤقدؤستانه لیک ئه دایه وه، به لام ئه وه ی چاوه ریم نه ده کرد ئه وه بوو که سه رکه وت هه ر له سه ره تای ده سته به کاربوونی ئه و کچه وه، به ئؤتؤمبیله که ی خوی رۆژانه هاموشوی به کچه که ده کرد و به یانیان ده ی برد بۆ سه رکاره که ی. به وه ره فتاره ی سه رکه وت، ته واو شیتگیر بووم. رۆژیک خۆم پى نه گیراو چوومه به رده می، که خه ریکی داهینانی سمیله باریک و ته نکه که ی بوو. به دلئیکی پره وه پیم وت:

- ئایا پیویست دهکات که پیاویکی خیزانداری وهک تۆ، هه موو رۆژیک، ئه و کچه له گه ل خۆیدا بیاته سه ر کاره که ی؟! تۆ ئه وت دامه زراندوو. له وه زیاتر، ئایا پیویست دهکات ئه وه ی بۆ بکه ی!؟

سەرکەوت بە دەموچاویکی پر له گومانەوه، بە دەنگیک
که هه‌لچوونی پیوه دیار بوو، وتی:
- ئەوه کاری تۆ نییه.. پاشان ئەو کچه باری داراییان
زۆر خراپه.. بۆیه هاوکاری ده‌که‌م.

کاتیک ئەوهی پی وتم، ئەو کاته هه‌ستم به خۆم کرد که
تووشی مرۆفیک بووم، ته‌نیا له‌سه‌ر جیگه‌ی نووستنه‌که‌م
هه‌ست به بوونم ده‌کات. ئیتر له‌و رۆژه به‌دواوه، به‌گومانه‌وه
له‌و هه‌لسوکه‌وتانه‌یم ده‌روانی. شه‌وانه‌ش خۆی به
ته‌له‌فۆنه‌که‌یه‌وه مژۆل ده‌کرد و به‌رده‌وام خه‌ریکی ناردنێ
نامه بوو بۆ که‌سێک. پرسیا‌ری ئەوه‌م لی کرد بۆچی
ئوه‌نده به‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌یه‌وه سه‌رقاله. له‌ وه‌لامدا وتی ئەوه
کارێکی نه‌هێنیه، پیوست ناکات تۆ بیزانیت. تاییه‌ته به‌ کاری
به‌رپرسه‌که‌ی.

به‌و وه‌لامه‌ی، که به‌هینده‌ی به‌رد ره‌ق بوو، هه‌ستیکی
پر له‌ گومان ناخمی هه‌ژند. له‌ چاوه‌ بچکوله‌کانیدا، هه‌ستم
به‌ بوونی درۆیه‌کی ر‌وون ده‌کرد. ئەو کارانه‌ی، گومانێکی
گه‌وره‌یان له‌سه‌ر د‌لم دروست کردبوو، بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه
ئاخۆ چۆن ئەو گومانه‌ی که‌ د‌لی گران کردووم، بیره‌وینمه‌وه.
چه‌ند رۆژیک تیپه‌ری، ئەو به‌رده‌وام به‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌یه‌وه
خه‌ریک ده‌بوو. به‌یانینیش که‌که‌ی دراوسیمانی ده‌گه‌یاند
سه‌ر کاره‌که‌ی و زۆر له‌ ئیوارانێکی دره‌نگانیش له‌گه‌ل خۆیدا
ده‌یه‌ینایه‌وه. من ئەو ماوه‌یه‌ وه‌ک ئەوه‌ی به‌سه‌ر ئاگره‌وه
رئ بکه‌م، له‌ هه‌یج شوینێکی ئەو ماله‌دا خۆم نه‌ئه‌گرت.
ماله‌که‌م، وه‌ک زیندانیک ده‌هاته‌ پ‌یش چاوه‌کانم. چاوه‌روان

بووم تا ئىوارە سەرکەوت گەرايەو. که هاتە مالهو، داواى ئەوئە لى کردم گەرماوئەکەى بۆ ئامادە بکەم. لەو کاتەدا که من سەرقالى ئامادەکردنى پۆشاکەکانى بووم، ئەو سەرقالى نووسىنى نامەبوو بۆ کەسىک. بىرم لەوئە کردوئە ئەو دۆخە بۆقۆزمەوئە تا دۇنيا بىمەوئە لەوئە ئەو نامانە بۆ کى دەنووسىت!

که دەمانچەکەى لە کەمەرى کردوئە و خەرىکى خۆئامادەکردن بوو بۆ ناو گەرماوئەکە، خۆم بە کارى چىشتخانەکەوئە سەرقال کرد، بۆئەوئە گومانى ئەوئە لادروست نەبىت که بەتەماى کارىکم. که چوئە ناو گەرماوئەکەوئە، راستەوخۆ خۆم گەياندە لای تەلەفۆنەکەى، که لەسەر مېزى تەلەفۆنەکە بەجىي هېشتبوو. وىستم بىکەمەوئە و لە بەشى نامەکان برونم، بەلام تەلەفۆنەکەى بە کۆدىکى نھىنى کلۆم درابوو. تەواو بىئومىد بووم. بەناچارى گەرماوئە بۆ چىشتخانەکە و خۆم بە ئامادەکردنى شىئوى ئىوارەوئە قالکرد. چەند خولەکىک لە چىشتخانەکە مامەوئە، گويم لە زەنگى ئاگادارکردنەوئە ئەو نامانە بوو که سەرکەوت بە بەىستنى، شەوانە لە جىگەکەى خۆى رادەچەنى و وئەلامى ئەدانەوئە. کاتىک گەيشتمە لای تەلەفۆنەکە، هېشتا روناکى شاشەکەى تارىک نەبووئەوئە. ئەو چەند وشەىەم بىنى که لە لايەن ئەو کچەى دراوسىمانەوئە نىررابوو، نووسرابوو:

- گيانەکەم.. وىستم لەوئە دۇنيات بکەمەوئە که سبەىنى ناتوانم لەتەکتا بىمە دەرەوئە.

خوین لەجەستەمدا نەما... ئاخىر من بە تۆ دەلیم خاتوو

مۆلى، مروف چون دوتوانيت بهرگه ناپاكييه ك بگريت كه به چاوه كاني خوى له هاوژينه كه ي بينوه؟ هيز له جه سته مدا نه ما. تواناي ئه وهم نه بوو جه سته لاوازه كه م به پيكانمه وه رايگرم. له جيگه كه ي خوم دانه ويمه وه و به دليكي پر به ئازاره وه، ده ستم به گريان كرد. من له و كاته دا به ئازاري خومه وه ئه تلامه وه، گويم له دنكه گر كه ي سه ركوت بوو كه پي وتتم:

- ئه وه چيته ژنه كه؟! بوچي له و عه رزه دا كه وتوو يت و ده گريت؟!

سه رم بلند كرده وه و به نيگايه كي پر له هه لچوونه وه له چاوه بچكوله و زيته كانيم رواني. ئه وه هستي كرد شتيكم له باره وه زانيوه. به خيروي تاوي دايه ته له فونه كه ي و كوده كه ي كرده وه. نامه كه ي خوينده وه و به نيگايه كي تاله وه لي روانيم. كه بينيم زور بيناكانه رهفتار ده كات، به ده نكيكي پر له ئازار و گريانه وه وتتم:

- تو چون مروفنيكي ها؟! منت له ماله وه به ند كردو وه و بو خوتيش له گه ل ئه و كچه بي ره وشته ناپاكييم له گه ل ده كه يت؟!

من ته نيا هه ر ئه وه نده م وت. چاوه رواني ئه وه نه بووم كه پرووي دا. به ده نكيكي به رز و هه لچوونيكي درندانه وه، وتي:
- تو چون دوتوانيت به وه تاوانبارم بكه يت؟ پاشان چون له خوته وه چاو ديروي ته له فوني من ده كه يت؟ ئه وه په يوه ندي به ناپاكي و به تو وه نيه. جاريكي كه، ئه وه دووباره بكه يته وه، هه موو گيانت ده شكينم.

ئەو ھەندە لە گیانی خۆم بېزار بووم، لە جیگەى خۆم
ھەلسام و تاوم دایە دەمانچەكەى. ویستم لەسەر سەرى
خۆمى دابنیم و پىی بلیم «ئەو لە داخى تو و ئەو ژيانە
تالە.. وا خۆم دەكوژم»، بەلام پىش ئەو ھى دەستم بگاتە
دەمانچەكەى، گەيشتە سەرم و بە دەمانچەكەى كەوتە
ویزەى گیانم. ئەو ھەندە كلكە دەمانچەى كىشا بە سەرمدا، تا
چەند رۆژىكىش بەو ئازارەو ھەتلامەو ھە.

ئەو شەو ھە، دواى ئەو ھى تا لە توانیدا بوو لىنیدام، پاشان
بەھەستىكى پر لە بكوژانەو ھە وتى:
- ئەگەر جارىكى تر ئەو ھە دووبارە بكەیتەو ھە، بە فیشەكەىك
مىشكت ئەتەقینم.

ئەو ھى وت و جلەكانى دەرەو ھى لەبەر كرد و دەمانچەكەى
خزانە نىو پىشتىنەكەى ھەو ھە و چوو ھە دەرەو ھە و تا درەنگانىكى
شەو، نەگەرپاى ھەو ھە.

ئەو ھەم بۆ دایكەم و شەو بۆى خۆشكەم گىراپاى ھەو ھە. چاوەروانى
ئەو ھە بووم رىگاچارەى ھەم بۆ بدۆزنەو ھە. بەلام دایكەم ھەك
ھەموو ساتىكى دىكەى ژيانى، چۆن لە بىدەسەلاتى خۆیدا
دلى خۆى ئەلاواندەو ھە، ئاواش دلى دامەو ھە و بە دەنگىكى پر
لە ئازارەو ھە وتى:

- كچم چار چىپاى؟! ئىتر ئەو ھە ژيانە.. دەبىت خۆت لەگەلىدا
بگونجىت.

لەو كاتەدا ھەستم بە پەشيمانى دەكرد، لەو رىگە ھەلەى ھە
كە ھەلم بزاردبوو، ئىرەىم بەو ژيانە شكۆمەندانەى نارىن
دەبرد كە توانى سنورىك بۆ ئەو ژيانە پر لە كۆپلاىەتیبەى

خۆی دابنیت و سه‌به‌رزانه به‌رگری له و عه‌شقه جوانه‌ی
خۆی کرد.

متمانه‌م پێبکه خاتوو مۆلی، ئیستاش ئه‌و دۆخه له خه‌یاڵدا
وه‌ک خۆی به‌رجه‌سته بووه که رۆحم ئازار ده‌چیژیت و دلم
قولپ ئه‌دا. هه‌ست ده‌که‌م فرمیسک له چاوه‌کانمه‌وه رێچکه‌یان
به‌ستوو. به‌و یاده‌وه ئازاره‌کانم له نیو هه‌موو دلۆپیکه‌ی
فرمیسکه‌کانمدا، رۆ ده‌که‌م و ده‌مه‌وێت ناخم له ئازاری ئه‌و
ژیانه تاله، خالی خالی بکه‌مه‌وه. به‌لام چۆن ده‌توانم هه‌موو
ئه‌و چیرۆکانه‌ی ژیانم، که له نیو ئازاریکی سه‌ختی ژیاندا
له‌دایک بوون، هه‌ر وا به‌ ئاسانی بیانسپرمه‌وه؟

ئاخر کاتیک که ژن ده‌گری، له نیو هه‌ناوی هه‌موو دلۆپیک
له دلۆپه فرمیسکه‌کانی، خه‌میک یان هه‌ستیکی تۆله‌کردنه‌وه
بوونی هه‌یه و ده‌یه‌وێت به‌ گریانی ناخی، بیان شواته‌وه.
ده‌یه‌وێت ئارامی به‌ دله‌ میهره‌بانه‌که‌ی خۆی بداته‌وه.

ئاده‌ی تۆ پیم بلی، کاتیک مرۆف خه‌مه‌کانی له ناخیدا په‌نگ
ده‌خواته‌وه، ئه‌گه‌ر ده‌رچه‌یه‌ک نه‌دۆزیته‌وه بۆ ئازادکردنیان،
ده‌بیت بیر له چ تۆله‌یه‌کی ترسناک بکاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ناخی
خۆی ئاسووده بکات؟ باوه‌رم وایه هه‌موو تاوانه‌کان، ته‌نیا
له‌و خۆخه‌فاندنه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوو... ئه‌گه‌ر ژن هینده
میهره‌بان نه‌بوایه.. نه‌یده‌توانی خه‌مه‌کانی ناخی به‌ فرمیسک
بسپێری. دلنیام مرۆف ئه‌گه‌ر له به‌رده‌م خه‌میکی قوولدا
نه‌توانیت بگری، ئه‌وا هه‌ستیکی تۆله‌کردنه‌وه بۆ ژیان، له

ناخیدا به رپا دهکا.

من له و دۆخه دا ئازارهکانی ناخم، به هه موو ئه و دلوپه فرمیسکانه دهسپارد که هه موو رۆژیک له ته نیایمدا ده مرشتن. بیرگه لیک میسکی ته نییووم. به دووی چاره نووسی نادیا ری خۆمه وه، کویرانه رپم ده کرد. ده موست له ئه ندیشه مدا ده روازه یه ک بو ئازاره کانم بدۆزمه وه. تا ده هات، ژیانم به ره و دۆلیکی تاریک و پر مه ترسی رۆ ده چوو. به دوای شتیکیا ده گه رام خۆمی پیوه بگره وه. بو ئه وه ی خۆم له و دۆخه دژواره قوتار بکه م.

رۆژیک بیرم له وه کرده وه، بو دوا جار، کۆتایی به و ژیا نه به ینم که له نیو تاریکاییه که یدا ون بوو بووم. بو خۆیشم نه مزانی چۆن خۆکوشتن وه ک فریاد په سیکی خۆی له نیو بیر و ئه ندیشه مدا وینا کرد! ههستم ده کرد رهفتاره درندانهکانی سه رکه وت، که بوو بووه خوویه کی رۆژانه ی و له به رام به رم ده ینواندن، هۆکاری ئه وه بیت که به ویستی خۆم ئه و چاره نووسه هه لبژیرم. بو ئه وه ی کۆتایی به و رینگه نادیا ر و تاریکه به ینم که هیشتا له سه ره تایی ته مه نیدا بووم، ئه و رۆژه تا درهنگانیکی، بیرم له شیوازهکانی خۆکوشتن کرده وه. تا شیوازیکی بدۆزمه وه که شایسته ی توله ی ئه و ناپاکییه بیت.

بیرگه لی خۆکوشتم له ناخی خۆمدا، وینا ده کرد. له گه ل هه موو وینا کردنیکی کوشتنی خۆمدا، وینه ی سورکیو وه ک میرده زمه یه ک ده هاته ناخمه وه و به زه رده خه نه یه کی گالته جارانه وه لئی ده روانیم و پئی ده وتم:

- تۆشايەنى ئەو ژيانەيت كە بە ويستى خۆت ھەلت
بژاردوو. من چيژ لەو ساتانە دەبينم كە تو بە دەم مەرگى
خۆتەو دەتلييتەو.

من لەو كاتەدا لەناو خۆمدا دەدوام، سەر كەوت وەك
ھەموو رۆژان، بە سيمايەكى تال و رقتاميزەو، ھاتەو
مالەو. كە ميك لييم نزيك بوو. لەو ساتەدا من نىگاكانم
لەسەر دەمانچە كەى كە مەرى بوو، كە لە پشتينە كەى دەرى
ھيتا و لەسەر ميژى تە لە فزيۆنى ھۆلەكە، دای نا. بە نىگايەكى
ترسناكەو لەيمى روانى و بە فەرمانىكەو پيى وتم:

- ئەو بۆچى دۆش داماویت و لييم دەروانیت؟ برۆ خيرا
چايەكەم بۆ دەم كە.

ئەو رەفتارە نامرۆقنانانەى سەر كەوت، واى لى كردبووم،
زیدەتر قيژم لە ژيانى خۆم بييتەو. تا دەھات، ويستى
خۆكوشتن لە ناخدا گەورەتر دەبوو. ئەو رۆژە تا كاتى
خەوتن، بيرم لەو دەمانچە يە دەكر دەو كە وەك منداليكى
خۆشەويستى شەوانە، لە ژير سەرينە كەيدا، لە گەل خۆى
دەينواند و لايەكى بە دەرەو بوو، بۆ ئەوەى لە نيزىكەو
ئاگای لى بييت.

ئەو شەو، بيرم ئاويزانى مەرگى خۆم بوو بوو، بيئاگا
لەو ئەنديشە يەى كە ميشكى تەنيبوو، لە جىگەكەم رابووم.
بينيم سەر كەوت لەنيو خەويكى قوولدا رۆچوو. چاوم بەنيو
ھەموو ژوورى نووستنە كەدا گيړا، وەكئەوەى لە بوونى
خۆم دلنيا بيمەو. بي دەنگى و كشوماتيى ژوورەكە، ترسيكى
گەورەى لە ناخدا خولقاندبوو. بۆنى خويى جەستەى خۆم

دهکرد. به ئه سپايي له سيما قيزه ونه كه يم رواني. دلنيا بوومه وه له وهی له قولايی خه ودا ئارامی گرتووه. له جیگه كهی خوم بلند بووم و چوومه بهردهم په نجه ركه و كه ميگ په رده كه م لادا و سه يريكي ئاسماني سامالي ئه و شه وه م كرد، كه ئه ستيره كان، به پرشنگه كانيان، ديمه نيكي هه ست بزوينيان له نيو ئه و تاريكيه ئه نگوسته چاوه دا نه خشان دبوو.

له ناخدا هيج هه ستيم بۆ ژيان نه بوو، تاكو به چيژي كه وه له و ديمه نه ئه فسوناوييهی ئه و شه وه بروانم. ئاوړيكم بۆ سيسه مه كه دايه وه. سه ركه وت له و دۆخه ی خويدا دهقی گرتيوو. ئيتر دلنيا بوومه وه له وهی به و جووله هيمنه م به ئاگا نايه ته وه. ئاخړ ئه و، پياويكي هه تابليی ورياو به ده ست بوو. زورچار گهر شه وان، دهنگيكي نامۆ هه با، يه كراست له جیگه كهی خوی راده بوو و تاوی ئه دايه ده مانچه كهی. ئه وهنده به ئاگاييه وه خه و ده چوو ه چاوه كانی، وه كه وهی له نيو هه ناوی دوژمندا خه وتييت.

ئه و رهفتارانهی سه ركه وت، گومانی ئه وهی لا دروست كردبووم، كه سه ركه وت رۆژانه، له گه ل تاوان و ترسيكدا رهفتاری دهكات. ئه گه رنا مروؤف كاتيک رۆژه كانی به ئارامی به سه ر ده بات، له شه وه كانيشيدا به ئارامی رۆژ ده كاته وه. به هيمنی له سه رينه كهی نزيك بوومه وه. ده ستيم بۆ كلکی ده مانچه كهی ژير سه رينه كهی دريژ كرد كه نيوهی به دهر كه وتبوو. به ئه سپايي ده مانچه كه م له ژير پيخه فه كهی دهره ينا و كه ميگ ليم رواني. بيرم له و پارچه ئاسنه رهش و قورس و ره زاگرانه ده كرده وه كه ته نيا به په نچه يه ك ده توانييت کوتايي

به ژيانی مروؤفیک بهینیت و بو کؤتاجار له ژياندا بیسریته وه. من دهمویست له و ساته دا ئه و مروؤفه خوُم بم. خوُم له نیو ئه و ژيانه تاله بسر مه وه که هیچ هیوایه کم تیندا بو ژیان نه مابوو. به خوُم وت: «ده بیت چۆن بتوانم به کاری بهینم!». بیرم له و پوژانه ی سهره تای هاوسه رگیریمان ده کرده وه که ته نیا ههفته یکمان تیپه راندبوو، له سه ره همان سیسه م، له نیو گهر مه ی باسی گیرانه وه ی ژيانی خویدا، به ههستیکی خو شحالییه وه پی و تم:

- ده ته ویت فیری به کارهینانی ده مانچه ت بکه م؟

من که چه کم ده بینی، ترس هه موو گیانی ده له رزاندم. به خه ندیه کی ده ستر کرده وه پی و تم:

- نا.. نه که نامه ویت فیری بم.. ته نانه ت ناشمه ویت له پیش چاوه کانم بیت.

سه ره که وت به پیکه نینیکه وه پووی تیکردم و وتی:

- ده زانم ژنان ئاره زووی چه ک ناکه ن، به لام تو هاوژینی منیت، له به ره وه پیویسته شتیکی له باره وه فیر بیت. ئه مه روژگار.. پیده چیت له کاتیکدا پیویستیت به به کارهینانی بیت. پیویسته ژن، بو به رگریکردن له شه ره فی خو ی، ئه زموونی له گه ل چه کیشدا هه بیت.

ده مانچه که ی لی نیزی ک کردمه وه. به دوو په نجه ی، به شی سه ره وه ی ده مانچه که ی بو دواوه راکیشا و به نیگایه کی ترسناکه وه پی و تم: «ئیسنا فیشه ک له به رده م لوله ی ده مانچه که دایه». په نجه یه کی بو په له پیتکه که درێژکرد و پاشان وتی: «ئه گهر فشاریک بخه یته سه ری، ئه و ایه کراست

دهته قییت. بۆ ئه وهی بتوانیت دوژمنه کهت به ته واوی بیپیکیت پیویسته لوولهی ده مانچه که راسته و خو ئاراسته ی ئه و شوینه بکه ی که ده ته ویت بیپیکیت. بۆ نمونه سه ری مرؤف یه کیکه له و شوینانه ی که به یه ک فیشه ک، ده توانیت دوژمنه که تی پی بکوژیت».

له و ساته دا هه مان ئه و کاره م دووباره کرده وه که سه رکه وت له و شه وه دا بۆ چه ندین جار ناچاری کردم که ئه و کاره بکه م. له کاتی راکیشانی به شی سه ره وه ی ده مانچه که، ئه و فیشه که م بینی که بریاربوو بۆ کوشتنی خوّم له میشکی خوّمدا نقومی بکه م. له گه ل شلکردنی ده ستمدا فیشه که که به هه مان ریتمی لیدانی دلم به ره و لووله ی ده مانچه که ری ده کرد. لووله ی ده مانچه که م له سه ر سه ری خوّم دانا و په نجه ی دوشاو مژهم له سه ر په له پیکه که ی دانا بوو.

له و کاته دا ئه وه م به جوانترین هه لبژاردهی خو کوشتنی خوّم ده زانی. که له چرکه یه دا خوّم له بوونی خوّمدا بسپرمه وه. به لام ترس هه موو جه سته می هینابوو له رزین. دلم هینده خیرا لینی ئه دا، وا هه ستم ئه کرد له نیو سنگه گوشتنه که مه وه هاتوته دهره وه. بیرم له وه ده کرده وه له دوا ی ئه و کاره ساته، ده بیته چی روبدات؟ ئایا به م کاره م ده توانم ئه و دله پر له قینه ی سورکیو ئاسووده بکه م، یان ده بمه ئازاریکی بیکووتا و بۆ هه میشه له نیو ژیانیدا ده مینمه وه؟!

نازانم چوّن له و ساته دا ئه وه به ئه ندیشه مدا هاته وه که من به لینیکم به خوّم دابوو ته نیا بۆ ئه وه ی جاریکی تر هه ناسه یه ک به به ری ئه و عه شقه مردووه ی ناخدا بکه مه وه،

دریژه بهو ریگیاه بدهم! ئاخړ له ژياندا هه میښه دهره تیک هیه بۆ ئه وهی مروّف تیندا هه لسیته وه. له و کاته دا من له نیو ئه نندیشهی خومدا گه مەم له گه ل مه رگی خومدا ئه کرد، سه رکه وت به گوړانی باری خه وه که ی، منی بۆ لای خو ی هی نایه وه.

هه ستم کرد بیئاگا له بیرکردنه وه کانم جه ستم جیاواز تر له خوم رهفتار ئه نوینی. به خیرایی ده مانچه که م له سه ر سه ری خوم گواسته وه بۆ سه ر سه رکه وت. له و خه ونه قوله یدا ده موچاوه باریک و بچکوله که ی هینده بیتاوان ده هاته پیش چاوه کانم، ئومیدی ئه وه م ده خواست له هه موو ساته کانی ئاگاییدا به و شیوه یه سروشتیه ی خو ی بینیبام. به لام ئه فسوس له و کاته دا له ترسی به ئاگاهاته وه ی، وای لیکردم به بی و یستی خوم، په نچه م له په له پیتکه ی ده مانچه که توند کرد.

به هو ی ئه و دهنگه ی که وه ک زه نگیگ له می شکمدا ئه زرنگیاه وه و گو یکانی کپ کردم، بیئاگابووم له وه ی چی رووی داوه. کاتیک له سه رکه وت م روانی، خوینیکی گهرم، له جیگه ی ئه و فیشه که ی که سه ری پیکابوو، وه ک کانیه ک قولپی ئه دا و به لاجانگیدا هه تا پیخه فه که ی ژیر سه ری جوگه له ی به ستبوو. خوین له و چالاییه ی که به هو ی سه ریه وه له سه ر سه رینه که ی دروست بووبوو، وه ک گو میک، مو لی خواردبوو هالو یکی گهرمی لی بلندده بوو. ئه و دیمه نه ناخمی تاساند. هاواریکی توند له گه روومدا په نگی خواردبوو. هه ستم ده کرد هه موو خوینی جه ستم له

کاسه‌ی سهرمدا کۆبووه‌ته‌وه. تا ئه‌و ساته ده‌مانچه‌که هه‌ر به‌ده‌ستمه‌وه مابوو. چاوه‌کانم له‌سه‌ر ئه‌و جه‌سته بی جووله و ترسناکه، قه‌تیس مابوو.

له‌و ساته‌دا مێشکم به‌ته‌واوی وه‌ستابوو. توانای هێچ بیرکردنه‌وه‌یه‌کم بۆ دۆخه‌که نه‌مابوو. من به‌و شیوه‌یه ده‌قم به‌خۆمه‌وه گرتبوو. له‌و کاته‌دا چاوه‌ بچکۆله و ترسناکه‌کانی کرده‌وه و به‌ نیگایه‌کی تۆله‌نامیزه‌وه لێی روانیم. من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م له‌ توانامدا بوو، هه‌تا هیزم تیدابوو، گورپیکم به‌ ناخی خۆم دا و ئه‌و گه‌رووه تاساوه‌م، به‌ قویشکه‌یه‌ک که له‌ناو ژووره‌که‌دا گویم له‌ ده‌نگدانه‌وه‌ی بوو، به‌ردا.

که به‌خۆم هاتمه‌وه، هیشتا ده‌نگی ئه‌و قویشکه‌یه، له‌ گه‌روومدا مابوو. سه‌رکه‌وت به‌ چاوه‌ پر له‌ گومانه‌کانیه‌وه به‌ سه‌رمه‌وه بوو. ده‌مانچه‌که‌ی به‌ ده‌ستی راستیه‌وه گرتبوو، لێی ده‌روانیم. به‌ سه‌رنجیکی ورده‌وه له‌ روخساریدا به‌ دوا‌ی ئاسه‌واری ئه‌و فیشه‌که‌دا ده‌گه‌رام که سه‌ری پیکابوو، وتی:

- ئه‌وه‌ خه‌ونت بینیه‌؟

تا ئه‌وه‌کاته‌ش دلنیا نه‌بووم له‌وه‌ی که ئه‌و تاوانه‌م به‌ خه‌ون بینیییت. هه‌موو جه‌ستم نغرۆی ئاره‌قه‌ی جه‌سته‌ی خۆم بووبوو. هه‌ستم ده‌کرد له‌رزیکي بیته‌ندازه گیانمی ته‌نیوه. ئه‌و شه‌وه تا سپیده دیمه‌نی کوشتنی سه‌رکه‌وت وه‌ک فلمیک، تاواناتاویک، له‌ پێش چاوه‌کانمدا خۆی نمایش ده‌کرد. ئیتر ئه‌و خه‌ونه هه‌موو بیر گه‌لیکی خۆکوشتنی له‌ ناخدا وه‌ک هه‌وریک ره‌وانده‌وه.

ئه‌وه‌ی درێژه‌ی به‌و ژیانه تال و ئه‌سته‌مه‌ی من دا، ته‌نیا

ئەو تروسكەى ھىوايە بوو كە لە چاوەكانى سوركىئوھ وە دەمىنى. ئەو بۆ من بووبووھ ھىوايەك بۆ ژيانكردن. لەم دۆخەدا ھەرچەندە لىي بىئاگا بووم، بەلام لە قوولايى پوھمدا بە دىدگا جوانەكانى بۆ ژيان، خۆى بەجى ھىشتبوو. ئەو بەماناى ژيانى ناساندم. بە گوفتارەكانى، سەرنجەكانى بۆ قوولايى چىژى خۆشبەختى و بوونايەتى خۆم رادەكىشا. لە ھەموو ساتىكى بىرى ئەودا، تەمەنناى ئەوھم دەكرد وەك ھەموو ژنىكى تر، زۆر سادەتر لەخۆى، بۆ ژيان بېروانم و پوژرەكانم بەو فەرمانانەوھ بەپى بكەم كە بووھتە سروشتىكى ژيانكردن. بەلام منىكى پەرورەدى دەستى مروفىكى بەئاگا لەخودى خۆى، چون بتوانم خۆم لەگەل ئەو كوئىلاتىيەدا بگونجىم.

ئاخر خاتوو مولى، تۆ دەزانىت كاتىك مروف خۆى دەناسىت، زياتر لە ھەموو كەسىك نازار لە ژيان دەچىژىت. لە بىچارەيمدا دەمويست وەك ھەموو ژنىك، دان بەو رەفتارە نىرینەبىيانەدا بنىم كە پياوھتى تيا دەبىنرا. بەلام ئەوھ بۆ من كارىكى ھىندە ئەستەم بوو، كە لە ناخدا، لە بەرامبەرى، ھەستم بە ياخىبوونى خۆم دەكرد بۆ ئەو ژيانەى، كە بە بىرو ھەستەكانم، دژواربوو.

من بەدرىژايى ئەو ماوھىە، بە ھەستىكى ياخىبوونەوھ، لەژيانم دەپروانى. لە چاوەپروانى پوژرىكدا بووم ژيان بە خەونەكانم ئاشنا بكاتەوھ و بگەرپمەوھ سەرەتاي ئەو رىگەيەى كە يەكەمىن ھەنگاوەكانم پىي نامۆ بوون. من بەو دۆخەوھ پوژگارەكانم بەپى دەكرد. ھەرگىز لە چاوەپروانى

ئەو رېكەتە دا نەبووم كە چاوەكانم بە سوركئو ئاشنا بئتەو. تا لە پوژئىكى ساردى زستاندا، بەفرئىكى زور بە باوە بارئبوو، هەموو شەقام و كوڵانەكانى لە خویدا سىپى كردبوو، بەهۆى ئەو بەفرەو، كەشەكە ئەوەندە سارد بووبوو كە سەرما پەنچەى بنیادەمى هەلەوەراند. چەند پوژئىك بوو ئامئىرى «جلشتن»ەكەم كارى نەئەكرد. چەند جارئىك داوام لە سەرکەوت كرد كە چاكى بكاتەو، بەلام ئەو داواكەمى فەرآموش كردبوو. ئاخىر ئامئىرىكى وەها قورس و گران چوون بە كەسىكى كەمجورم و لاوازى وەك ئەو، بتوانئت لەناو ئۆتۆمبئلەكەى خوئى بنئت و ببباتە لای وەستا؟! ئەو پوژە، بەهۆى ئەو سەرمايەو، تكام لئى كرد كە هەرچوئئىكە ئەو كارە بكات. ئەگەرنا ناتوانم كارەكانم بكەم. دواتر بەناچارى وتئى:

- بە (بەناز) ئى خوشكم بئئ.. ئەو وەستايەكى خومان دەناسئت و دوكانى چاككردنەوئى ئەو ئامئىرانەى هەيە.. ژمارەى تەلەفونەكەى لایە.. با پەيوەندى پئوئە بكات و بئئئئتە مالهەو.

كەوشەكانى لەپئىكردوو لەئئوئەندى دەرگای هۆلەكەدا، بەئىگايەكى ماندووئەو وتئى:

- ئەمرو كارى زورم هەيە، تۆ چاوەرئم مەكە.. ئەوئى وت و چووئە دەرەو. مالى باوكى سەرکەوت خئزاندار بوون. باوكى دوو ژنى هئئابوو. لە ژنى دووئەمئان سئى كور و دوو كچى هەبوو. ژنى بو هەموو كورەكانى هئئابوو. كچەكانئشى بە خزم و كەسە نئزئىكەكانى خوئى بە

شوو دابوو. له ژنی دووهمی سهرکهوت و به نازی خوشکی و دووبرای بچوکی هه بوو. باوکی تا بلینی پیاویکی به هه یبهت و خاوهن پیگهی کۆمه لایه تی بوو. له نیو بنه ماله که هی خۆیدا، هه موو خزمه نزیکه کانی له کاتی بۆنه کاندای دههاتنه مالی و بۆ چاره سه هری کیشه و ژنهینان و شووکردن، راویژیان پین ده کرد.

هه موویان به سه روکی بنه ماله و تیره که هی خۆیان نه ژماریان ده کرد. زۆر له و کاتانه هی زۆریک له خزم و که سه نیزیکه کانیان، که له مالی باوکی سهرکهوت کۆ ده بوونه وه، هه موو ژنه کان له و ماله دا ده ستیان ده کرد به ئاماده کردنی شیویکی زۆر بۆ میوانه کان. له هه موو ئه و بۆنانه دا به ناز دههات به دوومدا و له زمانی دایکیه وه گازی ده کردم. ده بوو ئه و رۆژه تا درهنگانیکی شه و، له گه ل هه موو ئه و عه شاماتی ژنه ی که له چیشتهخانه گه وره که هی مالی باوکیدا خه ریک بوون، کارم بکردایه و قاپ و قاچاگی هه موو ئه و میوانانه مان شتبا و له جیگه ی خۆی ریکمان خسته بایه ته وه. کاتیک میوانه کان ده رۆیشته وه، ئه و رۆژه هه موومان له ماندوویتیدا، به دهم دانیشته وه وه نه وزی خه و ده بیردینه وه. به تایبهت من که له گه ل ئه و کاره گران و زۆرانه دا رانه هاتبووم.

زۆر جار له کاتی کارکردنا، هه ستم به دابه زینی فشاری خوینم ده کرد و به رچاوه کانم وهک شه وه زهنگ تاریک دادههات. جاریک که میوانیکی زۆر به هو ی چاره سه هه کردنی کیشه یه کی خیزانی خزمیکیان، که ئاههنگیان له مالی باوکی گپرابوو، میوانیکی زۆر له خزم و که سی خۆیان و ئه و ماله ی

که له گه لیاندا به شه ر هاتبوون، ئاماده بوون. من له و کاته دا تاوم دایه ئه و قاپه کاشیانه ی دایکی به ناز شو ر دبوونی و له لای خو یه وه که له که ی کردبوون، تاوه کو بیان به مه وه بو چیشته خانه که، که له جیگه ی خو م دا بلند بووم، له هیکرا، هه ستم کرد چاوه کانم ته واو تاریک بوون و هیز له جه سته م دا نه ما. هه موو قاپه کان له ده ستم که وتنه خواره وه و هه ر پارچه یه ی به لایه کدا بلاو بووه وه.

ئه وه نده هه ستم به خو م کرد، دوو ژن، تاویان دایه بن هه نگلم و به ره و ژووریکی بچوکیان بردم، که له ته نیشته چیشته خانه که وه بوو. به هیمنی له سه ر قالییه نه خشاره که ی که هه موو ژووره که ی پر کردبووه وه، به پشته دریشیان کردم. کاتیک به ئاسته م چاوه کانم کرده وه، بینیم دایکی به ناز، به سه رمه وه یه و تاواناویک ده سته ی ده خاته ناو قاپیکی پچوکه وه که ئاوی تیداوو و ده سته ی پی ته رده کرد و ده موچاوه زه رده له گه راوه که می پی ته ر ده کرد. هه سته ی کرد خه ریکه به ئاگا دیمه وه، که میک سه رنجی لیوه کانی دام که به هوی ساردی جه سته مه وه ده له رزین، سه ری هینایه لامه وه و به گویمدا چپاندی:

- کچم.. ئه گه ر ئه زانیت سکت هه یه، بوچی کاری گران

ئه که یته؟!

زیاتر له سالیک به سه ر هاوسه رگیریمدا تیپه ر بووبوو. دایکی، زورجار داوای ئه وه ی لی ده کردم که سه ردانی پزیشکیکی ژنانه بکه م بوئه وه ی دلنیا بیت له هوکاری دووگیان نه بوونم. من بو خویشم که نه مده زانی چ چاره نووسیک

چاوه پیم دهکا، هرگیز نارزه زووی ئه وه م نه ده کرد ئه و کاره
روو بدات. به رده وام به بیانوو یه که وه، خۆم له و پرسیاره
قیزه ونه ئه دزیه وه که دایکی سه رکه وت لئی ده کردم.
نه مده ویست به هۆی منداله وه دریزه به و چاره نووسه بدهم
که بۆ خۆیشم نه مده زانی به ره و کام ئاراسته ی ژیانم به ری
دهکا!

په یوه ندیم به به ناز هوه کرد و ئه وه نده ی چه ند خوله کیک،
خۆی گه یانده ماله وه. به ره و لای جلشوره که چوو. که میک
خۆی به و دوگمانه وه خه ریک کرد که له ریگه یه وه ئامیره که ی
به گه ر ده خست. دوا ی ئه وه ی دنیا بوو له له کارکه وتنی، به
ته له فونه که ی په یوه نده ی به ناسیا وه که یانه وه کرد. پاشان پیی
وتم:

- ده بیت بگه ریمه وه بۆ ماله وه.. ئه گه ر وه ستاکه هات،
له گه ل خۆمدا ده یه نیم. تو له ماله وه چاوه ری بکه.
به ناز کچیکی ژیکه له ی بالا مامنا وه ند بوو. خاله ره شه که ی
ته نیشته لیوه کانی، نه خشیکی جوانی به پیسته سپیه که ی
ده موچاوی به خشیبوو. هه تا بلئی کچیکی قوشمه و
قسه خۆش بوو. ماوه یه ک دلی به لای کوریکی دراوسینانه وه
بوو. ئه و به هۆی ئه وه ی ته مه نی، که ته نیا دوو سالیگ له
من مندالتر بوو، زۆر له و ئیوارانه ی که سه رکه وت دره نگ
ده هاته وه، سه ردانی ده کردم و درده دلی خۆی بۆ ده کردم.
که کوریک به هۆی عه شقی به ناز هوه، رۆژانه، چه ند جاریک
به به رده م ده رگای مالیاندا هاموشۆی کردوه. کاتیک دایکی
هه سته ی به وه کردوه که ئه و کورپه به مه به ستیک له کاتی

تیپه ربوونی به کۆلانه که دا سه ریک بۆ ناو مالکه یان ئەگیریت،
باوکی لئ ئاگادار ئەکاته وه.

باوکی به ناز چاودیری ئەو کورپه دهکات، تا به کۆلانه که دا
تیپه ده بیت. پاشان له ریگه ی دوو پیاوی شوناسی خۆیانه وه،
به دووی ده که ون و له نزیکی مالی خۆیان ده یگرن. ئەوه نده ی
لئ ئەدهن، کورپه ی تاین، توانای ئەوه ی نامینیت له جیگه ی
خۆیدا بلند بیته وه و هه لبیت. دوا ی ئەوه، هه ره شه ی ئەوه شی
لئ ده که ن که جاریکی تر به و کۆلانه دا نه یه ته وه. کورپه ی
تاین، بۆ تاهه تا، له و کۆلانه دا نه بینرایه وه. که به ناز ئەوه ی
بۆ ده گیرامه وه، به دلئکی گرانه وه، ئەه ی وت که به هوی
زه برو زۆری باوکیه وه، ته نانه ت نه خوی نه خوشکه کانی،
که له ژنی یه که می بوون، نه یانتوانیوه، خویندن ته واو بکه ن.
باوکیان به ویست و به ره زامه ندی خوی، کچه کانی دابوو
به شوو و ئەگه ر کاریک ره زامه ندی ئەوه ی له سه ر نه بووبا،
ئه سته م بوو. ته نانه ت هه یچ کام له کورپه کانی شی نه یانده توانی
به ره رچی بده نه وه و بیگویی له به رامبه ریدا بکه ن.

له ماله وه، له چاوه روانی وه سته که دا بووم. نه مده زانی
که ئەو چاوه روانیه م، چاره نووسی ژیانم، بۆ ئاراسته یه کی
دژوار و مه ترسیدار ده بات. تکات لیده که م خاتوو مؤلی،
پرسیار بکه، پرسیری هه موو شتیکی ژیانم لئ بکه، ته نیا
بۆ ئەوه ی هه سته کانم به ئاگا به نیمه وه. من چیژ له ئازاری
ئەو پۆژانه ده بینم که ژیان تیندا ماندووی کردم. ده مه ویت
پرسیاری هه موو شتیکم لئ بکه یه ت، بۆ ئەوه ی هه موو ئەو
چرکه ساتانه ی ژیانم که له نیو که له به ره کانی بیره وه ریمدا

بزر بوون، بیاندۆزمه‌وه و سزای رۆحی خۆمیان پئی بدهم.
ئای خاتوو مۆلی، هەرگیز ئه‌و رۆژهم له‌بیر ناچیته‌وه که
مه‌رگ و عه‌شق تیدا ئاوێزانی یه‌کدی بوون. کاتیک وه‌ستا که
خۆی به‌ ماله‌که‌مدا کرد و من له‌ ژووری نووستنه‌که‌ی
دواوه، ئه‌و پۆشاکانه‌م ریک ده‌خست که به‌هۆی له‌کارکه‌وتنی
ئامیره‌که‌وه، به‌ده‌ست شتیبوم. به‌ناز وه‌ستا که‌ی راسته‌وخۆ
به‌ره‌و لای جلیشۆره‌که‌ برد بۆئه‌وه‌ی چاکی بکاته‌وه. که
ده‌نگی به‌ناز م ژنه‌وت :

- من سه‌ریک له‌ ماله‌وه ئه‌ده‌م و ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ لاتان،
وه‌ره به‌ وه‌ستا که‌ بلی، بزانه چیه‌تی.

ئه‌وه‌ی وت و چووه ده‌ره‌وه. ده‌ستم له‌ کاره‌که‌م هه‌لگرت
و به‌ره‌و لای گه‌رماوه‌که‌ چوم که ئامیری جلیشۆره‌که‌ی
لئ بوو. وه‌ستا که به‌ هۆی ئه‌وه‌ی له‌ ئامیره‌که‌ی ده‌روانی،
پشتی له‌من بوو. ئاگاداری هاتم نه‌بوو که لیم روانی. به
به‌ژن و بالا که‌یدا به‌که‌سیکی نامۆ نه‌ده‌چوو. چا که‌تیکی
خوری له‌به‌ردا بوو. ملیچیکی درێژی له‌ ملیه‌وه ئالاندبوو.
له‌ ته‌نیشته‌ خۆیه‌وه جانته‌کانزاکه‌ی که که‌ره‌سته‌ی
چا کردنه‌وه‌که‌ی تیدا بوو، دانابوو. سلوم لئ کرد. به‌هیمنی
ئاوری بۆم دایه‌وه. هینشتا چه‌ند هه‌نگاوێک مه‌ودای نیوانمان
بوو. من له‌په‌ر له‌جیگه‌ی خۆمدا، هه‌نگاوه‌کانم، قه‌تیس بوون.
هه‌رچی جووله‌ هه‌بوو له‌ جه‌سته‌مدا نه‌ما.

زمانم هینده‌ گران بووبوو، توانای ده‌ربیرینی هیچ
وشه‌یه‌کم نه‌مابوو که له‌و دۆخه‌دا ده‌ری بیرم. هه‌ستیک
ئاویته‌ی ترس و شادمانی، هه‌موو جه‌سته‌می هینایه‌ له‌رزین.

ئەو بە نىگايەكى تاساۋ، لىمى دەروانى. تا چەند چىركەيەك،
 ھەردووكمان لە جىگەي خۆماندا ۋەك دوو جەستەي
 مۆمياكراۋ، لە بى جوولەييدا، ئارامان گرتبوو. لە چاۋەكانيدا
 چەند دلۆپىك فرمىسك، كە ئازارى لى دەچۆرا، بە كولمە
 رەق و وشك ھەلھاتوۋەكانيدا، خزانە خوارەو. بە خۆم وت:
 ئاخىر جگە لە عەشق، چ ئەستەمىك ھەيە كە بتوانىت پياۋيىك
 بەھىنيتە گريان!

ئەو كاتە ھەستم كرد كە ھىشتا عەشقى ئەو بۆ من، لە
 ناخيدا جۆش ئەدا. ئەو دىمەنە، ئاگرىكى بەتيني لە ھەناۋى
 من بەردا. ھەستم كرد خوينىكى گەرم ھەموو جەستەمى
 لەو بەستەلەكەي تىي كە وتبووم، خاۋ كردەو. چاۋەكانم
 بە وىنەي بارانىكى بەخوڤ، فرمىسكيان لى دەچۆرا. بە
 گەروويەكى تاساۋەو، لەو دۆخەي تىي رامابوو، رامچلەكاند
 و وتم:

- تەكا دەكەم.. بمبوره.. ئىستاش تاۋانى ھەلەي خۆم، بە
 ئازارەو ئەدەمەو.

بە دەنگىك كە لەناۋ قولايى ئازاردا تاسابوو، وتى:

- بىرت ماۋە كە پىم دەوتىت عەشق ھىچ ۋەرزىكى نىيە..
 كە خۆي بە رۆحت ئاشنا دەكات، ئىتر بە ويستى خۆي،
 گەمەت پىدەكا. ئەزانىت لەو رۆژدەۋەي ئاگرت لە ناخم بەردا و
 رۆشىتت، ھەموو رۆژىك ناخم دەسووتىت و ھەلدەقرچىت؟
 ھەموو ئەو رۆژانە لە نىگاي چاۋەكانتەو، ئەو ئومىدەم
 دەبىنى، تەنيا بۆ ساتىكىش بىت، منىك كە لە نىۋ ئازارى ئەم
 رۆژگاردا لەدايك بووم، بە چىژ و خۆشبەختىەكانى ژيان،

ئاشنا بېم. ئەفسوس من بە ژيانم ئاشنا كردیت، بەلام تو
مەرگىكى هېتىن و ئازار بەخشت پى بەخشىم. ئەوئەندە رۆحمت
لەو ئازارنەوہ ئالۆسكاند، كە بەردەوام تىندا چاوەروانى
فرياد رەسم لى دەكردیت. شەونم.. ئىستا پىم بلى، ئايا بەو
كارە دلت ئاسوودە بوو؟

هېزى ئەوہم نەما بوو كە لە بەردەم ئەو نىگيانەى كە
وہك تىرىك لەرۆحم دەچەقین و ئازارى پى دەبەخشىم، لى
بروانم. ھەستىكى شەرمەزارى، چاوەكانى بۆ بەر پىكانم
گواستەوہ. ھەناسەم لەنىو سىنگمدا، قەتیس ما بوو. دلم
بەرگەى ئەو ھەموو ئازارەى نەما بوو. لەو ساتەدا ئارەزووى
ئەوہم دەكرد مەرگ لەو دۆخەدا قوتارم بكات. ھەستم كرد
ئەو فرمىسكەى كە لەبەر نىگا تىژەكانى دەچۆرا، خەرىك
بوو ناخى لە ئازاردا ئەشۆردەوہ. ھەناسەى كى نائومىدى
دەروونى ژياندەوہ و بویرى ئەوہم بە خۆم دا كە لە چاوە
كانى بروانم. وتم:

- ئاخىر تو وا دەزانیت بەم ژيانكردنە خۆشبەخت بووم؟!
من نەمتوانى ئەو ژيانە بۆ خۆم ھەلبژىم كە وىستم بوو.
ژيان منى ھەلبژارد و كۆپەى خۆى كردم. مەرۆف كە لە
بەردەم كىشەكانى ژياندا دەستەوسان بىت، تەنیا دوو
ھەلبژاردەى دەبىت.. يان دەبىت خۆى بكورژىت.. يان دەبىت
خۆى رادەستى چارەنووسىكى ناديار بكات.. دەى تو پىم
بلى.. من لەو دوو پىگايە كاميانم ھەلبژاردبا؟! ھا؟! ئاخىر
لەم ھەرىمەدا، ژن كە خاوەنى خۆى نەبىت، خەونەكانىشى
لى زەوت دەكرى. متمانەم پى بكە سوركىو.. ھەر ئەو ژيانە

ناچاری کردم هه موو ئه و خه و نانه ی که توّم تیا ده بینی.. به دهسته کانی خوّم، بیانخنکینم. به لام دلنیا به ئه وهی هیوایه کی بهم ژیا نه تاله م به خشییه وه، ته نیا بینینه وهی چاوه کانت بوو. ته نیا ئه و نیگایانه ته که دریژه به هه ناسه کانم ئه دهن و له چاوه پروانیتدا رۆژه تاریکه کانم ئه ژمار ده کرد. ئیستاش که تو ده بینم، هه ستیکم بو ده سپیکردنه وهی ئه و ژیا نه له ناخندا سهوز ده بیته وه.

ههنگاوه کانم له گه ل ئه و په یقانه دا، که له قوولایی ناخمه وه ده هاتنه دهره وه، منیان گه یانده به رده می. هه ستم کرد هیزیکی له راده به دهر، له قوولایی ناخی هه ردوو کماندا، بو یه کتریمان کیش ده کا. ئه وهنده لیك نزیک بووین هه لمی هه ناسه مان تیکه لی یه کدی بوو بوو. ته واو له خو مان بیئاگا بووین. سورکیو به ده سته ماندوو ده کانی، شانه گوشتنه کانی توند گرتم و به خو یه وه نووساندمی. به ده نگیکی تاساوه وه پیی وتم:

- ئیستاش خو شم ده ویی.

ئه و وشه یه ی، ئاگری له هه ناوم به ردا. له ئامیزه گه رمه که یدا، چیژم له لاوازی خوّم ده بینی. به تونیکی وروژینه ره وه وه لامم دایه وه و پیم وت:
- له تو زیاتر.

له و کاته دا که به رده وام له قوولایی چاوه کانی یه کترمان دهروانی، به تاسه وه ده ممان له نیو ده می یه کتری نابوو، سورکیو له گه ل مژینی لیوه کانمدا، زیده تر جه سته نه رم شله که می له جه سته ره قه که ی خو ی توندتر ده کرد. له و

كەشە ساردەدا، ناخمان بە ئاگرى عەشق، جۆشدار بوو. ئاگر
 لە جەستەمان دەچۆرا. ئاى لەو ساتە ئەفسووناويە خاتوو
 مۆلى! ئىستاش ھەست بە خرۆشى و موچوركى ئەو ماچە
 دەكەم كە لىوہ ساردەكانم گەرم دەكاتەوہ. ئاخىر ماچىك
 ئەگەر لە ويستىكى پەرلە عەشقەوہ بىرى، زۆر بەچىزترە
 لەوہى لە باوہشى پياويكدا بيت، بە ھەستەكانت نامۆ بيت.
 ئىمە لەنيو ئامىزى يەكتريدا، وەك بەلەمىك لە
 نيو دەريايەكى مەنگدا، ئارامان گرتبوو. بە دەم يەكتەر
 راژەننەوہ، ئازارى ناخى يەكتريمان ھەلدەلوشى. لەو دۆخە
 ئەفسووناويەدا، دەنگىك وەك شمشىرىك ھەردوكانى لەت
 كرد و ھەر يەكەمانى بە لايەكدا بلأو كردهوہ. ئاورم دايەوہ و
 بينىم سەرکەوت لە نزيكمانەوہ، وەستابوو. بەو چاوانەى كە
 لە ئاگرى ناخيدا سور ھەلگەرابوو، لىمانى دەروانى. كە وتەى
 ((ئەوہ چى دەكەن)) م بە دەنگى سەرکەوت ژنەوت، تىگەيشتم
 لەوہى ھىچ پاساويكمان نەماوہ بۆئەوہى ھەستەكانمانى
 پى بشارينەوہ. ئىمە لە جىگەى خۆماندا، بەبى جوولە، لە
 چاوەروانى ھەلويسى ئەودا بووين.

ئەوہندەى نەبرد، سەرکەوت، ھەموو تورپەى ناخى
 دايە پىكانى و ھەلى كوتايە سەر سوركىو. بە دەم لىدانە بە
 زەبرەكانىەوہ كە لە سەر و گويلاكى سوركىو ئەسەرەواند.
 ھاوارى دەكرد و دەى وت:

- ھەى خويىرى.... تۆ چۆن لەگەل ژنەكەمدا بىرەوشتى
 دەكەيت؟ ھەى ناپياو.. بەخوا ئەتكورم..
 من لە جىگەى خۆمدا كە زمانم لە گۆ كەوتبوو،

هه موو جهه ستهم دهله رزی. سورکیو بهردهوام بهرگری له و مسته کولانه ی سهرکهوت دهکرد، که بیبه زییانه تی دهره واند. من که پیکانم به زهوییه سارده که وه چه سپ بووبون، سورکیو به دهنگیکی بهرز گوریکی پی دامه وه، وتی:

- شهونم تو را که، خه می منت نه بی.

سهرکهوت بههوی شه ری له گهل سورکیو، بیئاگا بو وهی من له دهستی قوتار ده بم. بهراکردن به ره و دهرگاکه ی دهره وه چووم. نهو شاره له پیش چاومدا هینده بچوک بووبوو بو خویشم نه مده زانی سهر به کویدا بکه م. نه وهنده نه بیته به رهنگیکی هه لبرکا وه وه که ترس و دله راوکی یه کی زور له سیمامدا به روونی ده بینرا، بیئاگایانه به ره و نهو شه قامه هه له اتام که چهند خووله کیک له مالمانه وه دوور بوو. خووم خزانده ناو یه کیک له و ته کسیانه ی که بهردهوام بو کارکردن له و شوینه دا مؤلیان خواردبوو. شو فیره که له رهفتار و سیمما هه لبرکا وه که مدا، ههستی به وه کرد که ژیانم له مه ترسیدایه. پی م وت:

- تکا ده که م قوتارم که.

به خیرایی به و شه قامه لیژده دا شوپ بووه که شارگیه نهو کولانه بوو. بهردهوام ئاورم بو دوی خووم نه دایه وه. ترسی نه وه م هه بوو سهرکهوت به دووم که وت بیته. شو فیره که له ئاوینه که ی بهرده میه وه بهردهوام چاودیری رهفتاره ترسئامیزه کانمی ده کرد. ئیستاش خوژگی نه وه دهخوایم هه ره و کاته دا پیکانم له کار که وتبان و له و ماله

هه‌لنه‌هاتبام و چاوه‌روانی ئه‌و چاره‌نووسه‌م کردبا که له‌ویدا
 تیی که‌وتبووم. به‌لام قسه‌ی ئه‌و شو‌فیره‌ی که‌ چاره‌نووسی
 منی بۆ ئه‌و ژیا‌نه‌ لیخ‌نه‌ گۆ‌ری، ئه‌وه‌ بوو که‌ وتی:
 - خۆشکم.. ده‌ته‌و‌یت بت‌گه‌یه‌نمه‌ بنکه‌ی پۆ‌لیس؟! یان بۆ
 جی‌گه‌یه‌کی ت‌رت بگه‌یه‌نم!؟

بۆ خۆ‌یشم نه‌م‌زانی بۆ‌چی ئه‌و هه‌سته‌ خۆ‌پاریزیه‌م لا
 دروست بوو. ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی خۆم که‌ له‌و ساته‌دا زۆر
 لام به‌نرخ بوو، له‌ مردن پاراستم. دوا‌جار به‌ ویستی
 خۆم، شه‌وانه‌، به‌ب‌رێک پاره‌، ده‌م‌فرۆشت. بی‌ئ‌ه‌وه‌ی به‌زه‌یم
 به‌و رۆ‌حه‌ی خۆ‌مدا بی‌ته‌وه‌، که‌ له‌ ناویدا به‌ده‌م ئازاری
 هه‌سته‌کانمه‌وه‌ ده‌ینالاند. بیرم له‌وه‌ کرده‌وه‌ په‌نابردنم بۆ
 بنکه‌ی پۆ‌لیس دۆ‌خه‌که‌ ئارام ده‌کاته‌وه‌. نه‌م‌زانی له‌ بی‌ئا‌گایمدا
 بوومه‌ته‌ هۆ‌کاری تاوانیک که‌ ئیستاش رۆ‌حم به‌ ده‌ستی‌ه‌وه‌
 ده‌نالینیت.

متمان‌ه‌م پێ بکه‌ خاتوو مۆ‌لی. ئیستاش که‌ ئه‌م توماره‌ بۆ
 تو‌ پ‌ر ده‌که‌مه‌وه‌، ناخ‌م ئازار ده‌چ‌یزئ‌ی. هه‌موو ئه‌و رۆ‌ژانه‌م
 بیر دیت‌ه‌وه‌ که‌ ژیا‌ن تیندا ماندووی کردم و خه‌ونه‌کانی ل‌ی
 سه‌ندمه‌وه‌. لیم گه‌‌رئ با به‌ ئازاری ناخی خۆمه‌وه‌ بنالینم.
 با ئه‌مشه‌و رۆ‌حم به‌ ته‌نیا ئاو‌یزانی خه‌مه‌کانم بی‌ت. توانای
 ئه‌وه‌م نه‌ماوه‌ چ‌یت‌ر ئه‌و دیمه‌نه‌ به‌ئازارانه‌، به‌ رۆ‌حم، ئاشنا
 بکه‌مه‌وه‌. لینگه‌‌رئ با له‌ ته‌نیا‌یی خۆ‌مدا، خۆم بخۆمه‌وه‌.
 خه‌ریکه‌ متمان‌ه‌م به‌ هه‌‌لسانه‌وه‌ له‌ده‌ست ئه‌ده‌م.

بیرگه‌‌لیک که‌ به‌ مه‌رگ ئاشنام ده‌کات، ئه‌و خه‌ونه‌م له‌پیش
 چاوه‌کانم ده‌کاته‌ سه‌رابێک و له‌ پاک‌بوونه‌وه‌ی ناخ‌م، بی‌ئومید‌م

دەكات. چيتر تواناي ئەو دەم نەماوە كە بۇ توش بدویم. ئیستا ئارەزووی ئەو دەكەم ئەوئەندە بگريم تا ناخم دەبیتە ئاو. بمبوره.. ئەمشەو نەمتوانی ئەو چیرۆكە ئازار بەخشەت بۇ تەواو بگەم كە تۆ چاوەروانی بوویت تا بیکەیتە ھۆكاریك بۇ مافی پەناھەندەبیم.

لە خویندەنەوہی تۆمارەكان ماندووبووم. لە كاتژمیرەكەم روانی، سەعات سی و چارەکی سپیدە بوو. ئەو پۆژە بەھۆی چاوپیکەوتنەكەم لەگەل بەھرۆز، ماوہی خویندەنەوہی تۆمارەكانی لی كورتتر كردمەوہ. ھەستم كرد چاوەكان خەویکی قولیان تی زاوہ. ئەو بەشەی كە تیدا وەستابووم لە خویندەنەوہ، گۆشەي لاپەرەكەیم چەماندەوہ و لەسەر مێزەكەي لای خۆمەوہ دامنايەوہ. سەرم خستە سەر سەرىنەكەو بېرم لەو ژيانە تالەي شەونم دەكردەوہ. لەگەل ھەستكردنم بە ئازارەكانی، پۆچوومە خەویکی نا ئارامەوہ.

پۆڭزى چوارەم

— ۱۵ —

بە وىنەيەك ئاويتتەي تۆمارەكانى شەونم بووم، لە ناخيدا دەژيام. لەگەل گىرپانەوہى ھەموو ئەو كارەساتانەي كە چارەنووسى ئەويان بە گرافتەكانى ژيان دەناساند، من لە خۆمدا ئازارم دەچەشت. لە زۆرى ئەو ساتانەي بۆ پشووويەك سەرم لەسەر ئەو لاپەرانە بلند دەکردەوہ كە شەونم تىيدا ويستەي كردبوو. ھەستم بە تەپيى چاوەكانم دەکرد. نەك لە روالەتدا، بەلكو لە ناخيشەوہ دەگريام. دلم وەك گۆمىكى مەنگ، بەھيمنى، لەو پىر دەبوو. ئەو بە ھەستىكەوہ چىرۆكەكانى خۆي بۆ دەگىرپامەوہ، رۆحمى ئاويزانى خۆي دەکرد و بە چركەساتى ئازارەكانى خۆي دەناساندم.

بىرم لەوہ دەکردەوہ كە مروف چۆن دەتوانىت لەگەل كۆت و بەندى كەلتوورىكدە ھەل بكات كە بە سىروشتى مروفايەتتى خۆي، نائاشنايە! بەدرىژايى ژيانى مروفايەتتى، بىرمەندەكان كە سەرچاوەي بىرى شارستانىەتتى مروفايەتتى بوون، لە ھەولى ئەوہدا بوون كە لە پىنگەي بۆچوونەكانىانەوہ،

پېرەويک بۇ ژيان بدۆزنەوہ. تېيدا مروڤايەتى لەو کۆت و بەندانەى کە بېرى تاريكى سەرەتاکانى گەشەى مروڤايەتى، دروستى کردوون، قوتار بکەن. تەنيا بۇ ئەوہى ژيان وەک سروشتىكى سادەى خوۋى، پى بکات و ھەستە شاراوەکان لە ناخى مروڤايەتيدا، پەنگ نەخواتەوہ و توۋى تاوان بۇ بەدپھينيان، تيا چرۆ نەکات.

ھەنووکەش لەگەل ھەموو ئەو ئازادپانەى کە مروڤ تيدا راستگويانە خوۋى پى دەناسينيت، ياساکان پۆژانە لە گۆرانکاريدان بۇ بەدپھينيانى ژيانىكى شايستە و ئارام بەخش، کە ھەستى راستەقىنەى تاکەکانى تيا رەنگ بداتەوہ. مروڤ کاتيک موچوركى خوښبەختى ناخى دەھەژينيت، چيژ لە بوونايەتى خوۋى دەبينيت. ئيتىر مروڤ دەيەويت ھەميشە لەگەل ھاوشيوەى خویدا بژى، کاتيک لەگەل دەرەوہى خویدا بەريەک دەکەويت، کە لەگەل بەرامبەرەکەيدا وەک ئاوينەيەک خوۋى تيا ببينيت. ئەگەر نا.. تەنيايى دەبيتە حەزىكى دانەبراوہ لە ژيانيدا. من ئەو ھەستەم، لە ناخى خویدا دەبينى. ھەريۆيە بەپاريزييەوہ لە ليۋن م دەرۋانى. تا ئەو کاتەش ھەستەکانم سنوربەند کردبوو، کە لەناو ئەنديشەى خویدا رامابوو.

کەسيک تەقەى لە دەرگای نووسينەگەکەم دا. بەدەنگيىكى نەرم، فەرموۋى ھاتنە ژورەوہم لى کرد. بينم ليۋن خوۋى بە ژورەکەدا کرد. بەھەمان ئەو قاتەوہ ھاتبوو کە شەو لە چيشخانەکە لەبەرى کردبوو. چەپکىک گولى، بەدەستى راستيەوہ گربوو، بە ئەتەکیەتيکەوہ کە خەندەى سەر ليۋەکانى کەميک سارد کردبوو، ھاتە نزيکەوہ و لە بەردەم

میزه که مدا وهستا. چاوه کانم له راقه ی ئه و هاتنه له ناکاوه ی، له سه ره ئه و، ویسته یان کردبوو. گوله کانی بو دریزکردم و به دهنگیک که له ناخیکی پر له عه شقه وه دههاته دهره وه، وتی: - به یانیت باش ئه زیم..

منی بو لای خوی هیئایه وه. به ههستیکی نامووه گوله کانم لی وهرگرت. بونی خویشی ئه و گولانه ی که وهک جیاوازیی رهنگه کانیان، دههاته لوتمه وه، دهروونی ئارام کردمه وه. بو ئه وه ی ئه وهنده له چاوه روانی مؤله تی مندا به پیوه نه وه سستیت، به ریزه وه داوام لی کرد که دابنیشیت. قوچیه ی چاکه ته که ی ترازانده و له سه ره ئه و کورسیه دانیشته که که وتبووه لای راستی میزه که مه وه. من له و کاته دا بیرم له راقه ی ئه و دوو رهنگی گولانه بوو که بومی هه لباردبوو. له خۆمدا دهمویست وهک دهروونناسیک له ریگه ی هه لباردنه کانیه وه، که سایه تی و تیروانینه کانی، سه بارهت به خۆم، هه لسه نگیتم. گوله سووره کانم به ههستیکی خوشه ویستی و عه شق ده چوانده. که وهک نه ریتیک عاشقه کان له بۆنه کاندانه نیا ئه و رهنگه ده که نه سومبولی دهربرینی هه سته کانیان. به لام ئه وه ی سه رنجی راکیشام، ئه و گوله سپیانه بوو که له ناوه راستی چه پکه که دا بوون، له سه ره شیوه یه کی بازنه یی به گوله سووره کان ده وره درابوون. ئه و گوله سپیانه نازناوه که ی شه ونم ی به بیر هیئامه وه، که وهک سومبولیکی پاکیزه یی خوی، بو ناو نیشانی فه یسبوکه که ی، دای نابوو. هه ستم کرد لیون ده یه ویت به زمانیک له گه لم بدویت، که هه موو ژنه کان، له ریگه ی ئه و رهفتار و جووله ی جه سته یانه وه، ده یانه ویت

په یامه کانی ناخیان بگه یه نن.

ناخر ژن، سروشتیکی جیاوازه. کاتیک ههسته کانیان له جهسته یاندا بهرجهسته ده بیت، وینه گه لیکي ئه فسووناوی ههستبروین له نیگای پیاواندا ده خولقینن. ته نانه ت کاتیک ئاو ده خوئنه وه، ده یانه ویت وینه یکی به چیژ به و رهفتاره یان بدن. ئه و رهفتاره ی لیون، بو من نامو بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا ئه و ههسته ی پی به خسیم که به ئومیدیکه وه له سهردانه که ی بروانم. گوله کانم خسته ناو ئه و ئینجانه یه وه که له سهر تاقی په نجه ره که ی پشت خوئمه وه، دام نابوو. پاشان بوئنه وه ی مه به سستی هاتنه که یم لا روونتر بیت، وتم:

- پیده چی ت کاریکی گرنگ توی به م ناکاوه هینا بیت.

دیاربوو که وته کانم کاریگه ریی له ناخی کردبوو، فهرمیه تیکی به رهفتاره کانی خو ی دایه وه و پالی دا به کورسییه که وه و به هه والیک سه رنجه کانی له خویدا کو کرده وه و وتی:

- ویرای پاریزه ره که ی، به هرۆز زانیاری نوئی درکاندوه وه، به هو ی زانیارییه کانت له باره ی توماره کانی شه ونمه وه که پی ت وتم، فشاریکی زورترم له سه ر دروستکردوه وه. سه ره تا دلنیا نه بووم له وه ی دادوه ره که مؤله تی به ندردنی کاتی دریزتر بکاته وه، کاتیک دادوه ره که م له بوونی زانیاری توماره کان ئاگادار کرده وه، ئیتر بریاری مانه وه ی به ندردنی دریزخایه نی به سه ر دا سه پاند، تا ئه و کاته ی لیکولینه وه کان ده گه نه پله ی کوتایی. هه رچه نده پاریزه ره که ی داکوکییه کی زوری لی کردبوو که بیتاوانه و هیچ به لگه یه کی روون نییه

ئەو تۆمارانە بدۆزەمەوہ کہ لەگەڵ براکانی سەرکەوت ی
 ھاوژینەکە ی شەونم قسەیان کردبوو. لە تۆمارەکاندا براکانی
 سەرکەوت، بەھروژ لەوہ ئاگادار دەکەنەوہ، کہ بەردەوام
 بە دوایدا گەراون و نەیانتوانیوہ شەونم بدۆزنەوہ. پاش
 ماوہیەک زانیاری ئەوہیان پێ دەگات کہ شەونم لە مالتیکدا
 کاری لەشفرۆشی دەکات، کاتیک ئەو مالا ئەدۆزنەوہ و
 پرسپاری شەونم دەکەن، پێیان دەلێن کہ شەونم زیاتر لە
 دوو ھەفتەییەک دەبیت بەرەو ھەندەران ھەل ھاتووہ. ئیتر
 داوا لە بەھروژ دەکەن ئەگەر لەھەر شوینیک دەستی پێ
 بگات شەونم بکوژیت و تۆلە ی برا بەندکراوہکەیان بۆبکاتەوہ
 و شەرەفیان خاوین بکاتەوہ.

ئەو بەلگە دەنگیانەم راستەوخۆ خستە بەردەم دادەوەر،
 دواچار بەھروژ بەناچاری، ئەم بەیانییە دانی بەوہدا نا کہ
 بە مەبەستی کوشتنی شەونم، چاودیری مالاکە ی کردووہ
 و بەدوای کاتیکی گونجاویدا گەراوہ بۆ تۆلەکردنەوہ ی
 ئامۆزاکە ی. بەلام بۆئەوہ ی خۆ ی لە تاوانی کوشتنەکە
 بدزیتەوہ، دەلێت:

(کاتی شەونم ھەستی بەوہ کرد کہ چاودیری دەکەم،
 ئیتر نەمبینەوہ. وا پێدەچوو کہ پۆلیسی لی ئاگادار
 کردبیتەوہ. منیش بۆئەوہ ی خۆمی لی بەدوور بگرم،
 ئەو ماوہیە لە دوورەوہ چاودیریم دەکرد. ئیتر نازانم کی
 شەونمی کوشتووہ. پێدەچیت لە دوا ی ئەوہ ی ناوینشانی
 شەونم م بە ئامۆزاکانم داویت، بەبی ئاگاداری من، لە رێگە ی
 کەسیکی ترەوہ، کوشتبیتیان. بەلام دلنیاتان دەکەمەوہ کہ من

هیچ دەستیگم له کوشتنی ئەو ژنەدا نییە).

هەموو ئەو وتانەى بەهرۆز م گەیانده دادوهر، ئەویش مافی بریگرتەى لى سەندۆتەوه تا پوژى دادگا.

مۆلى.. دەمه ویت تۆ وهك پاریزه ریکى شهونم، خۆت بۆ ئەو پوژه ئاماده بکهیت و له نزیکه وه ئاگادارى هەموو ئەو زانیاریانه بیت که به دەستم هیناوه. تۆ دەتوانیت ئیستا سەردانى بنکه بکهیت بۆ وه رگرتنى زانیارییهکان.

ئەوهى وت و نیگای چاوهکانى له چاوهروانى ئەوهدا بوو که بریاری ئەوه بدهم و سەردانى بنکهى پۆلیس بکهم. به لام من باسه کهم گواستهوه سەر گۆلهکان و پیم وت:

- کهواته ئەم گولانه په یوهندى به و هه واله گرنگه وه هه بوو.

زەر دێخه نه یه کی شه رمانه، لیوهکانى لیونى بزواند. به دهنگیکى نزمه وه که شهرمى لیدهچۆرا وتی:

- ئەوه ته نیا ههستیکی هاوڕییه تیی منه بۆ تۆ. ئەگەر رهنگى گۆله کانت به لاوه جوان نییه، دهیانگۆرم.

که ئەوهى وت، ههستم کرد خستومه ته دۆخیکی دژواره وه، به خه ندهیه که وه پیم وت:

- نا.. مهیانگۆره وه. ههردوو رهنگه کان به لامه وه زۆر جوانن. به تابهت گۆله سپیه کان که ههستی شهونم ی تیا ده بینم.

به گومانیکه وه لیبی روانیم و وتی:

- دیاره شهونم ت زۆر خوش ده ویت، هه ربۆیه به ته نیا گۆله سپیه کانت به لاوه په سه نده.

که به و شیوازە وەلامی دامەو، دانیابوم لەوەی لە
 چاوەروانی وەلامیکی یەکلاکەرەو، دایە، دووایی ناخ،
 ماوەیەک بیدەنگی بە نێوانمان بەخشی. ئەو بەردەوام
 چاوەکانی لەسەر لێوکانم بوو. منیش بەناخی خۆمدا
 رۆچوو بووم. بیرم لەوە دەکردەو لێو لە چاوەکانمدا درکی
 بەو هەستە ناخ کردییت که خۆشەویستی ئەو، ناخی
 هەژاندووم. وەک چۆن سورکیو لە چاوەکانی شەونم ئەو
 هەستە بەدی کردبوو که دەویست بیانشاریتەو. دانیام
 هەر بەو شیوازە، دەتوانیت خۆی لە مندا بدۆزیتەو. ئیستا
 بییت یان دواتر، وام لێ دەکات بە ویستی خۆم دان بەو
 خۆسەویستیە ناخدا بنیم، بۆئەوێ ئەو دۆخە بە لای
 خۆمدا بشکێنمەو. بە هەستیکی پر لە خۆشەویستیەو و تم:
 - بە دانیاییەو.. گۆلە سورەکان هەستیکی جیاوازم
 پێدەبەخشن.

هیشتا کاتژمیریکی مابوو بۆ ئەوێ کۆتایی بە کارەکانم
 بهینم. لەتەک لێو بەرەو ئەو بنکە یە رۆشتین که کاری
 لێ دەکرد. بە هەستیکی پر لە خۆشەویستیەو، هاوکاری
 دەکردم. ئەو بەلگە نامانە ی تایبەت بوو بە دانپادانەکانی
 بەهرۆز، هەمووی بۆ کۆپی کردم و خستیە ناو فایلێکەو و
 دایە دەستم. دوا ی تەواو بوونی کارەکان، داوا ئەوێ لێ
 کردم که پێکەو سەردانی قاوەخانە یەک بکەین، بۆئەوێ
 لەمەر کارەکانەو گفتوگۆی ئەو بکەین، چۆن دۆسیەکە ی
 شەونم بە تەواوی و بەلگەکانەو، ئامادە ی دادگا بکەین.
 تا ئەو کاتە ی که ماوە ی نیو کارژیریک لە قاوەخانەکە

دانیشتبووین، لیۆن فهرمیانه رهفتاری له ته کدا دهکرم. ههستم کرد دهیهویت بههوی کارهکانیهوه خوی له وههستهی ناخی بشاریتهوه. بهلام من گههکه م بهو ئاراستهیهدا برد که ئه و چاوهروانی نهبوو. ئاخو چۆن دهبیته ئه و بو خوی دهسپیکه ئه و گههیه بیته و ئیستا خوی لی بهدووور بگریته! ههولم دا به پرسیاریک ههلسوکهوته ناموکانیم بو روون بکاتهوه و پیم وت:

- چۆنه تا ئیستا کهسیک له ژیانندا نییه؟!

من چاوهروانی ئهوه بووم تهنیا به وشهیهک وهلامی ئه و پرسیارم بداتهوه که مهبهستم بوو بیهینمهوه ناو ئه و گههیهی که چیژیکه تاییهتی پی دههخشیم. به نیگایهکی پرله گومانهوه لیمی روانی و پاشان به ههستیکی ئازار بهخشهوه دوا و وتی:

- کاتیک کهوتمه ناو دنیای خوشهویستییهوه، هینده ساویلکانه رهفتارم دهکرد، وام ئهزانی ژیان تهنیا ئه و ساتهیه که له گهله عاشقه کهمدا له سهه سیهسی نووستنه کهم، به سهه ری ده بهم. به لام دوا ی ئه و ماوهیهی که زور به خیرایی جهسته مان له یه کتری تیر بوو، تا دههات وهک دوو ریگهی جیاواز، له یه کدی دوورتر ده که وتینه وه. ههستم کرد رۆژ به رۆژ له ناخی یه کتری کالتر و کالتر ده بینه وه. به هیندهیهک، وهک دوو که سی نامۆ، له یه کتریمان دهروانی. مه ودای ههسته کانمان بو یه کتری هینده دوور بوو، ته نانهت له نزیکه یه کتریشه وه بووینایه، ههستمان به یه کتری نه ئه کرد. ئیتر برپاری ئه وه مان دا که هه ریه که مان به دووی چاره نووسی

خۆمان بکهوین. دواتر یه کترمان له و زیندانه وههمیه قوتار کرد که لهههستی خۆماندا دروستمان کردبوو. دلنیا به مۆلی، مروڤ کاتیک له سه ره تایی شکستی خۆشه و یستیدا بیت، ته نانه تهمانه ی به ههسته کانی خۆیشی نامینیت. به لام چی ده که یته! مروڤ سروشتیکی نامۆی ههیه بۆ خۆشه و یستی. تا ته مهنت به ره و هه لکشان برۆا، له بهرده میدا مندالتر ده بیته وه و پیویستی به که سیکه که ههسته کانی بلاوینیت وه. من له و ئه زمونه وه فیری ئه وه بووم به ریزه وه له ههسته کانم برۆانم. له و ساته وه له ناو ته نیایی ناخی خۆمدا ده ژیم و دلم له خۆم کلۆم دابوو. هه رگیز چاوه پروانی ئه وه نه بووم که دلم به نیگای شوخیک ئاشنا بیته وه، به لام ئه و پۆژه ی تۆم له ئامیزی خۆمدا بینیه وه، ناخم وه ک بیابانیکی وشک، تامه زرۆی خواردنه وه ی نیگا کانت بوو. ههستم کرد به رۆح ئاشنا بوویت. تا دههات دلم به خۆشه و یستیت پرتر ده بوو. لیۆن به جۆریک ئه دوا، هه رگیز متمانم به وه نه بوو ئه و وشانه له ده می که سایه تیه کی سه ربازی ره ق ره فتاری وه ک ئه و، بیته ده ره وه. له ناو وشه کانیدا، ههستم به جوانی ناخی ده کرد، که ئاو یزانی عه شقیکی ئه فسوناوی بوو. ئه و پۆژه، وشه کانی وه ک ئاگریک جهسته می گهرم کرده وه. راسته وخۆ دلی ئه دواندم و ئارامی به رۆح ده به خشی. فشاری خۆینی جهسته م که ئاو یته ی شه رمیکی هه رزه کارانه بوو، په نگیکی سوورتری به سیمام به خشی. ئه و به چاویکی پر له چیژه وه لی می ده پروانی. من بیرم له ریگایه ک ده کرده وه بۆ ئه وه ی خۆم له و پاراییه ی که تی ئه و تووم، قوتار بکه م. وتم:

- تەنیا پرسىيارىك بوو كردم.. بمبوورە.. ھەستدەكەم ئامادەى ئەو ھە نىم وەلامىكى يەكلاكەرەو ھەت بەدەمەو ھە.
 لە دوانىگاكانىدا خۆم بە يەككە لەو تاوانكارانە دەبىنىيەو ھە،
 كە چۆن لىيان دەروانىت و ھەموو رىگاكانى ھەلھاتنىان لى
 دەگرىتەو ھە كە لە چاوەروانى وەلامىكى دروستدا، ئارام
 دەگرىت، بۆ ئەو ھەى لە چاوەروانى ئەو دۆخەدا نەمىنىتەو ھە.
 داوام لى كرد بەرەو ئەو پاركە رى بەكەين كە ھىشتا بەفر
 پەلى درەختەكانى، لە خۆيدا شارەدبوو ھەو ھە. ئىمە بە ھەنگاوە
 كورتهكانمان، بەناو ئەو بەفرەى كە ھەناسەى تىدامابوو،
 رىمان دەكرد. تەنیا دەنگى خرمەى پىكانمان دەھات كە
 نەخشەى ھەنگاوەكانمانى لەسەر بەفرەكە دەنەخشاند. وتم:
 - بەفر بۆيە جوانە، چونكە بە ئارامى دەبارىت و ھەموو
 رەنگەكانى سروسشت لە خۆيدا سىپى دەكات.
 لىون مەبەستى قسەكانى لە خۆيدا دۆزىيەو ھە و بە
 دەنگىكى نەرمەو ھەلامى دامەو ھە و وتى:
 - ئەى گولى سىپى ئەو وشەيەى شەونم ى ھىنايە
 نىوانمانەو ھە.

- تۆ دەزانىت شەونم نازناوى گولى سىپى يە؟
 بە گومانىكەو ھە لىمى روانى. وەكئەو ھەى بىھەو یت لە
 دروستى قسەكانم دلنيا بىتەو ھە، پاشان وتى:
 - بۆ چى ئەو نازناو ھەلېژرادوو ھە؟
 - ئەو پىشتەر ئەو نازناو ھەى لە پاكىزەيى جەستەى
 خۆى نابوو، بەلام ديارە بە ناچارى بوو ھە سۆزانى، بۆيە
 دەويست لىرە ئەو نازناو بۆ خۆى بگەرىنىتەو ھە.

- مۆلى، دەزايىنت ھەموو ئەوانەى كە تاوانىك يان ھەلەيەك دەكەن، وا ھەست دەكەن كاتىك كە دەستبەردارى بوون، ئىتر ھەموو شتەكان وەك خۆى لى دىتەوہ؟
- مەبەستت چىيە؟

- بەدرىژايى ئەو ماوہىيەى كە كارم لە ليكۆلینەوہى تاوانەكاندا كر دووہ، بە تاوانبارى زۆر، ئاشنا بووم. ئەوانەى لە ناخوہ چىژ لە تاوانەكانيان دەبينن، ھەرگىز ھەست بە پەشيمانى ناكەن. تەنانەت ئەو نازناوانەيان لە خويان ناوہ كە ھاوشىوہى درندەكان بن. بۆ نمونە ناوہكانى وەكو: شىرە ئازاكە، رىوى دارستان، يان گورگى تىنوو... ھتد. ھەموو ئەو ناوانە رەنگدانەوہى كە سىتتيانە. ئەوانە ھەرگىز ھەست بە ئازارى وىژدانى خويان ناكەن. مروف كاتىك لە ناخوہ ھەست بە پەشيمانى دەكات بەرامبەر ھەلەكانى، بەدرىژايى تەمەنى، ناخى ئازار دەچىژت، ھەرگىز رۆحى ئاسوودە نابىت. من بروناكەم شەونم بەو شىوہى بىرى لە خۆى كر دىتەوہ. زۆر لەو ژنانەى كە كارى لە شفرۆشيان كر دووہ تە پىشە، سەرەتا بە گومانەوہ دەست پىدەكەن، دواتر ئەو كارە لەگەل كە سىتتيان ئەتويتەوہ و لە رەفتارەكانى جەستەياندا، رەنگ ئەداتەوہ و چىژى لى دەبينن.

پىدەچوو لىون، لە روانگەى كورتى ئەو ياسايانەوہ، لە تاوان برونائىت كە بەندكردن وەك سزايەك تاكە ھۆكار بىت بۆ ناچاركردن و توقاندنى ئەو تاوانبارانەى كە ليكۆلینەوہى لەگەلدا دەكردن، ھەربۆيە بەرەو روى بۆچوونەكانى بوومەوہ و پىم وت:

- تۆ بروت وایه که هۆکاری هه موو تاوانیک ته نیا له ناخی که سیتی تاوانباره که وه سه رچاوه ی گرتییت؟ لیۆن به متمانه به خۆبوونیکه وه لیمی روانی و وتی: - به دلنیا بییه وه.. سه ره تای تاوان، له ویوه ده ست پیده کات که تاوانه که نه نجام ئه دن، ئه گه ر نا تاوان پرونادات. مروّف ده بییت له به رده م ئاسته نگه کانی ژیانیدا، ئارام بییت، تا نه گاته ئاستی تاوان.

- لیۆن.. هه ست ده که م تۆ زۆر به ساده یی له ژیان ده روانییت. وه ک ئه و عه شقه ی که به ساده یی ئالووده ی بوویت. ژیانکردن بوّ خوی هۆکاری تاوانه، ئه گه ر نا ئیمه له پیناویدا ناچه نگین.

ئهو پوژره تا درهنگانیکی ئیواره، هه ردوو کمان له باسی هه له و تاوانه کان، تیوه گلابوین. من جیاوازتر له و بیرم لی ده کرده وه. متمانه م به وه هه بوو که مروّف به ویستی خوی، ناتوانییت ئه و ژیا نه هه لبژیرییت که به رده وام خه ونی پیوه ده بییتی. وه ک شه ونم که ده یگوت: مروّف له سه ره تای یه که مین هه نگاوی ریگایه که وه، ده ست پیده کات، بوّ خویشی نازانییت ئه و ریگایه ی که وه ک داریک، چه ندین لق و پۆپی لئ ده بیته وه، به چ چاره نووسیکی نادیا ری ده گه یه نییت.

کاتیکی ژیان مروّفه کان ناچار ده کات بوّ ژیانیک که ویستی خویان نییه، ده بییت به ناچاری ئه و تاوانه به به روکی که سیتی خویاندا هه لوالسن و خویان به خاوه نی بکه ن. له ولاتیکی وه ک سوید، که ژیان تییدا ئارامه و یاساکان به رده وام له گه ل ویستی تا که کانیدا له گوړانکاریدا یه، له گه ل هه موو ئه وانه شدا،

تاوان لە ھۆکارە دەروونییە شەرەنگیزییەکانەو، سەرچاوە دەگریت و لەگەڵ خۆیدا، کەسانیک تێوەی دەگلین، کە لەپیناوی ئارامیی ژيانکردندا، گۆشەگیرن. چما لەو کۆمەلگایانەى کە برسیتی و نایەكسانی و زۆرداری، تەنگی بە ژيانی مرۆفەکان ھەلچنیوھ.

دەبیت لەو دۆخەدا مرۆفەکان چۆن بیر لە ژيان بکەنەو! چۆن بتوانن لە بەردەم ھەموو ئەو ماندوووبونەیان لەژياندا، سنوربەندی ناخ و خەونەکانی خۆیان بکەن و درێژە بەو ژيانە مەرگئاسایە بدن کە کەسانیک وەك خوداوەند گەمە بە چارەنووسیان دەکەن!

تۆمارەکانی شەونم، ھەموو بیرکردنەوکانمی بۆ ژيان گۆرپیوو. وای لێ کردبووم بەناو رەگی تاواندا شۆر بيمەو، وەك ئەو شۆرپوونەوہیەى کە شەونم بە ناخی خۆیدا پۆچوو. کاتیک مرۆف بە چاویکی تاوانبارەوہ لە مرۆف دەروانیت، ئیتر ھیچ شتیک نامینیتەوہ بۆئەوہى ئەو مرۆفە ھەست بە ھۆکاری تاوانەکەى بکات. تەنیا ئەوہ نەبیت کە بە دواى رینگایەکدا دەگەریت، بۆ دورخستنەوہى خۆى لەو تاوانە. من بیرم لەوہ دەکردەوہ کە نیگایەك، یان خەندەیەكى گالتهجارانە، بەس بیت بۆئەوہى ئارامی ناخی مرۆفیک، بشیونیت و بە ئەنجامدانى تاوانیک، ناچارى بکات.

مرۆف بۆ خۆى، پۆژانە، لەو جەنگە دەروونیانەدا ژيان دەکات، کە سروشتى مرۆفایەتیی پیک ھیناوە. خەونەکانى مرۆف، زۆر لەو ژيانە مەزنتەرە کە تێیدا دەژى. ھەر ئەوہشە وا دەکات مرۆف بەردەوام لەگەڵ ژياندا بجەنگیت. من بەو

شیوہیہ تاوان و ھەلەکانم بۆ لیۆن ڕاقە دەکرد، بەلام ئەو
 بۆچوونەکانمی بە ھەستیکی میھرەبانیی ژنان دەچواند.
 ھەربۆیە بەو شیوہیە وەلامم دایەو و پیم وت:
 - ئیوہی پیاو.. ھەرگیز ناتوانن وەک ژن میھرەبان بن.
 تۆ بڕوانە.. ژن کاتیک دووگیان دەبیت، ئەو منداڵە لە ھەناوی
 خۆیدا گەورە دەکا. بە بەشییک لە جەستەو لە ڕۆحی خۆی
 دەزانیت، ھەربۆیە بە میھرەبانییەو ھەر لە ھەلە و تاوانەکان
 دەکاتەو.

بەو قسانە، شەرمیک نیگاکانی لیۆن ی داگیرکرد و
 کۆتایی بەو پەیفەیی نیوانمان ھینا. کاتیک گەرامەو مالاو،
 ھیشتا بەفرەکە شوین پیتی ئەو ڕیبوارانەیی سپیتر دەکردو
 کە لە دواي ھەنگاوەکانیانەو جی دەما. تۆمارەکانی شەونم،
 بەتەواوی بیری داگیر کردبووم. تادەھات لەخۆیدا نوقمی
 دەکردم. وەک خەونیک لە ئەندیشەمدا ئاسەوارەکانی
 دووبارە دەھاتنەو پینش چاوەکانم. بەتەواوی ئالوودەیی ئەو
 ژیانەیی بووم کە وەک بەلەمیک لەنیو دەریایەکی بیئامندا،
 لەگەڵ ھەلکشان و داکشانی شەپۆلەکانیدا، مەرگ گەمەیی
 بە چارەنوسی دەکرد. لە چاوەروانیی ئەویدا بووم کە
 بگەمە ئەوہی چۆن چارەنوس ھینایە ئەم ڕۆژگارەو و بە
 مەرگیکی پڕ لە نازاری ناساند!

وەک ھەموو شەوہەکانی تر، قاوہیەکم بۆ ئەو شەوہ پڕ لە
 چاوەروانییەیی ناخم، دەم کرد. بە دلکی پڕ لە پرسیارەو،
 دەستم کرد بە خویندەوہی تۆمارەکان.

ئاخ خاتوو مۆلى چىم بەسەر هات! وام دەزانى بە
 گىرانه وهى خەمەكانم بۆ تۆ، پۆخى خۆم ئاسودە دەكەم!
 بەلام هەتا زياتر بەناخى خۆمدا شۆرپىمە وه، زياتر ئەو
 كۆن كەلەبەرانه دەبىنم كە ئازارو خەمەكانى ژيانمى تيا
 حەشار دراوه. بۆ خۆيشم نازانم لە كاميانە وه دەست
 پىنكەم و بۆتويان پوون بکەمە وه! سەيرى هەر يەككىيان
 دەكەم، وینەى خەمىكى نەپراوه لە ژيانمدا دەنوینت. تكات
 لى دەكەم.. گویبىستم بە. بە هەستىكى ژانە وه، لە ئازارو
 خەمەكانم پىروانە. بزانه من چۆن لەو ژيانەدا تا دەهات بە
 چارەنووسى خەمەكانم ئاشنا دەبووم!

ئاسودەيى لە پۆخ و بىرى مندا ياخى بووبوو، دل و
 هەستەكانم بىئۆمىد بوون. لە چاوه پوانىدا تامەزرۆى ئەوه
 بووم مەرگ وهك ميوانىكى لەناكاو خۆى بە نيوما بكات و
 بۆ هەتاهەتايە ئارامى بەو پۆخە شەكەتەم بدات كە ماندووى
 دەستى ئەو پۆژانە بوو. لىم مەرگە كە وادەلیم... تۆ پىروانە و
 بزانه من چۆن كە وتمە ژيانىكە وه كە مەرگ لە ئامىزى خۆى
 گرتبووم! دەمەویت ئەمشەو چىرۆكى ئەو بەندىخانە يەت بۆ
 بگىرەم وه كە منى لە نيوان مەرگ و ژياندا قەتیس كرد.

پارەوى بەندىخانە كە، مەنگ و ماتەم ديار بوو. دىوارەكانى
 وینای خەمى ئەو ژانەى دەنواند كە تەمەنى جوانى خۆيان
 پى سپاردبوو. لە هەموو گۆشە و كەنارىكىدا، چىرۆكىكى
 بە ئازارو خەمناكم تيا بەدى دەكرد. كە بە وینەى سىماى

خویان نه خشابوو.

هیشتا مه چه کم به دست ئه و ژنه پۆلیسه وه بوو که کللی دهرگای سهره کی به ندیخانه که ی به دهسته وه بوو. من له دیمه نی ئه و ژنانه م دهروانی که ته نیا وه ک جهسته یه کی بئ رۆح، له نزیکه وه وه ستابوون. ئه وان له سیما و شیوه ی پر له ترس و گومانیان دهروانیم. له وساته دا وا ههستم کرد که خه ونیکی ناخۆش ده بینم. هه ناسه م له نیو سینه مدا تاسابوو. ده مویست خۆم به ئاگا بینمه وه و بگه ریمه وه بۆ ئه و ساته ی له ئامیزی سورکیو دا ههستم ده کرد ژیان تییدا وه ستابوو، به لام ئه فسوس، ئه وه ی من تیی که وتیوو، راستیه کی تالی ژیانم بوو. که به ناچاری، هه نگاوه کانم، به ناو کۆلان و ریچه که کانیدا، ریی ده کرد.

ئه و کاته ی من خۆم گه یانده بنکه ی پۆلیس، بیئاگا بووم له وه ی له ماله وه چ کاره ساتیک رووی داوه! من روداوه که م ودها بۆ ئه فسه ره که گنراییه وه، که سورکیو له و دۆخه رزگار بکه م، که به هوی منه وه تیی که وتیوو. ههسته کانم، ریگه ی ئه وه یان پینه دام بۆ جاریکی تر ناپاکی له به رامبه ر سورکیو بنوینم. که ئه فسه ره که پیی وتم:

- سورکیو ده ناسیت؟!

به دلێکه وه که هه موو خۆشه ویستی ئه وی لئ ده چۆرا، وتم:

- به لئ.. پیشتەر له په یمانگا پیکه وه بووین. ئیمه خۆشه ویستی یه کتری بووین.. ژیان لیکی کردین..

له ژووری ئه فسه ره که، هیشتا دلم له په یفه کانی ناخم

خالى نەبووبوۋە ۋە جەستەم لە ترس و خورپەدا نغزۇ
بووبوۋە كە پۇلىسىك خۇى بە ژووردا كرد و پاش سلأوىكى
سەربازى وتى:

- گەورەم.. تاوانىكى كوشتن لە نزيك مالى ئەم خانمەى
ئىرە، رووى داوہ.

دلم هيندە خاۋ بووۋە، ئەۋەندەى نەمابوو بە تەۋاۋى لە
هۆش خۆم بچم. بېرم ۋەھا ئالۇز بوو، بۇ خۆيشم نەمدەزانى
بېر لە چى دەكەمەۋە ۋ پىۋىستە چ كارىك بكەم. ئەۋەندە
نەبىت كە دامە قرىشكە ۋ گريان لەخۇدان. ھەموو ئەندىشەم لە
سوركىۋ دا مۆلى خواردەۋە. نزاى ئەۋەم دەكرد كوژراۋەكە
ئەۋ نەبىت.. واى لەۋ ژيانە!! واى لەۋ خەمەى كە منى خستە
ئەم پۇژگارەۋە كە تىى كەوتووم!! واى لە مەرگى ناۋەختەى
ئاسۋى ژيانم!! واى لە منى بىچارە ۋ بىندەستەوسانى ئەم
ژيانە تالە!! من چىم بەسەر ھات؟؟ چىت بۇ بگىرمەۋە؟؟
نازانم!! چۆن باسى ئەۋەت بۇ بكەم كە سوركىۋ چۆن بە
دەستى ھاۋژىنەكەم كوژرابوو!!

ئەۋ كاتەى من ھەلھاتىووم. سوركىۋ، بۇئەۋەى خۇى لە
دەست ھاۋژىنەكەم قوتار بكات ۋ خۇى بگەيەنیتە لای من،
پالىكى بە سەرکەوت ھەۋە نابوو ۋ پاشان بەرەۋ دەرگاگەى
دەرەۋە رايكردبوو. بىئاگا لەۋەى كە سەرکەوت دواى
كەوتوۋە. سوركىۋ لە نىۋەى كولانەكەدا، چاۋەكانى بۇ ھەموو
لايەك بە دووى مندا گىزراۋو. سەرکەوت كە دىتە دەرەۋە،
بە دەمانچەكەيەۋە، بە دووى سوركىۋ دەكەۋىت ۋ كاتىك
لىى نزيك دەبىتەۋە، لە نزيكى ئەۋ پاركەى كە تەنيا سەد

مه تريک له ماله که مانه وه دوور بوو، دوو فيشهک له دواوه له سورکيو ئه دا. سورکيو تا ئه وکاته ش له هه ولى ئه وه دا ئه بيت که به من ئاشنا بيته وه. به لام دواى چهند ههنگاو يک که به بريندارى رى دهکات و خويناى زور له جهسته يه وه دهچوريت، له جيگه ي خوى دهکه ويت و گيان له دهست ئه دا. ئاى له بيته يه ئه و روران ه ي که روى منيان له ژيان دامالى. ئيتر له و روره وه من تهنيا جهسته يه ک بووم. تهنيا جهسته يه کى سارد و سر. خالى له هه موو مانايه کى ژيان. ئه وه ي له ناخ و روى مندا زيندوو بوو، تهنيا ئه و چرکه ساتانه بوو که وينه ي سورکيو م تيا ده بينى. من بهرده وام له ناو خومدا ده ژيام. هه ستم ده کرد له خه و نيکى دريژدام و به دهم خه وه وه رى ده که م. وه ک شيتيک ره فنتارم ده کرد. بيئاگا بووم له و دهر و به ر ه ي که ياساکانى ژيان تيندا خوى ده سه پانده ناخى مرؤقه کانيه وه.

پوليسه که په لى به ره و يه کيک له و ژووران ه پاکيشام که دهرگاکانى که وتبوونه سه ر راره وى به نديخانه که. وه ک منداليکى شه رمن، جه ستم به ده سته وه شل بوو. منى گه يانده به رده م دهرگا که و رووى کرده ژنيکى به تهمه ن که له ناو دهرگاي ژووره که دا وه ستابوو و هيله نارپکه کاني دهموچاوى، ئه و چيروکه نازار به خشانه يان ئه نواند که له ناخيدا خه فه خانى کردبوون، وتى:

- ئه م ژنه بيه نه لاي خوتان. جيخه وه که ي نيشان بده. ئه وه نده ي وت و ده سته ي له مه چه کم به ر دا و دهرگاي راره وه که ي له سه رمان کلوم دا.

من که به ئازاری خەمی خۆمەووە ئەتلامەووە و ناخی خۆم دەخواردەووە، زۆری ئەو ژنانەیی که له ژوورەکانی ترههه هاتبوون، له دەورم گەرمۆلهیان دابووم. وهک ئەوهی شتیکی نامۆیان له سیما ترساوه که مەدا بەدی کردبیت. هەر یه که یان، به نیگایه کی جیاوازه وه، لیمی دەروانی. پاش که میک، یه کیکی لهو ژنانه یی که ته مه نی هینده ی خۆم ده بوو، قژه خاوه که ی به سیما سپی و گوشتنه که ی بلاو کردبووه وه. به دهنیگی نهرم و پر له پرسیاره وه، به خیرهاتنی کردم و چاویکی به دیمه نی ئەو ژنانه یی تردا گیرا که له چاوه روانی وه لامی مندا چاوهکانیان له سه ر بوخسارم بوو. پاشان وتی:

- مادام نوتقی لیوه نایهت، ئەوه تاوانیکی کوشتنی ئەنجام داوه.

لهو کاته دا، من وهک مه یمونیکی گه مه باز، که له نیویاندا بووم، چاوه روانی گه مه یه کی گالته نامیزیان لی ده کردم، بی جووله له سه ر ته خته خه وه که م دانیشتیبووم. بهو دیمه نه یان ته واو جارس بووم. ئاره زووی ئەوه م ده کرد له ته نیایی خۆمدا نغرۆ بیم. له هیکرا دهنگی ئەو ژنه پیره م ژنه وت که منی هینایه ژووره وه، که به دهنگیکی به رز وتی:

- ئاده ی لیی گه رین.. با پشوویه ک بدا داماره. پیناچیت به م نزیکانه به خۆیدا بیته وه.. با که میک ئارام بیته وه.. ئەو کاته بیدوینن.

ئیتتر هەر یه که و به لایه کدا بلاو بوونه وه. منیش به ئازاری ناخی خۆمەووە، سه رم له سه ر ئەو سه رینه نایه وه که بوئی ترشه لۆک و ئاره قه ی ملی ئەو ژنانه یی گرتبوو که به

دریژایی رۆژ به یادهوهری ئەو ژيانەى له دەستیان دابوو
سەریان لەسەر ئەناپەوه.

چەند رۆژیک بەو شیوەیە مامەوه. ورتە چییە، لە زارم
نەدەهات. ئەو دیمەنەم وای له ژنە بەندییەکانى تر کردبوو
کە چیتەر لیم نزیکتەر نەبنەوه. بەهۆى ساردى کەشەکەشەوه،
ئەو ژنانەى کە بۆ کارى نانکردن دەچوونە دەرەوه و
بۆئەوهى بژىوى خۆیان پەیدا بکەن، هەموویان له ناو
هۆل و ژوورەکانى بەندیخانەکە خزابوون. ئەوانەى له ناو
بەندیخانەکەدا چارەنووس کردبوونى هاورپى یەکتەرى، له
گۆشە و پاسارى بەندیخانەکەدا، پیکەوه کۆ دەبوونەوه و
بەردەوام چیرۆكى بەدبەختى ژيانى خۆیان، بۆ یەکتەرى
ئەگىزایەوه.

ئەوان هەرگىز هەستیان بە بىزارى نەئەکرد له گىزانهوه و
دووبارەبوونەوهى چیرۆکەکانیان، کاتیک باسینکیان دووبارە
و چەندبارە دەکردەوه، بەو هەستەوه دەیان گىزایەوه
و هەکنەوهى تازە بە یەکتەرى ئاشنا بووبیتن. بە گىزانهوهى،
چىژىكى تايبەتیان بە دەروونى خۆیان دەبەخشىیەوه.
له ئەندىشەیاندا خۆیان له ناو ئەو رۆژانەدا دەبینیەوه کە
خەونیان پتووە دەبینى.

دەرگای سەرەکی بەندیخانەکە، بە دریژایی رۆژ کراوه
بوو. کە دەچوووه سەر گۆرەپانىكى گەورەى بەندیخانەکە.
بە تەنیشتى دیوارەکانییهوه، چەند کەپرێک بە نایلۆن و دار
دروست کرابوون بۆ ئەو ژنانەى کە ساج و پەرەمیزی
نانکردنەکانیان لەژێردا دانابوو. ئەو رۆژانەى کەش و هەوا

ئارام و خوش بوايه، ژنهكان سپيده دهچوونه دهرهوه و پهرهميزهكانيان جوش ئه‌دا و هه‌ويريكي زوريان ئه‌شيتلا و پيگه‌وه دهستييان به كار ده‌کرد. ئه‌و نانانه‌ي که ژنه به‌ندييه‌كان ئاماده‌يان ده‌کرد، له ريگه‌ي پولييسه پياوه‌كانه‌وه ده‌برانه دهره‌وه و رادهستي ئه‌و کرياران ده‌کران که خواستييان له‌سه‌ر ئه‌و نانانه بوو. دواتر هه‌ر پولييسه‌كان خويان، پارهي نانه‌كانيان بو ژنه‌كان ده‌هينايه‌وه و ئاگاداريان ده‌کردنه‌وه له‌سه‌ر ژماره‌ي ئه‌و نانانه‌ي که کرياره‌كان ده‌يانخواست.

هه‌نديكي تري ژنه‌كان، له‌و ژووره‌ي که ده‌رگاکه‌ي ده‌که‌وته ناو راره‌وي به‌نديخانه‌که‌وه، خه‌ريكي دووريني جل و به‌رگي ژنانه بوون. ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر خواستي به‌ندکراوه‌کانيش ئه‌و ماکسيانه‌يان ئه‌دووري که ئيخه‌و سه‌ر مه‌چه‌که‌کانيان به‌ نه‌خشي جياواز ئه‌رازينرانه‌وه. پاش ماوه‌يه‌ک، له‌ناو ئه‌و به‌نديخانه بچوکه‌دا، هه‌ستم به‌ ژيانتيكي ساده و ئارام ئه‌کرد وه‌ک ئه‌و ژيانه‌ي که به‌ مندالي له به‌رده‌م ده‌رگاکه‌ي مالي خومان، دايکم و ژنه‌کاني دراوسيمان چيژيان لي ده‌بينی. ژيان بو ئه‌وان ئه‌و کۆبوونه‌وانه بوو که تييدا باسي خه‌ونه‌کاني خويان وه‌ک چيروکيکي راستي بو يه‌کتري ئه‌گيڤايه‌وه.

ژمه‌کاني ناو به‌نديخانه‌که، له کاتي خويدا، رۆژانه ئاماده‌ده‌بوو، له دهره‌وه‌ي به‌نديخانه‌که ئاماده ده‌کرا و له قازانتيکي گه‌وره‌دا، چه‌ند پولييسيکي پياو، هه‌تا نزیکي ده‌رگاي سه‌ره‌کي راره‌وي به‌نديخانه‌که، ده‌يان هيتا. پاشان چه‌ند ژنيک که ئه‌و کاره‌يان کردبووه پيشه‌يه‌کي رۆژانه، خواردنه‌کانيان

به پيی ژماره‌ی به‌ندییەکان دابه‌ش ده‌کرد. بۆ وه‌رگرتنی به‌شه ژهمیک، رۆژانه پيويست بوو له‌دوای یه‌که‌وه نۆرمان بگرتایه. تا له قازانه‌که نزيك ده‌بووینه‌وه. دواتر هه‌ر یه‌که و قاپه‌کانی خۆی له‌و چيشتخانه تايبه‌ته ده‌شوشت که له بۆنه‌کانی سالدا ژنه به‌ندکراوه‌کان خۆراکیکی تايبه‌تيان بۆ خۆيان دروست ده‌کرد و وه‌ک خيزانيک له ناوه‌پراستی راپه‌وه‌که‌دا، سفره‌یه‌کی دريژيان ئاماده ده‌کرد که هه‌ردوو سه‌ری راپه‌وه‌که‌ی پر ده‌کرده‌وه. هه‌موو وه‌ک خيزانيک له ده‌وری کۆ ده‌بوونه‌وه.

بيرم دیت له‌و ماوه که‌مه‌ی که ده‌بوو سزاکه‌م له‌وی ته‌واو بکه‌م، ژنه‌کان به‌ خۆش‌حاليه‌که‌وه خه‌ریکی ئاماده‌کردنی خواردنیکی تايبه‌ت بوون به‌ بۆنه‌ی جه‌ژنی په‌مه‌زانه‌وه. کاتيک چيشتليينه‌ره سه‌ره‌کيه‌که که ژنيکی قه‌له‌وی کورته‌بالا بوو، ماوه‌ی شه‌ش ساليک له به‌نديخانه‌که‌دا بوو، به‌ تۆمه‌تی کوشتنی هاوژينه‌که‌ی خۆی، سزای سينا‌ده‌ری بۆ بريار درابوو، ده‌ستی کرد به‌ تيکردنی خواردنه‌کان. کاتيک هه‌موو ژنه‌کان که له ده‌وری خوانه‌که کۆبوونه‌وه، به‌ ده‌نگيک که له‌ناو خه‌ميکی قوولدا نوقم بوو، وتی:

- هه‌مووتان دو‌عا بکه‌ن با خوا له گوناچه‌کانمان خۆش بيیت.

کاتيک ده‌ستمان به‌ نانخواردن کرد، پر مه‌ی گريانيکی به‌کولم ژنه‌وت که له ريزی خۆمه‌وه بوو. ئاوڤم دايه‌وه ئه‌و ژنه لاوه‌م بينی که هه‌موو رۆژيک خه‌ریکی رازاندنه‌وه و شانه‌کردنی پرچه په‌نگ خورمايه‌که‌ی بوو. به‌ ده‌نگيکی

بەرز ھاواری کرد و دەینالاند:

- نەفرەت لى بىت، وەك چۆن منت خستە ئەم ژيانە تالەو.

ئەوئەندەى نەبرد تاوى دايە قاپەكەى بەردەمى و تورى دايە ناوەرپاستى خوانەكەو. من كە سەرنجەكانم لەسەر ئەو ژنە كۆبوو، بىئاگابووم لەوئەى ھەموو ژنەكانى تر بەو ھۆيەو بەرینەكانى ناخيان نوى بووئەو و ئازار دەچىژن. ھەموويان لە دواى ئەو دايانە گريان، ھىچان دەميان لەو چىشتە نەدا كە لە سپىدەو خەرىكى ئامادەكردنى بوون. من بەو ديمەنە ناخم دەسووتا و دلم توندتر دەبوو. ئەو گريانەى لە گەر و مدا گىرى خواردبوو، بە تاويك خوى ھىتايە دەرەو. ھەموو وەك مندالا سەرمان لە كۆشى خۆمان نابوو و دەگريان. كەس ئاگاي لەوى تەنیشتى خوى نەمابوو. ماوئەك بەو شىوئە ماینەو، تا ژنە چىشتلینەرەكە بە دەنگىكى بەرز نەپاندى و وتى:

- ئەرى ئەو چىيە؟! ئەو بۆچى وا دەكەن؟! خۆ ئیو ھەمووتان بە وىستى خۆتان ئەم ژيانەتان ھەلبژرادوو. ئىتر ئەم گريان و نووزەنووزەى ناوئت. ئىتر ئەو ژيانى ئىمەيە. خۆ ئەگەر لە دەرەوئەش بوويناى ھەر وەك ئىرە بەندكراو و بىدەستەوسان دەبووین.

يەكك لە ژنەكان كە تەمەنى نىزىكى چل و پىنج سالىك دەبوو، بە دەم گريانكى بەخورەو كە چاوەكانى سوور ھەلگەر ابوون، وەلامى دايەو و وتى:

- تۆ دەزانیت من بۆ چى دەگريم، ھا؟! من بۆ ئەو ناگريم

که لیره بهند کراوم، به لکو به پیچه وانه وه، زور خوشحالم
له و ژيانه دهرباز بووم که هه موو پوژیکي مردنیک بوو. ئەو
کاتهی هه والی کوشتنی هاوسه ره کهم له خوشه ویسته که مه وه
بیست، ئیتر وامزانی ئەوه سه ره تایی ژیانیکی نوئییه بو من..
به لام من دلم لای منداله کانمه.. ده بیته ئیستا له دوریی من
له چ مال و جیگایه ک جه ژن بکه نه وه؟! ده بیته نانی چ ژنیک
به زور به گه رووی خویاندا بکه ن!!

ئای له ژیانی من! وای له و چاره نووسه ی که هه موو
پوژیک له چاوه روانی مه رگی خومدا بووم! بیرکردنه وه له
مه رگ، بو من بووه هاوړییه کی هه میشه یی و به رده وام له
ئامیزی خوی ده گرتم. سه ره تا که هاتمه ناو به ندیخانه که وه
وام زانی ته نیا منیک گیروده ی عه شقیکی بی ئاکام بووم! وام
ده زانی ئەو ژیانه ته نیا منی هه لبراردووه و گه مه م پیده کات!
نه مزانی هه موو ئەو ژنانه ی که له ویدا به ندکرابوون، هه مان
چاره نووس و هه مان ئازاری منیان له ناخی خویاندا
هه لگرتووه!

کاتیک گوئیستی خه مه کانیا ن ده بووم، وا هه ستم ده کرد،
که چیرۆکی ژیانی من ده گپرنه وه، بو ئەوه ی ناچارم بکه ن
که منیش ئازاره کانم ئاویتته ی خه مه کاننی ئەوان بکه م و له گه ل
خویاندا وه ک مندالیک ناخم بلاویننه وه. ئەو ژنانه ی له وئ بوون،
زوربه یان ئەوانه بوون که خه لکی ده وره بیری شاره که ی من
بوون. زوربه یان به هوی خراپی هاوسه ره کانیا نه وه، کاتیک
به ته وای له و ژیانه کویله ئاسایانه یاندا له چیرۆکی ژیان
بیئومید بووبوون، به ناچاری به دووی خه ونه کاننی خویان

كهوتبوون و به نهیئی هاوسه ره کانیانه وه، په یوه نندیدار
 بوون به كه سانیکه وه كه دلایان خواستبووی. کاتیکیش كه
 هاوژینه کانیان ده بیته کۆسپ له به ردهم ئه و ژيانه پر له
 نهیئیه یه دا، خۆشه ویسته کانیان په نایان بردبووه به ردهم
 ریگا چاره یه كه بۆ تۆله کردنه وه و نازادکردنی ئه و ژنانه ی كه
 به ژيانی خویان باجی هه له ی خۆشه ویسته کانیان ئه دایه وه.
 هه ندیکیان له ریگه ی خۆشه ویسته کانیانه وه،
 هاوسه ره کانیان کوژرابوون. یان بیناگابوون له و پلانه
 ئه هریمه نیانه ی كه خۆشه ویسته کانیان دایانرشتبوو
 بۆ ئه وه ی ریژه به و ژيانه بدن كه هه زه کانی خویانیان تیا
 خالی ده کرده وه. هه موو ئه وانه ی هاوبه ش بوون له کوشتنی
 هاوژینه کانیان، سزای سیداره دانیان بۆ بریار درابوو. ئه وه ی
 منی له وان جیا ده کرده وه، ئه وه بوو كه سزاکه م ته نیا شه ش
 مانگ بوو. به لام هه موو ئه و شه ش مانگه، چاوه روانی مه رگی
 خۆم ده کرد ئاخۆ چۆن له ناکاویکدا دیته به ردهم!
 شه وانه وینای ئه و ساتانه م ده کرد كه چۆن كه سانیکه
 نزیکه هاوژینه كه م، بۆ تۆله کردنه وه و کرینه وه ی ئابرووی
 خویان، به ژيانی من، له دوا ی نازادکردنم، دینه به ردهم و
 کوتایی به ژيانم ده هینن. ئه و ماوه یه ی كه له به ندیخانه كه دا
 بووم، شه وبۆی خۆشکم، له تهك دایکم، چه ند جاریک
 سه ردانیان کردم. بۆ یه كه مجار شه وبۆی خۆشکم پیی وتم:
 - كه سه و کار و براکانی سه رکه وت، له دوا ی کاره ساته كه،
 سه ردانی مالی باو کمیان کردووه و داوا ی ئه وه یان له باو کم
 کردووه كه ئه گه ر ناتوانیت بمکوژیت، ئه واه ئه وان خویان

بۆ سپیکردنەوێ ئابرووی خۆیان، بە فیشەکیک کۆتایی بە
ژیانم دەهینن. ئەو ماوەیە باوکم بەو ئازارەو، شەوانە، خەو
نەچوو بوو چاوەکانی. بەردەوام بیری لەو دەکردەووە که
چۆن منیک بوومەتە هۆی لە دەستدانی ئابرووی بنەمالەکم!
که ناتوانن تەنانهت لە پیش چاوی کهس و کارەکانیدا سەر
بلند بکاتەو!

دەبوو بۆئەوێ که ئەو شکۆمەندییە بۆ خۆی و بۆ
بنەمالەکی بگەرینتەو، بە دەستەکانی خۆی من بکوژیت.
باوکم بە دایکمی وتبوو:

- من چۆن دەتوانم مندالیک که بە دەستەکانی خۆم
پەرورەدم کردو، ئیستا بەناچاری بە دەستەکانی خۆم
بیکوژم.. نەفرەت لەوێ ژنی کردە ئابرووی من.. نەفرەت
لەو پۆژانەیی که تێی کهوتم..

باوکم ئەو شەوانە، بەو خەمەوێ رۆژی دەکردەو. چۆن
لە بەردەم مەرۆگەلێکدا که بە چاویکی کهمەوێ لێی دەپوانن.
ئەو خەمە باوکمی کوشت. دلنیات دەکهمەوێ من خۆم
بوومە هۆکاری ئەوێ باوکم بەو ئازارەو سەر بنیتەو.
کاتیکی هەوایی مردنی باوکم ژنەوت، ئیتر ژیان بۆ من بوو
دۆزەخیکی تال. دۆزەخیکی جیاواز لە دۆزەخی هەموو
ئەوانەیی که بە تاوانەکانیان ئازاریان تیدا دەچەشت.

من لەو بەندیخانەیدا که لەگەڵ خەم و ئازاریکی زۆری
ناخم، پۆژەکانم بەرەو مەرگ بەرێ دەکرد. مردنی باوکم،
هەموو ماناکانی ژیانی لە دلی مندا ون کرد. من لەو پۆژەو
تەنیا لە بوونەوهریکی بینرخ زیاتر هیچی تر نەبووم. بەردەوام

نه فرتم له بوونی خوم دهکرد. تو پښم بلې خاتوو مولى..
 مروښ له ژيانىكى نهسته متر له مهرگ، دهبيت چ هيوايه كى
 بو داهاتووى خوى ههبيت! ناخر ژيان چون به چيژ دهبيت
 كاتيك به ردهوام له گهل مهرگا سه ما بكهيت؟! منيك كه ناخم
 به وينه ي بيابانيكى وشكهه لاتوو بيت، چون تاكه هيوايه كى
 ژيان له ناخدا چرو دهكات؟! ئيرهيم بهو ژنانه دهرد كه
 روژه كاني خويان به پيكه نينه وه به رهو چاره نو سيكى ديار
 و له چاو هرواني مهرگى خوينا، دهسته ملانى په تي سیداره
 ده بوون، بهرئ دهکرد.

منيك، كه له ناخى خومدا خوم ون كرده بو، ده بوو
 چون نهو روژانه م نه ژمار كرده كه مهرگ له هه موو
 قوژبنىكى به نديخانه كه دا، سه ره تاتكى له ته كدا ده كرده!
 كاتيك نهو ژنانه م ده بينى كه روژانه له به نديخانه كه دا
 خه ريكى جوان كرده روخسارى خويان بوون، گومانم له
 ژنبوونى خوم ده كرده. به خوم دهوت: تو بلې من ژنيك
 بم جياواز له وان خولقلم! نه وان روژانه دوو و پيكه وه
 ده چونه قوژبنىكى ژوره كاني خوiane وه و ماكسيه رهنگ
 ئالو والا كانيان تا كه مريان هه لده مالى و نه وهى تريان به
 په تيكه وه خه ريكى هه لگرتنى نهو مووانه بوو كه رانه سپى
 و گوشتنه كانيانى زبر كرده بوو. پاشنه وهى له پاك رده وه و
 جوان كرده يه كتريش ده بوونه وه، خويان به گه رماوه كه دا
 ده كرده بوئه وهى ناسه وارى نهو مووانه له جهسته يان
 بكه نه وه. نه وهى جيگه ي گومانى من و زوريك له ژنه كاني
 به نديخانه كه بوو، هه موو خوششتنيكيان زياتر له كاژيريكى

پیدەچوو، كەس نەیدەزانی لەناو ئەو گەرماویدا چی روئەدا. بیرم لەو دەكردهوه، مرۆف كاتیک رۆژەكانی لە نزیكبوونەوهی مەرگ بەرێ دەكا، هەموو ئومیدیکی بۆ ژیان لە ناخیدا ون دەكات. منیک كە مۆتەكەیی مەرگ ئیخەیی گرتبووم، هەموو رۆژیک پارچەیهك لە دلم هەلدهوهری، بەلام ئەوان بە ژنیتی خویانهوه، چاوه‌روانی ئەو چاره‌نووسەیان دەکرد كە ژیان بۆی هەلبژاردبوون. ئاخ‌ر سروشتی جوانی لە ناخ و رۆحی ژندایه، هەربۆیه دەیه‌ویت بە مردنیشی جوانترین شیوه بە رۆخساری خۆی بدات. ئەگەرنا ژیان لەلای پیاو تەنیا لە رەنگی سوری خۆین زیاتر، هیچ شتیکی تری تیا بەدی نەئەكرا.

ئەو قسانەیی شەونم، موچورکیکی ترسنامیزی بە جەستەمدا هینایه‌وه. ئەو دیمەنەیی شەونم ی بیر هینامه‌وه كە لەسەر سیسەمی ژوورەكەیی خۆیدا كەوتبوو و جەستەیی شیۆنراوی هەستیکی نائارامی بە دەروونم دەبەخشی. وینەیی ئەو رانه‌ سپی و گۆشتنەیی كە لە نەرمیدا لەسەر جیخه‌وه‌كەیی بلاو بووبونه‌وه، بەو چەقۆیه‌یی كە بەجیمابوو لەسەر هوه تا قوله‌پینكانی، وهك ئەو شانەیه‌یی كە لەسەر میزی ئارایشته‌كەیدا بە تۆپه‌لیك قژوه، بەجیمابوو، ئاوا شەقار شەقار بووبوو. خۆینیکی زۆر كە لە كاتی برینداربوونیدا لینی هاتبوو، دیمەنی جەستەیی وهك ئازەلیك چۆن لە كاتی سەربریندا لە خۆینی خۆیدا ده‌گه‌وزیت، ئاوا بە رانه‌كانیه‌وه قەتیس مابوو، بەوه‌ی كە دۆشه‌كەیی ژیری، لە خۆینی جەستەیدا، تەواو سور هەلگه‌رابوو. وا پیدەچوو

شەونم پېشئەوہی رۆحی لە جەستەى ھەلبێت، تا ئەو کاتە بەو ئازارەوہ نالاندبیتى دیاربوو بکوژەکانى بۆئەوہى ھاوار و نالەى شەونم لەو ئازاردانەیدا، دراوسێکانى بەئاگا نەھینیتەوہ ئەو پەرۆ گرمۆلە خواردووەى کہ لە تەنیشت سەرێوہ بەجیمابوو خزاندىتیا نە دەمێوہ.

بیرم لەوہ دەکردەوہ، ئاخۆ بکوژەکانى، بۆچى شەونمیان بەو شیوہیە سزا دا بێت! ئاخى ئەو شیوازە کوشتنە، تەنیا لە میژوووى سەردەمە کۆنەکانى دواکەوتووئى مرۆڤایەتیدا خویندوو مەتەوہ. ئەو شیوازە لە سزا نامرۆڤانانەیان بەرامبەر بەو کەسانە ئەنجام داوہ کہ شایستەى مردن بوون لە بەرامبەر ئەو تاوانانەى کردووینانە. ئاخى دەبیت بکوژەکانى لە چ سەردەمیکی مرۆڤایەتیدا بیریان کردبیتەوہ! بۆ ئەوہى کەمیک دەروونم لەو دیمەنانەى جەستەى شەونم ئارام بکەمەوہ، پەرداخیک شەرابم پێ کرد و بە جارێک نام بە سەرمەوہ. کەمیک لە خۆم رامام و جگەرەیکم پێکرد. لەگەڵ دیمەنى ئەو دوکەلەى لە بۆشایى ژوورەکەمدا بلأو دەبووہوہ، ئەندیشەم ئاویژانى ژيانى شەونم بوو. پرسیارى ئەوہم لە خۆم دەکرد، دەبیت شەونم لەو ساتانەدا، بە دەم ئەو سزایەوہ، چۆن بیری لەخۆى کردبیتەوہ؟! ئایا ئەو ئازارەى وەک سزایەک، بەخۆى رەوا بینوہ؟! یان لە بیتاوانى خۆیدا دەبیت لە ناخیدا چەند نزای لەو بکوژانە کردبیت کہ بەو شیوہ نامرۆڤانەى رەفتارى لەتەکدا دەکەن؟! ئەوہندە ھەستەکانم ئاویتەى ژيانى بوو، تۆمارەکانى زیاتر بەرەو خویندەوہیان پەلکێشى دەکردم لە پاش تەواو بوونى

جگه ره کهم دهستم کردهوه به خویندنه وه یان.

به درییژیایی ئه و ماوه یه، هیدی هیدی رۆحم به و ژیا نه
داخراوه ئاشنا ده بوو. که میک هۆشم به بهری خۆمدا
هینایه وه. به ههستیکی جیاوازه وه له خۆم دهروانی، به ناو
ژیانی رابردووی خۆمدا شوپرتی ده بوومه وه و سه ره کۆنه ی
رهفتاره کانی خۆم ده کرد. بیرم له و شه وه ده کرده وه که
شهیتان وه ک فریشته یه ک خۆی خزانه خه ونه کانه وه و به
ههستیکی مرو فانه ی خومه وه به رهنگاری بوومه وه و نه فره تم
لی کرد. ئیستا ههست ده کهم ئه و کاته ئه و فریاد ره سی من
بوو. ئه گه ر ئه و شه وه ئه و خه ونه م کرد بایه ته راستی، ئیستا
چاره نووسم به م رۆژانه نه ئه گه یشته که له ناو ئازاری ناخی
خۆمدا، خۆم بخۆمه وه.

بریا ئه و شه وه ی خه ونه کهم بینی، خه ونه با و بویرانه
هاوژینه کهم کوشته با. به لام ئه فسوس ئه و ههست ی له ناخدا
وا ده کات ژیا ن و جهسته ی خۆم وه ک مندالیکی ساوا بپاریزم،
رێگری له و کاره کرد که ئیستا به جوانترین و شیواترین
هه لبراده ی خۆمی ده زانم. ئیستا من چیم له دهست دیت؟
خۆم وه ک بالنده یه کی به ندرکراو ده بینم که ئه گه ر ئازادیش
بووبام، توانای فرینم له دهستدا بوو. هه موو جهسته م به
خه ونه کانه وه دارما بوو. ئه وه ندنه نه بیته له بیده سه لاتی
خۆمدا، داوای ئه وه م له خودا ده کرد، که ته نیا هیتزیکم پی
به خشیته، تا وه کو وزه یه ک به رۆح جهسته لاوازه که ی خۆم
بده مه وه.

من له و ئه ندیشه بیئومی دییه ی خۆمدا، بیرگه لیکی

نامۆ، که به رۆحم نائاشنا بوون، رۆژانه خۆیان دهخزانده ههسته کانمه وه. بیرى تۆله کردنه وه بۆ من، ههلبێژاردنیکی شیاو بوو بۆئه وهی درێژه بهو ژیانهم بدهم که له لیواری مه رگدا سه مای ده کرد. من به تۆ ده لیم خاتوو مۆلی.. ئاخۆ منیکی بیدهسته وسان لهو دۆخه دا، چیم کردبا؟ وهک ئازهلێکی بریندار و بیدهسه لات، له دوای ئازاد بوونم خۆم رادهستی ئه و مروقانه بکرایه که ئابروو و پیاوه تی خۆیان به ناوگه ل و جهسته ی مندا هه لواسیبوو؟! تا رووی رهش و قیزه ونی خۆیان به من سپی بکه نه وه؟! بینه زیانه بکه ونه پارچه پارچه کردنی جهسته م؟! چیژ له و دیمه نه نامروقانه یه ببین که له جهسته ی مندا رهنگی ئه دایه وه؟!

نا.. من ریگم به وه نه دا. له بیرى ئه وه دا بووم، ههستی تۆله کردنه وه زیاتر له ناخی خۆمدا ئه ستوورتر بکه م. به رده وام دیمه نی ئه و کوشتنه ی سورکیو م ده هینایه وه یادم که ده روونمی وهک کووره یه کی ئاگر، زیاتر جۆش ئه دام. مردنی باوکم بۆ من، هینده ئازاربه خش بوو، توانای ئه وه م نه مابوو له ئاستیدا وهک ژنیک بیدهنگ بم. من که له ئه ندیشه ی ئه وه دا بووم و به ههستی تۆله کردنه وه ناخی خۆم جۆش ئه دا، له ناکاویکدا ئه و ژنه تویژه ره وه یه ی که به میهره بانى خۆی، رۆژانه گوئی بۆ ئازاری ژنه به ندرکراوه کان ده گرت، به ههسته ژنانه که یه وه دلێ ئه دانه وه، خۆی به و ژووره ی ئیمه دا کرد که زیاتر ئه و ژنانه ی تیا بوو که سزاکانیان له چه ند سالیک که متر بوو.

له و کاته دا من له سه ر جیخه وه که ی خۆم، پراکشابووم.

ژنیکی بالا به رزی پرچ زهر د که جوانییه کی بیوینه له سیمای ده تکا، له گه ل تویره ره وه که هاته ژووره وه. سهره تا به سیمای پر له نه ته کیه ته که یدا، وامزانی به رپرسیکی ده ولته و بو سهردانی به ندیخانه که هاتووه و نه یه وی له نزیکه وه ناگاداری هندی شتی ناو به ندیخانه که بیت. کاتیک تویره ره وه که رووی کرده نه و ژنه پیره ی که وه ک به رپرسیکی ژووره که ی ئیمه ره فتاری ده کرد، وتی:

- باجی ئاسکول.. جیگه ی چول ماوه لیره؟!

باجی ئاسکول که هه میشه سیمای تاریکه که ی که به وینه ی سیمای دایکم مه نگ و که مدوو بو، دهسته باریک و چرچه کانی بو نهومی دووه می جیخه وه که ی من دریژ کرد و وتی:

- به لی.. ته نیا نه و جیگه یه ماوه.

تویره ره وه که به ده نگیکی فرماننا میزه وه رووی له ژنه پرچ زهر ده که کرد و پی وت:

- بروره نه وی.

ژنه که بیئه وه ی گوی بداته قسه کانی تویره ره وه که، به ره و رووم هات و له ته نیشتمه وه دانیشته. ره فتاری نه و ژنه به و ژنانه نه نه چوو که وه ک من بو یه که مین جار چاره نووسی رهشیان ده یانیه نایه ناو به ندیخانه که وه، که وه ک نه وه ی خه ون ببینن، له و دۆخه دا راده مان، که هه رگیز چاوه روانی نه بوون. کاتیک تویره ره وه که ژووره که ی ئیمه ی به جی هیشت، هه موو نه و ژنانه ی که وه ک نه ریتیک خوویان پیوه گرتبوو، له ده وری به ندکراوه نوییه که کو بوونه وه. ده ستیان

به پرسپاری ئه و شوینانه ده کرد که رۆژانه خهونیان به دووباره بیننه وهی دهبینی.

ژنه پرچ زهرده که، چاویکی تیژی به ناو هه موو ئه و ژنانه دا گپرا که له بهرده میدا گرمۆله یان کردبوو. یه کیک له و ژنانه، هاوسه ره که ی خۆی له خه ویکی قوولدا به چه قو کوشتبوو. ژنیکی قه له وی سووروسی بوو. بهرده وام چاودیری رهفتاره کانی ژنه پرچ زهرده که ی ده کرد، که به سه نگینی له ته نیشتمه وه دانیشتبوو. به دهنگیکی خۆبه زلزانینه وه پرسپاری ئه وه ی لی کرد:

- له سه ر چی سزادراویت!؟

ژنه که، که میک له چاوه کاله کانی روانی و به گالته جارپه که وه وه لامی دایه وه:

- هپچ.. ته نیا وه ک میوانیک هاتووم.. ماوه یه ک لیره ده بم و دواتر به جیتان ده هیلم.

هه موو ژنه کان به و وه لامه ی، دایانه قاقای پیکه نین. ژنه قه له وه کهش که ناوی نه سرین بوو، به و وه لامه، دیاربوو ههستی به که میی خۆی کرد. جا بوئه وه ی خۆی له و دۆخه دژواره قوتار بکات که بو ی بووه مایه ی گالته جارپه ژنه کان، به دلنکی پر له هه لچوونه وه، وتی:

- هیوادارم میواندارییه که ت ئه وهنده بخایه نیت که زیاتر تۆمان پی ئاشنا بکات.

ئه وهنده ی وت و به ره و ده رگای ژووره که رۆیشت. خامۆشی، ماوه یه ک ئه و ژووره ی ئیمه ی گرته وه. دواتر یه کیک له و ژنانه ی که له سه ره تای هاتنم ئه و پرسپاره ی

لئى كىردىم كە ئىيانى شار چۆنە! ھەمان پىرسىياري لە ئنە
پىرچ زەردەكە كىردەوہ. ئنەكەش وەكئەوہى گالئەجاربى
بە ھەموومان بىكات و بۇ گەشتىك ھاتىئە ناومانەوہ، بە
ھەستىكى زالەوہ وتى:

- دەتەوئەت شار چۆن بئەت؟! ھەر بەو جۆرەيە كە بەجئەت
ھئەستەوہ. لەم شارە دا ھئە شتىك ناگۆررى. مرؤقەكان وەكو
خۆيانن. وەكئەوہى تفيان لە زارى يەكتر نابئەت، وەك يەك
بئردەكەنەوہ. ھئە شتىك ناگۆررى، ھئە. تەنيا رۆزانە لەو
زەوييانەى، كە كۆمەلئەك خۆيان دەكەنە خاوەنى ئەپارتمانى
گەورە و بۇ ئاسمان بلند دەبئەتەوہ، تۆش وادەزانئەت ھەموو
شارەكە بە ناخى مرؤقەكانىەوہ گۆراوہ.

چەند رۆژئەك بەسەر ھاتنى ئەو ئنە پىرچ زەردەدا تئەپەرى.
ئەو لەسەر بەشى سەرەوہى جئەخەوہكەى من دەنووست.
ئەو رۆزانەى كە بەندىكراوہكان، بۆيان ھەبوو لە ھەفتەيەكدا
دوو جار لە رئەگەى ئەو تەلەفونەى كە لە بەشى دەرەوہى
دەرگاي رارەوى بەندىخانەكەوہ ھەلواسرابوو، پەيوەندى
بە كەس و كارەكانىانەوہ بكن، ئنە پىرچ زەردەكە، لەپئەش
ھەموويانەوہ ريزى دەگرت. پەيوەندى بە كەسانىكەوہ دەكرد
كە پئەدەچوو دەستىكى بالايان لەناو دەولەتدا ھەبئەت. بە
شئىوازئەك فەرمانى پئە دەكردن، وەكئەوہى ئنى بەرپىسىكى
بالا بئەت و بە ھەلە راپئەچى بەندىخانەيان كرىبئەت.

ھەلوئەستى ئەو ئنە، بە لاي ھەموو ئنە بەندىكراوہكانەوہ،
زۆر نامۆ بوو. كاتئەك باجى ئاسكۆل پىرسىياري ناوہكەى لئى
كرد، بۆئەوہى لە كاتى بانگەئەشتەكردنىدا بئەناسئەت، كەمئەك

بیری کرده‌وه و له ناخی خۆی پام، وهکنه‌وه‌ی ناوی خۆی
له‌بیر کردبیت. دواتر به‌خه‌ندیه‌یه‌کی شه‌رمانه‌وه‌وتی:
- ناوم نازه‌نین ه. ده‌توانیت به‌نازه‌گازم بکه‌یت.

ئیترا له‌وه‌ پوژوه‌وه، زۆری ژنه‌کانی ناو به‌ندیخانه‌که،
به‌نازه‌خان بانگیان ده‌کرد و ناویان ده‌هینا. ئه‌وه‌ ژنه
ره‌فتاره‌ نامۆکانی ترسیکی زۆری له‌دلی هه‌موو ژنه‌کاندا
دروستکردبوو. من که‌ زۆربه‌ی کاته‌کانم له‌ته‌نیایی و
گۆشه‌گیریی ژووره‌که‌مدا به‌سه‌ر ده‌برد، جاریک بیئاگا بووم
له‌وه‌ی که‌ له‌پاره‌وه‌ی به‌ندیخانه‌که‌ چی ده‌گوزه‌را، قریشکه
و هاواری ژنه‌کانم ژنه‌وت، خیرا له‌شوینی خۆم پابووم و
به‌ره‌وه‌ ده‌رگای ژووره‌که‌م پویشتم. به‌لام چیم بینی خاتوو
مۆلی! ئه‌وه‌ نازه‌خان ه‌ی که‌ له‌به‌شی سه‌ره‌وه‌ی جیخه‌وه‌که‌ی
من ده‌نووست، له‌ناوه‌راستی پاره‌وه‌که‌دا ده‌سته‌کانی له‌قژه
دریژ و قاوه‌یه‌یه‌کانی ئه‌وه‌ ژنه‌قه‌له‌وه‌ نابوو که‌ له‌یه‌که‌مین
پوژی هاتنیدا، پرسپاری هۆکاری سزاکه‌ی لی کردبوو.
ژنه‌قه‌له‌وه‌که‌، بوئه‌وه‌ی پرچه‌دریژ و ئالۆزکاوه‌کانی، له
ده‌ستی نازه‌خان قوتاربکات، به‌هه‌ردوو ده‌ست و مه‌چه‌که
ئه‌ستوره‌کانی، ده‌سته‌کانی نازه‌خانی به‌توندی گرتبوو. به
ده‌نگیکی قریشکه‌ئامیزه‌وه‌ هاواری لینه‌کرد:

- ه‌ی قه‌حبه‌.. به‌رم ده‌.. ئه‌گه‌ر نا.. له‌خه‌ویشدا بیت
هه‌ر ئه‌تکوژم.

نازه‌خان که‌ گوئیستی وشه‌ی قه‌حبه‌ ده‌بوو، زیده‌تر
شیتگیر ده‌بوو. په‌نجه‌کانی، له‌قژیدا جیرتر ده‌کرده‌وه‌ و
هاواری لی ده‌کرد:

- ههتا له و قسانهت په ژيوان نه بيته وه، بهرى نادهم.. ههى
بى ئا برووى پياو كوژ..

هممو ژنه كان، له دورى ئه وان كو بوو بونه وه و به
ترسه وه له ديمه نى ئه و شه رهيان دهر وانى، كه له ناوه راستى
راره وه كه دا ليك ئالابوون. ئه وان به رده وام تانه و ته شه ريان
له يه كدى ئه دا و يه كتريان وه ك گاي شيت بؤ ئه م لاو ئه و
لاى ديوارى راره وه كه كيش ده كرد. له پر ئاسكول خان،
وزه يه كى به بهرى خويدا و هينا و چوو ه نيوانيانه وه و رووى
له نازهنين كرد و تكاى ئه وهى لى كرد كه وازى لى به ينيت
و پرچى ژنه قه له وه كه بهر بدات كه وه ك گايه ك چؤن
شاخه كانى ده گرن و بؤ سه ربرين راپيچى ده كن، ئه و ژنه
داماوه به و شيويه به ده ستى نازه خانه وه گيروده بوو بوو.
وه ك گايه ك له ژير ده ستيدا دهى بوړاند. به لام نازه خان
گوئى به قسه كانى ئاسكول خان نه دا و هه تا تواناى هه بوو
وزه يه كى به ده سته كانى داو ئه و ژنه قه له وهى كه كيشى له
سه روو سه د كيلو وه ده بوو، راپيچى ناوه راستى راره وه كهى
كرده وه و به هه موو توانا يه وه، وه ك په روانه له ناوه راستى
راره وه كه دا به دورى خويدا ده يسور انده وه.

من له به رده م دهر گاي ژووره كه مدا، به ترسيكه وه، ليم
دهر وانىن. كه ميك خؤم خزانده ژووره وه، له ترسى ئه وهى
نه كا ئه و ژنه قه له وهى كه وه ك پارچه په روئيه كى ته ر به
ده ستيه وه ده يسور اند، بهر بيت و خؤيم پيدا بكي شيت!
ئه وه ندهى نه برد له هات و هاوار و قريشكهى ئه و ژنانهى
كه له ناو راره وه كه دا بلاو بوو بونه وه، پؤليس ه كانى دهر وه،

خۆيان به بهنديخانه كهدا كرد و كهوتنه نيوانيانه وه. به زهحمهت، ليكيان جيا كردنه وه. كه له سيمای سوور هه لگه راوی ژنه قه له وه كه م پوانی، جيگهی ئه و توپه له قژهی كه له ناو دهستی نازه خاندای به جی مابوو، وهك په له هه وریکی سپی به سه سه ری ژنه قه له وه كه وه جیمابوو.

ئه و پوژه نازه خان و ژنه قه له وه كه یان برده دهره وه. له دواى ماوه ی چه ند سه عاتیک نازه خانیان هیتایه وه بو ژووره كه ی خوی و ژنه قه له وه كه یان بو ماوه ی ههفته یه ك وهك سزای له ناو ئه و ژووره بچوكه ته نه یاهه دا به ند كرد كه له نزیك دهرگای سه ره کی راره وه كه دا بوو. ئیتر له دواى ئه و شه پروه، ژنه كان به ترسیكه وه له نازه خان یان دهروانی. كه س لپی نزیك نه ده بو وه وه. ته نانه ت له بیئاگایشیدا كه س ناوی نه ده هیتا.

= ١٢ =

ئاره زوو ده كه م ئه مشه و وه لامی ئه و پرسیاره ت بده مه وه كه بوچی من بوومه سوژانی؟ نازانم له كوێوه ده ست پئی بكم! ئاخه ئه و پرسیاره ی تو، ناخم ده هه ژینی. برینه كانی روحم نوێ ده كاته وه و دل و دهرونه شه كه ته كه م ته نگتر ده كات. نامه ویت پاكانه ی ئه وه بو خوم بكم و بلیم من تاوانیکم به رامبه ر به روچ و جهسته ی خوم نه كردوو ه.. نا.. به لام دهمه ویت ئه وه ت پئی بلیم: مروف كاتیک هه موو شتیکی خوی له ده ست ئه دا، هه ست به لاوازیی خوی ده كات.

ئىتر ژيان به ويستی خۆى گهمەى پى دەكاو دەيدات به
هه موو كهنه لانیكى ژياندا. ئەوهنده ماندووی دهكات، قیز له
مروقیوونی خۆى دهكاتەوه.

هیشتا دوو ههفته مابوو كۆتایی بهو سزایه م بینم، كه له
چاوه پروانیدا، به مهرگی خۆمى ئاشنا ده كردم. له نائارامیدا،
دلى خۆم ده خواردەوه. بیاگا لهو به ندىخانه یه كه تىیدا
بووم، به ردهوام خهونم به جهستهى خۆمه وه ده بینى كه له
خوینی خۆمدا نغرو بووبوو. زورجار له كاتى بینى ئه و
خهوانه دا، له نیوهى شه ودا، راده بووم. جار یكى له خهونىكى
ناخوشدا، به دم ئازارى ئه و چه قویه وه ده منالاند، كه پیاویكى
نه ناس له به ردهم ده رگای سه ره كى به ندىخانه كه دا، به
ملیدا هیتا بووم. خوین به هه موو گه ردن و جهسته ما وهك
بارانىكى به خوور، ده هاته خواره وه. له هه موو لایه كى شان و
ملمه وه خوین وهك فواره ی ئاو، فیچقه ی ده كرد. له و كاته دا
ده مویست پر به گه رووم هاوار بكه م و كه سىك به فریام
بكه ویت، ئەوهنده هه ستم كرد له چوارده ورمه وه هه موو
ئه و ژنانه ی كه له به ندىخانه كه دا بوون، له ده ورم بازنه یان
كردبوو. وه كئه وه ی سه یرى سه ماكه ریكى بالیه بكه ن، كه
چۆن به ده م هه لگیشانى به ئاسته مى دوا هه ناسه ی مهرگی
خۆمه وه سه مام به ده وری خۆمدا ده كرد و ده سته كانم له
بینى خۆم تووند كردبوو.

پۆلیسه كانیش، به ژن و پیاویانه وه، به پىكه نینىكى
ساردى گالته ئامیژه وه، لی میان ده روانى. وه كئه وه ی هاوکارى
بكوژه كه م بن كه چۆن به بهر چاویانه وه لی م نزیك بووه وه

و ئەو كیژده گهورهیهی كه له كوشتارگاكاندا مهړ و
مالاتهكانیان پێ سهردهبرین، به جاریك له گهردنی نام و
ههناسهمی تیکه‌ل به خوینی خۆم كرد. كاتیک له و خهونه
رابووم، بیئاگابووم لهوهی چه‌ندجاریك هاوارم كردبوو.
هیشتا دهسته‌كانم به‌توندی له گه‌رووی خۆم نابوو. ئەوه‌نده
گوئیستی نازه‌خان بووم كه له تهنیستمه‌وه دانیشتبوو و
ئەو په‌نجانه‌ی كه به وینه‌ی شمشال ده‌چوو، به ئارامی به
سه‌ر و شانیدا ده‌هینام و پێی وتم:

- گیانه‌كه‌م.. ئارام به‌ره‌وه.. ئەزانم خه‌ونیکي ناخۆشت
بینیوه.

نازه‌خان، به‌و قسانه‌ی، كه‌میک ئارامی به‌جه‌سته
و پۆحمدا هینایه‌وه. من هیشتا دلم له ناو سنگمدا وه‌ك
بالنده‌یه‌کی به‌ندكراو له‌ناو قه‌فه‌زیکی ته‌نگه‌به‌ردا، باله‌ فرتی
پزگاربوونی خۆی ده‌كرد. له‌ چاوه‌ ره‌ش و گه‌وره‌كانی
نازه‌خانم روانی، كه‌ وه‌ك چاوی خوشکیکی میهره‌بان
له‌سه‌رم بوون. له‌ جیگه‌ی خۆی هه‌لسا و كه‌میک ئاوی بۆ
هینام و پێی وتم:

- خواردنه‌وه‌ی ئاو له‌و ساتانه‌دا، ئارام‌ترت ده‌كاته‌وه..
منیش زۆرجار ئەو خه‌ونه ناخۆشانه‌م بینیوه.. زۆر بیری لێ
مه‌كه‌ره‌وه.. لیگه‌پێ.. ژیان چۆن ده‌روات توش به‌ ئاراسته‌ی
ئەو پێ بکه‌.. ئەگه‌رنا، ئازار ناخ‌ت ده‌سووتینیت.. خه‌ونه‌كانت،
ده‌تخه‌نه‌ دۆزه‌خیکی ناخۆشه‌وه‌ و ئارامی له‌ جه‌سته‌ت
ده‌بهری.

به‌ ده‌سته‌كانی، منی به‌لای خۆیدا كیش كرد و سه‌رمی

لەناو رانە دريژ و گۆشتنەکانی خۆی نا. بە دەستەکانی ماوەیەک منی لاواندەوه. من لەو ساتەدا هەستم دەکرد، لە ئامیزی دایکەدا، دلم ئارام دەگرئ. دیمەنی خەمباری و چاوه پر لە ئەسرینەکانی، ئازاریان ئەدام و ئۆقرەیان لەبەر بریبوو. هەستم دەکرد دلم لە ئازار و خەمی خۆمدا، خەریک بوو شەقی ئەبرد. لەو ساتەدا، هیواخواز بووم کە هەموو تەمەنم لەو بەندیخانەیدا بەسەر ببەم. تەنیا بۆئەوهی دريژە بەو ژيانەم بەدم کە تەنیا ئارامی بە دلی دایکم و شەوبۆی خوشکم دەبەخشی.

لە کۆشی نازەخان، سەرم بلند کردەوه کە ئارەقەیی جەستەم هەموو پرچمی تەپرکردبوو. بە چاویکی پر لە ئەسرینەوه لە نازەخان م پوانی. هەستم دەکرد لە ناخەوه ئازارم بۆ دەکیشیت. بە زەردەخەنەیهکی پرلە میهرەبانییەوه کە بە وینەیی زەردەخەنەکانی دایکم دەچوو، لیمی پوانی و پێی وتم:

- چیتە خوشکم.. بۆ دەگرییت؟! دیارە خەمیکی گەورەت لە هەناوی خۆت ناوه! لەو تەهی من هاتوومەتە ئێرە، هەستیکی نامۆم هەیه بۆ تو! زۆر لە شەوهەکان بەدم خەوه کانتەوه، دەبرزکینیت و هاوار دەکەیت.. نا.. نا.. وا مەکن.. من دەزانم شتیک هەیه کە دلی گرتوویت و تو ناتوانیت بیدرکینیت. مرۆف کە خەمیکی هەبیت، تەنانەت لە خەونەکانیشیدا ئازار دەچیژیت. من هەست بە ئازارەکانت دەکەم.. خوشکم.. دلنیا بە.. ئەگەر کەسیک دل و رۆحی بە ئازاری خەمیکەوه نەسووتابیت، هەرگیز هەست بە ئازاری

كەسانى تر ناكات. قسەم بۆ بكە.. با دلت ئارام بېتەوہ.. خۇ
ناكرى مروّف ھەموو خەمەكانى بە ھى خۆى بزائىت! ئاوا
نابىت خوشكم!! كاتىك خەمىك لە ناخندا پەنگ دەخواتەوہ،
ئەگەر پىچكەيەك نەدۆزىتەوہ بۆ بەتالبوونەوہ، ئەو ا ناخت
ھەرەس دىنى. قسەم بۆ بكە نازدارە بچكۆلەكەم.. بزام چ
خەمىكە وا خەرىكە جوانىت ئەژاكىتت؟!

ئەو شەوہ، ژيان تەواو خامۆش و مات بوو. خەو وەك
منداللىك خەم و ئازارى ھەموانى لە ئامىزى خۆى نابوو.
لە ژوورەكەى ئىمەدا، كەس بەئاگا نەبوو. تەنيا دەنگى
ھەندىك لەو ژنانە دەھات كە ھەتا بەرەبەيان بە ديار
تەلەفرىونەكەوہ دائەنىشتن و كاتەكانيان بەدەم سەيركردنى
ئەو زنجىرە دۆبلاژكراوانەوہ بەسەر ئەبرد كە لە ئەندىشەى
خۆياندا، خۆيان دەكردە پالەوانەكانيان و پوژانەش لەسەر
جىخەوہكانيان خۆيان نوقمى خەويكى قوول دەكرد.

من كە دل و پوحم كەيلى ئازار و ترسىكى بىئامان بووبوو،
نازەخان بە قسە شىرىنەكانى، كەمىك دلى لاواندەمەوہ. ئەو
شەوہ تا بەرەبەيان، چىرۆكى مەرگەساتى خۆم بۆ گىراپەوہ.
لەگەل ھەموو فرمىسكىكى چاوەكانم كە وىنەى ئازارەكانى
ناخمى لە خۆيدا وىنا دەكرد، ئەو ھەناسەيەكى ئازار بەخشى
بۆ ھەلدەكىشام و خەمەكانى لەگەل دەبەخشىمەوہ. كاتىك من
بە گريانەوہ كۆتايىم بە قسەكانم ھىنا، ئەو بەتوندى لە ئامىزى
خۆى گرتم و نىو چەوانى رامووسىم. بەدەم دواھەناسەى
قوولى كە لە نزىكەوہ ھەستم بە گەرمىى دەكرد، وتى:

- ئارام بەرەوہ ئەزىزم..

لهو شهوه مات و بیده‌نگه‌دا، دهنگی وهک خوږه‌ی ئاوی
روباریک که له دووره‌وه گویبستی بېم، تیکه‌ل به گریانیکی
هیمن، دههاته گویکانمه‌وه. وهکئوه‌ی بۆ ناخی خو‌ی بدوئ.
ههستم دهکرد قسه‌کانی به ئازاری قولایی ناخی، ئاویتته
بووه. وتی:

- ژیان هیچ به‌هایه‌کی نییه، گهر مرؤف تئیدا ههست به
ئازادیی ناخی خو‌ی نه‌کات. به‌بئ ویستی خو‌م، رۆژگار له
نیو جه‌نگه‌لی ئەم ژیان‌دا، تیوه‌ی گلاندم. ئاخر من تاوانم چی
بوو خودا منی له نیوان هه‌موو ژنانی ئەو گونده‌ی خو‌ماندا
به‌و شیوه‌یه خولقاندووه؟! منیش وهک هه‌موو ئەو دایکانه‌ی
که له‌و کاره‌گران و وزه‌پروو‌کینانه‌ی که رۆژانه ده‌یانکرد،
کاتیک منداله‌کانیان له‌ئامیز ده‌گرت و بۆنیان پتوه ده‌کردن،
هه‌موو ماندوو‌یتیی جه‌سته‌یان، خالی ده‌بووه‌وه. ئاره‌زووم
ده‌کرد منیش وهک ئەوان بووبام. ههر کاتیک ژنیک له
گونده‌که‌دا مندالیکی ده‌بوو، به‌هه‌ستیکی پرله ئومیده‌وه،
ده‌چوومه سه‌ردانی و به‌تاسه‌وه، له سو‌مای ئەو چاوانه‌یانم
ده‌روانی که ته‌واو به ژیان ئاشنا نه‌بوو. نزای ئەوهم ده‌کرد،
که خودا مندالیک به منیش ببه‌خشیت، تا ژیانم رۆشن بکاته‌وه.
سه‌ردانی چه‌ندین شیخ و مه‌لای ئەو گوندانه‌ی نیزیکم کرد.
چه‌ندین دوعا و نوشته‌م تاقی کرده‌وه. ته‌نانه‌ت چه‌ندین گژو
گیای تال و ناخۆشم به‌زۆری، قوت ئەدا که له لای ئەو
شیخانه‌وه، که دایکم متمانه‌ی پێیان بوو، بوی هینابووم. هیچ
ئومیدیکی به خو‌م هاوژینه‌که‌م نه‌به‌خشی. رۆژیک، ژنیکی
گونده‌که‌مان، که زورجار له‌گه‌ل می‌رد و کورپه‌کانی سه‌ردانی

شاریان دەرکرد، پیی وتم:

- دەلین ژنیک ههیه له شار، پوژانه، عهشاماتیکی زور
بو مه بهستی نه زوکی، هاموشوی دهکه ن.. بوچی سهردانیکی
ناکهیت؟! به شکم خوا له ریگهیه وه دهروو یهکت بو بکاته وه.
منیش که ژیانم له لیواری دارماندا بو، خۆم به هه موو
قسه یه کدا هه لده واسی، که بونی ئومیدیکی لیوه بیت. ئاخر
مروقی نقومبوو له ئاودا، تهنانهت په نا بو ته له پووشیش
دهبات. متمانه به درویه کیش ئەکات که بو ساتیکیش بیت،
دلی بداته وه. بو ئیواره.. تکام له پیاوه کهم کرد که شهوانه له
خه یالی ژنیکی دیدا خه و ئه بیبرده وه، وتم:

- تکات لی ده کهم.. ریگه م پی بده با ئەمجاره ش ئەم
به خته ی خۆم تاقی بکه مه وه. ته نیا ئەم جار. بوئه وه ی دلی
خۆم ئاسووده بکه م. خۆ منیش وهک تو ئاره زووی ئە وه
ده کهم خوا چهند مندالی کمان پی ببه خشیت. پیاوه که.. هه موو
کاریک لای خودا ئاسانه.. له وانیه دوعا و نزای ئە و ژنه،
ببته فریامان و به مندالی خۆمان ئاشنا بکات.

کاتیک قسه کانم ته واو بوون، به چاویکی بی هیواوه،
نیگایه کی کردم و وه کئوه ی به ناچاری ئە و وتانه له زاری
بینیته دهره وه، سه ریکی ره زامه ندی بو له قاندم. بو شه وی،
خه ونم به و ژنه وه ده بینی که بو خۆیشم نه مده زانی شیوه
و کاره که ی چۆنه! له خه یالی ئە وه دا بووم ئە و تاکه هیوا و
ئومیدیکی من بیت. خه ونم به وه وه ده بینی که کوریکی ساوام
له ئامیز گرتبوو مه مکه کانم له ده می نابوو. به تاسه وه له
چاوه زیته کانیم ده روانی، که به ته واوی به چاوی پیاوه کهم

دهچوو.

ئەو شەو بەو خەيالەو، پۆژم کردەو. بۆ بەیانی چووم
بۆ لای ئەو ژنەى که له گونده که ماندا هەفتانە بۆ فرۆشتنى
ئەو ماست و شيرە مەنيانەى که له تیکە لەى شیرى مانگا و
شیرى وشکە، دروستى دەکردن و بەناوى شیرى مانگاوه له
بازارى شاردا ساغى دەکردنەو. وتم:

- دەمەوئیت له تەکتا بيم بۆ شار.. تکتا لى دەکەم..
رادەستى ئەو ژنەم بکە که دەیناسیت.

ژنەکه به خوشحالیهوه وهلامى دامهوه:

- ئەى بەچاوان.. بەلام من شوین و مەکانى ئەو ژنە
پى نازانم.. دەشیت که چوینه شار سۆراغیکى بکەین. خوا
گەرەیه کچم.. بەیانی نیازی شارم هەیه.. تۆش خۆت ئاماده
بکە و دەچین.

بۆ پۆژى دواى، سپیدە زوو، که گەیشتینه شار، ژنى
گونده که مان به سه تله شیرە مەنييه کانيهوه، خوى به ناو
چايخانه يه کى گەرەدا کرد. که له سه ر شه قامیکى سه ره کى
بوو. به و سپیده يه چايخانه که له پياو جمه ی ده هات. هه موويان
سه رقالى خواردنى نانى به يانى بوون. کاتيک من له دواى
ژنەکه ی دراوسيمانه وه چوومه ژووره وه، هه موويان چاوه
بزيوه کانيان له وه به ژن و بالا به رزهم برپيوو. که ماکسيه کى
ئاو دامانى شينم له به ردا بوو. له چکيکى شينى کالى له خورى
چنراوم له سه ر و پرچمه وه ئالاندبوو. له گه ل هه نگاوه کانمدا
چاوه برسپيه کانيان له هه موو جه سته و که فه لم گير کردبوو.
چووينه ئەو ژووره بچوکەى که خاوه ن چايخانه که

شیرمه‌نیه‌کانی له‌ناو به‌سته‌ره‌کاندا تیدا هه‌لده‌گرت، ژنه‌که‌ی دراوسیمان له‌گه‌ل‌ خاوه‌نی چایخانه‌که، که پیاویکی پیری نیزیکی هاوته‌مه‌نی خۆی بوو، خه‌ریکی مامه‌له و ئه‌ژماردنی سه‌تله شیرمه‌نیه‌کان بوو. من له ژیر پرچه‌کانمه‌وه که به‌سه‌ر شان و لمدا بلاو بوو‌بوونه‌وه، له دیمه‌نی ئه‌و گه‌نجانم ده‌روانی که به دهم چا خواردنه‌وه چاوه‌کانیان له جه‌ستم نه‌بریبوو. هه‌ستم ده‌کرد هه‌ندیکیان به گوئی یه‌کتیدا ده‌یانچاپاند و به‌دهم یه‌کتیبه‌وه ده‌خه‌نین.

من ده‌مزانی که ئه‌وان به به‌رگ و به شیوه‌یه‌مدا، وه‌ک ژنیکی گوندی لینیان ده‌روانیم. هه‌ستم به‌که‌میی خۆم ده‌کرد. له به‌رده‌م ئه‌و کچه‌گه‌نج و جوانانه‌ی که به‌و به‌یانیه به پۆشاک تازمه‌و‌دیله‌وه، به نازیکی جوانه‌وه، به‌ره‌و کاره‌کانیان ده‌چوون، له دلی خۆمدا ئاره‌زووی ئه‌وهم ده‌کرد منیش پۆژیک له پۆژان، وه‌ک ئه‌وان، له‌و شارهدا ژیانم کردبا، وه‌ک ئه‌وان، هه‌موو به‌یانیه‌ک به‌و پۆشاک و ماکیاچه هه‌مه‌جۆرانه‌وه خۆم رازاندبايه‌وه.

ژنه‌که‌ی دراوسیمان کاره‌کانی له‌گه‌ل‌ خاوه‌نی چایخانه‌که به‌کو‌تا گه‌یشت. سواری ئه‌و ئوتومبیله شپه‌ بووین که کورپه‌ بچوکه‌که‌ی شۆفیری ده‌کرد. ژنه‌که‌ی دراوسیمان، داوای له کورپه‌که‌ی کرد که به‌ره‌و که‌ناری شار پینکات و وتی:

- سو‌راغی ئه‌و ژنه‌م له خاوه‌نی چایخانه‌که کرد، ده‌لێت ماله‌که‌یان له نزیکی ئه‌و شه‌قامه سه‌ره‌کییه‌یه که وه‌ک بازنه ته‌وقی شاری داوه.

نیزیکی نیو کاترمیریک به‌ناو هه‌موو ئه‌و مالانه‌دا

سووراپینه وه که له نیزیکی شه قامه که و ناو نیشانه که وه بوو، به لام نه ماندۆزییه وه. پرسیارمان له هه ر مال و که سیک ده کرد، دهیان وت مانگیک پیش ئیستا لیره بووه و گواستوو یانه ته وه. دوا جار پرسیارمان له ژنیک کرد که به و به یانییه خه ریکی شتتی به رده م ده رگای ماله که یان بوو، به چاویکی پرله گومانه وه لیمانی روانی و وتی:

- ئەو ژنه.. زۆر له و پیاوانه هه والی ده پرسن که گویا نه زۆکن و مندالیان نابیت.

دواتر که میکی بیرى کرده وه و وتی:

- وابزانم ئیستا گواستوو یانه ته وه بۆ چوار کۆلانی ئەولاتر. بچن و له ماله کانی ئەو لایه وه سوواغی بکه ن. دلنیام ئەیدۆز نه وه.

به ناو هه موو ئەو کۆلانا نه دا ده گه راین. به رده وام له ده رگای مالا نمان ئەدا و سوواغمان له هه موو ئەو ریبوارانه ش ده کرد که به پیاده و سه یاره به لاماندا تیپه ر ده بوون. کاتیک مالی ئەو ژنه مان دۆزییه وه، نزیکه ی زیاتر له کاتژمیریک، هه موو ئەو کۆلانا نه مان به دوودا ته ی کردبوو. له گه ل ژنه که ی دراوسیمان چومه ژووره وه، هه ستیکی خو شبه ختی نیگا تاریکه که ی رۆشن کردم ه وه. سه ره تا، وینای دایه په روین م به ژنیکى پیری نورانی ده کرد، که پرچه سپییه کانی له ژیر له چکه سپییه که یدا، ئاو یزانی یه کتری کردبیت که به نیگا میهره بانیه کانی، ناخم ئاسووده بکات و خه ونه کانم به ته لیسمیگ بکاته راستی. کچیک که به نزیکی ته مه نی خۆم ده چوو، تا هۆلی پیشوازیی میوانه که یان، به رپیزیکی زۆره وه

پیشوازی لی کردین، وتی:

- چاوه ری بکن.. دایه په روین پاش که میکی تر دیته لاتان.

ئوه ونده ی وت و ئیمه ی به ته نیا له و هۆله فراوانه دا به جی هیشت. جگه له میزیک ی ئارایشتی گوره، که لایه کی دیواره کی پر کردبووه و، له گه ل ئه و تا قمه کورسییه ی که ئیمه ی له سهر دانیشتبووین، هیچی که ی تیا نه بوو. له سهر میزی ئارایشته که، چه ندین که رهسته ی جوانکاری و هک سورای لیو و قه له می چاو و کۆنتور و های لایت و ماسکاراو قه له می برو و چه ندین که رهسته ی تری جوانکاری هه مه پره نگ، به شیوه یه کی جوان، سهر میزه که ی رازاندبووه و.

ئوه دیمه نه، ته واو به وینه ی دوکانیکی فرۆشیاری که رهسته ی جوانکاری ده چوو. دیمه نی ئه و ماکیاژانه، سهرنجی به شیوه یه ک راکیشام، که لیان نزیکتر بکه ومه وه و پینان ئاشنام. به لام ئه و ژنه ی گونده که مان، که زانی به و مه به سته ده مه ویت له جیگه ی خۆم بلند بم، خیرا به ده سته چرچ و زبره کانی، قۆلی گرم و له شوینی خۆمدا داینامه وه. چه ند خوله کیک رابوورد. ئیمه له چاوه روانی ئه ودا بووین. کاتیکم زانی ژنیک ی ته من نزیک ی سی و پینچ سالیک که دهنگی به وینه ی ده موچاوه سپییه که ی، گهنجیتی لی ده چۆرا، بازنه کانی ده سته ی، که تا ئه نیشکی ریزی کردبوون، ئاوازیکی به جووشیان له گه ل جووله ی ده سته کانی ئه دایه گویکانم، خۆی به هۆله که دا کرد و به خیره اتنی کردین. به

چاوه ههنگوینیهکانی، کهمیک له ههردووکمانی پوانی و پاشان لای منهوه دانیشته و خوی پی ناساندین و وتی:
- من دایه پهروینم.. فهرموون.. چ کاریکتان ههیه که من بتوانم بۆتان بکه م.

من که گومانم له وه ههبوو ئه و ژنه دایه پهروین بیت، که ژنی گونده که مان باسی ناوبانگی بۆ کردبووم، متمانه م به وه نه بوو بتوانیت ئه و کاره ئهسته مه م بۆ ئه انجام بدات، که ریگهیه کی دوورم له پیناویدا بۆ بریبوو. بیئومیدی رهنگی دهموچاومی ته نییه وه. به لام ژنی گونده که مان، بیئوه ی گوی بداته ئه و ههسته ی که له لای من دروست بووبوو، به خو شبه ختییه که وه وتی:

- دایه پهروین گیان.. له دهوری سه رت گه پیم.. ئه م کچه م، ئه وهنده ی له بیرم بیت، ماوه ی زیاتر له پینچ سالیک ده بیت که میزدی کردوو. ئه و رۆژه م له بیره که له رۆژی زه ماوهنده که دا به تۆبزی جلی بوو کینیان له بهر کرد و هینایانه ئاههنگه که وه. هه ر ئه و رۆژه زانیم شتیکی خراب رووئهدات. بۆ خۆت له مه بهسته که م حال ی ده بیت. مه به ستم جندۆکه و شهیتان و شتی وه هایه که ده ستیان پین گه یاندوو. ئه زانم هه ر ئه وانه ریگرن له وه ی سک نه کات.. قوربانته بم دایه پهروین گیان.. به شکم دو عایه ک، شتیکی بکه یته که له و شته پیس و خراپانه به دووری بگریته..

دایه پهروین به خهنده یه کی پر له گومانه وه له و ژنه ی گونده که مانی دهروانی که قسه کانی به متمانه یه که وه ده کرد. کهمیک له جیگه که ی خوی پاما و پاشان رووی تیکردم و

وتی:

- له گه لم وهره.

ژنه که ی در اوسیمان، ویستی به دوومان بیت. دایه په روین به چاوه ته لیسماو یه کانی، نیگایه کی له ژنی گونده که مان گرت و وتی:

- تو لیره چاوه پروانمان به.

ئه وهی وت و له و دهر گایه ی که له هوله فراوانه که وه ده چووه ناووه، منی به دواى خویدا تا ژووریکى بچوکى تاریک کیش کرد. ته نیا په نجه ریه کی بچوکى تیا بوو که ده پروانییه سهر حه وشه یه کی بچوک. به ئاسته م گزنگى خوری ئه و به یانییه خوی ده خزنده ناوی. ئه وهنده به رچاوی رۆشن کردبوومه وه ته نها دایه په روین م ده بینی ئه و مؤمه ی داگیرساند که له ناو مؤمدانیکى جوان و سهرنجر اکیشدا دای نابوو.

پاشئ هوه ی ژووره که که میک رۆشنتر بووه وه، دایه په روین له سهر ئه و راخهره دانیشته که له نزیکی مؤمدانه که وه بوو. داواى لى کردم له به رامبه ریدا دانیشتم. که شی نیوه تاریکی ئه و ژووره و بونی بوخوریکی گرانبه ها که لوته کانی پر کردبوو، ترسیکی ناوازه ی له ناخدا بزواندبوو. به گومانیکه وه له به رامبه ریدا دانیشتم. رۆشناییی مؤمه که سیما ته ر و گه شه که ی دایه په روین ی له پیش چاوه کانم جوانتر ئه نواند. دایه په روین که میک له گری مؤمه که ی روانی و دواتر نیگاکانی بۆ سهرم گواسته وه و وتی:

- شهرم مه که.. هه موو شتیک بلی.. ئه وانه ی دینه ئه م

ژووره وه، شهرم له هه موو جهسته ياندا رۆ ده چیت. قسه م بۆ بکه نازداره که م.. بزانه کیشه ت چیه؟! من که ترسی ئه وه م هه بوو شتیک له نا کاویکا له دواوه ئامبازی گیانه بیت، چهند جاریک ئاورم بۆ دواي خۆم ئه دایه وه، به لام چاوه تیژه کانی دایه په روین، نیگا کانی بۆ لای خوی جیگیر کرد. له و ساته دا ئاره زوی ئه وه م ده کرد ئه وه ی له ناخمدایه هه لئ ریزم. به ده نگی که کپی ئه و ژووره بۆ خوی هه لئ ده لووشی، وتم:

- تکا ده که م دایه په روین.. ده ستم دامینت.. شتیکم بۆ بکه.. خه ریکه له ناو خه می خۆمدا بزر ده بم.. لیت ناشارمه وه، ده مه ویت راشکاوانه ئه وه ت بۆ بگێرمه وه که ناخمی تۆ قاندبوو، ده لئین ئه گهر شه ی تان له خه وندا ئامبازی گیانه بیت و ناوی خودا نه هینیت و به نه فره تی نه که یه ئه وه هه رگیز جه سته ت خاوین نا بیته وه، هه ربۆیه که میرد ده که ن ئیتر وه ک داریکی زر ژیان به سه ر ده به ن و هیه چ خیر و خۆشیه کتان بۆ پیاوه کانیان نای.. جا من چه ندین شه و له ته ک شه ی تانا گه مه م کردوه و له گه لئ خه وتووم. ئه و رۆژه ی منیان به بووکی گواسته وه، ترسیک هه موو جه سته می ته نیبوو. ویستی ئه وه م نه بوو خۆم به ده سته وه بده م. وا هه ستم به خۆم ده کرد که هیشتا خاوین نه بوومه ته وه. پیاوه که م وه ک شه ی تانیک ده هاته پیش چاوه کانه م. کاتیک من به رگرم له کچینی خۆم ده کرد، ئه و زیده تر ره فته ره کانی له ته کما به زه برتر ده بوو. تا کار گه یشته ئه وه ی که وه لیدان و ئازاردانه م. پیتی وتم:

- تۆ ئیستا هی منیت. ده بیته به ویستی من ره فته ره بکه یه ت. دیاره فیری ئه وه یان نه کردوویت له به رده م فره مانی

پیاوه که تدا گویرایه ل بیت. یان ده ته ویت له ناو گونده که دا تووشی سه رشوریم بکه یت و پیم بلین ئه و شه وه پیاو نه بو و نه یتوانی بیته زاوا؟

ئه و شه وه ئه وهنده ی لی دام، به شه که تی، وهک نیچیریکی لاواز و بریندار، له ژیریدا که وتبووم، ئه ویش به ویستی خوئی ته کانی لیئه دام، کاتیک پیاوه که م له کاره که ی ته واو بوو، هه ناسه یه کی خوشبختی هه لکیشا و به ههستیکی ته واو نیرانه وه، له دره گای ژووری خه وتنه که م چوو ده ره وه. له و شه وه دا من تا دره نگانیک به ته نی له و ژوورده دا مامه وه. چاوه کانم له به رده م روناکی گلویی ژوورده که دا، ریشکه و پیته کی ده کرد. به رده وام تارماییه ک که به شیوه ی سیهری مروفتیکی ناشرین و ناوازه ده چوو، به ناو ژوورده که مدا تیپه ر ده بوو. له و شه وه وه، هه ستم کرد که ئه و ده عبايه شتیکی به سه ر هینام. تکا ده که م دایه په روین گیان.. شتیک بکه و من له م ژیا نه دژوار و ته نگه قوتار بکه. له و رۆژه وه ی پیاوه که م ههستی کردوه که لی دوو گیان نام، وهک درنده یه کی بیته زه یی ده که ویته ویزه ی گیانم و به بی هو، رۆژانه له سه ر شتیکی بی به ها، هه میسه ئه و وشه یه م پی ده لیته وه که زۆربه ی ژنه کانی ناو گونده که مان به ته وسه وه پیم ده لین: «ژنی نه ژوک وهک داری بیبه ر وایه.. خوشبختی به هیچ خانه واده یه ک ناگه یه نیت». ئاخر دایه په روین.. ئه گه ر مندالم نه بیت، پیاوه که م بریاری داوه ژنیکی ترم به سه ر دینیت. تکا ده که م، چیت له ده ست دیت بۆم بکه. من ئیستا وهک ژنیکی بی که س و بی دره تان، هیچ شتیکم له ده ست نایه ت له

خواردنه وهی ئه و خه مه ی که ئیخه ی گرتووم. ته نانه ت که س و کاره که شم به چاویکی که مه وه لیم ده روان و ده لین تو سه ری ئیمه ت شوپ کردوه، چونکه نه تتوانی نه وه یه ک بو ئه و بنه ماله به رز و به نرخه بخته وه و خزمایه تیه که مان به هیتر بکه یه. پیم بلی دایه په روین.. ئاخر تاوانی من چیه که دوگیان نابم!؟

دایه په روین، چاوه زیت و گه شه کانی که له به رده م پروناکی مؤمه که دا جوانتر ئه ینواند، لیمی ده روانی. کاتیک من له قسه کانم بوومه وه، ده ستیکی بو ژیر راخه ره که ی خوی برد و قه له میک و پارچه کاغه زیکی ده ره ینا و خوی به نووسینه وه سه رقالم کرد. پاش ئه وه ی ته واو بوو، کاغه زه که ی به شیوه ی سیگوشه یه کی بچوک نوشتانده وه و بوی دریژ کردم و وتی:

- بگره ئه وه دوعایه کی زور به هیزه. پیشه وه ی ئه و شه وه له گه ل پیاوه که تدا بخته ویت، بیخه ره ژیر سه رینه که یه وه. دلنیم ئه وه ماله که تان له هه موو شتیکی پیس و خراب خاوین ده کاته وه. من که به خو شحالییه که وه پارچه کاغه زه که م له دهستی وه رگرت، دایه په روین به نیگایه کی شیرین له چاوه کانی روانیم و پاشان خه نده یه کی خسته سه ر ئه و نیگا شیرینه ی که ناخمی ئارام ده کرده وه. به گالته نامیزیکه وه پتی وتم:

- ئه گه ر پیاوه که ت ژنی به سه ر هینایت، یان ئه وه نده بیژاری کردیت که ئاره زووی مانه وه ت نه کرد، وه ره بو لام، خوم له پیاویکی شاریت ماره ده که م که خو شبه ختت بکات.

کاتیک دایه پەروین ئەو بۆچوونەى خستە ئەندیشەمەو،
هەستم کرد رینگایەکم بۆ ژیان دۆزیووتەو. پرسیم:
- من کەسێکی گوندنشینم.. شار ئەوەندە بەلەد نیم. چۆن
بتوانم ئێرە بدۆزمەو؟!

بەو خەندە شیرینەى کە بەردەوام لەسەر لیوێکانی
قەتیس مابوو، لەسەر پارچە کاغەزێک ژمارەى تەلەفۆنەکەى
خۆى بۆ نووسیم و وتی:

- بگرە ئەو تەلەفۆنى تاییهتیی خۆمە. هەر کاتیک
مەبەستت بوو سەردانم بکەیت، بەم ژمارەیه ئەتوانیت
پەیوەندیم پێوە بکەیت. دواتر من خۆم کەسێک بە دووتدا
دەنێرم، بەلام ئەو بزانە ناییت ئەم قسانە لای هیچ کەسێک
بدرکینیت.. باشە جوانکیلەکەم؟!

دواى ئەو پۆژەى کە لە تەک ژنەکەى دراوسیمان
گەرمامەو بەو مالەو، ژیان لە گوندەکەدا بەتەواوى
گۆررابوو. پیاوێکەم کارى خۆى کردبوو. کاتیک هاتمەو
ناو گوندەکەمان هەموو ئەو ژنانەى ئێرەییان بە جوانییەکەم
دەبرد، لە چاوەروانى هاتنەوێمدا لەسەر رینگەى سەرەکیى
گوندەکەمان، وەستابوون. بەچاویکی گالته ئامیزەو لێیان
دەروانیم. وەکئەوێ تەوانیتم کردبیت. بە پیکەنینیکی
تەوسئامیزەو گالته جارێیان بە هاتنەوێم دەکرد. ئەو پۆژە
تا درەنگانیکى شەو، لە ژوورە تاریکەکەمدا مامەو. کەس
بە هانامەو نەهات تا دلەم بداتەو. نازانم مەوێ بۆ ئەوەندە
بێبەزیانە چیژ لە چەوسانەوێ بەرامبەرەکەى دەبینیت
کاتیک کە بەنازاریکەو دەنالینیت؟!

بەردەوام بېرىم لە خۆم دەکردەو. ئەوەندە گریام،
 چاوەکانم وشک بوون. هیچ ئومیدیکم بۆ ئەو نەمایەو. ئەو
 چیتەر درێژە بەو ژیانە بدەم کە نرخى خۆم تیا نەدەبینى.
 ھەستم دەکرد مەرقىكى ھىندە بىنرخم کە شایستەى
 ژيانکردن نىم. بەزەبىم بە لاوازىي خۆمدا دەھاتەو. خۆم
 وەك كالاىەكى بىنرخ دەھاتە پىيش چاو. کە لە سووچى
 ژوورىكدا توپ درابم. ئاى لە ئازارى ئەو پۆژانەى كە ژيانم
 تىادا کرد. ئۆقرە لە جەستەمدا نەمابوو. مېشکم تەواو ئالۆز
 بووبوو. تواناى بىرکردنەو ھەم لەو دۆخدا نەمابوو کە بەو
 چارەنوسەمى سپاردبووم. بەردەوام قسەکانى دایەپەروين
 وەك ژىلەمۆيەك لە مېشکمدا ئەدرەوشايەو.

دواچار ھەر ئەو شەو، بېرىام دا لەو گوندەى كە ھەموو
 ژيانم تيا بەسەر بردبوو، ھەلھاتم. ھەر بەو ماكسىيەو کە
 پىوھى ھاتبووم بۆ شار، ھەلھاتم. كاتىك ھەموويان لە
 خەويكى قولى ئارامدا پۆچووبوون، بە جووتىك سۆلى
 لاستىكەو، بە ناو دۆل و ئەو پىچكانەى كە بەراز خۆشى
 كەردبوون، پىم دەکرد. لەگەل ھەموو ھەنگاوىكىشدا،
 بەترسەو ئاورپىم بۆ دواى خۆم ئەدایەو، نەبادا كەسىك
 سۆسەى ھەلھاتتى كەردبىتم و بە دووم كەوتبىت. ئەوەندە
 شپىرزە و شىواو بووم، بە ئاستەم ھەستم بە ئازارى ئەو
 بەرد و تاويزانە دەکرد كە لەگەل ھەنگاوە كۆپرانەكانمدا،
 قولى پىم و ئەژنۆكانمى وەك بىزمەر ئەسمى. كاتىك نزیكى
 شەقامىكى سەرەكى گوندەكەمان كەوتمەو، بەرەو ئەو
 ئاراستەيە پىم دەکرد كە بەرە و شار دەچوو.

به‌دهم هه‌ناسه‌برکئی و ئازاری ناخمه‌وه، بیئاگابووم
 له‌وه‌ی له‌و شه‌وه‌زنه‌نگه‌دا که به ئاسته‌م تروسکایی ناو
 گونده‌که‌م لئوه دیار بوو، ماکسیه‌که‌ی به‌رم له دامینی
 خواره‌وه‌یدا چه‌ندین کون و که‌له‌به‌ری گه‌وره‌ی تی که‌وتیوو.
 له زۆر لاهه ئه‌وه‌نده شی ببووه‌وه له‌کاتی هه‌نگاو ناندا
 ئه‌ژنۆکانم به‌ ده‌ر ده‌که‌وتن. سوڵه‌کان له‌پیمدا له‌ت و په‌ت
 ببوون، ئه‌و شه‌وه به‌پیتی خاوسی ئه‌وه‌نده ریم کرد، وزه
 له‌ جه‌سته‌مدا نه‌مابوو هه‌نگاو بنیم. به‌ناچاری له‌ که‌ناری
 ریگه‌که‌دا وه‌ک ئاژه‌لێکی بریندار لینی که‌وتم. هه‌ناسه‌برکئی
 ماندویتی جه‌سته‌م، توژی له‌و خۆله‌ وشکه‌ی سه‌ر ریگاکه
 به‌رز ده‌کرده‌وه. به‌ جه‌سته‌یه‌کی شل و ماندووه‌وه خۆم
 به‌ زه‌ویه‌که‌وه نووساندبوو. گه‌رووم هینده‌ وشک بووبوو،
 تامه‌زرۆی خواره‌نه‌وه‌ی ئاویکی ساردی ئه‌و کانیه‌م ده‌کرد
 که له‌ ژوورووی گونده‌که‌مانه‌وه سه‌رچاوه‌ی ده‌گرت. که
 له‌ هاوینی گه‌رمدا، نێوه‌روان به‌ خواره‌نه‌وه‌ی، چیژنکی
 بیئه‌ندازه‌ی به‌ هه‌ناوی مرۆف ده‌به‌خشی. ئه‌و شه‌وه تا
 سپیده به‌ناو چه‌ندین هه‌وراز و نشیو دا ریم کرد تا خۆم
 گه‌یانه‌ لای دایه‌په‌روین.

گزنگی خۆر، له‌ په‌نجه‌ره‌بلنده‌کانی ژووری به‌ندیخانه‌که‌وه،
 دیمه‌نی ژووره‌که‌مانی رۆشنتر کرده‌وه. ئه‌و ژنانه‌ی که‌ به
 دیار ته‌له‌فزیۆنه‌که‌وه دانیشتیوون، وته‌یان له‌به‌ر برابوو.
 پێده‌چوو هه‌ریه‌که‌یان له‌سه‌ر جیخه‌وه‌کانی خۆیان له
 خه‌ویکی قوولدا رۆچووین. له‌و ژووردا ته‌نیا ئیمه‌ به‌ئاگا
 بووین. نازه‌خان باویشکیکی قولی دا و منی له‌ ئامیزی خۆی

دوور خسته وه. به دهنگی هیمنه وه که ئاویته ی باویشکی
قول بوو، وتی:

- کهس نازانیت چاره نووس به چ ئاکامیکمان ئەگه یه نیت..
ئارام به ره وه.. هیشتا چەند رۆژیکت ماوه ئازاد بیت.. تا ئەو
کاته، بیر له چاره سه ریک ده که یه وه.

ئوه ونده ی وت و چوو ه سه ر جیخه وه که ی خو ی و
چاوه کانی لیک نا. منیش ئەو پرسیاره ی که دلی گرتبووم له
نازه خانی بکه م و پئی بلیم که له سه ر چی سزا دراوه! له گه ل
باویشک و نوزه ی خه ودا، له دلما ده ویه وه.

ئهمشه و ئاره زوو ده که م ئەو چیرۆکانه ت بو بگيرمه وه
که به وینه ی ده نی گهردانه یه کی زی، له رۆژه کانی ته مه ندا
ئهدره وشینه وه. ئەگه ر بیت و هه ر یه کیکیان ده ره بینم،
که لینیکی گه وره له ته مه نی مندا دورست ده کات. ئیستا
هه ست ده که م ئەندیشه م ته واو وروژاوه. رووداوه کان به
وینه ی راستی خویان دینه ناخمه وه. ئەو رۆژانه م به بیر
دیننه وه که ته مه نی جوانی منیان به هه در برد. دهمه ویت
به ریزتان وه ک ژنیکی هوشیار و به ئەزموون، راقه ی ئەو
چیرۆکانه م بکه ن. هه ول ئەده م وه ک روودانی خویان، له
بیرو هه ستی تۆدا، وینایان بکه م. له م دۆخه دا هه ست ده که م
وشه کان خویانم لی بزده که ن و توانای گه یاندنی ئەو
هه سته یان نییه که له ناخی مندا خو ی ده نویتیت.

دەمەوێت تو بە ھەستەکانی خۆت بەرجەستەیان بکەیت و ھەمان ئازاری ناخم لە خۆتدا بخولقینیت، بۆئەوێ دەوای پەوایی بەو بێیارانەم بەدەیت کە ژیان تێیدا منی کردە جوانترین کاراکتەری نواندن. نازانم چۆن ناوی ئەم چیرۆکانەت بۆ بنیم؟! زمانم لە یادکردنەوهیاندا گران دەبێ و شەرم لەو پۆزخانە دەکەمەوێ کە پێیاندا گوزەرم کرد. ئارەزوو دەکەم کاتیک گوێبێستیان دەبیت، بە ویستی خۆت، ناویکی بۆ ھەلبژیریت کە شایستەیی پەفتارەکانم بیت.

مالەکەیی دایەپەرۆین زۆر سادە بوو، کاتیک مالەکەیی گواستەوێ بۆ خانوویەکی تر، تەنیا کەنتۆریکی نوین و دۆلابییکی گەورەیی ماکیاژ و سیسەمیکی دوونەفەری و پینچ سیسەمی یەک نەفەری و دۆلابییکی قاپ و قاچاخی چیشخانەکەیی و تەلەفزیۆنیک و ھەندیک جل و بەرگ و پێخەفی ھەبوو. لەگەڵ دوو جانتای گەورە کە یەکیکیان بەردەوام لە ژوورەتایبەتەکەیی خۆی دایدەنا. پری بوو لە وردەوالە و شتی عەنتیکەو بۆن و بوخوری ھەمەجۆر. کە بۆ نووشتە و دوعاو نووسین بەکاری دەھێنان. ئەو پۆژەیی بپیری گواستەنەوێ مالەکەیی دا، من تەنیا دوو پۆژیک دەبوو ئازاد کرابووم.

دایەپەرۆین ژنیکی زۆر وریا و گورج و گۆل دیار بوو. بەتەنێ سەرکاری ھەموو کاری گواستەوێ کالاکانی دەکرد. پیاوێ سورفولە تەمبەلەکەیی، کە من بە بینینی دلم ھیلنجی دەدا، وەک مندالیکی بێدەستەوسان لەو کریکارانە رادەما کە خەریکی داگرتن و گواستەوێ کەل

و په له کان بوون. دایه په روین وهک چاودیریکی بیبه زه بی به سر کریکاره کاندا دهیولاند و هاواری لی دهکردن که به وریاییه وه ناگاداری که له وپه له کانی بن. هه ندیکجار به دووی کریکاره کاندا دهچوو بو ئه وهی شوینی که لوپه له کانیان پی نیشان بدات. بو خوئی له نزیکیانه وه به و ماکسییه رهنگ په مهبیهی که دیمه نی وهک کچیکی نازدار و شوخ و شهنگ به دهر دهخست، دهووستا و فرمانی ئه وهی پی دهکردن که لوپه له کان له شوینی گونجاوی خویندا، دابنین.

زور جار له ژووره کان راده ما و که میک بیری له وه دهکرده وه چون دیمه نیکی رومانسی ههست بزوینیان پی بیه خشیت که سیسه مه کانی تیدابوو! پاشان کریکاری گاز دهکرد و شوینی سیسه مه کانی پی دهگورین. من و سنی ژنی تر که له گه ل دایه په روین پیکه وه بووین، وهک کچی ئه و ماله رهفتارمان دهکرد. هاوکاری کریکاره کانمان دهکرد و ورده واله و جل و بهرگ و هه ندیک که رهسته ی تری سووکه له که له کاتی کوکردنه وه یاندا له بوخچه مان نابوو، بو خومان له کولمان ئه ناو هه ر بوخچه یه ک که تاییه ت بوو به خومان، له ته نیشست سیسه مه کانمانه وه، دامان دهنه. کاتیک کریکاره کان له کاره که یان ته واو بوون، دایه په روین به فرمانیکه وه وتی:

- ئاده ی کچینه.. هه ریه که تان شوین و جیگه ی خوئی به خیرایی ریک بخاته وه.

دایه په روین، منی له گه ل ژنیکی عه ره بدا دانابوو که هاوته مه نی خوم بوو. ناوی ئه مه ل بوو. هه تا بلئی جوان و سه رنجراکیش بوو. چاوه رهش و گه وره کانی به

وینەى چاوى ئاسك ئەچوون. پرچە رەش و خاوەكەى
 لەگەل جوولە و ھەنگاوەكانى، وەك دەريا شەپۆلى ئەدا و
 دەبريسكايەوہ. پيسته سپى و نەرمەكەى بە خالى رەشى
 ورد ھەموو جەستەى نەخشانديبوو. بالا مامناوہندەكەى واى
 لئ كردبوو ئەگەر لە پشتەوہ لیت روانييا، بە مندالیكى تەمەن
 سيانزەسالان دەچوو. ھەتا بلێى نەرم و نيان و لەسەرخۆ
 بوو. بە ئارامى دەستى بۆ بوخچەكەى برد و ئەو گری
 گەورەيەى كە لە كاتى كۆكردنەوہدا لینی دابوو، بە پەنجە
 ورد و باریكەكانى، بە ئاستەم خەرىكى كردنەوہى بوو.
 پاشان بە چاوە گەورە و رەشەكانى، نىگايەكى شەرمناہەى
 تىگرتەم و وتى:

- تگدەر تساعدنى؟! -

من نەمدەتوانى لە قسەى عەرەبى تىبگەم، بەلام بەو
 ھەلوئىستەى، تىگەيشتم كە پيويستى بەوہيە ھاوكارى بكەم.
 كاتىك گرتى بوخچەكەمان پىكەوہ كردهوہ، بە خەندەيەكى
 شيرينەوہ وتى:

- شوكرەن ھەبييتى.

ئەوہندەى وت و پۆشاكەكانى لەسەر ئەو سيسيەمەى كە
 لە تەنیشت ديوارى دەرگای ژوورەكەوہ بوو، بلاو كردهوہ
 و كەوتە ريكخستن و جياكردنەوہيان. من كە ھىچ پۆشاكىكى
 وەھام نەبوو، كە شايەنى ئەوہ بيت لە بوخچەى بنيم.
 چوومە سەر سيسيەمەكەى خۆم. كە بە تەنیشت پەنجەرەى
 ژوورەكەوہ چەسپ كرابوو، دايەپەروين لەسەر ويستى
 خۆم، ئەو جيگەيەى بۆ ديارى كردبووم. ژوورەكەى ئيمە،

که وتبووه قوولایی ماله که وه. هه تا بلیی ژووریکی چه په ک و تاریک بوو.

دایه په روین بو ئه وهی من له چاوی میوانه کانی به دوور بگریت، ئه وه شوینهی به تایبه تی بو من دیاری کردبوو. ئه و رۆژهی له به ندیخانه وه منی هینایه وه بو مالی خوی، پیی وتم:

- شه ونم.. نابیت به هیچ جوریک خوت نیشانی میوانه کانم بدهیت.. تو ژیانت له مه ترسیدایه.. ده بیت زور به ئاگابیت له رهفتاره کانتدا.. نه بادا که سیک بتناسیته وه. (پاشان که میک بیرى کرده وه و لیمی روانی دواتر وتی) نامه ویت به ناوی خوت گازت بکه م و بتناسینم. دهمه ویت ناویک بو خوت هه لبریریت.

منیش که ئه ندیشه م به مه ترسیی ژیانمه وه ئالوز بوو، ته نیا ئه و ناوهم به بیردا هاته وه که له فه یسبوو که که مدا له خوم نابوو. به دهنگیکی له رزۆکه وه وتم:

- ده توانیت به ((گولی سپی)) گازم بکهیت؟! ئه و ناوه ت پی چۆنه دایه په روین.

که میک له سیما ترساوه که می روانی و به خه ندیه کی پر له گومانه وه وتی:

- ناویکی زور جوانه.. دلنیام ناوبانگیکی جوانت بو په یدا ئه کات.

من له مه به سستی بو چوونه که ی تینه گه یستم، بویه به خه ندیه کی سارد وه لامم دایه وه. پاشان پیی وتم:

- گوله که م.. ئه م ماوه یه، ده بیت خه ریکی ئاماده کردنی

خواردن بېت. له وه زياتر هيچ كاريكي تر ناكهيت. نه گهر
پيويستت به شتيك بوو، دوتوانيت به خوم بلييت. يان گازی
پياوه كه م بكهيت، بوئه وهی بوټ ئاماده بكات. به هيچ جوړيك
ناچيته دهره وه باشه؟! من كه له ماله كهيدا ههستم به ئارامی
دهكرد، سه ريكي دنياييم بو له قاند.

نه و پوژه تا درهنگانيكي عهسر، خه ريكي ريځستن و
چاككردنی ناو ماله كه بووین. دواتر پياوه كهی دايه په روین،
بو ئيواره، نانی له دهره وه بو هيناينه وه. نه و ئيوارديه به هوئی
ماندوو بوونمانه وه، كه سمان هيزی نه وه مان نه مابوو له
شوینی خوماندا جووله بكهين. هه موومان وهك خيزانينك
له هوئه گهره كهی خانووه كه دا، كو بووینه وه. دايه په روین
ههردوو ته له فونه كهی كرده وه كه به هوئی مال گواستنه وه وه
كلومی دابوون. نه وه ندهی خوله كيكي نه برد، ههردوو
ته له فونه كه، وهك نه وهی بنيادهم بن و له سهر ئاگر بن،
هاواری جهره سی كړپاره كانی لی بلند ده بو وه. دايه په روین
به رده وام ههردوو كيانی نابوو به گوچكه كانيه وه و به نوره
وه لامي نه دانه وه. وه لامه كانی دايه په روین له پيدانی نه دره سی
ماله نويكه زياتر، هيچی تر نه بوو. نه وه نده به شيرینی نه دوا،
بنيادهم ئاره زووی نه وهی دهكرد به رده وام گوښيستی بېت.
له گوشه يه كي هوئه كه دا دانيشتبووم و پالم به و ديواره وه
دابوو كه گه رمی خوری نه و هاوینه داخی كرده وو، له و
رهفتاره ی دايه په روین رامابووم. بيرم له وه دهكرده وه ده بېت
له م شارهدا نه و هه موو ژن و پياوانه ههين كه به هوئی
دهردی نه زوكييه وه بنالین؟! ئاخو دايه په روین، چون و

به چ ريگايهك چارهسەرى كيشەكانيان بۆ دەكات؟ تۆبلىي
 دايەپەروين جنۆكه و شتى وای نهبيت له ريگايانهوه وهك
 چۆن دۆعاى بۆ نازەخان كردبوو، هەر به و هۆيهوه دووگان
 بووبوو، پاشان به هۆى هاوسەرەكهيهوه له بارى خۆى بردا!
 پيدهچييت ئەو ژنه به و دەعبايانه ئاشنا بيت، ئەگەرنا
 چۆن ئەو هەموو خەلگه بەردەوام به دوويدا دەگەرین؟! له
 هەوالى دەپرسن؟! ئەو شەوه تا درەنگانیک دايەپەروين به
 تەلهفونەکانيهوه خەریک بوو. من سەرم له وه سورمابوو
 کاتيک وهلامى ئەو ژمارانهى ئەدايهوه كه پيدهچوو له
 تەلهفونەكەيدا تۆمار نەكرا بوون و پييان ئاشنا نەبوو، به
 شيوازيك وهلامى ئەدانەوه وهك ئەوهى دايەپەروين نهبيت.
 خۆى لى دەکردن به كهسيكى تر. يان ناويكى ترى له خۆى
 دەنا. وهلامى هەنديكيان بهوه ئەدايهوه پيى دەوتن:

- بهههله پەيوەنديت پيوهکردووم.. من دايە پەروين نيم.
 هەستم بەوه دەکرد هەنديک له پەيوەنديهکان، زۆربليان
 لەتەکدا دەکرد. دايەپەروين تەلهفونەکهى بهسەردا کلۆم
 ئەدانەوه. پياوه سورفولهکەشى كه ناوى موحهمد بوو،
 رەفتارەکانى به شيوهى ژنيكى بهتەمەن دەچوو. چاوه مات
 و سوور هەلگەر اوەکانى خسته سەر رووخساره سپيهکهى
 دايەپەروين كه لهبەر پرشنگى بهتيني گلۆپى هۆلهکهدا
 ئەدرهوشايهوه، وتى:

- پەروين بۆچى وهلاميان نادهيتهوه؟! كى ناليت
 قازانچيكي باشيان نابيت؟!

دايه پەروين برۆکانى كه به ويئەى دوو شمشيرى تيژ

رېك خستبوو، ليكي نان و به نيگايه كي هره شه ناميزه وه له
پياوه كې روانی و وتی:

- تو كارت به سهر منه وه نه بیت. من بو خوم ده زانم
چی ده كه م و چی ناكه م. تو برو دنيا به ره وه له ده رگا
و په نجه ره كان. فه راموشيان مه كه. ته نيا نه وه كاری تویه،
كه چی به باشی نه نجامی نادهیت.

موحه ممد، وهك مندالیکي گوپرایه لا، بیته وهی وه لامي
دایه په روین بداته وه، هوله كهی به جی هیشت. من له
رهفتاره كانی نه و پياوه، زور به گومان بووم. هه رگیز پياوم
نه بینبوو به و شیوهیه له ته كه ژنه كه یدا هینده ده سته مو بیت.
كاتیک دایه په روین سهری بو لای سه عاته گوره كهی كه له
هوله كه دا هه لمان واسیوو روانی، سه عات دوانزه ی شه و
لای دابوو. چاویکی بو لای نه و ژنانه گپرا كه له گه ل نه مه ل
به زمانه تیک و شكاوه كهی خوین به عره بی قسه یان
له ته كدا ده كرد. به ده نگیکی پر له فرمانه وه وتی:

- نادهی كچینه.. هه ریه كاتان برونه ژووری خوتانه وه.
كات دره نگی كردوه. سبه ینی كاری زورمان ده بیت و
میوانیکی زورمان دیت. ماله كه هیشتا شیواو دیاره، پیویسته
سبه ینی پیش هاتنی میوانه كان، ریکیان بخه ین.

نه وهی وت و ته له فونه كانی له گه ل خوی برده ژووره كهی
خویه وه.

كاتژمیر دهی به یانی تیپه ری كردبوو. دایه په روین
پیده چوو شه و تاده رنگانیک به هوی وه لامي ته له فونه كانه وه
به ناگا بوو بیت. چاوه هه نگوینیه كانی كه مخه ویی پیوه دیار

بوو. له دەرگای ژووره که مانی دا و هاواری لئ کردین:

- کچینه.. هه لسن.. کاتی زور مان نه ماوه.

پرشنگی گهرمی خوری مانگی ته مموز، له په نجه ره ی هۆله که وه، گهرمییه کی بیئه ندازه ی به جهسته مان ده به خشی. له دوا ی نانی به یانی، که وتینه پاککردنه وه ی ئه و قالییی که هۆله که ی به ته وای پر کردبووه وه. دوا جار سه رینه کانمان به دیواری هۆله که دا ریزکرد و له ناوه راستیدا ئه و بخوردانه مان پی کرد که دایه په روین له کاتی پیشوازی میوانه کاند، له بهرده میدا، داده نیشته و بهرمالکی له ژیر خوی داده نا، که وینه ی مزگه وتیکی قه شهنگی له سه ر نه خشینرابوو. تا و نا تاویک، به په نجه باریک و ناسکه کانی، توزیک له و بخوره ی ده پر ژانده ناو بخوردانه که وه که ناگریکی سه وزی لئ بلند ده بووه وه. پاشان چاوه کانی لیک دهن و له بهر خوی وه ده که وته ورته ورت، وه کئ وه ی زیکر یان نزا بکات، یان ئایه تیکی قورعان بلتته وه. بهرده وام لئوه گوشتنه کانی له جووله دا بوون.

هیشتا من به و میوانانه ئاشنا نه بووم که دایه په روین له چاوه روانییاندا خوی بو ئاماده کردبوو. داوای لئ کردم ئاویکی زور بخره ناو ئه و سه تله سه هۆله وه که پیاوه که ی ئاماده ی کردبوو. ده بوو بو ژهمی نیوه رۆ، خوانیکی باش بو خۆمان ئاماده بکه م. پیاوه که ی، به یانی زوو له بازار هه موو پیداو یستیه کانی ئه و رۆژه ی له چیشته خانه که ئاماده کردبوو. له بهر امبه ر فه رمانه کانی دایه په روین دا هه ستم به که میی خۆم ده کرد. له و ماله دا، خۆم به خزمه تکاریک ده هاته پیش

چاو. ئيرهيم بهو ژنانه‌ی تر دههات که کاته‌کانی خویان به جوانکردنی خویان و لیکردنه‌وه‌ی مووی جه‌سته‌یانه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دایه‌په‌روین وه‌ک ژنیکی نوورانی و به‌هره‌دار، ده‌هاته‌ پێش چاوه‌کانم. ئه‌فسوونیکی ته‌لیسمائیم‌زم له‌ نیگا‌کانیا ده‌بینی. به‌ زار و گفته‌ شیرینه‌کانی، وای لئ کردبووم که فه‌رمانه‌کانی، به‌ خۆش‌حالی‌وه‌ جیبه‌جی بکه‌م. به‌ته‌نی من نا، به‌لکو فه‌رمانی به‌سه‌ر موحه‌مه‌د و ئه‌و ژنانه‌شدا ئه‌دا که له‌ ماله‌که‌یدا ئه‌مانه‌وه‌.

پێده‌چوو به‌هۆی کاره‌ پیرۆزه‌کانیه‌وه‌، پێگه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی تایبه‌تی بو‌ خۆی به‌ده‌ست هه‌تایه‌ت. بیرم له‌و رۆژه‌ ده‌کرده‌وه‌ که له‌ به‌ندیخانه‌که‌ ئازاد کرام. له‌سه‌ر داوای دایه‌په‌روین ئۆتۆمبیلیکی گرانبه‌ها له‌ به‌رده‌م ده‌رگای سه‌ره‌کی به‌ندیخانه‌که‌، له‌ چاوه‌روانیدا بوو. کاتیک مائناوایم له‌ کارمه‌ند و پۆلیسه‌ ژنه‌کان و توێژه‌ره‌وه‌ تایبه‌ته‌که‌ی به‌ندیخانه‌که‌ کرد، نازه‌خان ئه‌م لا و ئه‌و لای راموسیم و پێی وتم که سلّوی ئه‌و به‌ دایه‌په‌روین بگه‌یه‌نم. شوڤیری ئۆتۆمبیله‌که‌، لاویکی بالاماناوه‌ندی بوو. به‌رگیکی ره‌نگ خاکی پۆشیبوو. ریشی پاک ته‌راش کردبوو. ده‌مانچه‌یه‌کی له‌ نیوقه‌دی نابوو. کاتیک منی بینی، وتی:

- به‌ریزت شه‌ونم خانیت؟

به‌ ده‌نگیک که له‌ شه‌رمدا تاسابوو، وتم به‌لئ، ئه‌ویش به‌ ریزیکه‌وه‌، وه‌کئه‌ه‌وه‌ی پیشوازی له‌ که‌سایه‌تییه‌که‌ی پله‌بلند بکا، ده‌رگای دواوه‌ی ئۆتۆمبیله‌که‌ی بو‌ کردمه‌وه‌. تا ئه‌و ماوه‌یه‌ی که له‌ رێدا بووین به‌ره‌و مالی دایه‌په‌روین،

ئەو گەنجە، هیچ نوتتیک لە دەمی نەهاتە دەرەو. ئەوەندە
نەبیت تاونا تاویک لە ئاویئەکە ی بەردەمی خۆیەو، لە سیما
ترسئامیزەکەمی دەروانی. کاتیک گەیشتمە مائی دایەپەروین،
دایەپەروین کەمیک لە روخسارو جەستەم رام. پاشان بە
خەندەییەکەو و تی:

- وەرە ژوورەو کچم.. شەرم مەکە.. ئیزە مائی خۆتە..
دوای لیئوردن دەکەم کە مالهکەمان شیواو دیارە، بەم
نزیکانە ئەگۆیزینەو بۆ شوینیکی تر.

بەهۆی ئەوێ دایەپەروین بەتەمای مالگواستەو بوو،
لەو کۆلانە هەموو میوانەکانی بە تەلەفون لەو ئاگادار
کردبوو، من تا ئەو کاتەش نەمدەزانی میوانەکانی
دایەپەروین کین و چین. لە دوای نانی نیوەرۆ، کە من خەریکی
کۆکردنەوێ خوانەکە بووم، ئەمەل چوو ژوورەکە ی خۆی.
من کە دەبوو لەسەر فەرمانی دایەپەروین لە کاتی هاتنی
میوانەکاندا، لە ژوورەکە ی خۆم بووبام، کارەکانم بەپەلە
تەواو کرد.

کاتیک چوو مە ژوورەکە مەو، ئەمەل لە بەردەم ئەو
ئاویئە گەورەییە کە لە هەموو ژووریکێ ئەو ماله دا
هەلواسرابوو، خەریکی ماکیاژکردنی دەموچاو پان و
نەرمۆلەکە ی بوو. بەو قەلەمە ی کە رەنگیکی مۆری هەبوو،
بەهیمنی، بە کەناری لیئو ئەستورەکانیدا دەهینا. من لەسەر
سیسەمەکە ی خۆم دانیشتبووم. سەرنج لەسەر ئەمەل بوو
کە دەستە باریک و سافەکانی بەناو جانتا رەشەکەیدا دەکرد
و بە دووی قەلەمیکی رەنگی چاودا دەگەرا تاوێکو چاوەکانی

له ریگه یه وه گه وره تر بنوینن.

ئهو رهفتاره ی ئه مهل، پرسیاریکی له دلمدا دروستکردبوو،
که نه مده توانی به زمانی عه ره بی ئاراسته ی بکه م. ئه وه ندە
نه بیته به جوله ی دهسته کانم، پرسیاره که م بۆنمایش کرد و
پیتم وت:

- بۆ کوئ ئه چیت؟! -

دیاربوو که ئه و له مه به سته ی پرسیاره که م ته واو حاللی
بوو بوو، هه ربۆیه پیی وتم:

- اروح لشغل یعنی ماتعرفین؟! -

من که له بییری کاره که ی ئه ودا نغرو ی ناخی خۆم بووم،
ئه مهل رووی تی کردم و وهک نمایشکاره کان، خۆی له
به رده ممدا نواند. ده سته ی راستی له که مه ره باریکه که ی گیر
کرد و به خه نده یه کی شیرینه وه که لیوه کانی زیاتر له توخی
رهنگه مۆره که ییدا ده بریسکانه وه، پیی وتم:

- ها حلوه.. -

منیش به خه نده یه کی پر گومانه وه، سه ریکم بۆ له قاند.
ئیتیر ئه مهل رووی له ئاوینه که کرده وه و به هه سته یکی
خۆشحالیه وه له هه موو شوینیکی سیمای خۆی ده پروانی.
دلنیا بوو له وه ی که به دللی خۆی، خۆی رازاندۆته وه. تاوی
دایه جانتاکه ی و چوو ده ره وه.

به ته نی، له ژووره بچوکه که ی خۆم مابوومه وه. هه سته یکی
نامۆ، هه موو ئه ندیشه می ته نییه وه. له په نجه ره بچوکه که ی
که لای سیسه مه که مه وه بوو، له و هه وشه بچوکه م ده پروانی
که ته نیا له سه قفه که یه وه ئاسمانم لیوه دیار بوو. بیرم له

چاره نووسی خۆم ده کرده وه. پرسپاری ئه وه م له خۆم
ده کرد، ئاخۆ چاره نووس به کام تهنگه ژهيه کی تری ئه م
ژیانه م بسپیریت!

به ناخی خۆمدا رۆچوو بووم و خه مه کانم گه رم
ده کرده وه، غه لبه غه لبی میوانه کان، به هۆشی هینامه وه.
له سه ر سیسه مه که م بلند بووم و چوومه نیزیکی ده رگا که وه.
که میک ده رگا که م لیک ترزاند. له و درزه ی که به هینه دی دوو
په نجه یه یک ده بوو، له ده رگای پشته وه ی هۆله که م ده روانی،
که کلۆم درابوو، ئاره زووی ئه وه م ده کرد، ئاخۆ له و هۆله
گه وره یه دا، که ده نگی ژنیکی زۆر تیکه ل به یه کدی بوو بوو،
چی ده گوزه ریت!؟

له و ماوه یه ی که من گوێکانم بۆ ئه وه هه لخستبوو تا وه کو
شتیک له و ده نگی تیکه له حالی بيم، یه کیک له و ژنانه ی که
ناوی به دری بوو، ده رگای هۆله که ی کرده وه و زه رفیکی
نایلونی ره شی به ده سته وه بوو، خۆی به ژووره که ی دایه
په رویندا کرد. به دری، ژنیکی گه نمه رنگی باریکه له بوو،
پرچه لوول و ره نگ زه رده که ی، به شان ملیدا هینابوو
خواره وه. هه تا بلیی ژنیکی خوین شیرین و رووخۆش بوو.
ئه و شه وانه ی هه موومان له هۆله که ده ماینه وه، چیرۆکه
پیکه نینامیزه کانی ژیا نی خۆی بۆ ده گیزاینه وه. شه ویکیان
باسی ته مه نی هه رزه کاریی خۆی بۆ کردین، که ئه و سه له
له قوتابخانه ده که ویت. کاتیک باوکی دیته وه و به و هه واله
ده زانیت، ده که ویتته ی ویتته ی گیانی. دایکی له و کاته دا که
ده یه ویت به دری له ژیر چه پۆکه به هیزه کانی باوکی قوتار

بكا، كه به زهبريكي زور شهقي له رومه ته بهرزهكي
ههلهستاند و پي دهوت:

- تو هر بو ئهوه باشيت كه ميترد بكهيت.

له و كاته شدا، به دري له ترسي باوكي، سهري له باوهشي
خوي ناوه و له ژيره وه نوزاوه ته وه. دايكيشي سهري بلند
دهكاتوه بو ئهوهي بيلاوينيته وه، كاتيک دهزانيت، به دري له
ژيره وه دهخه نيته وه. پوو له باوكي ده نيته و ده ليته:

- پياوه كه.. به خوا تو راست ده بيژي.. ئه م كچه ته نيا بو
ئه وه باشه ميترد بكات.. تو بروانه.. له بري ئه وه ي بگريي،
دهخه نيته وه.

له و كاته دا هه موو دامانه دامانه قاقاي پي كه نين.

من به قسه كاني به دري، كه فيكي خوش به دهروونه
ئالوزه كه مدا دهاته وه. كاتيک ئه و ده دوا، هه موو ههسته كانم
له و جوولانهيدا كو ده كرده وه كه به جهسته لاوازه كي،
وهك ئه كته ريكي ليزان، نمايشي چيرو كه كاني بو ده كردين.
من ته نيا له و ساتانه دا به قسه خوشه كاني به دري، خوم له
خه مه كانم بزر ده كرد.

له ده رگاي هوله كه وه كه به دري له دواي خوي به
كراوهيي به جيي هيشتبوو، ژنيكي زورم بيني. ئه و هوله
گه وره يه يان پر كرد بو وه وه. دوو دوو و سى سى، سهريان
پي كه وه نابوو. دايه په روين له ناوه راستياندا، له به رده م
بخوردانه كه دا، دانيشتبوو. ته له فونه كي نابوو به گويكانيه وه
و قسه ي ده كرد. بازنه ئالتوونه كاني، مه چه كه كاني هه تا
ئانيشكي دا پوشيبوو.

کالی، ئەو ژنەى وەك ئىمە لە ماله‌كه‌ى دايه‌په‌روين ده‌ژيا، ده‌فريک ئاوى ساردى به‌ده‌سته‌وه‌ بوو. ئاوى به‌سه‌ره‌ئەو ژنانه‌دا ئەگه‌په‌را که زوربەلتيان ده‌مياني وشککردبوو. هه‌رچه‌نده‌ ته‌مه‌نى ته‌نيا له‌ بيست و پينج ساليک ده‌چوو، به‌لام به‌هۆى قه‌له‌وييه‌که‌يه‌وه‌، به‌ته‌مه‌نتر ديار ده‌که‌وت. له‌گه‌ل هه‌موو هه‌نگاويکيدا که به‌ ناو تیکچرانی ژنه‌کاندا ده‌ينا، که‌فه‌له‌ به‌رزه‌که‌ى له‌ دواوه‌ سه‌ماى ده‌کرد. من که له‌ و درزه‌ بچووکه‌ى ده‌رگاکه‌وه‌، له‌ دووره‌وه‌ چاوپه‌ريم ده‌کردن، به‌هۆى سه‌رقالييان به‌ قسه‌کردنه‌وه‌، بيئاگابوون ليم.

له‌ و ماوه‌يه‌دا که من چيژم له‌ ديمه‌نى ئەو ژنانه‌ ده‌بينى که غه‌لبه‌غه‌لبيکى ناوازه‌يان له‌ گوئکاندا دروست کردبوو، له‌ هه‌ولئى ئەوه‌دا بووم که شتيک له‌ دۆخه‌که‌ حالى بيم. له‌ و کاته‌دا پياويکى قه‌له‌وى ئەسمه‌رى په‌زاگران، که قاتیک جلى کوردیى په‌نگ قاوه‌یى له‌به‌ر کردبوو. خۆى به‌ هۆله‌که‌دا کرد و راسته‌وخۆ چووه‌ لای دايه‌په‌روينه‌وه‌ دانیشت. نيگاکانى له‌ ئەندیشه‌مدا ئاشنا بوو. کاتیک ياده‌کانى خۆم دۆزى، ناسيمه‌وه‌. ئاراسى برائى نارين بوو. به‌هۆى هه‌لکشانى ته‌مه‌نييه‌وه‌، شيوه‌ى که‌ميک گوپه‌رابوو. له‌جانان قه‌به‌تر ده‌هاته‌ پيش چاوم. له‌ و کاته‌دا دايه‌په‌روين، ته‌له‌فونه‌که‌ى له‌ گوئچکه‌ى دوور خسته‌وه‌ و به‌ گوئى ئاراسدا چپه‌يه‌کى کرد. ئاراس خه‌نده‌يه‌کى تال که‌وته‌ سه‌ر ليوه‌ ئەستوره‌کانى و که‌ميک چاوه‌ په‌ر له‌ ئاره‌زووه‌کانى به‌ناو ژنه‌کاندا گه‌په‌را. سه‌رنجه‌کانى، له‌سه‌ر ژنيک چپه‌ کرده‌وه‌. سميله‌ گه‌وره‌کانى، که له‌ دووره‌وه‌ له‌ په‌شيدا ده‌بريسکايه‌وه‌، به‌هۆى غه‌لبه‌غه‌لبى

ژنه کانه وه، له گویکانی دایه پەروینی نیزیکتەر کردوه و بە دەم قسه کردنه وه چاوه کانی له سەر ئه و ژنه بوو که له مه و دای بینی مندا نه بوو.

که به درى، له ژووره که ی دایه پەروین هاته دهره وه، بۆئه وه ی ههست به دزه نیگا کانه کات، دهرگا که م جوت کرد و له پشته وه ی دهرگا که دا، خۆم مه لاس دا. دوا ی که میک، دهنگی ئاراس م ژنه وت که به به رده م دهرگای ژووره که مدا تیپه پى و وتی:

- بچینه کام ژووره وه؟!

دهنگی ژنیک وه لامی دایه وه و وتی:

- ئه چینه ئه و ژووره وه.

من که گویکانم له و دۆخه دا ههسته وه تر دهبوون، به دهنگی جیره ی دهرگا که دا، زانیم که چونه ژووره که ی دایه پەروینه وه. ئه و دیمه نه ئه ندیشه ی به ته وای نالۆز کردبووم. بیرم له وه ده کرده وه ده بیت هه موو ئه و ژنانه که به پۆشاکه پۆشته و مۆدیله کانیا نیا نه وه، که زۆر به یان ئالتوونی گرانبه هایان به خۆیا نه وه کردبوو، چ کاریکیان هه بیت لیڤه؟! هه موو ئه و ژنانه ی که سهردانی دایه پەروین یان ده کرد، ته مه نیان له سهروو سی سالانه وه بوو. زۆر به یان هینده جوان و نازدار بوون، متمانه م نه ده کرد که بۆ کاریکی نه شیاو هاتیتین.

ترسیک میشکی داگیر کردبووم. ده مو یست له و دۆخه بکۆلمه وه که تی که وتبووم. پاش که میک، جیره جیر و ته په ته پی سیسه مه که ی دایه پەروین هاته گویکانما وه. به پیی

رېتمه يهك له دوا يه كه كانى، دلنيا بوومه وه له وهى كه ئو
دهنگه، ته كانه كانى ئاراس بوو كه به هه موو تواناى جهسته
قه به كه يه وه، له و ژنهى ئه دا كه چاوه كانى له سه ر نابوو.

چهند خوله كيك له دواى نه مانى جيره و ته پهى سيسه مه كه،
دهنگى ئو ژنهم ژنه وت، كه هاتنه دهره وه به ئاراسى وت:
- هه ر كاتيك هاتيت، به ته له فونيك دايه په روين ئاگادرار
بكه ره وه. من خوّم ئاماده ده كه م. باشه دلّه كه م؟!

ئاراس كه دهنگى و هك خوى قه له وى هه بوو، وتى:
- زور باشه، وا ده كه م.

دواى ئه وهى له دودوخه كه تيگه يشتم، رهنگ به روومه وه
نه ما، بو خويشم نه مده زانى چون خوّم له و زه لكاوه ليخنه
قوتار بكه م. هه رچهند بيرم له و دوخه ئالوزهى خوّم
دهكرده وه، كه مهرگ وهك موته كه يهك هه موو ساتيك خوى
نیشان ئه دام، هيز له هه موو جهسته مدا نه دهما. هه ستم كرد
دلّم خهريكه له شوينى خوى ده وه ستيت. به ئاسته م خوّم
گه يانده سه ر سيسه مه كه م و به پشتدا پالم دايه وه. چاوه كانم
له ئاسمان برى. قولپى گريان گه روومى تاساند. به ته نى
له و ژوره دا به كول بو بيچاره يى خوّم گريام. بيرم هينده
ئالوز بوو، بو خويشم نه مده زانى چون ريگا چاره يهك بو ئو
دوخه م بدوزمه وه!

هه ستىكى په ژيوانى، هه موو ناخى گرتبوومه وه. ئو
رؤژانه يى به بيردا هينامه وه كه به ساده يى خوّم، به دلپى
ئارام و هه ستىكى ساده وه، له گه ل دايكم و باوكم و شه وبو
ى خوشم، ژيانم ده كرد. ئاى له و رؤژانه چهند به خيراى به

تەمەنى مندا گوزەريان كرس! تامەزرۆى ئەو تەمەنەم دەكرس
كه له هەستى مندالىى خۆمەوه، له ژيانم دەروانى و رۆژەكانم
به خەندەيهكى سادەوه، به پرى دەكرس و شەوانە، به ئارامى
چاوهكانم لىك دەنا و سپىدە، به خەونە سەوهزەكانمەوه،
رادەبووم.

ئائى لهو رۆژانە! چەندە جوان و بەچىژ بوون! من تەنيا
بەو رۆژانە دلنەوايى ئەو دلە بەئازارەم ئەدايهوه. بىرم لهوه
دەكردەوه بۆچى دەبىت مروفەكان خاوهنى دللىكى هيندە رەق
بن! لهتەك هەلەكاندا توانائى ئەوهيان نىيە تەنيا به وشەيهك
كه له ناخى دلپانەوه بىت، له بەرامبەرەكانيان بىورن. ئاخىر
مروف بۆ خۆى له هەلەوه دروست بووه. ئەو هەلەيهى به
خۆشەويستىيهكى ئەفسوناوى، ئارايشتى خۆى كردووه و
دواچار لىنى پەشىمانە. باشە بۆچى دەبىت منىكى مروف، له
بەردەم دەربىرنى هەستەكانمدا، ئازار بچىژم و به هەموو
ژيانم باجيان بدەمەوه!؟

ئاخىر خواوهند به عەشق و خۆشەويستىيهوه خولقاندوومى
و بۆ خۆى هەموو هەستەكانى پى بهخشيوم، كهچى
مروفگەلىك شكۆى خويان به مندا هەلدەواسن و كۆيلهى
ئەندىشەى تارىكى خويانم دەكەن. تۆ پىم بللى خاتوو مۆلى..
ئاخىر من چىم كردووه تا شايەنى ئەو هەموو ئازارانە بم كه
به ناچارى ئەيانچىژم!؟ من تەنيا عاشق بووم به كهسىك كه
دلەم خواستى بوو. ئىتر بۆچى دەبىت ژيانم بەو جۆره بىت
كه خاوهنى جەستەى خۆم نەيم.

بىرى داىكم و شەوبۆى خۆشكم دەكرس دلەم بۆ مەرگى

ناوهختی باوكم، نازاری دهچهشت. له خۆمدا سه‌رزهنشتی
خۆم ده‌کرد که بوومه هۆی ئه‌وه‌ی باوكم به‌ خه‌می منه‌وه
گیانی سپارد. ئاخۆ ئیستا وینام له‌ ئه‌ندیشه‌یاندا چۆن بێت
و له‌ خه‌می مندا چۆن رۆژه‌ درێژه‌کانیان به‌رێ بکه‌ن؟! له‌و
ساته‌دا بیرم له‌وه‌ کرده‌وه‌ په‌یوه‌ندی به‌ شه‌وبۆی خوشکمه‌وه
بکه‌م بۆئه‌وه‌ی هه‌رچۆنیک بووه‌ له‌م دۆخه‌ی به‌ ژیان و
هه‌سته‌کانم نامۆ بوو، قوتارم بکات.

ئهو رۆژه‌ به‌ هۆی قه‌ره‌بالخی میوانه‌کانی دایه‌په‌روینه‌وه‌،
بۆم نه‌کرا له‌ رێگه‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌یه‌وه‌، په‌یوه‌ندیان پێوه
بکه‌م. تا دره‌نگانیکی ئیواره‌، به‌ته‌نی، له‌ ژووره‌که‌مدا ناخی
خۆم ده‌خوارده‌وه‌. ئه‌وه‌نده‌ گریام، چاوه‌کانم ئاوسابوون
و نیگا‌کانم ته‌لخ بووبوون. من که‌ خه‌میکی گه‌وره‌ هۆشی
له‌ده‌ستدا بووم، له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌م به‌ نازاری ناخمه‌وه
ده‌سته‌کانم له‌سه‌ر چاوه‌کانم نابوو. بێئاگا‌بووم له‌وه‌ی
چه‌ندیک له‌ناو خه‌می خۆمدا رۆچووبووم، له‌په‌ر ده‌نگی
ده‌رگا‌که‌ رایچه‌کاندم. بێنیم ئه‌مه‌ل به‌ خۆبادانیکه‌وه‌ خۆی
به‌ژووره‌که‌دا کرد. خۆشه‌ختیم له‌ سیما گه‌شه‌که‌یدا به‌دی
کرد. به‌و چاوانه‌ی که‌ ماکیارژیکێ ناوازه‌یان پێوه‌ بوو،
لیمی روانی. پاشان چووه‌ نزیکي سیسه‌مه‌که‌ی خۆیه‌وه
هه‌موو جله‌کانی داکه‌ند و ده‌سپێکی له‌ جانتاکه‌ی ده‌ره‌ینا
و ناویلینگی خۆی پێ خاوی‌ن کرده‌وه‌. که‌میک له‌ ده‌سه‌ره‌که‌
ورد بووه‌وه‌ و دواتر توپری دایه‌ ئه‌و زبڵدانه‌ بچکوله‌یه‌ی له
قوژبني ده‌رگا‌که‌وه‌ دانرابوو.

کاتیک ماکسیه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌کرد، من چاوه‌کانم له‌سه‌ر

ئەو شۆيىنانەى رانى بوو كە لە ھەموو لايەكەوہ ئاسەوارى جىگازى پياوانى پىوہ ديار بوو، كە سوور و شىنيان كرذبووہوہ. ئەمەل جەستەيەكى ئەوہندە ناسك و نەرم و نۆل و سىپى ھەبوو، ئەستەم بوو پياو لە بەردەميدا خۆى گرتبا. كاتىك ماكسىيەكەى لەبەر كرد، دەستى بەناو جانتكەيدا كرد و زەرفىكى كاغەزى دەرھىنا و كردييەوہ. لە ناويدا بە پەنجە بارىكەكانى بريك پارەى سەد دۆلارى ئەمەريكى دەرھىنا و كەوتە ئەژماركردنى. ئەوہندەى من بەوردى لە رەفتارەكانىم روانى، پارەكە نزيكى ھەزار دۆلارى ئەمەريكى دەبوو. پىنج پارچەى لەو پارەيە جيا كردهوہ و كرديەوہ ناو جانتاكەيەوہ و ئەوہى كە مايەوہ، لەناو زەرفەكەى نايەوہ.

ئىوارى كە ھەموومان بۆ شۆكردن لە ھۆلەكە كۆ بوويىنەوہ، چووہ نزيكى دايەپەروين و كەمىك لەژىر لىوہ ئەستورەكانىەوہ، بە گوڤى دايەپەروين دا چپاندى و زەرفە كاغەزەكەى رادەست كرد. دايەپەروين زەرفەكەى نايە نىو مەمكدانەكەيەوہ و دواتر پىكەوہ كەوتنە قسەكردن. ئەوہندە بە نزمى قسەيان دەكرد، ئەگەر زمانى عەرەبىشم زانىبا، لىيان حالى نەدەبووم. دايەپەروين تاواناويك لەنىوان قسەكانى ئەمەل دا، دەيدايە قاقاي پىكەنين و پاشان ھىور دەبووہوہ و گوپكانى بۆ شل دەكردەوہ. ديمەنى دايەپەروين، لەپيش چاوہكانمدا، تەواو گۆررابوو. وەك شەيتانىكى ترسناك دەھاتە پيش چاوہكانم. ئەو رەفتارانەى دايەپەروين، تەواو منيان خستە ناو دۆخىكەوہ كە ھەموو جەستەمى لە دلەراوكيدا نغرو كرزبوو.

له‌دوای نانی ئیواره، دایه‌په‌روین پالی به سه‌رینه‌که‌یه‌وه
 دایه‌وه که به دیواری هۆله‌که‌وه بوو، به‌په‌نجه باریکه‌کانی
 جگه‌ره‌یه‌کی له پاکه‌ته‌که‌ی به‌رده‌می ده‌ره‌یناو خستییه
 نیو ده‌می، پاشان دای گیرساندوو به‌مژیکی قول سیماسپی
 و ته‌ره‌که‌ی له‌نیو دوکه‌له‌که‌یدا نفوم کرد. پیش ئه‌وه‌ی
 ته‌له‌فۆنه‌کانی بکاته‌وه و خۆی به وه‌لامی کرپاره‌کانیه‌وه
 خه‌ریک بکات، چوومه نیزیکیه‌وه و به دل‌یکی له‌رزۆکه‌وه
 داوای ئه‌وه‌م لی کرد په‌یوه‌ندی به که‌سیکه‌وه بکه‌م.
 دایه‌په‌روین به نیگایه‌کی پرله گومانه‌وه لیمی ده‌روانی، وتی:
 - ئه‌ته‌ویت له‌گه‌ل کی قسه بکه‌یت؟
 - له‌گه‌ل خوشکینکم.. زۆری بیر ده‌که‌م.

که‌میک له خۆی راما و مژیکی تری له‌جگه‌ره‌که‌ی دایه‌وه،
 پاشان رووی کرده به‌دری، له‌گه‌ل هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و
 دوکه‌له‌خه‌سته‌ی جگه‌ره‌که له لیوه‌کانی. وتی:
 - ئاده‌ی کچم.. ئه‌و ته‌له‌فۆنه‌م بو به‌ینه که له‌ناو
 چه‌که‌جه‌ی نووستنه‌که‌مدا دام ناوه. ئه‌وه‌نده‌ی خوله‌کیکی
 پینه‌چوو، به‌دری ته‌له‌فونیکي بچوکی هینا و دایه‌ده‌ستی.
 دایه‌په‌روین، ته‌له‌فۆنه‌که‌ی لی وه‌رگرت و راده‌ستی کردم و
 وتی:

- ها کچم.. به ئاره‌زووی خۆت قسه بکه. به‌لام به مه‌رچیک
 نابیت هیچ زانیاری و شوینی ئیمه بدرکینیت. باشه؟!
 من تامه‌زرۆی ئه‌وه بووم گهر بو ساتیکیش بووه،
 گوئیستی شه‌وبۆی خوشکم بم و دل و ده‌روونم ئارام
 بکاته‌وه. به نیگایه‌کی متمانه‌نامیزه‌وه وتم:

شکوی بنه ماله که ی ئیمه ی له که دار کردوو. تا به خوینی
ئهو شهره فی خویمان پاک نه کهینه وه، دلمان ئاسوده نابیت.
ئیمه خه وه ئارامی ناچیتته چاوه کانمانه وه. رۆژه کانمان به
ئاسوده یی تینا په ریت. بوئه وه ی به سه ربلندی له ناو خه لکیدا
گوزهر بکه ین، ده بیته ئهو خوینه برژین که قه دهر بومانی
حه لال کردوو.

کاتیک شه بو ئاوا له ته له فونه که وه ئه دوا، ههستم
به هه نسکی گریانی ده کرد. که تیکه ل به و وشانه ی بوو.
به تاسه وه له گه رووی ده هاتنه دهره وه. ئهو قسانه ی شه بوو،
منیان گه رانده وه بو ئهو دوخه نا ئومیدییه ی که زوری
رۆژه کانی ته مه نمی داگیر کردبوو. وتم:

- شه بوو گیان.. من ئیستا له سه ره تای جه نگه لیک
تاریکدام.. ده مه ویت شتیکم بو بکه یت. له م دوخه دژواری
ژیانم قوتارمکه، ریگایه که م بو بدوزهره وه.. له م شارهدا
هه موو شتیک به من نامویه. بو خویشم نازانم به کام
ئاراسته یدا ری بکه م؟!

ماوه یه ک چاوه روانی ئه وه بووم که وه لامم بداته وه.
به لام هه نسکی گریانی، ئه وه نده ی تر ئازاری رۆحی منی
ئهدا. ئای چۆن مرقوئیک بووم! چۆن توانیم له و ساته دا
به رگی هه موو ئهو ئازارانه بگرم که وه ک چه قویه کی کول
به ناخدا رۆده چوون! پاش که میک که هیشتا که فی ناخی
دانه مرکابوو وه، وتی:

- بمبووره خوشکه که م.. ته نانه ت ناتوانم بیمه سه ردانت
و له نزیکه وه له ئامیزت بگرم.. تکات لیده که م بمبووره..

من له بیدەسەوسانی خۆمدا، بەرامبەر بەتو، ناخی خۆم
 دەکوژم. ئارام بگرە شەونم.. ئارام بە تا خودا دەرفەتیکت
 بۆ دەرهەسخسینیت. هیچ مروڤیک لە بەردەم دەرگای خودای
 مەزندا، ناؤمید نابیت.. مەهیڤە تامەزرۆیت بۆ ئیمە بە مەرگت
 ئاشنا بکات.. ئاخەر ئیمە بەرگە ی مەرگی تۆش ناگرین.. مەهیڤە
 بە چاوهکانی خۆمان، ئەو کارەساتە ببینن، کە ئەو دێندانە
 بیرى لى دەکەنەوہ.. ئەوان تینووی خوینی جەستەى تون..
 وەک گورگی برسى بۆنى خوینی تویان کردووہ.. لەهەر
 شوینیک بیت، دلنیام بە لووتە دريژ و هەستەوہرەکانیان،
 دەتدۆزنەوہ.. مەهیڤە ئاسەوارى بۆنى جەستە بە هیچ
 شوینیکەوہ بمینیت.. تکا دەکەم خوشکەکەم.. ئەگەر
 نەمبیینتەوہ، لیم ببوورە کە نەمتوانى لە مەرگ قوتارت بکەم.
 ئەو شەوہ، تا درەنگانىکی شەو، بە دەم ئازارى ناخەوہ
 گینگم ئەدا. لە خودا دەپارامەوہ کە فریادرسیکم بۆ بنیریت.
 ئای لەو شەوہ بە ئازارەى کە من چۆن لەتەکیا تا سپیدە
 رۆژم کردەوہ! ئای لە بیکەسىی خۆم، نەمدەزانى هانا بۆ کى
 بىەم و متمانە بە کى بکەم! مروڤ تا نەکەویتە تەنگانەوہ،
 هەست بەوہ ناکات چەندە تەنیا و بیکەسە. بەزەیم بە خۆمدا
 دەهاتەوہ. خۆم وەک کەسىکی بوودەلە و کەم، دەهاتە پيش
 چاوهکانم. بەو خەمەوہ کە ئەندیشەى تاريک کردبووم، تا
 بەرەبەیان بە بیدارى لەسەر سىسەمەکەى خۆم ئەتلامەوہ.

پوڙي پيئڻجهم

- ۱۴ -

كلوه گه وره ڪاني به فر، به ٿارامي دههاتنه خواره وه. زيدهتر شاري ستههولمي له خويدا سپي ده ڪرد. ٿو ديمه نه ههستيكي جياوازي له ناخمدا دروست ڪردبوو. بيرم له جواني ٿو سروسهته ده ڪرده وه، ڪه به ردهوام له پاڪرڏنه وهي ٿو ڪه شه ناله بارهه دا بوو، ڪه مرؤقه ڪان به جو له و ههسته جياوازه ڪانييه وه، ديمه ني جواني ٿو به فره يان ٿه شيواند. به هه ناگاوه به په له ڪانيان بو ٿيان، بيياڪ بوون له جواني ٿو سروسهته ساديهه ي ڪه ٿيان تييدا ٿارامي به خووه ده بينيت. بيرم له وه ده ڪرده وه، سروسهته به رهنه جياوازه ڪانييه وه، دهيه ويت ٿيانتيكي جياواز و هه مهه چيڙ به دهروونه ٿالوزه ڪانمان بيه خشيته وه. هه موو ٿو رهنه گانه ي ڪه سروسهته له ٿاميڙي گرتون، ويٺاي ٿو رهنه گه جياوازه يه ڪه له پشت ده مامه ڪاني نيگا ڪانمانه وه، خويان مه لاس داوه.

ڪاتيڪ له ديمه ني سپي و جواني ٿو به فرهم ده پرواني،

که هه موو شاره که ی له خۆیدا سپپۆش کردبوو، ههستم به سادهیی و نارامیی دهروونی خۆم دهکرد. بهو ههستهوه له ژیانم دهروانی و بیرم دهکردهوه دهبیت ئهفسوونی بهفر له وهدا بیت که گهردوون بیهویت، له ریگهیهوه، ناخمان له بیرى ئالۆز و شه رهنگیزی، بشواتهوه. هه ربۆیه رهنگی سپی بووته سومبولی سادهیی و پاکی بۆ ژیان.

ئهو دیمه نه، منی له ئامیزی خۆی گرتبوو. ههسته هه لچوونه کانی له مه ره لیۆن رهواندهوه. جاریکی تر ئهوی له ئه ندیشه عه شقبازییه که مدا ئالاندهوه: ههستیک که ئاویتیه لیئوردیهی بوو، هه موو ناخمی ته نییه وه. سه رکۆنه ئاره زووه کانی خۆم کرد، که بۆچی دهبیت له ئاست مرۆفیکدا که ناخی به نیگا کانی ئاسوده بیت، من به هه لچوونیکه وه برینداری بکه م! کئ نالیت ئه و ئیستا به ئازاری ههسته کانیه وه ئازار ناچیتئێ؟! من له ئه ندیشه ی خۆیدا وهک تاوانکاریک وینا ناکات!؟

دهبیت ئه و ئیستا چۆن بیرم لی بکاته وه؟! ئایا رهفتاره هه رزه کارانه که م، وهک خه میک، دلێ گران نه کردوه! دلینام ئیستا له چاوه روانی ئه وه دایه په یوه ندی پیوه بکه م و پۆرش بۆ ئه و رهفتارانه م به ئیمه وه که بووه کو تاییهینانی ئه و په یقه ی که ههستی ههردوو کمانی ئاو یزان کردبوو.

کاتیک په کیک له فه رمان به ره کانی هۆ به که م، دۆسییه ی په نا هه نده یه کی بیانی خسته سه ر میزه که م، ئه و ههسته ی که دیمه نیکی ناوازه ی به رووخسارم به خشیبوو، به روونی، له نیگا تاریکه که مدا بینی. جا بۆئه وه ی مۆله تی ئه وه ی پئ

نەدەم پرسیاری ئەو دۇخە شیواوەم لى بکات، سەرنجیم بۆ لای ئەو دۆسیە کیش کرد که چەند وەلامیکى جیاوازی پەناھەندەکەى تیا تۆمار کرابوو. لەگەل خویندەنەوہى دۆسیەکەدا، داواى ئەوہم لى کرد پەيوەندى بە پەناھەندەکەوہ بکات و وەلامیکى دروستم بداتەوہ. فەرمانبەرەکە تا لە دەرگای ژوورەکەم تێپەرى، چەندجاریک ئاورى بۆ دامەوہ. وەکنەوہى بیەوئیت خوئى لەو گومانە یەکلا بکاتەوہ که بووہ خەمى پرسیارەکانى.

نزیکەى کاژیریک بەسەر دەوامى فەرمىی ھۆبەکەمدا، تێپەرى کردبوو. ددانم بە ھەستەکانى خۆمدا گرتبوو. بەردەوام چاوەکانم لەسەر تەلەفۆنەکەم بوو، که زەنگیک لە لیۆن ھوہ بیت. کات لە چاوەروانىدا تێپەرى کردبوو. گوئیستی ئەو زەنگە نەبووم که ئەو گومانەى ئازارى بە ناخم دەبەخشى، بېرەوینیتەوہ. ئەو چاوەروانىیە لەوہ دلنای کردمەوہ که کاریکی نەشیاوم کردوہ. بۆ سزادانى خۆم، چیژم لەو ئازارە دەبینى که ناخى ھەلگوشیبوو. بېرگەلێکی زۆر بە ئەندیشەمدا دەھاتن و دەچوون. بەدواى شیوازیکدا دەگەرەم که گونجاو بیت بۆئەوہى دلێ لیۆن لەمەر رەفتارەکانم سببى بکەمەوہ.

لە رارایى خۆمدا، چەندجاریک لەسەر کورسیەکەم ھەلەدەستام و لەپەنجەرەکەوہ لە دیمەنى بارینى بەفرەکەم دەروانى، که تا دەھات زیدەتر شارەکەى سببپۆش دەکرد. دواچار گەرەمەوہ سەر کورسیەکەم و دەستم دایە تەلەفۆنەکەم و پەيوەندیم پێوہ کرد. کہچى کۆتایى بە

زەنگلیدانە کە هات و ئەو وەلامی نەدامەوہ. بۆ چەند جارێک
پەیوەندییە کەم دووبارە و سێبارە کردەوہ، بەلام وەلامی
ھیچ پەیوەندییە کەم نەدرایەوہ.

ئەوہ، تەواو ئارامی لە جەستەم بێی. هیزی ئەوہم نەبوو
لەسەر کورسیە کەم خۆم بلند بکەمەوہ. خۆم لە کەناری
فەرماۆشییە هەستەکانی ئەودا بینیەوہ. لەو دۆخە دژواردا،
کە مێشکمی ماندوو کردبوو، چەند جارێک بیرم لەوہ
کردەوہ کە مۆلەتیکی کاتی، وەر بگرم و راستەوخۆ بچمە
ئەو بنگەییە کە ئەو کاری تیندا دەکرد. تەنیا بۆ ئەوہی خۆم
لەو سزایە قوتار بکەم کە هەستەکانم پێی دەبەخشیم.

بیرم لەوہ دەکردەوہ کە هەموو مرۆفیک خاوەنی هەست
و بیرێکی تاییبەت بە خۆیەتی. ئەگەر هەر یەکیکمان، لە
بۆچوونەکانی خۆیەوہ، بیهوێت کەسی بەرامبەری خۆی
دەستەمۆ بکات، ئەستەمە کە مرۆفایەتی بەو جەنجالییە
ئالۆزەیی کەسایەتییەوہ، بتوانیت پیکەوہ هەلبکات. ئاخەر بۆ
ئەوہی مرۆفەکان درێژە بە پەیوەندی و پیکەوہژیان بدەن،
دەبیت ریگەش بە جیاوازی و پێچەوانەیی ئارەزووەکانی
خۆشیان بدەن. تاوہکو مرۆف لە پیکەوہبوونیان،
بەئاسوودەیی بژین و درێژە بە خۆشەویستی نیوانیان بدەن.
پێویستە لەمەر ناکوکییەکانیاندا، لێبوردە بن و جیاوازییەکان
بە مافیکی بەرامبەر پەسەند بکەن.

خۆشەویستی، هەستیکی جودا بەناخی مرۆف
دەبەخشیت. وا دەکات ژیان لە دیوہ جوانەکانەوہ ببینیت و
بە چاویکی ریزپەسەندەوہ لە کەسی بەرامبەرت بپروانیت.

ئاخر ئەگەر ھەستى خۆشەويستى لە ناخى مرۆڤدا بوونى
نەبووبا، ئەستەم بوو دريژەى بە مانەوہى خوى دابا. مرۆڤ
بە خۆشەويستىيەوہ جوانە. ئەو ھەستە وا دەكات كەسەكان
لە ناخى خۆماندا، جى بکەينەوہ و ريگەى پى بەدين تىكەل بە
ناخ و جەستەمان بىت.

ئەگەر بچمە لای و داواى لىبوردنى ئەوہى لى بکەم كە
ھەستەكانىم برىندار كردوہ، چۆن لىم دەپوانىت؟! ئايا ئەوہ
بە دۆراندنم لەو گەمەيە ئەژمار دەكات؟ يان وەك مرۆڤىكى
بەھەست و دل كەيلى خۆشەويستىم بۆ خوى، لىم دەپوانىت
و زىدەتر لە جارن گرنگىم پى دەداو وام لى دەكا زياتر
رۆبچمە قولايى ناخىيەوہ؟!

كە لە ئەندىشەى ئەو بىرگەلەدا نغرۆى ناخم بووبووم،
زەنگى تەلەفونەكەم، ھۆشمى بۆ ناو ژوورەكەم ھىتايەوہ.
كاتىك پوانىم لىۆن پەيوەندى دەكات. ھەستىكى خۆشەختى
ھەموو جەستە و ناخى لەو بارگرژيە پەواندەوہ. بەپەلە
وہلامم دايەوہ و بە دەنگىكى پى لە ھەستى خۆشەويستىيەوہ
وتم:

- بەلى.. لىۆن.. چۆنىت؟!

- تۆ باشىت مۆلى؟؟ بمبوورە كە وەلامى پەيوەندىەكانتم
نەدايەوہ.. بەھۆى كاريكى لىكۆلىنەوہوہ تەلەفونەكەم لە
ژوورەكەى خۆم، بەجى ھىشتىبوو. ئىستاكە گويبىستى تۆم،
قسەم بۆ بکە.

- بۆ ئەوہ پەيوەندىم پىوہ كردىت، كە گومانى ئەوہم
كرد.. كە.. تۆ.. دوينى.. من.. بە.. قسەكانم، زويرم كردىت.

- بۆچى وا بىر دەكەيتەوہ؟!

- كە لە تو جيا بوومەوہ.. ئەو كات، وا ھەستم كرد كە
ھەلچوونىكى ھەرزەكارانەم بەرامبەر تو نواندبىت.. يانى تو..
لېم زویر نەبوويتە؟

- بەپېچەوانەوہ ئەزىزم.. دوينى جوانترين پوژى من بوو.
- سوپاسى ئەو ھەستە جوانەت دەكەم.

- جوانى تو، ئەو ھەستەى لام دروست كردووہ.

- وتەكانت ئەوہندە پۇمانسىيە، ھەست دەكەم لەگەل
شاعىرىكدا ئەدوئيم.

- ھەموو كات نا.. ھەندىك جارىش ئەگەر وەك
لېكۆلەرەوہىەك لېم پروانیت، خراپ نىيە.

ئەوہندە بە شىرىنى لەگەلم ئەدوا، تامەزۆرى ئەوہ بووم
كە لە نزيكەوہ لە ئامىزى بگرم. من لە بىرى ئەوہدا بووم
كە پېشنىارى يەكتر بينين بكەين، بەلام ئەو بە دەنگىكى
نەرمەوہ، كە لە مايكروفونى تەلەفونەكەمەوہ، وەك ئاوازيكى
بەسۆز، گوئىكانى ئەزرنگانەوہ، وتى:

- شىرىنەكەم.. دەكرىت لە ھەمان شوين، يەكترى
بينىنەوہ؟!

ھەستم كرد كە وشەگەلىك، دللى ھەرووكمانى پېر كرووہ.
بە ھەستىكى خوشحالىيەوہ وتم: بىگومان.

ئەو پوژە بە دللىكى ئاسوودەوہ، لە دواى كوتايى
كارەكەم، بەرەو ئەو ژوانە پېم كرد، كە تەمى تەنيايى دللى
ئەرەواندەوہ. كاتىك گەيشتمە ئەو قاوہخانەيەى كە بەفر
سەوزايى دار سنەوبەرەكانى پاركەكەى تەنىشتى سېپپوش

کردبوو، ئەو لەپیش منەوه لە نزیکى ئەو پەنجەرەیهوه دانیشتیبوو که دەپروانییه دیمەنى ئەفسووناوی پارکهکه. لایى نزیک بوومهوه. وهک دوینی. تاوی دایه کورسیهکه م و به هیمنی لایى نزیک کردمەوه. پاشان گه رایهوه شوینهکهى خوی و به نیگایهک که خوشهویستییهکی بیدهنگانهى لى دهچۆرا، بهخیرهاتنى کردم و وتی:

– لهگهڵ ئەم کهشه ساردهدا شهرايىکی سوور گونجاوه؟!

یان سپى؟!

من ئەندیشهم مژوولى جياوازیی رهنگ و تامی شهرابهکه بوو، ئەویش به چاوه بزیهکانى، له چاوهروانى ههلبزاردنهکه مدا بوو. وتم:

– به بروای تو.. کامیان بو ئەم کهشه، بهچیژه؟!

ئەو که بهردهوام خهنده ئەفسووناویهکهى لهسهه

لیوهکانى بوو، وتی:

– پیم خوشه تو ههلی بژیریت.

سهریکی رهزانهندیم بو لهقاند و وتم:

– با ئەمرۆ.. شهرايىکی سپى بخۆینهوه.

پرووی بو لای ئەو گارسونه وهرگیپرا که له نزیکمانهوه

چاوهروانى دوا بریاری ئیمهى دهکرد. وتی:

– شوشهیهک شهرايى سپى و چهند قاپیک میوهی

تیکه لهمان بو بهینه.

تا ئەو کاتهى گارسونهکه شهرابهکهى هینا و پهرداخهکانى

نیوه کرد، چاودیریی رهفتاره چیژبهخشهکانى لیون م

دهکرد. خوی به ریکخستن و دانانى که رهستهکانهوه خهریک

کردبوو. کاتیک گارسۆنه که به پِریزیکه وه، خۆی لیمان به دوور گرت. لیۆن دهستی بۆ پهرداخه که ی برد و به ره و رووم بلندی کرده وه. منیش هه مان پهفتاری ئه وم دوباره کرده وه و زرنکه مان له و پهرداخه ته نکه هه لساند که له گه ل پهنگی ئاوی شه رابه که دا، ئاو یته بووبوو. لیۆن قومیک پری له پهرداخه که ی دا و که میک به تاسه وه، لیمی پروانی. پاشان برۆ زهرده کانی لیک ناو وتی:

- بۆچی وا هه ست ده که ی که لیت زویر بووبیتم؟
هه ستم کرد که ئه و پرسیاره، به ره و بزواندی هه سته کانی ناخم، په لکیشم ده کات. له و ساته دا ئاره زووی ئه وه م ده کرد راشکاوانه پپی بلیم: خۆشه ویستیت، ئه و گومانه ی لا دروست کردووم.. به لام ئاره زووی ئه و گه مه یه ی که ناخمی گیرۆده ی خۆی کردبوو، وای لئ کردم وه لامی پرسیاره که ی به شیوازیکی تر بده مه وه. پهرداخه که م له بهرده م خۆمدا دانا. ئه و هیشتا ده قی به و شیوه یه ی خۆیه وه گرتبوو که پهرداخه که ی له نیو په نجه ئه ستوره کانیدا، له نگه ری گرتبوو. هه ستم ده کرد که چاوه کانی له سه ر لیوه کانم بوو، که ته ری شه رابه که ی پیوه قه تیس ما بوو. وتم:

- له وه ته ی تو ماره کانی شه ونم ده خوینمه وه.. هه سستیکی جیاوازم بۆ ژیان لا دروست بووه. هه ر ئه وه دش وای لئ کردم له به رامبه ر تاوانبارکردنی شه ونم دا، هه ست به هه لچوونی خۆم بکه م.

لیۆن به نیگایه کی خه نده ئامیزه وه، که پرسیاره گه لیکی له خۆیدا هه شار دا بوو، لیمی ده پروانی. پاشان وتی:

- مۆلى.. وا مەزانە پۈۈكەشانە تاوانكارەكان دەخوینمەۋە. بە درىژايى ئەۋ ماۋەيەى كە لە بەشى تاوانەكان كارم كردوۋە.. ئەزمونىكى زۆرم لە بارەى تاوان و ھۆكارەكانىەۋە بە دەست ھىناۋە.. تۆ پروانە.. كاتىك مروّف تاوانىك دەكات، تا ئەۋ ساتەى ئەنجامى ئەدات، متمانەى بە پەۋايى بۆچۈنەكانى خۆى ھەيە. لەۋ ساتەدا ھەموۋ ھەستەكان لەۋەدا كۆ دەكاتەۋە كە چۆن كارەكەى بەئەنجام بگەيەنيت. جگە لەۋە، بىر لە ھىچ شتىكى دىكە ناكاتەۋە.. كاتىكىش بە ھۆيەۋە تاوانبار دەكرىت و پاشان سزا دەدرىت، ئەۋكات ھۆشى بە خۇيدا دىتەۋە و ھەست بە پەشىمانى دەكات. مروّف تا بۆ خۆى ئازار نەچىژىت، ھەرگىز ھەست بە ئازارى كەسانى تر ناكات. ئەۋەى وامان لى دەكات بەردەوام بىر لە تاوان و تۆلە و ھەلەكان بكەينەۋە، خەفەكردى ئەۋ ئازارانەيە كە كەسانىك پىمان دەبەخشن. ئەۋەندە بىرى لى دەكەينەۋە تا لە ناخماندا مۆل دەخوات و ۋەك گرگانىكى ئاگرىن، لە ناخماندا دەتەقىتەۋە. پاشان رەنگدانەۋەى بە تاوان دەكەۋىتەۋە. جا بۆ ئەۋەى رىگە لە پەنگخواردنەۋەى ئەۋ ھەستە بگرىن، پىۋىستە سەرنجى كەسەكان بە لای دەردەۋەى خۇياندا كىش بكەين.. بۆ نمونە.. رەنگەكانى سروسشت، يان جوانى ئەۋ دىمەنانەى كە ماناى جوانى ژيان بە دەروونمان دەبەخشن، خالى كردنەۋەى ھەستەشاراۋەكانى ناخمان بۆكەسىك.. ھەموۋ ئەمانەۋ زۆر شتگەلىكى تر.. ھۆكارىكن بۆ رەۋاندنەۋەى ھەستى تاوان و ھەلە لە ناخماندا..

كاتىك لىۋن بۆ م دەدوا، من ئەندىشەم لای يادەۋەرەيەكانى

شەونم بوو، بەدووی ئەو دا دەگەرەم، دەبیت چۆن شەونم، لەنیو بۆچوونە پڕئەزموونەکانی لیۆن دا، جی بکەمەو و دەوایی بەو هەلانی بەدەم، کە ئازاری ناخی ئەو؟! هەربۆیە پرسیری ئەو دەم لە لیۆن کرد وتم:

- ئەو سەبارەت بەو تاوانبارانە ی کە لە گۆشە ی زیندانەکاندا ژیان دەگوزەرینن! ئایا سزای یاسایی دەتوانیت وایان لێ بکات هەستی تاوان لە دەروونیاندا کالتر بکاتەو؟! لیۆن بە هەستیکی متمانە بەخۆبوونەو، سەریکی لەقاند و وتی:

- بەدڵنیاپیەو.. هەموو تاوانباریک، شیوازیکی تاییەتی خۆی هەیه، ئەویش بەپیی ئەو تاوانانە ی کە ئەنجامی داو. بۆ نموونە، چیرۆکی پیاویکی تەمەن سی و پینج سالت بۆ دەگێرمەو کە چەند سالیک بەر لە ئیستا دەستگیرمان کرد. من ئەو کاتە خویندکار بووم لە بەشی ئەفسەری تاوان. ئەو پیاو نیوێ تەمەنی لەگەڵ تاوانی دزیکردن و شەر دا بەسەر بردبوو. تاوان بە تەواوی ئاویتە ی کەسایەتی ئەو بوو. لە هەر شوینکدا بتینیا، بە پوونی هەستی تاوانت لە سیما ترسناکەیدا دەبینی. دواتاوانی ئەو بوو بۆ دزیکردن هەلی کوتابووه سەر مالتیک، کاتیک لە مالهەدا کچیکی تەمەن چوار دەسالان دەیبینیت و لە ترسی ئەو دیمەنە ترسناکە، هاوار دەکات، تاوانبارەکە، بۆئەوێ سیما ناسراوکی خۆی بسپرتەو، فیشەکیک ئەنیت بە سنگییەو و دەیکوژیت.

کاتیک لە تاوانی کوشتنە کە ئاگادار کراینەو، لە رێگە ی

دراوسىڭكانى ماله كەو، توانيمان وينى راسىتەقىنەنى
تاوانبارەكە بدۆزىنەو و دەستگىرى بگەين. دواتر كە
تاوانبارەكە سزاي زىندانى ھەتاھتايى بەسەر دا سەپىنرا،
من بۇ خۆم سەردانىكى ئەو بەندىخانەيەم كرد كە ئەوى تيا
بەند كرابوو. ئەو تاوانە وى لى كردم وەك خويندكارىك
زىدەتر رۇ بچمە ناو ئەو ھۆكارانەى كە لە رىگەيەو
دەتوانرى وا لە تاوانكارەكان بگەيت، كە ھەستى تاوان لە
ناخياندا بسرىنەو و بىكەينەو بە مرۇقىكى ئاسايى و تىكەل
بە كۆمەلى بگەينەو.

جا بۆئەو ھى راپۇرتىكى زانستى شياو ئامادە بگەم،
داوام لە بەرپۆبەرى بەندىخانەكە كرد، كە تاقىكرنەو ھىكە
لەسەرى ئەنجام بدەم. بە دواى شىوازىكدا دەگەپام، كە چۆن
بتوانم ئەو ھەستى لا دروست بگەم لە ناخى خۇيدا، ھەست
بەپەشىمانى بگات، نەك سزايەكى توند كە رىك و كىنەى
تۆلەكرنەو ھى لەسەر تاوان ئەستورتر بگات. دواتر شتىك
بە بىرمدا ھات. لە رىگەى لىكۆلنەو ھىكى وردەو، توانيم ئەو
كچەى خۆى بدۆزمەو كە لەگەل دايكى، خۇيان لى بەدوور
گرتبوو.

لەسەر ئەو سىنارىيە رىك كەوتبووين كە پىويست
بوو ئەنجامى بدەين. كاتىك چوومە بەندىخانەكەو،
تاوانبارەكەمان ھىنايە ژوورىكى تايبەتەو و قىدىوى ئەو
سىنارىيەمان نىشان دا كە كەسانىكى نرىكى ئەو كچەى
كە ئەم خۆى كوشىتبووى، بۇ تۆلەكرنەو، چەقۇيەكىان
لەسەر مىلى كچەكەى ئەم نابوو و سەريان دەبرى. كاتىك

تاوانباره که کچه که ی خوی بینی که له تاوی گیانی خوی
هاوار بۆ باوکی دهکات و دهلیت:
- تکایه رزگارم بکه.. باوکه.. تو بویته هوکاری ئه وهی
ژیانم بکه و یتته مه ترسییه وه.

تاوانباره که وهک گایه کی شیت، له سه ر ئه و کورسییه ی
که دهست و قاچه کانی به زنجیر به سترابو وه، هاواری
ده کرد و دهیبۆراند. چاوه سوور و پر له فرمیسه کانی، وهک
دوو هیلکه دهر په ریبوو نه دهر وه. دهماره کانی ملی، له ژیر
ئه و پیسته ته نکه یدا، وهک سۆنده یه کی ئا و دهر په ریبوون.
له تاوی کچه که ی، بیئاگا بو و له وهی ئه و دیمه نه قیدیویه کی
تۆمار کراوه و تازه کار له کار ترازاو. دهیگوت:

- تکا ده کمم.. وامه کهن. من په شیمانم له وهی که
کردوومه.. من هه له بووم.. ئیوه کاری وا مه کهن.. ویژدانتان
هه بیت. ئه و بیتاوانه.. وهرن له بری ئه و، من بکوژن.

ئه و تا قیکردنه وهیه، وهک خوی مایه وه. رۆژانه به رده وام
چاودیری ئه و پیاوه مان ده کرد که جیاواز له رۆژانی تر،
به ههستیکی خوشبه ختییه وه له نیو به ندیخانه که دا رهفتاری
ده کرد. هه موو رۆژیک له گوشه ی ژووره که ی خوی، وهک
ماریک، کلکی له جهسته ی خوی ده ئالاند و خوی ده خوارد وه.
ئه وه نده گریابوو، سۆمای چاوه کانی وشکیان کرد بوو. دوا ی
چهند رۆژیک له و دۆخدا مایه وه، شهویک له ریگه ی ئه و
کامیتر چاودیریانه ی که به رده وام له سه ر رهفتاره کانی
بوون، بینیمان خه ریکی پلانیکه بۆ ئه وهی کۆتایی به ژیا نی
خوی به یتیت. کاتیک هه ستمان به وه کرد که خۆکوشتن

به جوانترین سزای تاوانه‌کانی خوی ده‌بینیت، له و پلانه‌ی که بۆمان داپشتبوو ئاگادارمان کرده‌وه. ئەو مرۆڤه‌ی که تهنانه‌ت نیگا‌کانی بۆنی تاوانی لینه‌هات، بووه مرۆڤیکی ته‌واو ساده و ساکار. ره‌فتاره‌کانی به شیوازیک گۆررابوو، هه‌تا هه‌نوکه وه‌ک که‌سیکی جیاواز ره‌فتار ده‌کات. خو‌ش‌حاله‌ به‌و سزایه‌ی که بۆ هه‌تا هه‌تایه ته‌مه‌نی له په‌شیمانیی تاوانه‌کانیدا به‌سه‌ر بیات.

مۆلی.. کاتیک مرۆڤ دیته ژیانه‌وه، دلی وه‌ک ئەو به‌فره سپییه‌که، به ئارامی دیته خواره‌وه. به‌لام چۆن هه‌نگاوه‌کانی ژیان سپیتی و جوانی دیمه‌نی ئەو به‌فره ئە‌شیوینن، ئاواش مرۆڤ له‌گه‌ل به‌رکه‌وتنی ژیاندا، به‌بی ویستی خوی، ناخی ره‌ش و لیخن ده‌بییت.

کاتیک لیۆن بۆ م ده‌په‌یقی، بیئاگابووم له‌وه‌ی چه‌ند جاریک په‌رداخه‌که‌ی ده‌ستم له شه‌راب خالی کردبووه‌وه و ئەو گارسۆنه‌ی که تاونا‌تاویک به‌سه‌ری ده‌کردینه‌وه، به‌رده‌وام په‌رداخه‌که‌ی بۆ پر کردبوومه‌وه. هه‌ستم به ئاگریکی به‌تین ده‌کرد له جه‌سته‌مدا. بۆ خویشم نه‌مده‌زانی هۆکاری ئەوه، ئایا شه‌رابه‌که بوو، یان ئەو چیرۆکه‌ی لیۆن بۆی گێرپامه‌وه! کاری له هه‌سته‌کانم کردبوو، لیۆن تاوی دایه په‌رداخه‌که‌ی ده‌ستی، که به‌رده‌وام له‌گه‌ل گێرانه‌وه‌ی ئەو چیرۆکه‌دا، به په‌نجه ئه‌ستووره‌کانی، گه‌مه‌ی پی ده‌کرد. به قومیکی درێژ، دوا دلۆپی له په‌رداخه‌که بری و به نیگایه‌ک گارسۆنه‌که‌ی ئاگادار کرده‌وه که بۆی پر بکاته‌وه. نیگا‌کانی بۆ سه‌ر من گواسته‌وه. به هه‌ستیکی پر له متمانه‌وه وتی:

- ههستی ههله و تاوان، له تاریکی ناخی هه موو
یه کیکاندا، بوونی ههیه. دهکری له ساتیکدا ئه و ههسته به
تهنیا وشهیهک یان رهفتاریکی دژوار به ئاگا بیتهوه و به
تاوانیک ناچارمان بکات. هه ربویه ده بیته له ئاست هه موو
هه له ی به رامبه ره کانماندا به ئاگایانه وه رهفتار بکهین و به
ههستیکی لیپورده بییه وه له رهفتارهکانی یه کدی بروانین. به
بروای من، خو شه ویستی به هیزترین هوکاره بو کالبوونه وه ی
ئو ههسته قیزه ونه ی که هه موو ناخمان تاریک دهکات و به
تاوانه کانمان ئاشنا دهکات.

وتهکانی لیون، ئه و قسانه ی شه ونم یان به بیر هینامه وه،
که له سه ره تای تو ماره کاندا، وتبووی:

- دهمه ویت بو جاریکی تر، ههسته کانم خاوین بکه مه وه.
وهک نازناوی ئه و گوله سپییه ی که له پاکیزه یی خو مدا له
خوم نابوو.

دلَم ئازاری ئه چه شت به هو ی ئه و چاره نووسه ی که
شه ونم ی به مهرگ سپارد. بریا ژیان ئه وهنده مو له تی به و
بدایه بو ئه وه ی ههسته کان ی به پاکبوونه وه ی ناخی ئاشنا
بکر دایه ته وه. ئه فسووس بو ئه و مرؤقه ی که ژیان ناچار ی
هه موو ئه و رهفتارانه ی کرد، که لییان په شیمان بوو، ئیستا
ئو له نیو ئه و به سته ره ته زیوه دایه که جهسته ی کردو ته
شه خته.

من که له ناخی خو مدا له گهل شه ونم ئه دوام، لیون به
زرنگه ی په رداخه که ی به رده مم، منی ده هینایه وه بو لای
خوی. وتی:

- به خوښی تۆوه ئەم پەرداخه ئەخۆمهوه. به هیوای
ئەوهی دل و دەروونت له گه‌لمدا ئارام بیت.

من که چاوه‌کانم له ئاست نیگا پر له عه‌شقه‌که‌ی لیۆندا
مه‌ستی ئه‌نواند، پەرداخه‌که‌م بلند کرد و له مه‌ستیدا دوا
دلۆپم له شه‌رابه‌که‌ی ناوی بری. ئەو رۆژه له ته‌کیداهه‌ستم
به ئاسوده‌یه‌یه‌کی بیئەندازه کرد. خۆم له سه‌ره‌تای ده‌ستپێکی
ژیانیکی نویوه ده‌بینیه‌وه. جیاواز له‌و ژیانه‌ رابردووه‌ی که بۆ
به‌سه‌ربردنی کاتیکی به‌چیژ و سیکسی ئامیز، له‌گه‌ل پیاویکدا
هه‌سته دروستکراوه‌کانی ناخم ئەدرکاند. ئەم جاره‌یان،
هه‌ست به‌که‌شیکه‌ عه‌شق‌ئامیزی ئەفسووناوی ده‌که‌م.

پێده‌چو به‌ وینه‌ی شه‌ونم، له بیئاگایمدا، ئەو هه‌سته،
له‌ ماوه‌ی ئەو چهند رۆژه‌ی ناسینی لیۆن دا، دزه‌ی
کردبیته‌ ناخمه‌وه. له‌ ساته مه‌ستی‌ئامیزه‌ی ئەندیشه‌مدا،
تامه‌زرۆی ئەوه‌م ده‌کرد به‌ ویستی خۆم، رۆح و جه‌سته‌م
به‌ متمانه‌وه، به‌و بسپیژم و لی‌گه‌رپم به‌و هه‌سته‌ی که
تینووی خوارده‌وه‌ی جه‌سته‌مه، گه‌مه‌م له‌ته‌کدا بکات. له‌ناو
باسکه‌ ئەستوو‌رو به‌هیزه‌کانی خۆیدا، هه‌ستیکه‌ ماسۆشیه‌تم
ببزوینیت. جه‌سته‌م پر له‌و ماچانه‌ی بکا، که خروش و
چیژیکی ئەفسووناوی به‌ ناخم ده‌به‌خشیت.

من له‌ناو ئەو ئەندیشه‌یه‌ی خۆمدا، ئەو م ئاویتیه‌ی
خه‌ونه‌کانم کردبوو. له‌گه‌ل ئەودا ماچمان به‌ تامی شه‌راب
ئەگۆرییه‌وه، بیئاگابووم له‌وه‌ی کاتیک ئەو منی له‌ ئامیزی
خۆی گرتبوو، به‌ هیمنی به‌ره‌و ماله‌وه‌ی برده‌بوومه‌وه و به
هیمنی منی له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌م دريژ کردبوو. من که له

ناو ئەندىشەى خۇمدا وىناى ئەوہم دەکرد، ھەموو ئەوانەى
رۈو دەدەن لە نىوان راستى و خەيالمد، تىرامابوم، لەناخى
دلەئارامەكەمدا دەمويست پىيى بلىم بەتەنى جىم مەھىلە، نەبا
تەنھايى لەو دۇخەدا ئازارم بىدا.

ھەستم دەکرد، بەھىمنى، دەستە گەورەكانى بە ھەموو
جەستەمدا دەھىنى و لىوہكانم دەمژى. پاشان ماچەكانى
دەگوازىتەوہ بۆ ناو سىنەم و بە دەستە بەھىزەكانى
مەمكەكانم ھەلدەگۇفئى و گەمەيان پىدەكا. لەگەل ئەو
گەمە ئەفسووناويىھى كە ھەموو جەستەمى تىنووى خۇى
كردبوو، تاو ئەداتە پۇشاكەكەم و تەواو رۈوتم دەكاتەوہ.
من كە ئەندىشەم ئاويىتەى چىژى سىكس بووہ و ھەستى
ماسۇشەتم تەواو وروژاوە، بۆ خۆيشم نازانم ئەو قسانەى
بە ھەستىكى نغروى عەشقەوہ پىيى دەلیم و داواى ئەوہى لى
دەكەم كە ئازارم بدات و ھەستى سادىھەتى خۇيم تىدا خالى
بكاتەوہ. ئايا ئەوہ لە ناخى خۇمدايە دەنگ ئەداتەوہ، يان لە
زارم دەخزىتە خوارەوہ.

ئەو بە خواستى من رەفتار دەكات. لەگەل پىياكىشانى
دەستە قورس و ئەستورەكەى بە كەفەلمد، موچوركى
پر لە چىژىكى ئەفسوناوى، بە جەستەم دەبەخشى لەگەل
بەردەوامى ئەو گەمەيەدا، دەكەويىتە لىسانەوہ و ماچكردنى
ھەموو جەستەم و پاشان بەدەم ماچكردنەوہ بەرەو لىوہكانم
بەجەستەمدا ھەلدەكشەت، ئەو رەفتارەى تەواو شىتگىرى
ئەوہم دەكات بەدەستەكانم چۆكە رەق و ھەلئاساوەكەى
لەو ناو لەشى خۇم دەنیم، ئەویش سەرشىتانه ھەموو ھىزى

جەستەى لەو تەكانانەدا كۆ دەكاتەوہ كە شەپۆلىكى پرتىنى بەجەستەى پرنالۆشم ئەدا. ئەو ەندە ەست دەكەم ەردوكمەن پىكەوہ لەگەل گەمەى سىكسىكى ئەفسوناوى، بەرەو لوتكەى ئۆرگازم ەلدەكشىين و موچوركىكى ئەفسوناوى، مەستى خۆيمان دەكات.

بەو ەستەوہ، رۆچووبووہ خەونىكى قوولى ئارامەوہ. كاتىك بەهۆش خۆم ەاتمەوہ و لەكانترمىرەكەم روانى، شەش و نىوى ئىوارەى نىشان دا. ژوورەكەم بۆنى چۆلى ئەوى لى دەهات. ەستم بە ئارامى ناخم دەكرد. ەشتا ئاسەوارى چىژى ماچەكانى لىون ەموو جەستەمىان دەخروشاندا. كاتىك لەجەستەى خۆم روانى، تەواو پروت بووبووہ. ئاورىكم بۆ لای چەپى خۆم داىەوہ، لىون بە پروتى لە تەنىشتەوہ نووستبوو. پشته پان و پر لە ماسولكەكانى، لە من بوو.

ئەو دىمەنە، منى تووشى شوك كرد. ەستم بە پەشىمانى ئەو دەكرد كە ەشتا زوو بوو بۆ ئەوہى ئەو كارە پرووى دابا. من كە دەموىست ئەو ساتانە بە بىرى خۆم بەنىمەوہ كە چۆن ئەوانە پرويان داوہ! ئايا ئەندىشەكانى خۆم بوون لە خەوندا رەنگى داوہتەوہ، يان لەوپەرى ئاگايى خۆمدا ئەو رەفتارانەم نواندووہ. كاتىك لىون لەخەو رابوو، ەاتە تەنىشتەوہ و لە ئامىزى گرتەوہ و بە ەستىكى پر لە ەشقەوہ، رومەتى راموسىم و وتى:

– شىرىنەكەم.. تىرخەو بوويت؟

من كە گومانى ئەو كارە، ەشتا دلى گران كردبووم، بە

نیگایه کی گرژه وه لیم روانی و وتم:

- ئەوه چۆن پرووی دا؟!!

لیۆن به گومانیکه وه وتی:

- که تۆم هینایه وه بۆ ماله وه، ویستم به جیت بهیلم. به لام
تۆ مکور بووی له سهر مانه وه. به توندی له ئامیزی خۆت
گرتم و داوای ئەوه ت لئ کردم که روتت بکه مه وه. دواتر بۆ
خۆت دهسته کانت له ئیخه ی کراسه که م گیرکرد و به ده م
ماچکردنی سنگمه وه یه ک به یه ک قوچچه کانت به دهسته کانی
خۆت ترازاند و به ویستی ههردوو کمان ئه و کاره مان کرد.
له گه ل قسه کانی لیۆن دا وه ک خه ونیک، به ئاسته م هه موو ئه و
ساتانه م بیر ده هاته وه که چۆن به توندی ئه و م له ئامیزی
خۆم گرتبوو. بیرمه که وته وه که وشه که لیکه ترم پئ وتبوو:
- ته نیایی هه موو ناخمی سوتاندوو.. تکا ده که م خۆشم
ده وئی.. جیم مه هیله.. پئم خۆشه ئه مرۆم بکه یته جوانترین
رۆژه کانی ژیانم.. له گه ل تودا هه ست به ئارامی و به خته وه ری
ده که م.

لیۆن به و گومانه ی من، له نیگا شیوا وه که م رامابوو. به
خه نده یه ک ئارامیم بۆ پروو خساری گه رانده وه. دواتر تاوی
دایه پۆشاکه کانی و به په له له به ری کردنه وه و وتی:

- بمبووره.. ئیستا به جیت ده هیلم.. پیویسته بگه ریمه وه بۆ
کاره که م. به ماچیکه کولمه سوور هه لگه را وه کانم، ماله ئاواپی
لئ کردم و ده رگاکه ی له دوا ی خۆیه وه به هیمنی کلۆم
دایه وه.

به هه ستیکه ئه فسووناوی که هه موو گومانه کانی ناخمی

رہواندہوہ، خۆم بہ گەرماوہکەدا کرد و بہ ئاویکی گەرم، بۆن و بەرامەیی لیۆن م لەجەستەیی خۆمدا شوشتەوہ. پاشان چوومە چیشخانەکە، وەک ھەموو شەوہکانی تر، قاوہیەکم دەم کرد و گەرماوہ سەر سیسەمەکەم و بەدلئیکی ئارامەوہ، دەستم بە خویندەنەوہی تۆمارەکانی شەونم کردەوہ.

= ١٥ =

کاتەکان زۆر بەھینمی تیدەپەپەین، ھەستم دەکرد ھەموو شتیک لە جیگەیی خۆیدا وەستاوہ. تەنانەت میلی کاتژمیری دیوارەکەشم بە ئاستەم دەبزوا. بیرم لە مەودای نیوان خۆم و ئەو چارەنووسە نادیارە دەکردەوہ کە لە چاوہروانیمدا بوو. ئاخۆ کەیی پێی ئاشنا دەبم. پێشبینی ئەوہم دەکرد خۆم لە سەرھتای ریگیەکی تاریکی تردا دەبینمەوہ، کە بە ھەستەکانم نامۆ بیت.

مانەوہم لە مالی دایەپەرۆین، ھەفتەییەکی تێپەراندبوو. لەگەڵ ئەو دۆخەدا راھاتبووم کە رۆژانەوہ وەک فلیمیک دووبارە دەبووہوہ. ھەموو سپیدەییەکی نیزیکی سەعات دەیی بەیانی، لە خەو رادەبووین. زۆرجار بەھۆی تەلەفۆنی کرپارەکانەوہ، دایەپەرۆین زووتر لە خەو رادەبوو. کاتیک ئیمە دەکەوتینە خۆ ئامادەکردن بۆ پیشوازیی میوانەکان، پیاوہکەیی دایەپەرۆین، لەمالەوہ دەچووہ دەرەوہ. ھەتا ئیوارەییەکی درەنگ، نەدەھاتەوہ. کەمجار لە نیوہرۆدا سەردانی مالەوہی دەکردەوہ. ئەویش کە دایەپەرۆین بەھۆی

کاریکه وه یان پینداویستییه کی ماله وه ته له فۆنی بۆ دهکرد. کاتیک موحه ممه د ئیواران دههاته وه، له گه ل خۆیدا هه موو رپۆژیک، گوشت و مریشکی ئاماده کراو و سه وزه و میوه ی هه مه جوړی له ته ک خۆیدا دههینایه وه. من ئه و ماوه یه کاری سه ره کیم ئاماده کردنی خواردنی ژمه کان و ریکخستن و خاوینکردنه وه ی ماله که بوو.

ئه و ژنانه ی که سه ردانی مالی دایه په روین یان دهکرد بۆ کاری له شفرۆشی، هه موویان هه ر ئه و دهموچاوانه بوون که من له درزی ده رگای ژووره که ی خۆمه وه چاودیریم دهکردن. زۆربه یان که دههاتن، وه ک ئه وه ی خۆیان بۆ ئاههنگ ئاماده کردبیت، ماکیاژیکی تۆخ و پۆشاکیکی پۆشته یان دهپۆشی. هه ندیکیان زیپیکی زۆریان به خۆیان وه دهکرد، بۆئه وه ی دراوسیکانی دایه په روین گومانی ئه وه نه که ن که بۆ کاری له شفرۆشی دینه ماله که یه وه، دیمه نی ئه و ژنانه ی که به رواله ت به وه نه دهچوون سۆزانی بن، گومانیکی بیئهنده یان له ئهنده ی شه مدا دروست کردبوو.

شه ویک ئه و پرسیاره ی که ناخمی ته نیبوو، له کالی م کرد. ئه و زیاتر له به دری له ماله وه دهمایه وه و ئاوی به ناو ژنه کاندایه گه یزا و ئاماده کاری بۆ ئه و ژن و پیاوانه دهکرد که بۆ ماوه ی نیو کاژیریک له ژووره که ی دایه په روین دهمانه وه. وتم:

– ئه و ژنانه بۆچی جهسته ی خۆیان دهفرۆشن؟!

که میک له نیگا پرگومانه که ی منی روانی و هه ناسه یه کی پر به ئازاری هه لکیشا. وتی:

- كچى به خوا تو زور داماویت.. ئەلنى لەم شارەدا
 نەژاویت! خو ئەوەی کاری لەشفرۆشی دەکات، لە خوڤیدا
 ئەو کارەى هەل نەبژاردوو. بۆنموونە من ئەگەر پیاوێکەم
 لەتەکم باش با، ئازاری جەستەیی و دەروونی نەدابام، بۆچی
 لە زیدی خۆم هەڵدەهاتم و ئەم کارەم دەکرد؟! هەموو
 ئەوانەى که تو پۆژانە دەیانبینیت، هەریەکەیان چیرۆک و
 ھۆکاریکی تاییبەت بە خۆی هەیە. هەیانە بۆ تۆلەکردنەو لە
 ھاوسەرەکانیان کە بە نھینی ناپاکییان لە تەکدا دەکەن ئەو
 کارە دەکەن. یان هەیانە لەبەر ھەژاری و نەداری، پەنای بۆ
 ئەم کارە بردوو. ئیتر ژیان ئاواپە ئەزیزم.. تۆش ئەگەر
 ناتوانیت ئەو کارە بکەیت، ئەوا دەبیت بە دەستی خۆت گۆرپک
 بۆ خۆت ھەلبکەنیت و بچیتە ناوی. ئیتر ئەو ژيانى ئیتمەیه.
 کە باسی منى ھینایە ناو وەلامەکانى خۆیەو، وەک
 ئەوەى چنگى بە ناو دلمدا بکات، ئاوا ژان پەرییە ھەناومەو.
 دەموچاوم لیک نا و خۆم بە ژوورەکەى خۆمدا کرد و
 کەوتەمە خواردەنەوێ ئازارەکانى ناخم.

ئەو ژنانەى کە لە مالهەکەى دایەپەروین بوون، بە ئەمەل
 یشەو، پۆژانە لەسەر داواى پەيوەندییە تەلەفۆنیەکانى
 دایەپەروین، خۆیان دەپازاندەو و دەچوونە دەرەو.
 زۆر جار وا پێدەکەوت کە شەوانەش نەدەهاتتەو. ئەوەى
 زیاتر لەو مالهەدا دەمایەو، جگە لە من و دایەپەروین، کالى
 بوو. کە بە ھۆى قەلەویيەکەیهو، خواستی کەمى لەسەر
 بوو. تا ئەو چەند پۆژەى من لەوى بووم، لە مال دەرئەچوو.
 پۆژیک کە ھەموو ژنەکان بۆ کارى خۆیان لە سپیدەو لەمال

دەرچووبوون، کات نیزیکی یانزهی بهیانی بوو، دایه پهریون به دهنگیکی هیمن، له تهک که سیکدا ئەدوا. به دهسته پر له بازنه کانی، که زرینگه زرینگی ئاوازیکی دلبریان له گوئی هه موو ژنیکدا ئەبزواند. ئیشاره تیکی بو کالی کرد. ئەویش بهو رهفتاره دایه پهریون، له مه بهسته که ی تهواو حالی بوو. خوئی به ژووره کهیدا کرد. پاش چهند خوله کیک، که هاته دهره وه، به شیوه یه ک خوئی رازندبووه وه، بروام به چاوه کانی خوم نه کرد ئەو ژنه کالی بیت. له تهک دایه پهریون چوونه گوشه یه کی هۆله که وه، چپه یان به گوئی یه کتريدا ئەدا. پاشان کالی ته له فۆنه که ی دهره ینا و ئەو ژماره یه ی که په یوه ندی به دایه پهریونه وه کردبوو، لای خوئی تۆماری کرد و به چهند هه نکاویک خوئی گه یانده دهرگا که ی دهره وه. ئەو پوژه، ته نیا من و دایه پهریون لهو ماله گه وره و چۆله دا مابووینه وه. دایه پهریون که له بهردهم بوخوردانه که دانیشتبوو، خوئی به ته له فۆنه کانیه وه خه ریک کردبوو. دواتر به دهنگیکی هیمنی تیکه ل به نازیکی دایکانه، وتی:

- شه ونم کچه که م.. تا ئیره وهره..

کاتیک چوومه بهردهمی، به دهستیکی ئیشاره تی ئەوهی بو کردم که بچمه ته نیشتییه وه. سه ره تا وامئه زانی کاریکی گرنگی پیم هه یه و نایه ویت ژنه کانی تر لیتی ئاگادار بن و ئەمرۆی به هه لیک زانیوه تاوه کو به ویستی خۆمان قسه بکه ین. خوره یه کی ترسناک دلمی هینایه له رزین. گومانی ئەوه م ده کرد بکوژه کانم سوسه ی شوین و جیگه ی منیان کردبیت. چوومه ته نیشتییه وه. ئەو بۆنه گران به هایه ی که

کړپاره تاييه تيه کانی به دیاری بویان هینابوو، لووته کانی پر
کردم. له گگل ټه و بونه دا، نیگا ترو شیرینه کی دایه په روین،
ئارامیه کی به ناخه ئالوز و په شیوه که م به خشی. دایه په روین،
به دهسته نهرم و نیانه که ی، مه چه کی گرم و به دهنیگی کی
هیمن که تیکه ل به ئاوازیکی دایکایه تی بوو، پیی وتم:

- کچم.. ئه مړو کچه کان که سیان لیږه نین.. ده بیت تو
له بری ئه وان چاودیږی ژووره که ی من بکه یت. پیشه وه ی
هر کړپاریک بیت، پیویسته سهر دانی بکه یت و چاو به ناو
ژووره که دا بگریټ و دلنیا بیته وه له پیداویسته کانیان. بزانه
هیچ شتیک که موکورتی نییه. دسری سهر کومه دییه کان..
پاکو خاوینی ژووره که.. سهر جیگه که ش له دوا ی هه موو
کاریک به جوانی ریک بخه روه.

که میک وه ستا. پاش که میک وتی:

- ئه ها.. بیرم هاته وه. هه موو جاریک چه که جه ی
کومه دییه کان بکه روه.. بزانه کریمی لییه؟! ئه گه ر لیی نه بوو،
له جه که جه ی ئارایشته که م، زوری لییه. دانه یه ک بخه ر
نیو جه که جه ی کومه دییه کانه وه.. بیرت نه چیت که له دوا ی
هه موو کاریک، ژووره که م بون پرژین بکه یت. باشه کچم؟!
من که ئاره زووی ئه و کاره م نه ده کرد، به دوا ی شتیکدا
ده گه رام خومی لی بزر بکه م. وتم:

- ئاخر دایه په روین گیان.. تو بو خوت ده زانیت.. نابیت
من خوم بخه مه به رچاوی کړپاره کان. نه با که سیک بمناسیت
و تووشی کیشه م بکات.

دایه په روین، به خنده یه کی گالته ئامیزه وه وتی:

- کچم.. بیخەم بە. ئەو ژنانەى دینە ئیرە، ھەموویان ناسیاوی خۆمانن. خۆئەگەر ترسیکت لە پیاوھکان ھەبوو، ئاگادارم بکەرەوہ. خۆم کارەکان مەیسەر دەکەم.

ئەو کارە نوێیەى کە دایەپەرۆین پێى سپاردم، وەکنەوہى بە زەبرى قامچى پیم بکەن، وا بوو. بەلام بە ھۆى ئەوہى دایەپەرۆین ئەوہندە لە تەک مندا نەرم و نیاں رەفتارى دەکرد و دالەى دابووم. ھیزی ئەوہم نەبوو بەرپەرچى فەرمانەکانى بەدەمەوہ. کاژیریک بەسەر قسەکانماندا تینەپەرپیوو، مالاکە وەک تەکییەى شیخ و پیاوچاکەکان قەرەبالخ بوو. ھەر ژن بوو، خۆى بەجوانى رازاندبووہوہ و بە خەندەو پیکەنینەوہ کە بیئەرمییەکی بیئەندازەم لە رووخساریاندا دەبینى، وەک خانەخوئى، خۆیان بەناو ھۆلەکەدا دەکرد. ھەندیکیان.. وا پیدەچوو لە دەریشەوہ ھاوړیى یەکتەرى بن. پیکەوہ دەھاتن و لە دواى تەواوبوونى کارەکەیان، پیکەوہ دەچوونە دەرەوہ. من بەو دیمەنانەیان دلم ھیلنجى ئەدا.

ھەندیکیان بەھۆى ئەو رەفتارە بیئەوشتیانەیانەوہ، ئەو جوانییەى کە دللى ھەموو پیاویکی لەخستە ئەبرد، وەک شەیتانیکى ناشرین دەھاتە پێش چاوەکانم. قیزم لەو سلوانەیان دەکردەوہ کە لە کاتى ھاتنە ژوورەوہیاندا لە منیان دەکرد. وام دەزانى کە وشەییەکی ناشرین بە وینەى رەفتارەکانى خۆیان، لە دەمیان دیتە دەرەوہ. ھەستم بە سووکیتیى خۆم دەکرد، کە بە ناچارى، شایانى ئەو ڕیزە نەبوون، کەلیم دەنان. بە نواندنیکەوہ پیشوازیم لى دەکرن و لە ناخەوہ دللى خۆم دەکرۆشت.

تو پېمبلی خاتوو مۆلى.. دەبىت من له و دوخدا چيم
 بگردايه؟! ئاخىر له وه ناخوشتىر نىيه به كاريكت ناچار بكن
 كه له گه ل ويست و كه سايه تى خوئدا دژوار بيت. من به و
 رۆژانه دا تپه ريم كه تپيدا نه فرتم له بوونى خوم ده كرد.
 نازانم ژيان بوچى ئه وهنده بيبه زه بيبانه، منى به و ژيانه
 قيزه ونه ناساند، كه به تاونيك ئاشناى كردم، به رده وام خوم
 به نه فرت بكم. به برواى تو.. ئايا دهبيت مروف له پيناو
 نازادى ناخى خويدا، شايانى ئه و هموو نازاره بيت كه
 نه ريتكى نه شياو به مروفايه تى، پىي ده به خشيت؟!

له بيبه ختى من، ئه و رۆژه ئه وهنده كړيار هاتيوونه
 ماله كهى دايه په روين، ئه و سيسه مهى به هوى سه رجىي
 كړياره كانه وه، پارچه كانى ليك تر ازابوون، به رده وام
 جيكه جيكي ليوه دهات، درگاى ژووره كهى دايه په روين،
 وهك كاروانسه رايه ك، كړياره كان هاموشويان پيا ده كرد.
 زورچار له هو له كه دا ئه و پياوانهى كه مامه له كانيان له تهك
 دايه په رويندا براند بووه وه، دانىشتبوون له چاوه پروانى ئه وه دا
 بوون ئه و كړيارهى كه پيش ئه وان خوى به ژووره كه دا
 كردبوو، ته واو ببيت و بيته دهره وه. به رده وام چاويان له سه ر
 درگاى ئه و ژووره بوو كه له به شى دواوهى هو له كه دا بوو.
 دهچووه وه سه ر ئه و راره وه ته ننگه به رهى به شى دواوهى
 ماله كه.

كاتيك كړياريك له گه ل ژنيكدا خويان ده كرد به
 ژووره كهى دايه په روين، من له نزيكى درگا كه وه چاوه پروانى
 ئه و هم ده كرد ته واو ببن و به دواى ئه واندا، بچمه ژووره وه

و چەرچەف و دۆشەکی سیسەمەکەم بۆ کپاریکی تر ریک خستبایهوه و ژوورهکەم له بۆنی جهستهی ئارهقاوی ئه و پیاوانه، بۆنپرتین کردبایهوه که بههوی گهرمای جهسته ماندووکه یانهوه، بۆنی ژووورهکیان ناخۆش دهکرد.

له و بازاره گهرمه ی که له ماله که ی دایه په روین دا دهگوزرا، تیبینی ژنیکی شهلم کرد، ته مه نی نیزیکی چل و پینچ سالیکی ده بوو، جهسته یه کی گوشتن و دهموچاویکی پانی پیوه بوو. چاوه کانی به کل رهش کردبوو. کاتیک له گه ل پیاویکی بالابه رزی رهشتاله ی باریک چونه ژوووره وه، من له نیزیکی ده رگا که وه وهک کاری خۆم له چاوه پروانی ته واو بوونیاندا بووم. ئه وهنده ی چهند خوله کیکی نه خایاند هاوار و ناله ی ئه و ژنه شهله، سه رنجی راکیشام که به رده وام له گه ل ته کانی پیاوه که دا ده ی گوت (کورپه زیاتر چه وری بکه، به وشکی ناروات). من که هه رگیز ئاره زوی ئه وه م نه بوو دیمه نی ئه و کاره قیزه ونانه ببینم، به لام ئاخ و ئوفی ئه و ژنه ی که له پشت ده رگا که وه، ده مژنه وت، وای لی کردم بچمه دیوی ئه و په نجه ریه ی که که وتبووه سه ر حه وشه بچکۆله که ی دواوه. به هیمنی چومه نزیکه وه، له بۆ شایی نیوان ئه و په رده ئه ستوره ی ژوره که وه، لیم ده روانین. به هوی ئه و پوناکییه کزه ی که دیمه نیکی رۆمانسی به ژوووره که به خشیبوو، به ئاسته م دیار بوون. به لام دلنیا بوومه وه له وه ی پیاوه که له دواوه سیکسی له گه ل ژنه که دا ده کرد. من سه رم له هاوار و ناله ی ئه و ژنه سوړما بوو. نه مده زانی له تاو ئازاری کۆمی هاوار دهکات، یان نمایشیکه بۆ به خشینی چیژیکی

ئەفسوسناوای بە کریارەکانی. کاتیک ئەو دیمەنەم بینی، ئیتر لەو گومانە دُنیا بوومەوہ کہ بۆچی دایەپەروین داوای ئەوہی لئ کردم کریم بخەمە ناو جەکمەجەہی کۆمەدییەکہوہ. ئەو رۆژەم بە ئازار و خەمی دلی خۆمەوہ بەرئ کرد. ھەتا نیوہی شەویش جیکە و تەپەہی سیسەمەکہی ژووری دایەپەروین، لە گوێکانما ئەزینگیەوہ. تا دەرنگانیکی شەو، ئەندیشەم بەو ژنانەوہ خەریک بوو کہ رۆژانە بۆ کاری لەشفرۆشی دەھاتنە مالەکہی دایەپەروین. بیرم لەوہ دەکردوہ، ئاخۆ ئەو ژنانە لە شوین و جیگەہی خۆیاندا بە چ دەمامکیکی جوانەوہ، وینای کہسایەتی خۆیان دەکەن؟! ئەوہی ئازاری ناخی ئەدام، ئەوہ بوو: منیک کہ لەسەر ماچیک بەرگرم لە ھەستی راست وپاکی خۆم کرد و راشکاوانە ئەوہم بەو دادوہرە وت، لەسەر ئەو رەفتارەم بە ناپاکی بەرامبەر بە ھاوژینەکہم ئەژماری کرد و شەش مانگ سزای دام و کہس و کاری ھاوژینەکہشم، بە خوینی جەستەم تینوو بوون، کہچی ئەوانەہی بە نھینی جەستەہی خۆیان دەفرۆشن و قیزەونترین رەفتار لەتەک کریارەکانیاندا دەکەن، لە پیناوی پیدانی بەچیزترین سیکس، بە ھۆی نھینی کارەکانیانەوہ، دەشیت لە لای کہسە نزیکەکانی خۆیان، جوانترین وینای کہسیتی خۆیان بکەن. ئاخو بۆچی دەبیت مروف لەسەر دەربرینی ھەستە راستەقینەکانی خۆی بۆ کہسیک، شیاوی کوشتن بیت؟! یان ئەوندە سەرەکوئە بکری، کہ قیز لە بوونی خۆی بکاتەوہ و مەرگ بە ئاوات بخوازیت، تەنیا بۆ ئەوہی خۆی لەو دۆخە دژوار و ناجیگیرەمدا قوتار بکات؟!

ئەو ماوھىيە دەقم بە دۇخەكەى مالى دايەپەروين ھوہ گرتبوو. لەگەل ھەموو ئەو رەفتار و پىكەننە ئابروبەراندە، ئاشنا بووبووم كە دلميان گران دەکرد. چىتر بىرم لەوہ نەدەکردەوہ. ناوى خوازراوى ھەموو ئەو ژنانەم ئەزبەر کردبوو كە لە خويان نابوو، بۆئەوہى لە كاتى باسکردنيان لەنيو پياوہكاندا، نەبىتە ھوى ناسينەوہ و گومانى كەسە نزىكەكانيان. ئەو رۆژانەى ژنەكانى مالى دايەپەروين بۆ كارى لەشفرۇشى دەچوونە دەرەوہ، من لەبرى ئەوان، كارى ھەموو ئەو بازارە گەورەيەم رائەپەراند كە لەناو ئەو مالە بچوكەدا مامەلەى تبادا ئەكرا.

دايەپەروين رۆژانە لە ژير چاوہ گەش و مەكراوييەكانىەوہ، چاودىرى رەفتارەكانى دەکرد. بەتايبەت لەو ساتانەى كە كرىارەكان لەگەل ژنەكاندا دەچوونە ژوورە تايبەتەكەى خويەوہ. ھىشتا مانگىكمان لەو خانووەدا تەواو نەکردبوو كە دايەپەروين پەيوەندى بە نووسىنگەكانەوہ دەکرد كە دەيناسين و بەردەوام ئەو خانووانەيان بۆ ئەدۆزىيەوہ كە دەكەوتنە كۆلانكى چۆل و چەپەكەوہ.

رۆژىك دواى ئەوہى دايەپەروين مامەلەى لەگەل نووسىنگەيەكى ناسياوى خوى براندەوہ و برىارى دا بەيانى مالەكەمان بۆ ئەو خانووە نويە بگويزينەوہ، بۆ شەوہكەى، لەناو ھۆلە گەورەكەدا دانىشتبووين و بەدرى و كالى باسى ژنىكيان دەکرد كە رۆژانە ھاموشوى مالى ئيمەى كردووە، كاتىك لەگەل كرىارىكدا دەچىتە دەرەوہ، كرىارەكە بە ئۆتۆمبىلەكەى، دەبباتە دەرەوہى شار و دەيەووت لە كەشىكى

تاييەتدا، كاتىكى خۇشگوزەرانى لەتەكدا بەسەر بەرىت. لەو كاتەدا ئەو كەسانەى بەويدا تىپەر دەبن، ھەست دەكەن خەرىكى كارى نەشیاون، پۆلىسيان لى ئاگادار دەكەنەو ە راپپىچى دادگايان دەكەن. منىش نازەخان م بە بىردا ھاتەو ە و تىگەيشتم كە لەسەر چى شەش مانگ سزا دراوہ!

گوپم لە بەدرى بوو، بە دلئىكى نائارامەو ە، باسى ئەو ژنەى دەكرد، كە بە ھۆى ئەو پياو ە نەزانەو ە، تووشى بەنديخانە ھاتو ە، كە چى دادگا بربارى ئازادكردنى ئەو پياو ەى داو ە كە بوو ەتە ھۆكارى بەندكردنى. بەدرى لەبەر خۆيەو ە بە دەنگىكى خەمناكەو ە دەيگوت:

- ئاخىر ئەو ە كەى رەوايە كە پياوان بە ويست و ئارەزووى خۆيان بەدوومان بكەون، كە چى ئەو ياسا نامرۇقنەيە، ژنەكان سزا ئەدەن و پياو ەكانىش كە ھۆكارى ئەو كارەن، ئازاد دەكرين. ئاخىر راستە ئەو ەى كە ئيمە بە ناچارى دەيكەين، كارىكى نەشياو ە، بەلام خۇ پياو ەكانىش وەك ئيمە لەو كارەدا تاوانبارن.

لەو كاتەدا دايەپەروين بە فرمانىك قسەكانى بە بەدرى بربى و وتى:

- ئادەى كچينە.. بكەونە خۇتان.. شرو شىتالەكانتان كۆبكەنەو ە. سپىدە دەبىت خەرىكى گواستەو ەى مال بين. چوومە ژوورەكەى خۇم و ئەو قاتە جەلى كە دايەپەروين لەسەر داواى خۆى بە بەدرى وتبوو بۆم بكرىت، لەگەل دوو ماكسىيى زياتر، ھىچى ترم نەبوو. ئەو ماكسىيەى كە لە بەنديخانەو ە بەردەوام لەبەرمدا بوو، ھەر ئەو رۆژە

دایه په روین تورې دایه تهنه که ی خۆله که وه. هه مویانم له نیو بوخچه یه کی بچوکا ئاژوو. له گه ل کۆمه لیک که ره سته ی جوانکاری که هه موویانم له قوتویه کی بچوک نابوو، خسته م ناو بوخچه که وه و له تهنیستی سیسه مه که ی خۆمه وه دام نا. به یانی وهک ئه و رۆژه ی که هاتینه ئه م خانووه وه، ماله که مان گواسته وه و که وتینه ریکخستن و دانانی که ره سته و راخه ره کان. دایه په روین، ئه مجاره یان له گه ل مالگواستنه وه که دا، سیسه مه کانی نه هینا. ده یزانی که لکی ئه وه یان پیوه نه ماوه. ئه ویش له سه ر داوای کرپاره کان، که هه مووچار له ژووره که ی ده هاتنه دهره وه و بۆله یان ده کرد و به دهنگیکی نارازی پیمان دهوت:

- په روین.. تاکه ی ئه و سیسه مانه ناگۆریت؟! به خوا ئه و ماله ی دیواری به تهنیشت ژووره که ته وه یه، ریک ده زانیت چه ند ته کانمان داوه! له بهر جیکه و ته قه ی سیسه مه که، چیژیکه ئه وتۆم نه بیینی.

ئه و ماله نوئییه ی که هاتبوینه ناوی، له وی دی فراوانتر بوو. له نهۆمی خواره وه، دوو ژووری نووستنی تیدا بوو. له گه ل هۆلیکی گه وره و چیشته خانیه کی فراوان. که وانته ریکی تازه مۆدیل دوه شی دیواره که ی رازاند بۆوه. له نهۆمی سه ره وه به هه مان شیوه بوو. ته والیت و گه رماوی تایبه ت به خۆی هه بوو. ته واو له روه ی پیداو یستیه وه له نهۆمی خواره وه جیا کرابووه وه. که چووینه ماله که وه، دایه په روین یه کیکی له ژووره کانی نهۆمی سه ره وه ی بۆ من و ئه مه ل دیاری کرد. ژووره که ی تهنیشتیه ی دا به به دری و کالی.

بازار په که ی دایه په روین، پوژبه پوژ، له گه رمبووندا بوو. داوای له موحه ممه د کرد بو نهومی خواره وه، دوو ژووری نووستنی نوئی بکریټ. پاشان بو هر یه که مان، پینداویستی ژووریکی نووستنی تاییه تی بو کرین. که پیکهاتیوو له سیسه میک و که نتوریکی دوو ده رگا و میزیکی ماکیاژ و کو مه دییه کی بچوک که له تهنیشت سیسه مه که مانه وه دامان نابوو. ئه و پوژه به هوئی بهستن و دانانی سیسه مه که مانه وه، کریکاره کان تا دره نگانیکی ئیواره مانه وه. کاتیک کاره کان ته او بوون، دایه په روین هه موومانی له هو له پاراوه که دا کو کرده وه که دیواره کانی به کاغزی نه خشدار داپوشرا بوو، وتی:

– کچینه.. ده بیټ له مړو به دواوه، زور به وریاییه وه رهفتار بکه ن.. پیگه مه دن بو پارهییه کی زیاتر، کریاره کانتان، بتانخه نه داوی پولیس و دادگاوه.. ناکریټ به رده وام تکا له م کار به دست و ئه و به رپرس بکه م بو ئازاد کردنتان. ئه مړو بو ئه وهی ئه و ژنه ی به دووی کریاریکی سه ره پو که وتیوو، رزگاری بکه م، تکام له زور که س کرد. به لام تازه کار له کار تر از ابو و پولیس ژنه که ی گه یان دبووه دادگا. من ئه وهی پیم کرا، کردم. به لام من خه می ئه و ژنه داماو ده خو م که داوی ئه وهی هاوسه ره که ی پی دهنایت که کاری وا ده کات، ده بیټ چی به سه ر بینن؟! خوا بکات به دووی ئیمه شه وه نه بن. هر بو یه کاتیک به وه م زانی، خیرا که وتمه گواسته نه وهی مال له که م. دایه په روین بیئاگا بوو له وهی موحه ممه د خو ی به هو له که دا کرد و کو مه لیک زهرفی نایلونی به دهسته وه

بوو که خواردنی ئاماده‌کراوی تیدا بوو. دایه‌په‌روین به نیگایه‌کی هه‌لچوونه‌وه له دیمه‌نی موحه‌ممه‌دی پوانی که له ناوه‌پراستی هۆله‌که‌دا وه‌ک تاوانباریک به‌و چاوانه‌ی که ترسی لی دهباری له دایه‌په‌روین ی دهبوانی، وتی:

- تو که‌ی ئه‌بیت به‌ پیاو، ها.. ئیستا وه‌ختی هاتنه‌وه‌یه؟! هه‌موومان له برسا قۆره‌ی سکمان رۆژه‌ رێیه‌ک دهبوات.

ئینجا به‌ سیمایه‌کی گرژه‌وه‌ رووی تیکردم و وتی:

- ئاده‌ی کچی ئه‌و شتانه‌ی لی وه‌ربرگه‌ و بیکه‌ره‌وه.

منیش له دیمه‌نی ئه‌و پیاوهم دهبوانی، که له ژیر خۆیه‌وه به‌ پرته و بۆله‌وه‌ وه‌لامی دایه‌په‌روین ی ئه‌دایه‌وه‌ ده‌ی وت:

- چی بکه‌م ژنه‌که‌؟! ئه‌وه‌نده‌ قه‌ره‌بالخ بوو، ئیستا نۆرم

هات.

به‌ فرمانه‌که‌ی دایه‌په‌روین، له شوینی خۆم رابووم و ئه‌و

زه‌رفانه‌ی که‌ بۆنی که‌بابی گه‌رمیان لیوه‌ ده‌هات، له به‌رده‌می

دایه‌په‌روین دا بلاوم کرده‌وه. ئه‌وه‌نده‌ برسی بووین، هه‌یچ

شتیکمان له‌سه‌ر سفره‌که‌ نه‌هه‌شته‌وه. من هه‌یشتا ترسی

ئه‌و ژنه‌ی له‌لایه‌ن پۆلیسه‌وه‌ ده‌ستگیر کرابوو، سه‌ر و دلی

وه‌ها گران کردبووم، ئاره‌زووی ئه‌وه‌م نه‌بوو له‌ نیو ئه‌واندا

بمینه‌وه. که‌ قسه‌کانیان بۆنی کاره‌ساتیکی ئابرووبه‌ریان لی

ده‌هات. بیته‌وه‌ی مؤله‌ت له‌ دایه‌په‌روین وه‌رگرم، به‌ خه‌میکه‌وه

به‌ره‌و ژووره‌که‌ی خۆم چووم و به‌ جه‌سته‌یه‌کی گران و

قورسه‌وه‌، له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌م درێژ بووم. ئه‌وه‌نده‌ی چه‌ند

خوله‌کیکی نه‌خایاند، دایه‌په‌روین خۆی به‌ ژووره‌که‌م دا کرد

و له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌ دانیشت. به‌ چاوه‌کانی

که ترس ماندووی کردبوون، که میک له نیگا هه لبرکاوه کانم
راما. پاشان دهسته نه رم و گوشتنه که ی خسته سهر رانم و
به دهنیگیکی له رزۆکه وه ده په یقی:

- کچم.. بۆ خۆت ده زانیت.. ئیمه کاریک ده که یین هه موو
که سیک نه فره تمان لی ده کات.

که میک وهستا و هه ناسه یه کی پر له ئازاری هه لکیشا و
پاشان دهستی به قسان کرده وه:

- به لام چی بکه یین؟ ئیتر ئه وه ژیا نه.. ئیمه جگه له فروشتنی
جهسته مان، هیچ شتیکی تر شک نابه یین که پینی بژین. بژیوی
ژیانمان ئه وهنده گرانه، به م کاره نه بییت، ناتوانم کرپی ئه م
خانوو به دم که ئیستا تیدا ده مینینه وه. هاتووم پیته بلیم
که تۆش وهک ئه م ژنانه ی که لانه ی خویان له ترسی مه رگ
به جی هیشتوو، کار بکه ییت و یارمه تیمان به دیت.

که ئه و وشانه م له دایه په روین ژنه وت، له رزیک هه موو
جهسته می هه ژاند. من نیگا کانم له سه ر ئه و سینبه ره ی
جهسته مان بوو، که مانگه شه و له سه ر فه رشه که ی به رپیمان
دروستی کر بوو، هه ستم کرد فرمیسک به هیمنی له
چاوه کانمه وه ئه تکایه سه ر ئه و ماکسییه ره نگ پرته قالییه ی
که دایه په روین بۆی کرپیووم. گه رووم وشک و ده نگم له
ناخدا تاسابوو. به نیگایه کی خه مگینه وه لیم روانی. به
دهنگیک که ئاوپته ی گریانی ناخم بوو، به ئاسته م ده گه یشته
گوئیکانی ئه و، وتم:

- ناتوانم ئه و کاره بکه م.. ناخم ریگه م پینادات جهسته م
بدهمه ده ست پیاوئیک، که ویستم بۆ ی نییه.

دایه‌په‌روین ده‌ستیکی میهره‌بانی به‌سه‌ر شانمدا هینا و
وتی:

- ئەزانم کچم.. چاک ئەزانم. منیش سه‌ره‌تا، کاتیک که
زولم و داوینپییسی پیاوه‌که‌م به‌م کاره ئاشنای کردم، ئەو
هه‌سته‌ی تۆم هه‌بوو. به‌لام ئیتر ئەوه ژیانه. ئیمه‌ی ژن،
ناتوانین به‌ ویستی خۆمان دروستی بکه‌ین.. یان ده‌بیت به
ویستی ئەو بکه‌ین و له‌گه‌ل خۆشی و ناخۆشیه‌کانیدا وه‌ک
خۆی ری بکه‌ین، یان ده‌بیت له‌ لاوازی خۆماندا، به‌رده‌وام
ناخی خۆمان بخۆینه‌وه.. تا به‌ هیمنی ده‌مانکوژیت. دوا‌ی
ئوه‌ی له‌ ده‌ستی هه‌له‌اتم و له‌ گه‌ل موحه‌ممه‌د رهدوو
که‌وتم، بیکاری و هه‌ژاری له‌م شارهدا، ته‌نگی به‌ ژیانمان
هه‌لچنی، دواتر له‌سه‌ر په‌زنامه‌ندی موحه‌ممه‌د، ماوه‌یه‌ک
به‌ ناچاری ده‌ستم به‌ کاری له‌شفرۆشی کرد. له‌گه‌ل هه‌ر
پیاویکدا که‌ سیکسم ده‌کرد، ناخم له‌ ئازاردا ده‌برژا. به
هۆی کاری له‌شفرۆشیمه‌وه زۆر له‌و ژنانه‌م ناسی که
هه‌ریه‌که‌یان به‌هۆی ژیانانه‌وه کاری له‌شفرۆشیان ده‌کرد.
ئهو کاته‌ من وه‌ک ئیستا نه‌بووم، جوان و جه‌حیلتر بووم.
به‌ هۆی کاره‌که‌مه‌وه زۆر پیاوی به‌رپرس و به‌ده‌سه‌لات و
بازرگان و ناسراوم ناسی. که‌ داوا‌ی ئەوه‌یان لی ده‌کردم
ئهو ژنانه‌یان پی بناسینم که‌ جوان و که‌م ته‌مه‌نن. له‌بری
ئهو کاره‌ پاره‌یه‌کی زۆرتریان پی ئەدام له‌و پاره‌یه‌ی که‌ له
فرۆشتنی جه‌سته‌ی خۆمدا ده‌ستم ده‌که‌وت.

که‌میک وه‌ستا و پاشان وه‌ک ئەوه‌ی چاوه‌روانی وه‌لامی
من بیت، چاوه‌کانی له‌سه‌ر جووله‌ی ده‌سته‌کانم بوو که

رهنگدانه وهی دهر وونه دژواره که میان ئه نواند. ویستم به وه لامیک به وه قایلی بکه م که به دووی دهر فته تیکدا دهگه ریم تا له م شاره هه لیم و له شوینیکی تر ژیانیکی ئارامبه خش به سهر بیه م. دایه په روین یش، وه کئنه وهی دزه ی به ناخم کردبیت و بزانیته بیر له چی ده که مه وه، که میک به خویدا هاته وه و جهسته گوشتنه که ی که له ژیر ماکسییه تنگه به ره که یدا دیمه نیکی هه سته بزوینی ده به خشی، به لای مندا وهر گنیرا و به ده سته کانی هه ردوو مه چه که لاوازه که ی منی گرت و نایه سهر رانه نهرمه کانی. پاشان به نیگایه کی گه شه وه، که له بهر پوناکی مانگه شه وه که لایه کی سیمای وه ک ئه لماس ئه دهره وشایه وه، وتی:

- به لینت پین دده م یارمه تیت بده م و هه موو شتیتک بۆ ده که م، به لام بۆ خۆت ئه زانیت سه فه رکردن پیویستی به پاره یه کی زۆر هه یه. ماوه یه ک کار بکه، به لین بیت بۆ خۆم په وانته ئه که م و له مهرگ قوتارت ده که م. تو ئه مشه و به باشی بیرى لى بکه ره وه و بریاری کوتایم بده ری. بمیوره.. یان ده بیت کار بکه یته، یان ده بیت بۆ خۆت شوینیکی تر بدۆزیته وه.. مانه وه ت له م ماله دا بۆ تو، زۆر ئه سته م ده بیت. ئه وه ی وت و له ژووره که م چوو ده ره وه و دهرگا که ی به هیمنی له دواى خۆیه وه، پیوه دا.

گومانی هه لکوتانه سهر ماله که ی دایه په روین، له گه ل داواکه ی ئه ودا، ئه ندیشه می ئالۆز کردبوو. بیرگه لیکی ترسناک و مهرگنایم، ژانیکی زۆریان به میشکه ماندوو ده که م به خشیبوو. وینای ئه وه م ده کرد هه ر پۆژیک دیت به هوئی

ئەم كارە نەشیاوانەى لەم مالا پېر لە ئالۆشەدا دەركرين و لەبەنديخانەمان بنين، دواتر بوونم بۆ ئەو بكوژانەم ئاشكرا دەبیت كە بە ناو ھەموو كوچە و كۆلانیكى ئەم شارەدا چاوەكانیان كردۆتەوہ و گويچكەكانیان بۆ ھيتانی ناوم ھەلخستووہ، تا سووسەى بوونم بكەن.

لەو ساتەدا وینای كوژرانى خۆم دەکرد كە رۆشنایى مانگ لە پەنجەرە بچكۆلەكەوہ ژوورەكەمى رۆشن كرابووہوہ. ئەمەل لە خەويكى قولى ئارامدا رۆچووبوو. كات نيزىكى بەرەبەیان بووبووہوہ. وینام دەکرد كە من ھىشتا لەئىو پىخەفەكەى خۆمدا كینگلم ئەدا و لە تريفەى ئەو مانگەم دەروانى كە بە پرشنگەكانى، دەروونى ئارام دەكردەوہ. چيرەى دەرگای ژوورەكەم سەرنجى بۆ خۆى گواستەوہ. چاوەكانم بە ترسيكەوہ لەسەر دەرگاكە بوو، بە ھىمنى لىك دەترازا و رۆشنایى گلۆپى دالانەكەى بەناو ژوورەكەدا پەخش دەکرد. تارمايى دوو پياوى دەمامكدار كە لەبەر ئەو رۆشنایىيەى لە پشتیانەوہ دەھات، سىمايانى لە پيش چاومدا تاريك كردبوو، بەھىمنى ھاتنە ژوورەوہ.

جوولەى جەستەیان بە بكوژىكى كارامە دەچوو، كە چۆن پيشوہخت ھەموو پلانىكى كوشتنەكەيان پېرۆفە كرديت، ئاوا رەفتاریان دەکرد. لەو ساتەدا ترپەى پەلەقاژىيى دلى خۆم دەژنەوت، كە بۆ ئەوہى خۆى لە مەرگ قوتار بكات، لەناو جەستەمدا، پەنگى خواردبووہوہ. ھەولى ئەوہم دەدا سىمايى ئەو بكوژانەم بناسمەوہ كە بە ھىمنى ھەنگاوە بویرەكانیان، جەستە قەبە و تاريكەكەيانى بۆ لای من كيش دەکرد. بەلام

رۆشنایی گلۆپی دالانەکه، که له ته‌واو والا‌بوونی دەرگای ژووره‌که‌مدا، له ڕوومی دەدا، بینایی منی تەلخ کردبوو ناسینیان بۆم ئەستەم بوو.

له‌گەڵ نزیکبونه‌وه‌یان، زێدەتر له‌سەر سیسه‌مه‌که‌م به‌ ده‌سته له‌رزۆکه‌کانم خۆم بۆ لای دیواری پشت‌ه‌وه‌م کیش ده‌کرد. ئەوان بیئەوه‌ی ترس له‌ ناخپاندا بوونی هه‌بیته‌، ئەوه‌نده لیم نزیك بوونه‌وه تا چاوه‌ تیزه‌کانیان له‌به‌رده‌م رۆشنایی مانگه‌شه‌وه‌که‌دا ده‌بریسکانه‌وه. له‌ نیگای ئەو پیاوه‌ی که به‌ ده‌سته زله‌کانی تاوی دایه‌ قۆلی چه‌پم، ناسیمه‌وه که ئەکره‌می زبر‌برای سه‌رکه‌وت بوو، هه‌ولم دا به‌ قیژه‌یه‌ک دایه‌په‌روین به‌ئاگا بینمه‌وه و به‌ فریام که‌ویته‌، به‌لام ئەو، ده‌سته زله‌کانی هینده‌ به‌توندی له‌سەر ده‌م و لووتم دانا، به‌ ئاسته‌م هه‌ناسه‌م ئەدا.

به‌و نیوه‌ شه‌وه که‌هه‌موو ئەوانی تر له‌قولا‌یی خه‌وی خۆپاندا ڕۆ چووبوون، هه‌ردووکیان وه‌ک مندالێکی تازه له‌دایک بوو، به‌ گوریسیکی ئەستور، هه‌موو جه‌سته‌یان قومات کردم. ئەکره‌م منی وه‌ک فه‌رده‌ په‌موو به‌ کۆلی خۆیدا دا و به‌ره‌و دهره‌وه‌ی ماله‌که‌ی دایه‌په‌روین بردیانم و تو‌ریان دامه‌ سن‌دوقی ئەو ئۆتۆمبیله‌ی که له‌ به‌رده‌م دەرگای ماله‌که‌دا بۆ من ئاماده‌یان کردبوو. من که‌ ده‌م و په‌له‌کانم به‌سترا‌بوون، ته‌نیا چاوه‌ تۆقیوه‌کانم دیمه‌نی ئەوانی تۆمار ده‌کرد. ماوه‌ی چه‌ند خوله‌کیک، ئۆتۆمبیله‌که له‌ رۆیشتن به‌رده‌وام بوو، تا له‌ شوینیکدا وه‌ستانی له‌ نا‌کاو‌ی ئۆتۆمبیله‌که شه‌پۆلیکی به‌ جه‌سته سووکه‌له‌که‌م دا.

پاش خوله کیک، دهنگی ئەکرەم م ئەژنەوت که بلمە بلمی دەهات و بە دووی شوینیکی گونجاودا دەگەرا بۆ ئەوەی جەستەمی تیا حەشار بدەن. بە خرمە ی ئەو خۆلە ی که لەژێر پیکانیانەو دەهات، زانیم که وتوومەتە شوینیکەو، که ئاوەدانیی تیا دا نییە.

لەگەل کردنەو هی سندوقی ئۆتۆمبیلە که، بە هەردوکیان، تاویان دایە هەنگلم و تا کەندەکیکی تاریک و ئەنگوستەچاوی بڵندیان کردم، که پۆشنای مانگەشەو که میک دەور و بەرەکی پۆشن کردبوو وە. ئەو پیاو هی لە تەک ئەکرەمدا بوو، بە گوریسیکی ئەستوور، منی بەو دارە لاوازەو بەستەو که پەلەکانی بەسەر سەرمدا شوپ بوو بوونەو. ئەکرەم که بەرامبەرم وەستابوو، بەردەوام بە چاوە تۆقینەرەکانی، لە سیمای مەرگنامیزی منی دەروانی. دەستی بۆ که مەری خۆی درێژ کرد و کیزدیکی گەورە ی دەرەینا، که لە بەردەم پۆشنای مانگەشەو که دا دەبریسکایەو. پاشان ئەو جامانەهی لە سەر و ملی خۆی کردەو که دەمامکی پی کردبوو و بە دەنگیک که ئاوازی مەرگی بە گوێکانم ئەچپاند، وتی:

- ئیتر لەو زیا تر پێگە نادەین ئابرومان ببەیت. لەو تە ی چاودێریت دەکەم، بەدوای ئەم شەو دا دەگەریم که بەئارامی چاوەکانم لیک بنیم و هەناسەهی کی مەردانە هەلکیشم. بۆئەو هی زیا تر دلەم بە مەرگی تۆ ئاسوودە ببیت، بپارم دا بەم شیو هیە بتکوژم، تا لەگەل دوا هەناسە ی تیکەل بە خوینی جەستە ی تودا، هەناسە ی سەر بەرزی شکۆمەندانە هەلکیشم.

کاتیک کیرده که ی له گهر دنم نیریک کرده وه، من
چاوه کانم له سهر وینه ی ئه و ئاژه له بوو که له سهر کیرده که
نه خشینز ابوو. ئه و قسانه ی باو کمی به بیر هینامه وه که باسی
حه زره تی ئیبراهیمی بۆ ده گپرامه وه، چۆن له بری ئیسماعیلی
کوری خودا به رانیکی له ئاسمان بۆ هینایه خواره وه تا
سه ری بپریت و بیکاته قوربانی.

له گه ل ئه و ئه ندیشه یه دا، ئه و کیرده تیزه، که له ناو
په نجه ئه ستوره کانیدا بوو، به هیمنی له گوشتی ملما نقوم
ده بوو، لرخه لرخه خۆم ده ژنه وت که له گه ل قو لپی خوینی
گهر دنما تیکه ل به هه ناسه ی گه روم ده بوو. وه کته وه ی هانای
ناخی کپکراوم بۆ ئاسمان گه یشتییت، ده نگیک وه ک بۆمیکی
گه وره له ناو که نده که که دا ده نگی دایه وه و چاوه کانی
رۆشن کردمه وه. کاتیک به خۆم رابوومه وه، خۆم له نیو ئه و
چه رچه فه دا بینیه وه که هه موو جه سته می له خوی ئالاند بوو.
بینیم ئه مه ل له کاتی چوونه ده ره وه ییدا، ده رگا که ی له دوا ی
خوی به کراوه یی به جی هیشتبوو. رۆشنایی گلۆپی راره وه که
ئه وه نده به هیز بوو، که ئازاری چاوه خه والو وه کانمی ده دا.
هه ناسه یه کی قوولم بۆ ئه و خه ونه هه لکیشا که وینه ی
مه رگی خۆمی پی نیشان دام. ده ستیکم خسته سهر
ئاسه واری ئه و چه قویه ی که سه رکه وت له کاتی مه ستیدا به
هه لچوونه وه له سهر گه ردن نابووم. وا هه ستم ده کرد هیشتا
خوینی لی ده چۆریت.

ئه و شه وه تا به ره به یان، له ئه ندیشه ی ئه وه دا بووم چۆن
خۆم له نیوان دوورپانی مه رگ و ژیندا یه کلا به که مه وه.

تا ئىستا كە ئەم چىرۆكەت بۇ دەگىرمەو، نەفرەت لە بوونى خۆم دەكەم. ئەو رۆژانەم دىننەتەو ە ياد كە ناپاكىم بەرامبەر جەستە و ەستەكانى خۆم كرد. ژن، كاتىك جەستەى دەفرۆشيت، بە كەم لە خۆى دەروانىت. ئىتر ەىچ رىزىكى بۇ ئەو پياو ە نىيە كە جەستەى ئەم، بۇ كاتىكى خۆشىى خۆى دەكرىت. دەمەويت ئەمشەو چىرۆكى لەشفرۆشتى خۆم بۇ بگىرمەو، كە بوو ە ئازارىكى بەردەوام لە يادەو ەرىمدا. ئىستاش كە ئەو دىمەنانە بە ئەندىشەمدا رادەبوورن، وەك ژىلەمۆيەك بە رۆح و جەستەمدا دەچزىت. دەمويست ئەو رۆژانە لەيادى خۆم بەرمەو كە ئازار بوو بە بەشىكى جەستەم. بەلام تۆمارەكان ەموو ئەوانەيان لە ناخمدا زىندوو كردهو ە منيان گەراندەو ە بۇ ئەو رۆژە تاريكانەى چاوەكانم لە دىمەنى راستىيەكان نابىنا بوون و ەستەكانم لە تەكياندا وەك ماريكى سربوو، لە ەناومدا پىچى خوارديوو. سپىدە پىرشنگەكانى وەك پىرچەكانى ئىمە ئالۆزكاو، وەك نىگاكانمان خەمناك، خۆى ەاويشتبوو ە ۆلەكەو. نىگاكانمان بە وينەى ناخمان خەمناك بوو، ەناسەمان وەك ژەهرىكى تال، بەناو گەرووماندا رۆ دەچوو. ترپەى دلمان ئاويزانى خورپەى ترس و ناكاويكى دەنگى دەرگايەكى مەترسىدار بوو. نىگاكانمان ترسىكى تۆقىنەرى لى دەچۆرا. بەو ەستەو، لەخەو رابووین.

ئەو رۆژەى ئەو ژنە سۆزانىيە بەند كرابوو، دايەپەروين

هه موو ته له فوننه كانی كلوم دابوو. ته نیا ئه و ته له فونه تایبه ته نه بیت كه ژماره كه ی ته نیا له لای ئه و ژن و كړپاره تایبه تیا نه هه بوو، كه به رده وام په یوه ندى پیوه ده كړدن. من كه له چیشخانه كه به جهسته یه كى گران و دلایكى خه مناك و ترسه وه خه ريكی ئاماده كړدنې نانی به یانی بووم، ژنه كان له هوله كهدا، به هه ستيكى پر له ترس و خه مناكه وه، له دورى دایه په روین گرموله یان به ستبوو. كه س ورتهى له دم نه ده هاته دهر وه. موحه ممه د به له شيكى گرانه وه، وه كنه وه ی خوى له و دوخه دژواره بدزیته وه، مله ئه ستوره كه ی كور كړدبوو. به بیانوى كړینی پیداویستى ماله كه، دهر په رپیه دهر وه.

له و ساته دا، من هه موو هه سته كانم له چاوه پروانی ئه وده دا بوو كه كومه لیک پوლის، شوینی ئیمه یان دیاری كړدبیت و له ناكاو كدا، خویان به ناو ماله كه دا بكهن و راپنچى به نديخانه مان بكهن. زه نگیكى ته له فون، هه موومانى له و ئه نديشه ئالوزه به خو هینا یه وه. من خه ريكی تيكردنى چایی بووم. دستم به قورییه كه وه قه تیس مابوو. چاوه كانم له سه ر دیمه نى دایه په روین بوو. به چاوه خه والووه كانی كه شه و ئیشكى پیوه گرتبوون، كه میك له ژماره كه پاما. وه كنه وه ی توانای ناسینه وه و خویندنه وه ی نه مابیت. پاشان نای به گوئییه كانیه وه و به دهنیگیكى خه مناكه وه، وه لامى دایه وه. هه موومان له چاوه پروانی ئه وده دا بووین كه هه والیكى مه ترسیدار، بیده نگییه كه مان بشله قینى. به رده وام چاومان له سه ر نیگاكانى دایه په روین بوو، كه له ته ك ئه و كه سه ی

په یوه ندى ده كړد و ده په یقى.

دایه په روین سهره تا، برۆكانی وهك دوو شمشیر كه له جهنگدا بن، لیک نابوو. چاوه گه شه كانی له سهر ئه و پیا لانه بوو كه نیوهم كړد بوون. پاش كه میك ئاوه دانیی بو ئه و سیما وشك هه لاهاتووه ی گه رایه وه، كه نیگا شیرینه كانی، تال كړد بوو. به دهنگیكى خو شبه ختیه وه وتی:

- ئه ی شو كور بو خوا.... ئه مجاره ش له و دؤخه قوتارت بوو.... باشه.... خه مت نه بییت.... من خوم ئه وه ی ترت بو چاره سهر ده كه م.

ئوه ی وت و به نیگایه كی ته ر و گه شه وه، رووی تی كړدین و وتی:

- كچینه.. هه والیكى خو ش.. ئه و ژنه ئازاد كراوه. به درى كه له ته نیشتیوه دانیشتبوو، به نیگایه كی پر له گومانه وه وتی:

- چو ن ئازادیان كړدووه؟! دایه په روین ئاوریكى بو به درى دایه وه و به خه نده یه كی گالته ئامیزه وه وتی:

- ئه و ژنه زور زرنه گه.. پینشه وه ی له گه ل ئه و پیاوه بروات، به هاوسه ره كی وتوو كه سهر دانی هاورییه كی خو ی دهكات له دهره وه ی شار. كاتیک په یوه ندى به هاوسه ره كه یه وه دهكهن، ئه و قسانه پشتراست دهكه نه وه. به وه ش گومانی ئه و كاره ی له لای دادوهره كه ره واندووه ته وه و ئه ویش ئازادى كړدووه.

له دواى ئه و هه واله، خه نده یه كی ژیان گه رایه وه بو سهر

لیئوھکانمان. دایه پەروین تەلەفۆنەکانی کردووە و وەلامی ئەو
پەییوەندیانەی ئەدایەووە کە زۆریان زیاتر لە چەند جارێک
تەلەفونیان بۆ کردبوو.

ئەو پۆژە، دایه پەروین ئەوەندە سەری قال بوو، نەبیەرزایە
سەر ئەوەی دوا وەلامی من وەر بگریتەووە. بۆ شەوێکە ی کە
سفرە ی ئیوارە مان کۆ کردووە، من بە دلێکی گرانەووە، کە
رەفتارەکانی سست کردبووم، خۆم هاویشتە ژوورە کە مەووە.
بۆ ئەوەی لە چاوە بزێوەکانی دایه پەروین خۆم بە دوور بگرم.
بەلام ئەو، تەنیا بۆ من، هەستیکی مندالانە بوو کە دلێ خۆم
پێ ئەدایەووە.

من کە لە ئەندێشە ی خۆمدا بە دووی بیانوویە کەووە
رۆچووبووم تا هەستەکانی خۆمی پێ چەواشە بکەم،
بەدری بە هیمنی دەرگای ژوورە کە می کردووە. وەکنەووە
گەمە یەکی مندالانە م لە تە کدا بکا، بە دەنگی نەرم وتی:

- ئەو خەریکی چیت ناشرین؟! لەو کاتەووەی لەو مالددا
بووم زیدەتر لە ژنەکانی تر، هۆگری ئەو بووم و بە قسە
پێکەنینئامیزەکانی دلێ خۆم ئەدایەووە. بە خەندە یە ک وەلام
دایەووە. بەدری بە هیمنی خۆی بە ژوورە کە مەدا کرد و هاتە
تەنیشتمەووە دانیشت. کەمیک لە سیما هەلبزرکاوە کە می
روانی و پاشان وتی:

- ئەو چییە؟! بۆچی ئەوەندە خەمباریت؟!

من کە هیزی ئەو م نەبوو ئەو هەستە ی دلێ گوشیبووم
پێی رابگە یەنم، سەرم دانەواند و لە ژێر لیئوھ قورسە کانمەووە
وتم:

- هیچ نییه..

ئەو کە ئاگای لە ھەموو ئەو شتانە بوو کە لەو مالەدا
روویان دەدا، بە خەندەییە کەو و تی:

- ئەزانم بیر لە چی دەکەیتەو. گۆیی پی مەدە.
دایەپەرۆین راست دەبیژئی. ئەوەک من و تو، ھەموو ژنیکی،
کاتیکی بیر لە فرۆشتنی جەستەیی خۆی دەکاتەو، ھەمان
ھەستی ھەیی، بەلام چار نییه، پتووستە بەناچاری خۆمان
لەگەل ئەو دوخدا را بهینین، کە تەنیا لەوہ زیاتر، هیچی
ترمان لە دەستدا نییه تا ژیانى پی بەرپی بکەین.

من کە پەیفەکانی ئەوم دەژنەوت، لەو ساتەدا ئارەزووی
ئەوہم دەکرد پر بە دلم بگریم. ئەو ھەستە پەنگخواردووی
ناخم بە فرمیسکی چاوەکانم خالی بکەمەوہ. بەدری ھەستی
بە تەربوونی چاوەکانم کرد. بە خەمیکەوہ لە ئامیزی خۆی
گرتم و تی:

- کچی ئەوہ ناھینیت خۆتی بۆ خەمبار بکەیت. من زۆر
لەگەل ئەو پیاوانەدا خەوتووم کە خاوەنی ژنی جوان و نازدار
بوون.. بەلام کاتیکی لەتەک مندا بوون، تەنیا بۆ ساتیکیش
ھەستیان بەو تاوانە نەکردووە کە بەرامبەر بە ژنەکانیان
دەیکەن. چاک بزانی، ئەوہی وا لەو پیاوانە دەکات کە بیر لە
داوینپییسی بکەنەوہ، مردنی ھەستی ژنەکانیانە. ئەو شەرمەیی
کە ھەموو ناخی ژنیکی ئیمەیی تەنیوہ و کویلەیی داب و
نەریتەکانی کردووە، وای کردووە پیاو لە تەکیا ھەست بە
بیژاری و ساردیی خۆی بکات بەرامبەری. ھەربۆیە ئەوانەیی
پەنا بۆ ئیمە دەبەن، چیژ لەو بیئشەرمیانەمان دەبینن کە

لەکاتی نمایشی سیکسدا هەستەکانیان هەلەخەلەتینین و سەرنجیان بۆ لای خۆمان کیش دەکەین. چیژیکى وەهایان پى دەبەخشین کاتیک لەگەل ژنەکانى خۆیان سەرجیى دەکەن، هەمیشە خەیاڵیان بە لای ئیمەوہ بیت.

بەردەوام گوێکانم بۆ ئەو پەیفانە شل کردبوو کە وەک وانەیهکی سیکسى بە گوێکانمدا ئەى چپاند. بەدرى دەستیکی بۆ پرچە درێژەکانم برد و لە پەنجە باریکەکانى خۆى دەئالاند و گەمەى پێدەکرد. پاشان کەوتە درێژەدانى قسەکانى:

- ئیمە لەم ژيانەدا، هیچ شکۆیەکمان نییە، تا سزای خۆمانى پى بدەین. هەر لە مندالییەوہ وەک بووکەلەیهک لیمان دەروانن و بە ویستی خۆیان بریار لەسەر ژيانمان ئەدەن. ئەزانم بە کوژرانى خۆشەویستەکەت نیگەرانی، بەلام پیم بلئى تو چیت لە دەست دیت بۆ تۆلەکردنەوہ؟! ها؟! ئەو لە چاوەروانىی ئەوہدا بوو کە وەلامىکی یەکلاکەرەوہى بدەمەوہ. بە لەشیکى قورسەوہ شانەکانم بۆ هەلتهکاند و لەژیر لیۆهکانمەوہ وتم:

- هیچ.

دەستیکی بۆ چەناگەم برد و سیما گرژەکەمى بۆ لای خۆى وەرگیرا و بە نیگایەکی تیزوہ لیمی روانى و پاشان وتى:

- ئەگەر ئەوان دەستیان بگاتە تو و بتکوژن، خۆشحال دەبن. ئەو شکۆیەى بە ناوگەلى تۆوہ هەلیان واسیوہ، بۆ خۆیانى دەگەرپیننەوہ. بۆ ئەوہى زیدەتر ئازارى ناخیان بەدەیت، هەول بەدە ئەو برینە گەرەتر بەکەلەناخیاندا کە

ئازاری پیوه دهچیژن. تو دهزانیت ئازاری دهروون چهند بهسویتره لهو ئازاره‌ی که مروّف به دەم برینداربوونی به‌شیک‌ی جه‌سته‌یه‌وه ده‌نالینیت. من زۆر لهو ئازارانه‌م چه‌شتووه کاتیک هه‌سته‌کانم بریندار ده‌بوون، ته‌مه‌نای ئه‌وهم ده‌کرد که پارچه‌یه‌ک له جه‌سته‌م لئ کرابایه‌وه و ئه‌و ئازاره‌م نه‌چه‌شتبا که خه‌ریک بوو به هیمنی ده‌یکوشتم. تو ئه‌و کاره بکه.. له‌وه زیاتر، هیچی ترت له‌ده‌ست نایه‌ت بیکه‌یت. یان ده‌بیت لیره برۆیت و وه‌ک مه‌رێکی بیده‌سه‌لات له به‌رده‌م چه‌قوی ئه‌واندا بکه‌ویت، یان بریاری تو‌له‌کردنه‌وه بده و چیترا ناخی خۆت مه‌خۆره‌وه. هه‌ول بده درۆ له‌گه‌ل هه‌سته‌کانی خۆتا بکه‌یت. ته‌نیا بو‌ئه‌وه‌ی درێژه به‌ ژیانیک‌ی ئارام بده‌یت.

قسه‌کانی به‌دری وه‌ک ته‌لیسمیک کاری تی کردم. هه‌ستم کرد گرانی جه‌سته و ناخم ده‌ره‌وێته‌وه. به‌ ده‌سته‌کانم دوا فرمیسی چاوه‌کانم سه‌ری و بریاری ئه‌وهم دا که ده‌سته‌به‌کار بم.

کاتیک دایه‌په‌روین ئه‌و هه‌واله‌ی ژنه‌وت، من له هۆله‌که‌دا دانیشتبووم. ده‌مزانی مامه‌له به جه‌سته‌مه‌وه ده‌کات. به ته‌له‌فونه‌که‌ی له‌گه‌ل که‌سه‌یکدا ده‌په‌یفی. پیده‌چوو که‌سیکی مه‌زن و بالاده‌ست بیت. به‌ناو هۆله‌گه‌وره‌که‌دا ته‌له‌فونه‌که‌ی به‌ گوێکانیه‌وه نابوو و هاموشۆی ده‌کرد. له‌گه‌ل قسه‌کانیدا سه‌رنجی منی ئه‌دا و به‌ تو‌نیک‌ی نزم و نه‌رم ئه‌ی گو‌ت:

- گه‌وره‌م.. شتیکی زۆر ناسک و خاوینه‌.. یه‌که‌م جاریه‌تی.. به‌لئ به‌لئ.. تا ئیستا که‌س نه‌یبینیوه..... ناوی؟!...

ناوی گولی سپی یه..... زور نازداره..... ده بیت زور دلی
راگریت، هااا... چونکه ههتا بلی شه رمنه..... زور باشه..
سبهی ئیواره بوئی ئاماده ده کهم... به لام ده بیت ئاگات لیم
بیت..... باشه... خوات له گهل گه روره م.

کاتیک کۆتایی به قسه کانی هینا، هاته نیزی که وه و
دهستیکی به پرچه ئالوزکا وه کانمدا هینا و وهک دایکیکی
میهره بان، لاواند میه وه. به دهنگیکی پر له خو شه ویستییه وه
وتی:

- کچم.. من بو لای که سانیکت ئه نیرم که پاره یه کی زورت
ئه ده نی. بو ئه وهی دلیان رابگریت و لیت رازی بن، هه ول بده
که ئه و ترس و شه رمه له خو تدا مه هیله. ژیان ئه وه ناهینن
خوتی پیوه گیروده بکهیت. من به لیمم پی دایت لیره قوتارت
ده کهم. به لام به مه رجیک گویرایه لی قسه کانم بیت. هه ول
بده وهک شهیتانیک رهفتار بکهیت.. با زیده تر هه سته زوین و
سه رنجراکیش دهر بکه ویت. ئه گه ر وا بکهیت، به زوترین کات
به خه ونه کانت ده گهیت.

ئه و پوژهم به و ئه ندیشه یه وه به سه ر برد، که چو ن بتوانم
خوم له گهل ئه و دوخه دا ئاشنا بکه م! پیم له هه سته کانی خوم
نا. بیرم له وه ده کرده وه به چ شینوازیک رهفتار بکه م که
جیگه ی ره زامه ندی کریاره کانم بم؟!

بو پوژی دوا یی، دایه په روین هه ر له به یانییه وه خو ی
به رازاندنه وهی منه وه سه رقال کردبوو. داوا ی له کالی کرد
ئه و رهنگانه بهینیت که ژنه کان ههفتانه پرچه کانی خو یان پی
رهنگ ده کرد. منی له ناوه راستی هوله که دا دانا. جگه ره یه کی

پئی کرد و مژیکی قوولی لی داو که میک له سیمماو جهستم
ورد بووه وه. پاشان وهکنه وهی راویژ به که سیکمان بکات
له ژیر لیوه کانیه وه، دهپه یقی و وتی:

- ئەگەر پرچه کانی سوور بکهین، دلنیا م له گهل پیسته
سپی و ناسکه کهیدا سه رنجراکیشتر ده نوینی...

مژیکی له جگه ره کهی دایه وه و پاشان وتی:

- من ئەمه ویت سیمات وهک نازناوه کهت بیت.

دواتر بریاری ئەوهی دا پرچه ره شه کانم به رهنگی سپی
و خۆله میشی رهنگ بکات. ئەو عهزیه سپی و گولداره
وردهی بۆ ههلبژاردم که به تایبهت بۆ ی کریبووم. داوای
له ئەمه ل کرد ماکیازیکی تایبهتیم بۆ بکات که له تهک ئەو
به رگ و رهنگی پرچه مدا بگونجیت. چومه بهردهم ئەو
میژی ئارایشه گه ورهیهی که چه ندین مالی بینوو. ئەو
ژنانه ی پۆژانه سهردانی مالی دایه په روین یان ده کرد و
له داوای بهرپرکردنی کپاره کانیان، خویان له بهردهمیدا ریک
دهخسته وه ئارایشه کانیان نوێ ده کرده وه. له و ساته دا ئەو
پۆژه م به بیر هاته وه که بۆ گواسته نه وه م، شه و بۆی خوشم
له ئارایشگا که لیمی دهروانی. له سیمامدا، به دووی شتیکی
نامۆدا دهگه را که ناتبا بیت به لایه وه. هه مان ئەو ههستم
بۆ گه رپایه وه که به دلکی تهنگ و نا ئارامه وه له ئاوینه کهی
بهردهمدا له نیگا گرژه کهی خۆم دهروانی.

کاتیک له رازاندنه وهی من ته واو بوون، دایه په روین
سهیریکی کاترمیره گه وره کهی دیواری هۆله کهی کرد،
بۆئه وهی دلنیا بیته وه له وهی چه ند کاتی ماوه بۆ بهرپرکردنم.

پاشان داوای لئ کردم له ناوه‌راستی هۆله‌که‌دا وه‌ک
بووکه‌له‌یه‌ک بسورپیمه‌وه. ئه‌ویش به‌ چاوه‌ تیزه‌کانی، له
هه‌موو جهسته‌و سیمام ورد ده‌بووه‌وه. دواتر به‌ هه‌ستیکی
خۆش‌حالییه‌وه وتی:

- عه‌یبت نییه‌.. ته‌واو به‌ کچی ناو دراما‌کان ده‌چیت.

ئای خاتوو مۆلی چیم به‌خۆم کرد؟! تۆ پیم بلێ چۆن
بتوانم وه‌ک ژنیکی هۆشیار و خاوه‌ن هه‌ستی مرقۆقانه،
رینگه‌ به‌ خۆم بده‌م له‌و جهسته‌یه‌ی خۆم ببورم که‌ رۆح و
هه‌سته‌کانمی له‌ ئازاری خۆیدا نغرو کرد! منیک که‌ ئیستا
له‌ نیوان خۆم و جهسته‌مدا ناته‌باو دژوارم، چۆن بتوانم
هه‌سته‌کانم به‌ خۆم ئاشنا بکه‌مه‌وه و ده‌روونی خۆم وه‌ک
ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کاریم ئاسووده بکه‌م؟! ته‌مه‌نای ئه‌وه‌م ده‌کرد
وه‌ک هه‌موو ژنیکی ساده و نه‌زان، به‌ گیلیتی خۆمه‌وه،
چیژم له‌و ساتانه‌ ببنیایه‌ که‌ پیاوه‌کان گه‌مه‌یان به‌ جهسته‌م
ده‌کرد و هه‌ستی پر له‌ ئاره‌زووبازی خویان، تیندا خالی
ده‌کرده‌وه.

من نه‌فره‌ت له‌ سورکیو ده‌که‌م که‌ منی به‌ ژیان ناساند.
منی کرده‌ مرقۆقیک که‌ خۆم بناسم و شکویه‌ک بو هه‌ستی
ژنیتی خۆم وینا بکه‌م. ئاخو ژن چۆن ده‌توانیت له‌نیو
مرۆقگه‌لیکدا ژیان بکات که‌ ئه‌ندیشه‌یان به‌ هه‌سته‌کانی نامۆ
بیت؟! به‌و ئازاره‌وه ئه‌و پلانه‌م به‌پری کرد که‌ دایه‌په‌روین
بو‌ی کیشابووم.

کاتیک که‌ گه‌یشتمه‌ شه‌قامه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی نیزیکی مالی
خۆمان، ئه‌و ئۆتۆمبیله‌ گرانبه‌هایه‌ی که‌ پێویست بوو له‌ ته‌کیا

برۆم، له چاوه‌پێمدا بوو. به‌دلیکی له‌رزۆک و نا‌ئارامه‌وه سوار بووم. شۆفیره‌که‌ی، تا‌ونا‌تاویک له‌ ئاوینه‌که‌ی به‌رده‌میه‌وه له‌ نیگا ترساوه‌کانمی ده‌پوانی. به‌هێمنی پێی ده‌کرد. ماوه‌ی چه‌ند خوله‌کیک له‌ شار دوور که‌وتینه‌وه. گه‌یشتینه‌ بازگه‌یه‌ک. کاتی‌ک ئه‌و سه‌ربازانه‌م بینی له‌ شوشه‌ی ره‌شی ئۆتۆمبیله‌که‌وه به‌ ریزیکه‌وه رینگه‌یان بۆ تییه‌رپه‌وونمان کرده‌وه، ئیتر هه‌ستم کرد ئه‌و شه‌وه ده‌بمه‌ میوانی که‌سینکی بالاده‌ست.

دوای چه‌ند خوله‌کیک، ئۆتۆمبیله‌که‌ له‌ به‌رده‌م باخیکی مه‌زن و رازاوه‌دا، ویسته‌ی کرد. شۆفیره‌که‌ به‌ ئه‌ته‌کیه‌تیکه‌وه ده‌رگا‌که‌ی بۆ کردمه‌وه و بۆ ئه‌و خانووه‌گه‌وره‌ و رازاوه‌یه‌ی که‌ پووکاری به‌ به‌ردیکی قه‌شه‌نگی رهنگ قاوه‌یی نه‌خشینه‌رابوو، له‌گه‌لم پێی ده‌کرد. له‌ناو باخچه‌که‌دا، چه‌ند گه‌نجیک که‌ به‌ پاسه‌وان ده‌چوون به‌رگی ئاساییان له‌به‌ردا بوو به‌ چاویکی پر له‌ گومان و که‌مه‌وه له‌ منیان ده‌پوانی. بۆئه‌وه‌ی نیگا‌کانم پێیان ئاشنا نه‌بیت، ئه‌و ده‌سته‌ی که‌ جانتا رهنگ سووره‌که‌م پێی هه‌لگرتبوو، له‌ نیو چه‌وانی خۆم نا. هه‌رچه‌نده‌ خۆر له‌ ئاوابووندا بوو، به‌لام من ده‌مویست به‌و ره‌فتارم ئه‌و هه‌سته‌ لای ئه‌وان دروست که‌م.

هێشتا چه‌ند هه‌نگاوێکمان ما‌بوو له‌ته‌ک شۆفیره‌که‌ بگه‌ینه‌ نیزیکی ده‌رگای خانووه‌که‌، شۆفیره‌که‌ به‌و ئامیره‌ بێ ته‌له‌ی که‌ به‌ ده‌سته‌یه‌وه بوو، دوا و وتی:

- گه‌وره‌م.. ئیمه‌ هاتووین.. ده‌توانم بيمه‌ ژووره‌وه؟!
له‌ ئامیره‌که‌وه ده‌نگی‌کی گر و خاوم ژنه‌وت، که‌ وه‌لامی

شۆفیرەکهی دایه وه وتی:

- وەرە کورم.

ئێتر شۆفیرەکه له پیشمه وه رینمایى دهکردم، تا گه یه شتمه ناو هۆلیکی رازاوهی گه وره، که په نجه رهکانی به په ردهی ئه ستوری رهنگ ئالتونی داپۆشرا بوون. له ناوه راستی هۆله که دا، تا قمیکی دانیشتنی گرانبه ها، دهوری میزیکى رازاوهیان به میوهی هه مه جوور و خوار دنه وه دابوو. شۆفیرەکه داوای لى کردم له نیزیکی میزه که وه دانیشم و چاوه رپی بکه م. له و کاته دا من داواکهی ئه وم جیبه جی دهکرد، شۆفیرەکه چوه ده ره وه و ده رگا که ی له داوای خۆیه وه داخسته وه.

چه ند خوله کیک، له چاوه رپوانیدا مامه وه.. له ناکاویکدا خشپه ی ئه و سۆلانه م ژنه وت که له پشتمه وه ده هات. له گه ل هه موو هه نگاویکی ئه ودا دلم له ته کيا پینشبرکی ده کرد. کاتیک هاته ته نیشمنه وه، به هه مان ئه و تون و ده نگه ی که له ئامیری بیته له که وه ده هاته ده ره وه، وتی:

- به خیر بیته گوله سپیه که م.

من که شه رم و ترسیکی بیئه ندازه سیمای تاریک کردبووم، وه لامم دایه وه. دیمه نی نامۆی ئه و پیاوه ی که چرچ و لۆچی ملی، تا نیوچه وانی هه لکشابوو، منی خسته گومانه وه. ده مویست به پینگه و ده سلاتی ئاشنا بم. له دلای خۆمدا مه زهنده ی ئه وه م ده کرد که به رپرسیکی گه وره، یان بازرگان و پارهداریکی مه زن بیته. ئه گه رنا چون ئه و هه موو گه نجانه به گه وره م گه وره م بانگه یشتی ده که ن و له به رده م

فەرمانه‌کانیدا ترس له ره‌فتاره‌کانیان ده‌بیینرئ؟!

به‌هیمنی هاته تهنیشتمه‌وه. به‌و رۆبه رهنگ شین و بریسکه‌داره‌ی که له پشتیه‌وه وینه‌ی ئه‌ژدیه‌یه‌کی تۆقینه‌ری کلکداری تیدا‌بوو، پیده‌چوو تازه له گه‌رماو هاتیبته دهره‌وه، پرچه ماش و برنجییه‌که‌ی به هوی ته‌ریبانه‌وه، به که‌لله‌سه‌ره گه‌وره‌که‌یه‌وه نووسابوون. له چاوه بچکۆله و ترسئامیزه‌کانی، که له‌سه‌ر رانه سپیه‌کانی نابووم و به هوی کورتیی عه‌زیه‌که‌مه‌وه به‌دەر که‌وتبوون، هه‌ستم به مه‌زنیتی خۆم ده‌کرد. ئه‌و قسانه‌ی به‌دري م بیرکه‌وته‌وه که ده‌یگوت:

- پیاو چه‌ندی مه‌زن و خۆبه‌گه‌وره‌زان و درنده بیت، له‌ئاست جه‌سته‌ی ژنیکی دل‌به‌دا، هینده بچوک ده‌بیتته‌وه، که ده‌توانیت به ویستی خۆت گه‌مه به هه‌موو هه‌سته‌کانی بکه‌یت.

تاوی دایه ئه‌و بوتله کهوله‌ی که به شیوه‌ی بوتله کهوله‌کانی سه‌رکه‌وت ده‌چوو، ئه‌و دوو په‌رداخه‌ی لی پر کرد که له به‌رده‌م خۆی، داینا‌بوون. دانه‌یه‌کیانی لیم نیتزیک کرده‌وه، فه‌رمانی پی کردم له گه‌لیدا بخۆمه‌وه. من که به بۆنی ئه‌و کهوله هیلنجم ئه‌دا، ئه‌و به نیگا فه‌رمانئامیزه‌کانی، ناچاری کردم که بیخۆمه‌وه. ئه‌و له‌پیش منه‌وه هه‌موو کهوله‌که‌ی نوش کرد. منیش به قیز و بی‌زیکه‌وه به ناچاری سه‌رم پیوه‌نا و په‌رداخه‌که‌م نیوه‌کرد.

بۆئه‌وه‌ی به‌و دۆخه‌ی خۆیم ئاشنا بکا، پرساری ئه‌وه‌ی لیکردم که خه‌لکی کویم! منیش وتم:

- دهره‌وه‌ی شار.

به خهندهیه کی ساردهوه لیمی روانی. به دهنگیک که
ئاویتی ناخه گه وره که ی بوو، وتی:

- به سیماتا پینده چیت له م شارهدا گه وره بوو بیت.

من وه لامم نه دایه وه. ئه ویش دهستی بۆ ئه و گیرفانه
گه ورانه ی رۆبه که ی برد و دهنگیک حه بی رهنگ شینی
دهرینا و نایه سهر زاری. له گه ل په رداخیک خواردنه وه دا
قوتی دا. پاشان دهستی بۆ بوتله کهوله که برد و په رداخه که ی
منی لیوانلیو کرد و داوای لیکردم که منیش بیخۆمه وه.

تا ئه و چه ند خوله که ی ئیمه له و هۆله گه وره یه دا
دانیشتیبووین، ناچاری کردم سی په رداخ له و کهوله بخۆمه وه
که تامی تالیتی موچورکه ی به جهسته نیوه روته که م ئه دا.
دواتر تاوی دایه مه چه کم و به داوی خۆیدا به ره و ژووریکی
تر په لکیشی کردم. که سیسه میکی قه شهنگ و رازاوه ی لی
بوو. گلۆپه کانی سهر کۆمه دی ئه م لا و ئه و لای سیسه مه که،
دیمه نیکی هه ست بزوینی به و ژووره به خشیبوو که تیندا
هه ستم به ئارامی خۆم ده کرد. نه مزانی چۆن له داوی ئه و
کهوله وه بۆچوونه کانی ناخم شارایه وه و ئاره زوی ئه وه م
ده کرد له سهر ئه و سیسه مه بنووم، که به هینده ی ئه ژنۆکانم
بلند بوو.

داوای لیکردم که خۆم ئاماده بکه م. منیش ده ستم دایه ئه و
جانتا سووره ی که له ناویدا ژیرکراسیکی سپیی بریسکه دارم
تی کردبوو. دهرم هینا. چوومه به رده م ئه و ئاوینه یه ی که به
هینده ی بالای خۆم هه لکشابوو، کاتیک خۆم رووت کرده وه
ئه و له ئاوینه که وه دیار بوو له سهر سیسه مه که دانیشتیبوو

و چاوه بچكوله كانى زىده تر كرابوونه وه. به نىگايه كى تامه زرووه، چيژى له و ديمه نهى من ده بينى كه چون پوښاكه كانم پارچه پارچه له سهر ئه و رپته مهى دايه په روين پرؤقهى پى كردبووم، له جهسته م ده كرده وه.

ژيړ كراسه كه م پوښى و روم تى كرد. له سهر سيسه مه كه خوى دريژ كرد و به په نجه يه كى ئاماژهى ئه وهى بو كردم كه بچمه تهنىشتيه وه. ئه و شه وه، ئه و فه رمانى پى ده كردم و منيش به ويستى ئه و ره فتارم ده كرد. كاتيك چوومه تهنىشتيه وه، تاوى دايه پرچه دريژه كانم و به تو بزي ده ممي له نيو ده مى خوى نا و هه تا هيژى تيا بوو ئه ميژى. پاشان كه و ته ماچ كردنم. وهك سه گيك چون چيژ له ليسانه وهى ئيسقانىك ده بينيت، ئاوا هه موو جهسته مى ئه ليسايه وه. من كه به ويستى ئه و هامراى گه مه سيكسيه كانى بووم، ناخم له ئازاردا ناگرى گرتبوو. كه ميك ده ستى به پرچه دريژه كانمدا هيناوى گه مهى پنده كردن، پاشان وهك ئه وهى په تيك له ده ستى خويه وه بئالينيت، ئاوا ده ستى له پرچم ئالاندوو هه تا بيخى سهرم له پشه وه نزيكى كرده وه. پاشان به فشارى ده ستى سهرمى بولاي ناوگه لى خوى نزيك كرده وه و فرمانى ئه وهى پيكرم كه چوكى بو بمژم. من كه ئه لكهوله كه ته واو مه ستى كردبوو، تواناي ئه وهى ليبري بووم كه ئه و فه رمانه ي رت بكه مه وه، له گه ل مژينى چوكيدا تا و نا تاويك به وده ستى كه له پشته سهرمى توند كردبوو فشارى لينده كردم و زىده تر چوكى له ناو ده مم ده ئازوو. زورجار به هوى ئه و كار هيه وه هيئنجم ئه داو هه ناسه م ته واو ته نگ ده بوو. دواى چهند

خوله کیک به هه مان دهستی که له پرچی ئالاندبوو، به رهو بهشی سه رهوهی سیسه مه که رای کیشام، به فشاری دهسته لاوازو باریکه کانی سه رمی به سیسه مه که وه چه سپ کردوو به دهستیکی تاوی دایه که مه ره باریکه که م و که میک بلندی کردوو چۆکی له ناو له شم ناو دهستی کرد به ته کان لیدانم. قیزم له و دیمه نه دههاته وه که وهک به رازیکی پیر به سه رمه وه لرخه لرخی لیوه دههات. ئه وه نده ئازارم ده چه شت و اههستم ده کرد خه نجه ریکی له ناو جهسته م ناوه و دهیه ویت ناخمی پی هه ل بکۆلیت، ئه ویش چیژی له و دیمه نه م ده بینی، که له ژیریدا له به رخۆمه وه به دم ئازاره وه ده منرکاندوو ده منالاند. من ئه و شه وه م به و ئازاره وه به ری کرد، ئه ویش تا سپیده، هه موو خه ون و خه یالی لاویتی خوی له مندا خالی خالی کرده وه.

چه ند مانگیک لای دایه په روین مامه وه. من و ئه مه ل رۆژ به رۆژ، بازاره که ی دایه په روین مان گه رمتر ده کرد. ئه مه ل فیری هه موو ئه و گه مانه ی کردبووم که چۆن به ده ربړنی ههسته ده سترده کانم، گه مه به و پیاوانه بکه م که به توانای نیرینه یی خویانه وه ده نازین. کاتیک به نمایشیکی هه سته زوینی له راده به دهره خۆم نمایش ده کرد، چیژیکی ئه فسووناویم پین ده به خشین. له ماوه ی چه ند خوله کیکی که مدا، ته واه و ده بوون و وهک گایه کی شیتی ماندوو ده که وتن. منیش به پیکه نینیکی بیته ره مانه وه، گالته جاریم به و دیمه نانه یان دههات که توانای ئه وه یان نه بوو بو جاریکی تر له ته کما تی هه ل بچنه وه. من تاوانیکی زۆرم کرد خاتوو مۆلی. به هوی ئه و په هفتاره

ئابرووبه رانه مه وه، که هه موو ژنیک قیزی لیم ده هاته وه، چه ندین پیام له ژنه کانیا ن کرد. هه سته کانیا نم زهوت کردن. وام لئ کردن شه وانه خه وم پیوه ببینن و دووباره و سئباره داوام بکه نه وه و پارهی زیاتر به جه سته نه رم و نیان و سه رنجرا کیشه که م بدن. نازناوه که م گولئ سپی بو، ئه و ناوه ی که ناپاکیم له ته کیا کرد. به رده وام له سه ر زاری هه موو ئه و پیاوانه بوو که به تاسه وه بوون بؤ بینیم.

ئه وه ننده له ته ک پیاوا خه وتبووم، پیام وه ک بوونه وه ریکی بینرخ و گالته جار ده هاته پیش چاو. کاتیک به و ئه زمونه دا گوزه رم کرد، سه ره کونه ی خوم ده کرد که به هوی بی هه ستمه وه، نه متوانی دلئ سه رکه وت بؤ لای خوم کیش بکه م، به جوړیک که ژیانیکی به خته وه ری پی ببه خشیت و ئه ویش عه شقی سورکینو له دلما کال بکاته وه.

به بروای تو.. من چند له و بؤ چونه مدا تاوانم هه یه؟! تو بؤ خوت بریار بده. ئه وه ی به رده وام ئازاری ئه دام، ئه و هه سته م بوو که له دوا ی جیا بوونه وه م له ته ک کرپاره کانمدا، خوم به بیردا ده هاته وه و قیزم له جه سته ی خوم ده کرده وه. ئاره زووی ئه وه م ده کرد ئه و روجه م که له ناو ئه و جه سته پر چیژمه مدا به ند بووه، رورژیک هیزی ئه وه م هه بیت قوتاری بکه م.

کاتیک پارهی کی زورم لای دایه په روین مؤل کرد، برپاری ئه وه م دا بؤ دوا جار ئه و شاره به جئ بهیلم که ته مه نم تیندا به وینه ی گه لای داری پایز هه لوهری. ئومیدی ئه وه م ده کرد خودا ئه وه نده ته مه نم پی ببه خشیت که خوم به جه سته م ئاشنا

بکمه وه. جهسته م له و تاوانانه خاوين بکمه وه که وهک ليکی ده می کرياره کانم، به جهسته مدا دهچورايه خواره وه. کاتيک برپياری ئه وه م دا خۆم له و شارهدا بسر مه وه، دايه په روين له سهر به لینه که ی خۆی، هه موو پيداويستیه کی له ريگه ی کرياره بالادهسته کانيه وه بو ئاماده کردم.

کۆچم کرد و خۆمدايه دهست ئه و چاره نووسه ی منی به تو ناساند. رۆژگاريکی هينده سه ختم به رۆی کرد که تا ئيستاش له ئه نديشه مدا وهک وینه ی دايکم، خۆی ئه نويني و ئازاری رۆحم ئه دا. من له هه ري مي که وه هه له اتووم که ژنه کانی، به دهست بيرگه ليکی تاريکه وه باجی مينييه ی خويان ئه دن. ژنه کانی له جهنگه کاندا ده بنه قوربانی دهستی ئه و داب و نهریته کۆنه په رسته ی که وهک سه رده می تاريکی ئه نفال، زينه ده به چال ده کرين. ئاخړ چۆن بویری ئه وه م هه بيت له و ژيانه دا که بيړی مروفگه ليکی تاريک کردووه، بيړ له هه لسانه وه بکه م؟!

چه نديجار تاوم دايه ئه ژنوکانم و پيکانم له زهوی گیر کرد تا جاريکی تر هه لسمه وه، وهک منداليک که چۆن پي ده گريت، په راوه به هه نگاوه کانم بکه م، به لام ئه فسووس، هه موو ئه وانیه نيژيکم بوون، ئه و برينانه يان نوئ ده کردمه وه که هيژي ئه وه ی لي بری بووم خۆم به پيئوه بگرم. من بيئوميده بووم له وه ی مروف بتوانيت له و هه ري مه دا خۆی له تاوانه کانی بشواته وه و دهست به ژيان بکاته وه.

تکات لي ده که م خاتوو مؤلی.. منيکی په ناهاهنده ی نامۆ به ژيانی ئيوه، خۆم داوه ته دهست چاره نووسیک بو ئه وه ی

پۆشنایى مرقۇقايەتى بە تارىكى ناخم ئاشنا بکەمەوہ. تکات
لى دەکەم فيرى ئەوہم بکەوہ چۆن ژيان دەست پى بکەمەوہ
و ئومىدیک بە خەونەکانم ببەخشمەوہ. فيرم بکە چۆن بتوانم
ہەموو ئەو تاوانانہ لە بیری خۆم بەرمەوہ، کە ئاويتهى
ہەستەکانم بوونہ و بەردەوام ئازارى پۆحم ئەدەن! فيرى
ئەوہم کە وەک بالندەيەکی تازەہەلہاتوو لە ھيلکە، چۆن
پەراوہ بە بالەکانم بکەم و بە ئاسمانى ژياندا گوزرہ بکەم، تا
بۇ ساتیک دەروونم ئارام بيت و چيژى ژيان بکەم.
من ئەو داوايە بە تو دەسپيرم، بە ئوميدەوہم ھەموو ئەم
تۆمارانەم متمانەى ئەوہتان بەدەنى، ئەو مافەم پى ببەخشن،
وہک مرقۇقايە دەست لە مى ژيان بکەم و بە ھەستەکانم
ئاشنا ببمەوہ.

پوڙي شه شه

- ۱۷ -

پرشنڪي خوري سڀيڏه به ويٺي پارچي ٿي ماسي ورد
ورد به فري سهر شه قامه ڪاني ده بري سڪانده وه. له گهل
ٿو ڪزهبا ساردهي ڪه روخساري مروڙي سر ده ڪرد، له
ناخدا هه ستيڪي خوشبه ختي و وزهيه ڪي گه رمي بيٺه ندازي
به شاده ماره ڪانم ده به خشي. له و دوڙه ته زيوده ناخم به
گه رمي عه شقي ليون جو شدار بوو. به ٿوميد ڪي گه شه وه
بو ٿيانم ده رواني. ٿو هه ستهي دويني ٿيواره، سه رته تايه ڪي
گه ش بوو بو ده ستي ڪردنه وهي ٿيان ڪي نوي له ته ڪ ٿو دا.
ٿو تواني به سته له ڪي ناخم بشڪيني و هار ه بگه پڙنيته وه
نيو ده ماره سره ڪانم. وزهيه ڪي واي پيٺه خشم، به وه هه سته وه
سڀيڏه زو له خه و رابووم. به جهه ستهيه ڪي سووک و پر
وزه وه، به ره وه هوبه ي فه رمانگه ڪه م به رڳه و تم. له گهل
چونه ٿو وره وه مدها، هه موو ٿه وانه ي به نيگا خه منا ڪه ڪه م
بيزار ده بوون، هه ستيان به و پرشنگه ده ڪرد ڪه له قوولايي
ناخمه وه سه رچا وهي گرتبو و خزي له ره فتار و نيگا ڪانمدا

دهنوند. تۆمارهكانى شهونم گوريكى پر له مروّف دوستى به ئەندىشەم بەخشىبوو، تەمەنناى ئەوهم دەکرد، ژيان بۆ تەنيا ساتىك مۆلەتى به شهونم بدايە، تەنيا بۆ جاريكى تر به ژيان ئاشنا بووبا و تىيدا خەونەكانى بەرجەسته كردبا. بەلام ئەفسوس، بيرگەليک که هەموو ژيانى تاريك کردبوو، ريگەى ئەوهى پىن ئەدایەوه له و کەوتنەدا، هەلسیتهوه که ئەژنۆكاني سړکردبوون.

وهک هەموو رۆژيکى کارهکهەم، دەستم دايە ئەو دۆسيانەى که پيويست بوو بۆ دادگا ئامادهيان بکەم. لهگەل ئەوانەدا، بيرم لهوه کردهوه، دۆسيەى بکوژەکهى شهونم، بەئەنجامى کوتايى بگەيهەم و دواپريارى دادوهر لهمەر بکوژەکهى بەدەست بينم. که من به ریکخستن و جياکردنەوهى دۆسيەکانەوه خەريک بووم، دەنگى هاتنى نامەيهکى ئەلهکترۆنيم ژنەوت، که له وهگريرهکهمهوه هاتبوو. ماوهى ئەو چەند رۆژهى ليۆن، که ئەندىشەمى له عەشقى خۆيهوه گلاندبوو، بيئاگا بووم لهوهى وهگريرانى دواتۆمارى شهونم بەچى گەيشتبوو. کاتيک نامەکهەم کردهوه نوسرايوو..

سلاو مۆلى خان.. داواى ليبورنت ليدەکهەم. ئەو ماوهيه بههوى گەشتهکهمهوه نەمتوانى له کهمترین ماوهدا تۆمارهکهەت بۆ وەر بگيرم.. دلنيا به لهگەل ئەو هەموو سەرقالیەم به ميوانەکانەوه، شهوانە کاتيکى تاييهەم بۆ تۆمارهکه تەرخان دەکرد. هەرچۆنيک بيت، توانيم له ماوهى ئەم چەند رۆژەدا، تەواوى بکەم. من نامەويت هيج شتيک دەربارى تۆمارهکهەت

بۇ بىر كىنم. پىم خۇشە خۇت بىخوئىنئىتە وە بىرىارى خۇتى
 لەبارە وە بەدەت.... لەگەل رىزى وەرگىر...
 لە خوار نامەى وەرگىرەكە وە، كرتەم لە وە فایلە كرد كە
 لەسەرى نووسرابوو ((گەمە لەگەل مەرگ))، كە ئە وەم بىنى
 ئەندىشەم بۇ ئە وە چوو، شە وەم وەك ھەموو تۆمارەكانى
 ترى، ناوئىكى بۇ ئەم تۆمارەش دانابىت، كە يەكەمىن دىرم
 خوئىندە وە، زانىم وەرگىرەكەم بۇخۇى ئە وە ناوئىشانەى بۇ
 دواتۆمارى شە وەم بە شایستە زانىو. بە لَام لەگەل ئە وە شدا،
 ئە وە ناوئىشانە، تە وە سەرنجى بۇ ئە وە راکىشام، كە ناچار
 بىم بە زووترىن كات بىخوئىنئە وە. بۇ ئە وەى كەس سەرقالم
 نەكات، كاغەزىكم لە چەكەجەى، مئزەكەم دەرھىنا و بە
 خەتىكى گەرە لە سەرىم نووسى:

كارى گرىگم ھەيە.. بە داواى لىبووردنە وە..
 كاغەزەكەم بە شىوئەكە لەسەر مئزەكەم دانا كە ھەموو
 كارمەندىك بە روونى بىخوئىنئىتە وە، فایلەكەم كردە وە
 دەستم بە خوئىندە وەى تۆمارەكە كرد.

سلاو خاتوو مۆلى.. بمبەخشە كە بەم تۆمارە نىگەرانت
 دەكەم. نازانم لە كوئو دەست پى بكەم. بىرىار نەبوو چىتر
 تۆمارت بۇ پىرېكە مە وە. بە لَام ژيان ناچارم دەكات ئە وە رىگايە
 ھەلبىزىرم كە بۆى دىارى كردووم. بۇ خۇئىشم نازانم چەندە
 ئاسوودەم دەكات يان وەك ھەموو ژيانى رابردووم بە
 ئازارىكى نەبراو وە ھەنگا وەكانم بۆى ھەلدەنىم. ھەرچوئىك
 بىت، من لە مندالىمە وە لەگەل ئازاردا ئاشنا بووم، ھەر بۆى بە
 ھەستىكى بە ھىزە وە، ھەنگاوى بۇ دەنىم. مروف كاتىك ئازار

دهچیژیت، وا ههستهکات که ناخی، له تاوان و ههلهکانی
خوی، خاوین دهکاتهوه.

دهمهویت ئه وهسته له ناخی خۆمدا وینا بکه م و
چیژ له و ئازارانه وهربگرم، بۆئه وهی ئاسودهیی بۆ ناخم
بگه پینمه وه. له یادته چهند رۆژیک پیش ئیستا بانگهیشتی
قاوه خواردنه وهت کردم؟! له و قاوه خانیهی که نیزیکی ئه و
شه قامه سه ره کییهی لای ماله وه بوو، پیت وتم:

ته نیایی ناخی مروّف دهگوشیت. وهک دهردیکی کوشنده
وايه. کاتیک دهزانیت، به هیمنی به ناو ناخدا بلاو ده بیته وه و
هه ناسهت لی دهبړیت، بۆئه وهی له هه موو که وتینیکا، توانای
هه لسانه وهت هه بیت. له دیمه نهی ئه و که سانه بپوانه که به
ئومیده وه بۆ ژیان دهبوانن.

من له سه ر داواکهی به ریزتان، هه موو ئیوارانیک، له سه ر
ئه و کورسیه ته ختانهی که به دریزایی شه قامه که، تاک و
ته را بۆ ئه و ریبوارانهی ماندوو دهبوون، جیگیر کرابوون،
دائه نیشتم. چاکه ته خورییه که م له خۆمه وه ده ئالاند و له
دیمه نی ئه و کچ و کورانه راده مام، که دهستی یه کترییان
گرتبوو. به ده م خه نده و پیکه نینیکی پرله عه شقه وه، هه نگاهه
هیواشه کانیان له سه ر پیتی ئه و په یقانه دهن، که به گوئی
یه کتریدا دهیان چپاند. کاتیک به به رده ممداراده بوون، له نیگا
گه شه کانیاندا، هه ستم به و چیژه ده کرد که له نیگای یه کتریدا
دهیان خوینده وه. ئیره ییم به و رفتارانه یان دهبرد. که سنووری
ئازادیی ناخی منیان تیپه راندبوو. له گه ل چهند هه نگاوینکا
به ره و پرووی یه کدی دهبوونه وه و ده میان لیک دهنو

ماچیکی دريژ خايه نيان به بیدهنگی ئەو شه قامه دەبه خشی،
 که له چاوه روانی ههنگاوه کياناندا بوون.
 له و ساته دا به ههستیکی سارده وه، نیکاگام بۆ ئەو
 ئەپارتمانە بلندانە ئەگواسته وه، که لوتکه کانیان له نامیزی
 هه ورده بوون. ماوهی چهند رۆژیک به و شیوهیه، له سه ر
 هه مان ئەو کورسیه دانه نیشتم که زۆری ئەو ریبوارانه ی
 رۆژانه پێیدا تی ده پهرین، به و دیمه نه نامۆیه م ئاشنا بوون.
 دوو رۆژ بهر ئیستا، که ئەم تۆماره ت بۆ پر ده که مه وه،
 له هه مان شوین، دانیشتبووم. وهک هه موو رۆژانی تر،
 جگه ره یه کم پێ کرد و مژیکی توندم لی دا. دوو که له که یم
 تیکه ل به و ته مه کرد که شه قامه که ی تا ئاستی بینینی چهند
 مه تریک ته لخ کردبوو. من له ئەندیشه ی ئەوه دابووم ئەو
 ریبوارانه ببینه وه که دلم پنیان ئاشنا بوو، کاتیک نیکاگام
 بۆ نیو چریی ئەو ته مه گواسته وه که ریبواره کان وهک
 ئەوه ی به نیو په رده یه کی ته نکى سپیدا، لیی بینه دهره وه،
 تیبینی شتیکم کرد، که هه موو ناخمی بزواند. ژن و
 پیاویک، که به مندالیکی ساواوه له ناو عه ره بانه یه کی بچوکیان
 نابوو، له نیو ئەو ته مه دا به دهر که وتن. له گه ل ئەو هه نگاوه
 نه رمانه ی، که ئارامی به دلم ده به خشی، زیده تر دیمه نی پرله
 خوشه ویستیان، بۆ ئەو منداله ی نیو عه ره بانه که، روونتر
 ده بووه وه. هه ردووکیان ده سه ته کانیان له سه ر ده سکی ئەو
 عه ره بانه یه ی که منداله که یانی تیدا بوو، لیک ئالاندبوو.
 وه که وه ی بیانه ویت، پیکه وه به و ره فتاره یان، جوانترین
 خوشه ویستی خویان، تیکه ل هه ستی ئەو منداله یان بکه ن.

که له گه‌ل ریتمی هه‌نگاو ده‌کانیاندا ده‌بزوا.

ئهو دیمه‌نه‌ی ئه‌وان، که جوانترین وینه‌ی ژیانیکی پر له چیژی به‌دله به‌ستوو که‌م به‌خشی، هه‌ستیکی پر له ئومیدی لا دروستکردم. کاتیک گه‌رامه‌وه بو ماله‌وه، هیشتا ئه‌ندیشه‌م پیتانه‌وه خه‌ریک بوو، نازانم چ په‌رجوویه‌ک بوو که مه‌یلی ئه‌وه‌ی پی دامه‌وه، به‌و چیژه‌وه له ژیان بروانم. هه‌ستم کرد، خه‌ونه‌کانم له ناخدا وه‌ک نه‌مامیکی تازه پینگه‌یشتوو، له‌ناو گیلگه‌ی وشکی دلمدا، سه‌وز ده‌بن و هیوای ژیانیکی نویم، پی ده‌به‌خشن. به‌و ئومیده‌وه، بو‌رۆژی دوایی، چوومه ئه‌و مارکیته‌مه‌زنه‌ی که پیکه‌وه چه‌ند جاریک سه‌ردانمان کردبوو. بو‌خویشم نه‌مه‌دزانی به‌دووی چیدا ده‌گه‌رام! وه‌ک مندالیک، چاوه‌کانم به‌ناو هه‌موو ئه‌و که‌ره‌سته‌ی جوانکاریانه‌دا ئه‌گنیرا که خانمه‌کان خو‌یان به‌تاقیردنه‌وه‌یانه‌وه سه‌رقال کردبوو. له‌ناو ئه‌و به‌شه‌دا که جگه له که‌ره‌سته‌ی جوانکاری ژنان هه‌چ شتیکی تری لی نه‌بوو، خو‌م له به‌ر ده‌م ئاوینه‌یه‌کی بچوکدا بینیه‌وه، ئاوینه‌که، هه‌نده‌ی قه‌باره‌ی ئه‌و ئاوینه‌یه‌ ده‌بوو، که له کاتی خویندنی په‌یمانگادا، رۆژانه له به‌رده‌میدا خو‌م ده‌پازانده‌وه. به‌و یاده‌وه ئاوینه‌که و کومه‌لیک که‌ره‌سته‌ی تری جوانکاری وه‌ک قه‌له‌م و سووراوی لیو، که له ماله‌که‌ی دایه‌په‌روین دا هه‌بوون، له‌ته‌ک خو‌مدا هه‌ینامه‌وه بو ماله‌وه.

بو سپیده، پینش ئه‌وه‌ی بگه‌ریمه‌وه بو لای ئه‌و کورسیه‌ی که وه‌ک هاو‌رپیه‌کی بیگیان رۆژانه له ته‌کیا ئه‌دوام، به‌یادی ئه‌و رۆژانه‌ی دلم پری له هه‌ستی خو‌شه‌ویستی بوو بو سورکیو، له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌م ماکیاژیکم کرد و پرچه

دریژه‌کانم به‌سەر شان و ملامدا بلاو کرده‌وه، که له ئاوینه‌ی بچوکه‌که‌ی ده‌ستندا له‌خۆم ده‌روانی، یادی ئه‌و رۆژانه‌م ده‌کرده‌وه که تا ده‌رنگانیک به‌ماکیاژکردنی خۆمه‌وه مژۆل ده‌بووم. هه‌موو به‌یانیه‌ک له‌چاوه‌روانی بینینی ئه‌ودا له‌سەر کورسی کافتریاکه‌ خۆم به‌جانناکه‌مه‌وه خه‌ریک ده‌کرد. به‌وه‌سته‌وه له‌سەر کورسییه‌ داره‌کانی سەر شوسته‌که دانیشتم. به‌دلیکی گه‌ش و ئارامه‌وه، چێژم له‌ جوولای ئه‌و هه‌شاماته‌ ده‌بینی که به‌ پانتایی ئه‌و شوسته‌ی شه‌قامه‌ گه‌وره‌یه، ده‌هاتن و ده‌چوون.

بیئاگابووم له‌وه‌ی که‌سیک له‌وبه‌ری شه‌قامه‌که‌وه چاودی‌ریم ده‌کات. کاتیک سه‌رنجه‌کانم له‌سهری چر کرده‌وه، روخساری له‌ئهن‌دیشه‌مدا نامۆ نه‌بوو. ترسیک هه‌موو جه‌سته‌می ته‌نیه‌وه، وه‌کنه‌وه‌ی که‌سیک پیم بلن هه‌تا زوه‌ خۆت قوتار بکه‌. به‌هیمنی له‌جیگه‌ی خۆم بلند بووم و خۆم کرد به‌و کۆلانه‌ فراوانانه‌ی که به‌رزایی ئه‌پارتمان‌ه‌کان، رۆشنایی خۆری لی گرتیوو. نه‌بادا به‌ماله‌که‌م ئاشنا بیت. له‌دیوی پشته‌وه، گه‌رامه‌وه بو به‌رده‌م ده‌رگای سه‌ره‌کی ئه‌پارتمان‌ه‌که‌م. کاتیک نیزیکی ده‌رگاکه‌ بوومه‌وه، بینیم ئه‌و پیاوه‌ی چاودی‌ری ده‌کردم، له‌دووری چه‌ند مه‌تریکه‌وه لای ئه‌پارتمان‌ه‌که‌مه‌وه وه‌ستا‌بوو. له‌نیوان ئه‌و دوورییه‌ماندا، بریسکه‌ی ئه‌و چه‌قویه‌ی که له‌نیو ده‌ستیدا هه‌شاری دابوو، سه‌رنجی چاوه‌کانمی بو لای خۆی کیش کرد.

به‌وه‌له‌ویسته‌ی، تیگه‌یشتم له‌وه‌ی من بیئاگا بووم که چه‌ند رۆژیک پیشت‌ر چاودی‌ری کردووم. هه‌ربۆیه‌ ده‌یزانی

ههنگاه به په له و هه لېزرکاوه کانم بۆ ئه و ئه پارتمانه ی
 ئه بردمه وه. به په له گه رامه وه بۆ ماله وه، دهرگا که م له سه ر
 خۆم کلۆم دا. جهسته م وه کئ ه وه ی له ئاویکی سارد و
 بهسته له ک هه لکیشرا بیت، ئاوا ده له رزی. بیرم ته واو شیواو
 و ئالۆز بوو، بۆ خۆیشم نه مده زانی بیر له چی ده که مه وه.
 هه ولم دا شیوه ی دهموچاوی به یاده وه ریم ئاشنا که مه وه.
 ماوه یه ک له ناوه راستی ژووره که مدا وه ستام و له خۆم
 رامابووم. به سیماو رهفتاره کانی، ته واو به که سیکی نیزیکی
 سه رکه وت ده چوو. ئیتر ترس وه ک ته نی جالجالۆکه هه موو
 ناخمی ته نییه وه. بیگومان بووم له وه ی چیتر ناتوانم درێژه
 به ژیانیک بده م که مه رگ هاوشیوه ی شاره که ی خۆم،
 وه ک سییه ر به شوینمه وه بیت. دلنیا بووم له ناکاویکدا ئه و
 چه قویه ی که سه رکه وت نه ی توانی بگه یه نیته قولایی گه ردم،
 ئه وان، کاره که ی بۆ ته واو ده که ن.

که میک به خۆمدا هاتمه وه و له په نجه ره ی هۆله که مه وه،
 له و کۆلانه م ده روانی که ئه و پارکه بچوکه ی لیوه دیار بوو که
 دوکانداره کان، بۆ جوانکردنی دیمه نی شوسته که ی به رده میان
 دروستیان کردبوو. بینم ئه و پیاوه ی که چاودیری ده کردم،
 له گه ل که سیکی تردا، به و ناوه دا دین و ده چن. ئتر دلنیا بووم
 له چاوه روانی ئه وه دا بوون مه رگ به وانم پسپیریت.

تو پیم بلێ خاتوو مۆلی.. مرووف چون ده توانیت چیژ له
 ژیانیک ببینی که مه رگ بیته سییه ری جهسته ی و له هه موو
 شوینیک خۆیت نیشان بدات؟! نه مده زانی ئه وانه ی شوینم
 که وتوون، چه ند که سن! خه لکی کوین! له کوپوه هاتوون!

که له نیو دهقه ئاسمانیه کاند، باسی دهکهن. بۆ سزادانی
ئهوانه ی سه ریچی یاساکانی خوا دهکهن. بیر له زور شتی
تر دهکه مه وه که چۆن ژیان به نار هوا ئه یسه پینیت به سه ر
مرۆقه کاند. من نامه ویت به و شیوه یه بمرم که شکوی بیر
تاریکی بۆ ناخی ئه وان بگه رینیته وه.

ئیسنا هه ست دهکه م جهسته م بۆ مه رگیک ده خرۆشیت،
که خودی جهسته م خۆی، ئاره زووی دهکات. بۆ خویشم
نازانم خۆم به چیه وه خه ریک کردووه؟ به ناو ژووری
نووستنه که مدا دیم و دهچم. هه ست دهکه م به دووی
شتیکه وه م که به مه رگم ئاشنا دهکات. به لام من نایبیم
و ئه و له چاوه روانی ئه وه دایه بیدۆزمه وه و کۆتایی به و
گه مه یه به یتم که ته مه نیک له نیوانماندا هه یه. هه سته کانم،
به ره و چیشته خانه که په لکیشم دهکهن. ده ست ئه ده مه ئه و
چه قۆیه ی که جاریک تامی خوینی په نجه می کردووه و به
برینی جهسته م ئاشنایه. پیده چیت ئه و بتوانیت جوانترین
تۆله به جهسته م ببه خشیت.

له به رده م میزی ماکیازه که مدا داده نیشم و له ئاوینه که وه
له خۆم راده مینم. نازانم له چ شوینیکی جهسته مه وه ده ست
به تۆله کردنه وه له خۆم بکه م؟! وا هه ست دهکه م پرچه
دریژه کانم که جوانترین شیوه ی به روخسارم به خشیوه،
سه ره تای ده سپیکی ئه و تاوانه بیت، که سه رنجی پیاوه کانی
له دواره بۆ نیگا کانم کیش ده کرد. من ده مه ویت به شیوازیک
بیشیوینم، که ته واو جوانی خۆی له ده ست بدا. به و چه قۆیه ی
که به ده ستمه وه یه، به ده ستیکم، ده سکه نه ی دهکه م و

دهیپریم. ههست به نازار ناکه م، به لام خر مه ی ئه و چه قویه ی به ئاسته م پرزۆل پرزۆلی دهکات، نازاریکی بی ئه ندازه به دهروونم ده به خشیت.

ئێستا، من به رده وامم له برینی پرچه کانم. ههست دهکهم چه قۆکه زیاتر له یه که مجار پیم ئاشنا بووه و له ئاوینه که وه چیژ له دیمه نی ئه و تاله مووانه ی خۆم ده بینم که وه ک کله به فریکی رهش ده که ونه سه ر عه رده که.

ههست دهکهم چاوه کانم فرمیسی لیده چۆریت، بوخویشم نازانم بۆمه رگی خۆم ده گریم یان بۆ ئه و پرچانه م که هه ر له مندالیمه وه له گه ل هه لکشانی بالامدا چاوه پروانی درێژبوونیانم ده کرد. بیرم مژوولی شتیکه، وابزانم به دووی شتیکه وه م که چه قۆکه ی ده ستمی له و تاله پرچانه پی خاوین بکه مه وه که لیوه ی ئالاون، دهست بۆ چه مه جه ی میزی ئارایشته که م ده به م و پارچه یه ک په رۆ ده رده هینم، له گه ل خاوین کردنه وه ی ئه و چه قویه ی که مه رگ به ژیانم ده به خشیت به رده وام لیی ده پروانم و ده ی چوینم به یه ک به یه کی ئه و پیاوانه ی له شه وه کورته کانی هه سته ی خویانه وه زۆرترین گه مه یان له گه لدا ده کردم. وینای هه موو ئه و پیاوانه له نیو ئه و چه قویه ی نیو ده ستمدا کۆده که مه وه که ژنه کانیان وه ک من له چاوه پروانی هاوسه ره کانیاندا تاسپیده به دم وه نه وزه وه روژیان ده کرده وه.

ئێستا له ناو ئه و پۆشاکه ته نگه به ره مدا، وه ک چۆن سه رنجی کریاره کانی جه سته می کیش ده کرد، له جیگه ی خویانه وه که چاوه پر له ئاره زووه کانیان له سه ر په فته ره

ههست بزوينه كانم بوون و پيئي شينگير ده بوون، ههست به نا ئارامبي جه ستهم ده كه م. ئاوا ده چمه سهر سيسه مه كه م و به نمايشينكي ههست بزوينه وه تا دوا پارچه پو شاكه كانم له بهر خو م داده مالم. خو م ته واو روت كر دو وه ته وه. ده مه و يت ئه و چه قويه ده ستم، به وينه ده هستي ئه و پيا وانه بچو ينم كه په بيان به هه موو شو ينينكي جه ستهم ده برد.

له و ئا وينه بچوكه وه له سيماي خو م ده روانم، كه چو ن به خنده ههست بزوينه كانم، خو م بو ما چي ئه وان شل ده كرد. ئاوا نووكي تيژي ئه و چه قويه له سهر رومه تم ئه چه قينم، به وينه ده و پيا وانه ده رايانده موسي و ليكي ده ميان پيمدا ده هاته خواره وه، ئيستا ههست به هه مان ئه و ئازاره ده كه م كه چه قو كه پيم ئه دات. وا ههست ده كه م له گه ل كر ياريكي تامه زرؤي جه ستهم، سينكس ده كه م. خو ين وهك ليكي ده ميان به رومه ته پان و تورته كه مدا ده چورپته خواره وه منيش له ژيري ويستي ئه ودا له سهر سيسه مه كه م دريژ بووم و چا وه رواني شيو ازي ئه و گه مه نو ي يه ده كه م كه حه زي هه مو وياني تيا كو بو ته وه.

من به رده وامم له گه ل شه قارشه قار كردني ئه و سيمايه ي كه له بري وينه ده شه يتان، له خه وني پيا وه كاندا، خو ي ده نواند. دلنيا به خاتو و مؤلي.. له م ئاهه نكي كو شتنه ده خو مدا، ههست به چيژيكي ئه فسو و ناوي ده كه م. ههست ده كه م له گه ل بريني هه موو شو ينينكي جه ستهم، بو ن و به رامه ي هه موو ئه و پيا وانه م ديته ده ره وه كه به نا و قولايي جه ستهمدا رو چو و بوون.

ئىستا لەگەل برىندارکردن و شەقار شەقارکردنى خۇمدا،
هەست دەكەم، ناخم بەرەو ئاسوودەيى رۆ دەچىت. دۇنيا
بە ئەم شىۋازە درندانەيەي كە بەرامبەر بە خۆمى دەكەم،
وەك ئەو شىۋازە وايە كە كرىارەكانم بە جەستەيان دەكردم.
لە ناخەو تەواو ھاوشىۋەي ئەم ئازارە، ناخم دەسووتا
و ئازارى ئەچەشت. چاويك بە جەستەي خۇمدا دەگىرم،
نەوەكا شوئىتكم لەياد كرىدبىت كە كرىارەكانم چىژيان لى
بىنىبىت. لەئاوینەبچوكەكەي دەستەمەو ئەو خوينە دەبىنم كە
بە ھەموو جەستەمدا دەچۆرپتە سەر پىخەفەكەم. بە وینەي
ئارەقەي جەستەي ئەوان، لە خۇيدا تەر و سوور بوو.

ئىستاش ھەست دەكەم دلم لە بۇنى كرىارەكان خاوين
نەبوو تەو. نازانم ئەوان چۆن توانىويانە بۇنى جەستەيان
تىكەل بە خوينم بكەن. ھىشتا دلم بەو كارە تەواو ئاسوودە
ناىت. ھەست دەكەم زۆر شوئىنى ترى جەستەم ماو تۆلەي
لى بكەمەو. چەقۆكە دەھىنم بەسەر ئەو شادەمارانەي
دەستەمدا كە لە كاتى نمايشە ھەست بزوينەكانمدا، بە توندى
لە ئامىزم دەگرتن و چىژىكى ئەوتويان بە جەستەي ئەوان
دەبەخشى و بەرەو لوتكەي ئۆرگازم شاگەشكەي دەكردن.
لە دىمەنى ئەو خوينە دەروانم كە بە فېشقە دىتە دەرەو
و ژوورەكەمى لە بۇنى جەستەي ئەوان پىر كىرەو. لەگەل
خالىبىونەوہى خوينى جەستەم، لە دىمەنى سىسەمەكەم
دەروانم كە لە خوينى خۇمدا، رەنگى سوور بوو. ھەست
بە مەستبىونى خۆم دەكەم. دۇنيام تاويكى تر وزە لە ھەموو
جەستەم دەبرپت و تواناي ئەوہم نامىنىت چىتر بۆت بپەيفم.

هەر بۆیه دهمهویت بۆ دواجار مالتاوايیت لی بکه م. پیت بلیم:
تۆ تهنیا ئەو مروفه بویت که له ژیاندا ئومیدیکت پی
بهخشیمهوه بۆ ژیان.

تۆ توانیت ههست به ئازارهکانی ناخم بکهیت و خه مه کانم
له ته کدا بهش بکهیت.

من به وه ته واو ئاسوده ده بم که توانیبیتم جه سته م به
وینه ی نازناوه که م، خاوین و سپی کردیبته وه. دلنیام تۆ لیم
تیده گهیت و ئەو مافه م دده یته ی که خه ونم پیوه ده بین ی و له
پیناویدا چاره نووسی منی به م مه رگه سپارد...

هه سته ده که م جه سته م ساردو ته زیوه و هیلنج ئە ده م...
لیدانی دل م... به وینه ی جووله ی په له کانم.. تا دیت، خا
ده بیته وه...

بیناییم ته واو ته لخ بووه...

توانای جیا کردنه وه ی ره نگه کانم نه ماوه...

ئاره زووی خه ونیک ده که م، که پیلوی چاوه کانمی گران
کردووه.....

کاتیک به خۆم هاتمه وه، هه موو ئەو فه رمانبه رانه ی که
له هۆبه که مدا بوون، چاویان له سه ر ئەو فره میسکانه م بوو،
که له بیناگایی خۆمدا، رومه ته کانمی ته واو ته پرکردبوو.
هه موویان به تاسه وه له و دیمه نه نامۆیه م ورد ده بوونه وه.
به نیگایه کی خه مئامیزه وه که پرسیا ری ئەوه م تیا ده بینین
ئاخۆ چ هه والیکی دلته زینم بیستییت، که ئاوا به هیتمی
ده گری م، کۆمپوته ره که م کوژانده وه و خۆم گه یانده لای لیۆن.

پروداوی تۆماره کهم بۆ گیزایه وه.. نیگه رانی، سیمای لیۆنی
گرته وه. وهک ئه وهی تاوانیکی کردییت له خوی رامابوو.
خه میکی قوولم له چاوه کانیدا ده بینی. پیم وت:

- بۆچی هینده خه مباریت؟!

وه کئه وهی ئه ندیشهی له شوینیکی تر بییت، که میک
راچه نی و به دهنگیکی خه مئامیزه وه وتی:

- بۆ ئه وهی ناچار بم به زووترین کات بکوژهکانی
شه ونم بدۆزمه وه، به بی هۆ، به هرۆزمان تاوانبارکرد. ئه گه ر
ئو تۆماره نه بویه سزایه کی توند چاوه پروانی به هرۆزی
ده کرد.

ئو قسانه ی لیۆن، هه موو ده مارهکانی جهسته می گرژ
کرد. هه موو خوینی جهسته م، له نیو سه رمدا کو بو وه وه و
به هه لچوونیکی نه ستیانه وه، وه لامم دایه وه:

- ئیستاش وا بیر ده که یته وه تاوان ته نیا له ئه ستوی
بکه ره که یدایه؟!

لیۆن چاوهکانی که له نیو چاوهکانم نابوو، که ههستی
تۆلهی شه ونم ی تیا ده بینی، به دهنگیکی هیمن که پیده چوو
له شه رمی ناخیه وه به رامبه رم سه رچاوهی گرتییت، وتی:
- ئه زیزه کهم.. من به و یاسایانه رهفتار ده کهم که
خویندوو مه. بۆ خۆت ده زانییت له یاسادا ههست و سوۆزی
مروۆقهکان، رۆلی نامینییت، به هیندهی ئه وهی به لگهکان
زمانحالی تاوانیک ده سه پینن.

ناخم به رامبه ر بۆچوونهکانی لیۆن، ئاگری ده گرت.
توانای ئه وه م نه مابوو دریژه به و په یفه وشکانه بده م

كە بېرىكردنەۋەى ئەۋى كۈنترۆل كىردوۋە. بە دەنگىكى
ھەرەشەئامىزەۋە وتم:

- بۆئەۋەى كۈشتى شەۋنم بخەمە ئەستۋى بەھرۆز،
كە ھۆكار بوۋە بۇ خۆكۈشتى، ئىستا ھەموو راستىھەكان بە
رۆژنامەكان دەگەيەنم و داۋا لە ھەموو رېكخراۋەكان دەكەم
بەھرۆز ۋەك ھۆكارى خۆكۈشتى شەۋنم بناسىنن.

چاۋەكانم، فرمىسكىان لى دەچۆرا. بە ھەنگاۋىك
ۋىستىم خۆم لە نىگا تىژەكانى قوتار بكەم. لىۋن لەۋساتەدا
تاۋى دايە قۆلە گۆشتنەكەم و بە ھەستىكى پىر لە سۆزى
خۆشەۋىستىيەۋە، وتى:

- بۇ كى دەرۆيت؟!

ئاۋرپىكى پىرلە نىگەرانىم بۇ دايەۋە و بە ھەستىكى
خەمناكەۋە وتم:

- دەرۆم مۆلەتى ناشتى شەۋنم ۋەردەگىرم.. بۆئەۋەى..
ئەۋەندەى تر جەستەى بىتاۋانى.. لەۋ بەستەرەدا چاۋەرۋان
نەبىت..

بە نىگايەكى خەمئامىزەۋە وتى:

- منىش دىم.

-بۇ كۈى؟!

- بۇ ھەر شوپىنىك كە تۇ بۆى بچىت.

ئەۋ رۆژە تا درەنگانىكى ئىۋارە، سەرقالى ناشتى
جەستەى شەۋنم بوۋىن. ھەموو رېكخراۋەكانى ژنان و
ھەموو ئەۋ ھاۋلاتيانەى كە بە تاسەۋە بوۋن بۇ ھەۋالى
دۆزىنەۋەى بكوژەكانى شەۋنم، لە مەراسىمى ناشتنەكەدا،

ئاماده بوون. كاتيك ئه و پارچه بهردهم دايه دهست ئه و
 كريكارانهي كه به خاكه ناز خريكي داپوشيني تهرمه كه ي
 شهونم بوون و ئه و خو له سارده ي كه به فر سبي كردبوو،
 وهك بارانكي هيمن، به سهر تابووته كه يدا ده يانباراند،
 ههموان سهرنجيان له سهر ئه و نووسينه بوو كه له سهر كيلى
 بهرده كه ي نووسييووم:

((ئارامگاي))

گولي سبي

۱۹۹۱ - ۲۰۱۴

له دواي مه رگيي ناوه خته ي،

مافي په نابهر يي پي به خشرا))

به دهستيم مشتيم خو لم پرژانده سهر ي و له دل مه وه

نزانم بو كردو وتم:

- به ئارامي بنوو.. هاورپي نازيم.

ئه ژنوكانم هيزي ئه وه يان نه بوو له و گو رده دا، به ته ني

به جي بهيلم. ليون هاته ته نيشتمه وه و به دهسته به هيزه كاني،

له دوامه وه تاوي دايه باسكه كانم و بلندي كردم. له و ساته دا

دهنگي هه موو ئه و عه شاماته م ژنه وت كه له دهوري ئيمه دا،

مو ليان خواردبوو. هه موويان به دهنگيكي بلند كه ناخمي

ئاسوده ده كرد، هاوريان ده كرد:

- پيوسته به هرؤز سزاي ئه و تاوانه وه ربگريت.

ئه و دهنگه كه به يهك ريتم چه ندين جار له گه ل

به رزكردنه وه ي وينه كه ي شهونم دا ده و ترابه وه، تا دره نگانتيكي

شهو، كه له تهك ليون به خه مي ئه و مروقه ديوره يه وه

شەرابمان دەخواردەو، لە ناخدا وەك ئومیدی گەشتن بە
خەونەکانی شەونم، دەنگی دەدایەو.

کۆتایی

٢٠١٧-٢-٢٢

